

روش نوین

در

آموزش و پرورش

تألیف

دکتر عیسی صدیق

فارغ التحصیل از دانش سرای ورسای
لیسانسیه در ریاضی از دانشگاه پاریس
دکتر در فلسفه از دانشگاه کلمبیا (نیویورک)

حق چاپ مخصوص نگارنده است

چاپ پنجم

آبان ماه ۱۳۲۸ خورشیدی

چاپخانه شکر

تهران

خیابار

پادشاه جهان به پسران در دست
 یات افسر شرف از بر ماه بیان
 همه به پسران یات فرجهام از ی
 (شاهزاده)

خداوند مردی و دانی و هنر
 همی تا جهان باشد او شاه باز
 پیوستم این نامه بر نام او

این کتاب
با کمال افتخار
به پیشگاه
اعلی حضرت همایون شاهنشاهی
محمد رضا شاه پهلوی
تقدیم شده است

فهرست

صفحه ل	اطنامه
صفحه م	پرست تصویرها و نمودارها
صفحه ن	پیافه

بخش نخست :

اهمیت و موضوع پرورش و لزوم آن

- فصل اول - تعریف و موضوع تربیت و لزوم آن صفحه ۲
حدود تربیت - اهمیت پرورش - لزوم پرورش - تکمیل پرورش برای
مادت هر فرد - برای تسلط بر طبیعت - راه تکمیل پرورش .
- فصل دوم - خصائص بن که پرورش را میسر می کند صفحه ۱۰
توانی کودک - خصائص تن - اختلاف افراد - تغییر رفتار بوسیله کار و آزمایش -
رژت تشکیل عادات - محرکهای اجتماعی - اهمیت فکر - شخصیت .
- فصل سوم - فلسفه تأسیس آموزشگاه صفحه ۱۷
پرورش غیر عمدی - پرورش عمدی - تقدم پرورش عمدی بر
موزشگاه - نخستین وسیله رسمی - تربیت اخلاقی - توسعه زبان و اختراع
ط - مفهوم پرورش دردنیای جدید - محیط آموزشگاه و محیط اتفاق -
ایب مدرسه - راه کاستن این مایب

بخش دوم

در

منظورهای اجتماعی پرورش

صفحه ۳۱

ندمه

نوسودمند و مؤثر جامه

دردانتهسراهای مفدماتی این فصل بطور مختصر تدریس شود

صفحه ۳۴

فصل نخست - تدریسی

اهمیت آن - تسلط بر بیماری - اوضاع بهداشت ایران - چراغ
مانده ایم ؟ نشانه آمیدواری - وظیفه مدرسه - عادت صحتی - قواعد صحتی
وجدان صحتی - اصلاح برنامه

صفحه ۴۸

فصل دوم - پیشه و کار

اهمیت زندگانی اقتصادی - برتری انسان - اوضاع اقتصادی ایران
انقلاب اقتصادی - نتایج اجتماعی و اقتصادی اختراعات - تأثیر انقلابات اقتصادی
در آموزش و پرورش - در ایران - چه باید کرد ؟

صفحه ۶۴

فصل سوم - عضویت خانواده

مهمترین مؤسسه اجتماعی - تغییر و تکامل خانواده - وظایف اصلا
خانواده - وضع کنونی خانواده در ایران - تشقی غریزه جنسی - دوشین وظیفه
حفظ نهم و زاد - پرورش فرزند

صفحه ۷۷

فصل چهارم - مذهب

اهمیت مذهب - تعبیرهای مختلف - عام و مذهب - مذهب و اخلاق
تأثیر مذهب در رفتار - اهمیت دین برای جامعه - بستگی پرورش اخلاقی بمذهب
مضار روحانی نماها - مدارس جدید و مذهب - برنامه پرورش مذهبی *

صفحه ۹۲

فصل پنجم - مدنیت

علت تشکیل مؤسسات مدنی - انقلاب ۱۳۲۴ - کوتاهی مدارس جدید
تربیت مدنی - عادات مدنی - میراث اجتماعی - اطلاعات مدنی - اطلاعا
بین المللی - دفاع از میهن

صفحه ۱۰۴

فصل ششم - گذراندن اوقات بیکاری

تنفس و تفریح - تفریح و تفریح - اهمیت تفریح از لحاظ روانشناسی -
انواع تفریح - تفریح در مدارس - وظیفه آموزشگاه

صفحه ۱۱۲

فصل هفتم - مرابطه با دیگران

اهمیت گفتار - فهمیدن مطالب دیگران - آداب و رسوم - وظیفه مدرسا
در دانشسراهای مقدماتی خلاصه این فصل باید آموخته شود

بخش سوم :

شاگرد و معلم

فصل نخست - اهمیت پایگاه معلم و مسئولیت او صفحه ۱۱۸

شغل معلمی - اهمیت تعلیمات ابتدائی - محاسنات معلمی - شرائط معلم خوب - عشق به معلمی - احساس آموریت مخصوص - اوصاف جسمانی - اوصاف عقلانی - اوصاف اخلاقی - معلومات عمومی - اطلاعات فنی - فن تدریس - دستور اخلاقی معلمان .

فصل دوم - مراحل بزرگ شدن کودک - اختلاف بین کودکان

سنجش هوش صفحه ۱۳۹

پاره ای از قوانین رشد - عامل هایی که در بزرگ شدن تأثیر دارد - سن و استعداد فکری - سنجش هوش - تست فردی - تست جمعی - سن فکری - اهمیت سنجش هوش - اختلافات دیگر - رعایت اختلافات - راه حل - راه رعایت اختلاف

فصل سوم - حس مسئولیت اجتماعی و همکاری صفحه ۱۶۳

نمودن حس مسئولیت اجتماعی - لزوم حس مسئولیت اجتماعی - غفلت آموزشگاهها - مهمترین وسایل (۱) - تالار اجتماعات ۲ - کارهای فوق برنامه ۳ - شرکت در اداره کردن مدرسه .

بخش چهارم :

وضع مساعد برای کار

فصل نخست - محیط مدرسه صفحه ۱۷۸

اهمیت محیط در تربیت - محیط مدرسه - جایگاه مدرسه - حیاط و باغچه آموزشگاه - مستراح - روشنایی - میز و نیمکت - هوا - طرز گرم کردن کلاس ظرف آبخوری - تقیصه های آن - دقت مخصوص .

فصل دوم - وسایل و افزار آموزش صفحه ۲۰۲

... ز ...

- ح -

۱- کتاب - اوصاف کتاب درسی - شماره کتاب - طرز استعمال کتاب -
کتاب و درس - یادآوری مهم - ۲ - نکته سیاه - جای تخته در کلاس - ۳ -
نقشه - ۴ - تکلیف کتبی - فایده های آن - انتخاب موضوع - تصحیح تکالیف -
تصحیح فردی - تصحیح جمعی - امتحان - فواید امتحان کبی - ۶ - کتابخانه -
دفتر روزانه - دفتر کلاس - دفتر امتحان - ۷ - آزمایشگاه - ۸ - تأسیس موزه -
اشیاء موزه - طبقه بندی آن - ۹ - کتابخانه - نوع کتاب در کتابخانه - تأسیس
کتابخانه - اطاق مطالعه

صفحه ۲۳۳

فصل سوم - سازمان مدرسه

۱ - تعیین کلاس و عده آن - دوره های تحصیلی - ۲ - تقسیم شاگردان
بکلاس - راه تقسیم - ۳ - برنامه - برنامه نام - برنامه های ایران - ۴ - تعیین جدول
ساعات - فواید جدول ساعات - یک نمونه - دستور نوشتن جدول ساعات .

صفحه ۲۵۲

فصل چهارم - انتظامات

نیمه بدنی - دو نوع مقررات - مقررات جاری - مقدار مقررات - آئین نامه -
اجرای مقررات - مقررات اخلاقی - مدیر و معلم : راهبر و راهنما - روحیه مطاوب
(گرمی داشتن شاگرد - جلب اطمینان شاگرد نسبت به داد دوستی مدیر و معلم -
ابراز همدردی - خوشروئی - پرمایگی معلم) - برهم زدن نظم - منظور از تنبیه -
اجرای تنبیه .

صفحه ۲۷۰

فصل پنجم - شیوه نوین در امتحان

امتحان کنونی - بی اعتبار بودن امتحان کنونی - امتحان بسبک نوین - درست
یا نادرست - طریق نمره دادن - نوع دوم - نوع سوم - نوع چهارم - نوع پنجم -
تهیه برگ امتحان - تست های راجع به معلومات - انشاء

بخش پنجم :

روش آموزش

صفحه ۲۸۶

فصل نخست - روش و کلیات سبک آموزش

†† در دانش سراهای مقدماتی این فصل بطور خلاصه تدریس شود

- ط -

روش گفتاری - روش پرسشی - روش آمیخته - روش عملی - طرز آموزش انفرادی - طرز آموزشی گروهی - طرز آموزش مکتبی - برای پیدا کردن - برای فهمیدن - برای فرا گرفتن . ۱ - طریقه حسی - محاسن طریقه حسی - حدود بکار بردن آن - ۲ - درس زبانی - اشکالات آن - اوصاف درس خوب - ۳ - نقل گفتن - ۴ - پس گرفتن درس - طریقی پس گرفتن درس - طریقی کنبی . ۵ - پرسش و پاسخ - شیوه گفت و شنود . ۶ - مطالعه و تهیه درس - ضرورت مطالعه - وسائل تهیه درس - دفتر مطالعه .

فصل دوم - روش آموختن زبان فارسی صفحه ۳۱۳

اهمیت زبان فارسی - اشکال زبان فارسی - ۱ - خواندن - (س ۳۱۶) اهمیت خواندن - طریقی ملیم خواندن - طریقه اسمی - طریقه صوتی - درس قرائت - شیوه تازه - نوع خط - خواندن و نوشتن - نخستین کتاب قرائت - روان خوانی - قرائت با توجه به معنی و مقصود - آهسته خواندن با مطالعه . ۲ - نوشتن و مشق خط (س ۳۲۸) اهمیت نوشتن - مشق خط - اصول مهم آموختن خط - سر مشق - وسائل آموختن خط - بهداشت و مشق خط - درس مشق خط . ۳ - دستور زبان (س ۳۳۵) یاد آوری مهم - اصول کلی - تمرینات زبانی و قلمی - ۴ - املاء (س ۳۳۸) اشکال املاء فارسی - روش آموختن املاء - سرود یکتبه - متن املاء - طرز املاء کردن - تصحیح املاء ۵ - حفظی (س ۳۴۶) - انتخاب حفظی - بیان قطعات حفظی - طرز پس گرفتن . ۶ - هجاء (س ۳۵۰) - طرز هجاء - ۷ - سخن گوئی (س ۳۵۲) . ۸ - انشاء (س ۳۵۳) - اهمیت انشاء - موضوع انشاء - راهنمایی شاگرد - تصحیح انشاء .

فصل سوم - روش آموختن ریاضی صفحه ۳۵۹

اهمیت ریاضی - دواصل مهم - روش آموختن (س ۳۶۱) - در کلاس اول دبستان - در کلاس دوم - در کلاس سوم - در کلاس چهارم - در کلاس پنجم - در کلاس ششم - در سه ساله اول دبیرستان - حساب ذهنی - مسائل ریاضی - روش حل مسأله - مسائل جبر - مسائل هندسی - تصحیح مسائل .

فصل چهارم - روش آموختن طبیعیات

علم اشیاء - شناختن گیاه و جانور و زمین - فیزیک و شیمی . صفحه ۳۸۸
اهمیت و سود آموختن طبیعیات - حدود علوم طبیعی - روش آموختن طبیعیات -
مشاهده - آزمایش - نوع عمل در دبستان - نورافکن و سینما - گردش علمی - طبیعیات
در کلاسهای مختلف (ص ۳۹۹) در کلاس سوم و چهارم - در کلاس پنجم و ششم - در
سه ساله اول دبیرستان - جانور شناسی - گیاه شناسی - زمین شناسی - فیزیک - شیمی
درس طبیعیات .

فصل پنجم - روش آموختن جغرافیا

فوائد آموختن جغرافیا - روش کلی - اجرای برنامه (ص ۴۱۵) - در سال دوم
در کلاس سوم و چهارم - در سال پنجم و ششم - در دوره اول دبیرستان - اسماء اعلام -
وسایل آموختن - رسم نقشه - تکلیف کتبی - درس جغرافیا .

فصل ششم - روش آموختن تاریخ

اهمیت آموختن تاریخ - فوائد اخلاقی آموختن تاریخ - همین برستی - دوری
از تعصب - فهم تاریخ - انتخاب مطالب درس - ۱ - رهیز از تفصیل ۲ - توجه
بتاریخ فرهنگ ۳ - اختصار گزارش جنگها . نقشه - آثار ملی - سینما - روش
آموختن - کتاب تاریخ - کتاب مطالعات - تکلیف نوشتنی .

فصل هفتم - روش آموختن زبان خارجه

اهمیت آموختن زبان خارجه - روش عادی - روش مستقیم - دشواری این
روش - مراحل این روش - اسم معنی - دستور زبان - خواندن - تکلیف نوشتنی -
تلفظ درست - زبان خارجه در کلاس - حدود استعمال ترجمه - اصول مهم - تکرار
بمناسبت برنامه .

پنجمین روش

اندو پرورش

صفحه ۴۶۷

اهمیت پرورش

جزو برنامه دانش سراهای هفدهمانی نیست

كـ

لزوم پرورش تن - غفلت گذشته - عصر پهلوی - کارهایی که انجام یافته -
از احاطه روان شناسی - منظور از پرورش تن
پرورش تن در خانه صفحه ۴۷۴

وراثت - پرورش نوزاد - سرمشق - اهمیت مادر
پرورش تن در آموزشگاه صفحه ۴۷۸

وظیفه آموزشگاه - بهداشت آموزشگاه - بهداشت شاگرد - جامه - خوراک
تنفس - تنگی دهان - لزوم پزشک - دامنه عملیات پزشک - سرکشی و معاینه - شناسایی
طفل - کارنامه - بیماری های فراگیر - درس بهداشت - ورزش - برنامه رسمی - اصول
کلی - سودهای بازی - روش کار - آموزگار ورزش - نتیجه ورزش

بخش هفتم :

سازمان فرهنگ ایران صفحه ۴۹۸

وزیر فرهنگ - ادارات وزارت فرهنگ - حوزه های فرهنگی -
شورای عالی فرهنگ - شورای فرهنگ محلی - امتحانات رسمی - انواع
مدرسه - مکتب خانه ها - مدارس علوم دینی - مدارس خصوصی -
درجات تعلیم - کودکانها - آموزش ابتدائی - آموزش متوسطه - انجمن
همکاری خانه و مدرسه - آموزش فنی - آموزش عالی - تربیت بدنی -
آمار مدارس .

فهرست کتاب و مجله هایی که مطابق اطلاع نگارنده در باره
آموزش و پرورش بزبان فارسی منتشر شده و معلّم میتواند بررسی آنها را
به شاگردان سفارش کند . صفحه ۵۲۵

منابعی که در نوشتن این کتاب از آنها استفاده شده صفحه ۵۲۸

غلطنامه

صفحه	سطر	غلط	صحیح	سطر	غلط	صحیح	صفحه
۳	حاشیه	Jehn	John	۷	۸۷۲	۷۸۲	
۵۸	۵	براده اند	برده اند	۱	۱۹۰	۱۹۱	
۶۱	۷	دارد	وارد	۹	برای د نگران	برای پیران	
۶۹	۲	میبندارند	میبندارد		د نگران	د نگران	
۷۱	۳	نمی تواند	نمی توانند	۷	سی	شود	
۷۴	۱۱	انگیسی	انگلیسی	۳	موسسه	موسسه	
۸۲	حاشیه	William	William	۲۹	بخوانند	بخوانند	
۸۷	۱۶	اعتماد	اعتقاد	۶	او	از او	
۹۷	۱۴	گیرند	گیرد	۱۵	ساخت	خواست	
۹۷	۱۹	عادت	عادت ها	۵	T=	N=	
۱۰۲	۸	ممالك	و ممالك	۱۴	و میگیرد	او میگیرد	
۱۰۴	۳	بحث	بحث و	۱۵	درازد درس	درس فرا	
۱۰۵	۲۰	تقریحی	تقریح	۲۲	مشای	مشاق باه	
۱۰۶	۱۶	بر حسب	بر حسب	۳	دو عدد	دورقم	
۱۱۵	۲۰	که کو	کاو	۱	درره	دوره	
۱۲۸	۱۷	گرفتن	فرا گرفتن	۱۵	زنگ	زنگ	
۱۴۰	۱۶	۱/۱۰	۱,۱۰	حاشیه	۳۹۳	۳۹۳	
۱۵۴	۱۶	پشت	مقابل	۱۴	مشاهد	مشاهده	
۱۵۷	۱۲	اختلاف	اختلافات	۵	خود	خورد	
۱۸۷	۱۰	بنویسید	بنویسند	۱۴	Liver	Livre	
۱۹۲	۱	پشت	مقابل	۱۱	عملین	عملی	
۱۹۳	۲	۱۶۰-۱۵۵	۱۶۰-۱۶۵	۱۲	مدت	برای	

فهرست تصویرها و نمودارها

صفحه

۱۴۲	نمایش سنگینی کودکان
۱۴۳	نمایش قد کودکان
۱۵۵	نمایش هوش
۱۵۶	منحنی طبری
۱۶۹	نمایش چینی
۱۷۳	انجمن موسیقی دبستان
۱۸۲	مدرسه استرم کینگ
۱۸۵	طرز چیندن میز و صندلی
۱۸۶	نمونه پرده
۱۸۸	کلاس دبستان در آلمان
۱۸۹	طرز نشستن
۱۹۰	صندلی دسته دار
۱۹۱	میز و صندلی امریکائی
۱۹۱	میز و نیمکت آلمانی
۱۹۲	میز و صندلی فرانسوی
۱۹۲	میز و نیمکت فرانسوی
۱۹۴	کرسی و میز معلم
۱۹۸	ظرف آبخوری
۲۲۷	موزه دبستان
۲۳۱	کتابخانه دبستان
۲۴۳	ساختن وسایل نقلیه
۲۴۵	مدرسه اخلاقی نیویورک
۲۹۲	ساختن خانه
۲۹۴	تهیه ناهار
۳۰۱	بررسی جانوران

دیباچه

در ۱۳۱۳ خورشیدی که تأسیس دانش سراهای مقدماتی آغاز گشت وزارت فرهنگ تقاضا نمود این کتاب برای تدریس در آموزشگاههای مذکور تهیه شود. چون دانشسرای عالی نیز بچنین کتابی محتاج بود نگارنده مطالب مربوط بدیرستان و پردرش اوان رشد و روش آموختن مواد مهم برنامه متوسطه را در آن گنجاند (۱)

وقتی در ۱۳۱۴ کتاب برای نخستین بار انتشار یافت مورد عنایت آموزگاران و دبیران واقع شد و چون عدّه دانشسرا رو بفرزونی معرفت سه مرتبه بطبع رسید و هر بار بویژه در چاپ سوم مسائل تازه و نکات سودمند و بخشی جدید بر آن افزوده شد. بر حسب تقاضای وزارت فرهنگ در مهرماه ۱۳۲۳ نگارنده موافقت نمود طبع و نشر چهارمین چاپ مستقیماً از طرف وزارت مذکور انجام گیرد. سال گذشته نسخ کتاب بکلی تمام و از هر سو تجدید طبع آن تقاضا گردید.

ازین رو تهیه چاپ پنجم بعهدّه شرکت سهامی چاپ و انتشار شده چون سازمان فرهنگ ایران جزء برنامه دانشسراست و چاپهای پیشین فاقد آن بود بخش هفتم بکتاب افزوده را باینک تقدیم خوانندگان گرامی میشود.

اگر «روش نوین» کمکی به بهبودی طرق تعلیم و تربیت کند و موجب شود که فرزندان این آب و خاک در این بهیودنی با آمال روی آسایش و رفاه بینند و نیکبخت و سعادت مند شوند مؤلف بیزارترین اجرای که تصور شود رسیده و از صرف عمر در این راه بیوخته خوشحال و بتادان خواهد بود.

تهران- ۱۲ آبانماه ۱۳۲۸

علیه صدیق

(۱) فصولی که مخصوص دانشسراهای مقدماتی هستند در فهرست مندرجات خاطر نشان شده است.

روش نوین
در
آموزش و پرورش

بخش نخست

اهمیت و موضوع پرورش و لزوم آن

فصل اول

تعریف و موضوع تربیت و لزوم آن

انسان در زندگانی خود پیوسته موجب و موجب تغییر میشود. گاهی در سطح زمین تغییراتی ایجاد میکند - از سنگهای معدن برای خود خانه بنا میکند - از وسط کوهستان دالان (تونل) حفر میکند و راه آهن عبور میدهد - در میان زمین ترعه میکند و دو اقیانوس را بهم متصل میسازد. گاهی نیز در حیوانات و گیاهها تغییرات بوجود میآورد - گوسفند را ذبح میکند و از گوشت آن تغذیه مینماید و پشم آنرا بمصرف لباس میرساند - درخت را میاندازد و با چوب آن کشتی میسازد و در دریاها بمسافرت میپردازد - بالاخره انسان نوع خود را نیز از این تغییرات مصون نمیدارد - اطفال خود را پرستاری و نگهداری و بزرگ میکند - هر قسم عادات و اخلاقی بخواهد در آنها بوجود میآورد - هر هنری بخواهد بآنها میآموزد .

هنر آدمی در اینست که تغییرات مذکور را بنفع خود و برای بهبودی و اصلاح زندگانی خویش و رسیدن بمنظوری که دارد تمام میکند. البته درخت قوت بموجب قوانین طبیعت می‌روید و اراده انسان در آن مؤثر نیست ولی انسان آنرا پیوند میکند و از آن بار میگیرد. طفل نیز طبیعتاً نشوونما میکند و منتظر دستور و امر انسان نمیشود ولی انسان ممکن است تغییراتی در طفل بوجود آورد که يك مكانيك درجه اول یا يك خطاط مبرز یا يك دانشمند عالي مقام از آب بیرون آید .

تغییراتی را که انسان در نفس خود یا در نوع خویش احداث می کند تربیت گویند .

تغییراتی که در انسان ایجاد میشود چند قسم است . بدنش **حدود**
مرکب است از جرم و ماده که تغییرات آن در تحت قوانین **تربیت**
سقوط اجسام و قابلیت هدایت برق و امثال آن قرار می گیرد
و برای مطالعه آن باید بعلم فیزیک رجوع کرد. عناصری که گوشت و پوست
او را تشکیل می دهد در درجه اول عبارت است از کربن و اکسیژن و
هیدروژن و ازت و تغییرات آن مربوط است بعلم شیمی . تغییرات دیگر
جسم او مربوط است بعلم تشریح و وظائف الاعضاء و امثال آن . بالاخره
يك قسمت دیگر از تغییرات راجع است باخلاق و عادات و افکار و روحیات
او که علوم دیگر در آن مذاقه میکنند . اکنون باید دید کدام يك از اینها
تحت عنوان تربیت درمی آید .

در این باب هیچگونه الزامی وجود ندارد که کدام قسم تـمـشـمـول
تربیت بشود یا نشود و ممکن است هر عالمی حدودی برای تعریف تربیت
معین کند ولی بر حسب عرف و عادت تغییراتی را که در اخلاق و روحیات
و هنر انسان ایجاد میکنند جزء علم تربیت محسوب میدانند و تغییرات
مربوط بجسم و خواص فیزیکی و شیمیائی بدن را از این حدود خارج
میکند . ولی این تجدید مانع نیست که علمای تربیت از کلیه علوم می که
مربوط است بنفس انسانی استفاده نکنند. تشریح که موضوع استخوان بندی
و عضلات انسانی است - وظایف الاعضاء یا علمی که بحث در جهاز هاضمه
و تنفس و گردش خون و امثال آن میکند - روان شناسی یا علمی که
در خصوص فکر و روحیات انسان گفتگو مینماید - علم اجتماع یا دانشی که
از رفتار انسان در جامعه سخن می زند - علم بامراض داخلی که از نظم

خارج شدن اعمال بدن صحبت میکند تمام اینها بعلم تربیت کمک میکنند و بنابراین نمیتوان حدود قاطع و معلومی برای تربیت معین کرد و آنرا کاملاً از مابقی زندگانی انسان مجزا ساخت.

برای اینکه پی با اهمیت و لزوم تربیت ببریم باید وضعی را **اهمیت پرورش** در نظر بگیریم که در آن تربیت یعنی نفوذ انسان در انسان مفقود باشد.

فرض کنیم تمام ساکنین کره ارض باستانهای اطفال تازه متولد بکره دیگر عزیمت کنند و بطریق معجزه آسانی این اطفال تا بیست سال زنده بمانند یعنی آنچه در نهاد طبیعی آنهاست بتدریج نمود کند بدون اینکه تحت تأثیر انسان رشید و بالغ واقع شوند. بعد از بیست سال ساکنین زمین گروهی جز حیوان شبیه بمیمون نخواهند بود زیرا نونهالان انسانی تنها در دامن طبیعت پرورش یافته اند و کسی بآنها چیزی نیاموخته و از زندگانی بشری بوئی بمشام آنها نرسیده است. غذای این گروه عبارت خواهد بود از میوه های جنگلی و جانوران کوچکی که باستانی بتوان بدست آورد. زبانی بین آنها معمول نخواهد بود فقط مانند جانوران صداهائی از حنجره خارج خواهند کرد. انواع و اقسام امراض مانند مالاریا و طاعون و وبا بر آنها مستولی خواهد شد. هنرها و کارهای دستی و مال اندیشی بر آنها مجهول خواهد بود. فرقی که با حیوانات هوشمند خود (طبقه پستاندار) خواهند داشت در سرعت انتقال - سرعت حرکت دست و پا و اجزاء صورت و دهان - میل بتفکر خواهد بود. آنچه که از تمدن و وسایل و اسباب آن روی زمین باقی مانده باشد همانند کتاب و ماشین آلات و ادوات زندگانی برای آنها منزله بازیچه خواهد بود.

کتاب را باز میکنند نه برای خواندن - زیرا که فن قرائت را نمیدانند بلکه برای دیدن تصاویر و شاید پاره کردن صفحات . ادوات و ماشین آلات را بحرکت درمیآورند نه برای استفاده بلکه برای نفریح و کنجکاوی .

آیا چنین زندگانی را برای اطفال خود آرزو میکنید ؟

برای پیش بینی چنین وضعی است که مردمان سلف ازمحانی که تاریخ بشر موجود است تمام مساعی خود را صرف جلوگیری از پیش آمد اوضاع مذکور نموده اند و بتعلیم و تربیت اهمیت زیاد داده اند .

بوسیله تربیت است که تمدن بشر باقی میماند و اطفال هر نسل میتوانند از نتایج زحمات چند هزار ساله نیاکان خود استفاده کنند - شهرها را نگاهداری کنند و وسعت دهند - دهات را آبادتر و بزرگتر کنند معادن را استخراج نمایند - ماشین آلات را بکار اندازند - امراض را ریشه کن کنند و بر قوای طبیعت فائق شوند .

پس برای حفظ تمدنی که قبل از ما بوجود آمده تربیت لزوم پرورش لازم و واجب است ولی تصور میکنید تنها لزوم آن

از این لحاظ بوده باشد ؟

اولا هزاران فرسنگ از کره زمین در سیر بطرف کمال هنوز در مراحل بدویت هستند و از کاروان تمدن بسی عقب مانده اند و برای ترقی و سوق دادن آنها بسوی بهبودی وسیله ای مؤثر تر و بهتر از تربیت نیست.

ثانیا در دنیای متمدن هم هزاران نقص و عیب موجود است که در رفع آن جز بوسیله تربیت راهی نیست . هنوز مردم این کشورها معتقد نیستند که رفع اختلافات میان خودشان را بوسیله سازمان ملل متحد و شورای امنیت و دیوان دادگستری بین المللی بنمایند . هنوز ملل اروپای

غریبی قتل نفس و دزدی و آتش زدن خانه و مال را در موقعی که از طرف يك نفر ناشی شود جنایت میدانند ولی همینکه این اعمال از طرف يك قوم نسبت بقوم دیگر سرزد آنرا محترم و معزز می‌شمارند بزرگان عالم را عقیده بر این است که مطمئن‌ترین وسیله جلو گیری از جنات تربیت مردم است که محاربه را حرام بدانند و آنرا جنایت بی فایده بشمارند .

در مملکت ما اکنون صد ها هزار تن آدم فقیر و پریشان و بیخار و تراخمی و مالاریائی و تریاکی وجود دارند در صورتیکه تمام آنها را از راه تربیت میتوان عضو تندرست و مولد ثروت کرد تا از نتیجه دسترنج خود وسایل اعاشه و آسایش خویش را فراهم سازند . هزاران طفل و لکزد برهنه و گرسنه در کوچه و بازار پایتخت در خرابه ها و بیخوله ها باحالت تأثر انگیزی روزگار بسر می‌برند در صورتیکه بوسیله تعلیم و تربیت صحیح ممکن است از میان آنها اشخاصی را نظیر فردوسی و خواجه نظام الملک و ابن سینا و فرانکن و باستور بیرون آورد .

تکمیل پرورش
برای سعادت هر فرد تربیت بساید کشورهای جهان و هیئت های اجتماع را اصلاح کند بهمان اندازه نیز بساید

در بهبودی اخلاق افراد و تهیه سعادت باطنی آنها تأثیر نماید زیرا این مسئله پوشیده نیست که اخلاق افراد متمدن ترین ملل عالم هنوز از حد کمال بسیار دور است . عموماً مردم درجه سعادت خود را از روی زن و فرزند و مقام و دارائی و زیبایی و دوستانی که دارا هستند حس نمی کنند و تشکر آنها بجای نمی آورند بلکه خوشبختی یا نگرانی خود را در مقایسه با دیگران درمی یابند . مثلاً جمعی ناراضی است که خانه دارا بزرگتر از مال اوست یا بهمن خوشوقت است که او اتوموبیل دارد و همه طارنش ندارد .

حتی بسیاری از اشخاص رضایت نخواهند داد که مثلاً هزار ریال بتمام مردم داده شود باین شرط که بخود آنها فقط یکمصد ریال تقدیم گردد . بهرام خود را بدبخت میداند که باید روزی هشت ساعت کار کند و رتبه اش پنج باشد در صورتیکه رفیقش دارای رتبه هفت است و روزی شش ساعت کار بیش ندارد .

جهت تعیین میزان خوشبختی این نوع حسادت و این قسم محاسبه برای آرامش خاطر رادع و مانع بزرگی است و باید آنرا تغییر داد .
راه علاج منحصر است بتریبی که باید تکمیل و بهتر شود تا افراد بشر درجه خوشبختی و سعادت را بطور مطلق اندازه گیرند و در زندگانی خود روزهای بهتر بگذرانند .

انسان بوسیله صنایع و هنر خود محیط خویش را تغییر
برای تسلط
میدهد و آنرا اصلاح و بهتر میکند . برای اینکه توانا
بر طبیعت
بدین امر شود باید نخست خود را تغییر دهد .

هر نسل باید صنایع و هنرها را بیاموزد و معلومات و اطلاعات را بدست آورد و یاد گیرد و آنها را بسط و توسعه دهد و الا اسرار طبیعت بر او مستور خواهد ماند و امراض گوناگونی که میکسرب آن هنوز مکشوف نگردیده بی دوا و درمان میماند و تلفات بشر بواسطه جهل او نسبت بقوانین دهر کماکان بسیار خواهد بود .

ترقی در کلیه شعب علوم و ادبیات و هنرهای زیبا نیز منوط بتکمیل پرورش است و گر نه موسیقی و شعر بحال را کد خواهد ماند و نقاشی و معماری نمونه های تازه ایجاد نخواهد کرد .

راه تکمیل
پرورش
راه تکمیل
پرورش
قرار دهد - نتیجه اقسام تربیت را که فعلاً وجود دارد
اندازه بگیرد - اقسام تازه را بموقع آزمایش گذارده

باکمال بیطرفی ببیند که برای رسیدن بمنظور معینی چه تغییراتی باید در نفس بشر بوجود آورد و بجه وسیله و چگونه این تغییرات را باید ایجاد نمود . مذاقه در امور تربیتی بطور علمی و از روی بیطرفی تا سی سال پیش صورت خارجی نداشت . البته دانشمندان بزرگی در نقاط مختلف عالم از ابتدای تاریخ راجع تربیت اظهار نظر کرده اند و دنیا از افکار آنها استفاده شایان نموده است ولی هیچگاه مسئله با روش علمی تعقیب نشده بود . از اوایل قرن بیستم و بویژه از ابتدای جنگ بین الممالی اول بساین طرف مطالعه تربیت بطریق علمی مورد توجه واقع شده و مخصوصا در کشورهای متحد امریکای شمالی مساعی فوق العاده در این زمینه بکار رفته و بنتایج مهم نابل آمده اند . مثلا در موضوع پرورش در آموزشگاه تغییراتی را که در نتیجه تدریس ، در دختر یا پسر ایجاد میشود اندازه میگبرند و طرق مختلف تعلیم را با آزمایش میگذارند و ارزش هر یک از آنها را با همان مراقبت و دقتیکه مثلا یک نفر شیمیست در آزمایشگاه میکند معین مینمایند و بالاخره قواعد و اصول تربیتی که از نیاکن بارث رسیده و بر حسب عادت مورد قبول واقع شده در معرض مباحثه قرار میدهند و اگر دلیل بربقاء آن نداشته باشند ترکش میگویند .

مطالعه امور تربیتی مستلزم مذاقه در چند مسئله است .

اولا فلاسفه و حکماء باید معین کنند غرض از زندگانی در روی کره زمین چیست و فلسفه حیات بشر کدام است . از روی این فلسفه معلوم خواهد شد اطفال را برای چه منظور باید پرورش داد . فلسفه تربیت موضوعش همین است و نظر با اهمیت آن در هر یک از دانشگاههای مهم امریکا چندین کرسی برای آن تأسیس کرده اند .

ثانیا باید کسی را که میخواهیم تغییر بدهیم و تربیتش کنیم کلاه

بشناسیم - طبیعت اولیه او را بدانیم چیست - بهوش و غریزه و عاطفه او پی ببریم و بر قواعد و قوانینی که بر طینت و اخلاق او حکم فرماست آگاهی حاصل کنیم .

این قسمت را روان شناسی بیا می آموزد - روان شناسی که از لحاظ تربیت مورد بحث و مطالعه واقع گردد .

ثالثاً وقتی مراد از زندگی معلوم شد و چگونگی و ماهیت طبیعت طفل روشن گردید باید دید مدرسه چه وظیفه ای را در تربیت طفل عهده دار است و از میان مواد عمده ای که برای آموختن موجود است کدام را باید انتخاب کرد و بچه دلیل . علم اجتماع از لحاظ تربیت و مبانی برنامه در این رشته گفتگو میکند .

رابعاً باید فهمید از چه راه و بچه وسیله و با چه اسباب و کدام روش موادی را که بطریق فوق معین شد بطفل باید تزریق کرد . روش و اصول تعلیم و تربیت است که این مسائل را مورد مذاقه قرار می دهد . خامساً باید بطریق علمی و وسایلی که منتهای بیطرفی در آن رعایت شده باشد نتیجه تربیتی را که بنحو فوق بعمل می آید اندازه گرفت و معلوم کرد تغییراتی که با روشهای معین در اطفال معین داده میشود از چه قرار است و بالنتیجه باید آن روشها را نگاهداشت یا تغییر داد و اصلاح کرد .

فصل دوم

خصایص تن که پرورش را میسر میکند

ناآوایی
کودک

طفلی که تازه متولد میشود از یکطرف بکلی ناتوان و عاجز است و تمام اوقات باید مراقب حال او بود تا کوچکترین احتیاجات زندگانی ارفع شود و گرنه از دست میرود و تلف میگردد. از طرف دیگر همین طفل مخزن قوای نهانی است که او را برای کارهای مشکل و خطیر مستعد ساخته است. جوجه مرغ همینکه سراز پوست تخم بیرون آورد حرکات و سکنات مفید را با خود بار آورده که میتواند تقریباً بطور مستقل زندگی کند در صورتیکه بچه انسان جز گریه و تقلا و حرکت سر و دست و پا چیزی بلد نیست و سالها پرستاری و نگاهداری لازم دارد تا بتواند آسان ترین قواعد زندگانی را فراگیرد. در عین حال در اعصاب او خواصی موجود است که بالقوه او را آماده فرا گرفتن و یاد گرفتن میکند و ممکن است از این راه به بزرگترین مقامات نائل گردد.

در حقیقت مثل این میماند که استعداد رشد و نمو با مدت و دوره طفولیت نسبت مستقیم داشته باشد. هر قدر مدت طفولیت طولانی تر باشد مدت زبونی و بیچارگی بدوی بچه زیاد تر خواهد بود و بهمان اندازه استعداد او برای ترقی بعدی افزون تر است. عجز و زبونی گرچه فی نفسه حالت مطلوبی نیست ولی موجب میشود که پدر و مادر و جامعه در مقام پرورش و تربیت او بر آیند و حتی در کشور های متمدن درجه اول مدت این تربیت ممکن است به بیست سال بالغ شود یعنی شامل ثلث یک عمر

طبیعی باشد. در ظرف این مدت متمادی طفل از عدم استقلال مذکور استفاده میکند و باید فهمید بدن او چه خاصیتی دارد که این اسفاده برای او آسان و این تربیت برایش امکان پذیر است.

خاصیت مذکور در بدن انسان یعنی ساختمان سر و گردن
دست و پا و تن - بافت اسنخوان و غضروف و خون و گوشت
تن

و عمل جهاز تنفس و گردش خون و هاضمه و بالاتر و مهمتر از همه دستگاه عظیم و بی مانندی که برای نظم و ترتیب و اداره بدن موجود و موسوم است بسلسله اعصاب . جمع شدن این اعضاء و جهازات و تشریک آنها بایکدیگر که بواسطه دخالت قوای دماغی ممکن الحصول میگردد عمل رشد و نمورا اینقدر طولانی و پرمال مینماید .

بدن انسان رویه پرفنه مثل کارخانه دقیق و بزرگی است که دائماً محل فعل و انفعال است . از یکطرف اثرات را از درون و بیرون درک میکند و از طرف دیگر در مقابل این تأثیرات واکنش هایی در داخل یا خارج بدن بمعرض ظهور میرساند . اگر آنرا ببدن حیوانات درجات عالی مقایسه کنیم از لحاظ صورت ظاهر بطور کلی اختلاف زیاد وجود ندارد ولی همینکه نظری بدستگاه اعصاب بیفکنیم فوراً متعجب میشویم که مراکز دماغی انسان فوق العاده در هم و هم عمل است . اگر تنها انسان را مورد مذاقه قرار دهیم می بینیم چهار نوع قوه در او موجود است . اول دارای غریز و طبیعت اولی است که هنگام تولد بسیاری از آنها مانند میل بخوراک وجود دارد . بقیه مانند غریزه جنسیت بعد ها ظاهر میشود . ثانیاً قوه فاعله که بواسطه عمل و حرکت همیشه تعادل را در انسان تولید میکند چنانکه وقتی کرسنه میشود خوراک آماده و تناول میکند . ثالثاً حساسیت نسبت بقصدان تعادل مانند حساسیت نسبت بگر سنگی که خود موجب میشود که

آدمی در مقام ایجاد تعادل بر آید. رابعا قوه یاد آوری انفعالات و تأثیراتی که در انسان حاصل میشود از قبیل اینکه مثلاً آتش سوزان است یا آب رفع تشنگی میکند.

البته طبقه بندی فوق برای تسهیل کار تربیت و تعلیم است و مثلاً غریزه میل بخوراك و حس گرسنگی و افدام برفع گرسنگی را از هم نمیشود تفکیك کرد. نکته ای که باید همیشه در نظر داشت اینست که انسان تنها چیزی را که با خود هنگام تولد بدنیا میآورد عبارتست از غریزه ها. و استعداد های فطری که خود آنها موجب حرکت و فعالیت او میشوند و آدمی را نسبت بعدم تعادل بدن حساس میکنند و باعث میشوند که انسان اقدام و عمل کند و در نتیجه در طرز عمل او تغییر و اصلاح حاصل شود. هر طفل بموجب ارث چهار قوه فوق را واجد است **اختلاف افراد** ولی از حیث کیفیت و کمیت آنها میان افراد اختلاف زیاد موجود است. اگر افراد بشر را از این لحاظ در ردیفی قرار دهیم در يك سر اشخاص فوق العاده با قریحه هستند که بی نهایت فعال و حساس میباشد و اعصاب آنها بطرز قابل توجهی انفعالات و تأثیرات را حفظ کرده بیاد میآورد و در سر دیگر ردیف کسانی که بی شعور و ابله اند و محرك غریزه ها و حساسیت آنها ضعیف و قوه فعالیت آنها نا کافی است و آثار تجربیات و اعمال گذشته از حافظه آنها بزودی محو و نابود می شود. بقیه مردم علی قدر مراتبهم میان این دو حد واقعند.

میان کودکی و بلوغ مراحل متعددی موجود است که بجه بتدریج میپیماید و حالات و اوصاف آنها **تغییر رفتار بوسیله کار و آزمایش** موضوع مطالعه علمای روانشناسی است. در اینجا

من باب تذکر باید گفت که هر وقت طفل بواسطه يك محرك داخلی یا تغییر محیط خارج حالت تعادل را از دست میدهد واکنش هائی بوجود میآورد که تعادل را مجدداً برپا کند. اگر این واکنش ها با توفیق توأم باشد حالت تعادل ایجاد میشود و در اعصاب تغییراتی رخ میدهد که بالنتیجه هر وقت در آتیه آن وضع پیدا شد همان واکنش مذکور نیز پیدا میشود. اگر واکنش های بدوی با توفیق توأم نباشد آنقدر واکنش ها از نوع دیگر حادث میشود تا حالت تعادل بوجود آید یا بدن انسان خسته و شاید از هستی ساقط گردد. بدیهی است که در صورت موفق نشدن واکنش ها هر وقت وضع فوق توأم شد آن واکنش ها تکرار نمیشود ولی در هر حال جزئی اثری در مجموع اعصاب باقی مینماید. برای روشن شدن مراتب فوق ممکن است بطور مثال طفلی را در نظر گرفت که در گهواره خوابیده و همین که کرسنه شد بنا بدست و پا زدن و حرکت دادن سر و بدن میکند و دیر یا زود کریه را بلند میکند و در نتیجه این گریه توجه بسوی او جلب میشود مادر بادایه بسراغ او میروند و رفع گرسنگی را از او مینمایند روزهای بعد همینکه مجدداً گرسنگی زور آورند بچه بنسدریج از تقلا و حرکت بدن (که مثمّر ثمر نبود) دست میکشد و فقط بگریه (که با توفیق توأم بود و توجه را جلب کرد) توسل مینماید. بنا بر این اعصاب راه عمل بدوی خود را که ابتداء امر بتقلا و حرکت بود تغییر و گریه کردن را بر آن ترجیح داده و انری از این قضیه و آزمایش نیز در خود نگاه داشته تا هنگام لزوم ویس آمداً گرسنگی آن را تکرار کند.

مجموع این اعمال را اعتیاد یا تشکیل عادت نامند
بوسیله عادت بدن انسان هزاران اثر را در اعصاب
حفظ میکنند و آنرا اساس و مبنای فرا گرفتن عادات

طرق تشکیل
عادت

پیچیده تر و مشکل تر قرار می دهد. پس مسئله تشکیل عادات بسته است به خاصیت طبیعی بدن که اولاً قابلیت انحراف از عمل بدوی خود را در دنیا در عین حال میتواند اثر عمل جدید را در خود محفوظ و نگاه بدارد. این قابلیت تغییر و انحراف و این نیروی محفوظ داشتن اثر دو عامل مهم و اساسی تشکیل عادت هستند.

عادات ساده وقتی با هم ترکیب شدند عادات مشکل و پیچیده را بوجود می آورند بطوریکه تدریجاً بدن انسان مخزن عده بسیار زیادی عادت میشود و همینکه بوسیله محرک درونی یا بیرونی از حالت تعادل خارج شد میان عادات مذکور آنهایی که لازم است انتخاب میکنند و آنها را با هم تنظیم نموده بوسیله آنها وضع تعادل را برقرار میسازد. هنگامیکه مثلاً سروانی اسواران خود را بنقطه ای می برد در عین اینکه نقشه و فکر خاصی را پیروی میکند عادات مختلفی را که برای فریاد کردن و دادن فرمان و حفظ تعادل بدن در روی اسب و حرکات دست و زانو و شمشیر و قیافه از سابق ذخیره کرده با هم جور و متناسب و منظم کرده مطابق احتیاج آنها را بکار میبرد و باین ترتیب از نتیجه سالها عمل و آزمایش که بصورت عادی در آمده است استفاده میکند.

آدمی در زندگانی روز مره باید دائماً اوضاع خود را با محیط خویش وفق و سازش دهد: اگر تشنه است آب بنوشد. اگر هوا سرد است جامه بر تن کند. در این محیط عوامل مادی دیگری نیز موجود است که در مقام خود دارای اهمیت میباشد. غریزه های اجتماعی و تمایلات طبیعی که انسان با خود بارث دنیا می آورد او را نسبت باعمال و افکار هم نوع خود بسیار حساس میسازد و در نتیجه مقداری از قوای خود را باید صرف وفق دادن رفتار

محرکهای
اجتماعی

خویش با اعمال و افکار مذکور بنماید . باین جهت انسان همیشه توجه خاصی باقوال دیگران دارد و درصدد است کارهای او موافق پسند دیگران باشد و از چیزهائی که موجب بدبینی جامعه است احتراز جوید و تمام امتیاز او بر دیگر جانوران بسته بهمین موضوع است . حساسیت انسان نسبت بجامعه ای که در آن زیست میکند - لیاقت او برای همکاری بانوع خویش - موافقت دادن افکار و اعمال و احساسات خود با دیگر مردم - میل او بفرمانبرداری یا فرمانروائی اینها همه اوصافی است که او را دارای وضع خاص و منفرد میسازد . هر قدر این اوصاف نیرومند تر و پرمایه تر باشد آدمی نزدیکتر بنوع کامل بشر است و بعکس هر قدر اوصاف مذکور ضعیف تر باشد انسان نزدیکتر است بنوع جانور .

کسانی که با پرورش مردم سروکار دارند باید توجه مخصوص بدین قسمت کنند زیرا که پیدا کردن عادت اجتماعی بزرگترین قابلیت انسان است برای وفق دادن خویش بامحیط معنوی و از همین قابلیت است که برای تربیت او معلم و مربی باید دائماً استفاده کنند .

بنا بر آنچه گفته شد از جمع و ترکیب عادات ساده اخلاق

اهمیت فکر

و طرز رفتار پدید میآید . از این عادات آنهایی که مختص بشر است تفکر و تعقل در تولید آنها دخالت تام دارد . در عین این که نمیتوان گفت انسان دارای نفسی است جدا گانه که از دیگر قوای او مجزاست و او را مجهز باخلاق خاص میکند در همانحال نیز نباید تصور کرد که اخلاق و رفتار انسان تنها مربوط است باعمال فیزیکی و شیمیائی بدن . البته تفکر و تعقل وابسته هست باعمال فیزیکی و شیمیائی بدن ولی اخلاق و رفتار منحصرأ در نتیجه تغییر این اعمال تغییر نمیکند. هنوز

اطلاعات صحیح و علمی راجع برابطه میان اعمال اعتصاب و تفکر در دست نیست و همچنین کاملاً معلوم نیست چگونه فکر در عمل اثر میکند ولی این معما نباید اهمیت تفکر و دخالت آن را در ایجاد اخلاق و طرز رفتار از نظر دور کند. این مسائل در فلسفه و روانشناسی مورد تدقیق قرار میگیرد. عجله در این جا کافی است خاطر نشان شود که فکر و اراده بزرگترین وسیله اند برای وفق دادن اخلاق و رفتار انسان با اوضاع محیطی که در آن زندگانی میکند.

شخصیت مطالبی که در این فصل گفته شد بواسطه اختصار زیاد و فشردن بسیار شاید مبهم و نارسا باشد. برای تعمق در آن باید بروانشناسی مراجعه کرد. در اینجا فقط من باب تذکر و برسیل اشاره دانی خاطر نشان گردید. از نکات مذکور میتوان برای شخصیت مجملات تعریفی ذکر کرد: شخصیت عبارت است از دستگاهی جهت فعل و انفعال و تأثیر و تأثر که در آن ساختمان و تشکیل اعصاب بمرور درهم و پیچیده گشته آثار ساده ای که بر اعصاب وارد میشود با یکدیگر ترکیب شده آثار عالی تر و مهم تر بوجود میآورد. این آثار اساسی تشکیل میدهد که حالت تعادل را با محیط برقرار سازد و بالاخره با یکدیگر پیوسته و منظم شده اخلاق و طرز رفتار انسان را معین و مشخص نماید.

فصل سوم

فلسفه تأسیس آموزشگاه

در فصل نخست گفته شد تربیت عبارتست از تغییری که آدمی در نفس خود یا در افکار و روحیات و اخلاق نوع خویش ایجاد کند. از زمانی که بشر بوجود آمده تربیت به معنای عام نیز وجود داشته است هر جا که انسان برای استقرار تعادل نسبت به محیط خود اقدام کند - هر جا که انسان در تحت تأثیر و نفوذ هم‌نوع خود در آید عمل تربیت صورت می‌گیرد بنابراین تمام افراد بشر دائماً در کار تربیت شدن و تربیت کردن هستند و بر حسب اینکه عامل این پرورش درونی باشد یعنی مربوط بخود بدن یا برونی یعنی مربوط به محیط خارج عمل تربیت کند یا تند، در اعصار ماقبل تاریخ^(۱) بشر از روی فکر و عمد توجه

پرورش
غیر عمدی

ب تربیت نداشته و غرض مخصوصی را در این امر تعقیب
نمینموده بلکه تربیت بکسی از متفرعات و نتایج زندگانی

بوده و بدون التفات بدین مسئله طبعاً صورت می‌گرفته است. هر فردی که بوجود می‌آمده در محیط ساده‌ای که میزیسته بوسیله عمل در زندگانی بار می‌آمده و پرورش می‌یافته است. در حالی که پدر در جستجوی ریشه‌های خوردنی گیاه‌ها یا میوه‌های خودرو بوده یا در مقام شکار کردن جانوران و پرندگان و ماهی‌ها بر می‌آمده بچه در دنبال او بوده و این کارها را برای رفع گرسنگی خود فرا می‌گرفته است. هیچ نوع تخصصی وجود نداشته

(۱) برای تکمیل قسمت اول این فصل رجوع شود به تاریخ مختصر تعلیم و تربیت نگارش مؤلف چاپ سوم - فصل دوم.

و بدست آوردن خوراک چندان مشکل نبوده و هنر زیاد نیز لازم نداشته است. همینطور احتیاج انسان پوشاک و پناهگاه و تهیه جامه و مسأوی بواسطه ساده بودن زندگانی بیچیده و درهم نبوده است. نوع بشر روی هم رفته معلوماتش بسیار کم بوده و حساسیت وی برای ابراز واکنش کمی با جانوران درجه عالی اختلاف داشته است.

بزرگها عمداً و از روی قصد در فکر پرورش بچهها نبوده و کوچکها در ضمن رفع احتیاجات اولیه خود از خوراک و پوشاک و پناهگاه چیزی که بزرگها می دانسته اند فرامیگرفته اند بدون اینکه خودشان متوجه بدین امر باشند.

همینکه بتدریج نوع بشر مدنیته پیدا کرد و بر میزان هنر و فکرش افزوده شد همینکه یاد گرفت بر آتش تسلط حاصل کند و آنرا برای رفع احتیاجات خود بکاربرد. جامه بدوزد و کفش تهیه کند تا از باد و سرمای زمستان خود را محفوظ بدارد. دام و کارد و شمشیر تهیه کند تا خوراک خود را بهتر تأمین نماید. ظروف مختلف بسازد تا غذای خود را در آن پخته از جایی بجای دیگر ببرد. الفاظ و کلمات وضع کند و با آنها جامه درست نماید و باین ترتیب وسیله اساسی برای نشر و مکالمه و تشریک مساعی بدست آورد. و قتیکه این اسرار یکی بعد از دیگری در حیطه قدرت آدمی درآمد برای بزرگها لازم شد توجه مخصوصی به پرورش بچهها بنمایند که مبادا معلومات جامعه محو شود و از میان برود و بنسل بعد نرسد. از اینجا تربیت عمده بدید آمد ولی تربیت غیر عمده نیز بجای خود باقی بود و در واقع هر دو نوع تربیت در آن واحد وجود داشت و نمیشد آنها را از یکدیگر مجزا ساخت چنانکه

پرورش
عمده

مثلاً پسری که با پدرش بشکار میرفت یا دختری که با مادرش شکار را کباب میکرد مورد دو قسم پرورش عمدی و غیر عمدی واقع بودند - هم بدون توجه آنها را بر موز زندگانی آگاه میساختند هم با التفات بدین قضیه و از روی قصد و عمد بآنها ترتیب زیستن را میآموختند .

هزاران سال تربیت اطفال بهمین نحو جریان داشت
تقدم پرورش
عمدی بر
آموزشگاه
بدون اینکه هیچ نوع بنگاه خاصی مانند مکتب و مدرسه
متخصصی امر تربیت باشد . علتش نیز این بود که در آغاز
مدنیت تمام وظایف اجتماعی را خانواده انجام میداد .
چون عدهٔ اعضاء خانواده کم بود ممکن نمی شد یک نفر را منحصراً مأمور
پرورش اطفال کرد . تنها اختلافی که در وظایف اعضاء خانواده وجود
داشت مربوط بجنسیت آنها بود یعنی مردها یک نوع مشاغل داشتند و زنهای
نوع دیگر . اختلاف زیادتر در نوع و خلیفه منوط بتکثیر عده بود و تکثیر
عده هم بسته بابین بود که بتوانند بعد کافی غذا تهیه کنند . تا زمانی که
جامعه کوچک بود بهیچوجه امکان نداشت یک نفر از آنها وظیفه اش
منحصر به تکمیل داری بشود ولو اینکه لزوم این امر بنظر آن جامعه واضح
باشد . این مسئله بعدی روشن است که حتی امروز در جامعه های ما
در دهات و ابلات که عدهٔ مردمان آنها هم کافی است بنظر مشکل و سنگین
میآید که از هزار نفر یک نفر را فقط مأمور آموزش و پرورش کودکان
نمایند .

احتمال دارد که برای مرتبهٔ اول در تاریخ تمدن بشر
که شخص معینی را برای تعلیم و تربیت مرجع قرار
داده اند رئیس ایل و طایفه بوده است که نیرومند تر

نظام تربیتی
در دهات و ابلات

و هنرمند تر از دیگران بوده و هنگام بحران و سختی برای دفاع و رفع زحمت و چاره جوئی با مراجعه میکرده اند و از این رو توقع داشته اند که بفرزندان خود و کودکان هم ایل خویش تعلیم بدهد. از طرف دیگر ظن قوی در این است که مهمترین ماده ای که جامعه علاوه بآموختن آن داشته عقاید مذهبی بوده زیرا که به موجب این عقاید میتوانسته است بوسیله دعا یا قربانی یا تهدید یا تملق ارواح عالی یا پلید را که بر دنیای ما تسلط دارند تحت نفوذ درآورد و باین ترتیب غیب دویی دند و از عالم دیگر خبر دهد و آینده را پیش بینی نماید.

عقاید مذکور عبارت بود از مجموعه ای از اخبار و احادیث و سنن که بنظر بشر بسیار گرانبها بود زیرا که خیال میکرد بوسیله آن بر طبیعت تفوق حاصل کند و بر انفاقانیکه میبایست واقع شود احاطه پیدا نماید. این امر البته مداخله کلی در سعادت انسان داشت ولی مستقیماً در تحت نفوذ وی در نمی آمد و می بایست بعملیات فوق الذکر نسبت جوید. بوسیله این عملیات بشر معتقد بود مقدرات خویش را معین نماید یعنی بر قوائیکه حیات و ممات میبخشد تسلط حاصل کند. دارای اولاد بشود. از پیر شدن جلوگیری کند. از کشتار و با و طاعون بکاهد. بر تندرستی و سلامتی خود بیفزاید. از ظهور قحطی پیش گوئی کند. فزاینی ارزاق را تسامین نماید. غضب طوفان را بخواباند. سرمای زمستان را ملایم کند. فتح و فیروزی قبیله خود را بر دشمن مسلم سازد...

بنا بر این جای شکفت نیست که در آن اعصار بشر بخواهد میراث مذکور را با کمال مراقبت حفظ کند و بتدریج وظیفه عده ای منحصر شود بنگاهداری سنن مذهبی تا بوسیله آن آسایش جامعه فراهم گردد

باین ترتیب طبقه مخصوصی در میان خلق بوجود آمد که بنام مختلف خواننده شد مانند جادوگر و طلسم‌بند که اخبار و سنن مذکور را تنظیم و تکه‌پال نمودند و لازم شد که مجموع آنها رسماً تعلیم شود تا طبقه مذکور از میان نرود و وسیله رفاه جامعه محو نکردد. از اینجاست که بنگاه مخصوص جهت تربیت فراهم آمد و در حقیقت شروع به تهیه متخصص و راهبر شد.

در همان اوقات که رسماً شروع به تهیه راهبر و قائد و رئیس قومی شد در همان زمان نیز وسایل تربیت عبارت بود از اعیاد و جشن‌های متعددی که برای سالمندان و جوانان تشکیل میدادند و غرض از آنها نظارت و فرمانروائی جامعه بود بر طرز رفتار و کردار افراد. بعضی از آنها که برای آشنا کردن جوانان با زندگی جمعی و وارد کردن آنها در جرگه سالمندان بود بسیار با شکوه و برای این منظور برپا میشد که جوانان صمیمانه معتقد شوند که رسوم و عادات و شعائر جامعه باید محترم شمرده شود و هر فرد نسبت باحکام جامعه و قائدین آن مطیع محض باشد، مراسمی که در این قبیل جشنها بعمل می‌آمد باندازه‌ای مقدس شمرده میشد که تغییر آنها غیر ممکن بنظر میرسید. از طرف دیگر بعضی احساسات حاضرین تحریک میشد که هجالی برای فکر و تعقل باقی نمبگذاشت بنابراین اعیاد و جشنها نه افراد را دارای هنر و دانش میکرد نه قوای دماغی آنها را تربیت مینمود بلکه تنها فایده آنها از لحاظ اخلاق بود که حس صداقت و وفاداری و اطاعت و فرمانبرداری را در افراد ایجاد نماید. البته این مراسم یکی از لوازم اجتماع آن زمان بت مارمیرفت ولی بواسطه مقدس بودن و تغییر نکردن مانع بزرگی برای ترقی جامعه بود.

تربیت
اخلاقی

توسعه زبان و بتدریج که بشر رو بترقی می‌رفت آلات و اعنای که در حنجره ایجاد صوت میکنند ظریفتر میشد و باین ترتیب اختراع خط انسان بهتر مینوانست معانی را با کلمات افذا در آورد و فکر خود را بنوع خویش انتقال دهد. کم کم خط اختراع شد و الفاظ و معانی در فضا و زمان قابل نقل و انتقال گردید و لزوم عوامل خاص برای پرورش عمدی محسوس تر شد. از این بعد انتقال انتیبار و احادیث و سنن و قوانین و عادات به نسلهای آینده دیگر منوط بپیشانی شفاهی نبود بلکه ممکن بود آنها را روی گل و سنگ و چوب و بایروس نقش کرد و تا حدی آنها را ابدی و لا یتغیر نمود. چون بطور کلی اقوام بدوی محافظه دارند و هنگام نیاز مندی و اسنیصال چاره و دوا را در افتکار و اعمال و رعش دران و نیاکان خویش میجویند اذرا همراهان و قائمبن و زعمای ابام ساف بـرای آنها در حکم پیغمبر و رب النوع و نوشته های آنها بمنزل آباء الهی و آثار مقدس جلوه گر میشود. باین تر نیب قرنهای باریت عبارتند از پرستش آثار و نوشته های مذکور خواه این نوشته ها صحیح باشد یا سقیم.. صواب باشد یا خطا.

توسعه زبان و خط از راههای دیگر نیز در پرورش تأثیر کرد. بزرگ شدن جامعه های کوچا و تبدیل آنها بجامعه های بزرگتر منوط باین است که وسایل بالنسبه آسانی برای ثبت و ضبط و انتقال افکار آنها موجود باشد و بطور مسلم اندازه و وسعت هر جمعیت مستند است بوسایل مرابطه ای که در دست داشته باشند. هر قدر این وسایل کامل تر و مفصلتر و آسانتر باشد زندگانی سهلتر و مرفه تر و عده افرادی که دسرد هم جمع آیند زیاد تر خواهد بود و بالعکس وقتی وسایل مذکور ناقص شد زندگانی شاق تر و عده افراد کمتر است. می توان گفت که دنیای امـروز

در حقیقت شالوده اش بر نوشتن و خواندن قرار گرفته است و نوشتن یکی از شرایط سازمان جامعه های بزرگ است . خلاصه - این اختراع نه فقط تعلیم و تعلم نوشته ، نمایی سلف و کتاب آسمانی را تسهیل کرد بلکه بتدریج تعلیم خواندن و نوشتن را یکی از لوازم زندگانی نمود . چون آموختن این دو امر در آسانی نیست و بخودی خود صورت نمیگیرد جامعه مجبور شد بنساختن مخصوصی با رسم مکتب و مدرسه جهت تدریس آن ابداع کند . در آثار رفیع استیج جامعه بوسیله پرورش عدد کمی میشد که آنها کار ثبت و ضبط را انجام میدادند - دفتر داری میکردند - نامه ها را میخواندند - اسناد مهم را می نوشتند - و نوشت آماده میکردند ...

همین مسئله باعث شد که بتدریج جامعه ها وسعت پیدا کرد و از لحاظ سیاسی و اقتصادی دارای سازمانی شد که خود آنها احتیاج بسواد را زیاد تر کرد و عامل بزرگی برای ابداع بنگاهی شد که تربیت عمده ای اطفال را تأمین کند . بهرور زمان تمدن بشری بحدی محتاج و منوط بنوشتن و خواندن شد که هریک از کارمندان مؤثر جامعه مجبور شد سواد داشته باشد . باین جهت فضیلت و کمال عبارت شد از داشتن سواد یعنی وسیله فرا گرفتن معاومات و این مسئله باندازه ای اهمیت پیدا کرد و در رسم و رسم مکتب و مدرسه تأثیر نمود که تربیت بنظر مردم تنها سواد پیدا کردن و کتاب خواندن شد .

مفهوم پرورش در دنیای جدید

بتدریج که تمدن بشر پیچیده و درهم شد و بر دانش و آزمایش او افزوده گردید مفهوم تربیت نیز توسعه پیدا کرد . هر نسلی که جانشین نسل

دیگر می شود باید بوسیله پرورش آماده این کار شود ولی وقتی میخواهد

جای خود را بنسل بعد بسپارد چون مقدار اطلاعات و نوع معلومـاتش زیاد تر شده دیگر نمی تواند اکتفا به تعلیم خواندن و نوشتن و حساب کردن کند . سازمان جامعه بعدی مفصل و دارای پیچ و ستیم شده که اداره کردن آن مستلزم این است که افراد خود را تربیت کنند در قرون جدید انسان برای شناختن طبیعت روش و اصولی پیدا کرده که علوم فیزیک و شیمی و زیست شناسی و روان شناسی و علم اجتماع را بوجود آورده است و از این علوم دائماً بهره مند میشود .

چند قرنی پیش نیست که انسان ملنفت شده است که کره زمین فقط نقطه ای است در فضای لایتناهی و مسکن بشر نه مرکز عالم است و نه قسمت مهم آن . مدت زمانی نمیگذرد که آدمی تاحدی بحقیقت آفرینش زمین پی برده و می داند که تاریخ آنرا از روی عهدود زمین شناسی باید معین کرد نه از عده نسلها و از شمارش سالها . شناختن قواعد و قوانینی که بر حرکات ستاره ها حکم فرماست چندان قدیمی نیست و بوسیله آنها بشر فهمیده است که امور عالم در تحت نظام و قانون است و از روی هوا و هوس نمیباشد . در چنین دنیای بزرگ و پرشوری آیا میشود طفل را تنها با کوره سوادی آماده زندگانی نمود ؟

در دنیای امروزه که عده زیادی از کشورها صنعتی شده و بواسطه ایجاد کارخانها و شهرهای بزرگ تبدلات کلی در سازمان آنها حاصل شده نفوذ عده ای از عوامل بشن تربیت از قبیل خانواده و بنگاه های دینی و جامعه کوچک ده یا قصبه با عده شهر بتدریج کاسته میشود . از طرف دیگر مطالعات و پیشرفت هایی که در روان شناسی و علم اجتماع بعمل آمده موجب شده است که تربیت را وسیله تجدید حیات و تغیر و ترقی فرد و جامعه میدانند .

آموزشگاه دارد. کم کم محیط و محل مخصوصی میشود که هریک از کارمندان جامعه جهت آماده کردن خویش برای خدمت باید از آن بگذرد. والا نه می تواند حد اکثر خدمت را انجام دهد و نه از امتیازات جامعه کاملاً بهره مند گردد.

محیط آموزشگاه
و محیط اتفاق
مدرسه محیط مخصوصی است که کودک را بدان می سپارند و بدون اینکه بتواند نیروی خاصی در او ایجاد کند وسیله ای است برای تحریک و رشد

قوانینی که طبیعت^{۱)} در وی موجود باشد. اگر طفل باین محیط مخصوص و معین سرده نشود و تربیت او با اتفاق و طبیعت محول گردد آیا ضرری متوجه میشود؟ عبارت دیگر آیا محیط مدرسه امتیازی بر محیط اتفاقی دارد؟

بر حسب عقیده دبئی^(۱) محیط آموزشگاه سه امتیاز مهم بر محیط اتفاقی دارد. نخست آنکه لاقبل برای زمان کودکی مدرسه محیطی است ساده و جنبه های پیچیده و مشکل زندگانی از آن مجزا شده است. اگر بنا میبود طفل مستقیماً و از ابتدا وارد زندگانی کامل جامعه شود گیج و مهیوت میشد و خود را گم میکرد. دوم آنکه مدرسه محیطی است پاک و بی آلابش که کارهای فاسد و مضر جامعه از آن دور است. در هر جامعه اعمال ناشایسته و مخالف اخلاق و ضد مصالح وجود دارد که نباید ادامه حاصل کند و در دنیا باقی و برقرار بماند و البته همیشه سعی میشود که مدرسه از این اعمال دور و برکنار باشد. امتیاز سوم آنست که محیط آموزشگاه نظر انسان را وسعت میدهد و دورنمایی بین چشم او مجسم و جاوه ذر میسازد که بوسیله آن میتواند در مورد جامعه ای که در آن

زیست میکند قضاوت نماید. در مدرسه اتفاقاتی که برای بشر واقع شده
ضمن تدریس تاریخ در حدود امکان بیان مینماید و افکار و عادات و اخلاق
ملل مختلف تشریح میگردد. باین ترتیب برای شاگرد وسیله قضاوت
فراهم میآید.

علاوه بر امتیازات مذکور بک امتیاز چهارمی نیز محیط مدرسه
بر محیط اتفاق دارد که در حقیقت نتیجه ایست از امتیاز اول. این امتیاز
عبارت است از آماده بودن وسایلی که کار تعلیم و تربیت را آسان کند.
دروس و عملیات مدرسه را از روی عمد طوری مدرج قرار میدهند که
شاگرد مراحل را یکی بعد از دیگری طی کند و او را به پله راهنمایی
میکند که از آسان بمشکل و از معلوم بمجهول پی برد و از زندگی
کودکی بتدریج داخل زندگانی اشخاص رشید و بالغ گردد.

امتیازات مذکور هر یک بنوبه خود در استقرار مدرسه ... در پیدا
کردن طرفداران جدی - در صرف کردن هزاران کرو ریال در هر سال
از طرف جامعه های دنیا تأثیر کامل داشته است.

در مقابل امتیازاتی که ذکر شد دو عیب بزرگ ممکن
هستد **مدرسه** است در مدرسه بوجود آید.

یکی اینکه آموزشگاه از زندگانی حقیقی که در خارج موجود است دور
شود و با عالم خارج از مدرسه تماس نداشته باشد بطوریکه یاک بنگاه
تصنعی شده نه فقط از فارغ التحصیلانی خود رفع احتیاج ننماید و آنها
را مطابق مقتضیات محیط پرورش ندهد بلکه بواسطه وفی نداشتن با
احتیاجات برای آنها موجب زحمت و اشکال شده آنها را از نیکبختی

باز دارد . برعکس تربیت انفاقی و غیر عمدی چون در دامن طبیعت صورت میگیرد طبیعی است و بآسانی جزو عادت و طبیعت شخص میشود .

عیب دوم این است که مدرسه نسبت به تغییرات محیط مقاومت میکند و باین ترتیب مانع ترقی میشود . علت مقاومت اینست که معلم همیشه در مدرسه نسل قبل پرورش یافته و پیوسته هجداست که معلومات و اطلاعات زمان خود را بیاموزد و باین جهت با تغییر روش تدریس و تربیت و تغییر دستور تحصیلات مخالفت میکند زیرا که این تغییرات باطرز کار او موافقت ندارد و ناچار بسر مابه علمی و شغلی او لطمه میزند .

اساساً هر وقت جامعه بنگاهی ایجاد میکند اساسی را بوجود میآورد که با تغییرات مقاومت میورزد و در صورتیکه هنگام ایجاد آن نگاه نسبت به گذشته ترقی حاصل شده است نسبت بآینده سدی برای پیشرفت احداث گردیده است . اکثر اداره کردن چنین بنگاهی طبقه ای متخصص و اهل فن بخواهد ده دزدان آن نهاد و بواسطه وجود آن با سد مقاومت مذکور سدیدتر و ظاهر تر است .

دو عیبی که ذکر شد همیشه در مدرسه کم و بیش موجود است . تنها افدامی که میتوان کرد اینست که از مقدار و میزان آن کاسته شود . تصنعی بودن مدرسه را که عیب اساسی پرورش غیر عمدی است ممکن است بواسطه وارد کردن عوامل مخصوصی که مربوط به تربیت غیر عمدی است تا حدی رفع کرد . طفل باید عملی را که در مدرسه میکند حس نماید که طبیعی است و برای او معنی دارد و در حیطه زندگی و علاقه مندی او قرار گرفته است . بنابر این

راه کاستن
این عیایب

باید در اطراف او محیطی نزدیک به طبیعت ایجاد کرد و درس را برای او با روح نمود تا در مقابل چنین محیطی واکنش در طفل ایجاد شود و عمل تربیت بتمام معنی صورت گیرد. عیب دوم عدم توافق مدرسه است با دنیای متغیر. با دنیای آینده و میل بتوافق است با دنیای گذشته.

از عهدی که نوع بشر بواسطه جشنها یعنی بواسطه پرورش عمدی عادات و مراسم را ثابت و تاحدی تغییر ناپذیر نمود تا کنون جامعه همیشه بدان اعتماد دارد و بوسیله آن قدرت و قوت خود را ظاهر میسازد. این عادات و مراسم متصف بدو وصفند یکی ثابت بودن و دیگری غایت مقصود بودن. بنا بر این عادات و مراسم مانع ترقی اند و بهمین جهت بشر نسبت به تغییرات دائم یعنی وسیله پیشرفت و ترقی اعتماد ندارد. گرچه این بی اعتمادی خود یکنوع خردمندی و کفایت است و مانع از لغزش و خطا میشود ولی از طرف دیگر خود این عادات ناقص است و باید پیوسته در آن تجدید نظر شود تا راه تکامل پیماید. امروز ما نیازمند به تربیتی هستیم که با کمال صمیمیت موقنی بودن همه چیز را بشناسد و رعایت کند و در نظر بگیرد که دنیای فعلی در حرکت و تغییر است. اختراعاتیکه هر روز در روی زمین میشود شرایط و ترتیبات زندگانی را دائماً تغییر میدهد و یقین است که بیست و پنج سال دیگر نحوه حیات با امروزه فرق خواهد داشت ولی اختلاف در کجا خواهد بود هیچکس را بطور قطع معلوم نیست. مربی باید از طبیعت درس بگیرد که اعزاء و جوارح بدن را طوری خالق کرده است که مطابق مقتضیات زمان و مکان تغییر می کند و وضع خود را با محیط سازش میدهد. بجای اینکه کودک طوری تربیت شود که با مقتضیات زمان معین و مخصوصی کاملاً بسازد

باید او را نوعی پرورش داد که حتی المقدور قابل انعطاف و تغییر باشد. در دنیای آینده انسان احتیاج بعبادت بسیار دارد ولی عاداتی که بدرد او بخورد نه عاداتی که بر او فرمانروائی کند. اگر او را این نوع تربیت کردیم با هوش خدا دادی بر مشکلات فائق میشود و موانع ترقی را از جلو بر میدارد و بطرف کمال مطلوب سیر خود را ادامه خواهد داد.

بخش دوم

در

منظورهای اجتماعی پرورش

مقدمه

چنانکه در فصل نخست گفته شد تربیت یعنی تغییر. دادن شخص ولی این تغییر ممکن است سودمند باشد یا زیان آور - برای اصلاح و بهبودی باشد یا افساد و شر. اصول آموزش و پرورش برای این وضع شده است که نه تنها تغییری که در معلومات و اخلاق شخص میدهد بنفع او باشد بلکه بهترین و آسانترین طریق صورت گیرد. مطالعات دقیق و تجربیات مکرر از طرف دانایان علوم تربیتی در خصوص قواعد یاد گرفتن و یاد دادن بعمل آمده است و شرایطی که در تحت آن این قواعد بهتر و زودتر ممکن است عملی شود مورد تحقیق قرار گرفته و از مجموع این تدقیقات اصول تعلیم و تربیت وضع گشته است. اجرای اصول مذکور فن تدریس است.

حال این تدریس برای چیست؟ چه مقصود و منظوری را معلم باید تعقیب کند؟ مطلوب این همه سازمان که در کشور های متمدن برای پرورش و آموزش فراهم کرده اند کدام است؟ آیا باید سازمان کنونی مدرسه و برنامه آنرا همانطور که هست قبول کرد یا باید بدلائل ایجاد آنها بی برد و در صورتیکه مطابق با مقصود نیست آنها را تغییر داد؟

دانایان علوم تربیتی از قدیم در این فکر بوده اند و هر یک برای پرورش

مقصود و منظوری معین کرده اند. از عاوی قرن نوزدهم پستالزی^(۱)

(۱) - Pestalozzi استاد معروف سوئسی که در ۱۷۶۶ متولد شده و در ۱۸۲۷ در گذشته است.

میگوید غرض از تربیت « رشد و توسعه تمام نیروهای کودک است بطور متناسب و کامل ». هربرت اسپنسر^(۱) هدف پرورش را « آماده شدن برای زندگانی کامل » میداند. اشکال این عبارات در این است که خود آنها مبهم و محتاج بتعریف و توضیح میباشد. امروز دانشمندان معاصر بطور عموم معتقدند که غرض از پرورش آنست که طفل را « عضو سودمند و مؤثر جامعه » بار آورند. گرچه خود این جمله نیز محتاج بروشن شدن است ولی در همان بادی امر میتوان استنباط کرد که هم شامل رشد طفل است و هم شامل اعمال و مسئولیت هائی است که او را تازه بخوشبخت و مفید جامعه نماید.

انسان چه شرایطی باید دارا باشد تا بتواند کارمند
 عضو سودمند
 و مؤثر جامعه
 با سود و مؤثر جامعه شود؟ برای اینکه بتوان عضو
 سودمند و مؤثر جامعه شد باید اولاً تندرست و سالم
 بود ثانیاً پیشه و شغلی داشت که وسیله گذرانیدن باشد و انسان بار دوش
 جامعه نگردد. ثالثاً باید دانست اوقات بیکاری را چگونه صرف کرد
 تا هم با انسان خوش بگذرد و هم دیگران که با او معاشرت دارند از روابط
 با وی خشنود باشند. رابعاً باید ایجاد خانواده کرد و وظایف خود را
 در این قسمت دانست و بدان عمل نمود. خامساً در حکومت و اداره
 کشور شرکت کرد و با آن معاشرت و همکاری نمود. سادساً دارای وجدان
 قوی بود و عقیده و ایمان دینی داشت. سابعاً وسیله ای برای تکامل
 و مکاتبه با افراد دیگر جامعه دارا بود.

(۱) Herbert Spencer فیلسوف مشهور انگلیسی است که تا ۱۹۰۳
 میزیست و کتاب معروف او موسوم است به پرورش فکری و اخلاقی و بدنی.

منظور از پرورش هم همین مسائل است که ما بطور مشروح مورد بحث قرار میدهیم . مواد برنامه یا روشهای آموزش و پرورش ممکن است در آن واحد برای رسیدن بیک یا دو فقره از مقاصد مذکور مفید باشد ولی در هر حال ماده ای از برنامه یا طریقه ای از تدریس که بمنظورهای فوق دلمات نکند و یا برای آنها مضرواقع شود نباید در مدرسه بکار رود .

فصل نخست

— — — ❦ — — —

تندرستی

اهمیت آن تندرستی در زندگانی افراد و روحیات جامعه اساس خوشی و سعادتمندی است. تنها مللی که تندرست و قوی بنیه باشند میتوانند تمدن عالی بوجود آورند و آنرا حفظ کنند و فقط افراد سالم قادر هستند تمام مواهب طبیعی خویش را از قوه بفعل آورند.

اهمیت این موضوع همیشه برای بشر روشن و هویدا بوده است چنانکه از زمان پیشین هنگام دیدن رفیق و دوست قبل از همه چیز از یکدیگر احوال پرسشی میکنند و نخستین بررسی که از هم میکنند اینست که احوال شما چگونه است؟ مزاج شما خوب است؟ انشاءالله کسالتی ندارید؟ و مانند آن. هنگام جدا شدن از یکدیگر نیز میگوئیم «خدا نگهدار». صحت و سلامتی شرط اساسی زندگانی عادی است و بنا براین هر اندازه در این قسمت نقصان و ضعف حاصل شود بهمان اندازه زندگانی از ارزش و قدرش کاسته میشود. مثل معروف لائینی که عقل سالم در بدن سالم است عین حقیقت میباشد و شکی نیست که اعمال فکری و ذهنی منوط باعمال اعضاء و جوارح انسانست. آبا در حالت تب یا هنگامی که دندان شما درد میکند یا نوبه بر شما مستولی است میتوانید کار فکری کنید. رساله ای بخوانید یا کتابی تألیف نمائید. نقشه ای برای زندگانی آینده خود طرح کنید؟

در میان عوام معروفست که ترقیات فوق العاده قوای فکری توأم است با ضعف بدن یا بعبارت دیگر اگر انسان بخواهد از لحاظ عقل و هوش توانا و نیرومند باشد باید از حیث جسم و بدن نحیف و ضعیف باشد. ولی تحقیقات علمی که اخیراً در مورد شاگردان مدارس بعمل آورده اند می‌رساند که این مسئله صحت ندارد و سلامتی بدن و عقل قائم بیکدیگرند و رشد فکری منوط بندرستی است. علاوه بر اینکه بهبودی و تندرستی بالذات دلپسند و مطلوب است و برای مطلوب ساختن سایر اذتها. آیا برای شخص ناخوش باغ و آواز بلبل و مشگ و منظره نل همان قدر لذیذ است که برای شخص سالم؟ اگر سلامتی نباشد هیچیک از نعمتهای الهی برای انسان دلپسند نیست. از اینجاست که هربرت اسپنسر گفته است: « نخستین شرط توفیق هر کس در زندگانی این است که حیوان خوبی باشد و اولین شرط پیشرفت هر ملت آنست که از حیوانهای خوب تشکیل یافته باشد » بقراط نیز همین نکته را در نظر داشته و قنی که گفته است « هر جا که بشر را دوست بدارند در آنجا علم طب را نیز دوست خواهند داشت ».

بترچه در زمان توحش چه هنگامی که بدرجه ای
از تمدن رسیده پیوسته توجهش بطرف بیماری جلب
شده است. امراض ساری مانند طاعون و وبا مکرر
بدون خبر ظهور کرده و هزاران تن را در آغوش گرفته است. سایر
ناخوشیها نیز بطرز ملایمتر افراد را محو و نابود ساخته و آنها را مجبور
بچاره اندیشی نموده است. در نتیجه حدسها زده و فرض های مختلف
راجع بماهیت و علل امراض کرده اند. قرنهای تصور نموده اند که رابطه ای

تسلط بر
بیماری

میان تندرستی و حرکات ستاره‌ها موجود است و هر گاه مثلاً قمر در
عقرب بود اقدام به فلان کار را منع و نهی کرده‌اند. چندین صد سال
نیز خیال کرده‌اند که ارواح‌بلیدی موجودند که موجب بیماری میشوند
و برای خواباندن خشم آنها حیوانی قربانی کرده و مشروباتی بزمین
ریخته‌یا پاره‌ای مواد را سوزانده‌اند. بالاخره حتی در زمان حاضر ر.ع.ده
بسیاری از مردم امراض را نتیجه غضب الهی میدانند و میگویند برای
تنبیه خلق این امراض از طرف باری تعالی فرستاده میشود و باید به‌صافی
رفت تا از شدت آنها کاسته و بتدریج مرتفع شود.

با وجود مراتب مذکور از میان فرضیات مختلف عده ای مقرون بصحت بود . بشر در مورد تمام آنها تجربه کرد . هر وقت بخطر افت بپلاکت نزدیک شد و هر زمان نتیجه خوب گرفت آنرا ثبت و ضبط کرد و از مجموع آنها بتدریج پزشکی بوجود آمد .

در قرون جدید بدن انسان را با دقت بیشتر مورد دقت قرار دادند و باین ترتیب علم تشریح ووظایف الاعضاء و سایر دانشهای-ی که اساس و پایه طب است پیدا شد که خود طب را اصلاح و تکمیل کرد . در سه چهار قرن اخیر بعضی از بیماریها مانند طاعون و آبله از نواحی متمدن کره زمین رخت بر بست و برخی دیگر مانند حصبه و دیفنسری بسیار تقلیل یافت .

باین ترتیب حد وسط حلول عمر که سابق بیش از بیست سال نبود
رو بافزایش گذاشت و امروز از چهل سال تجاوز میکند. این پیشرفت
بزرگ فقط نتیجه تحمیلان وز خدمات عدّه محدودی منجّمین و مبرورین
توده ملت اروپا و امریکا بود.

باوجود این ترقیات در مغرب زمین اوضاع بهداشت
در کشور ما رضایت بخش نیست .
ایران

به موجب «سختراپی که دکتر ژنرال کولونیه (۱)
رئیس کل بهداشتی در ۱۳۱۲ در دانش سرای عالی کرد هشتاد درصد از اطفالی
که در ایران بدنیا می آیند تلف میشوند ! سالنامه شهرداری تهران راجع
بسال ۱۳۱۱ آمار زبر را نشان میدهد .

زائیده شده ۵۰۸۹ نفر

مرده ۷۰۲۵ »

یعنی در بای نخست کشور در ۱۳۱۱ خورشیدی ۱۹۳۶ نفر بیشتر از
عده ای که پا بر عرصه وجود گذارده اند از این دیار بعالم عقبی شتافته اند !
مطابق گزارش مرحوم مجید آهی اسناندار فارس در ۱۳۱۳ از مشمولین
نظام وظیفه شیراز ۸۷ درصد مبتلا بکوفت بوده اند .

بنابر اظهار آقای پرفسور محمدعلی میرزا شمس استاد دانشکده طب
۷۰ درصد از اهالی تهران مبتلا بترسند و گزارش مأمورین دولت
در خوزستان و بندرهای جنوب حاکی است که ۹۵ درصد از مردم آنجا نیز
در پلک چشم جوش دارند !

دکتر جین کیامور (۲) که در ۱۳۰۳ به نمایندگی جامعه ملل اوضاع
بهداشت ایران را مورد مطالعه قرار داد و مؤلف ابن کتاب از طرف دولت
مهماندار او بود نقل می کرد که در شهر بار برجهای پشه آنوفل (۳) که ناقل

(۱) Coulognier فرانسوی که تا اواخر ۱۳۱۳ در ایران مشغول خدمت بود.

(۲) John Gilmour

(۳) Anophele

میکرب نوبه است وجود دارد و در علیشاه عوض که مرکز دهستان مذکور است یک نفر تندرست هم موجود نیست و حدود سن اهالی از ۲۰ تا ۲۵ سال تجاوز نمیکند.

علاوه بر اطلاعات فوق که از طرف اهل فن ذکر شد مشاهده روزانه خودمان برای پی بردن بوخامت اوضاع بهداشت کافی است. امراض تناسلی حتی بدهات سرایت کرده و ابتلای بتریاک مرض عمومی شده است. کچلی و سالک در تمام نقاط وجود دارد و هنوز آبله عده زیادی را هلاک و عده دیگری را کربله المنظر میسازد.

پاستور در پنجاه سال قبل گفته است: «انسان توانائی چراغ عیب آنرا دارد که از امراض میکربی خویشتن را رهائی بخشد» مانده ایم؟
و در مورد بسیاری از امراض حقیقت مزبور ظاهر گشته است.

عملیات گرگاس (۱) در منطقه پاناما نیز قدرت انسان را تاحدی نشان میدهد. طیب مذکور در ظرف ده سال تب زرد را که بلای بزرگی در مناطق گرمسیر است از پاناما بکلی برانداخت بطوری که عده متوفیات ۹۰ در صد تنزل کرد. در این صورت چرا از معلومات و ترقیات عصر حاضر استفاده نمیکنیم؟ نخستین علت عادت است که ما را بنده خود ساخته. افراد جامعه مامعتادند بشستن لباس در جوی آب - با بخوردن هر گونه آبی که هنگام تشنگی بدست آورند. عده زیادی اسیر تریاک میباشند. بواسطه همین عادات اکتشافات جدید را اصلاً قبول نداریم یا مانع میشویم

(۱) William C. Gorgas که تا ۱۹۱۴ رئیس بهرداری منطقه پاناما بود و در ۱۹۲۰ فوت کرد.

تغییراتی در زندگانی ما حاصل شود .

عادت دوم اینست، که مکتب خانها و مدارس قدیم مآقرنها پیش از کشفیات طبی و صحتی ایجاد شده است . مکتب خانها فقط برای آموختن قرائت قرآن و کوره سواد برپا گشته و مدارس قدیم وظیفه اصلی خود را آموختن علوم دینی دانسته اند . ریاضت کشیدن و بدن را اهمیت ندادن - در فکر آخرت بودن و توجه نکردن بدنی از مسائلی است که در این مدارس در دماغها تزریق کرده اند . عرفا و فلاسفه نیز این قبیل عقاید را میان مردم منتشر ساخته اند . ملاحظه فرمائید سنائی در حدیقه چه میفرماید :

در جهانی که عقل و ایمان است

مردن جسم زادن جان است

تن فدا کن که در جهان سخن

جان شود زنده چون بمیرد تن

دشمن حق تن است خاکش دار

قبیله حق دل است پاکش دار

مولوی نیز میفرماید :

گرچه اندر پرورش تن مادر است

لیک از صد دشمنی دشمن تر است

تن چو شد بیهار دار و جوت کرد

ورقوی شد مر ترا طاغوت کرد

بنابر این نه تنها بنگاهی نبوده است که وظیفه اش متوجه کردن مردم باشد بامور بهداشت بلکه مکاتب و مدارس و پیشوایان خلاف دستورهای صحتی را در نهاد خلق متمکن کرده اند .

سومین علت اعتقاد بقضا و قدر است دربارهٔ امراض . هر وقت مرضی بر ما مستوای شود میگوئیم نصیب و قسمت چنین بود و آنرا مربوط بخود و اعمال خود نمیدانیم . در خصوص ناخوشی انسان واقعاً بیفکر است . در صورتیکه عموماً اهمیت سلامتی و تندرستی را میدانند باندازه‌ای نسبت بآن غفلت می‌ورزند که تا هنگام بیماری متوجه امر نمیشوند . هر کس یقین دارد مرضی که عارض همسایه اش شده بر او وارد نخواهد شد مانند آن سنجاب دریائی جزایر پری بیاف (۱) که با کمال خونسردی و متانت میبیند سایر سنجاب‌ها را میکشند و پوست آنها را میکشند معذلات بپیچوچه تصور نمیکند دقیقهٔ دیگر نوبت باو خواهد رسید .

باوجود این علل خوشبختانه دوات اقداماتی در سالهای اخیر
نشانه
امیدواری راجع به بهداری بعمل آورده که موجب امیدواری است

بودجهٔ بهداری که در ۱۳۰۷ خورشیدی بمبلغ ۳۶۸۰۰۰۰ ریال بود در ۱۳۲۸ با بودجه بیمارستانهای دانشکده پزشکی تهران به ۳۶۶۰۴۱۶۶۰ ریال رسیده یعنی در ظرف ربع قرن یکصد برابر شده است . درمرزهای مهم قرنطینه بنا کرده اند تا از ورود امراض خارجی از قبیل وبا و طاعون بدرون کشور جلوگیری شود . شیر و خورشید سرخ را در شهرهای مهم برپا نموده اند که در مواقع سخت به مجروحین و آسیب دیدگان کمک کنند . بیمارستان های تازه در اغلب نقاط مهم ایجاد کرده اند که مستمندان و بینوایان بدانها مراجعه کرده و معاینه و معالجه شوند .

سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی پنجاه درمانگاه در دهات و قطعات دور دست تأسیس کرده است و سالی شصت میامون ریال علاوه بر

مبالغ مذکور صرف معالجه و مداوای روستائیان میکند. عدد زیادی معتمد به خارج اعزام داشته اند که طب بیاموزند، تالار تشریح و آزمایشگاه های میکروب شناسی و انگل شناسی و مانند آنها برای دانشکده طب تهران بنا کرده اند تا مامورات پزشکان آینده فقط کتابی نباشد. در تبریز دانشکده پزشکی و در مشهد و اصفهان و شیراز آموزشگاه عالی بهداشت برپا ساخته اند. توجه مخصوص بامر ورزش شده و انجمن تربیت بدنی و شعب آن در شهرستانها میدانهای بازی تهیه دیده و اقسام ورزش را بین جوانان ترویج و تشویق می نمایند. باغلب شهرها و بعضی از دبستانها عییب فرستاده اند تا بیماران را درمان کنند و مقرراتی راجع به بهداشت عمومی بموقع اجرا گذارند.

ولی اعلان مقررات صحی از طرف مأمورین دولت یا شهرداری

و تأثیر مهم ندارد. در تهران هر سال بهداری کشور و شهر

مدیریه

اعلان میکنند که در جویها جامه نشوئید و زباله نریزید و آب حوض منعفن را در کوچه پاشید و فرشهای خود را در معابر نتکانید. معذکات ترتیب اثر باین احکام داده نمی شود زیرا که مردم معتقد و معتاد باصول بهداشت نیستند و برای هر امری هم نمی شود پاسخبان مخصوص معین نمود و مقررات را باقوة قهر به مجری ساخت. تنها راه توفیق آنست که مردم آگاهی حاصل کنند و عادات صحیح بخوی گیرند و این امر در اوایل جوانی امکان پذیر است زیرا که در اووان کودکی است که لوح ضمیر حساس است و فوراً نقش بر میدارد. از اینجاست که مسئولیت مدرسه ظاهر میشود. مدرسه تنها بنگاهی است که میتواند بطور مؤثر عادات ناپسندیده را تغییر دهد و عادات نیکو را در افراد ایجاد کند. برای اینکه باین مقصود نائل شود سه منظور را مدرسه باید تعقیب کند: عادات صحی بوجود آورد - اطلاعات صحی

بیاموزد. وجدان صحیح ایجاد نماید.

میان سه منظور فوق عادات صحیح از همه مهمتر است زیرا
 اساس زندگی بر عادات است. تمام کارهایی که انسان بدون توجه
 و تفکر از بامداد تا شام انجام میدهد عادت است. راه رفتن -
 نفس کشیدن - غذا خوردن - سخن گفتن - لباس پوشیدن - سیگار کشیدن
 و مانند آن عادت است. عادت انسان را طبیعت متماثل با مری میکند -
 عادت ایجاد علاقه و توجه نسبت بامور مخصوص مینماید - عادت حدود
 برای فلسفه زندگی معین میکند. اینکه گفته اند ترک عادت موجب
 مرض است از لحاظ همین اهمیت و قوتی است که عادت در زندگی
 روزانه دارد.

نظر بر مراتب فوق از ساعتی که کودک وارد مدرسه می شود باید در
 زمینه بهداشت شخصی و اجتماعی در او عاداتی ایجاد کرد. باید باو یاد داد
 در دست بپوشد. به موقع غذای صحیح بخورد. مرتب بیرون رود و ورزش
 کند. تنه و لباسی اجتناب نماید. بازی نکند. کار نکند. بخوابد. لباس بپوشد
 پاکیزه باشد. در دست نفس نکشد. رعایت ندرستی دیگران را بنماید.
 در آن واحد عادات روحی نیز باید در او بوجود آورد تا عادات جسمانی
 مذکور تقویت شود و مساعی بکار رفته باقی بماند. از همان کودکی بچه
 را باید معتاد کرد که غم و اندوه را بخود راه ندهد. بدون جهت نرس از
 تار بکی و غول خیالی و امثال آن نداشته باشد. محدود بودن قوای خود
 را با کمال صداقت بشناسد تا میزان جاه طلبی اش مشخص شود و از رسیدن
 بمقاماتی که لیاقت آنرا ندارد اندوهگین نگردد. برای انجام کار روزانه
 وقت لازم را صرف کند. بدون واهمه با حقایق زندگی مواجه شود و از

مرگ پدر و مادر با از ابتلا به تهی دستی یا کسالت باك نداشته باشد - در زندگانی بردبار و شکمبا باشد - در گرفتن تصمیم وقت و موقع را از دست ندهد - با آرامش خيال و صفای خاطر و سعادت مندی روزگار را بگذراند... برای اینکه عادات مذکور با آسانی در طفل ایجاد شود باید در اطراف او محیطی بوجود آورد که ظهور آن عادت ها را ایجاب کند . مثلاً تمام کسانی که با طفل محصور میشوند باید آن عادت ها را واجد باشند - عمارت مدرسه باید پاکیزه و بطور وافی تهویه شده باشد - کار و بازی و تنفس باید در تحت نظارت اولیای مدرسه انجام گیرد - اگر بشود نهار را شاگرد در مدرسه سرف کند و باین ترتیب عادت بغذای صحیح و مرتب بنماید . برای اعتیاد بمراجعه بطیب باید طفل را منظمأ چند مرتبه در سال دندان ساز و پزشك مدرسه معاینه کند - اثاثیه مدرسه نظافت و صحت را عملاً بطفل بیاموزد یعنی مثلاً صندلی طوری ساخته شده باشد که نمو استخوانهای نشیمن را تأمین کند یا ظرف آبخوری را نوعی درست کرده باشند که آب بوسیله لوله ای فواره زند و شاگرد از آن بیاشامد بدون اینکه احتیاج بگیملاس داشته باشد .

متأسفانه چنین محیطی در مدارس ما عموماً پیدا نمیشود و اگر بشود نادر است . بعکس بیشتر مدارس ما مانع ایجاد عادت صحی میگردد . هر قدر هم اصول بهداشت از روی کتاب بشاگرد آموخته شود جادادن و نشانیدن او در کلاس مرطوب و تاریك با هوای کثیفی که از کمی جا و زیادی عده تولید گردیده آن تعلیمات را بکلی بی اثر میکند . باید پیوسته این حقیقت را در نظر داشت که عادت های را که در طفل بوسیله عمل ایجاد کنید در او مؤثر خواهد بود و برای او باقی میماند نه اندر رهایی که

باو بدهید و برخلاف آن رفتار کنید .

با وجود اهمیتی که عادت در زندگانی دارد نباید اکتفا بایجاد قواعد آن کرد زیرا که عادت در نهاد بشر ثابت نمیشود و بآسانی قابل تغییر و استعاضاف نیست در صورتیکه محیط انسان در حال تغییر است و بر حسب مقتضیات زمان و مکان عادات نیز باید تغییر حاصل کند . اینست که مدرسه باید دایل ایجاد هر عادت را بتاریخ ۸.۵ دلفیل رشد پیدا میکند باو بگوید و فلسفه ای که عادت بر آن متکی است بیان کند . اصول بهداشت و قواعد صحتی را باید بشاگرد آموخت تا خرافاتی که در کشور حکمفرماست بر طرف شود و دیگر آئینهای بیچاره که بواسطه جانور حالت حمله بوی رخ میدهد عقب دعا نویسی نرود و آنکس که مینالا بسر درد است نزاله بندی نکند و آن بدبختی که جسم درد دارد تخم مرغ دریای ناودان نشکند .

تأسف در اینست که در پاره ای نقاط که اقدامات صحتی نموده اند همه برای دفاع از امراض است . امراض را بلای آسمانی میدانند و منتظر میشوند تا ظهور کند آنگاه در مقام معالجه و مراجعه بطیب و بیمارستان بر میآیند و در صورتیکه باید قبل از وقت از بروز امراض جلوگیری کرد و نسبت بمرض حالات تمرین داشت نه حالت دفاع ، افراد نسل آینده باید بدانند که تندرستی و بیماری هر دو حالت دارند و این عمل را میتوان کشف کرد و بهماهیت آن پی برد و بواسطه بنابر بردن سلام و سابل سلامتی را بسط و توسعه داد و از علل امراض جلوگیری نمود . شاگرد مدرسه را باید طوری تربیت کرد که در مواقع عادی و برای حوادث معمولی متکی بمعلومات خود بشود و همینکه ضرورت اقتضا کند بمتخصص رجوع

نماید - مقدار و حدود معلوماتی که در امور صحی دارد برایش کاملاً روشن و مشخص باشد تا در مورد لزوم بدانند کی بابت از وسایل صحی شهر یا بخش استفاده کند و دیگر نباید اطلاعات خود را بکار اندازد - در اوقات سلامتی بوسیله رعایت بهداشت و نشان دادن خود به پزشک سه یا چهار مرتبه در سال نزد پزشک شدن مرض یا ضعف را پیش بینی کند و از آن جلو گیری نماید . برای این منظور قواعد اساسی و اصول مهم بهداشت باید رسماً جزو برنامه قرار گیرد تا اطفال در زندگی آینده خود دستور و روشی در دست داشته باشند و بر طبق آن عمل کنند .

وجدان صحی سومین منظوری که مدرسه باید تعقیب کند ایجاد وجدان صحی است در اطفال یعنی ایجاد علاقه مفرد با سلامتی خود و جامعه - عشق بپیدا کردن بیماری و تسکین آن از میان مردم - اراده قوی بحفظ تندرستی و سلامتی . باید طوری اقدام کرد که طفل برای صحت و سلامتی همان حرارت و احساس را پیدا کند که برای دیگر مسائل حیاتی از قبیل ترقی و مقام عالی و ثروت دارد . تولید این حالت و ایمان در طفل فقط بوسیله آموزگاران امکان پذیر است که خودشان کاملاً دارای این ایمان و روح نسبت بصحت و سلامتی بوده و معنای مبارزه بشر را برای زندگی انی بهتر و مرفه تر دریابند . در تحت تعلیمات چنین آموزگاران اطفال باید در متخیله خود مبارزه مذکور را نقش ببندند و قدر و قیمت معلومات و اطلاعاتی که ذخیره و جمع شده و به ارث رسیده است بدانند . همانطور که تاکنون تاریخ جنگ های سیاسی و اقتصادی را با منتقت بسیار فرا می گرفتند باید از از زحمات و خدمات و فداکاریهای دانشمندان و پزشکان بزرگ

مانند زکریای رازی وابن سینا وپاستور وکنخ^(۱) در راه طب و بهبودی حال بشر و مبارزه با ذرات موزی آگاهی حاصل کنند تا باین ترتیب هم بهتر باهمیت و ارزش معلومات فعلی پی ببرند و هم عده زیادی از افراد نسلهای آینده کار دانشمندان گذشته را ادامه دهند و بدین ترتیب علم طب رو بترقی و تکامل رود .

اصلاح
برنامه
اجرای پیشنهاد های فوق متضمن اینست که برنامه مدارس در این قسمت اصلاح شود. اکنون در دبستانها بهیچوجه به ندرستی و سلامتی اطفال توجه ندارند. در مدرسه و شهرستانها بناهای مدارس مذکور ازخانه های مسکونی است و بواسطه کوچکی اطاقها و زیادی عده شاگردان و تشکیل کلاسها در زیر زمینها و انبارها سلامتی اطفال درخطر است. در یکی از دبستانهای دولتی تهران (عسجدی) در اطاق دوم که مطابق قواعد صحی گنجایش ۱۵ نفر طفل را دارد ۶۶ نفر در ۱۳۱۷ مشغول تحصیل بودند. باین وصف میتوان تصور کرد هوائی که در زمستان این اطفال اسنشاق میکردند از چه قرار و ششهای آنها در چه حال بود. در قریه و ناک در شمال غربی تهران اطاقهای دبستان دولتی در ۱۳۲۳ بهیچوجه در هایش شیشه نداشت و ناچار برای اینکه در زمستان کاملاً تاریک نباشد یک در را باز میگذاشتند و در عوض شاگردان از سرما میلرزیدند. در شهرستانها چون آموزشگاهها پز شک مخصوص ندارداطفال هیچگاه معاینه نمیشوند و انواع امراض ساری میان آنها وجود دارد. درباره ای از نقاط نیز که در مدرسه صحبت از بهداشت میشود اطفال را وادار میکنند قواعد صحی را از حفظ کنند بدون توجه داشتن بدو قسمت دیگر که تولد عادت و وجدان صحی

(۱) Koch دانشمند آلمانی کاشف میکروب سل و و باد نیمه دوم قرن ۱۹ میلادی

باشد. در این مدارس و در اغلب مسائل در کشور ما خیال میکنند که آگاهی و اطلاع و علم به تنهایی موجب فلاح و رستگاری افراد جامعه میشود. این عقیده ممکن است تا حدی مقرون بحقیقت باشد ولی مشروط است باینکه آگاهی و علم قرنهای بنسلیها داده شود تا بتدریج موجب تغییر افراد و سعادت نمندی آنها گردد و گرنه تنها علم بموضوعی موجب تغییر اخلاق و رفتار نمیشود چنانکه اکثر اشخاصی که سیگار میکشند از مضرات آن بی اطلاع نیستند معذک از عادت خود دست برنمیدارند.

دبستانها باید عماران مخصوصی داشته باشند که برای رفع احتیاجات مدرسه و بر طبق اصول صحیحی ساخته شده باشد. **معاومات و اطلاعات صحیحی باید توأم شود با تولید عادات و ایجاد ایمان و عقیده نسبت به بهداشت و این مسئله امکان پذیر نیست مگر اینکه آموزگاران دانا و شایسته و لایق بتدریس گماشته شوند و مدارس از طرف پزشکان مخصوصی مرتباً مورد معاینه دقیق قرار گیرد.**

فصل دوم

پیشه و کار

به از سانع بکیتی و قبلی نیست
ناصر خسرو

انسان نمیتواند عضو سودمند و مؤثر جامعه باشد مگر اینکه پیشه و هنری بیاموزد تا هم گذران کند هم بوسیله کاری که دارد سهم خدمت خود را به جامعه انجام دهد و بار دوش کسی نیز نباشد.

اساس مادی زندگی و تمدن بشر بر سه چیز است :

اهمیت زندگانی اقتصادی

خوراک - پوشاک - خانه. توسعه و وسعت تمدن و نیازهای عالی که از آن بدست میآید از قبیل علوم و هنرهای

زیبا و ادبیات متوسط بتأمین اساس مذکور. این احتیاجات بعدی شدید و فوری و عمومی است که در تمام دوره های تاریخ اکثریت بزرگ مرد و زن قسمت اعظم اوقات بیداری خویش را صرف رفع آنها کرده اند بنا بر این قوای اقتصادی اساس و مبنای اخلاق و رفتار بشر است. همانطور که اقوام وحشی برای پیدا کردن غذا بیابانها را میپیمایند همانطور ملل متمدن برای مزد زیاد تر به کشور های دیگر مهاجرت میکنند. بهمان نحو که طوایف بدوی بر سر شکارگاه و چراگاه با یکدیگر زد و خورد میکنند بهمان نحو ملل متمدن بر سر بازارهای دنیا و کانه ها و مواد خام جنگ میکنند.

اساساً برای اینکه انسان زنده بماند از همه چیز تواند سهم بوشستن جز از غذا که بدون آن ادامه حیات غیر میسر است. همین مطلب است که سعادتی هفتصد سال قبل بزبان شیوا در باب سوم داستان بیان فرموده :

گوش تواند که همه عمر وی نشنود آواز دف و چنگ و نی
 دیده سکبید ز تماشای باغ بی گل و نسرين بسر آرد دماغ
 گر نبود بالش آکنده بر خواب توان کرد خف زیر سر
 و نبود دلبر همه خوابه پیش دست توان کرد در آغوش خویش
 وین شکم بی هنر بیچ بیچ صبر ندارد که بسازد بهیچ
 وضع توزیع ساکنین در کره زمین نیز بسته به سخاوت و خست طبیعت
 است. ناحیه های حاصل خیز مانند بین النهرین و اطراف رود نیل یا
 امریکای شمالی بشر را بطرف خود جلب کرده و در آنجا ها دول و ملل
 بزرگ و تمدن عالی بوجود آمده است. در مقابل، زمین های وسیع و
 بیمناع در بسیاری از کشور ها یافت میشود که با وجود ازدحام جمعیت
 در شهر ها آن اراضی بدون ساکن است زیرا وسایل زندگانی در آنها
 موجود نیست.

در جهان کنونی محلی که برای ایجاد شهر های بزرگ انتخاب میکنند
 از لحاظ زیبایی مناظر نیست بلکه از لحاظ موقعی است که در زندگانی
 اقتصادی دارند. اگر در آنجا بازرگانی و پیشه وری پیشرفت دارد و میتوان
 در آنجا بارعایت اصول اقتصادی کارخانه ساخت و بآسانی مواد خام بآنجا
 رسانید و از آنجا محصول کارخانه را بسهولت ببازار های عالم فرستاد آنگاه
 اقدام به بنای شهر مینمایند. اغلب شهر های بزرگ امریکا روی این اصل
 بوجود آمده است. سایر مؤسسات بشر نیز محکوم حکم اقتصاد است.
 احزاب سیاسی یکی از این مؤسسات میباشد و عموماً نماینده منافع اقتصادی
 است یعنی بوسیله گروه و دسته هایی ایجاد شده که منافع مشترک دارند.
 املاهای ما که در حکومت استبداد از دولت مستوری میگرفتند تابع حکومت

ظالم بودند و با وجود این که از مفاسد آن کاملاً اطلاع داشتند از آن طرفداری میکردند.

نظر بوقتی که انسان باید صرف کند و مساعی که هر روز در پیشه خود بکار برد اشتغال به حرفه اخلاق و اطوار مخصوص در شخص ایجاد میکند چنانکه نویسنده یا استاد هنرهای زیبا حال و اختارش با سیاستمدار یا نماینده ملت فرق دارد و کشتکاریا بازرگان در رفتار و کردار متفاوتند. زندگانی اقتصادی حتی برای انسان فلسفه حیات ایجاد میکند و اینکه گفته اند من لامعاش له لامعاده تاحدی مربوط بهمین حقیقت است.

هزاران هزار سال آدمی بدون پوشاک و آلات و ادوات
 کار مانند جانور بی خوراک رفته و بعدها بندربچ در مبارزه ای
 برای بقای خود و ادامه زندگانی بعمل آورده تفوق خود
 را بر حیوان بثبوت رسانده است. بوسیله اختراع و کشف انواع آلات و
 ادوات را برای خود تهیه کرده و بوسیله ماشین بر نیروی طبیعت فائق شده
 است. هزاران رموز صنعت را بدست آورده و مشاغل تخصصی را ایجاد
 کرده است. گیاهها و چارباغان وحشی را اهلی و خانگی کرده و بوسیله
 پیوند و جفت گیری انواع تازه از مهریات بوجود آورده است. بوسیله کود
 معدنی و آماده کردن خاک زمین را میجور کرده است از موادی که محل
 احتیاجش میباشد بعد کافی و وافی محمول دهد. توفیق او در این قسمت
 باندازه ای زیاد بوده که از آدم و حوا ۱۷۰۰ مامون نفر در حال حاضر در
 نقاط مختلف زمین در اقلیمهای گوناگون سکونت دارند. در عین اینکه
 بر کمیت افزوده از کیفیت غافل نبوده بعدی بر احتیاجات خود افزوده
 و سلیقه خود را بالا برده که حاضر است بمرکب دهد و از زندگانی

مرفه با برق و تلفون و رادیو و اتومبیل و امثال آن دست نكشد.

برای اینکه کودکان دارای پیشه شود یعنی در زندگانی
اوضاع اقتصادی
ایران
 ایران تشریح گردد تا حدود مسئولیت مدرسه معین
 و هویدا شود.

ایران از نیمه قرن نوزدهم میلادی در حال تحول است و دارد
 از تمدن غرب اقتباس میکند. عوامل مختلف در وارد کردن کشور باین
 مرحله دخالت داشته اند که در کتاب جداگانه^(۱) شرحی از آن نوشته
 شده است. این عوامل عبارت بودند از تأسیس مدرسه دارالفنون بدست
 میرزا تقی خان امیرکبیر در ۱۲۶۸ هجری قمری - تأسیس مدارس
 امریکائی و فرانسوی و انگلیسی در تهران و شهرهای مهم از ۱۸۷۲
 میلادی بعد - اعزام شاگرد باروینا در ۱۸۵۸ - برپا شدن تلگراف
 انگلیسی در ۱۸۶۴ و هندو اروپائی در ۱۸۷۰ - تأسیس سفارت خانه از طرف
 دول بزرگ در تهران - استخدام مأمورین خارجی از قبیل طبیب دربار و معلمین
 اروپائی و مشاقان نظام و مأمورین گمرک و پست - تأسیس بانک شاهنشاهی در
 ۱۸۸۹ (که از این بعد بنام بانک انگلیس در ایران و خاور میانه خوانده میشود)
 از روز سوم اسفند ۱۲۹۹ هجری خورشیدی بعد گامهای بزرگ
 برای اخذ تمدن غرب برداشته شد و در قسمت اقتصادی بویژه از ۱۳۰۳
 اقدامات جدی بعمل آمد که بطور فهرست خلاصه آن در اینجا ذکر میشود:
 بودجه کشور تعدیل شد - قوانین مالی اجرا گردید - تعرفه گمرکی

(۱) کتاب ایران نوین و دستگاه تعلیم و تربیت آن تألیف نگارنده از صفحه ۱۷ تا ۳۱

تنظیم و برقرار شد. مالیات ارضی ملغی و مالیاتهای عادلانه وضع گردید بانك ملی و بانك کشاورزی و پیشه و هنر و بانك زهنی بوجود آمد. در قسمت فلاحه يك مدرسه عالی در كرج و چندین مزرعه نمونه در شهرستانها و بنگاه دفع آفات حیوانی و نباتی در حصارك تأسیس گردید و كشت جای و توتون و پنبه امریکائی و چغندر و توت مورد تشویق قرار گرفت. در قسمت صنایع كارخانه های متعدد از طرف دولت و مردم برپا شد كه نوع و شماره كارگران آنها طبق كتاب « آمار عملكرد صنایع عمده كشتور در سال ۱۳۲۶ » كه از طرف وزارت كار طبع و منتشر گردیده بقرار ذیل است :

نوع كارخانه	عده كارخانه	عده كارگر
قند سازی	۸	۴۵۰۱
شیمیائی (گودرن - گلیسرین و غیره)	۱۱	۴۵۴۸
نساجی (چیت - حریر - گونی)	۵	۸۰۶۲
كنسروسازی	۲	۲۷۵
ریسندگی (پنبه)	۲۵	۱۴۴۲۸
ریسندگی (پشم)	۹	۶۲۹۹
كشپافی و جوراب بافی	۳۰	۷۶۰
حلاجی و تصفیه پشم	۵	۵۲
چرم سازی	۱۱	۶۰۸
نوشابه سازی	۳۰	۵۶۵
كبریت سازی	۲۶	۴۰۳۴
آرد سازی	۱۶	۱۰۶۸
صابون سازی و روغن كشی	۱۶	۲۳۱

نوع کارخانه	عده کارخانه	عده کارگر
بلور سازی	۶	۱۰۴۳
برنج کوبی	۲۱	۳۰۸
پنبه پاک کنی	۲۹	۵۹۰
جای سازی	۹	۳۹۹
برق شهرها و قصبات	۹۲	۶۱۱

در قسمت بازرگانی بوسیله قوانین مخصوص رسیده و فرستاده در اختیار دولت درآمده و هر جنسی که در داخله نهیه شود از ورود آن جلوگیری میکنند بطوریکه عده زیادی شرکت بوجود آمده که بکارهای مهم اقتصادی پرداخته اند . در قسمت راه سازی تمام شهرها و نواحی بوسیله راه شوسه و آسفالت بهم پیوسته شده و اکنون کشور متجاوز از ۱۵,۰۰۰ کیلومتر راه دارد. ورود اتومبیل و تأسیس سرویس های هواپیمائی موجب تنیدی بارکشی و مسافرت شده بعدی که (بر طبق کتاب شاردن) در زمان شاه عباس بزرگ مسافت از تفلیس تا اصفهان در ۴۵ روز طی میشد و اکنون با اتومبیل در چهار روز (۱) و با هواپیما در چهار ساعت .

راه آهن سرتاسری ایران که از عجایب کارهای صنعتی و نمونه بزرگی از همت بشر است بدستور اعلیحضرت فقید رضاشاه کبیر با سرمایه کشور از ۱۳۰۴ تا ۱۳۱۷ ساخته شد و دریای خزر در پنجم شهریور ۱۳۱۷ بدریای آزاد (خلیج فارس) پیوسته گردید .

تلگراف باسیم در تمام نقاط مملکت دائر شده و تلگراف بی سیم

(۱) مؤلف در ۱۲۹۸ از تهران تا رشت را با کالسکه در ظرف پنج روز طی کرده و در ۱۳۰۸ با اتومبیل در هشت ساعت.

در اغلب مراکز عمده از قبیل تهران و مشهد و تبریز و شیراز و خرمشهر و کرمان و کرمانشاه برپا گردیده است .

اینهمه تغییرات اقتباس از اروپا و آمریکا شده و نتیجه انقلاباتی است که در اوضاع اقتصادی آن دیار بوجود آمده و روز بروز تأثیرش در کشور زیادتیر و شدیدتر میشود . بنابر این باید نظری بآن بلاد افکند و بطور مختصر از انقلابات مذکور و نتایجی که بخشیده است آداه شد تا بتوان برای فرهنگ خویش خط مشی و روشی پیشنهاد نمود .

در یکصد و پنجاه سال اخیر بوسیله یات رشته اختراع مهم و بکار بردن علوم طبیعی و ریاضی در تولید محصول زندگی اقتصادی ملل غرب بکلی دگر دهن شده است .

انقلاب اقتصادی

تمدن روستائی و فلاحتی تبدیل بتمدن صنعتی شده و مبدود . در صنایع کشاورزی و وسائل مخابره انقلابی پدید آمده که آثار آن در دنیا بی نظیر است . این انقلاب طوری تند و بی خبر و ریشه کن بوقوع پیوسته که عمال آن گیج و در شگفت شده اند .

از نیمه دوم قرن هیجدهم میلادی در پارسیه بافی ماشین جای دست را گرفت و بعد در سایر صنایع نیز رخنه پیدا کرد و در نتیجه یکنفر کارگر قادر شد کار چند نفر حتی چند هزار نفر را انجام دهد . اثرات اجتماعی این مسئله نیز بسیار بود : ایجاد کارخانه توابع هزاران عمال متخصص کرد و اصل توزیع کار را بوجود آورد . موجب شد که کارگر را افزایش و اسباب کار خود جدا شود و از اینجا تصادم میان کارفرما و صاحب افزار (ماشین) است و کارگر بظهور آمد . باعث توسعه شهرها و اقدامات عظیم آنها در تأسیس بانکها و شرکتهای کشتیدن اولیه و چراغ برق و تلفون و تراموی و غیره

گردید و از اینجا افراط و تفریط در تمول و فقر ظاهر شد بطوریکه دسته‌ای از کثرت‌گروها لره نمیدانستند بول خود را بچه مصرف برسانند و عده زیادی بنان شب محتاج شدند - استخاض با کشورهای پرزور را تحریر و تعلیم بر بودن مال همسایگان نمود - مزد نقد را نه‌اجر هر کار قرارداد بطوریکه مردم را بمادی بودن معتاد نمود در صورتیکه قبلاً برای احساسات و ایمان و عقیده نیز کارهای بسیار دشوار انجام مییافت - میل بجمع‌آوری ثروت و انباشتن مال را تشویق و ترغیب نمود و همه کارها را بصورت تجارت و معامله در آورد .

در کشاورزی گرچه تغییرات بآن اندازه زیاد نبود معذلتك از ۱۸۳۷ که گاو آهن تبدیل بماشین فولادی شد تغییرات عمده ظاهر گردید : ماشینهای شخم زنی و بذرکاری و خوشه چینی و دروگری و کوبیدنی و غیره بوجود آمد . در آن واحد علم کشاورزی نیز بسط و توسعه یافت که آدمی را بر طبیعت تسلط داد : از مواد معدنی کود تهیه نمود - حشرات موزی را بر طرف کرد - بر آفات جانوران و گیاه‌ها غالب آمد - در نتیجه مشقات طاقت فرسای روستائیان تقریباً از میان رفت و کاری را که پیش ده نفر انجام میدادند امروز بوسیله ماشینی یک نفر انجام میدهد ، انقلابات مذکور در رشته صنعت و کشاورزی بدون اختراعات معجز العقول در وسایل نقلیه و مخابرات امکان پذیر نبود . این اختراعات دهات و دهستانها را بشهرها متصل نمود - کشورها را بیکدیگر اتصال داد - قاره‌ها را بهم وصل کرد . از این جهت مردم در شهرها گرد آمدند و بلادی که هریک چند کروور جمعیت دارد بوجود آمد . در مدت يك قرن امریکائی و اروپائی وسائل سریع برای مسافرت زمینی و دریائی و

هوایی ایجاد نمود. در اوایل قرن نوزدهم میلادی بخار آب را در موتورهای آلات نقلیه زمینی (لکوموتیو) و در کشتی رانی با کامیابی بکار بردند. سپس تراموی و اتوموبیل را ساختند که حرکتش ببرق و سوختن بنزین بسته است نه زغال سنگ و هیزم. از آغاز قرن کنونی نیز هواپیما را اختراع نمودند که روز بروز بر تکمیل و تندی و اطمینان بخش کردن آن میافزایند.

در اختراع وسایل مخابره نیز کارهای خارق العاده شده است. تلگراف رامرس^(۱) امریکائی در ۱۸۳۲ اختراع کرد و در نیمه دوم قرن نوزدهم از این اختراع استفاده عملی کردند. پس از آن تاریخ تلفون و فونوگراف و تلگراف و تلفون بیسیم و رادیو و تلویزیون را تعیبه کردند بطوریکه زمان و فضا دیگر امروز رادع و مانع برای انتقال فکر نیست و هر کس امروز رادیو دارد میتواند سخنرانی و موسیقی مردمانی که هزاران کیلومتر با او فاصله دارند بخوبی بشنود.

در جنگ بین المللی دوم ترقیاتی در فنون هواپیمائی و رادیو صورت گرفته که موجب کمال حیرت و شگفتی است. هزاران هواپیمای بمب افکن هر یک با حمل ده ها خروار بمب و بنزین در تاریکی شب و ریزش باران و وزش بادهای بسیار شدید و سرد بدون توقف بیش از دو هزار کیلومتر راه رفته مأموریت های مخصوص در نقاط معین از خاک دشمن انجام داده به مرکز خود باز گشتند. در حال حاضر سرعت حرکت را بجائی رسانده اند که با هواپیماهای مسافر برجت رو ساعتی ۶۵۰ کیلومتر طی مسافت میکنند و هواپیماهای جنگی ممکن است ۱۶۰۰۰ کیلومتر در هوا پرواز کنند بی آنکه حاجت بفرود آمدن و سوختگیری داشته باشند.

در مارس ۱۹۳۵ که وزیران انگلیس برای مذاکره با صدر اعظم آلمان ببران رفته بودند در ساعتی که باهم مشغول مذاکره بودند عکس تلگرافی آنها را روزنامه تایمز (۲) در لندن منتشر ساخت .

گرچه اختراعات فوق‌عده‌ای از نیازهای بشر را که
قرنها در مقام رفع آن بود مرتفع گردانید لیکن
نیازهای اجتماعی و اقتصادی
احتیاجات جدیدی بوجود آورد و مسائل و مشکلات
اختراعات

تازه‌ای ایجاد نمود . بواسطه این اختراعات انسان
امروزی در جامعه تعاونی عظیمی قرار گرفته که بسیار با جامعه کوچک و
مجزا و مستقل قرون وسطی تفاوت دارد . بزرگترین امتیازی که این
زندگانی اقتصادی دارد این است که آنچه بشر تا بحال بعنوان مختلف از
خداوند مسئلت میکرد یعنی فراوانی و وفور نعمت اکنون بدست آورده
است . اگر هفتصد سال قبل بزبان سعدی میگفت :

ای قناعت تو آن‌گرم گردان که و رای تو هیچ نعمت نیست
امروز دیگر چنین درخواستی را ندارد .

اکنون بواسطه استعمال افزار و ماشین کار انسان با ثمرتر از پیش
است ، چون قوه ماشین بکار می‌رود نیروی انسان محفوظ میماند . بواسطه
توزیع کار و سپردن هر رشته باهش صرفه‌جویی در وقت و سرمایه حاصل
میشود . مثلاً در قسمت کشاورزی اگر تمام وقتی که صرف میکنند برای
تولید گندم در نظر گرفته شود در ۱۸۳۰ برای تولید یک خروار گندم
۲۵ ساعت صرف میشد و در ۱۸۹۶ فقط یک ساعت و ۲۳ دقیقه .
کارشناسان تخمین زده‌اند که امروز پنجاه تن با ماشین و روش جدید

کشاورزی میتوانند کار ۵۰۰ تن را که با شرایط کم‌تر شکن در ۱۵۰ سال پیش انجام میدادند صورت بدهند. باین ترتیب ۴۵۰ تن آزاد میمانند که بکارهای تجارتي و صنعتي پردازند و رفع ديگر احتياجات دهکده و روستائيان را بنمایند.

در قسمت صناعت نتیجه و بهره‌ای که بردهند به مراتب بیش از کشاورزی بوده است. مثلاً در ساختن پیچ و مهره اگر در مدت معینی با دست يك پیچ و مهره بسازند باماشین در همان مدت ۴۹۱ عدد می‌توان ساخت. با نیروی ماشین آدمی میتواند کارهای خارق‌العاده‌ای بکند که در مقابل آن ساختن اهرام مصر کار بچکانه است.

همینطور در قسمت وسایل نقلیه و مخابرات بواسطه صرفه‌جویی‌هایی که در وقت و نیروی انسانی میشود دامنه عملیات بشر توسعه و بازرگانی بسط پیدا کرده است. دیگر آدمی اسیر زمان و مکان نیست. در هر فصل هر چه بخواهد حاضر است و مثلاً هر میوه فصل مخصوصی ندارد؛ اگر در مسکن او میوه درختی از نقاط دیگر در ظرف مدت کمی می‌آورند. مسئله توزیع کار میان دو قاره دنیا و حتی بین دو قاره کارخانه بزرگ بدون داشتن الکوسوتیو و ده‌تی‌بئار و تلگراف و تلفون غیرممکن است. وسایل مذکور منحصراً شدن هر ناحیه را بیکسگی از محصولات امکان پذیر کرده است و الا چگونه اهالی جلگه‌های غرب وسطی (در امریکای شمالی) میتوانند تنها غله بکارند در دورنی که بحد کافی راه و وسیله برای فرستادن محصول خود به بازار و در نتیجه خریدن دیگر احتياجات خود نداشته باشند؟

از مراتب فوق روشن است که اختراعات از مواهب بزرگی است

که قریحه و دست بشر انجام داده و میرساند که هوش و عقل آدمی ممکن است برای رفاه عموم ناس و توده مردم بکار رود و بجای اینک مانند قرون تاریک و روزگار استبداد قریحه او تنها در نزد خوردمیان پادشاهان و اشراف و رؤئای آنها جهت تسلط بر یکدیگر صرف شود در راه آسایش خلق و بمنظور رفعت ملت مصروف گردد. در صورتیکه این امر ادامه حاصل کند و در توزیع ثروت میان طبقات و تعدیل سرمایه و تخفیف ساعات کار توفیق حاصل شود حقیرترین ناس نیز از اختراعات بهره مند خواهند شد و تنگدستی و بینوائی از میان بشر رخت بر خواهد بست.

حفظ و حراست اختراعات مذکور ایجاب می نمود

که انواع و اقسام مدارس پیشه‌وری و فنی و تخصصی تأسیس شود تا رزموز آنها را با طفال نسل آینده بیاموزند. صدها کارهای اختصاصی جدید بوجود آمد که قبلاً سابقه نداشت و برای تعلیم آنها ناچار مدارس تازه برپا ساختند.	تأثیر انقلابات اقتصادی در آموزش و پرورش

در درجه عالی علوم آموزشگاه‌های مهندسی تأسیس گردید تا شعب مختلف را از قبیل معدن و مکانیک و شیمی و راه و برق با کمال عمق بیاموزند. در درجه متوسط مدارس صنعتی و تجارتی و فلاحتی برای تربیت بازرگان و حسابدار و کمک مهندس ایجاد کردند. کلاسهای سالمندان و هنرستانهای شبانه بوجود آمد تا معلومات کارگران را در حرفه‌ای که روز بدان مشغول هستند تکمیل نمایند. هنرستانهای ابتدائی نیز جهت آموختن مقدمات علمی فنون و تربیت کارگران فنی تأسیس شد. در امریکا در دبیرستانها موازی با دوره علمی و ادبی دوره های اقتصادی از قبیل شعبه خانه داری و تدبیر منزل و مانند آن ایجاد شد که از لحاظ قانون همه دارای یک امتیاز

هستند .

در ایران باوجود اینکه پیشاهنگ انقلاب صنعتی وارد
در ایران شده هنوز اقدامی که لازمه این عصر است بعمل نیامده :
در سال های اول اقتباس تمدن غرب مدرسه دارالفنون
بر پا شد که شعبه مهندسی و نظام و موزیات و طب را شامل بود سپس
اقدام مهمی صورت نگرفت تا ۱۳۰۳ که هنرستان دولتی باهنر آموزان
آلمانی در تهران ایجاد گردید . در ۱۳۰۴ مدرسه تبحر ارب را وزارت
فواید عامه تأسیس نمود که سال بعد بوزارت فرهنگ انتقال یافت . در
۱۳۰۸ در شیراز و ۱۳۰۹ در تبریز و ۱۳۱۵ در اصفهان و مشهد
هنرستانی برای تعلیم آهنگری و درودگری از طرف دولت بوجود آمد و
بالاخره مدرسه عالی فلاحت که از ۱۳۰۲ در تهران برپا شده بود در
۱۳۰۸ بکرج منتقل گردید . در سال ۱۳۱۳ نیز دانشکده فنی برای
تربیت مهندس تأسیس شد که در ۱۳۱۷ نخستین فارغ التحصیل های خود
را بیرون داد . در ۱۳۱۸ هنر سرای عالی برپاگشت تا برای کارخانه ها
مهندس شیمی و مکانیک و برق تربیت کند .

نتیجه غفلت مذکور اینست که امروز برای مشاغل تازه و زندگانی
اقتصادی جدید پیشوا و راهبر و متخصص نداریم . در راه آهن چند صد
نفر کارگر و مهندس سوئدی و دانمارکی و چکوسلواکی و بلژیکی و
فرانسوی مشغول کارند . مهندسانی که در شرکت نفت جنوب کار میکنند
یا خانهای جدید و کارخانه ها و آموزشگاهها را میسازند بیشتر خارجی
میباشند . در مدارس متوسطه و عالی عده ای معامین فرانسوی و آلمانی و
امریکائی و انگلیسی تدریس مینمایند که هنوز جانشینی در میان ایرانیان

برای آنها پیدا نشده است. يك درود گرسایی که بتواند دربی عیب بسازد نیست. يك لوله کش آگاه که بتواند ما را از خارجه بی نیاز کند وجود ندارد. برای پوشاندن سقف خانه از سمنت یا اسفالت باید بی بنای بیگانه رفت. هنوز بر ما معلوم نیست آهک سوختی و آهک زغالی با هم چه تفاوت دارند برای آشپزی و باغبانی و بچه داری و خانه داری بطرز جدید معلم ایرانی پیدا نمیشود. برای دفع آفات حیوانات و گیاهها که هر سال کروورها تومان ضرر دارد میآورند هنوز ده نفر کارشناس مجرب نداریم...

چه باید کرد؟
 در مقابل این نقیص بزرگ چه باید کرد؟ چگونه باید برای ایرانی کاری تهیه دید که مطابق مقتضیات و احتیاجات عصر حاضر باشد؟ چه تربیاتی باید اتخاذ کرد تا مشاغلی که امروز بفرزندان میهن تعلیم میشود در جامعه فردا بدرد بخورد و افرادی که برای پیشه و هنروری آماده میشوند احتیاجات جامعه کنونی را رفع کنند و بتوانند وسیله گذران برای خود تهیه نمایند و بار دوش دیگران نشوند؟ در وهله اول باید مدارس فنی تأسیس کرد. آنهم نه در درجه عالی بلکه در درجه ابتدائی و متوسط زیرا جامعه امروز بیشتر به پیشه‌ور و استاد کار و کسانی احتیاج دارد که مستقیماً باخیش و شخم و دفتر و حساب و ماشین سروکار دارند تا به مهندس عالیمقام که در پشت میز و از روی نقشه تصمیمات کلی و اساسی اتخاذ مینماید

از این قسم مهندس عده‌ای اکنون از میان دانشجویان اعزامی دولت و کسانی که بخرج خود بخارجه رفته‌اند مراجعت نهوده و میکنند و احتیاجات را تا حدی رفع خواهند کرد ولی برای اجرای دستورهای آنها کسی نیست. بنظر نگارنده بجای زیاد کردن عده مدارس متوسطه باید هنرستان و دبیرستانهای کشاورزی و بازرگانی و صنعتی برپا کرد و مردم را

دارای پیشه‌هایی نمود که بدرد امروز بخورد .
 دوم اقدامی که باید در این قسمت بعمل آورد وارد کردن کارهای دستی است در دبستان و دبیرستان . از این اقدام سه نتیجه بزرگ حاصل میشود یکی عادت دادن انگشتان اطفال برفع احتیاجات روزانه خود از قبیل کوبیدن میخ - رندیدن در اطاق - مرتب کردن سیم چراغ برق خانه درست کردن شیرازه کتاب - نگاه داری بعضی از جانوران اهلی - پاک کردن شمع اتوموبیل - احداث کردن باغ - کاشتن گل و سبزی در باغچه خانه و مانند آن . نتیجه بزرگ دیگر اینست که هر شاگرد در ضمن اشتغال بکارهای دستی سلیقه و استعدادش کشف میشود - هم خود او میفهمد برای چه قسم از مشاغل مستعد است و برای کدام یک از پیشه‌ها شایستگی و ذوق دارد - هم آموزشگاه بی به سلیقه و استعداد او میبرد و او را برای انتخاب شغل راهنمایی میکند . نتیجه سوم اینکه وقتی شاگرد در کارهای دستی کامیاب شد اعتماد بنفس پیدا میکند و منتهی بخود میشود و این خصلت بزرگ ، تمام عمر برای وی باقی میماند و نشانه سعادت و خوشبختی اوست .

اقدام سوم راهنمایی شاگردان دبستانها و دبیرستانها است بانتخاب شغل . علاوه بر کارهای دستی که استعدادهای نهفته را کشف میکنند راجع بکارهایی که در هر ناحیه از کشور میسر شود اخبار کرد باید در سهای مخصوص داد . در ضمن این درسهای باید شرایط و لوازم اشتغال بهر یک از کارها را مانند سن و معلومات و تجربهیات شرح داد - حدود هر یک از آنها را ذکر کرد تا شاگرد بداند فلان کار مثلاً بنسبت قوی میخواند و آن دیگری هوش زیاد لازم دارد ... آئینده هر کدام از حیث ارتقاء و ترفیع و نرقی و درآمد و

بازنشستگی از چه قرار است - خطرهای هریک چه اندازه است . بعلاوه باید شاگرد را بدهات و مزارع و باغها و کارخانه‌ها و تجارتخانه‌ها و دکا کین و مغازه‌ها و مؤسسات برد تاطرز عمل و محل کار و محیط هر شغل را بچشم خویش ببینند و از وضع شاغلین آنها آگاه شوند تا کاری که دوست بدارند و از اشتغال بآن سعادت‌مند شوند انتخاب کنند .

چهارمین اقدام باید تزریق این فکر در جوانها باشد که تمام کارها و پیمانه‌ها ارجمند است و آدم بیکار باری است بردوش جامعه که از نتیجه مشقات و زحمات دیگران استفاده میکند و در برابر خدمتی انجام نمیدهد آدم ننبیل یا بیکار را باید در نظر اطفال ننگین کرد و کلیه کارهای کشاورزی و پیشه‌وری و بازرگانی را مقدس جلوه داد . باید مخصوصاً این نکته را دائماً در دبستان و دبیرستان و دانشگاه تکرار کرد که کار آبرومند منحصراً بکار دولتی نیست و چه بسا مشاغل غیر دولتی که دارای همان حیثیت مشاغل اداری است و در عین حال در آمدش چندین برابر حقوقی است که در وزارتخانه‌ها و ادارات دولتی میدهند . امتیاز دیگری که کارهای غیر دولتی دارد این است که انسان متکی بخود میباشد و دارای استقلال است و هیچ نعمتی بهتر از استقلال و آزادی نیست .

فصل سوم

عضویت خانواده

چنانکه در مقدمه این بخش گفتیم یکی از منظورهای اجتماعی آموزش و پرورش ایجاد خانواده است. مدرسه باید طفل را طوری تربیت کند که وی مایل بتشکیل خانواده باشد و وظیفه خود را نسبت باین کار بداند و بدان عمل کند.

خانواده مهمترین مؤسسه اجتماعی است زیرا که بشر بوسیله
تشکیل این جامعه کوچک با مرحله تمدن گذارده است و
از راه خانواده است که هر فرد داخل زندگانی پر پیچ و
خم امروزه میشود. خانواده قدیمی ترین مؤسسه بشری است
و بهر صورت باشد میان تمام اقوام عالم وجود دارد. خانواده
تنها جامعه و مؤسسه ایست که خویشین را ابدی میکند و شاید بیش از هر
مؤسسه دیگر در نهاد آدمی ریشه درانده است. غریزه بشر او را بطرف
تشکیل خانواده میکشاند و علاقه و خوشی وی بانیان بخنی و سعادت
ابدی خانواده یکی است.

چون خانواده در پیرامون کودکی معصوم و ناتوان بسط حاصل میکند
موجب نشو و نمای فضایل و خصایل میشود چنانکه همکاری و فداکاری
و مبارزه بر خیزد، امرادنی و ابراز عشق و محبت در این جامعه کوچک بوجود
می آید و ادایقترین و رفیقترین و متمدنترین احساسات بشر نیز در آنجا
ظهور و بروز میکند.

تغییر و تکامل خانواده
در ابتدای تمدن بشر خانواده جامعه کاملی بود که تمام وظایف مربوط را انجام میداد و تمام زندگانی اجتماعی عبارت از همان زندگانی خانواده بود. بعدها خانواده‌هایی

تشکیل شد که پدر ریاست آنرا داشت. در آن اوقات پدر خانواده هم ملا بود هم دادرس - هم جنگجو و پشتیبان خانواده بود و هم شکارچی و نان آور. مادر نیز در آن واحد هم پرستار بود هم آموزگار - هم کشاورز بود هم پیشه‌ور. اگر زد و خوردی میان افراد واقع میشد پدر دادرسی میکرد و حکم خود را هم بموقع اجرا میگذاشت. احتیاجات داخلی را مادر رفع میکرد: گاو را میدوشید و گندمی که خود کاشته بود آسیاب میکرد - نان می پخت و غذا را تهیه میدید. اطفال نیز بتدریج که بزرگ میشدند يك قسمت از کارها را بعده می‌گرفتند. اکنون نیز زندگانی خانواده های ایلات و عشایر کم و بیش شبیه است بزندگانی ایام بدویت ولی در شهرهای ایران کم‌کم اقتدار و وظایف خانواده رو بنفصان گذارده است: کارهای پدر خانواده بدوش حکومت و آخوند و آرتش محول گشته - اغلب وظایف مادر بعده مکتب و مدرسه و کارخانه و دکان تفویض گردیده. بنابراین از علل زیادی که موجب جمع و دلبستگی افراد خانواده بود کاسته شده و ممکن است خانواده بانجام وظایف دیگری که عهده دار است موفق نشود. این است که اصول پرورش و آموزش باید طوری مقرر شود که خانواده را در حدودی که یرایش باقیمانده توانا باداء وظیفه بنماید.

وظایف اصلی خانواده
امروز خانواده دارای دو وظیفه مهم است یکی ایجاد نسل و دیگری فرزند پروردن که پس از وظیفه صیانت شخصی مهمترین وظیفه بشر است. وظیفه مذکور سه وجه دارد:

نخست ابراز و تشریف غریزه جنسیت . بدیهی است که مرد و زن علاوه بر اینکه جسماً مکمل یکدیگر هستند و باید از این حیث موجبات خوشبختی همدیگر را فراهم کنند روحاً نیز باهم باید متحد بوده و از این اتحاد معنوی لذت و فیض برند و زندگانی با یکدیگر را برپایه استوار و متین ادامه دهند . وجهه دوم ایجاد فرزندان است که جامعه رسماً آنرا بعهده خانواده قرار داده است و از لحاظ زیست شناسی اهمیت بسیار دارد زیرا که نیرو و اخلاق هر نسل بسته است باطفالی که نسل قبل بوجود آورده باشد . وجهه سوم پرورش فرزند است در اوایل شباب یعنی در اوانی که طفل سخت تأثیر پذیر و حساس است . در هفت سال آغاز عمر مسئولیت رشد بدنی و فکری بچه تنها بعهده خانواده است . اگر طفل گرسنه باشد خانواده غذایش میدهد - اگر تشنه باشد بدو آب می‌رساند - اگر پریشانی بکند جوابش خواهد گفت و بتدریج او را داخل جامعه میکند باخود بکوجه و بازار میبرد - بهممانی و مسجد رهنمائی میکند .

این سه قسمت از وظایف اصلی خانواده بحدی برای آسایش و نیکبختی افراد جامعه مهم است که هیچ هیئت اجتماعی نمیتواند از آن غفلت کند . پس از ذکر وضع فعلی خانواده در ایران خواهیم دید آیا سه وظیفه مذکور در کشور ما انجام میشود یا نه .

باید اقرار کرد که خانواده در کشور ما وضع خوشی

ندارد و دارای معایب مختلفی است که برای نمونه

چند فقره از آنها در اینجا ذکر میشود : تعدد زن

یکسی از بزرگترین معایب خانواده است زیرا علاوه

بر منافسیتی که در نتیجه رشک میان زنها تولید میشود میان فرزندان که

وضع کنونی
خانواده
در ایران

از مادران مختلف هستند همیشه تقار و دشمنی و ضدیت موجود است و این مسئله در تمام مراحل زندگانی ادامه داشته مضارش نصیب جامعه میشود دومین عیب اختیار زن است نه از طرف خود مرد بلکه از جانب کسانی که بنام او اقدام و انتخاب میکنند . ناسازگاری که میان عده‌ای از زنان و شوهران حاصل میشود نتیجه مستقیم همین عمل است . عیب سوم تعدد اولاد و محدود نبودن شماره فرزند است که موجب آنست که اولیای آنها موفق بنزیت آنان نه‌شوند و بزرگ شدن آنها را بطبیعت یا بنوکر و کلفت و محیط کوچ و گذر تفویض مینمایند .

معایب مذکور از قدیم وجود داشته و در سالهای اخیر بواسطه تماس باتمدن غرب و تأسیس مدارس دخترانه معایب دیگری بوجود آمده است که از آنجمله تجمل خواهی خانمهاست که یا موجب فساد اخلاق زنها و یا مایه زحمت فوق العاده مرد هاست . چه بسا مرد هائی که بواسطه ناتوانی از تحمل مخارج همین تجمل خواهی اساساً از ایجاد خانواده گریزان هستند یا از ناچاری خانواده ای را که تأسیس کرده‌اند برهم میزنند . تربیت غلط دختران در آموزشگاه های جدید موجب شده است که زنها بواسطه فراگرفتن پاره ای معلومات سطحی بسیار از زندگانی حقیقی دور شده نسبت بشوهر خود بی اعتنا هستند و یا آنکه از کار های خانه داری و پرورش فرزند بکلی بی نصیب بوده نمیتوانند سعادت خود و همسر خویش را فراهم سازند . آیا با این معایب خانواده میتواند بوظایف اصلی خویش بطوریکه در بالا ذکر شد عمل کند ؟

گفتیم نخستین وظیفه تشفی غریزه جنسی است . میان تشفی غریزه جنسی
غریزه های انسانی از همه نیرومند تر میل بخوراک و پس از آن غریزه جنسیت است که بر دیگران تفوق دارد .

بنابر این همه باید این مسئله را در نظر بگیرند و وسایل عاقلانه تشفی آنرا بطور اعتدال پیش بینی کنند. زندگانی صنعتی شهرها موجب شده است که این گزینه اغلب بطور غیر طبیعی ظهور میکند. از یکطرف عادت قدیم که مبتنی بر زن دادن پسر ها بود در آغاز بلوغ (در حدود سن پانزده و شانزده) در نتیجه اخذ تمدن غرب از بین رفته و جوانها را پس از بیست سالگی متأهل میکنند و از طرف دیگر گزینه جنسی از همان چهارده سالگی بدرجه رشد میرسد و راه مشروع برای تشفی آن موجود نیست. دیگر از دلایل ظهور گزینه جنسی بطور غیرطبیعی تأمین نشدن زندگانی افراد است. سابقاً بدون توجه بآینده و مال اندیشی هر کس متوکلاً علی الله اقدام بتأهل مینمود و عاقبت کار را در نظر نمیگرفت. معاشرت با اروپائیا این خلق را در عده زیادی از شهر نشینان ایجاد کرده است که باید از لحاظ اقتصادی آینده را تأمین کرد بعد مبادرت بتأهل نمود. بنابر این از گرفتن زن خودداری میکنند و منتظر پیش آمده هستند. از طرف دیگر اعطای آزادی بزنها و محسوس شدن آنها بامردان در مجالس و اجتماعات و خیابانها و معابر و ملازدها و تئاتر خانهها و مساجد بیشتر موجب تحریک گزینه جنسی میشود و چون وسایل تشفی آن را جامعه پیش بینی نکرده هایه فساد اخلاق و هزاران بهاری میگردد.

مسائلی که گفته شد بواسطه شرم و حیای بی موقع نسبت بغریزه و وظیفه جنسی اساساً مورد مذاکره و مباحثه واقع نمیشود و بدین جهت تاکنون راه حل برای آن نیندیشیده اند. یکی از نویسندگان نامی انگلیس- ساموئل بتلر (۱) میگوید «همیشه نوع بشر حاضر است مسائل را بنسبت

معکوس اهمیت آنها مورد مباحثه قرار دهد بطوری که هر قدر بیشتر علاقه بمسئله‌ای داشته باشد بیشتر از وظیفه خود آن را ندیده و نشنیده می‌پندارند و سکوت را در آنه وقع از واجبات می‌شمارد و مدعی میشود که مسئله مذکور مدت‌هاست حل شده و لازم نیست در آن باب بحثی بمیان آید . «

سنت مذکور باعث شده است که عده بسیار زیادی عادت بسالومی و دورویی کنند و قوای خود را بطور غیر طبیعی مصروف دارند . از همه وخیم تر تولید فحشاء و امراض زهروی است که در نتیجه توجه نکردن بمسائل جنسیت در جامعه ظهور پیدا میکند و صدها هزاران کس را که ممکن است عضو سودمند و مؤثر جامعه باشند بهلاکت و نیستی سوق میدهد . یکی دیگر از نتایج این بی‌توجهی کوششی است که بعضی از جوانان در محو کردن غریزه جنسیت بمعرض بروز میگذارند و بوسیله عملیات غیر طبیعی خود را دچار امراض عصبی و اندوه و غم میسازند .

تعلیم و تربیت باید افراد نسل آینده را آشنا بدین مسائل کند و آنها را معتاد سازد که غریزه جنسی را که از مهمترین و قویترین غریزه‌های بشری است ناچیز نشمارند و درست با کمال شجاعت با آن مواجه شده بعضی کنند راه حلی برای تشفی آن پیدا کنند که هم عاقلانه باشد و هم مشروع یا وسیله‌ای پیدا کنند که غریزه مذکور بر طبق اصول روانشناسی نامدتی که شخص متأهل نشده بصورت مطلوب ظهور کند و آثار آن بشکل پسندیده جلوه گر شود . اگر افراد نسل آینده را با این نوع افکار تربیت کردید ممکن است امیدوار بود راه حلی برای مسائلی که بحث شد پیدا کنند و گر نه عادات و اخلاق فعلی ما بحدی در این قسمتها قوی و قابل استقامت است که حتی در این کتاب مشکل است مراتب را روشن بیا

کرد و باید بر مز و اشاره مطلب را بخواننده فهماند .

دومین وظیفه : دومین وظیفه خانواده نگهداری تخم و نژاد است که یکی از مهمترین وظایف هبت اجتماع است .

حفظ تخم و نژاد اگر خانواده های ما بدین وظیفه عمل کنند میتوان بآینده امیدوار شد و اشخاص نیرومند و مستعد و لایق کشور و تمدن ما را حفظ خواهند کرد و بطرف ترقی سوق خواهند داد و گرنه انحطاط گریبان ما را خواهد گرفت و ما را زبون خواهد ساخت .

گرچه قواعد و قوانین ارت بردن استعدادیابی هوشی کاملاً معین نشده و نمیتوان مقطوعاً در آن باب سخن گفت ولی واضح است که روز بروز بر شماره کودکان ضعیف و نحیف و کم هوش افزوده میشود زیرا که در نتیجه ایجاد بیمارستانها و مؤسسات خیریه کسانی که در مقابل اوضاع سخت ممکن بود تلف شوند باقی میمانند و تولید مثل میکنند و در ایجاد فرزند بعد از زیاد دریغ ندارند . بعکس خانواده های باهوش و مستعد و تندرست در نتیجه تماس با تمدن غرب و اعتیاد بتجمل و علاقه پسرورتن فرزند از تولید طفل حتی الامکان خودداری میکنند و در هر حال عده آنها را همیشه محدود نگاه میدارند .

اشخاص با استعدادی هم که از طبقات بیچیز هستند بواسطه همان استعداد بتحصیل میپردازند و بمقامات بالاتر نائل میگردد و همینکه این مسئله مسلم شد آنها نیز میل بتجمل پیدا میکنند و معتقد میشوند که باید عده اطفال محدود باشد تا هم بتوان آنها را خوب تربیت کرد و هم وسیله خوش بخت نگه داشتن آنها را فراهم نمود .

دیگر از عواملی که موجب تخریب تخم و نژاد است اخبار تأهل

است از طرف اشخاصی که ظاهراً تندرست هستند و در باطن مبتلا بامراض تناسلی میباشند و در نتیجه زنهای معصوم را بیمار کرده اطفالی نیز بوجود میآورند که بدبخت شده و نمیتواند بهجامعه خود خدمتی بنمایند . (۱)

البته منظور باید این باشد که اطفال تندرست و سالم از خانواده های با استعداد و باهوش برای کشور بوجود آید . برای اینکار باید افراد نسل آینده متوجه قواعد و قوانین ارث و ماهیت غریزه جنسی بشوند و همانطور که بشر قادر شده است بر نیروی طبیعت فائق شود بر قوای مولد نوع نیز تسلط و نظارت حاصل کند و توجه باین مسائل در صورتی ممکن است که کارمندان جامعه از خردسالی در مدرسه بدانها آشنائی پیدا کنند و اهمیت آنها را دریابند و معتقد شوند که باید نژاد محفوظ بماند و جامعه ما از افراد سالم و مستعد تشکیل شود .

پرورش فرزند سومین وظیفه خانواده پرورش طفل است که بعقیده بسیاری مهمترین خدمتی است که خانواده بهجامعه مینماید ولی پر روشن است که اکثریت قریب باتفاق اولیای کودکان قادر بایفاء این وظیفه نیستند ، ما تصور میکنیم که يك دختر جوان تربیت نشده همینکه دارای طفل شد فوراً و بطور اسرار آمیزی معلومات و اطلاعات لازم باو الهام میشود و میتواند احتیاجات جسمی بچه را رفع کند و موجبات رشد بدنی و فکری و اخلاقی او را فراهم سازد . تنها انتظاری

(۱) خوشبختانه در ۱۳۱۷ قانونی وضع شد که بموجب آن دفتر ازدواج (درهرجا که دولت اعلان کند) مکلف است گواهی نامه پزشک را بر نداشتن امراض مسری از نامزدها مطالبه و بایگانی کند سپس بعد از دواج اقدام نماید . امید است که این تصمیم نیکو در تمام کشور اجرا و از اینراه تاحدی از فساد تناسلی و نژاد جلوگیری شود .

که ممکن است حقد داشت این است که این مادر جوان طفل خود را دوست دارد و مایل باشد او را نیکو پرورش دهد در صورتیکه در عده‌ای از مادران و پدران این احساسات هم قوی نیست.

میان توده ملت و حتی در خانواده های متوسط اطلاعات راجع بپچه داری چه پیش از تولد و چه پس از آن در حکم صفر است. خرافات بعد اعلی در پرورش طفل وجود دارد. دستورهای کثوم ننه و تجویزهای پیرزنهای نادان در اغلب خانواده‌ها حکم فرماست و چه بسا اطفال معصومی که در نتیجه عمل باین خرافات تلف میشوند. هر کس کم و بیش اطلاع باین قبیل مسائل دارد ولی بیفایده نیست برای مثال یکی از آنها گفته شود که برای نسلهای آینده باقی بماند.

در خانواده یکی از توانگران ایران در یکی از شهرهای مذهبی مرکز کشور چند سال پیش طفلی سیاه سرفه گرفت و بجای مراجعه به پزشک بهجوزه ای التجا بردند. دستور داد یک مرد سیاه بر اسب سیاه سوار شود و مرغ سیاهی را چندان دنبال کند تا از پا در آید آنگاه خون او را بطفل بدهند. دستور فوق اجرا شد و نتیجه دلخواه را نداد. مجدداً به پیرزن مراجعه کردند گفت تا بپچه را نزد وی بردند و آب دهان خون را بحلق او انداخت باز نتیجه مطلوب بدست نیامد و طفل بهالکت رسید. راجع بغذای طفل - لباس و پوشاک - نگاهداری طفل - مداوای وی هزاران قسم خرافات موجود است که کمات تلف شدن آنها میکند. مطابق اظهار دکتر ژنرال کولونیه رئیس کل بهداری (در سخنرانی که در فروردین ۱۳۱۲ در دانشسرای عالی کرد) در کشور ما از هر صد نفر طفل که بدنیا می‌آیند هشتاد نفر تلف میشوند در صورتیکه در کشورهای

متمدن اروپا و امریکا تلفات اطفال از ۷ یا ۸ درصد تجاوز نمیکنند همین مسئله می‌رساند که ما نیز میتوانیم لااقل نه عشر اطفالی را که تلف میشوند از مرگ نجات دهیم .

این بود نتیجه نادانی پدر و مادر در مورد پرورش طفل از لحاظ مادی . از لحاظ روحی و اخلاقی نیز چهل پدر و مادر برای پرورش طفل بسیار است . پدر و مادر باید در پیرامون فرزند خود محیطی ایجاد کنند که موجبات رشد اخلاقی و روحی و وسایل ظهور شخصیت او را فراهم سازد . متأسفانه در این قسمت آماری موجود نیست که معلوم کند چند در صد اطفال بواسطه نادانی اولیای خود در همان او ان شباب دارای معایب و نقائص میشوند که تمام آنها را بدبخت میکند . عده ای بواسطه کثرت و شدت تنبیه جسمانی شخصیت خود را از دست میدهند و در زندگانی خود عیب و عیب و اسیر و ذلیل هستند و هیچگاه در مقام ابداع و ابتکار بر نمی آیند و همیشه خود را پست و حقیر می‌شمارند در صورتیکه ممکن است بواسطه تربیت صحیح همین اشخاص از قائمین و راهبران مهم جامعه شوند و خدمت مهم بکشور خود بنمایند . عده دیگری بواسطه مشاهده روزانه عادت میکنند به دروغ گفتن و تنبلی و نادرستی و بی وفائی و هزاران عیب دیگر . بالاخره عده ای بواسطه نفاق دائمی میان پدر و مادر خود و تحریکاتی که ایندو برضد یکدیگر می کنند شرور و یاغی بارمی آیند — نه اطاعت از پدر دارند نه از مادر و همینکه بزرگ شدند همین عادت موجب میشود که نه قوانین را محترم شمارند نه نیروهای کشوری را و در نتیجه روزگار خود را در نهایت بدبختی بسر می‌برند .

اینکه ملاحظه میکنید در جامعه اعتماد و اطمینان بکسی ندارید

وزندگانی بر شما مشکل است - اینکه هر روز دچار خدعه و فریب و دورویی و وزر این و آن میشوید - اینکه دائماً مجبورید از جان و مال و ناموس خود دفاع کنید بواسطه این است که خانواده های ما در اثر نادانی پدر و مادر اطفال خود را در هر نسل بدین ترتیب بزرگ میکنند و اخلاق فاسد را در نهاد نسل آینده مخمر میسازند و يك عده عناصر زیان آور هر روز تحویل جامعه میدهند .

چگونه ممکن است خانواده وظایف سه گانه خود را انجام دهد؟ تنها راه این است که افراد جامعه وظایف خود را در این قسمت بدانند و بدان عمل کنند . هیچ بنگاهی غیر از مدرسه نمیتواند افراد جامعه را متوجه وظایف مذکور کند ولی آیا مدرسه عنایتی بدین وظایف دارد؟ بقول هربرت اسپنسر فیلسوف معروف انگلیسی (۱): « اگر اتفاقاً از نسل حاضر اثری جز کتب درسی و برگهای امتحان باطفال نسل آینده نرسد باستان شناسان متعجب خواهند شد که خوانندگان کتب مذکور هیچکدام نمی بایستی پدر یا مادر بوده باشند یا شاید بخود بگویند این کتب باید برای اشخاص معین تألیف شده باشند زیرا همه چیز در آن همتا غیر از پرورش طفل ، ناچار نیاکان مالايشدند بر فکر نبوده اند که مهمترین وظیفه و مسئولیت خود را از نظر منوط کرده باشند پس باید این برنامه تعلق بشار کین دنیا داشته باشد» آنچه که اسپنسر نود سال پیش راجع به مدارس انگلیس گفته امروز در باره مدارس ما صدق میکند . برنامه مدارس در این قسمت باید اصلاح شود . در کلاسهای آخر دبستان و در دبیرستانها جزء مواد علوم طبیعی بویژه زیست شناسی باید اهمیت غریزه جنسی و

(۱) کتاب پرورش عقلانی و اخلاقی و بدنی - بخش اول

وظیفه‌ای را که متوجه انسان میشود باطفال آموخت .
قبل از آنکه طفل بحد بلوغ برسد باید روش صحیح و خردمندانه نسبت
باین مسئله اتخاذ کند و متوجه شود که غریزه جنسی یکی از عوامل
اساسی تجدید حیات است . در دبیرستانها مخصوصاً قوانین ارث از لحاظ
زیست‌شناسی باید برای دانش آموزان بیان شود و در آنها حس علاقمندی
بنژاد و نسل آینده تولید گردد تا هنگام مقتضی نخواهند نگذارند که
نقائص و معایب و امراض جسمانی و روحانی باطفال نسل آتی بارث رسد .
باضافه اشکالات و مسئولیت های تأهل را باید گوشزد کرد تا وقتی موقع
ازدواج رسید از روی علم و اطلاع اقدام نمایند .

در دبیرستانهای دختران و حتی در کلاسهای آخر دبستانها باید
اصول خانه داری و بچه داری را به دوشیزگان نظراً و عملاً آموخت و
ترتیبی اتخاذ کرد که مادران آینده بدانند و بتوانند وظایف خود را در این
قسمت انجام دهند ، بجای تدریس ریاضیات و فیزیک و مواد دیگری که
هیچوقت بدرد دختران نمی خورد باید به آنها عملاً یاد داد چگونه بچه را
از روز حمل بار آورند و وقتی متولد شد چگونه او را غذا دهند - جامه
پوشانند - از تغییرات هوا مصون دارند - گرما به برند - از حمله امراض
محفوظ کنند - عادت خوب در نهاد او مخمر سازند - و وسایل رشد جسمانی
و عقلانی او را فراهم آورند .

بجای تعلیم عربی و شیمی نظری باید بدوشیزگان آموخت چگونه خانه
خود را همیشه فرح بخش نگاه دارند و وسایل انبساط خاطر خود و همسر
آینده را فراهم آورند - چگونه بمضمون لکل جدید لئنه بوسیله تغییر غذا -
تغییر لباس - تغییر رنگ اطاق - تغییر جای اثاثیه - تبدیل اطاقها و فرشها

دائماً در زندگانی خود تنوع بوجود آورند و از این راه اوقات خود و شوهر را شیرین کنند و محیط پر از لذت در پیرامون خود تولید نمایند و باین ترتیب مانع شوند شوهر آنها سعادت و خوشبختی را در جای دیگر (غیر از خانه خود) جستجو کند .

بجای آموختن تاریخ مملکت فرانسه در قرن هفدهم میلادی (چنانکه اکنون میآموزند) باید بمادران آینده یاد داد چگونه لباس خود و فرزندان خود را حتی المقدور بپوشند و بدوزند - چگونه در زندگانی خود اصل اقتصاد و صرفه جوئی را رعایت نمایند - چگونه از چشم و هم چشمی و تعجمل خواهی احتراز جویند تا بتوانند بادرآمد شوهر زندگانی خویش را اداره کنند و وی را مجبور نسازند از زیر بار هزینه شانهای خالی کند و شاید ازداشتن خانه و فرزند فرار نماید .

فصل چهارم

مذهب

ز دانش نخستین به یزدان گرای که او یست جان ترا ره نمای
ترا دین و دانش ره اند درست ره سنگاری بیایدت جست
فردوسی

اهمیت
مذهب

همیشه آدمی در مقام این بوده است که معنای حیات و مقصود از زندگانی را بداند و تعبیری برای حوادث عالم قائل شود و سر از مقدرات بشر در آورد و برای موجوداتی که مشاهده مینماید مسببی پیدا کند. احتیاج به همین امور گیتی و اسرار ازل همیشه بعدی بوده که دانشمندان جهان را مشغول ساخته است. فلاسفه و بزرگان و نویسندگان ایران پیوسته در این باب اندیشه‌ها کرده و عموماً غوامض دنیا را لاینحل دیده‌اند. عمر ختیام میفرماید :

هر چند که رنگ و روی زباست مرا چون لاله رخ و چو سرو بالاست مرا
معلوم نشد که در طرب خانه خاك نقاش ازل بهر چه آراست مرا
و باز میفرماید :

کس مشکل اسرار ازل را نگشاد کس یک قدم از نهاد بیرون نهاد
من مینگریم ز مبتدی تا استاد عجز است بدست هر که از مادر زاد
و در جای دیگر :

از آمدنم نبود گردون را سود وز رفتن من جلال و جاهش نفزود
وز هیچکسی نیز دو گوشم نشنود کاین آمدن و رفتن از بهر چه بود
حافظ از پیدا کردن راز دهر از راه فلسفه و حکمت نومید شده و
آدمی را بزندگان طرب آمیز دعوت میکند :

سخن از مطرب و می گو و راز دهر کمتر جو
که کس نگشود و نگشاید بحکمت این معمارا

بهمن مضمون نیز خیام فرماید :

ای آمده از عالم روحانی تفت
حیران شده در چهار و پنج و شش و هفت
می خور چو ندانی ز کجا آمده ای

خوش باش ندانی بکجا خواهی رفت

تلسوئی نویسنده نامی روسی در پنجاه سالگی می برسد :

« نتیجه آنچه من امروز میکنم چیست ؟ نتیجه آنچه فردا میکنم
چه خواهد بود ؟ نتیجه تمام زندگانی من چه خواهد بود ؟ برای چه من
باید در این دنیا زیست کنم ؟ برای چه باید کاری انجام بدهم ؟ آیا در
زندگانی مقصود و منظوری موجود است که بواسطه مرگ تباہ خواهد
شد ؟ اینها ساده ترین سئوالانی است که کوچک و بزرگ از خود میکنند
و بدون جواب دادن بآنها میشود زندگانی را ادامه داد (۱) »

اگر بما اختیار میدادند یک پرسش از عالم غیب بکنیم و اطمینان
داشتیم که جواب ما را درست خواهند داد چه سؤال می کردیم ؟ اگر
خردمند باشیم بمتفرعات نمی پردازیم و از عظمت دنیا یا مبدء آفرینش انسان
یا ماهیت ماده یا رابطه تن و روان پرسش نخواهیم کرد بلکه سؤال میکنیم :
چه قوه ای در عالم موجود است که سرنوشت آنرا معین میکند ؟ آیا این
کیتی نسبت ببشر دوست است یا دشمن ؟ آیا غرض و منظوری در دنیا
تعقیب میشود یا خیر ؟ آیا توجهی به شر و خیر دارد ؟ آیا افکار و اعمال

(۱) نقل از کتاب اصول تربیت تألیف چپمن Chapman و کوئتر counts ص ۳۳۲

آدمی مانع پیشرفت این منظور است یا ممد و مؤید آن؟

از این قبیل سؤالات بشر همیشه از خود نموده و برای تعبیرهای مختلف تسلط بقوائی که موجب رحمت او میشود گاهی تملق بکار برده زمانی ناسزا گفته یکوقت دعا کرده و یکوقت تسلیم گردیده است. در مقابل حوادثی که برای او اتفاق افتاده همه نوع احساس از او بروز کرده است مانند مهر و کینه - خشم و ترس - شادی و اندوه - انبساط خاطر و تأثر - شگفت و انزجار. عقایدی که برای او نسبت به طبیعت دست داده گاهی خرافات صرف بوده است و گاهی علم صحیح - زمانی انسان یکی از مخلوقات رپرستش کرده خواه این مخلوق مرغ بوده است یا ماهی - درخت بوده است یا سنگ - رود بوده است یا کوه خورشید بوده است یا ستاره. مدتها از طوفان و رعد و برق در ترس و لرز بوده و کوشش کرده است بوسایل مختلف از قبیل دعا و نماز و نذر آنها را رام کند و از شدت آنها بکاهد. در بهار به قوائی که حیات طبیعت را تجدید کرده سرتکریم فرود آورده است. برای تصاویری که دست خودش بوجود آورده پرستش قائل شده و قربانی ذبح کرده است.

چون در بسیاری از مذاهب از این قبیل خرافات و عملیات وجود داشته و در اغلب از کیش ها خبط و خطا صورت گرفته عده ای از دانشمندان علوم طبیعی بر علیه مذهب قیام کرده و آنرا مضر به عالم بشر معرفی نموده اند غافل از اینکه کلیه مؤسسات بشری در آغاز محقر و ناقص بوده و بتدریج راه کمال پیموده اند. همان علوم طبیعی که بآنکاء آن منکر مذهب میشوند در آغاز کار جادو و کیمیاگری بوده و اقوام نیمه وحشی بدان معتقد بوده اند. مذهب پیوسته طریقی برای تعبیر گیتی

و حوادث آن بدست میدهد و زندگانی را برای انسان با معنی میکند و از این حیث پایگاه بلند و مهمی را در حیات بشر حائز بوده و خواهد بود. پاره ای از کسانی که آشنائی بعالم دارند میخواهند از علم و مذهب راه علمی بمذهب بپسوند و میگویند چون وجود نیروئی را در آفرینش دنیا نمیشود ثابت کرد بوجود خدا و مذهب نیز نباید قائل بود زیرا نمیتوان چنین قوه ای را با چشم مشاهده نمود و نه در زیر میکروسکپ یا تلسکوپ یا در ته قرع و انبیق آنرا ملاحظه کرد. این اشخاص معترفند که ممکن و محتمل است چنین قوه ای وجود داشته باشد ولی همانطور که در قدیم از پیغمبر معجزه میخواستند تا باو ایمان آورند اینها نیز مایلند ذات الهی برای آنها محسوس شود تا بدان بگروند و بوجود آن معتقد شوند. البته ممکن است دلیل علمی بروجود خداوند موجود نباشد زیرا وجود باری از آثار و عوارض این جهان نسبت تادر تحت عملیات متخصص طبیعات قرار گیرد و بوسیله آلات علمی کشف شود. آدمی برای فهمیدن عالم و تعبیر و تفسیر حوادث آن معتقد بوجود خداوند میشود. این اعتقاد امری است باطنی و ماوراء عالم محسوس و دنیای مادی است و قدر و مقام آنرا تنها کسی داند که در دل خود بدان ایمان داشته باشد. بنابر این مذهب در حیطه علوم طبیعی نیست و نباید منتظر بود که بوسیله آن اثبات یا توضیح گردد بلکه باید آنرا از علوم جدا و مجزای محسوب داشت. گرچه در ابتدا مذهب و اخلاق از هم مجزا بوده اند ولی مذهب و اخلاق ناچار بمرور ایام باهم پیوستگی پیدا کرده و امروزه باندازه ای در افکار و اعمال روزانه انسان مهزوج شده اند که تفکیکات و تجزیه آنها کار است بس مشحول. تعریفی که برای مذهب میکنند عبارتست

از اخلاقی که با احساسات عالی و تأثرات آدمی مرکب و آمیخته باشد . مثلاً وقتی اخلاق میگوید انسان باید درستکار باشد و مذهب میگوید باید درستکار بود زیرا که درستکار را خداوند دوست میدارد و او را در دنیا و آخرت رستگار خواهد ساخت همان دستور اولی تکرار شده و انسان باید اطاعت کند منتها کسی که معتقد بمذهب است در دل خود مطمئن است که رحمت پروردگار را بخود جلب میکند و در نتیجه درستکاری را بادل پاک و ضمیر موافق انجام میدهد .

در تمام کیشهای مهم عالم مذهب و اخلاق با یکدیگر آمیخته و متجانسند . محمد بن عبدالله (صم) فرموده بعثت لائهم مکارم اخلاق الامم . میکاح پیغمبریهود بامت خود میگوید : ای انسان خداوند بتو نشان داد خوب کدام است و از تو چیزی نمیخواهد مگر با انصاف رفتار کردن و بخشش را دوست داشتن و با فروتنی با وی راه رفتن . در کتاب مقدس بودا پیغمبر هندوستان آمده است : « بگذار باخوشی زندگانی کنیم و برای کسانی که نسبت بما کینه دارند کینه نداشته باشیم . مرد باید خشم را بوسیله مهربانی و بدی را بوسیله نیکی فرو نشاند و خاموش کند - خسیس را بوسیله بخشش و دروغ گو را بوسیله راستی مسخر و مغلوب سازد . » در اوستا کتاب مقدس ایرانیان نیز اهمیت مخصوص به اخلاق داده شده چنانکه مذکور است : « ای زردشت برای انسان بعد از زندگی باکی بزرگترین مایه نیک بختی است - آن باکی که در دین مزدا آمده برای کسی که خود را با اندیشه نیک و گفتار نیک و رفتار نیک صاف و منزه سازد » ترکیب و توأم شدن مذهب و اخلاق برای زندگانی فرد و جامعه اهمیت فراوان دارد . اخلاق که پایه و اساس آن بر مصالحت و صلاح گذارده شده وقتی با مذهب توأم

تأثیر مذهب
در رفتار

گردید مقدس میشود و دستور های آن صورت او امر الهی را پیدا میکنند. ویلیام جیمس^(۱) یکی از حکمای معروف و معاصر امریکا مینویسد :

« بعد از همه حرفها ما بدین گیتی وابسته ایم و باید خواه و ناخواه فداکاریها کنیم و سر تسلیم فرود آوریم . کسانی که معتقد به مذهب نیستند تسلیم شدن را بحکم لزوم قبول میکنند و فداکاری را منتها بدون شکایت تحمل می نمایند . بعکس اشخاصی که اعتقاد به مبدأ دارند تسلیم و فداکاری را با کمال میل و آغوش باز استقبال میکنند و حتی در موقعی که ضرورت ندارد از چیزهایی صرف نظر میکنند تا بر نیاک بختی و سعادت خویش بیفزایند . بنابراین امریکه در هر حال لازم الاجر است بواسطه اعتقاد به مذهب اجرای آن آسان و سعادت بخش میشود و اگر همین یک نتیجه فقط از آن حاصل شود اهمیت حیاتی آن برای بشر بسی نظیر است . باین ترتیب مذهب قسمت مهمی است از زندگی و وظیفه ای را انجام می دهد که هیچ قسمت دیگر به این خوبی ممکن نیست از عهده بر آید »

اهمیت دین یکی دیگر از شایع آمیختگی دین و اخلاق اعتبار و استحکامی

برای جامعه است که بقواعد و اصول اخلاقی داده میشود . چون آدمی خداوند را ناظر اعمال خود میداند و امید واری به ابدیت

دارد کوچکترین کار را با دقت و مطابق اصول دیانت و اخلاق و وجدان انجام میدهد . راجع به اهمیت دین برای جامعه و تأثیری که مذهب در چگونگی و اوضاع جامعه دارد جیمس برابز^(۲) یکی از مردان سیاسی

(۱) Willam James در کتاب خود موسوم به « انواع ادراک دینی »

Varieties of Religious Experience

(۲) James Bryce در کتاب The American Commonwealth

جلد دوم ص ۵۹۸ - ۵۹۷ .

و نویسندگان معاصر انگلیس مینویسد :

« اگر پرسند تا چه اندازه دین در اندیشه و تخیل ملتی نفوذ و دخالت دارد در جواب باین اشکال برمیخوریم که وضع بشر بدون چنین نفوذ و دخالتی از چه قرار خواهد بود ؟

هیچگاه ملتی بدون مذهب پا بر خیزد و وجود نگذاشت . البته عده ای از افراد بسیار متمدن مللی کیش زندگی میکنند ولی آنها نیز برورش یافتگان محیط مذهبی میباشند و این مسئله بعدی روشن است که هیچکس حدس نمیزند قومی که خود را از چند پشت باین طرف مافوق کائنات بداند یا خود را لا اقل مربوط بوجود مافوقی بشمارد و پس از مرگ برای خود حیاتی قائل نشود شبیه بکیست یا چیست ... انسان هر قدر هم بی فکر باشد گاهی از خود میپرسد اگر عقاید محکمی که پایه اخلاق جامعه است غفله از میان برود بر سر بشر چه خواهد آمد ؟ اخلاق بآنکاء دین تا کنون اساس نظام اجتماعی بوده و بدون مذهب بنیان و پایه انتظامات جامعه سست و ناتوان و نا استوار میشود و دوره شرارت و بی نظمی بوجود میآید ... فرض کنید تمام افراد ملتی من بعد عقیده نداشته باشند که خدائی فوق آنها هست یا در آسمان یا در زمین غیر از آنچه حواس آنها حکایت کند قوه ای وجود دارد . فرض کنید معتقد باشند که پس از حیات خواب دائمی زندگانی بشر را احاطه کند آیا در این صورت تصور میکنید که اخلاق بشر متزلزل نخواهد شد و احترام قوانین از بین نخواهد رفت و حس وظیفه نسبت بجامعه و نسلهای آینده محو نخواهد گشت ؟ ... اگر تاریخ نمیتواند جواب کامل باین پرسشها بدهد در هر حال بما میآموزد که جامعه های متمدن بنیان و اساسشان بر مذهب

بوده و حکومت‌های ملی و آزادیخواه به بهترین روی در میان اقوامی نضج و استقرار حاصل کرده است که معتقد به مذهب بوده‌اند.

در دنیای جدید که علوم ترقی حاصل کرده دو عقیده
مختلف راجع به پرورش اخلاقی و بستگی آن با مذهب
وجود است. عده‌ای معتقدند که یاداش و مجازات

بستگی پرورش
اخلاقی به مذهب

يك مبدا فوق بشر برای وادار کردن هر فرد به بکوتاری لازم است و عده‌ای دیگر میگویند اگر هر فرد صلاح و مصلحت جامعه را رعایت کند برای تأمین اخلاق وی کافی است. چیزی که مسلم است این است که عقیده دوم هنوز به مرحله ثبوت نرسیده در صورتیکه از آغاز زندگانی بشر تاکنون اعتقاد بمبدأ قوه بسیار مهمی برای اخلاق بوده و منتهای بی احتیاطی است که از این عامل مهم صرف نظر شود و برای پرورش اخلاقی مردم بوسیله‌ای تشبث شود که هنوز به مرحله آزمایش نرسیده است. بنابراین کسانی که میگویند باید تعلیمات دینی از برنامه مدارس خارج شود راه خطای می‌پیمایند و بحقیقتی که ذکر شد متوجه نیستند. علاوه بر اینکه پرورش اخلاقی باید متکی به مذهب باشد و از این لحاظ مذهب جزو برنامه مدارس قرار گیرد یا نکند دیگر نیز آموختن آن را ایجاب میکند و آن نیازمندی هر فرد است بپایان اسرار کینی و ایجاد آرامش خیال.

با وجود تمام فوایدی که برای مذهب و آموختن آن ذکر
شد بنام مذهب در دنیا جنایات بزرگ مرتکب شده‌اند. در
قرن سیزدهم میلادی محکمه موسوم به «دادگاه بازجویی» (۱)

مخسار
روحانی
نامه‌ها

در اغلب کشور های اروپا بر پا شد و ابتدا کسانی را که مفلون بتمايل نسبت به مانوبها بودند مورد تعقيب قرار دادند سپس هر کس را که مخالف مذهب رسمي بود با باوي دشمني داشتند محکوم کردند و سوزاندند . جنگهای مذهبی قرن شانزدهم و کشتارهایی را که بر سر طریقه کاتولیک و پرستان در اروپا روی داد همه شینده و خوانده اند . جنگهای صلیبی میان مسلمانان و مسیحیان که تقریباً سیصد سال بطول انجامید بر سر مذهب بود . محرك عمده جنگهای عثمانی و ایران در زمان صفویه نیز طریقه شیعه و سنی بود . بنام مذهب آدمها را زنده سوزانده اند - شهرها را از میان برده اند - موقوفات گزاف را تصاحب نموده اند . در همین عصر ناصرالدین شاه قاجار روحانی نماها بزور مذهب به عناوین مختلف املاک مردم را میبردند و دارای ثروت هنگفت میشدند - کسانی را که مطابق میل آنها رفتار نمیکردند تکفیر مینمودند و مال و جان ایشان را مباح اعلام می کردند .

علاوه بر اقدامات فوق بواسطه تعمیر غلطی که از ابدی بودن روح مینمودند مردم را معتاد میکردند که ستمکاری و سختی را تحمل کنند و بامید آخرت باشند و بدین ترتیب مانع پیشرفت جامعه و رفع استبداد و بیدادی از میان خلق میشدند . از بس در دماغ افراد این نکته را وارد کرده بودند که انسان فنا پذیر است و دنیا برای کسی باقی نمی ماند و ارزش آن را ندارد که مسلمانان بدان دلبستگی پیدا کنند مردم این کشور همه کارها را با کمال بی قیدی انجام میدهند متلاعات را طوری میسازند که يك عمر بیشتر دوام ندارد - بی هیچ کاری که نتیجه آن در زمان حیات خودشان ظاهر نشود اقدام نمیکند - همه چیز را موقتی میدانند و دائماً

میایستی در فکر مردن و رفتن از این سرا باشند . برای اینکه پیروان آنها زیاد باشد بیوسته سعی میکردند مردم را در نادانی و خرافات نگاه دارند . از زمانی که ایران با اروپا رابطه پیدا کرد و دانش و هنر در مغرب زمین رو بکمال گذاشت هر وقت اثری از تمدن جدید در کشور ظاهر شد با تمام قوا با آن مخالفت کردند . نلگراف را از اعمال ابلیس قلمداد کردند . یاد گرفتن زبان خارجه را گناه بزرگ شمردند . محصلین فیزیک و شیمی و ریاضی را از زمره مسلمان خارج ساختند و به آنها نسبت ها دادند - با باز شدن مدارس جدید ضدیت کردند - تحصیل کردن زن ها را حرام و بر سر آن درهمه جاوغا برپا کردند ...

روحانی اماها تنها صورت ظاهر را حفظ کردند و بلباس زهد و تقوی در آمدند و نماز و روزه را ترك نکردند و در ایام متبرك روزه هم خواندند ولی در باطن از خوردن مال صغار و فتوا های ضد و نقیض در مقابل رشوه و ساختن سند و تملك موقوفات و ترویج خرافات و تعصب بیجا خود داری نکردند .

بفرموده حافظ :

واعظان کاین جلوه در محراب و منبر میکنند

چون بخلوت میروند آن کار دیگر میکنند

نسبت پیروان دیگر مذاهب برخلاف فرموده پیغمبر اکرم رفتار کرده

مسلمانان را برضد آنها تهییج نمودند - زردشتیان یزد را تاهمین اواخر

مجبور کرده بودند باجماع مخصوص باشند و جوراب بپوشند تا شناخته شوند

و ادیرکی از آنها برالائی سوار باشد و مسلمانی را از دور ببیند پیاده

شود تا وی عبور کند سپس مجددا سوار شود (۱) - اذیت و آزار کلیه می ها

۱- کتاب مرسوم بر سوار بر او و مرسوم به یکسال میان ایرانیان ، چاپ اول سن ۲۷۰

برای آنها امرعادی بود . خلاصه آنکه اعمال و رفتار آنها و طریقی که برای تفسیر اوامر شرع انورپیش گرفته اند جز ایجاد مخالف برای مذهب نتیجه ندارد و بعدی دور از حقیقت مذهب اسلام است که اشعار معروف نظامی (خطاب بحضرت رسول صم) مانند پیش راست و درست است :

شرع ترا در پی آرایشند در پی آرایش و آرایشند
بس که فزودند بر آن باروبر گر تو بینی شناسی دگر

آیا مدارس جدید در اطفال تولید حس مذهبی و ایمان
میکند؟ در مقابل این پرسش نمیتوان جواب مثبت داد
زیرا بطور کلی فارغ التحصیل های مدارس دلبستگی بمذهب
نشان نمیدهند . از برگردن اصول دین و کتاب شریعات -
خواندن قرآن مجید بدون فهمیدن در طفل تولید ایمان نمیکند . اشکالاتی
که برای کودکان خردسال در قرائت قرآن موجود است - تلفظ
کردن جمله های سخت مانند فسیکفیکهم الله یا سیمجنیها الاتقی در
سوره سبح اسم ربك الاعلی در بچه تولید انزجار میکند و درست نتیجه
معکوس می بخشد . در حقیقت روح مذهب فدای لفظ میشود و در نتیجه
اطفال بدون اعتماد و ایمان بار می آیند در صورتیکه انسان بدون ایمان
و عقیده مذهبی قادر بر زندگانی کامل نیست و امید بجائی ندارد . برای
اینکه زندگانی بامعنی و قابل تحمل باشد باید غایت و مقصودی عالی
داشته باشد . بدون حس وظیفه - بدون تمایل باطنی بانجام کارهای عالی
ممکن است زندگانی لذایذی را در برداشته باشد ولی حاوی و واجد سعادت
مندی نخواهد بود .

برای چه انسان باید زندگی کند ؟

این پرسش را مدرسه باید بوسیله برنامه خود جواب گوید .

برای اینکه برنامه مدرسه در قسمت مذهب مؤثر باشد
برنامه
پرویش
مذهبی
ویاسخ ستوال فوقرا بدهد باید طوری تنظیم گردد که روح
مذهبی در تمام اعمال و حرکات و دروس شاکرد نفوذ کند .
در اطاق درس و در حیاط بازی - در موقع تحصیل رسمی
و هنگام کارهای فوق برنامه روح دینی باید موجود باشد . اولاً در ضمن
قصه و داستان و سرگذشت و تاریخ و ترجمه احوال و ادبیات و موزیک
بهترین احساسات مذهبی باید در طفل حاصل کند . خواندن قرآن با
آواز دلکش - گفتن اذان با صدای خوش - خواندن روضه بالاحسان دلپسند
مناجات بانغمات روح بخش عواملی است که احساسات مذکور را ایجاد
و تقویت می کند . در ضمن دروس قرائتی زحماتی که بشر برای فهمیدن
امور عالم و معنای حیات متحمل شده است باید تشریح شود . هیچ کتاب
تاریخی ممکن نیست ترقیات انسان را در امور مذهبی مسکوت
بگذارد - هیچ فهرستی از شاهکارهای فکری دنیا ممکن نیست کتب آسمانی
را اسم نبرد . اگر شعاعت و فداکاری و قربانیهای بشر را بخواهند شرح دهند
قسمت مهمی از آن را جمع به مذهب خواهند بود . در اشعار و ادبیات نمیتوان
احساسات مذهبی را کنار گذاشت . تمام دیوانهای شعرای ایران با پرستش
باری و ستایش پیغمبر آغاز می شود - تمام داستانها و نامه ها و کارها
را باسم خداوند شروع میکنند و از او یاری می طلبند . جقدر به مورد است
که این قبیل اشعار در کتابهای درسی چنانکه هست در آمده نیز باقی
بماند و عده ای از آنها بحافله دلفل سپرده شود .

در دنیای کنونی بواسطه عالم چندین و بتار بردن آن در صنایع قدرت

بشر زیاد شده و بر طبیعت تاحدی تسلط پیدا کرده و بواسطه وسایل نقلیه اقوام و طوایف عالم با هم مخلوط گشته اند و قدرت خانواده تنزل نموده احساسات مذهبی روبه ضعف گذارده است و باید از این ضعف جلوگیری کرد و راه آن همین تربیت مذهبی است که در اینجا ذکر می شود.

ثانیاً علوم طبیعی را نیز میتوان برای فهمیدن مذهب و احساس کردن آن در مدارس بکار برد. با همه فواید و اقتداراتی که از علوم طبیعی و ریاضی برای آدمی حاصل شده هیچگاه بوسیله آن نمیتوان گفت زیبایی و نیکوئی کدام است و حقیقت مطلق چیست. بوسیله علوم طبیعی میتوان اندازه گرفت. شماره کرد. طبقه بندی نمود. از مشاهدات مکرر و تجربیات متعدد قانون استخراج نمود ولی بالاتر نمیتوان رفت و به عمق حقایق نمیتوان پی برد. هر چه بیشتر در علوم غور کرده اند بیشتر اسرار عالم ظاهر شده و بهتر نادانی انسان و ضعف او آشکار گردیده است. این نکته ها باید خاطر نشان شود تا بر کودک معلوم گردد که برای تعبیر گیتی و اسرار آن چیز دیگری لازم است. بفرموده نظامی :

خرامیدن لاجوردی سپهر	همان گرد بر گشتن ماه و مهر
مپندار کز بهر بازیگری است	سر پرده ای این چنین سر سری است
در این پرده یکرشته یکا نیست	سر رشته بر کس پدیدار نیست

ثالثاً مسئله ای که بسیار مهم است و باید بدان توجه خاص داشت اینست که آموزگار اگر ایمان و عقیده بمبانی دینی داشته باشد شاگردانش تحت تأثیر او واقع می شوند و الا اگر نسبت بمقدسات مذهبی بیقیدی نشان دهد یا بزرگان دین را مسخره کند در آن صورت هر قدر در هفتقه درس شرعیات و اصول مذهب داده شود بیفایده است و در طفل اثر نمیکند. رابعاً آموزگار باید هدف و منظور خود را در تربیت مذهبی پیوسته

در نظر داشته باشد و اعمال و روش خویش را برای رسیدن بدان منظور منظم سازد. هدف او باید این باشد که طفل خود را در يك جهان لایتناهی حس کند - ایمان بنظم عالم پیدا کند و قوانین آن را واجب الرعابه شمارد - در مقابل آثار معجزه آسای حیات و طبیعت در حیرت فرورود - عقیده به اخلاق پاک و بحساب در آخرت پیدا کند - اطمینان بقدرت بشر در اختیار خیر و شر و صواب و خطا و نیکی و بدی حاصل نماید - حس برادری نسبت به کلیه ابناء بشر دانسته باشد - بقدا کاری برای بهبودی احوال جامعه باخوشروئی رضایت دهد - بزندگانی آینده یس از مرگ اطمینان پیدا کند - بتفکر و تأمل در معنی و ارزش زندگانی عادت کند - به پیدا کردن حقیقت و زیبایی و نیکی و اشنیاق و عشق داشته باشد .

خامساً آموزگار باید پیوسته سعی کند خرافات را از دین جدا کند و طفل را باحتراز از آنها راهنمایی نماید . دائماً باید شاگرد را متذکر ساخت که ایمان بخدا و رسول و پیروی دین مبین مستلزم آن نیست که خرافات را قبول کند و معتقد باشد که مثلاً در موقع بیماری بجای مراجعه به دلییب باید پی دعا نویسی رفت . یا هنگام سوگواری بجای تکریم و تائب شدن بشویند ، منو در بازارت . یا آب شمعین و کثافت آلود نهر باین خبابان را بنوشد برای اینکه از وسط معین مطهر حضرت رضا عبور میکند - یا مرتکب معصیت شود بامید اینکه فدا ره استی برای حضرت حسین او را از تمام گناهها بری و پاک میکند

سادساً باید بوسیله تذکر و تکرار و استفاده از سخنیات و مشاهدات روزانه و حوادثی که در مدرسه یا دهکده یا شهر روی میدهد این عقیده

را در اطفال ایجاد کرد که تمام قوانین آسمانی و دستورات مذهبی برای تهذیب اخلاق و بهبودی مردم و جلوگیری از تعدی و تجاوز بحقوق دیگران و استقرار عدالت و رستگاری خلق وضع گردیده بنابراین فکری که برای بعضی از جهال پیدا شده که در آخرت تنها به « تراز نامه » اعمال انسان و « سود و زیان » آن رسیدگی میشود خطرناک است و باید جداً با آن مبارزه کرد. از روی همین استدلال غلط است که بعضی از افراد از یکطرف از طرق نامشروع ثروت میاندوزند و از طرف دیگر با همان ثروت بمکه میروند - به عتبات مشرف میشوند - روضه خوانی میکنند یا صدقه میدهند !!! ...

سابعاً در مدرسه باید با آداب مذهبی عمل کرد یعنی هر روز قبل از شروع بکار طفل را متوجه باری تعالی نمود و چند دقیقه او را بدعا (بزبان فارسی) و تفکر و تأمل و مراقبه واداشت و ترتیباتی فراهم کرد که در آموزشگاه تحت نظر شخص صلاحیت داری با ایمان و اخلاص و حضور قلب بواجبات دینی اقدام کند. در صورتیکه غذا در مدرسه صرف کند قبل از شروع به تناول و بعد از آن خداوند را از سلامتی و نعمتی که باو عطا فرموده شکر کند. در مواقع حاجت متوجه خالق شود و از او یاری جوید

فصل پنجم

مدنیت

یکی از منظوره‌های اجتماعی آموزش و پرورش آنست که کودک را مدنی بار آورند یعنی طوری تربیت کنند که بادیگر افراد جامعه در اداره کردن کشور شرکت کند و با حکومت همکاری و معاضدت نماید.

از ابتدای زندگانی جمعی انسان مفید و لازم دید که
عزت تشکیل
مؤسسات
مدنی
منظورهای اجتماعی خود را بطور جمعی انجام دهد
زیرا که باین ترتیب رفاه مادی و معنوی و آسایش فرد
و جامعه تأمین میشد. علت جمع شدن مردم و تشکیل
اجتماع این بود که برضد حمله‌های خارجی امنیت حاصل کنند - در
میان جماعات نظم و امنیت را مستقر سازند - بوسیله رفع اختلاف بطریق
منصفانه عدالت و امنیت قضایی ایجاد کنند... دست تبه کار را بوسیله
تأمین و مجازات کوتاه سازند... کارهای عمومی جامعه را بطریق نیکو و
سودمند اداره کنند. افراد را در رسیدن به مقاصد مشروع و یاری
نمایند و آنها را در پرورش و بسط استعداد و قابلیت خویش راهنمایی
کنند.

برای اجرای نبات فوق مؤسسات اساسی مختلف بوجود آوردند.
متأسفانه این مؤسسات که برای بهبودی حال عموم ایجاد شده بود اغلب
بدست اشتباهی افراد که از آنها سوء استفاده کردند و دست ظلم و جور
را نسبت به مردم دراز کردند. سلاطین مستبد و ستمکار اقوام و ملوایی را

که فرمانبردار آنها بودند بمنزله اسیر ینداشتند و طوق بردگی را بگردن آنها انداختند و خود را خداوند جان و خواسته آنها فرض کردند .

فرمانداران سابق که از تهران بشهرستانها اعزام می شدند خود را مالک الرقاب و درحوزه خویش سلطان مقتدر میدانستند و از هیچگونه تعدی برای رفع شهوات خود و گرفتن مال مردم و کشتن کسانی که مقاومت میورزیدند خودداری نداشتند . دادرسها در سابق عبارت بودند از حاکم شرع که هرطوری میخواست قوانین مذهبی را بمیل شخصی تعبیر و تفسیر میکرد و عموماً از گرفتن رشوه ابا نداشت و حاکم عرف که طرف نیرومند و توانگر را برای خاطر بیچاره و مستمند رها نمی کرد . کارکنان دارائی و ارتش در دهستانها و دهات هرچه می توانستند میکردند و کسی را جرأت سخن و بازپرسی نبود .

انقلاب ۱۳۲۴
 اوضاع مذکور و دلایل دیگر که قیدش در اینجا بیمورد است انقلاب ۱۳۲۴ هجری قمری را بوجود آورد که از لحاظ تربیتی فوق العاده مهم است . قبل از انقلاب در امور کشور تنها پادشاه عصر تصمیم میگرفت و دیگران دخالتی در حکومت نداشتند . کارکنان دولت خود را نوکر شخص سلطان میدانستند و خدمت دولت را نوکری می نامیدند . دربار مرکزی بود که معضلات کشور در آنجا حل و عقد میشد . مردم در کارهای عمومی بهیچوجه مداخله نداشتند و عادت کرده بودند که نسبت بآنها بی علاقه باشند . هیچگاه افراد خلق بکارهای کشوری و شهری دلبسته نبودند و با کمال بیقیدی بدان می نگریستند تنها مسئله ای که بدان اهمیت میدادند این بود که نان و گوشت را بقیمت عادلانه بدست آورند و بدون مزاحمت از طرف حکومت زندگانی کنند .

انقلاب ۱۳۲۴ باین وضع خاتمه داد و بجای حکومت مطلقه حکومت مشروطه را برپا کرد. کشور دارای قانون اساسی شد که برطبق آن سه قوه مقننه و قضائیه و مجریه بطور منفک ایجاد گردید و مقرر شد قوه مقننه بر سایر قوا نظارت کند و در صورت عدم رضایت متصدیان را بترتیب معینی تغییر دهد.

قوه مقننه از اشخاصی تشکیل شد که از طرف عموم اهالی برگزیده شوند و نمایندگی از طرف آنها وظایف خویش را انجام دهند. باین ترتیب حکومت بدست مردم افتاد و مسئولیت برای افراد بوجود آمد. از این بیعد افراد ناس دارای شخصیت شدند و حق شرکت در کارهای کشور پیدا کردند. اینست که مدارس باید آنها را برای انجام این وظیفه آماده کند تا کسانی که وارد جامعه میشوند تکالیف خود را بدانند و بدان عمل کنند مخصوصاً که به موجب قانون انتخابات مجلس شورای ملی عموم افراد ناس و بموجب قانون انتخابات مجلس سنا اشخاص با سواد همینکه بسن رشد رسیدند حق انتخاب کردن را دارند.

در اینجا باید اقرار کرد که مدارسی که از بدو انقلاب تا کنون در کشور تأسیس شده در این قسمت کوتاهی کرده و بطور مؤثر و مثبت شاگردان خود را برای شرکت در حکومت آماده نساخته است. نتیجه این قصور درهمه جا هویدا است.

کوتاهی
مدارس
جدید

اگر نظری بانتخابات شهری برای برگزیدن نمایندگان شهر بیفکنید یا انتخاب نمایندگان سنا و مجلس شورای ملی را هر دو در وقت قرار دهید بی علاقگی مردم فوراً ظاهر می شود. آمار در دست نیست تا معلوم شود از میانست مردم اگر بحال شود باشند چند نفر در هزار در انتخابات شرکت میکنند

ولی مبالغه نیست اگر گفته شود که يك تن در هزار تن بخودی خود
علاقه بدین کار ندارد . اگر از طرف دیگر ملامت امریکا را مثال
بز نیم موجب شگفت خواهد شد . در ۱۱ آبان ۱۳۲۷ خورشیدی که
ملت امریکا رئیس جمهور خود را بر میگزید بیش از چهل و نه میلیون تن
در انتخابات شرکت کردند یعنی از ۱۴۷ میلیون جمعیت امریکا بیش از
۳۳ درصد از تمام مردم مملکت در این کار رأی دادند .

در دیگر مسائل اجتماعی نیز افراد مردم بی علاقه هستند و مدرسه
آنها را برای شرکت با دیگران و هم سود دانستن خویش در مسائل مذکور
بار نیاورده است . هر قضیه ای حادث شود که جنبه اجتماعی داشته باشد
و افراد شخصاً در آن وارد نباشند نسبت بدان میگویند : « بمن چه ؟ » .
اگر فردی بر خلاف وظیفه رفتار کند (مثلاً در جوی آب کهنه بشوید
یا با دو چرخه از پیاده رو عبور کنید یا درخت کنار خیابان را بشکنند ...)
اگر یکنفر مبتلا بمرض سل باشد و دیگران در خطر سرایت باشند - اگر
اموال عمومی را کسی نفریط کند یا در مواردی خرج کند که مخالف
منافع ملك و ملت باشد ما بهیچوجه متأثر نمی شویم و اگر بشویم ابداً
اظهاری نمیکنیم و میگوئیم « بما چه ؟ »

برای رفع این نقصیه بزرگ باید جدا در مقام تربیت مدنی افراد

بر آمد و در آموزشگاهها برضد این خودستایی و خود بینی

اقدام کرد . بفرموده سنائی :

تربیت
مدنی

هیچ خود بین خدای بین نبود مرد خود دیده مرد دین نبود

شاگردان را باید طوری بار آورد که خود را در کلیه امور شهر و

کشور سهم و شریک بدانند و سعادت و خوشی جامعه را سعادت و خوشی

خود بشمارند و مصیبت و درد سایرین را از آن خود محسوب کنند .

اصلی که باید در این قسمت اتخاذ کرد اینست که درزندگانی فردی و اجتماعی مسئله رشد و نمو طبیعی همیشه ملحوظ گردد . تربیت مدنی باید از گاهواره آغاز شود و تا آرامگاه ابدی ادامه پیدا کند . اساساً برای ایجاد و ازدیاد سعادت بشر آموزش و پرورش باید طوری باشد که نظام اجتماعی و روابط میان مردم پیوسته محفوظ بماند . بهم خوردن این نظام رابطه است که حرمان و نومیدی را در افراد بوجود می آورد و یک نفر را مانند سفکل (۱) دارای این عقیده میکنند که « بهترین چیز برای انسان آنست که اصلاً دنیا نیاید و اگر آمد بزودی بسرای دیگر بشتابد » . که مسعود سعد ظنیر این مضمون را بشعر در آورده و فرماید :

آن به که خود آدمی نزاید چون زاد همان زمان بمیرد
بهم خوردن نظام اجتماعی است که آدمی را از زندگی بزار میکند و
عمر خیام را وادار بگفتن این رباعی می سازد :

افلاک که جز غم نفرزیند دگر نهند بجز آنرا نربایند دگر
ناآمدگان اگر بدانند که ما از دهر حبه مبعشیم نایند دگر
یا جای دگر که فرماید :

چون حاصل آدمی در این دیر دو در

جز خون دل و دادن جان نیست دگر

خرم دل آن کسی که معروف نشد

واسوده کسی که خود نژاد از مادر

نومیدی شریع الرئیس قاجار در این اواخر از عین راه است که گفته

(۱) Sophocle شاعر یونانی که در قرن پنجم پیش از میلاد زیسته است .

کاش گشوده نبود چشم من و گوش من

کافان جان من است عقل من وهوش من
برای اوضاع فعلی ایران بنظر نگارنده کافی است تربیت مدنی
سه هدف داشته باشد :

۱ - معتاد کردن اطفال بانجام دادن وظایف مدنی خود بطوریکه
بدون توجه آنچه باید بکنند بدان خوی گیرند .

۲ - فهماندن پایه وارزش میرائی که از نیاکان بهمارسیده است .

۳ - دادن اطلاعات صحیح وموثق راجع به بنگاه های مدنی ودولتی .
هدفهای دیگری نیز هست که متناسب با اوضاع کنونی کشور ورشد
سیاسی واجتماعی ملت نیست وبنابراین از ذکر آنها صرف نظر میشود .
چون برطبق قانون اساسی درایران حکومت باملت است افراد
آن باید برای کارمندی اجتماعات مختلف متخلق شوند واینکار
عادات مدنی

باید ازخانه آغازشود . دراین جامعه کوچک طفل باید بتدریج
مسئولیت انجام وظایفی را که لازمه آسایش خانواده است برعهده گیرند .
بوسیله شرکت در زندگانی بچه باید یادگیرد حق دیگران را محترم
شمارد - ازادب ومهربانی نسبت بدیگران لذت برد - کارهای مختلفی که
درخانه متناسب باسنش باشد انجام دهد - درست وراست باشد ودرمعاملات
ورفتارخود نسبت بدیگرکارمندان خانواده دادگر ومنصف .

این عادت درجامعه های بزرگتر که بعد طفل وارد میشود باید
تقویت گردد .

درمدرسه شاگردان باید خودشان جمعا انتظاماتی را مطابق ترتیبی
که درفصل سوم از بخش سوم ذکر می شود بصلاح جامعه خود تدوین

کنند و بموقع اجرا گذارند و نظارت در کارهای خود کنند.

در آموزشگاه باید مساوات کامل حکمفرما باشد و کودکان طبقه های مختلف هیچگونه امتیازی باهم نداشته باشند. در احاطه درس و حیاط بازی و کتابخانه بهیچوجه نباید فرقی میان پسران مستمندان و توانگران یافروتران و بزرگان قائل شد بلکه همه را باید بیک نظر نگریست تا بتدریج مساوی بودن بادیگران مالک آنها شود و بعدها که داخل جامعه بزرگتر شدند وزیر زاده متالم نشود چرا مثلاً در انتخاب و لیل و نماهنگ مجلس رأی او بارأی دیگری که آن مکنت و نفوذ را ندارد یکی است.

میراث اجتماعی
هدف دوم پرورش مدنی باید این باشد که میراث بی بهائی را که از پیشینیان بهارسیده و نتیجه مشقات و زحمات و فداکاری های نیاکان ماست باطفال مدارس نشان دهیم و اهمیت و قدر و مقام آنها بفهمانیم. باوجود تمام نقائصی که این میراث دارد باید برای شاگردان مجسم کرد که نتیجه کشمکش و فداکاری های هزاران نسل است و اگر درست توجه کنیم بدون این میراث فرقی میان ما و وحشیها موجود نیست. جوانها باید بدین مسئله پی برند که تمام مؤسسات فعلی ما بقیمت خون کورورها افراد بوجود آمده و قرنهای برای از آنها زحمتهای کشیده شده است. باطفال امروز باید فهماند که برای آنها نهایت امتیاز است که درچنین عمری زندگی میکنند و از ثمره و نتیجه زحمات نسلهای گذشته آزادانه استفاده می نمایند. و ما مردم درک نمیکنند که این مؤسسات در نتیجه مشقت و زحمات و فداکاری بدست آمده است. رابین سن^(۱) یکی از نویسندگان امریکا در اینخصوص مینویسد:

(۱) J. H. Robinson در کتاب «خرد هنگام تکوین» ص ۵۷

” در هر عصر اوضاع و تمدن بنظر کسانی که در آن زندگی میکنند طبیعی می آید. گاو نمی پرسد چگونه برای او طویلۀ خشک و یونجه تهیه کرده اند - بچه گربه شیر را در پیالۀ چینی می خورد بدون اینکه از چینی اطلاعی داشته باشد - سگ در کنار نیمکت روی توشك می خوابد بدون اینکه خود را مخترع مبل و توشك بداند. بهمین ترتیب خود ماناشای صبح - ترن - تلفون - رادیو - ارکستر - سینما - قانون اساسی - دستور های اخلاقی را قبول میکنیم بدون توجه بمخترعین و واضعین آنها و زحماتی که برای آنها کشیده اند. بشر با سانی مال دیگران را تصاحب میکند بدون اینکه بگوید: متشکرم! ما حس نمیکنیم که ما هم باید خدمتی انجام دهیم و چیزی را بر تمدن اضافه کنیم - ما اصلاً غافل هستیم که دنیائی هست و ما هم جزئی از آن میباشیم.“

نکته ای که بسیار مهم است و پیوسته در کلیۀ دروس باید بشاگرد گفت و تکرار کرد و خاطر نشان نمود اینست که بزرگی و عظمت مقام ایران مدیون پادشاهانی است چون کورش و داریوش و اردشیر و نوشیروان و شاه عباس و نادر و پهلوی و همچنین رجال و سیاستمداران سترگی چون بوزرجمهر و ابن عمید و خواجه نظام الملک و امیر کبیر و فروغی. اگر ایران بواسطۀ خدمتی که بتمدن دنیا کرده در مقابل ملل عالم سرفراز است این خدمت بواسطۀ اشخاصی انجام شده که در مذهب و فلسفه و علوم و ادبیات و پرورش و آموزش و هنرهای زیبا کشور ما را شهرۀ آفاق ساخته اند. زردشت و مزدك و بابك (الخرمی) در مذهب - زکریای رازی و ابن سینا و خواجه نصیر الدین طوسی و ابوریحان بیرونی و عمر خیام در علوم و فلسفه - فردوسی

و مولوی وسعدی و حافظ در ادبیات - بهزاد ورنمای عباسی و میرعلی و محمد رضا یسر استاد حسین بنای اسفپانی (سازنده مسجد شیخ اطفال الله در ۱۰۲۸ هجری قمری) و استادان دیگر در هنرهای زیبا چنان حق بزرگی برگردن ما دارند که اگر تا روز واپسین آنها را بستانیم و برای آنها مجسمه ها برپا کنیم و شهرها و کوه ها را بنام آنها بنوازیم هزار بار حق آنان را ادا نکرده ایم. تنها راه ادا دین ما این است که آنها را نیکو بشناسیم و بآثار ایشان چنانکه باید پی ببریم و براساس ایجاد مهر آنها در دل اطفال عشق بوطن را در آنها ایجاد نماییم و آنها را دایمانی کنیم که این مردان بزرگ را سرمشق و کمال و الوب و آرمان خویش قرار دهند و کوشش کنند ایشان نیز بهین خود بنویسند یا خدمتی انجام دهند. بعقیده نگارنده هر ایرانی باید آثار بزرگت نادان خود را از قبل مسجد شاه و مسجد جامع و مسجد شیخ اطفال الله و مریضه چهار باغ در اسفهان و مسجد کوه رشاد در مشهد و مزار سلطان محمد شاه در سلطانیه و عمارتهای تخت جمشید که در دنیا مانند ندارد و منتهای لطافت و زیبایی و عظمت را نشان میدهند تا مانند شود و نادان ها به درده اند و چه اندازه ما را رهین منت غیبی ساختند. بدون دیدن این آثار ممکن نیست قدر و مقام میراث اجدادی بر ما ظاهر شود و با اهمیت و بزرگی آنها پی ببریم (۱)

سومین هدف بریت مدنی و باید آگاه کردن نادران باشد
 اطلاعات
 باو خناع و چگونگی بندهای اجتماعی و ادارات دولتی بدون
 مدنی
 داشتن اطلاعات کافی در این قسمت خود را در درجه
 (۱) برای تکمیل این قسمت در هیچ کتابی در دسترس نبود و به روش غالب
 نگارنده - چاپ دوم - خدمات ایران به شاه جهان - ۱۳۵۹ - ۲۴۹

دشوار است. انسان پیوسته باین بنا نهادها سروکار دارد و اگر اقتدارات و اختصارات آنها را نداند و تحقیق و تکلیف، خود را نسبت بآنها نشناسد زیانهای عظیمی در پیش او متولد شود.

بطال باید یاداند قانون چگونه و بوسیله کدام مؤسسه وضع میشود بوسیله ذی موقع عمل گذارده میشود - اختلافات میان مردم را چگونه رفع میکنند از اینجا خواهد دانست مجلس شورای ملی و مجلس سنا چه وظایفی را عهده دار است و تکلیف او هنگام انتخابات چیست. وقتی از سازمان قوه مجریه اطلاع حاصل کرد وزارتخانهها و ادارات مسئول را با شعب آنها در مرکز و شهرستانها و بخشها خواهد شناخت. اگر دانست نظام وظیفه چیست و چرا هر فرد ایرانی باید آنرا انجام دهد دیگر مانند بعضی از نادانهای شیراز برای فرار از خدمت نظامی در ۱۳۱۳ دست خود را قطع و چشم خود را کور نخواهد نمود. وقتی معنای شناسنامه را فهمید دیگر سال خود و احوالاتش را بیسر و کمر ننهد گفت تا هنگام رفتن مدرسه یا شوهر کردن دچار اشتغال شود. اگر از وظایف ثبت اسناد آگاهی حاصل کرد و دانست برای معاملات باید به محضر رسمی مراجعه کند و از آنها هنگام پدید آمدن اشکال استمداد نماید ضررهائی را از خود دفع و منافعی را بخود جلب خواهد کرد. آگاه شدن از سازمان شهرداری و وظایف آن شاگرد را که کارمند فردای جامعه شهر است نسبت بزنگانی روزانه خود بصیرت و بینا خواهد کرد و خواهد دانست مثلاً میزان آب بهما از چه قرار است و مطالبات مستعمل چیست و در نان و گوشت چگونه نظارت میشود و بیهزاران مسئله را که باید فرستاد. همینکه معنای بودجه کشور را فهمید و از علت گرفتن مالیات و عوارض آگاه شد سرموقع بوظیفه خویش عمل خواهد کرد. و دیگر نیازمند به امور شهرداری یا ژاندارمری نخواهد

بود که مالیات را از او دریافت کند . از درجه‌های دادگاه‌ها و راه رفع اختلاف که مستحضر شد از معایب و مفاسد بزرگ جلوگیری خواهد کرد . از مراحل تحصیل و دبستانها و مدارس عالی چون اطلاع حاصل کرد هم در تعقیب تحصیلات خود کور کورانه عمل نخواهد کرد و هم در تحصیلات اطفال خویش بطور صحیح اقدام خواهد نمود .

اطلاعات
بین‌المللی

وای امروز دیگر اطلاع بر بنگاههای کشوری و شهری کافی نیست زیرا بسط و توسعه وسائل نقلیه و مخابرات موانعی که اقوام و طوایف و ملل مه‌الک را از یکدیگر جدا میساخت از بین برده است . روابط میان افراد و ملل عالم به حدی زیاد شده که نمیتوان بی اطلاع از مؤسسات بین‌المللی زیست کرد . کشورها پیوسته صلح جو بوده و با تمام ملل با آشتی زندگی کرده است . بزرگان و نویسندگان در قرون تاریک که میان ملل دنیا جنگ و جدال برپا و حس برادری میان آنها مجهول بوده دستورهای داده‌اند که از انبیا و اولیا در آن زمان انتظار میرفت . فردوسی که میفرماید :

میازار موری که دانه کش است که جان دارد و جان شیرین خوش است
سیاه اندرون باشد و سنگ دل که خواهد که موری شود تنگ دل
بشزد مهان و بشزد کهان به آزار موری نیرزد جهان
و سعدی که فرماید :

بنی آدم اعضای یکدیگرند که در آفرینش زیبا گهرند
چو عضوی به درد آورد روزگار دگر عضوها را نماند قرار
تو دگر محنت دیگران بی غمی نشاید که نامت نهند آدمی
مات ایران را علاج دوسی و نوع خواهی معتاد دردهاند و از این جهت نیازمند با اقدام دیگر نیست .

دفاع از میهن
 ولی از طرف دیگر هر ایرانی باید بداند که حفظ مملکت
 و استقلال آن اولین و ثلثه اوست و حاضر باشد جان و مال
 خود را در این راه فدا کند . از نیرو صانع دوستی و نوع
 خواهی تاحدی رواست که دیگران بمامیت و استقلال میهن ما را محترم
 شمارند و بحدود کشور ما تجاوز نکنند و در امور مملکت ما مداخله
 ننمایند ورنه بفروخته فردوسی :

نباید نشست بآرام و ناز	کزین ره ندانم نشیب و فراز
اگر دشمن ما بود خانگی	بجوید همی روز بیگانگی
بآواز بد گفتن و فال بد	بکویم مغزش بکوپال بد
و گرز آنکه مار از چرخ بلند	رسد از بداندیش زخم گزند
تو ایران زمین را نگهدار باش	بداد و دودش کوش و هشیار باش
دریغ است ایران که ویران شود	کنام پلنگان و شیران شود
چو ایران نباشد تن من مباد	بر این بوم و برزنده بکتن مباد
همه سر بر تن بکشتن دهم	از آن به که کشور بدشمن دهم

فصل ششم

گذراندن اوقات بیکاری

زمانی درس و علم و بحث تکرار که باشد روح انسان را کمالات
زمانی نرد و شعر و نج و حکایت که خاطر را بود رفع ملالی
سعدی

هر کس در زندگانی اوقات بیکاری دارد . باید دید این اوقات چگونه باید صرف شود . یکی از منظورهایی اجتماعی پرورش این است که کودک را در صرف اوقات بیکاری راهنمایی کند .

اقوام بدوی نیز پس از صرف مقداری وقت جهت رفع احتیاجات و لوازم زندگانی ساعاتی را آزادند . در این ساعات انسان بکارهایی دست میزند که از روی احتیاج و برای پیدا کردن وسیله کثرت نیست بلکه برای رفع خستگی و تفریح خاطر است . از اینجاست که آواز و نقالی و قصه گوئی و رقص و انواع بازی و جشن بوجود آمده است . قدیمی ترین آثاری که از این تفریحات در دست است صورتهای ساده ای است که از جانوران بردیوار غارها کشیده یا روی استخوان کنده اند و معمول است تخیلات شکارچی های بدوی را مجسم کرده باشند که بدین وسیله طریق صید کردن خود را نمایش داده اند . در هر حال چه از راه حرکت و عمل وجه از راه تنفس و تفریح انسان حیات خود را تجدید و تازه میکند . نخستین منظور تنفس و تفریح این نیست که بهر بدوی و تندرستی انسان تأمین یا کمکی به زندگانی اقتصادی یا مدنی یا مذهبی و تنفس و تفریح بشود . مقصود اصلی از تنفس و تفریح آن نیست که تغییرات معینی در دمای خارج وارد کند . تنفس و تفریح وسیله برای رسیدن

به مقاصد دیگر نمی باشد بلکه عبارتست از اعمالی که برای گذراندن اوقات بیکاری وضع شده بدون انتظار هیچگونه پاداش دنیوی یا اخروی اساس آن بر آزادی است یعنی از برای ادای وظیفه بدان اقدام نمی شود بلکه خود آن مطلوب است و برای خاطر خود آن باید آنرا خواست .

البته غرض از بیان مطالب فوق این نیست که تنفس و تفریح موجب تقویت مزاج و ازدیاد بهبودی و تندرستی و تحکیم زندگانی اجتماعی نمیشود زیرا که تمام این فوائد بر تنفس و تفریح مترتب است ولی خواستن و دنبال کردن آن برای حصول فوائد مذکور نیست .

چه تفاوت میان کار و تفریح موجود است ؟

کار

و تفریح

تعیین حد فاصل بین این دو مشکل است . تفریح ممکن است مؤبد منظوره‌ای دیگری باشد که مورد علاقه شخصی است و از این حیث البته بسیار مطلوبست . همچنین کاری که انسان دارد ممکن است مطابق میلش باشد و در این صورت البته مفرح خواهد بود . بطور کلی در هر رشته که فشار خارجی در آن دخیل و مؤثر نباشد مانند نیرومند کردن مزاج و ایجاد خانواده و برگزیدن پیشه از روی میل شخص عمل انسان قرین با تفریح است . خوشبخت کسی است که شغلش موجب انبساط خاطر شود و از این راه از تفریح تقریباً بی نیاز گردد . لیکن این مسئله عموماً صورت نمیگیرد و باید بهر فرد آموخت چگونه اوقات بیکاری را صرف کند و موجبات تنفس و تفریح خویش را فراهم سازد .

اهمیت تفریحی

از لحاظ

روانشناسی

تفریح موجب بسط و توسعه استعداد شخص میشود - مدت جوانی را طولانی میکند زیرا موجب اوضاعی است که برای بهبودی مزاج و صحت دماغ لازم

میباشد و مانند دوی مقوی است برای بدن که ذوق و سلیقه شخص را در زندگی زیاد میکند و باعث شیرینی و زیبایی حیات میشود.

چون تنفس و تفریح با کمال آزادی صورت میگیرد شخصیت انسان هنگام اشتغال بدان ظاهر میشود و هر چه استعداد و کمال در باطن دارد بروز میکند. بهمین دلیل است که هنرهای زیبا و تفریح اینقدر با یکدیگر مربوطند.

همان اوضاع و شرایطی که برای تنفس و تفریح لازم است تقریباً برای صنایع نیز ضروری میباشد. در موقع تفریح انسان صنعتگر و هنرپیشه و بازیگر میشود و از همین جهت تفریح اهمیت زیاد در تربیت دارد. هنگام بازی دستگاه اعصاب با آزادی عمل میکند - ذوق و شوق کامل در کار است همه توجه بیک نقطه معطوف است و انسان در تفریح غرق میشود و در نتیجه اعضاء بدن تغییر وضع پیدا میکند - عادات مخصوص ایجاد میشود - تمایلات شخصی رشد پیدا میکند یعنی عمل پرورش به تندی انجام میشود. از اینجهت است که هر کاری انسان در اوقات بیکاری کند اخلاق و سیرت او را قالب ریزی میکنند و بسیار در شخصیت او مؤثر است.

تاریخ بشر بر حسب اقتضای زمانی و مکان انواع تفریح بوجود آورده است. امروز نیز هر کس ذوق هر موقع بیک نوع تفریح دارد. در حقیقت بهمان اندازه که اشخاص باهم اختلاف دارند بهمان اندازه تفریحات ممکن است با یکدیگر تفاوت داشته باشند. بعضی از آنها برای نمونه در اینجا ذکر میشود تا تنوع آن بتنبوی ظاهر گردد :

انواع
تفریح

نمایش - شنیدن موزیک - تماشای زورخانه و ورزش و مسابقه‌های ورزشی -- خواندن رمان و افسانه و روزنامه - دیدن موزه - جمع آوری تمبر - اقسام ورزش مانند چوگان بازی و اسب سواری و شنا و فوتبال و والی بال و بیس بال و باسکت بال و تنیس و سرسره روی کوه برف - اتومبیل رانی - شکار - مسافرت - تفرج در پارک و باغ - مهمانی بطریق پیک نیک - نوشتن کتاب - گوش کردن براديو - گردش کردن با دوست - دیدو بازدید دوستان - ورق بازی - درود گری - نقاشی - باغبانی - مطالعه پرندگان و دیگر جانوران - در اندیشه فروشدن - باافزار آهنگری سرگرم شدن رفتن بسینما

بعضی از این تفریحات جنبه فکری دارد - عده‌ای دیگر با هنر و زیبایی توأم است - برخی بیشتر اجتماعی است و چند فقره بیشتر جسمانی . بدیهی است تفریحاتی که مخالف با مصالح جامعه یا مضر بفرد است نباید تقویت شود . آ‌نهایی که علاوه بر مطبوع بودن موجب افزایش بهبودی و تندرستی یا پیشرفت سایر معنویات اجتماعی است البته بر دیگر تفریحات که واجد این جنبه نیستند ترجیح دارد ولی باید ملتفت بود که تفریح فرع بر سایر مسائل و منظورات نشود .

در مدارس و مکاتب چون از دوران پیشین روحانی نماها
 نفوذ کامل داشته اند تفریح وجود خارجی نداشته است .
 بنظر متصدیان مدارس تحصیل کردن با تفریح منافات دارد
 و شخص جدی نباید به تنفس پردازد بلکه باید ریاضت بکشد و پیوسته
 زحمت ببیند تا بتواند بفرا گرفتن درس نوبقی یابد ! بهترین محصل کسی
 است که ترش رو باشد و هیچگاه نخندد و تبسم او را کسی نبیند بلکه

تفریح در
 مدارس

دائماً سرش در کتاب باشد و خودش در مدرسه

درمدارسی که پس از انقلاب ۱۳۲۶ تأسیس شده همان سنت و سابقه
 رخنه پیدا کرده زیرا اغلب معلمان از همان مدارس علوم دینی بیرون آمده
 و همان شیوه را به کتاب جدید آموخته اند. اولیای اطفال هم ادرأگاه
 شوند مدرسه ای برخلاف سنت رفتار میکند و شاگردان خود را مثلاً
 بگردش کوه و هامون می برد خرده شیر می میکنند و علناً اظهار مخالفت
 می نمایند زیرا تصور میکنند بچه آنها تنها برای پیدا کردن محفوظات
 و اطلاعات بمدرسه میرود در صورتیکه مدرسه باید راه زندگی کردن را
 بیاموزد و زندگیانی بی تفریح باخوشی و لذت نوام نیست.

آموزشگاه باید تفریحات دایمیر را معمول دارد تا شاگرد
 و **وظیفه**
آموزشگاه بدانها خو گیرد و در ایام و اوقات بیکاری به بهترین وجه
 روزگار را بگذراند. یکی از وسایل تفریح که باید

در آموزشگاه برانگیخت تولید عشق و علاقه است نسبت به تمام دارهای ادبی
 در عین اینکه باید بی معانی برد و نوشته استادان سخن را بخوبی فهمید
 در تجزیه و تقسیم بعضی از قطعات نباید آنگذر افراد کرد که هوزون
 بودن و موسیقی و لطیف آنها از بین برود بلکه باید گذارد اثر زیبایی
 خود را در طفل بگذارد و لذت خود را به بخش او را راغب به طالع این
 قطعات بنماید تا وقتی که از کار فارغ شد قلباً مایا باشد ساعتی با بزرگان
 و نویسندگان بسر برد و از خواندن آثار آنها دلشاد گردد.

چند قطعاتی زیبا تر از مقدمه داستان و ترویج پوسته ای که سرمدی
 شب را در آن گذرانیده و فصل بهار را در آن به سرانجام رسانیده :

اول اردیبهشت ماه بهالایی
 با بل دویزده بر منابر قصبان

بر گل سرخ از نم اوفتاده لآلی همچو عرق بر عذار شاهد غضبان

یا کدام شاعر لطیف تر از مخمس قافیه می گوید :

بنفشه رسته از زمین بطرف جویبارها

و یا گسسته حور عین ز زلف خویش تارها

ز سنک اگر ندیده ای چسان جهد شرارها

بیرگهای لاله بین میان لاله زارها

که چون شراره می جهد ز سنک کوهسارها

معلم باید بدون التفات زیاد بصرف و نحو یا اشتقاق لغات پاره ای

از شاهکارها را بآوای غرا برای اطفال بخواند و آنها را عاشق آثار بدیع

و بی نظیر زبان فارسی کند تا بدین ترتیب از همان اوان کودکی در اوقات

فراغت از مطالعه و خواندن کتاب لذت برند و بدان خوی گیرند که گفته اند:

هم نشینی به از کتاب مخواه که مصاحب بود گه و بیگاه

بهجت افزای جان و راحت دل هر چه بخواهست از آن حاصل

اینچنین همدمی لطیف که دید که نه رنجید و هم نرنجانید؟

همینطور در هنرهای زیبا ایران بواسطه آب و هوایی که دارد کوهپایه

باقسام رنگهای طبیعی ملون است و سبزی مزارع و درختان در افق این

کشور لذت خاصی می بخشد که صنعتگران و نقاشان ما از آن بهره

شایان برده اند و می توان با تکیه بکتاب اروپائی و امریکائی با کمال جرأت

گفت که ایران خلاق رنگ آمیزی است و در اغلب هنرهای زیبا چون قالی

بافی و مینیاتور و قلم زنی و سیاه قلم و منبت کاری و جلد سوخته و اقسام ظروف

گلی و سفالین کشور ما توایدسبک و شیوه خاصی نموده که مورد سپاسداری

و ستایش دنیا است . از این سوابق باید استفاده کرد و ایرانی را که رسیده

است باید مغنم شمرد. در آموزشگاهها باید شاگردان را با انواع مصالح چون گچ و گل و مقوا و کاغذ و پارچه و چوب بکارهای دستی داداشت که با کمال آزادی آنچه بنظر خودشان میرسد وسیله آنها اقتضا میکند خلق کنند و باین ترتیب از ایجاد کردن و تولید نمودن لذت برند و اگر استعداد خاصی در یکی از صنایع دارند ظاهر سازند و اگر آن را پیشه خود قرار نمیدهند از اشتغال بآن شادی کنند و اوقات آزاد را بدین مصروف سازند .

یکی دیگر از بزرگترین منابع برای پیدا کردن وسیله تفریح و سرگرمی طبیعت است. مشاهده کردن ستاره ها و کوه ها و دره ها و دریاچه ها و رودخانه ها و چشمه سار ها و جلگه ها و جنگله ها و سنگها و درختان و گیاهان و مرغان بهترین راه جهت گذراندن اوقات بیکاری و لذت بردن از طبیعت و استعجاب در مقابل قدرت باری تعالی است . ملاحظه کنید چگونه سعدی (در یکی از حکایات باب دوم گلستان) از ناله مرغ مدهوش گشته:

دوش مرغی بصبح مینالید	عقل و صبرم ببرد و طاقت و هوش
یکی از دوستان مخلص را	مگر آواز من رسید بگوش
گفت باور نداشتم که ترا	بانای مرغی چنین کند مدهوش
گفتم این شرط آدمیت نیست	مرغ تسبیح خوان و من خاموش

توجه شاگرد را بطبیعت باید جلب کرد و عشق تماشای آن را در او ایجاد نمود تا در مقابل تسبیح خوانی مرغ خاموش ننشیند و از نگریستن افن هنگام فرو رفتن آفتاب بی بهره نماند بلکه نسبت بآثار طبیعت و موجودات کنجکاو شود و از مطالعه آنها لذت برگیرد .

بالاخره مدرسه باید میان شاگردان ایجاد دوستی و رفاقت کند -
 بآنها یاد دهد چگونه دوست پیدا کنند و بچه ترتیب دوستی را بیایدار

سازند . مصاحبت و دوستی زندگانی را مطبوع و فرح بخش میکند و باید یکی از وسایل تفریح و تنفس گذراندن ساعات عمر بادوستان و یاران موافق باشد . در مدرسه باید انجمن ها و باشگاهها دائر کرد تا میان شاگردان مؤالفت و مؤانست ایجاد شود و اطفال میل باجتماع پیدا کنند و از حاضر شدن در محافل و مجالس شرم نداشته باشند و خجل نشوند . دوستی و الفتی که در مدرسه پیدا شود پایدار میماند و خاطره های روزگار کودکی و همدرسی عموما باقی و موجب اتحاد و یگانگی است . باید این دوستی را میان اطفال بوجود آورد تا در زمان رشد و هنگامی که وارد جامعه شدند از آن بهره مند و برخوردار شوند .

فصل هفتم

مرباطه با دیگران

برای اینکه انسان بتواند با دیگر افراد جامعه کاری را از پیش برد و با آنها همکاری کند باید زبان ایشان را بفهمد و مقاصد خود را با آنان برساند. از اینجاست که یکی از منظوره‌های اجتماعی تربیت مسلط کردن کودک است بر وسایل مربوطه با دیگران.

سعادت و ترقی هر کس بسته است بطرز بیان افکار و احساسات او و تعمیری که از بیانات دیگر کارمندان جامعه بنماید. اگر شخص بتواند مقاصد خود را بهترین وجه بطرف مقابل بفهماند یکی از مهمترین وسایل پیشرفت را داراست. عده زیادی از مردان مهم دنیا کسانی هستند که یا نیکو سخن میگویند و مطالب را در جان و دل شنونده وارد میسازند و بر او تسلط روحی و معنوی پیدا میکنند یا نیکو می نویسند و قلم شیوای آنها چنان منظور را در نظر خواننده جاوه گر میکند که نفوذ آنها مدتها باقی میماند. ولی وسیلهٔ مربوطه نه گفتن و نوشتن نیست بلکه دانستن آداب و رسوم نیز از لوازم مربوطه است و بدون آن زندگی با جامعه دشوار بنظر میآید.

اهمیت گفتار و صراحت و بلاغت بر احدی پوشیده نیست. طرز
اهمیت گفتار بیان تأثیر خاصی در طرف دارد و ممکن است او را مسحور کند و میل دوینده بحرکت در آورد و یا او را منزجر از شنیدن کند و درست نتیجهٔ مخالف، گرفته شود.

بفرموده نظامی (در مخزن الاسرار) :

جنبش اول که قلم برگرفت حرف نخستین زسخن در گرفت
بی سخن آوازه عالم نبود این همه گفتند و سخن کم نبود
خط هر اندیشه که پیوسته اند بر پر مرغان سخن بسته اند
اول اندیشه پسین شمار هم سخن است، این سخن اینجاست

نگارنده خود شاهد دوقضیه بوده است که بواسطه سحر بیان تمام
حضرار بر طبق میل سخنران عمل کرده اند. یکی در ۱۳۲۳ هجری قمری
که روسها میخواستند در تهران در شمال مزار سید ولی در مغرب بازار
ارسی دوزها بانکی بسازند. مرحوم حاج شیخ محمد واعظ بانهایت فصاحت
در مسجد شیخ عبدالحسین نطقی کرد که شنوندگان فوراً بهیجان آمدند
و در همان ساعت بمحل ساختمان رفتند و قسمتی را که ساخته شده بود در
ظرف یکساعت با خاک یکسان کردند (۱) ! قضیه دوم در پارس بسال
۱۹۱۶ اتفاق افتاد که سال دوم جنگ بین المللی اول بود. بدلائل مختلف
که ذکرش در اینجا بی مورد است مجلس شورای ملی فرانسه (که متجاوز از
۶۰۰ تن نماینده دارد) از هیئت وزیران ناراضی بود و آنرا استیضاح میکرد.
نگارنده در جایگاه مأمورین سیاسی خارجی نماشا مبکرده و معتقد بودند
که کابینه مجبور بکناره گیری خواهد شد. نخست وزیر آریستید بریاند (۲)
بود. پس از اینکه پیشوایان دسته های مخالف صحبت داشتند و وزیران
در میان هیاهوی نمایندگان جوابهایی دادند نخست وزیر پشت کرسی سخنرانی

(۱) چون در آن تاریخ طفل بودم جزئیات امر در نظر من نیست ولی مرحوم
ناظم الاسلام کرمانی در کتاب تاریخ بیداری ایرانیان که بسال ۱۳۲۸ قمری
انتشار یافته در صفحه ۲۵۰ مینویسد که این واقعه روز شنبه آخر رمضان
۱۳۲۳ روی داد و چنانچه میخواهند با بنا و عمله ساختمانرا خراب کنند
میبایست هزار نفر در ظرف ده روز کار کنند تا بمقصد نائل آیند.

(۲) Aristide Briand که در ۱۹۳۲ جهانرا بدرود گفت

رفت و قریب یکساعت نطق کرد . سکوت مطلق حکمفرما شد . بیانات او چنان بلیغ و فصیح و هیجان انگیز بود و در دل حضار جای گیر شد و چنان مجلس مسحور نطق او گردید که اگر همگی را در حال بهیدان جنگ دعوت میکرد فی الفور دربی او میشتافتند . خلاصه زمام مخالفین باو رای اعتماد دادند و ماهها بر سر کار باقی ماند .

قضاوت مردم درباره هر کس از روی گفتار اوست . از طرز صحبت او را باهوش و منطقی میدانند یا دروغگو و سطحی . لباقت و استعداد و تربیت و معتمد بودن را از نطق و بیان تشخیص میدهند . شعـر سعدی هم در همین زمینه است که فرماید :

تا مرد سخن نگفته باشد عیب و هنرش پنهان باشد

ندانستن زبان مادری و ناتوانی در سخن گفتن موجب عقب افتادن شخص است در جامعه و بهر طور هست مدرسه باید بدین مسئله توجه کند و کودک را سخنگو و سخنندان بار آورد . ملاحظه فرمائید کلاوس بن اسکندر (عنصر المعالی) به پسر خود کبلانشاه چه اندرز فرماید (۱) : « بدان که از همه هنرها بهترین هنری سخن گفتن است ... آدمی بدین سبب پادشاه و کامکار شد بر دیگر جانوران و چون این بدانستی زبان را بخوبی و هنر آموختن خود و جز خوبی گفتن زبانرا عادت مکن گفت که زبان تو دایم همان خوبد که باو را بر آن داشته باشی و عادت کنی که گفته اندهر که زبان او خوشتر هواخواهان او بیشتر » .

همان اندازه مستحکمه فهماندن مقاصد خود لازم است بهمان

اندازه نیز فهمیدن مطالب دیگران ضرورت دارد . باید

بگفتار دیگران پی برد و درست آنرا تفسیر و تفسیر کرد

تا کار جامعه پیش رود . خواندن کتب و جراید و مجلات و

فهمیدن

مطالب

دیگران

فهمیدن منظور نویسنده نیز از مسائلی است که مدرسه باید بیاموزد. این عمل را تا بحال مدارس کم و بیش تعقیب نموده و من بعد نیز باید بطور بهتر و کاملتر تعقیب کنند.

بطوریکه در فوق اشاره شد وسیلهٔ مرابطه محدود بگفتن
آداب و شنیدن و خواندن و نوشتن نیست بلکه آداب و رسوم
هم وسیله‌ای است برای اظهار مقاصد درونی چنانکه مثلاً
همه میدانند دست دادن علامت ابراز حسن نیت و ارادت است یا برخاستن
جلوی شخص معززی نشانهٔ احترام باوست. در جامعه‌های متمدن حرکات
دست و سرو آداب و رسوم در حقیقت مکمل گفتار و بیانات شفاهی است و
برای اظهار اخلاص یا همان نوازی یا ادب و احترام است. بهمین جهت
باید آنها را دانست و با اجرای آنها معتاد بود تا بدون سبب شخصی که در
جامعه وارد میشود موجب کدورت ورنجش دیگران نشود و تقار و سوء
تفاهم تولید نکند. کسانی که اطلاع باین آداب و رسوم دارند و آنها را
کاملاً رعایت مینمایند بزودی در اجتماعات صاحب نفوذ میگرددند و دبیری
نمیگردد که از راهبران قوم و رؤسای ملت میشوند. تواضع کردن مثلاً
از جملهٔ این آداب و رسوم است. کسی که متواضع باشد توجه مردم را نسبت
بخود جلب میکند و همه کس حاضر میشود او را به پیشوائی برگزینند
زیرا همه کس میدانند باریاست او احترامات خودش محفوظ میماند. از
اینجاست که مکتبی شیرازی فرموده :

عاقلاً آنست که کو تواضع کرد کز نواضع شود گرامی مرد.

علاوه بر وظیفه‌ای که از قدیم الایام برای تسلط بزبان مادری
مکتب و مدرسه تعقیب نموده‌اند باید برای جامعهٔ کنونی
اقدامات دیگری نیز بعمل آورند. در سابق روابط میان
وظیفهٔ مدرسه

مردم و جامعه باندازه امروز نبود و بنابراین تکلیفی که اکنون بدوش مدرسه است باروزگاریش فرق دارد . نیکو سخن گفتن و با بلاغت مطالب را فهماندن - رعایت آداب و رسوم را نمودن باید در مدرسه آموخته شود . راه آنهم از طریق عمل است . شاگرد باید کارمند آنچه‌ها و باشکاه‌ها شود و در ضمن همکاری با سایر شاگردان طرز حرف زدن در جمعیت و رفتار با دیگران را عملاً یاد گیرد . چون در جای دیگر این کتاب از کارهای فوق برنامه سخن بمیان آمده و بعد کافی شرح داده شده است نگارنده از تکرار آن در اینجا خود داری میکند و خواننده را بفصل سوم از بخش سوم مراجعه میدهد .

بدیهی است که شرکت شاگرد در این مجامع نباید مانع آن باشد که آموزگار در کلاس - در موقع توضیح خواستن از طفل یا پس گرفتن درس او را عادت دهد که شمرده و درست سخن گوید و هنگام نشست و برخاست و مراد و بادیگران او را معتاد بر رعایت آداب و رسوم کند .

بخش سوم

شاگرد و معلم

فصل نخست

اهمیت پایگاه معلم و مسئولیت او

دوات جان پرور است صحبت آورگار
خاوند بی مدعی سفره یوازینظار
سعدی

اگر لفظ معلم را بمعنای عام بگیریم و بناریخ جهان بشکریم خواهیم دید که راهنمایی و هدایت بشر بوسیلهٔ معلمان صورت گرفته است. اشخاص بزرگ دنیا که در افکار مردم تغییری ایجاد کرده اند یا موجب ترقی و تعالی خلق شده اند یا خودشان معلم بوده اند یا برای رسیدن به مساعد خود از معلم استعانت کرده اند. فردوسی که بوسیلهٔ شاهنامه تاریخ ایران باستان را آموخته و درس غیرت و مہین پرستی ب مردم داده است - ابن سینا و امام محمد باقر (ع) و خواجه نصیر الدین طوسی و سعدی که بواسطهٔ تعلیم اخلاق و حکمت دیناران کس را از کس راهی و ضلالت رهایی بخشیده اند از استادان بزرگ بوده اند. شاه عباس بزرگ اگر آرتش خود را بصورتی در آورد که ویرا مسلط بر اکثر کشور و بیابان از همسایگان نهود بوسیلهٔ معلمان و مشافق خارجی مانند شری (۱) عمل کرد و در ترویج دین و ایجاد وحدت ملی بوسیلهٔ طریقهٔ شیعه توسط واعظان و درویشان اقدام نمود.

انقلاب ۱۷۸۹ فرانسه را روسو و ولتر و مونتسکیو (۲) بوجود

آوردند که از استادان بزرگ و نویسندگان نامی جهان اند

(۱) Shmlev (۲) Montesquieu, Voltaire, Rousseau

بطر کبیر خودش در هلاند و انگلستان بمصاحبت ۲۷۰ تن روسی
 همیشه و هنر را فراگرفت و ارتش و نیروی دریائی خود را بکماک معلمان
 اروپائی بوجود آورد و تمام اصلاحات را بدست خود و مشن معام
 خارجی انجام داد. رویهم رفته انسان بتأثیر در افکار و عقاید و اعمال
 دیگران میل فراوان دارد و به پرورش هموع خود سخت راغب است.
 آنانکه در زندگانی خود بکارهای اقتصادی میپردازند و بتیه خواسته
 و تولید ثروت مشغولند و وقت و موقع برای تأثیر در دیگران ندارند
 از این امر ناراضی و مایلند در کارهایی شرکت نمایند که نفوذ آنها را
 پاینده بدارد. اینست که قسمتی از اموال خویش را برای بنگاههای
 پرورش وقف مینمایند و مدرسه بر پا میکنند و کتابخانه و شفاخانه
 و بیمارستان میسازند.

امروز تمام ملل متمدن معتقدند که وحدت ملی و پیشرفت کشور
 منوط بداشتن معام لایق است و مسئله بعدی بدیهی است که احتیاج
 نیست در اینجا باثبات آن پرداخته شود. حفظ تمدن و آثار علمی و ادبی
 و امید بترقی آینده وابسته بضریت صحیح است و تربیت صحیح بدون
 آموزگار لایق صورت نمیگیرد. از این جهت است که امریکا دارای ۴۰۰
 دانش سراسر و فرانسه و انگلستان هریک نود باب از این بنگاه دارند.
 در ۱۸۰۷ آلمان بدست ناپلئون کاملاً مغلوب شد و نیمی از مملکت
 را از دست داد و جبراً عهد نامه تیلسیت (۱) را امضاء کرد. از آن سال
 برطبق دستور فیشته (۲) استاد و فیلسوف نامی خود باصلاح معارف
 و پرورش افراد پرداخت و در ظرف شش سال تربیت آثار معجز آسای

خود را ظاهر ساخت : آلمان احتیاج کردید و در ۱۸۱۳ انتقام خود را کشید و بر دشمن چیره آمد و زندگانی مستقل خود را از سر گرفت .
وقتی آموزش و پرورش اینقدر در حیثیات ملل مؤثر است باید لایقترین عناصر را به اینکار گماشت تا از عهده انجام وظیفه مشکل خویش برآیند . کسانی که استعداد روحی یا جسمی نداشته باشند بدردمعالمی نمیخورند و نباید چشم داشت فرزندان این آب و خاک را بطرف سعادت و نیکبختی سوق دهند :

شغل
معمولی

ذات نا یافته از هستی بخش کی تواند له بود هستی بخش ؟
آیا این اصل در کشور ما رعایت و پیروی شده است ؟

اگر نظری بدبستانهایفکنید فوراً در مییابید که وضع آموزگاران بسیار ناگوار است . بطور کلی در همه جا حقوق یکی از ملاکهای لیافت است . اگر حقوق پابه‌ای کم باشد و صاحب آن شایسته یایه بالا تر عموماً بقبول آن شغل نن در ندید و بفرکار بهتر میافند . بعکس حقوق های بیشتر بطور کلی باشخاص لابق تر داده می شود . البته در این مسأله تبعیض بسیار است و بر خلاف حق و لیافت موارد زیاد دیده میشود لیکن نسبت بسایر مشاغل و بطور کلی مسأله صحت دارد .

در دبستان حقوق آموزگاران بسیار کم است ، در شهرستانهایدبستانی نسبتند که تمام وقت خود را صرف تعلیم میکنند و حقوق ماعدا آنها از چند صد ریال متجاوز نیست . بالاین حقوق نرتهران داده میشود و آنهم در چهار کلاس اول از ۵۰۰ ریال زیاد تر نمیباشد در صورتیکه حقوق خدمتکاران سرپائی بعضی ازوزارتخانهها از هزار ریال بیشتر است و مواجب شورفور بعضی از ادارات از ۲۵۰۰ ریال تجاوز میکند !

سعدی در ایسات ذیل گوئی بوصف حال آموزگاران امروز پرداخته است :

ای گرفتار و پای بند عیال	دیگر آسودگی میند خیال
غم فرزندان و جامه و قوت	باز دارد زسیر در ملکوت
همه روز اتفاق میسازم	که بشب باخدای پردازم
شب چو عقد نماز می بندم	جه خورد بامداد فرزندم ؟

در دبیرستانها از ۱۳۰۷ باینطرف بالنسبه بیشتر حقوق داده میشود و بهمین جهت معلمان بهتر در مدارس مذکور بکار مشغولند و عدهای از آنها از لیسانسیه های دانش سرای عالی هستند با اینهمه وقتی آنان را نیز با همکلاسهای خود که بدیبری اشتغال ندارند مقایسه کنیم تفاوت بسیار است .

ولی اساس معارف و یایه استقلال کشور و وحدت ملت
 بر تعلیمات ابتدائی است . آخرین تحقیقاتی که علمای
 روانشناسی کرده اند نشان میدهد که بنیان سعادت یا شقاوت
 طفل در همان دوازده سیزده سال اول کودکی گذارده میشود .

اگر در این مدت بچه را طوری بار آورید که میهن پرست و درستکار
 و عضو سودمند و مؤثر جامعه ایران باشد تمام عمر با همین خصلت و اخلاق
 باقی خواهد بود و اگر او را در محیط فاسد پرورشی دهید کارمند زیان
 آوری خواهد شد که بهترین تعلیمات متوسط و عالی اخلاق او را تغییر
 نخواهد داد . همین حقیقت است که سعدی در بیت ذیل عنوان فرموده :
 هر که در خردیش ادب نکنند در بزرگی فلاح از او برخاست !
 یسوعیان که دسته ای از مسیحیان هستند هفت سال آغاز عمر را
 بسر ای متخلقی کردن بچه با اخلاقی که مایل هستند کافی میدانند چنانکه

گویند: « اگر کودک را تا هفت سالگی بسا بسمارند ما او را یسوعی خواهیم کرد ».

حقایق مذکور موجب شده است که در کشورهای منمندن اقدام بتأسیس مدارس مادرانه و کودکستان کرده اند تا از همان روز تولد بچه را زیر نظر متخصص بار آورند و نگذارند بعضی از مادران نادان فرزندان خود را دارای اخلاق و عاداتی کنند که بحال فرد و جامعه زیان آوراست .
معلمین و معلمات کودکستانها و دبستانها در امرینا و انگلستان و آلمان عموماً علاوه بر طی دوره تحصیلات متوسطه (یا تحصیلاتی معادل آن) دو تا چهار سال نیز در دانشسرای عالی و دانشگاهها بتکمیل معلومات و تحصیل علوم تربیتی میپردازند در صورتیکه در کشور ما بادرستن کواهینامه ابتدائی میتوان شغل معلمی داشت و چه بسا آموزگارانی که این مقدار معلومات را هم ندارند و ههذالک در دبستانها بندریس مشغولند و افراد نسلی آینده را پرورش میدهند !

کاروانی رفعت و تو در خواب و بیابان در پیش

کی روی آره ز که پرسی؟ چه کنی؟ چون باشی؟

نقطه عشق نمودم بشوهران سهو مکن

ورنه چون بنگری از دایره بیرون باشی

خوشبختانه قانون تربیت معلم که در ۱۹ اسفند ۱۳۱۲ وضع شد

بتدریج اوضاع دبستانها را اصلاح خواهد کرد زیرا دانشسراهای مقدماتی

که در نتیجه اجرای قانون مذکور ایجاد شده جوانانی بیرون خواهند داد

که دوره تحصیلاتشان قانوناً در حدود متوسطه داخل است و آینده آنها

تأمین و حقوقشان متناسب با معلومات خواهد بود . ماده ۱۲ قانون تعلیمات

عمومی که در مرداد ۱۳۲۲ وضع گشته نیز حقوق آموزگار را در بدو ورود يك برابر و نیم حقوق مستخدم ادارات کرده و حقوق دبیر را سه برابر حقوق کارکنان وزارتخانه ها قرار داده است . در این صورت امیدواری حاصل است که جوانان مستعد و لایق بدانشسراها روی آورند و در آینده معلمان مبرز و شایسته بنریت ابناء وطن پردازند .

محمّدات
معلمی

گرچه از لحاظ مادی و نداشتن تجمّلانی که لازمه مشاغل اداری است معلم زندگانی درخشان و با فرو شکوه ندارد ولی در عوض آموزگاری امتیازات و محسناتی را واجداست که قابل توجه میباشد . اولاً معلمی بآدمی فرصت و مجال میدهد که پیوسته بر معلومات خویش بیافزاید و اخلاقاً و روحاً رشد و ترقی حاصل کند . ثانیاً وسیله بسیار دلبستگی است برای ابراز و انجام بهتر بن و مؤثرترین خدمت به مردم و کشور . ثالثاً بجای نگرانی و دغدغه خاطر که لازمه اغلب مشاغل باشکوه و جلال است معلم راحتی دل و آسایش فکر و آرامش خیال دارد که از هر نعمتی بزرگتر و بهتر است . رابعاً اجر و مزد آموزگار اینست که به چشم خویش میبیند که نفوذ و خدمت وی موجب بهبودی و پیشرفت زندگانی گروهی میشود و زحمات او سعادت مندی و نیک بختی خانواده هائی را فراهم میآورد . خامساً در کشور ما بواسطه سنتی که از زمان پیشین وجود دارد بایگه معلم باشرافت و ارجمندی و احترام قرین است و او را بدر روحانی میخوانند و حق او را یکی از حقوق واجب میشمارند چنانکه او حدى این نکته را در قطعه ذیل بیان فرموده :

واجب آمدن آدمی بشش حق	اولش حق واجب مطلق
بعد از آن حق مادر است و پدر	و ان استاد و شاه و پیغمبر

اگر این چند حق بیجا آری
 رخت در خانه خدا آری
 همین سنت است که یکی از شاعران معاصر (مرحوم اشهر) را
 بگفتن این شعر واداشته :

ای کودک دانش طلب عاقبت اندیش
 این پند بیاموز که گویند حکیمان
 مقدار معلم ز پدر بیش بود بیش

کاین پرورش تن دهد آن پرورش جان
 البته در مقابل این محسنات مسئولیت پائی متوجه معلم است : معلم
 باید از حیث اخلاق و ایمان سرمشق و از حیث دانش دارای معلومات کافی
 باشد ورموز آموزش و پرورش را بداند و نیز تعهد کند که به بهترین وجه
 خدمت خود را انجام دهد .

شرایط همه کس مهندس یا جراح یا معلم خوب نیست برای هر يك
 معلم از مشاغل اوصاف و شرایطی است که بدون آن نمیتوان
 خوب کامیاب شد . چه بسا اشخاصی که معاونان زیاد دارند ولی
 نمیدانند از این معلومات کدام را برای آموختن بکودک معینی انتخاب
 کنند یا نمیتوانند گفتار خود را طوری ساده کنند که قابل استفاده وی باشد
 یا بالاخره شیفته پائی سر و نگاه زدن با او را ندارند .

کسیکه میخواهد معلم شود باید عشق و استعدادهای خود را بسنجد
 زیرا که مقدرات او و جمعی از فرزندان این آب و خاک بسته باین سنجش
 است ، اگر سنجش مذکور درست بود در تمام زندگانی سعادت مند است
 و کسانی را نیز که تربیت میکنند خوب شیخ خوب خواهند شد و در نه موجب
 بدبختی خود و شاگرد را فراهم میآورد .

دو نوع شرط باید در معلم جمع باشد یکی فطری و دیگری کسبی
شرایط کسبی نیز در صورتی مفید و مشمر است که با شرایط فطری توأم
باشد. از شرایط فطری عشق به علمی - احساس مأموریت مخصوص نسبت
به کودک - دارا بودن اوصاف جسمانی و عقلانی و اخلاقی خاصی را باید
تذکر داد. در دسته دوم داشتن معلومات و تخصص در فن تدریس از
شرایط حتمی است.

نخستین شرط معلم خوب علاقه داشتن بطفل است. نباید
عشقی
معلمی را برای این دوست داشت که شغل ثابت و محترمی
است و صاحب آن نفوذ اخلاقی دارد بلکه باید نسبت
به کودکان علاقه مخصوص داشت زیرا مخلوق معصوم و ضعیفی هستند که
اعتماد بحسن نیت و حمایت دیگران دارند و مطالب را بدون تأمل قبول
میکنند - باید از حضور میان آنها لذت برد - از شرکت در شادی آنها
و از بازی کردن با آنها مسرور و خوشحال شد - برای فهمیدن گفتار آنها
و طرز تصورشان استعداد طبیعی داشت - از سخن گفتن بزبان آنها و از
نزدیک ساختن خود بفهم آنها حظ کرد. اگر در معلم عشق نسبت به کودک
باشد بدو احترام میگذارد و سادگی او را که هنوز بی غل و غش است و
خراب و فاسد نشده محترم خواهد شمرد و اوصافی که در نهاد او پنهان
است و روزی ظاهر خواهد شد احساس میکند و اقدام به بیرون آوردن
و ظاهر کردن آن اوصاف خواهد کرد.

داشتن این احساسات فطری است نه کسبی. بسیاری از مردمان
هستند که ازدیدن بچه یا شنیدن هیاهوی او منزجرند. این قبیل اشخاص
نباید معلم شوند و جامعه نباید آنها را بدین سمت پذیرد. حتی کسانی که

سنگدل و غیر حساس باشند برای معلمی صلاحیت ندارند زیرا دارای آن حرارت مؤثر که لازمهٔ تفهیم و تربیت و ایجاد اخلاق پسندیده است نمیباشند.

در اینجا باید تذکر داد که منظور از عینی بکودکی این نیست که در مورد بچه سستی و غفلت را روا دارند. کسی که عیب اطفال را چشم پوشی کند یا هوا و هوس آنها را تشویق نماید یا بروز شیذات و بد جنسی آنها را اجازت دهد علاقه و دوستی نسبت بآنها ندارد. معلم باید سعادت طفل را بخواهد و علاقه او از لحاظ حال و آینده وی باشد. معلم نباید مانند برخی از پدر و مادران نادان باشد که کور کورانه فرزندان خود را دوست دارند و معایب آنها را نمی بینند و در مقام رفع و اصلاح آنها بر نمی آیند. اگر معلم باروسو^(۱) هم عقیده باشد که طفل فطرهٔ خوبست باید در نظر بگیرد که وراثت و نفوذ عوامل ارلیه و مصاحبت رفیقان و مشاهده آنچه در کوجه و بازار روی میدهد ممکن است در او آثار بد داشته باشد و وی را به گمراهی و بدبختی بکشاند چنانکه

با بدان یار گشت همسر او ط
خاندان نبوتش کم شد
سنگ اصحاب کف روزی چند
بی نیکن گرفت و مردم شد
بنابر این وظیفه اوست که عادل های نامطلوب را کشف و محو کند.

احساس
مأموریت
مخصوص
علاوه بر آنکه معلم باید کودک را دوست داشته و او را بجای
فرزند خویش بیندارد نیز باید احساس کند که نسبت
بطفل دارای مأموریت مخصوصی است و مسئولیتی در مقابل
خدا و جامعه دارد. آیندهٔ مات در دست او و مسکاران

(۱) Renaissance نویسندهٔ ناسی قرن هیجدهم میلادی فرانسه

اوست و نجات فرد نیز بسنه باقدام و عمل او میباشد .

مردم عموماً در مشاغل مختلفی که دارند برای نفع شخصی کار میکنند .
محرك بازرگان یا بانک دار یا کشاورز یا مهندس بردن سود و پیدا کردن
راه گذران و اندوختن مال و افزایش خواسته است . از این قاعده عدّه
معدودی مستثنی هستند و بیشتر در فکر منافع عمومی و مصالح عالی بشر
میباشند . کسانی که روزگار خود را صرف پژوهش و تتبع در علوم کرده و
میکشند مانند باستور و کوری (۱) و اینشتین (۲) - روحانیانی که تمام کوشش
خود را صرف راهنمایی و اصلاح اخلاق مردم مینمایند - بشر دوستان و
نوع پروران از عدّه اخیر بشمارند . آموزگاران نیز از این زمره اند و
چنانکه پانصدسال پیش جامی در تحفة الاحرار فرموده :

من که به تعلیم میان بسته‌ام	از غرض سود و زیان رسته‌ام
کوشش من از روی خردمندی است	خاص پی فضل خداوندی است
کی بجای دیگر آلایمش ؟	و ز غرض آلودگی افزایمش ؟

کمال مطلوب معلمین سود نیست . برای آنها انتخاب شغل معلمی بمنزله
فدا کردن خویشتن می باشد زیرا باید از خود گذشت کنند و تن و روان
خویش را بتدریج نثار نمایند و از لذت زندگانی صرف نظر کنند و تمام
دل و فکرشان در پیش اطفال و برای اطفال باشد .

در عوض تسلیتی که برای معلم هست اینست که احساسات عالی
وی در تکالیف روزانه وارد است : عشقی که نسبت بهمین دارد - ترحمی
که نسبت بطبقات مستمند و بینوای کشور دارد - حس اینکه بیچارگی
آنانرا بوسیله تربیت و تعلیم جبران میکند و موجب اجرای عدالت و نصفت

(۱) Curie کاشف رادیوم که در ۱۹۰۶ در گذشته است .

(۲) Einstein فیزیک دان معاصر صاحب « نظریه نسبیتی »

در حق آنها میشود - اصلاح حال مردم بوسیله زحماتی که در پرورش اطفال آنها میکشد دائماً در خاطرش عبور میکند و او را از خستگی رهایی می بخشد و معلمی را در نظارش بزرگ و مهم جلوه میدهد .

برای اینکه معلم بتواند بوظایف خویش عمل کند البته باید او صاف حواس صحیح و سالم داشته باشد - کروکودر نباشد تا بتواند جسمانی

حرف شاگرد را بخوبی بشنود و تکالیف کتبی او را صحیح کند و پیوسته مواظب اخلاق و رفتار او باشد - دارای صدای بلند و رسا باشد تدریسش را همه بآسانی بشنوند - بنیه قوی داشته باشد تا در مقابل کار زیاد و زحمات طاقت فرسا استقامت ورزد . بصحت و تندرستی شرط اساسی کلمه ای اوست : خوش خلقی و خوشروئی و بردباری و خویشن داری بسته بصحت مزاج و سلامتی بدن است . نشنیده اید که فردوسی فرموده :
ز نیرو بود مرد را راستی زمستی کثری زاید و کاستی

کسی که بنیه اش ضعیف و تنش علیل باشد عموماً کج خلق و کم حوصله است و معلمی برای او جهنم و تربیت او بحال جامعه زبان آوراست .

برای معلمی هوش بسیار و مواهب مخصوص لازم نیست . لازم او صاف هم نیست که مربی کودک دانشمند بزرگ یا شاعر درجه اول عقلانی

باشد . ولی از طرف دیگر برای گرفتن معلوماتی که جهت انجام وظیفه اش ضروری است معلم باید دارای هوش و استعداد کافی باشد . آموزگار باید دارای اطلاعات کلی و جامع راجع به مواد عمده برنامه باشد بنابراین باید بآسانی بتواند همه آنها را یاد گیرد و بخاطر سپارد ولی این معنی مانع از تخصص در رشته معینی نیست و تحقق در ماده بخصوص نیز نباید ضروری باطلاعات جامع او بزند بلکه باید میان معلومات و قوای او همیشه تعادل موجود باشد .

میان اوصاف عقلانی دو صفت مهم را معلم باید بیش از دیگران دارا باشد یکی نظم در فکر و بیان و دیگر رسائی و روشنی در گفتار . انسان در صورتی میتواند موضوعی را بیاموزد که خودش قبلاً بطور کامل آنرا فهمیده و فرا گرفته باشد . شرط فرا گرفتن هم این است که در دماغ خود جای آن موضوع را معین و آنرا طبقه بندی کند - تمام روابطش را با دیگر معلومات مشابه بفهمد - اهمیت آنرا بداند - قسمت اساسی آنرا از شاخ و برگ تمیز دهد . عالمی که بطور روشن و منظم در دماغ جای گرفت ارزش بسیار دارد و بآسانی میتوان آنرا بوسیلهٔ تعلیم بدیگران انتقال داد .

از لحاظ اخلاقی معلم باید سخاوت و بزرگویشی داشته باشد زیرا که کار وی یعنی آموزش و پرورش عبارتست از فدا کردن نفس خویش و تقدیم نمودن بهترین هدیه و انتقال دادن شریفترین چیزی که داراست بشاگرد و برای اینکه بتواند نتیجه و ثمرهٔ تحصیلات و زندگانی خود را در ضمن درس بطفل تقدیم کند باید بزرگوار و جوانمرد باشد .

اوصاف
اخلاقی

بعلاوه معلم باید در دیانت و درستی و راستی و میهن پرستی و آراستگی سرمشق زنده و دائمی برای طفل باشد و لازمهٔ این صفت آنست که پیوسته از کردار و رفتار و گفتار و لباس خود مراقبت کند و رنه بفرمودهٔ سعدی :

عالمی را که گفت باشد و بس هر چه گوید نگیرد اندر کس
ولی مراقبت کردن از گفتار و رفتار خویش مستلزم این نیست که باید همیشه ترش روی و تند خو باشد و مقام خود را اجل از این بداند که پیش شاگردان لب خند زند . منظور معلم نباید تولید ترس و اضطراب

در طفل باشد بلکه باید محبت خویش را در دل شاگرد ایجاد کند و اعتماد او را نسبت بخود جلب نماید . مفرح و باروح بودن کلاس لازم هست ولی کافی نیست . طفل باید در آنجا مهربانی و گرمی ببیند و این نوع محیط را معلم باید فراهم کند .

معلومات عمومی

ولی شرایط فطری بشری که در فوق ذکر شد برای معلم شدن کافی نیست . معلم خوب باید هم دارای معلومات و اطلاعات عمومی باشد هم فن تعلیم و تربیت و رموز آموزگاری را بداند . در قسمت اول هر قدر دانا تر و عمیق تر باشد بهتر از عهده انجام وظیفه بر می آید . در کشور ما عقیده ای که از روزگاری پیشین رایج بوده اینست که برای آموختن ماده معینی دانستن آن ماده فقط بهمان اندازه که تدریس می شود کافی است . از اینجاست که در آئین نامه های کارگزینی برای آموزگاران چهار کلاس اول دبستانها همیشه قید شده است که داشتن گواهی نامه شش ساله ابتدائی کفایت میکند (۱) البته یکی از دلایل قید مذکور پیدا نشدن معلم با معلومات زیاد تر است ولی اساس آن سابقه دستنی است که از قدیم رسوخ داشته و مثلاً تنها دانستن تفریق را برای تدریس آن کافی می پنداشته اند و همین سابقه موجب شده است که تا وضع قانون تربیت معلم (۱۹ اسفند ۱۳۱۲) عموماً در فکر افزایش معلومات آموزگار بوده اند . راجع بلزوم معلومات وافی بیهوده نیست تذکراتی در اینجا داده شود تا شاید عده ای از اشتباه بیرون آیند . اولاً برای معلمی که اطلاعات عمومی نداشته باشد دارا بودن شرایط و اوصاف اخلاقی چه فایده و نتیجه خواهد داشت ؟ فرض کنید (۱) برای نمونه رجوع شود به آئین نامه اختصاصی کارکنان دبستان معصوبی ۱۳۱۲ (سالنامه ۱۳۱۱ وزارت فرهنگ که در ۱۳۱۳ چاپ شده است)

آموزگار باندازهٔ مادر شاگرد را دوست ندارد : آیا با ندانستن وظایف اعضا و روان شناسی مانند آن مادر نادانی نخواهد بود که هنگام زمین خوردن طفل تار عنكبوت یا خاك روی زخم او پاشد یا بجای مراجعه بطیب از دعا نویس و جادوگر یاری جوید یا در موقع خشم بچه را بحد مفرط بزند ؟ ثانیاً پرورش حقیقی آنست که طفل را برای زندگانی آماده کند . معلمی که اطلاعات کافی نداشته باشد چگونه معنای زندگانی را میفهمد تا عمل خود را با آن تطبیق کند ؟ آموزگار بساید عصر خود را بشناسد و مشخصات زندگانی زمان خویش را درك کند و بمطلوب جامعهٔ خویش پی ببرد و گرنه ممکن است آدمی تربیت کند که با وسایل عصر خود مجهز نباشد و بدر دآن زمان نخورد و عضو سودمند آن جامعه واقع نشود .

ثالثاً برای اینکه تدریس با روح و عملی باشد معلم باید کنجکاو و بینا باشد تا بتواند پیوسته از حوادث روزانه و از مشاهدهٔ طبیعت موضوعهای تازه و جالب و جاذب اخذ کند و این مسئله بدون تسلط کافی بر علوم و ادبیات میسر نیست . تشخیص اصل از فرع و مهم از غیر مهم در هر ماده از برنامه بدون تسلط مذکور ممتنع است .

رابعاً آموزگار باید حس انتقاد داشته باشد تا بتواند قسمتهای ناسپندیدهٔ زندگانی کنونی را تشخیص دهد و شاگردان را با حتر از آن ترغیب کند . داشتن این حس بدون افکار بلند و معلومات کافی مقدور نیست .

خامساً برای اینکه پایگاه معلم در جامعه بالاتر رود و مردم چنانکه شاید او را در ردیف بزرگترین خدمتگذاران کشور بدانند باید معلومات کافی داشته باشد تا بتوان باو حقوق کافی داد و کسانی را که عقل در چشم است متقاعد ساخت که آموزگار نیز در ردیف اشخاص آبرومند و با

حیثیت است.

علاوه بر رغبت بمعلمی و احساس مأموریت مخصوص نسبت بطفل اطلاعات
فنی و علاقه به کودک که آموزگار باید بچه را بشناسد و این شناسایی
از دوراه حاصل میشود: یکی آگاهی از آخرین نتیجه تحقیقات
علمای روان شناسی و دیگر مشاهده مستقیم کودکان.

اکثر آموزگاران طفل را چون آدم کوچکی پندارند که تمام قوای
شخص بزرگ را درجئه کوچک دارد است. بهین جهت متعجب هستند چرا
طفل بزبان آنها صحبت نمیدارد. افکار خود را مثل آنها طبقه بندی
نمیکند. مانند آنها قادر باستدلال کردن و تمیز دادن نیست. بآسانی
باتغذیلات تن در نمیدهد. چون آموزگاران مذکور متوجه نیستند که
طرز فکر طفل با آدم رشید فرق دارد او را مقصر میدانند و حرکات و رفتار
او را حمل به بدجنسی و تنبلی و سوءنیت و بازی کوشی میکنند در صورتیکه
اینطور نیست و هر سنی مقتضیاتی دارد و معلم باید بچه را مورد مطالعه
قرار دهد و واقف باحوال او گردد تا دائم دچار اشتباه نشود و راه خطا
نیماید. مخصوصاً طریق تعلیم و تدریس باید متکی بشناسایی درجات رشد
طفل باشد و باین او تغییر کند و این مسئله بدون دانستن روان شناسی
میسر نیست ولی دانستن این علم نباید تنها از روی کتاب باشد بلکه معلم
و مربی باید شخصاً طفل را مورد مطالعه قرار دهد. طرفداران «راه نو»
و مدرسه عامی معتقدند که هر مدرسه باید آزمایشگاه روان شناسی
کودکان باشد. اگر فعلاً این مسئله در کشور ما امکان پذیر نیست باید
لااقل کوشش کرد در دبستانهایی که همیشه دانش سرامای مقدمانی است
سورت عمل پیدا کند.

معلم باید مراحل رشد طفل را از لحاظ وظایف الاعضاء و روان

شناسی بداند تا بتواند تشخیص دهد و رانت در تولید تنبلی و خشم و کندی انتقال و تمایل بدروغ تاجه اندازه دخیل و مؤثر است . مریبی باید تهمبز دهمد آیا رشد بدنی و عقلی طفل منظمأ و مندرجأ صورت میگیرد یاخیر - اگر نمیگیرد علت آنرا کشف کند - ازدلایل و اماندگی ورسند نکردن او مستحضر باشد آموزگار خوب باید در آن واحد اطلاع از طب و روان شناسی و امراض روحی داشته باشد - قوانین تکامل و رشد بدن - روابط تن و روان - راه سنجش هوش - وسایل مشاهدۀ اخلاق و گوهر طفل را بداند . در حقیقت برای معلم شناختن کودک بهترین وسیله ابراز علاقه است باو و مهمترین راهی است که برای نزدیک کردن خویش بقوة فهم و استعداد و کیاست و فراست او در دست باشد .

فن
تدریس
دانستن تمام مسائل مذکور بدون آموختن فن تدریس نتیجه مطلوب را نمیبخشد . باید عملاً درس داد و از اشکالات آن مستحضر شد و بحل غوامض آن پرداخت . برای ابتکار باید مراحل را پیمود .

در بعضی از کشورها مانند انگلستان محصلی که میخواهد معلم شود قبل از ورود بدانشسرا مدتی بتدریس در دبستانها میپردازد و مشکلات مشغل آینده خود را عملاً حس میکند تا وقتی به قسمتهای نظری رسید آزمایشهای گذشته باو کمک کند ،

در ممالک دیگر چون فرانسه و امریکا عمل و علم باهم توأم است . محصل دانشسرا همینکه کم و بیش آشنا بروان شناسی و وظایف الاعضاء و روش تعلیم و تربیت شد تحت نظر معلمان خود بتدریس مشغول میشود . داو لا چندی در دبستانهایی که ضمیمه دانشسراست بمشاهدۀ کار آموزگاران و

طریق تدریس آنها وقت صرف میکند . ثانیاً چندی بکمال یکی از آموزگاران مذکور میپردازد . برای او تکلیف کتبی شاگردانرا تصحیح میکند . مقدمات و وسایل درس را فراهم میسازد . ثانیاً بعضی از درسها را در حضور آموزگار میدهد . رابعاً مستقلاً و بدون حضور او مشغول تدریس میشود .

معایب و نقائص کار و روش آموختن او هم بوسیله تذکرات آموزگار رفع میشود و هم بوسیله مباحثات و مذاکراتی که شاگردان دانشسرا در حضور رئیس و دبیران خود در جلسات مخصوصی که جهت این کار تشکیل میشود مینمایند . علاوه بر تمرینات مذکور گاهی نیز شاگردان دروسی برای کلاس مخصوصی از دبستانها تهیه مینمایند و بدون حضور شاگرد در مقابل دبیران و رفیقان خود مبدهند و در آنجا نیز طریقه تدریس و طرز عمل مورد بحث قرار میگیرد و اصلاحات لازم بعمل میآید و نظریه‌های مختلف ابراز و انتقاد میشود .

در پایان این فصل بيموردنیست دستور اخلاقی و اصول وظایفی که جامعه معلومان امریکا در ژوئیه ۱۹۲۹ برای خود وضع کرده‌اند ترجمه کنیم تا ملاحظه شود چه فنیایی را معلم باید دارا باشد و چه روشی را در زندگانی اختیار کند . امید است مداول و مقام آنرا معلومان در نظر گیرند و بر طبق آن رفتار کنند .

دستور اخلاقی معلمان

برای اینکه منظوره‌های آموزش و پرورش بهتر عملی شود و آسایش معلمان تأمین گردد و وظایف خود را بدانند و اخلاق عالی را در شغل خود بکار برند جامعه معلمان امریکا دستور اخلاقی زیر را برای خود وضع میکنند :

فصل اول - وظایف نسبت بشاگرد و جامعه

ماده اول - اطاق درس محل تبلیغات مذهبی و سیاسی و شخصی نیست . البته معلم که عضو جامعه است از حق خود میتواند استفاده کند ولی نباید داخل مشاجرات و منازعات بشود و قدر و مقام خود را بکاهد .
ماده دوم - معلم نباید اجازه دهد نفوذ اخلاقی او برای امور سیاسی احزاب و منافع شخصی افراد بکار رود .

ماده سوم - معلم باید در روابط خود بشاگرد بیطرف و منصف باشد و ذوق و شوق و استعداد و محیط اجتماعی او را پیوسته در نظر بگیرد .

ماده چهارم - اطلاعاتی که معلم از لحاظ آموزش و پرورش راجع بشاگرد خود دارد باید محرمانه نگاهدارد ،

ماده پنجم - معلم باید روابط دوستانه و همکاری عاقلانه میان آموزشگاه و خانواده شاگرد ایجاد کند .

ماده ششم - معلم نباید در ازاء پول دروس شاگردان خود را روانشان کند .

فصل دوم - وظایف نسبت به کار معلمی

ماده اول - اعضاء هیئت تعلیمیه باید از راههای مختلف شأن و حیثیت پایه و شغل خود را محفوظا دارند - لایق ترین اشخاص را نشوب قبول آن کنند و کسانی که معلمی را تنها برای نبل به شاغل دیگر بر میگزینند از این کار منحرف سازند .

ماده دوم - معلم باید هنر و دانش و نفوذ خود را بوسیله مطالعه و تکمیل تحصیل و مربوط بودن با سازمان های فرهنگ زیاد کند .

ماده سوم - زندگانی شخصی معلم باید سرمشق نجابت باشد و نشان دهد که آموزش و پرورش مایه شرافتمندی است .

ماده چهارم - در عین اینکه بواسطه کمی حقوق نباید معلم از خدمت مضایقه کند باید اصرار ورزد که در جامعه حقوقی و مقامش با هم متناسب باشد .

ماده پنجم - معلم نباید بواسطه نشر اخبار و اعلانات شخصی در روزنامه ها به مدرسه و خود ضرر وارد سازد و باید از انتقاد اسلاف و اخلاف خویش همیشه خود داری کند .

ماده ششم - معلم نباید برای وادار کردن اولیای فرهنگ بدادن اضافه حقوق کار دیگری مستعجو کند . اولیای فرهنگ نیز نباید در صورت استحقاق معلم از اعطای اضافه حقوق آنقدر مضایقه کنند تا به جهور شود در جای دیگر کار پیدا کند .

ماده هفتم - معلم نباید نمایندگی فروشندگان کتاب یا نوشت افزار و آلات و ادوات آزمایشگاه را قبول کند و همچنین در صورتیکه در تهیه آنها صاحب رأی و نفوذ باشد نباید دست مزد و کار مزد بگیرد و اگر بکسی

کمک کرد که وارد معامی شود نباید از او هدیه قبول کند.

فصل سوم - وظایف نسبت به هیئت تعلیمیه

ماده اول - معلم نباید از معلمان دیگر انتقاد کند مگر در گزارش رسمی که بصالح مدرسه باولیای فرهنگ میدهد. از طرف دیگر اگر بنفع مدرسه از دادن گزارش بمقام رسمی غفلت ورزد برخلاف وظیفه رفتار کرده است.

ماده دوم - معلم نباید در مسائل مربوط با تنظیمات و نمره درس میان معلم دیگر و شاگرد مداخله کند.

ماده سوم - میان معلم و مدیر آموزشگاه باید همکاری موجود باشد. هر يك نسبت بنظریات دیگر بساید خوشبین باشند. معلم باید در نظر داشته باشد که مدیر مدرسه راهنما و رئیس است و مدیر بساید متوجه باشد که معلم حق اظهار عقیده دارد. هر دو باید احترامات یکدیگر را محفوظ بدارند و امور رسمی را از مجرای سلسله مراتب انجام دهند.

ماده چهارم - معلم نباید درخواست اشغال مقامی را بنماید مگر آنکه بی متصدی باشد. برای بدست آوردن مقامی نباید متعمدا حقوق کمتری را پیشنهاد کرد تا رقیبان از آن صرف نظر کنند.

ماده پنجم - فضیلت و لیاقت و خدمت باید تنها دلیل نصب بمعلمی و ترفیع و گرفتن اضافه حقوق باشد. اولیای فرهنگ باید بوسیله تشویق و ترفیع وسایل پیشرفت و ترقی معلمان لایق را فراهم آورند. جلوگیری از ترقی معلم لایق بواسطه احتیاجی که مدیر مدرسه یا رئیس فرهنگ باو دارد برخلاف اصول اخلاق است.

ماده ششم - اظهار نظر در مورد معلم باید از روی راستی و درستی

وانصاف باشد و محرمانه صورت گیرد .

ماده هفتم - وقتی معلم قرار داد خدمت را امضاء کرد باید با صداقت بر طبق آن رفتار کند تا وقتی که برضایت دو طرف ملغی نگردد . در مورد حوادث غیر مترقب دو طرف کنتراست باید توجه خاصی نسبت به آن مرعی دارند .

ماده هشتم - در صورتیکه باید تغییراتی در شغل و مقام داده شود از طرف معلم و اولیای فرهنگ باید از پیش اطلاع داده شود.

فصل دوم

مراحل بزرگ شدن کودک

اختلاف بین کودکان

سنجش هوش

هر کس در دبستان متصدی کلاس شود فوراً مشاهده خواهد کرد میان شاگردان اختلاف زیاد در قد و قامت و قیافه و رشد و تندی و کندی حرکت و بهبودی و تندرستی موجود است. حتی در نخستین کلاسهای مدرسه این قبیل اختلافات ظاهر است ولی از کلاس چهارم ابتدائی تا اول و دوم متوسطه بیشتر هویدا است. امتحان دقیقتر نشان میدهد که شماره اطفال بی عیب کم است و عموماً نقائصی در چشم و گوش و بینی و دندان و تیره پشت دارند. بعضی عصبانی هستند و برخی کم خون یا بد غذا.

با وجود تمام اختلافات مذکور مدرسه همه را بیک نظر نگریسته و در کلاس با همه یک نوع رفتار میکند. البته تربیتی که فعلاً در تشکیل کلاس معمول است این مسأله را ایجاب مینماید. ولی در مدارس متمدنی کشورهای متمدن بوسیله طبقه بندی علمی شاگردان یا ترتیب دادن درس های مخصوص برای عده ای از آنها اختلافات را رعایت میکنند.

در این مدارس قانون رشد بدنی و عقلی و علم زیست شناسی را مبنای آموزش و پرورش قرار میدهند و میگویند مثلاً دستگاه اعصاب که تحصیل کردن و احساس نمودن و اراده کودک کاملاً وابسته و مربوط

بآنست تابع قوانین زیست‌شناسی است و نمیتوان انتظار داشت که در اطفال بیمار یا بی غذا یابد غذا مشاعر و احساسات و هوش و اخلاق عادی وجود داشته باشد. امروز پایه و بنیان روانشناسی بر زیست‌شناسی است و دماغ طفل را از بدنش جدا نمیدانند.

پاره ای از قوانین رشد برای پیدا کردن قوانین رشد عده زیادی از کودکان را مورد معاینه قرار داده قد و سنگینی آنها را اندازه گرفته اند و نتایجی که بدست آمده است از لحاظ سن و جنس آنها در جدولهایی ثبت کرده اند. هر کودک تاحدی تابع قوانینی مخصوص بخود میباشد و رشد او ممکن است بارتند متوسط کودکان تفاوت داشته ولی برای او عادی و مطلوب باشد.

برای حد متوسط سنگینی و قد در هر سن بیکر هائی بدست است که جدولی از آنها بطور نمونه در صفحه مقابل نقل میشود. این جدول از کتاب «مبانی بهداشت آموزشگاه» تألیف جیمس کر (۱) امریکائی گرفته شده و راجعست باطفال لندن.

بطوریکه از ملاحظه جدول مذکور هویدا است کودک معمولی در شش سالگی تقریباً ۱/۱۰ متر قد دارد و بین شش و شانزده سالگی هر سال ۵ سانتیمتر قدش بلند میشود. برای اینکه اندازه ها کاملاً دقیق باشد قد بسانیمتر و سنگینی به کیلو گرم داره شده است.

از مجموع بررسی هائی که شده و سنجش هائی که در دست است منحنی هائی برای رشد قد و وزن دختران و پسران در هر سن ترسیم کرده اند که مأخذ و ملاک است.

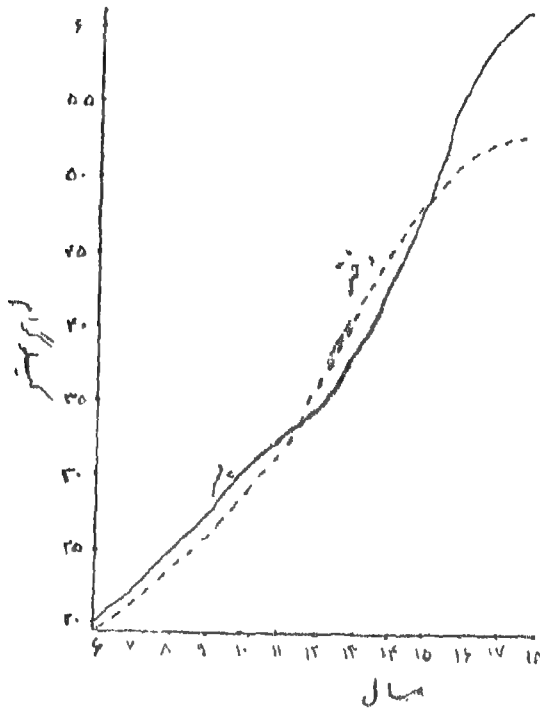
این اطلاعات در کتاب‌های مخصوص راجع به بزرگ شدن کودک مندرج است و برای مقایسه اطفال و همچنین سنجش دسته ای از آنها با بامالک‌های مزبور بسیار سودمند و پربهاست . از جدول ذیل منحنی هائی رسم میکنند که دو فقره از آنها در صفحه ۱۴۲ و صفحه ۱۴۳ نمایش داده شده است .

سنجینی بکیا و گرم

قد به سانتیمتر

سن	پسر	دختر	پسر	دختر
۶	۱۱۱'۴۵	۱۰۹'۱۹	۲۰'۳۱	۱۹'۴۳
۷	۱۱۶'۴۸	۱۱۴'۲۵	۲۲'۳۹	۲۱'۳۵
۸	۱۲۰'۴۲	۱۱۹'۶۰	۲۴'۶۷	۲۳'۶۳
۹	۱۲۶'۲۱	۱۲۴'۵۸	۲۷'۱۲	۲۵'۵۲
۱۰	۱۳۱'۴۷	۱۳۰'۰۲	۳۰'۱۱	۲۸'۱۹
۱۱	۱۳۵'۸۱	۱۳۵'۲۸	۳۲'۲۴	۳۱'۰۵
۱۲	۱۳۹'۸۲	۱۴۱'۶۵	۳۴'۸۳	۳۵'۰۸
۱۳	۱۴۴'۹۳	۱۴۷'۳۱	۳۷'۹۶	۳۹'۸۳
۱۴	۱۵۱'۳۸	۱۵۲'۰۵	۴۲'۳۸	۴۴'۲۴
۱۵	۱۵۸'۱۶	۱۵۵'۰۶	۴۷'۵۷	۴۷'۸۱
۱۶	۱۶۴'۲۳	۱۵۶'۶۴	۵۴'۴۲	۵۰'۹۵
۱۷	۱۶۸'۱۴	۱۵۸'۰۳	۵۸'۵۸	۵۲'۲۴
۱۸	۱۶۹'۶۹	۱۵۸	۶۱'۲۰	۵۲'۸۰

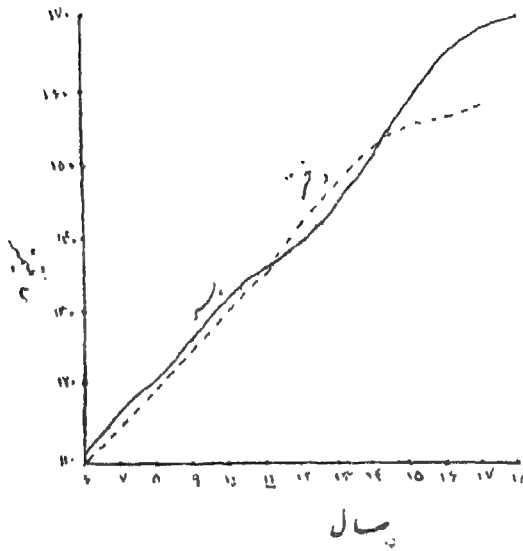
مهمترین نکته‌ای که در این دومنحنی قابل توجه می‌باشد این است که عموماً دخترها وقتی نزدیک سن بلوغ میرسند به تندی رشد پیدا میکنند و از پسرها جلو میافتند ولی همینکه از این سن گذشتند پسرها

نمایش سنگینی کودکان از ۶ تا ۱۸ سالگی
در خط افقی سن کودکان به سال و در خط عمودی
سنگینی به کیلوگرم نمایش داده شده است

از آنها جلو میافتند و جاو باقی میمانند . ازمونحنی‌ها و جدول صفحه پیش
نباید نتیجه گرفت که هر طفلان که قد یا وزنش مطابق آنها نباشد از حد
اعتدال خارج است زیرا بطوری که قبلاً قید شد ممکن است کسی قدش

کوتاه‌تر و وزنش کمتر از حد متوسط سنش باشد و معذالک رشد او نسبت به خودش کامل و عادی باشد.

نمایش قد کودک کان از ۶ تا ۱۸ سالگی

قابلیت تنفس و قوت شش‌ها نیز مثل اینست که باقد و سنگینی کودک کان مربوط باشد چنانکه طفل تازه متولد سه بار و طفل شش ساله دوبار تندتر از آدم بزرگ نفس میکشد. نتیجه آنکه اگر کودک بواسطه ضعف اعصاب یا عضلات زودتر خسته شود خستگی او هم زودتر مرتفع می‌گردد.

تحقیقات دیگر نشان میدهد که عموماً در مدت تندى رشد که مصادف با زمان بلوغ است طفل نسبت بامراض بیشتر مقاومت دارد ولی

در عین حال خطرات در این مدت نیز بیشتر است بطوری که سن بلوغ را از لحاظ رشد بدنی و دماغی سن بحران باید دانست .

یک قانون دیگر اینست که اگر عده زیادی طفل را در نظر بگیرند ملاحظه میشود که رشد دماغی و بدنی کاملاً با یکدیگر وابستگی دارند . اگر تنها یک تن مورد مطالعه واقع گردد ممکن است کوچک باشد ولی باهوش و از رفقای خود پیش و یا ممکن است جسماً بزرگ و کم هوش باشد و از همدرسان خود عقب ولی اگر تمام شاگردان یک حوزه فرهنگی را مثلاً مورد مذاقه قرار دهند شاگردانی که رشد بدنی آنها بهتر بوده عموماً آشنائی هستند که رشد دماغشان نیز بهتر بوده و در آموزشگاه بیشتر ترقی و پیشرفت کرده اند .

آخرین قانونی که در اینجا باید یاد آور شد اینست که اگر رشد مدت بلوغ بتأخیر افتد دوره تنیدی رشد کوتاه میشود و در نتیجه جثه کودک که تراز حدی خواهد شد که در صورت عدم تأخیر بدان حد میرسید .

دودسه عامل در رشد تأثیر دارند یکی عامل های عامل های

موروثی که عبارت باشد از نژاد و نیاکان و جنس

که خارج از حیطه اقتدار مدرسه است . بعضی

از نژادها افرادشان که تا بهر یاسبکتر از نژادهای

عامل هایی که در
بزرگ شدن تأثیر
دارد

دیگرند و برخی زودتر یا دیرتر بسن بلوغ میرسند و در نتیجه جثه آنها کوچکتر یا بزرگتر میشود . اطفال هم از حیث قیافه هم از حیث اندام تاحدی شبیه باوایی خود میشوند . پدر و مادر دونه اطفال کوتاه بوجود می آورند و اوایی بلند قد بچه های بلند قد و آنانی که قدشان متفاوت باشد قد فرزندشان حد وسط میان آنهاست . این مسئله ممکن است در تمام

موارد صدق نکند ولی برای عموم مردم صحیح است . دخترها نیز عموماً کوتاه‌تر و سبک‌تر از پسرهای بک خانواده هستند . وراثت حتی در اوصاف جسمانی و مشخصات دماغی و حساس بودن نسبت به پاره‌ای امراض تأثیر دارد . بدلائل فوق است که معلم باید آشنائی به حال خانواده طفل پیدا کند تا بتواند از روی بصیرت پرورش او پردازد .

دسته دوم از عامل‌های مذکور خارجی است و مربوط بارت نیست . بعضی از عوامل این دسته مانند وضع اقتصادی و زندگانی اجتماعی خانواده از حیطة قدرت معلم و مدرسه بیرون است . لیکن بوسیله فراهم کردن بهداشت خوب مانند رعایت درجه گرمای کلاس و روشنائی و هوای آن - تنظیم برنامه صحیح که بیشتر شامل عمل و حرکت باشد تا آرام‌نشستن و کتاب خواندن - نظارت و معاینه صحی اطفال - تغذیه کودکان مستمند و بی چیز - راهنمائی کردن مادران نسبت بخواب و خوراک و جامه و مراقبت بچه مدرسه میتواند عده‌ای از عوائق را که ممانع رشد طفل هستند از میان ببرد یا لاقلاً از شدت و قوت آنها بکاهد . شخص معلم به تنهایی میتواند از این حیث خدمات مهم بطفل کند و از این جهت است که باید کاملاً آشنا با اصول بهداشت کودکان باشد .

میان عواملی که باعث تأخیر رشد اطفال میشوند از همه مهمتر کمى و بدى غذاست . هیچ نقص بدنى در شاگردان مدرسه نیست که بواسطه بدى یا کمى غذا بوجود نیاید یا زیادتر نشود . مطالعات و تحقیقاتی که در چهل سال اخیر بعمل آمده ثابت کرده است که بسیاری از نقائص بدنسى شاگردان مدرسه معلول بدى و کمى غذاست در آغاز کودكى و باین جهت در کشور های متهدن جنبشی برای بیدار کردن مادران و جلب توجه آنها

بمراقبت در حال کودکان خود بوجد آمده و نتایج نیکو داده است .
 سن و هنگام بحث در آموزش و پرورش از چند نوع سن گفتگو
 استعداد میشود . یکی سن حقیقی است که عبارتست از شماره سال
 فکری و ماهی که از تولد طفل گذشته باشد . در اغلب سنجش‌هایی
 که میشود سن حقیقی مأخذ است .

برای مدرسه بعضی اوقات سن بدنی اهمیت دارد . سن بدنی می‌رساند
 که طفل تاچه اندازه رشد جسمانی پیدا کرده است . اطفالی که از حیث
 رشد و سنگینی و قوه نفس کشیدن و نیرومندی جلو باشند عموماً از لحاظ
 رشد فکری نیز جلو هستند . برای مدرسه مسئله مهم اینست که آیا طفل
 بر رشد بدنی که لازمه سن حقیقی او هست رسیده یا خیر ؟

نوع سوم سن فکری است که نشان می‌دهد طفل دارای چه استعداد
 فکری است . در این قسمت از آغاز قرن بیستم مبادی تحقیقات بسیار و
 پیشرفتهای شایان شده و مقتضی است مفصلتر در اینجا تشریح شود .
 آموزگاران همیشه می‌گویند فلان کودک باهوش است و آن دیگری
 کم هوش - بعضی خوش خلق هستند و عده ای کج خلق یا اختلاف‌های
 دیگری میان آنها موجود است از قبیل کندی یا بسیاری توجه و دقت - نیرو
 یا سستی اراده - آسانی یا دشواری در انجام دادن تکالیف مدرسه . مطالعات
 و تتبعات دقیقی که ایرز (۱) یکی از علمای پرورش در امریکا بعمل آورد
 نشان داد که در یک مدرسه ۵۶۰ نفری ۳۷ درصد از اطفال نسبت به نشان
 (بمقدار شش ماه تا سه ماه و نیم) از کلاسی که قاعده باید در آن باشند
 عقب بودند و ۶ درصد جلو و فقط ۵۸ درصد در کلاس متعلق بسن خود

بودند ! این نوع مطالعات معلمان و اولیای مدرسه و فرهنگ را متوجه اختلاف استعداد کودکان و لزوم رعایت آن و طبقه بندی صحیح اطفال نمود .

در ۱۹۰۵ دو نفر فرانسوی موسوم به بینه و سیهون (۱) **سنجش هوش** برای نخستین بار معیاری که جهت سنجش هوش شاگردان مدرسه پیدا کرده بودند منتشر ساختند . در ۱۹۰۸ و ۱۹۱۱ در آن واریسی نمودند و از نو انتشار دادند . دو سال بعد یکنفر امریکائی موسوم به ترمن (۲) از آن اقتباس کرد و دامنه آنرا بسیار وسعت داد و نتیجه کار خود را در ۱۹۱۶ طبع و نشر کرد . پس از آن اقسام و انواع متعدد در امریکا تعبیه شد که شماره آن نامعلوم است . وسیله ای که برای سنجش هوش بکار میبرند یک نوع امتحانی است که بانگلیسی تست (۳) گویند . اگر هوش هر طفل را جداگانه اندازه گیرند تستی را که بکار میبرند تست فردی خوانند و اگر دسته و گروهی را یک باره بسنجند تستی که استعمال می کنند تست جمعی است . در نتیجه استعمال تست در امریکا شاگردانی را که باهم در یک کلاس و یک طبقه جامیدهند از حیث استعداد بایکدیگر تقریباً فرق ندارند . چون سنجش هوش بوسیله عدد بیان میشود دیگر کلمات کم هوش یا تیز هوش یا متوسط را بکار نمیبرند و بنابراین طبقه بندی که میکنند از روی حدس و تخمین نیست .

استعمال تست نشان داده است که اولاً استعداد فکری درجات

(۱) Simon و Binet

(۲) Terman استاد دانشگاه استنفورد Stanford واقع در کالیفرنیا

(۳) Test این لفظ بین المللی شده و همین جهت آنرا عیناً بکار بردیم .

مختلف و بیشمار دارد. نانیاً استعداد یا عدم استعداد فکری بحال خود باقی و بایدار میماند. اگر طفلی باهوش است باهوش و اگر بیهوش است بیهوش خواهد ماند و باوجود اهمیت شایانی که پرورش و آموزش دارد وراثت است که میزان هوش و استعداد را معین میکند.

همین حقیقت است که فردوسی هزار سال قبل در ایات ذیل بیان

فرموده :

درختی که تلخ است ویرا سرشت
 کدورش برنشانی بی باغ بهشت
 وراز جوی خلدش بهنگام آب
 به بیخ انکین ریزی و شه دنا ب
 سرانجام گوهر بکار آورد
 همان میوه تلخ بار آورد
 و سعدی نیز مکرر در کتاب گلستان و بوستان بدان اشارت فرموده که برای
 نمونه کافست یکی دویست در اینجا نقل شود :

باران که در لطافت طبعش خلاف نیست

در باغ لاله روید و در شوره زار خس

یا

اگر آب زندگی بارد
 هرگز از شاخ بید بر نخوری
 پرورش قابلیت ذاتی را بمنصه ظهور میرساند و استعداد باطنی را
 هویدامیسازد. تربیت استعداد را خلق و ایجاد نمیکند بلکه آنرا از حالت
 نهانی بحالت آشکارا درمیآورد. همانطور که انسان از حیث بدن و جسم
 از پدر و مادر خود ارث می برد همانطور نیز وارث هوش و استعداد یا
 بی هوشی و بی استعدادی اولیای خود میباشد.

برای نمونه در اینجا از تست فردی استفرد (۱) اقتباس
 میشود. تست مذکور برای کودکانی است که در محیط

تست فردی

امریکا پرورش یافته باشند و از شش سالگی بمدرسه روند و عبارتست از تقریباً نود تست که هرشش ققره آن برای يك سن است . ممتحن این تست ها را زبانی انجام میدهد و نتیجه یاد درست است یا نادرست . تمام تست ها را بيك نفر نمیدهند بلکه ازجائی آغاز میکنند که نزدیک بسن واقعی طفل باشد و آنقدر بالا میروند که دیگر كودك از عهده هیچ يك بر نیاید . اینك چند نمونه :

كودك سه ساله - گفتن نام چیزهای معمولی

ممتحن کلیدی را بطفل نشان میدهد و میپرسد این چیست . همین عمل را در مورد ساعت و مداد و ده دیناری و چاقو تکرار میکند . اگر سه جواب درست شنید كودك از عهده بر آمده است .

كودك چهار ساله - قوه فهم و ادراك

- ممتحن میپرسد : (۱) وقتی خوابتان میآید چه باید بکنید ؟
(۲) وقتی سردتان است چه باید بکنید ؟
(۳) وقتی گرسنه میشوید چه باید بکنید ؟

اگر كودك دو جواب درست بدهد از عهده بر آمده است .

حالا جواب درست کدام و نا درست از چه قرار است قبلا از روی آزمایشهایی که در مورد هزاران طفل چهار ساله کرده و حد وسط آنرا گرفته اند معین شده و بنابراین بسته بقضاوت ممتحن نیست ،

كودك هشت ساله - پیدا کردن مشابهت اشیاء

ممتحن میگوید من دو چیز را نام میبرم که از لحاظی باهم مشابهت دارند . شما بگوئید چگونه باهم شبیه هستند . چوب و زغال سنگ از چه حیث باهم شبیه هستند ؟ همینطور سیب و هلو - آهن و نقره - کشتی و انومیل ؟

اگر کودک دو جواب درست (که قبلاً معین شده کدام است) بدهد
از عهده برآمده است .

کودک نه ساله - چهار رقم به عقب

ممتحن میگوید : با دقت گوش کنید . من چند عدد را اسم میبرم
و شما باید آنها را بعکس ترتیبی که میگویم تکرار کنید . مثلاً اگر من
بگویم ۵ - ۱ - ۴ شما باید بگوئید ۴ - ۱ - ۵ خوب ملتفت شدید ؟
حالا آماده باشید و خوب گوش کنید و اعداد را بعکس ترتیب تکرار نهائید :

(۱) ۸ ۲ ۵ ۶

(۲) ۷ ۳ ۹ ۴

(۳) ۹ ۲ ۶ ۸

اگر کودک يك جواب درست بدهد قبول است

کودک ده ساله - شمردن شصت کلمه

ممتحن میگوید هر قدر میتوانید در سه دقیقه برای من کلمه
بشمارید . وقتی گفتم «خبردار» شروع کنید و هر چه ممکن است تندتر
نام ببرید و من خواهم شمرم . هر کلمه ای ذکر کنید مانند ابر ... سنگ ...
صندلی ... خوش ... حاضر ... برو ... قبول است . اگر کودک در سه دقیقه
بسیار شصت کلمه بگوید از عهده تست برآمده است .

کودک دوازده ساله - عبارتهای بهم خورده

ممتحن دسته اول کلمات ذیل را نشان داده میگوید اگر این
کلمه هارا درست باهم جور کنید جمله بامعنی میشود . بنابراین با دقت
نگاه کنید و بگوئید هر کدام را چگونه باید جور کرد .
(۱) جواب خاموشی ابلهان است .

(۲) رنج میسر نابرده نمیشود گنج

(۳) چاه همیشه ته است چاه کن

يك دقيقه برای هر جواب باید بشاگرد وقت داد . اگر دو جواب درست بدهد از عهده برآمده است .

اگر مثلاً کودکی از تست های طفل سه ساله آغاز کند و از تست نه سالگی بگذرد ولی از عهده تست های بعد بر نیاید - میگویند آن کودک هوش متوسط کودکان نه ساله را داراست .

هنگامی که عده ای از کودکان را در آن واحد مورد **تست جمعی** امتحان قرار دهند و بخواهند هوش آنها را اندازه گیرند تست جمعی بکار میبرند . تست جمعی انواع و اقسام دارد و عده آن از شمار بیرون است . در اینجا وارد اختلاف آن با تست فردی و محسنات و معایب آن نمیشویم و فقط از تست جمعی ترمن که برای شاگردان دبیرستانهای امریکا وضع شده است اقتباس میکنیم . تست مذکور دارای ده قسمت است که قبلاً طبع شده و میان شاگردان در موقع امتحان توزیع میشود . همه آنها در يك ساعت باید آغاز کنند و در مدتی که معین شده و از طرف ممتحن اعلام میشود باید از نوشتن دست بکشند . قسمت اول راجع است باطلاعات کلی از قبیل اینکه شاگرد باید در جمله ذیل کلمه ای که جواب درست است خط بکشد :

قهوه عبارتست از : پوست برگ ریشه میوه درخت

در قسمت دوم بهترین جواب را باید تشخیص داد و با علامتی

معین کرد مثال :

انسان بمدرسه میرود زیرا که
معلم از انسان راضی میشود
مدرسه آینه انسان را تأمین میکند
مدرسه بهتر از خانه است

مثالی از قسمت سوم :

تعیین کنید آیا کلمات زیر دو بدو مترادفند یا متضاد :

فروزان درخشان تابان تاریک

قسمت چهارم برگزیدن کلمات است از روی منطوق چنان که

در جمله های ذیل باید زیر دو کلمه که جواب درست است خط کشید :

اسب همیشه دارای طویله سم نعل دم است

در قسمت پنجم حساب است و مسئله های فکری میدهند .

قسمت ششم برای اینست که ببینند شاگرد معنای عبارت رامیفهمد

یا خیر . جواب جمله های زیر را باید نوشت : بلی یا نه

آیا آدم با وجدان خطا میکند ؟

آیا آلیاژ نوعی از ادوات موزیک است ؟

قسمت هفتم راجع به مشابهت است . بیست جمله مانند جمله های

زیر داده میشود :

نسبت زهر به لاکت مانند غداست به : خوردن پرنده به زندگانی

نسبت ۱ به ۳ مثل ۹ است به : ۱۸ ۲۷ ۳۶ ۴۵

رُبی کلمه یا عددی که درست است باید خط کشید .

در قسمت هشتم کلمات را باید جور کرد تا با معنی شود و گفت

آیا درست است یا نه درست . مثال :

توانا دانا بود هر که بود

قسمت نهم در حلقه بندی است . مثلاً کلمه ای ده در سطر های

زیر بیاموزد است باید زیر آن خط کشید :

- ۱۵۳ -

علیرضا خسرو انوشیروان گیتی
تولد خوشی خنده شادمانی

قسمت دهم در سلسله اعداد است . مثال : سلسله اعداد زیر را تا دو رقم باید جلو برد :

۷	۶	۵	۴	۳	.	.
۸	۴	۲	۱	$\frac{۱}{۴}$	.	.

سن فکری تست های جمعی مذکور یا مشابه آنها را در مورد هزاران کودک بکار برده اند و قبلاً میدانند که بطور متوسط مثلاً طفل چهارده ساله فلان مقدار جواب درست میدهد . بنا بر این اگر طفل معینی همان مقدار جواب درست را داد میگویند هوش متوسط کودکان چهارده ساله را دارد . این عدد ۱۴ را سن فکری طفل مذکور مینامند . در تست های فردی نیز همینکه طفل تا حد مشخصی رسید و مثلاً تست های کودکان نه ساله را درست انجام داد ولی از عهده تست های بعد بر نیامد میگویند طفل مزبور دارای هوش متوسط بچه های نه ساله است و این عدد ۹ را سن فکری او می شمارند که میتوان بوسیله حروف س . ف . نشان داد . سن فکری را همیشه بماه تبدیل میکنند . مثلاً اگر سن فکری طفلی از روی تست ۹ سال و ۴ ماه باشد برای آن طفل س . ف . = ۱۱۲ ماه

اگر سن حقیقی همین طفل فرضاً ۱۱ سال تمام باشد و آن را بوسیله حرف س . ح . نشان دهند برای طفل مزبور س . ح . = ۱۳۲ ماه

خارج قسمت سن فکری بر سن حقیقی عبارتست از اندازه هوش

بنابر این اندازه هوش طفل مذکور برابر است با :

$$\frac{\text{س ف}}{\text{س ح}} = \frac{۱۱۲}{۱۳۲} = ۰.۸۵$$

برای آسانی کار خارج قسمت را در ۱۰۰ ضرب میکنند بطوریکه

در مثال فوق اندازه هوش طفل مساویست با ۸۵

مطابق تحقیقاتی که علمای آموزش و پرورش کرده اند نصیب و

قسمت هوش در افراد بشر مانند دیگر مشخصات از قبیل قد و سنگینی

میباشد یعنی اکثریت توده مردم از حیث قد و سنگینی و هوش در حد وسط

هستند و عده آنان که از حد وسط دور میشوند بتدریج کم میشود .

هوش انبوه مردم یعنی حد وسط عبارت خواهد بود از ۱۰۰ (کسی که سن

فکری و حقیقی اش مساوی باشد) و هر چه از ۱۰۰ کمتر شود شماره اشخاصی

که دارای آن هوش هستند نقصان مییابد . چنانکه در امریکا افرادی که

دارای هوش ۱۳۰ یعنی بسیار تیز هوش باشند و آنانکه هوششان از ۷۰

پایین تر یعنی کم عقل و ابله باشند از یک درصد شاگردان مدرسه زیاده تر

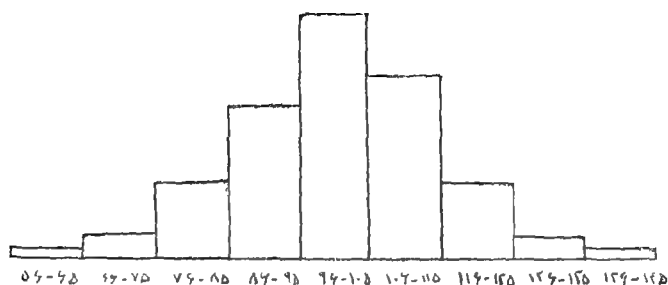
نمیباشد . برای اینکه توزیع هوش بشکل همگوسی نمایش داده شود نتیجه ای

دیده ترین از اندازه کوفت هوش ۹۰ شاگرد دبستان (از ۵ تا ۱۶ ساله)

با سرعت آورده و با این داده است در سمت نه پشت ارائه میشود . در خط

افقی اندازه هوش و در خط عمودی عده شاگردانی که دارای هوش پایین

بوده اند نقل شده است

نمایش هوش ۹۰۵ شاگرد دبستان از ۵ تا ۱۴ سالگی

در مثال بالا نتیجه بقرار زیر بوده :

اندازه هوش چند درصد از شاگردان

۵۶-۶۵ ۰.۳٪

۶۶-۷۵ ۲.۳٪

۷۶-۸۵ ۸.۶٪

۸۶-۹۵ ۲۰.۱٪

۹۶-۱۰۵ ۳۳.۹٪

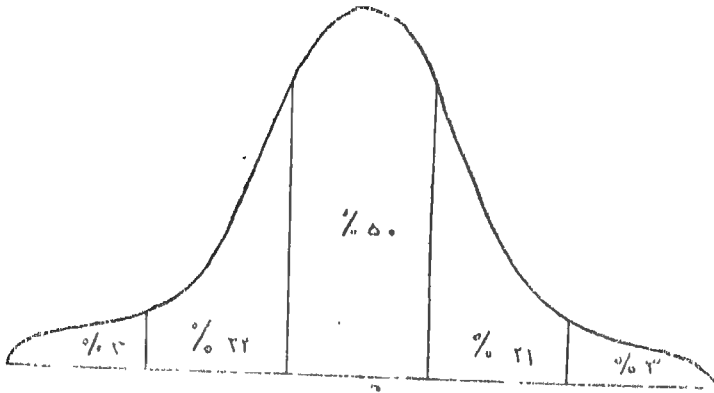
۱۰۶-۱۱۵ ۲۳.۱٪

۱۱۶-۱۲۵ ۹٪

۱۲۶-۱۳۵ ۲.۳٪

۱۳۶-۱۴۵ ۰.۵٪

اگر شماره کودکی که مورد آزمایش قرار داده اند بسیار زیاد باشد بجای خط منکسر منحنی بدست می آید و بدین شکل خواهد بود:

منحنی طبیعی - نمایش هوش

منحنی فوق را که دارای فرمول ریاضی است و تغییرات آن بموجب

آن فرمول معین است منحنی طبیعی نامند .

وسیله ای که بشرح فوق برای پیدا کردن استعداد و سنجش هوش

اهمیت اطفال بدست آورده اند برای آموزش و پرورش آنها اهمیت

سنجش بسیار دارد : وقتی بخواهند کودکان را طبقه بندی کنند از روی

هوش ، فکری آنها را در کلاسهای جداگانه و با اطفالی را که دارای

هوش مساوی در تندباینکد پیگردریکد با می گذارند و در نتیجه تمام شاگردان

از دروس معلم بیا اندازه استفاده میکنند و معلم نیز مثل این است که

برای یکنه نفر تدریس کند . همچنین برای برتن شاگردان از کلاسی

بکازس بالاتر - مقدار کاری که باید دانش آموزان انجام دهند - روش

آموزش - تعلیم کودکان بهوش و کم استعداد با بسیار با هوش و مستعد

سنجش هوش سخت ضروری است .

برای تعیین رشد تحصیلی شاگردان و اطمینانی او در انتخاب شغل بواسطه

آزمایشی ده درمورد هزاران اطفال و صاحبان مشاغل کرده اند میدانند که

هر رشته تحصیل و هر کار چه مقدار هوش لازم دارد • از این رو اولیای مدرسه بوسیله اندازه گرفتن هوش کودکان و بعضی عامل های دیگر (مانند احتیاجات جامعه - عشق و علاقه طفل - میل پدر و مادر ...) رشته تحصیلی و شغل آینده او را معین میکنند • هنگامی که شاگردان دچار زحمت زیاد شده اند با از تحصیل وامانده اند یا شرارت و ببد ذاتی و سوء اخلاق نشان داده اند سنجش هوش فوراً قضایا را روشن کرده و در نتیجه اولیای مدرسه توانسته اند اقدامات مقتضی بعمل آورند • رو بهم رفته بطوری که نگارنده در امریکا شخصاً مشاهده کرده در تمام آموزشگاه های مهم و مترقی بوسیله انواع و اقسام تست ها هوش را می سنجند و از روی آن برای هر طفل تصمیم میگیرند و از این راه فواید بیشمار میبرند که کتابها برای شرح آن باید نوشت •

اختلافی دیگر علاوه بر اختلافی که از لحاظ جسمانی در بدن کودکان مشاهده می گردد و علاوه بر تفاوت هایی که میان شاگردان از حیث هوش و استعداد دیده میشود که همه طبیعی و فطری است هنگام آموزش نیز اختلافات دیگری از لحاظ تسلط بر موضوع درس پدید میآید • مثلاً در معاینه ای که در ۱۹۱۶ از مدارس شهر کلیولند (۱) نموده اند دیده اند که در کلاس پنجم یک مدرسه بعضی از شاگردان کتاب قرائت را در هر دقیقه هشت تا نه سطر بصدا میخوانند در صورتیکه عده دیگری ۱۹ تا ۲۰ سطر • همین طور در مطالعه کردن و آهسته خواندن بعضی در هر دقیقه ۴۰ سطر دیگر ۶۰ سطر قرائت میکنند • این نوع معاینه ها که بطور مبسوط در کتب ضبط است و محتاج بتکرار

(۱) Cleveland در کشور Ohio از کشورهای متحد امریکای شمالی.

در اینجا نیست می‌رساند که بطور کلی افرادی که در يك مدرسه تحصیل می‌کنند باهم اختلافات زیاد دارند و هنگام پرورش و آموزش باید آنرا رعایت کرد.

این اختلافات را از روزگاران پیش حس می‌کردند ولی رعایت
اختلافات فقط از آغاز قرن بیستم میلادی است که در چگونگی این

اختلافات وارد شده و در نتیجه کوشش نموده اند وسایل آموزش و پرورش را مطابق قوه شاگردان قرار دهند . اگر این اختلافات رعایت نشود همه شاگردان را يك نظر بنگرند و از همه انتظار داشته باشند کار معینی را در يك مدت با نتیجه مشابه انجام دهند برخلاف انصاف و داد رفتار کرده اند .

اگر معلم بخواهد حد وسط قوه شاگردان را مأخذ تدریس خود قرار دهد هم بشاگردان تیزهوش ظلم خواهد شد و هم باطفال کند ذهن زیرا که اولیها را از کار و کوشش زیاد و پیشرفت کردن بازداشته و دومی‌ها را از فهمیدن موضوع و تسلط بر مواد درس محروم ساخته است . از طرف دیگر اگر قوه تیزهوش ترین شاگردان کلاس مأخذ تدریس شود اطفال کم هوش و کم قوه را ناچار بکلاس پائین تر باید بفرستند و اگر قوه دسئه اخیر را مأخذ قرار دهند باطفال مستعد ستم خواهد شد و در هر دو صورت برای افراد کلاس تساوی فرصت حاصل نشده است .

برای اینکه اشکال درس و سرعت و مقدار کاری که بهر
راه حل شاگرد بدهند متناسب با استعداد او باشد باید هر يك را جدا گانه درس داد و طرز تعلیم انفرادی را پیش گرفت . این روش البته معایبی را در بر دارد .

اولا اگر کلاسی سی نفر شاگرد داشته باشد و معلم روزی پنج ساعت وقت صرف آنها کند بهر يك فقط ده دقیقه میرسد و این متداری برای آموزش و پرورش یکنفر کافی نیست . نانیا وقتی شاگرد تنها تحصیل کرد برای کارهای اجتماعی برورش نمی یابد و حس اشتراك منافع که بواسطه مبادرت دسته ای بکارمعی ایجاد میشود در او تولید نمیگردد و کار کردن با جامعه را که باید از کودکی یاد گیرد فرا نخواهد گرفت . بنابراین نباید روش آموختن جمعی را از دست داد . اصولی که برای رفع اختلاف و رعایت آن میتوان پیروی کرد بقرار زیر است :

۱ - باید سعی کرد که اختلافات شاگردان از حیث هوش و استعداد و مقدار معلومات حتی المقدور کم باشد . برای این کار در نقاطی که شماره شاگرد کافی است و میتوان کلاسهائی تشکیل داد که شاگردانش دارای هوش مساوی باشند بواسطه تست هوش را اندازه میگیرند و حتی الامکان آنها را که از لحاظ هوش و استعداد اختلاف زیاد نداشته باشند در یک کلاس جا میدهند . وسیله دیگر اینست که بجای کلاسهائی که دوره آنها یکسال باشد کلاسهائی برپا مینمایند که دوره آنها شش ماه باشد تا اگر شاگردی نتوانست بار قفای خود جلو رود و ترفیع یابد و در همان کلاس باقیماند فقط شش ماه عقب مانده باشد و بآسانی بتواند باشاگردانی که از کلاس پایین تر میآیند همدرس شود .

۲ - طرز کار و سازمان باید طوری باشد که در هر موقع انتقال شاگرد از دسته ای بدسته دیگر امکان پذیر باشد چنانکه دروسایی که در این فصل ذکر میشود مسئله روشن خواهد شد .

۳ - معلم باید در هر حال ذوق و بنيه و خلق هر شاگرد را رعایت

کند . شاگردی را که محبوب است تشویق و تقویت کند و باو دل بدهد
 شاگردی را که عصبانی است آرام کند - آنرا که زیاد حساس یا کج خلق
 است باخوش خلقی و متانت رام نماید . حال بینیم چگونه میتوان اصول
 مذکور را بکار برد و باچه طریقه هائی میشود عملاً اختلافات را رعایت کرد .
 عده ای از علمای پرورش در امریکا معتقدند که بهترین وسیله
راه رعایت
اختلاف برای رعایت اختلاف میان شاگردان اینست که هر شاگرد
 را جداگانه درس آموزند و برای اینکه ضمناً محصل باجماعت
 کار کند و برای زندگانی اجزئاعی آماده شود قسمتی از وقت را صرف
 این امر نمایند . طرحی که برای این منظور ریخته اند موسوم است به
 طرح وینتکا (۱) زیرا در شهر مذکور ابتدا معمول و مجری شده - بر طبق
 این طرح نصف وقت صرف تحصیل انفرادی میشود و نصف دیگر صرف
 کار کردن بادیگر شاگردان کلاس . ساعات صبح و عصر بدو بخش تقسیم
 میشود . یک بخش برای تحصیل و بخش دیگر برای پرورش اجتماعی
 تخصیص مییابد . هنگام تحصیل انفرادی از روی برگ چاپ شده که
 بشاگرد میدهند هر کدام مطابق نیرو و استعدادی که دارند بفرار گرفتن
 حداقل معلومات میپردازند . مثلاً اگر انسان وارد کلاس چهارم شود
 ملاحظه میکند یک نفر به حساب سال سوم اشتغال دارد - دیگری بچهار
 عمل اضافی کسر مشغول است (که جزو برنامه کلاس پنجم میباشد) - سومی
 حالت سوم تقسیم را انجام میدهد - چهارمی ابتدا مشغول قرائت کتاب
 چهارم است بعد بحساب کلاس سوم میپردازد . . .

در این طرح پس گرفتن درس معمول نیست . خود شاگرد باید

(۱) Winnetka یکی از شهرهای کشور Illinois از کشورهای متحده امریکای شمالی

مبحثی را فراگرفت بوسیلهٔ تست از خودش امتحان میکند و چون اطمینان به کامیابی خود حاصل کرد از آموزگار در خواست میکند او را بیازماید . اگر در این امتحان کامیاب نشد در قسمت هائی که ضعیف بوده مجدداً کار میکند و از نو امتحان می‌دهد تا توفیق نصیبش گردد.

هنگام اشتغال بامور اجتماعی قواعد و قوانین ثابتی موجود نیست. شاگردان ممکن است یسکی از کارهای فوق برنامه اشتغال ورزند مانند نمایش و موسیقی و ورزش و انجمن داری و طبع روزنامهٔ آموزشگاه و ... طرح دیگری که کم و بیش شباهت بطرح مذکور دارد موسوم است بطرح دالتن (۱) که در ۱۹۱۱ خانم یارکهورست (۲) امریکائی تهیه کرده است . این طرح فقط برای کلاس چهارم بیالاست . در هر رشته از درسها آموزگار مخصوص آن شاگرد قرار کار یک ماه را میگذارد . این قرار قبلاً در کاغذ چاپ شده و موسوم است به کترات و تمام جزئیات تحصیل و عملیاتی که شاگرد باید انجام دهد در آن قید شده است .

برای انجام هر کترات شاگرد باطابق مخصوصی می‌رود . در این اطاق تمام وسایل کار مطالعه از کتاب و آزمایشگاه و مجموعه گیاه و سنگ آماده شده است . همینکه کتراتی پایان رسید به معلم مربوط امتحان میدهد . در هر قسمت جلسان مباحثه از طرف اولیای مدرسه برپا میشود و در این جلسات شاگرد بهمکاری و زندگانی باجمعیت خو میگیرد .
سومین وسیله برای رعایت اختلافات این است که شاگرد را در هر

(۱) Dalton یکی از شهرهای کشور Massachusetts از کشورهای متحد امریکای شمالی

(۲) Miss Helen Parkhurst

موقع از سال که لازم باشد بدون توجه بمقررات ارتقاء دهند و بوسیله تست و از روی سن فکری او را بکلاس بالاتر بفرستند و منتظر امتحان سه ماهه یانیمه سال یا آخر سال نشوند.

بالاخره وسیله دیگری که باید در اینجا تذکر داد این است که مقدار تکلیف و درس را به ترتیبی که گفته می شود متناسب با قوه هر شاگرد قرار دهند. معلم درس و تکلیف را مطابق استعداد ضعیف ترین شاگردان کلاس برای همه تعیین می کند و در کلاس مورد بحث و پرسش قرار میدهد. این درس را درس همگانی گویند. دو درجه دیگر نیز برای شاگردان متوسطه و قوی درس و تکلیف معین میکند که مکمل و متمم درس همگانی است. انتخاب دسته نیرومندیها متوسط با خود شاگرد است. در اینجا پس گرفتن درس معمول میباشد و هر شاگرد البته کوشش میکند حد اکثر را انجام دهد تا نمره بهتر و عالیتر بگیرد.

طرح مذکور شاگرد را تحریک بکوشش و کار میکند و میان شاگردان ایجاد هم چشمی مینماید. بوسیله این طرح هم اختلاف میان دانش آموزان رعایت میشود و هم شاگردانی که از حیث رشد متشابه و از لحاظ سن برابرند باهم جمعا تحصیل و عمل میکنند. بهترین روش ظاهراً همین است و معلمان مدارس مترقی کشور های متمدن بآن رغبت وافر دارند.

بدیهی است معلم باید حقیقه لایق باشد تا بتواند نیروی شاگردان را باز شناسد و سه نوع مختلف تدریس نماید.

فصل سوم

حس مسئولیت اجتماعی و همکاری

خنك آنكه آسایش مرد وزن گزیند بر آسایش خویشتر
کوش تا خلق را بکار آئی با بخشمت جهان بیسارائی
نظافتی

یکی از نقائصی که در زندگی کنونی ما مشاهده

میشود نبودن حس مسئولیت اجتماعی و همکاری

نبودن حس
مسئولیت اجتماعی

یعنی تعاون و معاضدت است . اولاً ما عادت

نکرده ایم باهم کار کنیم و میل داریم هر کدام برای خود راهی در پیش
گیریم و از دیگران جدا باشیم و همه چیز خود را از دیگران پنهان داریم .

ضرب المثل معروف عربی « استر ذهابك و ذهابك و مذهبك » در دماغ ما
ریشه دوانده و ما را از کار کردن با دیگر افراد جامعه باز میدارد زیرا که

در نتیجه توحید مساعی و تشکیل جمعیت ممکن است تمول و حشر و

معشرت و مذهب ما بر دیگران معلوم شود و این برخلاف مدلول

ضرب المثل مذکور است . نبودن احزاب پایدار و نیرومند و شرکتهای

تجارتی (۱) و کمپانیها و نداشتن اجتماعات مانند باشگاه و کانون و انجمن

که برقرار بماند معلول همین علت است . پیشرفت نکردن کار مهمانخانها

برای همین است که خود ما از رفتن و پذیرائی کردن دوستان خود

(۱) خوشبختانه از تاریخ چاپ نخست کتاب تا چاپ پنجم سر کتبهای متعدد توسط
دولت و مردم تشکیل یافته و باید امیدوار شد که این کار توسعه حاصل کند

در مهمانخانه اکراه داریم و فقط شماره معدودی از مسافران خارجی در آنها اقامت میکنند و این عده برای دوام کردن و بهبودی مهمانخانه کافی نیست. سابقاً بعنوان روضه خوانی هفتگی مردم تا حدی دوره جمع میشدند ولی اخیراً که جنبش نوین در ایران پدید آمده است مجالس روضه خوانی از رونق افتاده و بسیاری از آنها از میان رفته و هنوز مجالسی جای آنها را نگرفته است. مغایرت و حتی کار شکنی که میان ادارات ما موجود است و مثل این مینماید که از کشور های مختلف بیگانه باشند بواسطه همین است که ما خو نگرفته ایم بادیگران کار کنیم.

ثانیاً خوب و بد جامعه را خوب و بد خود نمیدانیم و همینکه گلیم خود را از آب کشیدیم نسبت بکارهایی که جنبه همگانی دارد بیعلاقه میشویم. بفرموده سعدی :

دو نان چو گلیم خویش بیرون بردند

گویند چه غم گر همه عالم مردند !

وقتی از خبابانهای عبور میکنید که جوی آب دارد و ملاحظه میکنید عده ای بشستن کهنه و ریختن اشتغال دارند هیچ شنیده اید که مردم اعتراضی بکنند ؟ از ریختن خاکروبه در آب روان یاریختن لجن حوض در نهر یادو چرخه سواری در پیاده رو یا شکستن شاخه درختهای خیابان دیده اید کسی متغیر شود یا سخنی بگوید ؟

ثالثاً ما خودمان را در دانشگاه جامعه مسئول نمیدانیم. اگر معلم هستیم در فکر افزودن دانش خود نیستیم و فهماندن درس و پیشرفت اطفال را در نظر نمیگیریم. اگر کارمند اداره هستیم وظایفی که بر عهده ماست بخودی خود انجام نمیدهیم و فکر نمیکنیم که جامعه بما حقوق میدهد تا

خدماتی که بمامحول کرده است انجام دهیم ومنتظر هستیم صاحب هر کار
مراجعه کند تا با هزار تفرعن و آقائی گامی برای او پیش نهم . اگر
صاحب خانه هستیم گذاردن ناودان را بکوچه و ریختن برف بام را بر
سر عابرین عیب نمیدانیم ...

ولی در حال حاضر دیگر نمیتوان بطور انفراد
زندگی کرد و نسبت بجامعه بیعلاقه بود . وسایل
ارتباط و حمل و نقل که بواسطه اختراع راه آهن
و اتومبیل و هواپیما روز بروز در ترقی است بحدی جامعه های کوچک را
بهم نزدیک ساخته و باندازه ای بر جمعیت شهرها افزوده و میافزاید که اهالی
یک کشور و بلکه یک قاره مانند اهالی یک خانواده هستند و ناچار باید
منافع همدیگر را رعایت نمایند و برای پیش بردن مقاصد خود بابکدیگر
همدستی و معاضدت کنند . اگر در سابق ریختن زباله در جوی آب موجب
بیماری ۱۰۰ نفر میشد امروز همان کار ممکن است ۱۰۰۰۰ تن را مبتلا
بامراض نماید . اگر در قدیم بازرگانی ممکن بود با پنج هزار ریال سرمایه
داد و ستد کند و معیشت خود را اداره نماید امروز او را در مقابل شرکت
های بومی و بیگانه که میلیون ها ریال سرمایه دارند رقابت میسر نیست .
تمدن امروز با جمع کردن و تمرکز دادن افراد جامعه های کوچک و
تشکیل مراکز بر جمعیت بدون حس مسئولیت اجتماعی و بدون معاضدت
قابل دوام و بقاء نیست و از این جهت است که مایک فصل مخصوص از این
کتاب را بدین کار اختصاص میدهیم و امیدواریم من بعد باین قسمت توجه
خاصی معطوف شود و این نقص بزرگ از میان ما مرتفع گردد .

غفلت نظر بسابقه و سنتی که در کشور ما موجود است تصور
آموزشگاه ها میکنند وظیفه مدرسه تنها آموختن سواد و پر کردن

حافظه از معلومات است . هنوز آموزشگاه های ما متوجه نشده اند که وظیفه اصلی آنها پرورش **کودک** است - آنها برای اینکه عضو سودمند و مؤثر جامعه شود . در عین اینکه مدرسه به خیال خود تنها مشغول تعلیم سواد است مسائل مهم دیگر مانند بهداشت و تندرستی طفل و رفتار و نظریه او نسبت بمذهب و مدنیت و دیگر عواملی که زندگانی را تشکیل میدهند خواهی نخواهی بطریق خوب یا بد در ضمن در اخلاق و سرشت او جای گزین میشود . مثلاً برای اینکه اطفال برخلاف منافع عمومی مدرسه رفتار نکنند تنبیه ها و کیفر های سخت برقرار است و نتیجه این اعمال از دو حال خارج نیست یا طفل از سدت کثرت مجازات فرمانبردار صرفاً و اطاعت محض میشود و یا یاغی و سرکش از کار بیرون میآید و این هر دو برای جامعه و خود طفل زیان دارد در صورتیکه ممکن است انتظامات را در مدرسه طوری بر پا کرد که طفل حس کند برای نفع همگانی و حمایت افراد وضع شده است و بدین ترتیب قلباً مایل بقبول آن انتظامات و رعایت آنها شود نه از روی ترس و جبر . چون در مدرسه است که کودک برای نخستین بار حکومتی مشاهده میکند و در تحت قواعد و نظاماتی قرار میگیرد هر نظر و برخوردی که نسبت بدان حاصل کند در تمام عمر برایش باقی خواهد ماند . اگر حس کرد که قواعد مذکور برای تحمیل نفوا و هوس است قهراً متمایل بسر پیچی و فرار از فرمانبرداری میشود و اگر درك نمود برای حفظ حقوق و آسایش عموم است ناچار علاقه مند بر رعایت آن میگردد .

برای اجتهادی نمودن شاگرد دو عامل مهم لازم است یکی عادت و دیگری علاقه مند شدن بآن عادت و این هر دو در مدرسه بخوبی ممکن

است صورت گیرد. باید در مدرسه محیطی ایجاد کرد و شاگردان را در وضعی قرار داد که عملاً با اخلاق لازم خوگیرند و حس مسئولیت و معاضدت و تعاون در آنها تولید و جزء عادات آنان گردد. اگر شاگرد را در تیم فوتبال قرار دهید و او باریقان دیگر خود مطابق ترتیبی که برای این کار مقرر است مشغول بازی گردد حس میکند که فتح و فیروزی باید نصیب دسته او شود و مسئولیتی در پیشرفت این منظور در خود احساس میکند و برای کامیابی بادیگر همبازیها معاونت و همدستی مینماید و همین که این عمل تکرار شد بدان علاقه پیدا میکند.

برای ایجاد محیطی که در فوق بدان اشاره شد و بمنظور اجتماعی نمودن شاگرد در کشورهای متمدن وسایل متعددی برانگیخته و سایل بهترین و مهمترین آنها در انگلستان و امریکا مجرا و معمول است و در اینجا ذکر مختصری از آنها میشود.

۱- تالار اجتماعات - هرچندی یکبار شاگردان آموزشگاه در تالاری که گنجایش آنها را داشته باشد حضور بهم رسانند. اگر مدرسه تالاری ندارد که تمام اطفال در آنجا قرار گیرند و هوا نیز مساعد نباشد که در هوای آزاد جمع شوند ممکن است شاگردان دوسه کلاس را در یکجا جمع کرد. این تالار را تالار اجتماعات گویند و ممکن است هفته ای یک یا دوبار تشکیل گردد.

در حضور شاگردان عده ای که قبلاً خود را حاضر کرده اند نمایش میدهند. در دبستانها عموماً عده مذکور شاگردان یک کلاس هستند و بانظر معلم خود نمایش را تهیه میکنند. نمایش مذکور لازم نیست حتماً نوعی از تئاتر باشد ولی چون اطفال ذوق زیاد ببازیگری

و تقلید دارند باید کوشش کرد هر قدر ممکن است این جنبه را داشته باشد . شاگردانی که نمایش را به پده گرفته اند در مقابل جامعه مدرسه (که در تالار گرد آمده اند) خود را مسئول خوبی آن میدانند و باریقان خود در پیش بردن کار و موفق شدن همراهی و همدستی میکنند و حس مسئولیت و تعاون و همکاری از همین جا تولید میشود .

هنگامی که نگارنده در امریکا بود و عده ای از آموزشگاهها را معاینه میکرد چند نوع تالار اجتماعات مشاهده نمود . در شهر زیبای اسکارسدل (۱) نزدیک نیویورک مدرسه ایست موسوم به فکس مدو (۲) در یکی از روزهای اکتبر ۱۹۳۰ که بآنجا رفته بود تالار اجتماعات داشتند . یکی از شاگردان کلاس چهارم ابتدائی که میان شاگردان مدرسه در ردیف های اول نشسته بود ماشین نورافکنی را بکار می انداخت و قریب بیست و پنج شیشه عکس راجع به جغرافیای سوئد پرده انداخت و یکی از مدرسانش در صحنه نمایش بهلوی پرده ایستاده راجع به ربك از عكسها توضیحاتی میداد . این قسمت که باتمام رسید نمایشنامه (پیس) مختصری که شاگردان کلاس چهارم نوشته بودند خودشان به معرض نمایش گذاشتند و این نمایش قریب یک ربع ساعت بطول انجامید . سپس چند نفر دختر و پسر از همان کلاس چهارم روی صحنه پدید آمدند و چند نفر دیگر در جای ارکستر قرار گرفتند . صدای ارکستر آنهایکه در صحنه بودند رقص عربی کردند و نمایش خاتمه یافت .

برنامه تالار اجتماعات منحصر بنمایش نیست بلکه میتوان از جمع

Scarsd de (۱)

Fox Meadow School (۲)

شاگردان کلاس ۴ دبستان فکس مدرسه "Fox Meadow" (نزدیک نیویورک) در حال دادن نمایش چینی که همه چیز آن بوسیله خود آنها تهیه شده است.

شدن شاگردان استفاده کرد و مطالبی که باید بهمه آنها اخطار شود در آنجا اعلام نمود . علاوه براین رؤسای کلوبها و انجمن های مدرسه که ذیلاً از آنها صحبت خواهد شد ممکن است امور لازم را در تالار اجتماعات با اطلاع عموم برسانند .

نکته ای که مهم است اینست که در تالار اجتماعات تفریح شاگردان بوسیله نمایشی که داده میشود - پرورش اخلاقی آنها بوسیله موضوع نمایش - پرورش اجتماعی ایشان بوسیله کار کردن آنان باهم چه در تهیه و نوشتن نمایشنامه (پیس) و چه در نمایش دادن تأمین گردد . در تالار اجتماعات چه بسا دروس میهن پرستی است که میتوان بنسبت نمایش در آورد و بوسیله اطفال در خود آنها تلقین کرد . برای اینکه از چگونگی این جلسه ها و طرز اداره کردن آنها بهتر و بیشتر اطلاع حاصل شود ممکن است رجوع کرد بکتاب « یکسال در امریکا » که نگارنده پس از مسافرت خود بآنجا در سال ۱۳۱۱ منتشر ساخته و بار دیگر در ۱۳۲۱ به چاپ رسیده است .

۲- کارهای فوق برنامه - کارهای فوق برنامه اصطلاحی است که نگارنده برای کارهایی وضع کرده است که در دستور تحصیل و رسمی نیست ولی باندازه ای برای پرورش اجتماعی و تولید حس مسئولیت و اعتمادی لازم است که هیچ مدرسه شرقی نمیتواند از آنها چشم پوشیده کارهای فوق برنامه در مدارس ایران سابقه نداشته و نخستین بار از ۱۳۱۱ در دانشسرای عالی بدان اقدام شده است و اندک اندک عده ای از لیسانسیه های آن در دبیرستانهای مرکز و شهرستانها قسمت بسیار کوچکی از آنها وارد کرده اند .

کارهای فوق برنامه کارهایی است که شاگردان آزادانه از روی میل و ذوق شخصی بدون فشار و اجبار بدان مبادرت میورزند . چون در انتخاب آن مختارند و تنها علاقه مندی و عشق محرک آنهاست با کمال صمیمیت و از ته دل بدان اقدام میکنند و تمام نیرو و فکر خود را در آن بکار میبرند و بنابراین مطابق اصول روان شناسی بهترین وجه آنها را یاد میگیرند . عده ای از معلمان در سنگت هستند که بعضی از شاگردان در کارهای مذکور کامیاب شده آنقدر وقت و کوشش و همت صرف میکنند که جزئی از آن برای پیشرفت دروسشان کافست و معدنك در درس توفیق نصیب آنها نیست . این آقایان توجه نمیکنند که بسیاری از دروس مذکور بویژه باروشی که جهت تعلیم آن بکار میبرند اطفال را خسته و فرسوده میکند در صورتیکه کار های فوق برنامه بر حسب انتخاب و میل و شوق خود آنهاست و خودشان نیز بدان عمل و اقدام میکنند .

طرز عمل از این قرار است که در آغاز سال تحصیلی مدیر آموزشگاه بشاگردان اعلام میکند که فلان و فلان انجمن در مدرسه تشکیل میشود و شاگردان مطابق انتخاب خود در هر کدام مایل باشند میتوانند عضو شوند . کسانی که برای يك انجمن داوطلب شدند در ساعت معینی در یکجا جمع میشوند و برای خود هیئت مدیره ای بر میگزینند . هیئت مدیره که عموماً عبارتست از رئیس و نایب رئیس و منشی و خزانه دار طرح اساسنامه ای تهیه میکنند که در جلسات انجمن ماده بماده قرائت و مطرح و تصویب میشود . اساسنامه بطور کلی شامل نکات ذیل است :

الف - منظور از تشکیل انجمن .

ب - شرایط کارمندی .

د - طرز عملی کردن منظوره‌های انجمن .

ج - طریق برگزیدن هیئت مدیره .

ه - جلسه‌های انجمن و میزان ماهانه .

اساسنامه چون بتصوب رسید مدرک عمل خواهد شد .

چون اطفال تجربه کافی ندارند برای راهنمایی آنها از طرف مدرسه
یکنفر ناظر از میان معلمان معین میشود . وظیفه ناظر ریاست برانجمن
و امر ونهی نیست بلکه مانند کارمندی حق اظهار نظر دارد و میتواند در
مذاکرات شرکت کند و بواسطه نفوذی که از لحاظ سن و کار خود دارد
حرف او مؤثر است لیکن نباید از استقلال و قدرت کارمندان انجمن بکاهد
و خود را مانند آمر و حاکم جلوه دهد .

انجمن‌هایی که ممکن است در مدرسه تشکیل داد بسیار است .
مقتضیات محل در این کار باید مورد توجه باشد . برای نمونه چند فقره
از آنها ذیلا ذکر میشود :

انجمن ورزش برای ترویج ورزش و تشکیل مسابقه های درونی و
برونی .

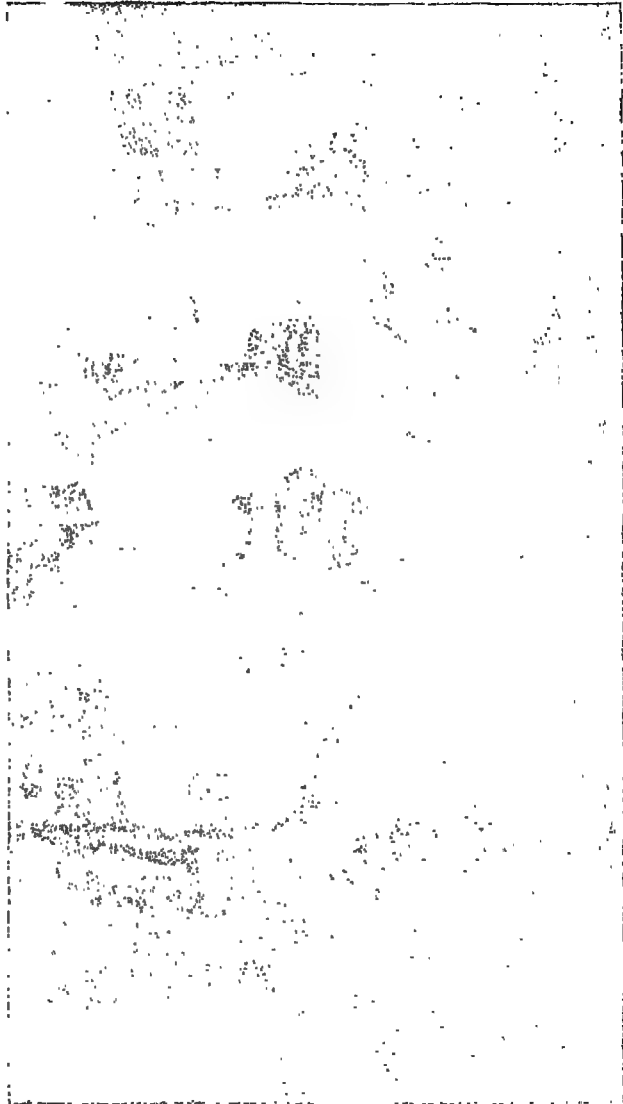
انجمن روزنامه یا نامه مدرسه برای طبع و نشر مجله ماهانه یا
سه ماهه یا سالنامه .

انجمن نمایش جهت تهیه نمایشنامه (پیس) و دادن نمایش .

انجمن موسیقی برای ترتیب کنسرت مدرسه .

انجمن شیر و خورشید سرخ برای جمع آوری اعانه و کمک کردن
بمستمندان و بیماران .

انجمن کتابخانه برای کمک بکتابخانه مدرسه و ترویج حس مطالعه .

انجمن موسیقی دبستان کیلو لنده Cleveland از شهرهای امریکای شمالی. آموزگار پشت پیانو و یکی از شاگردان
که روی صندلی ایستاده اسبابها را هم آهنگ میکنند

انجمن مهمانی برای دعوت شاگردان و اولیای آنان بناهار یا چای یکی دوبار در ظرف سال .
 انجمن سخنرانی برای تشکیل مجالس نطق و مناظره و سخنرانی از طرف شاگردان یا اشخاص خارج.
 انجمن قصه و نقل که داستانهای شیرین و دلکش را جمع آوری کرده بخاطر میسپارند و بعضی اوقات در تالار اجتماعات دانش آموزان را شاد و بهره مند میسازند .

۳- شرکت در اداره کردن مدرسه-- یکی از بهترین وسایل تولید حس مسئولیت و معتاد کردن شاگرد به همکاری و معاضدت اینست که او را در اداره کردن امور مدرسه شرکت دهند . در کشورهای آنگلو ساکسون این امر اهمیت خاصی دارد و بعضی اوقات بحدی نتایج نیکو و محسوس گرفته اند که در دیگر کشورهای متمدن از آن اقتباس کرده اند .
 اگر دو نکته در این کار رعایت شود سود عمده در بر خواهد داشت .
 یکی اینکه شاگردانی را در اداره کردن مدرسه شرکت دهند که جسماً و فکراً رشد پیدا کرده باشند . از اینرو شاگردان چهار کلاس اول ابتدائی را باید از این امر معاف دارند . دیگر اینکه در هر قسمت معلمان آزموده نظارت و راهنمایی کنند و شاگردان تازه کار را بحال خود نگذارند بلکه بتدریج که قابلیت آنها ظاهر میشود امور مهمتر بآنان رجوع کنند .

اگر دو نکته مذکور رعایت شود شرکت شاگردان در اداره کردن آموزشگاه سود بیشمار دارد . علاوه بر ایجاد حس مسئولیت نسبت بهجامعه (که در اینجا مدرسه است) قوه ابتکار در شاگرد تولید میشود . عده ای که اداره مدرسه را بعهده میگیرند بواسطه مقامی که موقتاً احراز میکنند

دارای حیثیات و آبرویی میشوند که من بعد کوشش میکنند آنرا محفوظ دارند و بدین ترتیب از اقدام بکارهایی که مخالف آن حیثیات باشد خودداری مینمایند و معتاد بتسلط بر نفس میشوند. رؤسای قوم و راهبران جماعت و راهنمایان خلق هنگام مبادرت باین قبیل عملیات گویا و استعداد خود را ظاهر میکنند و کم کم مبرز میشوند. بالاخره چون تمام شاگردان در اداره کردن مدرسه شریک هستند و خودشان قواعد و نظامانی وضع میکنند از صمیم قلب از آنها اطاعت می نمایند و معنادر با احترام قانون و رؤسای خود میشوند. اگر احياناً کسی میان آنها یاغی باشد روح اجتماعی که هنگام گرد آمدن شاگردان و گرفتن تصمیم توایید میشود او را مطیع و منقاد خواهد ساخت.

چگونه شاگرد را میشود شریک در اداره کردن مدرسه نمود؟ در انگلستان و آمریکا که این ترتیب معمول است در هر مدرسه بطرز معینی اقدام میکنند ولی بایه و اساس کار از این قرار است که مدرسه را مانند کشوری فرض میکنند که باید اداره کرد: همان طور که کشور مشروطه قانون اساسی دارد همانطور در روز اول مدرسه (۱۶ شهریور) که تمام شاگردان در تالار اجتماعات حاضرند بنا بر پیشنهاد مدیر کمیسیونی از چند نفر شاگرد و معلم برای تهیه طرح قانون اساسی تشکیل میشود. وقتی این طرح حاضر شد در تالار اجتماعات، مورد مباحثه واقع میشود و هر چه بتصویب رسید مدرک عمل خواهد بود. در قانون اساسی هیئت مفتنه و هیئت قضائیه و هیئت مجریه پیش بینی میشود. این هیئتها عموماً از شاگردان کلاس پنجم ابتدائی بیلا تشکیل میگردد و کارمندان آن را ممکن است شاگردان در جلسه همگانی انتخاب کنند یا از طرف رئیس

مدرسه معین شوند و در هر کدام از آنها یک یا چند نفر معلم برای نظارت از طرف مدرسه حاضر و کارمند هستند . قواعد و نظامات راهیئت مقننه وضع میکنند . اگر از شاگردان کسی برخلاف آن رفتار کرد توسط پاسبانهای که از طرف هیئت مجریه معین شده مراتب به هیئت قضائیه گزارش میشود . هیئت قضائیه پس از رسیدگی و شنیدن اتهام پاسبان و دفاع متهم رأی میدهد . رأی راهیئت مجریه بموقع اجرا میگذارد . برای اینکه از طرز شرکت شاگردان در اداره کردن آموزشگاه اطلاعات بیشتر در دست باشد ممکن است به شاهدات نگارنده در امریکا که در کتاب « یکسال در امریکا » مندرج است مراجعه نمود . برای نمونه سطور ذیل از صفحه ۳۹ چاپ دوم در اینجا نقل میشود :

... انتظامات دبستان خیابان چکمن (۱) بوسیله خود شاگردان داده می شود باین ترتیب که تمام شاگردان کلاس ششم و دوفقر نماینده از هر کلاس مجمعی تشکیل میدهند موسوم به مجمع مدنی . از این مجمع کمیته های زیر برگزیده میشود :

۱ - کمیته تاخیر ورود که حضور شاگردان را در سر وقت مواظبت میکند و هر کس دیر می آید بر گه قرمزی بدو می دهند که بر آن نوشته : « بواسطه فلان قدر تاخیر فلان روز در مقابل کمیته قضائیه حاضر شوید » .

۲ - کمیته پاسبان داخلی (۱۲ نفر) که مراقب انتظامات در درون ساختمان دبستان است و هر کس برخلاف مقررات (که از طرف مجمع مدنی پیشنهاد و از طرف همگی شاگردان در تالار اجتماعات تصویب میشود) رفتار نماید بوی بر گه آبی جهت حضور در مقابل کمیته دادرسی می دهند .

۳ - کمیته پاسبانی حیاطها (۱۰ نفر) که وظیفه کمیته پیش رادر حیاطها و بازیگاه عهده دار است

۴ - کمیته دادرسی که از رئیس دبستان و دو آموزگار و رئیس و نایب رئیس مجمع مدنی و رئیس دو کمیته پاسبانی تشکیل میشود و تمام خلافکارا رسیدگی و محکم صادر میکند . محکم توسط رئیس و آموزگاران اجرا میشود

(۱) Jackson Avenue School واقع در شهر Hackensack در نیوجرزه از کشورهای امریکای شمالی که در آنوقت ۵۵۰ شاگرد (پسر و دختر) داشت.

بخش چهارم

وضع مساعد برای کار

فصل نخست

محیط مدرسه

اهمیت محیط و تأثیر آن در پرورش باندازه ای زیاد است که فوق آن تصور نتوان کرد. گیاه ها و جانوران پیوسته در تحت این تأثیر هستند و راه فرار بر آنها مسدود است .
در تربیت مشاهدات روزانه بحد کفایت این مسئله را آشکار میسازد .

چند سال پیش امریکائیا تخم گرمک و خربوزه گرگاب را بکشور خود بردند و با کوشش زیاد و بکار بستن اصول علمی فلاح در کشت آن مجاهدت کردند. گرمکی که فعلا از تخم مذکور بعمل میآید و موسوم است به «خربوزه ایرانی» برانب از گرمک اصلی لذیذ تر و شیرین تر است و گرمک غیر شیرین در محیط امریکا بدست نمیآید. در مورد خربوزه گرگاب آب و خاک امریکا مساعد نبود و ایجاد محیطی شبیه به گرگاب اصفهان غیر ممکن بود و نتیجه حاصل نشد. درخت نارنج را چون از کیلان بتهران آوردند از نموش کاسته میشد و بار کم میدهد. سیب زمینی ترشی را اگر در محیط کوهستانی بکارند ساقه اش کوتاه و برگش بزرگ میشود و اگر در جلگه بکارند ساقه آن بلند و برگش کوچک میگردد.

آدمی نیز مانند گیاه در تحت تأثیر محیط واقع میشود و اخلاق و اطوارش تغییر میکند. دانشجویان ایرانی که سالها در فرنگستان بوده اند و بکشور خود بر میگرددند روزهای نخست از نشستن روی زمین وزیر کرسی اکراه و امتناع دارند - در آرایش خود از صرف وقت دریغ نمیکند. قول و حرفشان یکی است. چندی که در این آب و خاک اقامت گزیدند

محیط اثرات خود را می‌بخشد : طرفدار کرسی میشوند و نسبت بآرایش بی‌اعتنا. اگر قولشان یکی نشد چندان متأثر نمیگردند. همینطور اهالی تهران را که بمأموریت به بندرعباس میفرستند یا در نتیجه تغییر محیط رنگ پوست آنها تغییر میکند و بتدریج بامحیط جدید سازش میکنند یا در خطر هلاکت واقع میشوند و مجبور ببازگشت میگردند در صورتیکه اهالی آنجا بطور طبیعی در محیط خود زیست مینمایند و عموماً از قسمت خود ناراضی نیستند *

خارجی‌ها نیز که بایران می‌آیند از تأثیرات محیط کشور ماهرکنار نیستند. در فرنگ کوشا و فعال هستند. قدر و قیمت بوقت میدهند. همیشه در فکر مردن نیستند. اعتنا بقضا و قدر ندارند. همه چیز را نتیجه سعی و عمل میدانند. اگر در ایران اقامت آنها ممتد و طولانی باشد اخلاقشان کم‌کم متشابه به اخلاق ما میگردد. در اروپا اگر تنگدست میشدند راه چاره را در دوندگی و مجاهدت و تحمل مشقت میدیدند. در اینجا آنقدر از دوست و رفیق ایرانی خود شعر حافظ را که

هنگام تنگدستی در عیش و کوش و مستی

کاین کیمیای هستی قارون کند گدا را

میشنوند که بالاخره عقیده و فکرشان تغییر میکند و معتقد بتقدیر میشوند و کوشش را بیفایده می‌بندارند و این رباعی را از خیام میخوانند :

زین پیش نشان بودنیها بوده است

پیوسته قلم زنیك و بد آسوده است

تقدیر ترا هر آنچه بایست بداد

غم خوردن و کوشیدن ما بیپوده است

و از قول سعدی گویند :

برو شادی کن ای یار دل افروز غم فردا نشاید خورد امروز
بدلائل فوقست که کارکنان بیگانه و معلمان خارجی در ایران زیاد
نمی مانند . اگر مانند هر چند سال یکبار با آنها مرخصی میدهند و لااقل
ششماه تا یکسال در کشور خود توقف میکنند .

مثالهای فوق تاحدی میرساند که محیط یعنی زمین و آب و هوا و
درخت و کوه و دریا و دوست و خویش و معلم و همدرس و کوچه و بازار و
کوی و آموزشگاه و سینما و تماشاخانه و گرمابه و مانند آن در پرورش
آدمی مؤثر است و باید کمال اهمیت را بدان داد و در تعلیم و تربیت پیوسته
آنها را در نظر گرفت و با مسلم بودن آن وسایل و طرق لازم را اتخاذ کرد .

برای آموزش و پرورش کودک دو نوع محیط ممکن است بکار
مجموعه
درسی رود یکی آنکه تأثیر و نفوذش مستقیم باشد و دیگر آنکه
بطور غیر مستقیم تأثیر کند . نوع اول را معلم مخصوصاً طوری
انتخاب میکند که شاگرد مطالب خاصی را فرا گیرد مثلاً بوسیله بردن او
بگردش علمی یا بنمایشگاه کالای وطنی یا بسازمایشگاه فیزیک و شیمی و
تاریخ طبیعی مواد و دروسی که جزء برنامه است بطفل آموخته میشود
و اهمیت بسیار در روشن کردن ذهن او دارد ولی این نوع محیط فعلاً
مطرح نیست .

محیطی که در اینجا مورد بحث است آنست که در طفل تأثیر غیر
مستقیم دارد و بقدری مهم است و در تمام مراحل تفهیم و تفهم دخیل که
نتیجه آموزش و پرورش را ممکن است تغییر دهد .

مهمترین شرطی که این محیط باید حائز باشد بهداشت و تندرستی

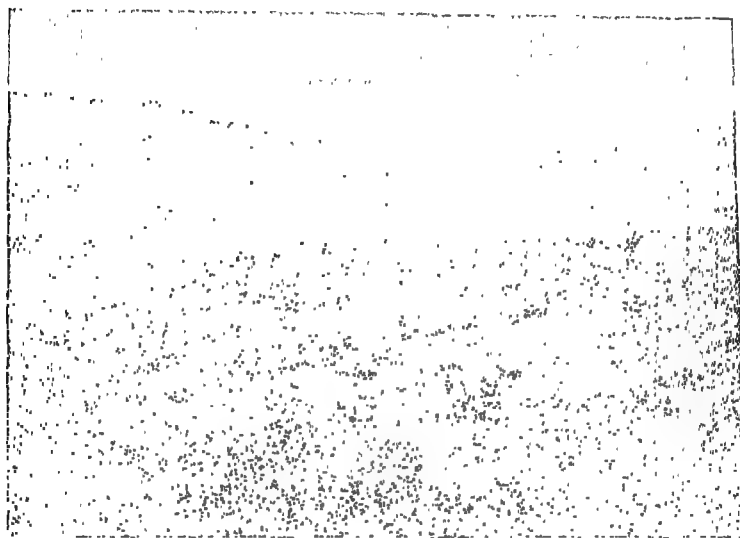
طفل است. آیا این شرط در محیط مدارس ما حکم فرماست؟
متأسفانه باین پرسش باید جواب منفی داد. اوضاع اکثر آموزشگاه
های ما طوری است که تندرستی شاگردان را در مخاطره میاندازد. در
کلاسهائی که فقط گنجایش ۲۵ طفل را دارد (اغلب دبستانهای تهران)
۶۰ الی ۷۰ نفر راجا میدهند و هوای آن در زمستان اطفال را مسموم
می‌کند. در بعضی از دبستانهای قزوین کلاس در زیر زمین مرطوب بر پا
می‌شود و در نقاط دیگر مانند آبادیه و بسطام در های اطاق درس شیشه
ندارد. اگر در زمستان در راباز نگاهدارند تا روشنائی وارد شود سرما
مانع جمع شدن حواس و تحصیل میشود و اگر در را ببندند چشم اطفال
از دیدن ناتوان است.

علاوه بر نتایج بدوزبان آوری که این نوع محیط‌ها برای افراد جامعه
دارد از چگونگی و کمیت تدریس نیز می‌کاهد و از این حیث باید دید چه
شرایط و اوضاعی برای کار کردن اطفال لازم است.

یکی از نکات مهم که در محیط مدرسه تأثیر زیاد دارد مکان
جایگاه مدرسه است. اگر بخواهند بنائی برای مدرسه بسازند بیشتر
در این قسمت باید دقت کنند. مدرسه باید در نقاط بلند و خوش
آب و هوا برپا شود. از مر داب و برکه و باطلای و خرابه و گورستان و کارخانه
دور باشد. صدای چرخ ارابه و گاری و موئور بارکش و بوق اتومبیل
نباید حتی الامکان بمدرسه برسد و حواس شاگردان را پرت کند.

در کشور های متمدنی بهترین باغ ها و بارك ها تخصیص بآموزشگاه
دارد. در امریکا مدارسی که شبانه روزی است اغلب در دامنه کوهها
در نقاط خرم و دلکش و زیبا قرار گرفته و مسلط برود خانه و جنگل

است و کسی که بدان کشور رود متحیر میشود که در سر هر پیچ و خم
هر جا صفا و منظره طبیعی و موجبات شادی و خوشی فراهم است در آنجا
عمارت قشنگی برای مدرسه بنا شده که از جمله کاخهای بزرگ و اطراف
آنرا باغهای دلگشا فرا گرفته است .

منظره ای از محوطه و عمارت مدرسه شبانه روزی استرم کینگ «Storm King»
که در میان جنگل در دامنه کوه خرس «Bear Mountain» و مشرف برودخانه
هودسن «Hudson» ساخته شده و نگارنده چند روز در ۱۳۰۹ خورشیدی در
آن بسر برده است (رجوع شود بکتاب یکسال در آمریکا چاپ دوم ص ۳۳)

چهارم مدرسه ممکن نیست بدون حیاط باشد زیرا قسمتی از اوقات
و باغچه ها باید در هوای آزاد و در فضای باز صرف شود . حیاط
آهوز ششگانه مدرسه باید وسیع و آفتابگیر و دیوارهای اطراف آن کوتاه
باشد تا هم بار و روح باشد هم با هوای کافی و آزاد در صحن حیاط
باید خیابانهایی داشت که از درخت زینت یابد و در اوایل پائیز و اواخر

بهار سایه افکند و شاگردان را از گرمای محفوظ دارد. اگر مدرسه در مرکز شهر در نقطه ای باشد که زمین گران است باید برای هر شاگرد لااقل پنج متر مربع جهت گردش و بازی منظور داشت. سطح حیاط را نباید از سنگ یا آجر فرش کرد زیرا در آن صورت نویدن و بازی کردن ساگرد غیر ممکن میشود. زمین حیاط را باید از شن ریز نرم پوشانید و فقط جاده هایی از آجر یا سمنت یا چوب در کنار آن برای عبور و مرور ساخت ولی سطح آنها را نباید هیچگاه از سطح زمین بلندتر کرد و گرنه شاگرد ممکن است هنگام بازی پایش بدان گیر کند و بر زمین افتد.

سطح حیاط باید طوری ساخته شود که آب برف و باران در آن نایستد بلکه بواسطه سراسیمی بطرف چاه روان شود.

اگر باغچه ای در مدرسه درست کنند هم برقشنگی محیط مباحثه و هم معلمان میتوانند از گباه ها و گلپای آن جهت آموختن علم اشیاء و گیاه شناسی استفاده کنند. باضافه یکی از بهرین وسیله تولید قوه ابتکار و استقلال در شاگرد این خواهد بود که هر گوشه از باغچه را بیک نفر واگذار کنند تا خود گلکاری و درخت کاری نماید و پیوسته نگهدار آن باشد.

یکی از لوازم آموزشگاه مستراح است که اگر بر طبق شرایط معین ساخته نشود محیط نامساعدی ایجاد میکند و ممکن

است حیاط و عمارات را آلوده سازد. مستراح باید از عمارات مدرسه و از کلاسها حتی الیحدود دور باشد تا بوی عفون بواسطه باد در صحن حیاط و بنا منتشر نشود.

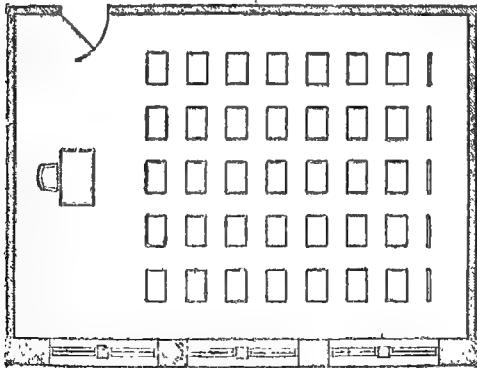
برای اینکه در داخله مستراح نیز هوای کثیف جمع نشود باید لوله ای از درون آن بسقف کشیده شود و بعدی بالا رود که از عمارتهای

مجاور تجاوز کند تا جریان هوا موجب عفونت آن عمارت نگردد .
 باوجود مراتب مذکور کف و دیوار مستراح باید آهک کاری شود -
 زوایای آن گرفته و پرو بشکل نیم استوانه باشد تا کمتر گرد و غبار و
 عنکبوت بآن نشیند - ته آن باید سرازیر باشد تا کثافت جمع نگردد -
 زیر آن باید زانوئی کار گذارند تا آبی که در آن میماند مانع بیرون آمدن
 بوشود - هر روز مستراحها باید پاکیزه و با محلول یک در هزار کره اولین (۱)
 یا اسید فنیک (۲) ضد عفونی شود .

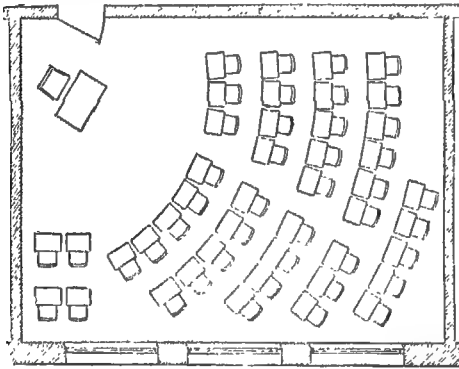
بالاخره از لحاظ اخلاقی محل مستراح باید طوری باشد که اولیای
 مدرسه بتوانند آن را زیر نظر گیرند . برای پسران هر کلاس دو مستراح
 و برای دختران هر کلاس سه مستراح باید داشت باضافه در نقطه مجزائی
 برای آموزگاران نیز باید مستراح جداگانه ترتیب داد .

روشنائی چشم از بزرگترین و مهمترین وسایل کار است . در تمدن
 فعلی که آدمی مجبور است هر روز مقدار نامیه و کتاب و روزنامه
 بخواند احتیاج به چشم بسیار است و باید آنرا حفظ کرد و سالم نگاهداشت .
 یکی از شرایط نگاهداری چشم اینست که در اطاق درس روشنائی بهد
 لزوم باشد . تجربیات متعدد نشان داده است که مساحت سطح پنجره
 های شیشه دار باید لااقل باندازه پنج یک سطح کف اطاق باشد تا روشنائی
 بهد اقل برای خواندن و نوشتن موجود باشد ولی اجرای این اصل چندان
 آسان نیست زیرا اطفالی که نزدیک پنجره یا دور از آن هستند قهرأ
 بمقدار متفاوت از نور بهره مند میشوند . از طرف دیگر نباید از هراقدامی
 که موجب تساوی روشنائی برای همه شاگردان باشد دریغ نموده یکی
 از اقدامات اینست که مجردهای میان پنجره ها حتی الامکان کم یهنا باشد

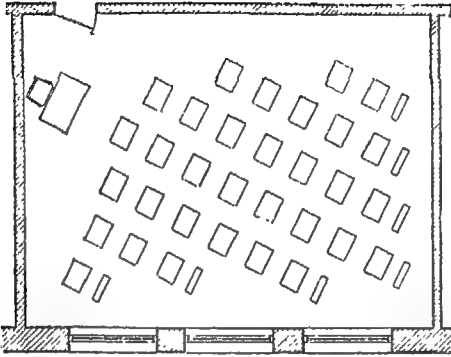
طرز چینن میز و صندلی در کلاس

(۱) طرز معمولی، یوزدهم گامی که میز و صندلی ثابت و بزمین میخ شده است از حیث روشنایی وضع همه شاگردان خوب نیست

(۲) این طرز از حیث توزیع روشنایی میان شاگردان، برآب بهتر از نموده (۱) است. میزهای متحرک را هر قسم بخوانند میتوان مرتب کرد.

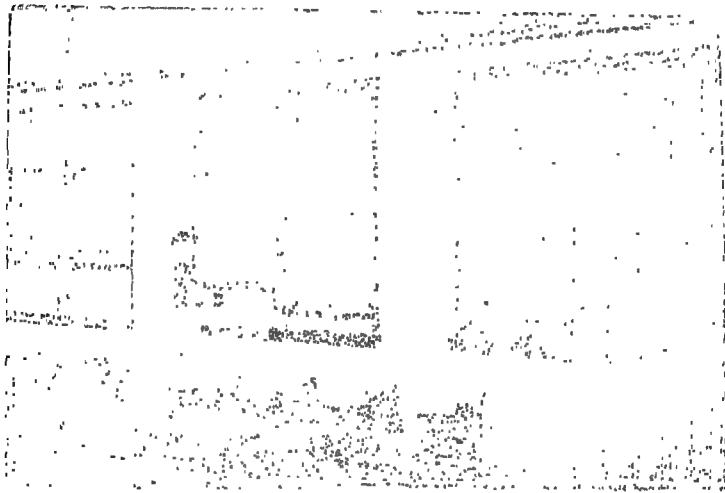

(۳) این آخرین طرز است که در مدارس متفرقی امریکا معمولست. میز متحرک یا ثابت را که باین ترتیب بچینند به بهترین وجه روشنایی بهمه شاگردان میرسد.

تاتولید سایه و تاریکی نکنند .

روشنایی باید همیشه از دست چپ شاگردان وارد کلاس شود. اگر از دست راست وارد شود سایه دست راست روی کاغذ میافتد و اگر از جلو داخل گردد چشم را خیره می کند.

بنجره های رو بآفتاب باید پرده هائی داشته باشد که بتوان با سانی آنرا بالا برد یا فرود آورد تا در هر فصل مقدار نوری را که داخل می شود بتوان کم و زیاد کرد.

نمونه پرده هسائی که در کلاسهای مدارس امریکا معمول است . با کمال آسانی از درون اطاق پرده را به سمت بالا یا پایین میبرند. این پرده هم مانع خیره شدن چشم و هم کمکی است برای بهبود اطاق

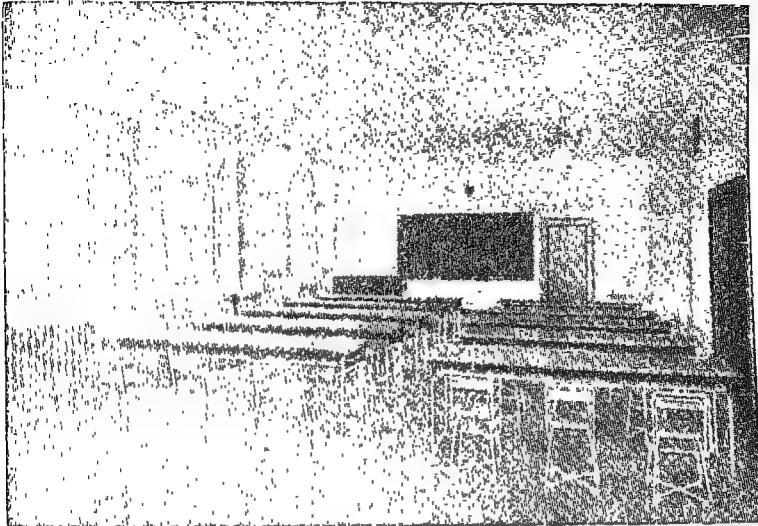
وزارت ایران بهترین سو برای ساختمان آموزشگاهها و کلاسهای درس بجهت شمالی جنوبی است زیرا در زمستان که هوا ابر و تاریک است ارتفاع آفتاب ۲۹ درجه میباشد و نور قسمت اعظم از درون کلاسها را فرا

می گیرد و در بهار که هوا روشن تر است و ارتفاع مزبور در آخر فصل به ۷۸ درجه میرسد بمقدار کمی داخل اطاقها میشود.

راجع بروشنائی آموزگار باید نهایت دقت را بعمل آورد و پیوسته متذکر باشد که کمی یا زیادی روشنائی باعث زحمت چشم می شود و زحمت چشم موجب درد سر و نومییدی و عصیت طفل می گردد. هر سال یکی دو مرتبه باید اطفال را معاینه کرد و اگر چشمانش نزدیک بین یا دور بین هستند برایش عینک تجویز نمود. در امریکا این مسئله محقق شده است که علت کماياب نشدن بسیاری از اطفال اینست که چشم سالم ندارند و باندازه انتظار معلم نمی توانند از چشم خود استفاده کنند و کتاب بخوانند یا تکلیف بنویسند. باین جهت از زمانی که بی بدین حقیقت برده اند همینکه خلاف انتظاری از کودک مشاهده کردند او را معاینه میکنند و بر طبق نظریه پزشك رفتار می نمایند.

میز و نیمکت یکی از شرایط مساعد کار اینست که طفل در صندلی یا نیمه کتی بنشیند که برای قد او ساخته شده باشد. در مدارس ما متأسفانه این شرط مراعات نمی شود. شاگردانی را که از حیث قد بیست سانتیمتر با هم تفاوت دارند در نیمکتهای مساوی می نشاندند. در نتیجه آنهایی که قدشان بلند است تیره پشتشان خمیده میشود و آنانکه قد کوتاه دارند ناچار پاهایشان آویزان میماند و بزمین نمی رسد، هنگامی که کودک نشسته پاهایش باید محکم بزمین باشد و آرنج او براحتی روی میز قرار گیرد و وگرنه کار تحریر بخوبی انجام نمی شود و عادت بدی بوجود می آید که همیشه باقی خواهد ماند.

اصل مهم و کلی اینست که شاگرد باید میز و نیمکت مخصوص

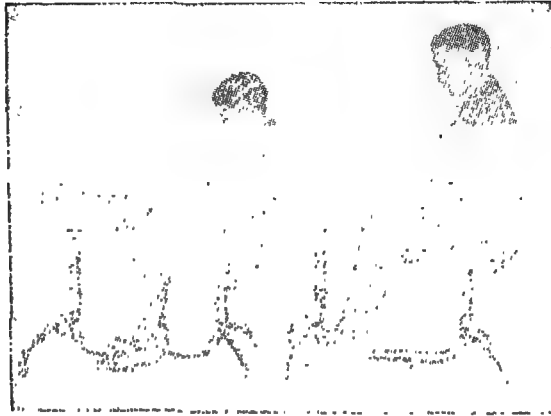

کلاس دبستان در آلمان . از دست چپ روشنائی کافی وارد اطاق میشود در روز هایی که هوا تاریک باشد چراغهای برق که بسقف آویخته است کلاس را روشن میکند . پائین دست چپ لوله های آبجوش است که هوا را ملایم میکند و نگاه میدارد . میز و صندلی شاگردان و محل تخته (دیوار) سیاه و میز آموزگار و در ورود کلاس بر طبق احتیاجات و اصول بهداشت قرار گرفته است

اندام خود داشته باشد ، برای اجرای این اصل نیمکت را از روی قد طفل ایستاده نباید تهیه کرد بلکه از روی اندام او در حال نشسته باید ساخت دلیل این مسئله هم روشن است اگر دو طفل باقد مساوی روی نیمکت بنشینند عموماً نیم تنه آنها مساوی نیست . بنابراین نیم تنه و پاها را جداگانه باید اندازه گرفت . نیمکت باید متناسب با بلندی پا باشد و میز متناسب با بلندی نیم تنه .

سطح نشیمن نیمکت باید برابر برآمدگی استخوان پا (زیر کتف) و زانو باشد . بلندی میز را طوری باید بگیرند که شاگرد بدون خم شدن

خط نوشته را بی زحمت بخواند. بطور کلی باید ۳۵ سانتیمتر میان میز و چشم محصل فاصله باشد.

این دو کودک آمریکائی همسال و همکلاس هستند. هر دو میز و صندلی از یک نمونه است که وسیلهٔ پیچ به تناسب قد اطفال بلندی آنرا کم و زیاد میکنند. طرز نشستن کاملاً بر طبق اصول بهداشت و مساعد برای کار کردن است.

بالاخره در بلندی میز این نکته را باید رعایت کرد که بازوی طفل بدون بلند کردن یا پائین آوردن شانه باید بر راحتی روی آن تکیه کند.

مسئله دیگری که در اینجا باید تذکر داد اینست که کودک در حالت رشد است و قد او بلند میشود. بطور متوسط اطفالی که سنش میان شش و شانزده است هر سال پنج شش سانتیمتر بر قدشان افزوده میشود. از اینرو باید هر شش ماه و منتها هر سال یک بار میز و نیمکت را با اندام طفل متناسب ساخت.

میز و نیمکت ممکن است یک نفری باشد. آزمایش به ثبوت رسانیده است که میز و صندلی یک نفری از هر حیث بر سایر نمونه ها برتری دارد زیرا با آسانی ممکن است آن را در اطاق درس جایجا کرد و بعلاوه

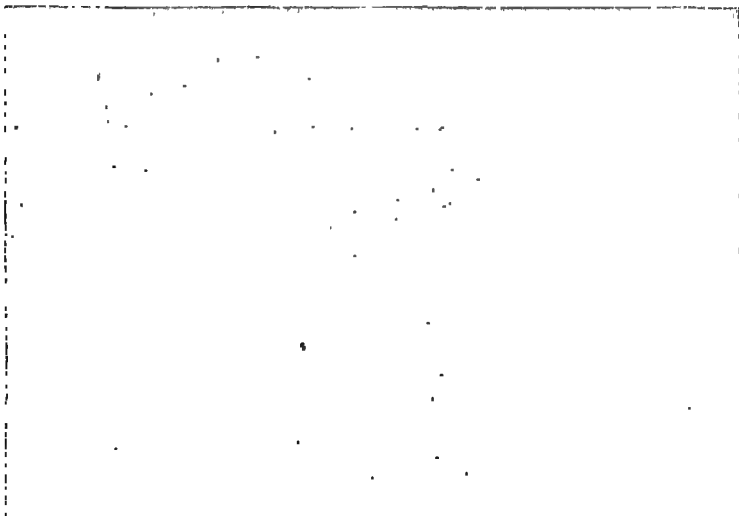

صندلی دسته دار که دسته آن کار میز را میکند. زبر نشیمن جمبه ای برای گذاشتن کتاب و دفتر ساخته اند. این صندلی در دبیرستانها و مدارس عالی امریکا معمول است.

هر شاگرد در حرکات خود آزاد است و اسباب آزار دیگران هنگام نشست و برخاست و خواندن و نوشتن نمیشود. جایجا کردن میز و صندلی از طرف شاگردان هنگامی که آموزگار بخواهد آنها را دایره وار برای مباحثه یا مشاهده اشیاء بنشانند - ایجاد کردن محیط خانوادگی و خودمانی (بوسیله غیر مرتب چیدن میز و نیکست) در ساعاتی که بخواهد برای آنان داستان سرائی کند یا آنها را وادار بقصه گوئی کند از علائم و آثار

میز و صندلی یکنفری که در دبستانهای امریکا معمول است

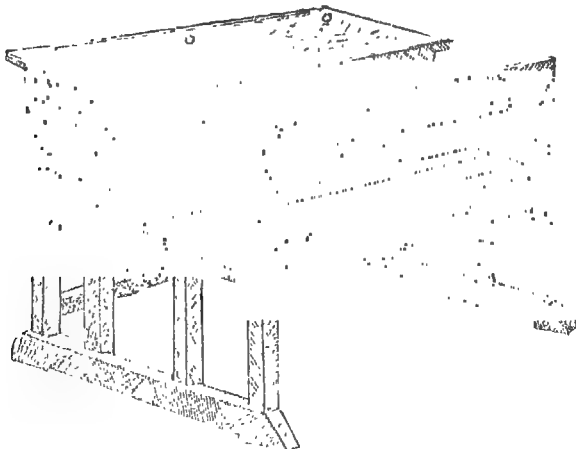
میز و نیمکت دونفری که در آموزشگاه‌های آلمان منداولست
مدارس مترقی است . اگر نتوان میز و صندلی یکنفری برای مدرسه تهیه
کرد باید کوشش نمود از دونفری تجاوز نکند .

در اینجا بيمورد نيست جدول صفحه پشت را كه براي تهيه ميز و

ميز و صندلي يكتفري كه در بعضي از دبستانهاي فرانسه بكار ميبرند .

نيمكت بعضي از مدارس آلمان ترتيب داده شده نقل كنيم . بر طبق اين جدول از روي قد شاگرد درازي و پهنای و بلندي ميز و نيمكت را ميتوان تعيين نمود و دستور ساختمان آن را داد .

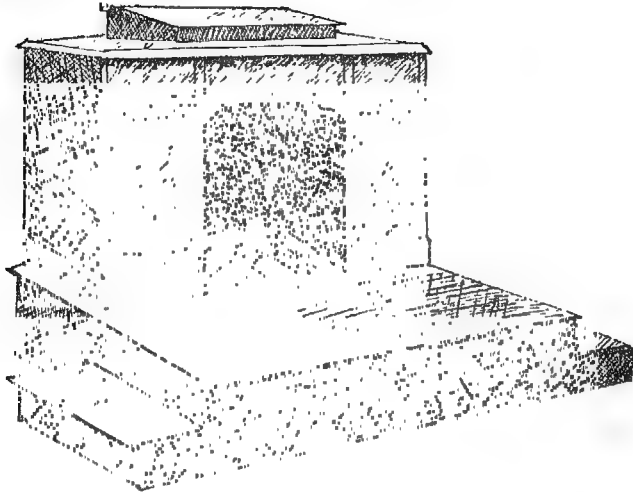

ميز و صندلي دوفتري كه در آموزشگاههاي فرانسه معمولست .

سن اطفال	۶-۸	۷-۹	۹-۱۰	۱۰-۱۲	۱۲-۱۳	۱۳-۱۵	۱۵-۱۶	۱۶-۱۸
قد طفل بسانیمتر	۱۱۵-۱۴۵	۱۴۵-۱۴۵	۱۴۵-۱۴۵	۱۴۵-۱۵۵	۱۵۵-۱۶۰	۱۶۰-۱۵۵	۱۶۵-۱۷۰	۱۷۰-از ۱۷۰
بلندی نشیمن (نیمکت)	۳۲, ۳	۳۴, ۷	۳۷	۳۹, ۸	۴۲, ۶	۴۵, ۶	۴۸, ۶	۵۱, ۸
پهنای نشیمن	۲۳	۲۴	۲۵	۲۶	۲۷	۲۹	۳۱	۳۴
بلندی میز از نشیمن	۲۰, ۶	۲۱, ۸	۲۳, ۶	۲۴, ۶	۲۶	۲۷, ۶	۲۹, ۲	۳۰, ۸
پهنای میز بدون جای دوات	۲۶, ۵	۲۷, ۵	۲۸, ۵	۲۹, ۵	۳۰, ۵	۳۱, ۵	۳۲	۳۲
بلندی کل نشیمن و پشتی آن	۷۰, ۲	۷۲, ۲	۷۴, ۲	۷۶, ۲	۸۷, ۲	۸۱, ۲	۸۳, ۷	۸۶, ۷
درازای نشیمن پامیز برای هر نفر	۵۵	۵۶	۵۷	۵۸	۵۹	۶۰	۶۰	۶۰

اندازه ها بسانیمتر تعیین شده است .

میز و نیمکت دوفری که در صفحه ۱۹۰ گراور شده از نمونه هایی است که بر طبق اندازه های این جدول ساخته شده است .

کرسی و میز معلم که در آموزشگاه های فرانسه متداول است .

هو
کودکانی که در کلاس مشغول تحصیل هستند باید هوای سالم استنشاق کنند و اطاق درس باید با اندازه کافی در همه اوقات هوای بی عیب داشته باشد . میزان فعالیت و کار شاگردان بسته است بمقدار هوایی که در کلاس موجود باشد . همانطور که مقدار قوه و کشش اتومبیل مربوط بمقدار بنزین و هوایی است که برای احتراق در آن موجود شود همانطور نیز کار انسان نسبت مستقیم دارد با میزان نان و گوشتی که صرف کند و هوایی که استنشاق نماید . از طرفی دیگر در هوای فاسد شاگردان از حالت طبیعی خارج می شوند و درس را نمی فهمند و جوابهایی که می دهند بی مغز و بی معنی است و چه بسا امراض

ریوی که در نتیجه تنفس در هوای فاسد عارض میشود .

برای جلوگیری از فاسد شدن هوا باید اولاً در کلاس بتناسب حجم هوایی که دارد شاگرد جای داد . البته این قاعده برای زمستان یعنی بهترین فصل تحصیل است زیرا در آن موقع هوا سرد و در پنجره بسته است و منفذی برای تبدیل هوا نیست .

مطابق حسابی که شده هر نفر در ساعت احتیاج به پنج متر مکعب هوا دارد و عده شاگرد در کلاس بتناسب آن باید پذیرفته شود . متأسفانه در آموزشگاههای ما این مسئله رعایت نمیشود و در اطاقی که مثلاً شش در چهار متر کف و چهار متر ارتفاع دارد یعنی حجم هوایش ۹۶ متر مکعب است و مطابق قاعده فوق باید ۱۹ نفر در آنجا تحصیل کنند متجاوز از ۳۰ نفر شاگرد به تحصیل گماشته میشوند .

ثانیاً در بالای پنجره های کلاس در کتیبه باید دریچه ای گذارد که بآسانی بتوان باز کرد و باین وسیله راهی برای تبدیل هوای درون بایرون تهیه نمود بدون اینکه جریان تنفسی در اطاق ایجاد و موجب سرما خوردگی شود . ثالثاً باید ترتیبی فراهم کرد که هنگام زنگ تفریح هوای کلاس عوض شود و برای این کار باید دو نفر محصل را مأمور ساخت که بمحض بیرون شدن شاگردان جهت تفریح پنجره ها را باز کنند و پیش از برگشتن آنها ببندند .

یکی دیگر از شرایط مساعد برای تحصیل سرد نبودن کلاس در فصل زمستان است . درجه حرارت باید ۱۸ درجه از میزان الحرارة صد درجه باشد تا شاگرد براحتی بتواند کار کند . باضافه درجه مذکور نباید دائماً در تغییر

طرز
گرم کردن
کلاس

باشد و گرنه موجب ناخوشی و سرما خوردگی میشود . اگر گرما از ۱۸ درجه تجاوز کند هم سر شاگرد سنگین میشود و هم بواسطه اختلاف زیاد با هوای بیرون ممکن است غش بر او عارض گردد .

در امریکا و اروپای غربی درجه گرمای تمام عمارت رایکسان نگاه میدارند و عموماً از دیک بزرگی که در زمین کار گذارده اند بخسار آب جوش بوسیله لوله باطاقها و دالانها میرود و همین که در مجاور هوای سرد خنک و تبدیل بمایع شد بدیک مزبور بر میگردد .

در ایران بهترین وسیله گرم کردن کلاس فعلاً بخاری است ولی دیوارها و سقف بخاری آهنی باید ضخیم باشد تا هنگام سرخ شدن ایندیرید کربنیک و بخار گوگرد (که در زغال سنگ موجود است) خارج نشود زیرا هر دو سم است و شاگردان را در مخاطره می اندازد . در روی بخاری همیشه باید ظرف آبی نهاد تا بوسیله تبخیر از خشک شدن هوا جلوگیری شود . شاگردان باید از یک متر نزدیکتر بخاری نشینند و گرنه ممکن است از گرما نتوانند تحصیل کنند و یا هنگام تفریح بواسطه تفاوت زباد با هوای بیرون دچار سرما خوردگی و عوارض دیگر شوند .

چون در شهرهای ایران لوله کشی نشده و آب آشامیدنی تصفیه نمیشود باید در آموزشگاه ها نهایت دقت را بعمل آورد که دانش آموزان آب آلوده نیاشامند . پزشکان عموماً آب جوشیده را تجویز میکنند و در حقیقت جوشیدن آب وسیله آسانی است برای حصول اطمینان و حتی الامکان باید آن را در شهر ها بکار برد . اگر در نزدیکی مدرسه چشمه ای موجود و آب آن دوارا باشد دیگر جوشاندن آب ضروری نیست .

علاوه بر خود آب که باید صاف و دوارا باشد هر شاگرد باید پیاله

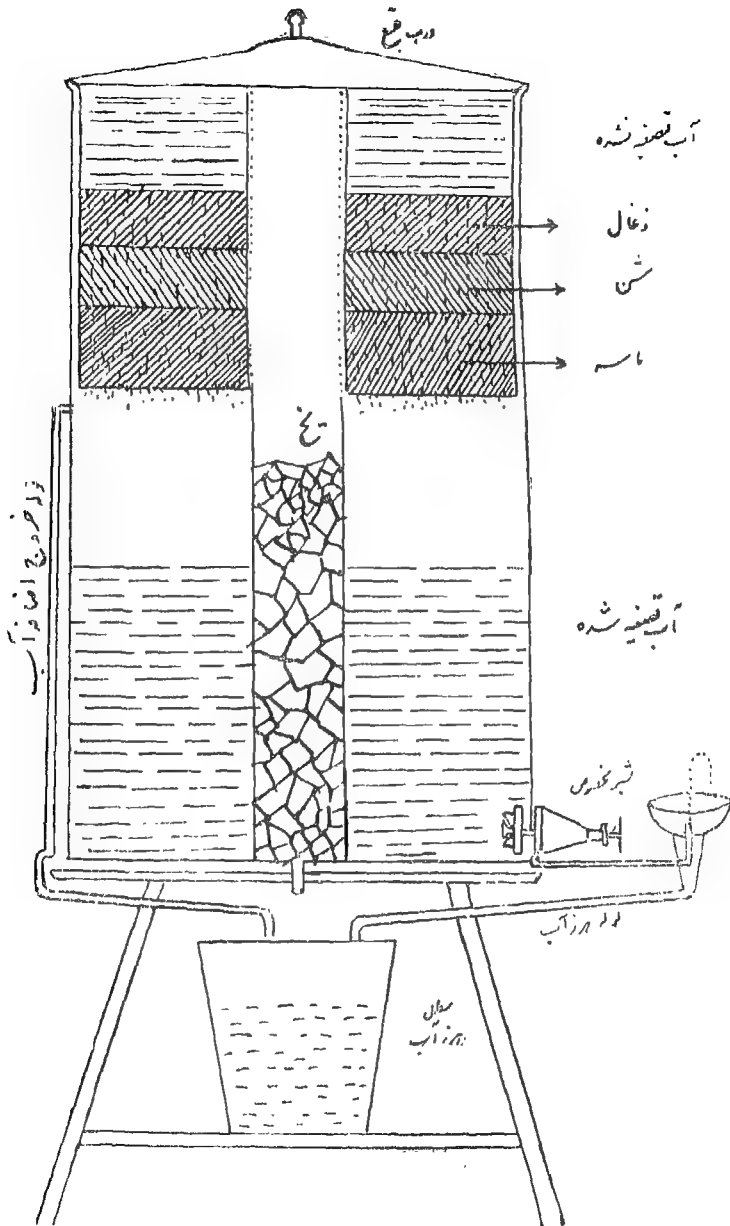
ظرف
آبخوری

جداگانه برای آشامیدن داشته باشد تا در صورت وجود امراض موجبات سرابت فراهم نشود. چون آوردن و بردن پیاله اسباب زحمت است باید مکانی در مدرسه برای گذاشتن آنها تهیه دید تا هر شاگرد پیاله خود را در جای معین و بنمره معین بگذارد.

برای رفع اشکالهای فوق در ۱۳۱۲ بر حسب دستور نگارنده آزمایشگاه مکانیک دانشسرای عالی يك ظرف آبخوری ساخت که بعضی از آموزشگاهها بر حسب دستور وزارت فرهنگ برای خود مانند آنرا تهیه کردند. نقشه آن در صفحه مقابل طرح و اینک بشرح آن پرداخته میشود:

این ظرف که به پلندی ۸۰ و به پهنای ۵۲ سانتیمتر است در درون خود وسیله تصفیه آب را دارد باین معنی که ۳۰ سانتیمتر از قسمت فوقانی آن مجزی شده و در آن ظرفی مانند آبکش قرار دارد که دارای سوراخ های بسیار کوچک است.

در ظرف اخیر يك طبقه ماسه نرم و روی آن يك طبقه شن و بر روی شن طبقه ای از زغال بید و بر روی این طبقات سرپوشی مشبك با سوراخهای كوچك قرار گرفته است. آب معمولی را بر روی این سرپوش میریزند و آن بتدریج تصفیه شده وارد قسمت تحتانی ظرف یعنی منبع آب خالص میشود. اگر آب بیش از گنجایش منبع ریخته شود بوسیله لوله ای که بمنبع پیوسته است بطرف سطلی که در زیر ظرف قرار دارد جاری میشود و علاوه بر این لوله مزبور وسیله ایست برای اطلاع از پر شدن منبع از آب. در وسط این ظرف يك لوله استوانه ای قرار دارد که جای یخ است و در این لوله تقریباً تا آنجا یخ میریزند که برابر با سطح آب تصفیه شده منبع باشد. برای خارج ساختن آبی که بر اثر

ظرف آبخوری که شرح آن در متن ذکر شده است

آب شدن یخ پیدا میشود مخرجی در زیر لوله تعبیه شده که با چوب پنبه‌ای مسدود است و هنگام لزوم این چوب پنبه را چون بردارند آب بسطل زیر ظرف میریزد. آشامیدن آب این ظرف بوسیله شیر مخصوص و بدون لیوان و آب‌خوری صورت می‌گیرد. این شیر بدو قسمت تقسیم شده است: اول فتری که میتوان آنرا فشار داد و بعقب راند. دوم بستانکی که بوسیله لوله ای بمنبع پیوسته است و چون فنر مذکور در فوق را فشار دهند و عقب برند آب وارد لوله شده از بستانک خارج میشود و بارتفاع آب منبع می‌چهد چنانکه میتوان دهان را روی آن گرفت و آب را آشامید بستانک در وسط جامی قرار دارد که آن را سوراخهایی است و آب زیادی بوسیله این سوراخها وارد لوله ای گردیده بسطل میریزد.

تعیین‌های آن چون مدرسه باید برای تمام شاگردان شرایط مساعد ایجاد کند و بهمه آنها فرصت مناسب برای کار بدهد لذا کسانی که از حیث چشم باگوش ضعیف هستند باید مورد مراقبت خاص قرار گیرند.

اگر نقیصی در بینائی شاگرد هست درجائی که مدرسه پزشک رسمی دارد باید بوسیله او معین کرد و در نقاطی که وزارت فرهنگ طبیب مخصوص ندارد معلم میتواند شخصاً بدین کار اقدام کند. مطابق نظر اهل فن (۱) چشم سالم حروف چاپ شده را که در مربع های هفت میلیمتری محاط و بنخامت $\frac{7}{5}$ میلیمتر باشد از فاصله ۵ متری میتواند بخواند. برای تعیین قوت و ضعف چشم تابلوهائی درست کرده اند که در آنها حروف چاپی

(۱) - اقتباس از کتاب «علم تربیت» تألیف دو مور Jonkheere و Demoor

باندازه های مختلف طبع و معین گردیده است که هر سلسله را در چه فاصله باید قادر بخواندن بود. تابلوهای مذکور همه جابجروش میرسد و میتوان از آنها تهیه کرد. طرز استعمال آنها از این قرار است که در روشنائی به بلندی چشم بفاصله متر از طفل آویخته شود. آنگاه بطفل دستور میدهند جلو چشم چپ خود را با مقوایی بگیرد و با چشم راست حروف را ابتدا از درشت آغاز بخوانند و کند تا برسد بحروف ریز. همین کار را نیز برای چشم دیگر میکنند. چشم عادی آنست که نصف حروف ریز را بتواند بخواند. وقتی قوه چشم معین شد جای هر شاگرد در کلاس معلوم میشود.

راجع بطرز تعیین سنگینی گوش شاگرد را در پنج متری قرار میدهند بطوری که رویش بطرف ممتحن باشد و هر بار تنها يك گوش مورد آزمایش قرار گیرد. بشاگرد دستور میدهند انگشت پهلوی شست را در گوش دیگر بدون فشار بگذارد. اگر پرده گوش فشار وارد آید تولید صدا میکند و مانع کار میشود. در اطاق آرامی ممتحن با صدای آهسته از طفل پرسش هایی میکند و شاگرد باید با صدای بلند جواب دهد یا باو دستور هائی میدهد (مانند: دست را بالا ببرید- دهان را باز کنید- چشم هارا ببندید...) و او باید اجرا نماید. سیمون (۱) نخستین واضع تست هوش طریقه ذیل را پیشنهاد کرده است: بشاگرد قبلاً بگویند که تنها اعداد ۸-۷-۶-۵-۴ را جزو بیست و پنج رقمی که بعد خواهید گفت بکار میبرید و او باید يك يک آنها را بعد از شما با صدای بلند تکرار کند:

۶	۷	۶	۴	۵
۴	۸	۷	۵	۸
۶	۷	۶	۴	۴
۶	۴	۵	۷	۵
۸	۵	۸	۸	۸

هر شاگردی که بیش از پنج اشتباه کند گوشش مظنون است. همین که شدت وضعف شنوائی معین گردید جای شاگرد در کلاس معلوم خواهد شد.

دقت
مخصوص
کودکانی که متوجه نقص بدنی خود باشند نسبت بآن بسیار حساس میشوند و آن را از دیگران پنهان میکنند. طفلی که مثلاً گوش سنگین دارد حاضر است در مقابل پرسش آموزگار و ناتوانی خود (از شنیدن سؤال او) هیچ جواب ندهد و بنظر گیج بیاید ولی سنگینی گوش خود را اظهار نکند. عده ای از شاگردان را هنگام پس گرفتن درس بیهوش و کند و حیرت زده تصور میکنند در صورتیکه بعضی از آنها یاد درست نمی بینند یا خوب نمیشنوند. معلم باید اعتماد طفل را بخود جلب کند تا راز دار او شود و طفل هنگامی که تنه است نقیصه های بدنی و اشکالات خود را برای وی نقل کند و بدین ترتیب بهترین شرایط را واضع مساعد برای کار او فراهم گردد.

فصل دوم

وسایل و افزار آموزش

برای ایجاد شرایط و اوضاع مساعد باید وسایل و افزار لازم را چیده
تدریس و تعلیم فراهم ساخت. عدۀ این وسایل بسیار است و ناچار باید از
مهمترین آنها در این فصل سخن راند.

یکی از این وسایل مهم کتابست. در کشورهای متمدن
۱- کتاب درجه اول که آموزگاران عموماً تحصیلات عالی کرده و از

دانشگاهها بیرون آمده اند کتاب درس یکی از وسایل ضروری است. در
کشور ما که پایه دانش اکثر آموزگاران هنوز از شش سالۀ ابتدائی تجاوز
نمی کند بطریق اولی و بحکم لزوم کتاب درسی مورد احتیاج است. کتاب
درسی در حقیقت راه اجراء و عملی کردن برنامه را روشن میسازد و کمک
بزرگی است برای معلم و تاحدی نقائص کار را رفع می نماید. از طرف دیگر
کتاب برای یاد گرفتن درس نهایت لزوم را دارد زیرا نکات مهم بیانات
معلم در آن جمع است و هر وقت از نظر شاگرد محو شود میتواند بدان
مراجعه کند. کتاب در حقیقت بمنزلۀ معلم ثانوی است و شاگرد راهننگام
لسزوم هدایت و راهنمایی کند. درسی که معلم گفته با توضیح و تصاویر و
نقشه های لازم و موضوع های تکالیف نوشتنی و تمرین و مسئله هایی که در
درس بشاگرد داده شده همه در کتاب بطور صحیح ضبط و موجود است.
کتاب مجموعه نفیسی است از مطالب مهم زیرا که هر مؤلف و مصنف
برای تدوین کتاب زحمت بسیار کشیده تا مواد را مطابق قوه شاگرد و

برنامه رسمی مرتب نموده است. حرف و درس معلم و یادداشتهایی که شاگرد در کلاس بر میدارد هر قدر هم سودمند باشد بواسطه کمی وقت موز و مختصر است و ممکن نیست بتواند جانشین کتاب شود.

جزوای هم که در ایران معلم بشاگردان املاء میکند در حقیقت بمنزله خلاصه درس است و برای تعلیم و تعلم کافی نیست. شاگرد باید در مدرسه و خانه شخصا مطالعه کند و مطالعه باید از روی کتاب صورت گیرد. پس از بیرون شدن از مدرسه و فراغ از تحصیل نیز کتاب بدر شاگرد میخورد زیرا که در زندگانی اغلب آدمی نیازمند بیاد آوردن مطالبی میشود که در مدرسه آموخته است. البته این مزایا و فوائد در صورتی محقق است که کتاب خوب و دارای اوصاف معینی باشد.

در کشورهای که در راه تمدن زیاد پیش رفته اند از آغاز عصر جدید در فکر تهیه کتب درسی بوده اند و حتی در فرانسه باندازه ای بدین مسأله اهمیت دادند که مجلس شورای ملی (کنوانسیون ۱) تألیف کتاب را بمسابقه گذاشت. در اروپا و امریکا امروز رقابت کتاب نویسان و کتاب فروشان باعث شده که کتابهای درسی بسیار عالی بوجود آمده است. در امریکا کتابفروشیهای مهم همیشه چند تن متخصص آموزش و پرورش را که بدرجه دکتری رسیده باشند برای واری کتابهای درسی استخدام میکنند و باین جهت بهترین کتابهای درسی در آنجا تهیه میشود. در ایران تا سال ۱۳۰۷ اقدام مؤثری در این باب نشده بود و هر کس بر طبق سلیقه و خیال خود کتابی نوشته در مدارس معمول میداشت و باین جهت اغلب کتابهای درسی شایستگی نداشت در مدارس بکار برده شود زیرا که دارای اوصاف و مزایای لازم نبود. کتاب درسی

اوصاف
کتاب
درسی

باید دارای اوصاف ذیل باشد :

نخست مختص شاگردانی باشد که آن را میخوانند یعنی با سن وقوه وفهم آنها تطبیق شود. اغلب مؤلفان کتابهایی برای دبستانها مینوشتند که از اندازه فهم شاگردان خارج بود و از ناچاری و بیکتایی در مدارس متداول میشد. از این قبیل کتابها شاگرد استفاده نمیکند - قسمت مهم را از غیرمهم تشخیص نمیدهد - هر قدر زحمت بکشد معلومات مبهم و نا مفهوم در دماغ او باقی میماند و سرانجام مغزش خسته و از تحصیل بیزار میشود .

دوم- کتاب درسی باید از حیث مقدار مطلب کوچک و از لحاظ درستی مطلب کاملاً محل اطمینان باشد . در کتابهای مدارس ابتدائی تنها مطالب مهم و لازم باید منظور گردد و برای هر مطلب توضیحات زیاد داده و شواهد و امثال بسیار آورده شود . مطالبی که هنوز بثبوت نرسیده و فرضیات و عقائد مبالغه آمیز نباید در کتب درسی نوشته شود .

سوم- برای سهولت و فهمیدن و یاد گرفتن مطلب باید بر طبق نظم و ترتیب معینی کتاب تدوین شده باشد . تقسیمات بزرگ و کوچک آن واضح و روشن . فهرست مندرجات آن مفصل و مشروح باشد تا با آسانی بتوان مطلبی که منظور است پیدا کرد . مهم وقتی میتواند کتابی برای کلاس خود انتخاب کند باید مقدمه یا دیباچه آن را بخواند و از عقیده مؤلف آگاه شود و همچنین باید فهرست مطالب را ملاحظه کند و از محتویات کتاب و طرز طراحی مطلب مطلع گردد .

چهارم- از حیث بیان و عبارت کتاب درسی باید روان و ساده باشد یعنی از تعقید و کلمات مغلق و مهجور خالی باشد .

پنجم- کتاب درسی از حیث ظاهر باید زیبا و دلربا باشد. بویژه در دبستان ها کتاب باید طوری باشد که شاگرد حقیقه آن را دوست بدارد و از صمیم قلب بدان رغبت داشته باشد. قشنگی کتاب باعث می شود که شاگرد درس را از روی میل یاد بگیرد و دقت در فرا گرفتن آن کند. اصول بهداشت چشم حکم می کند که کتاب زیاد سفید و خط آن زیاد ریز نباشد. برای جلب رغبت کودک فصل های کتاب نباید دراز باشد تا زود زود پایان رسد و حوصله شاگرد از درازی آن تنگ نشود. مطالب و اسامی مهم بخط درشت تر باید نوشته شود و تصویر ها و نقشه های درست و داپسند باید متعدد و مربوط بمتن کتاب باشد.

جای خوشوقتی است که وزارت فرهنگ در سالهای اخیر بفکر این مسأله بوده و يك نوره كتاب درسی برای دبستانها و دبیرستانها تهیه و چاپ کرده که مزایای بسیار دارد و باید امیدوار بود که مؤلفان لایق در آینده کتابهای بهتر و کاملتر بنویسند تا وزارت فرهنگ مجبور نباشد کتابهای خود را در مدارس اجباری کند.

شماره کتاب در مدارس متوسطه معلم در تعیین شماره کتاب آزاد است. عموماً برای هر رشته کتابی معین میکنند. در مدارس ابتدائی در اروپا بطور کلی تعیین حد اقل عدد کتاب با اولیای امورا است. در فرانسه کتابهایی که باید در کلاس شاگرد داشته باشد بموجب حکم وزارتی معین شده و از قرار ذیل است:

در کلاس اول و دوم: کتاب قرائت. کلاس سوم و چهارم پنج کتاب: کتاب قرائت - دستور زبان - حساب - تاریخ کشور - اطلس کوچک جغرافیا. در کلاس پنجم و ششم شش کتاب: کتاب قرائت -

دستور زبان - حساب - تاریخ عمومی - اطلس جغرافیا - تعلیمات مدنی و اخلاق . داشتن بن کتابها اجباری است . ولی معلم میتواند بر شماره آنها بیافزاید . بدیهی است که نباید از طرف دیگر عده کتاب را زیاد معین کرد زیرا هم شاگرد گیج میشود و هم بهای خرید آنها برای عده زیادی تحمل ناپذیر میگردد.

شماره کتابهایی که وزارت فرهنگ از ۱۳۰۷ تا کنون برای دبستانها بطبع و بهای ارزان در دست رس همه گذارده از این قرار است : از کلاس اول تا چهارم يك کتاب برای هر کلاس - در کلاس پنجم و ششم دو کتاب قرائت برای دختران و يك کتاب تاریخ و يك کتاب جغرافیا .

طرز استعمال کتاب البته طرز استعمال کتاب بر حسب موضوع فرق میکند . کتاب قرائت فارسی را باید در تمام مدت درس بکار برد ولی در مواد دیگر اینطور نیست . دستور کلی که در استعمال کتاب باید بمعلم داد اینست که همیشه درس را بر طبق روش و نقشه و طرح کتاب بگوید تا شاگرد هنگام مراجعه متحیر نشود که درس خود را مطابق کدام ترتیب یاد بگیرد و بخاطر بسیار د. از همین لحاظ است که باید حتی المقدور انتخاب کتاب را بعهده خود معلم و اگذار کرد تا سلیقه اش را با سلیقه مؤلف وفق دهد و بتواند ترتیب کتاب را در تدریس خود اتخاذ کند. در دبستانها و دوره اول دبیرستان معلم باید درس خود را از خارج بر طبق دستور فوق بگوید و توضیحات لازم را بوسیله آزمایش و نوشتن روی تخته سیاه بدهد و در صورتیکه وقت کافی باشد و ادا کند بکی از شاگردان از روی کتاب بخواند هنگامی که شاگرد می خواند معلم باید بهرور اصطلاحات دشوار و کلمات مشکل را بیان کند و مطالبی که در کتاب است با درسی که قبلاً داده

تطبیق نماید . در چهار کلاس اول مدارس ابتدائی بعد از دادن درس زبانی خواندن کتاب حتمی و ضروری است ولیکن در کلاسهای آخر مدارس ابتدائی بویژه کلاسهای متوسطه خواندن و تشریح کتاب منوط به داشتن وقت است .

با وجود تمام فوائد و محسناتی که برای کتاب شمرده شد باید اعتراف کرد که کتاب در جای درس معلم را نمیتواند بگیرد . هیچوقت بتنهایی از روی کتاب نمیشود دانشی را آموخت و به پایه ای نایل شد . در دبیرستان و بویژه در دبستان نمیتوان بدون درس معلم تحصیل کرد . کتاب در دست معلم مانند افزار است در دست کارگر . هر اندازه دست افزار خوب باشد نمیتواند جانشین کارگر شود . کتاب هم هر اندازه نیکو باشد ممکن نیست جایگزین آموزگار گردد زیرا که اولاً کتاب برای شاگردان کلاس مخصوص مدرسه معینی تدوین نشده بلکه برای عموم مدارس نوشته شده و بر حسب اقتضای مکان و استعداد اطفال معلم باید بعضی از مطالب کتاب را تکمیل و پاره ای را حذف کند . ثانیاً کتاب هر اندازه هم ساده تألیف شده باشد دارای کلمات و اصطلاحاتی است که شاگرد بدون تشریح و تفسیر ممکن نیست بفهمد . ثالثاً کتاب برای هر مطلب یکی دو مثال و تشبیه بیش نمیتواند داشته باشد والا حجیم و بزرگ میشود . معلم بایستی امثال متعدد بیاورد و تشبیهات مختلف بکند تا شاگردان خوب مطلب را بفهمند و فرا گیرند . رابعاً کتاب هر اندازه ظریف و قشنگ باشد جامد و بیروح است و کار زبان معلم را نمیکند و تهییج نمینماید و تنها برای قوه حافظه مفید است . با خواندن کتاب چون مکالمه و مباحثه و مذاکره ای در میان نیست قوه ممیزه هم رشد نمیکند .

اغلب از شاگردان دبستان و دبیرستان وقتی تغییر کلاس میدهند یادآوری
یا از مدرسه خارج میشوند کتابهای خود را میفروشند. بابت از
این کار آنها را منع کرد زیرا اولاً اصول بهداشت غذغن میکند
که کتاب مستعمل را بفروشند و باین ترتیب بدست دیگری برسد چون
ممکن است صاحب آن امراضی داشته باشد که بوسیله کتاب بدیگران
سرایت کند. ثانیاً باید بشاگرد فهماند که کتاب درسی یادگار ایام کودکی
و روزگار جوانی او و بعدها پشیمان خواهد شد که چنین یادگار پربهای
را از دست داده است. ثالثاً پس از بیرون شدن از مدرسه و نداشتن
معلمی که نیازمندی و اشکالات او را رفع کند تنها کتاب بیاری او
خواهد شتافت.

۴- تخته سیاه دیگر از افزار و وسیله آموختن تخته سیاه است که ممکن
است به شکلهای مختلف درآید. بعضی اوقات تخته يك
پارچه است. گاهی دو لنگه است و دوريك لولا می چرخد. گاهی هم
آنها روی سه پایه قرار داده و بر حسب اقتضا بالامی برند و پائین میآورند.
نوع دیگر تخته سیاه که بدستور نگارنده در مهر ۱۳۱۱ در دانش سرای
عالی ساخته شد تخته دیواری است. قسمتی از دیوار اطاق درس را که
برابر چشم شاگردان است بسیار صاف نموده و با صفحه های شکسته
گرافون و رنگ سیاه و روغن مخصوصی آنها را برای تحریر آماده کردند.
چون نتیجه بسیار خوب از این آزمایش گرفته شد وزارت فرهنگ
آنها را از ۱۳۱۲ بعد درمدا رسی که عمارت آنها متعلق بدولت است
معمول داشت.

سود تخته سیاه بسیار است: اولاً موجب سهولت آموختن است

زیرا که وقتی معلم چیزی بر آن نوشت بواسطه درشتی خط همه شاگردان در يك زمان می بینند و استفاده میکنند و از این راه مقداری وقت صرفه جوئی میشود.

ثانیاً مطالبی که معلم میگوید و در روی تخته سیاه نشان میدهد کاملاً روشن میشود و شاگرد زود ملتفت میگردد. از طرف دیگر بچیزی که روی تخته سیاه نوشته شده یا تصویری که رسم گردیده هر نوع تغییری ممکن است داده شود.

ثالثاً همینکه مطالبی روی تخته سیاه به شاگرد نشان داده شد بهتر و آسان تر فرا میگیرد زیرا که بیشتر توجه و دقت میکند و حواسش بهتر جمع میشود و چشمش در یاد گرفتن درس با و کمک مهمی میکند.

غیر از فوائد عمومی مذکور تخته سیاه برای هر موضوعی از برنامه سودمند و بلکه ضروری است. در تعلیم نوشتن آموزگار حروف را در روی تخته سیاه جلوی چشم شاگردان مینویسد و باین ترتیب حرکاتی را که دست باید بکند بآنها نشان میدهد. در مشق خط و نقشه کشی و نقاشی معلم سر مشق را روی تخته مینویسد و میکشد. در حساب و جبر و هندسه معلم ارقام و صورت مسئله را در روی تخته مینویسد و اشکال هندسی را رسم میکند و قضایای هندسی را بثبوت میرساند. در فیزیک و شیمی و تاریخ طبیعی معلم تصاویرهای لازم و شکل اسبابهایی که در آزمایشگاه مدرسه نیست روی تخته می کشد و آزمایشهایی که باید کرد از روی شکل نشان می دهد. همین طور هنگام آموختن دستور زبان مثالهای نویسد و در مورد املاء لغت های مشکل را - در مورد جغرافیا نقشه را میکشد - در مورد تاریخ نقشه و طرح درس و جدول های تاریخی را رسم می کند ...

این همه فایده که برای تخته سیاه ذکر شد برای این
 است که از آن بهره مند شوید و هر اندازه ممکن است آنرا
 بکار برید . استفاده شاگردان در صورتی است که جای

جای تخته
 در کلاس

تخته سیاه در کلاس نیک و مناسب باشد (چنانکه در گراور صفحه ۱۸۸
 این مسئله هویدا است) • برای اینکار باید شرایط زیر را در نظر گرفت:
 تخته سیاه باید

- ۱ - در برابر شاگردان و جلو روی آنها باشد تا همه بخوبی بینند .
- ۲ - در دسترس معلم قرار داده شده باشد تا بتواند هر چه میخواهد
 بآسانی روی آن بنویسد و هر تصحیحی که لازم بداند از تکلیف بکند •
- ۳ - بار تفاعی از کف کلاس باشد که بطور کلی دست شاگردان بهمه
 جای آن برسد .

۴ - طوری باشد که روشنائی از برابر تخته سیاه یا از جلو روی
 شاگردان داخل اطاق درس نشود و گرنه چیزی که در روی تخته نوشته
 شده باشد شاگردان نمی بینند .

۵ - برای کلاسهای ابتدائی بعضی اوقات لازم میشود که يك طبقه
 از شاگردان دور تخته گرد آیند و طبقه های دیگر مشغول کار دیگر باشند
 در آن صورت باید این مسئله را نیز در تعیین جای تخته در نظر گرفت
 و طوری کرد که در اطراف تخته سیاه به حد کفایت برای ایستادن يك عده
 شاگرد مکان خالی موجود باشد .

علاوه بر اطلس جغرافیا که هریک از شاگردان برای
 یاد گرفتن جغرافیا باید داشته باشد مدرسه باید حتی الامکان
 يك دوره نقشه ایران و پنج قطعه عالم و جهان نمای مسطح برای هر

کلاس فراهم کند تا بوسیله آنها بتواند درس خود را با روح نموده مطالب خود را مرکوز ذهن شاگردان کند ولی نباید تصور کرد که نقشه های مزبور برای آموختن جغرافیای مفصل کافی است. در کلاسهای دبیرستان معلم وقتی جغرافیای مفصل ایران را تدریس میکند باید هر قسمتی از کشور را که موضوع درس است خود در روی تخته سیاه رسم کند و عوارض طبیعی و جای شهرها و دیگر مختصات را نیز هنگام تعلیم در روی همان نقشه نشان دهد. برای چهار کلاس اول دبستان علاوه بر نقشه های مذکور باید تصویر عوارض جغرافیای را نیز بدیوار کلاسها نصب کرد و هنگام درس اصطلاحات را برای شاگردان بیان نمود.

در آموختن تاریخ نیز معلم بنقشه و تصویر نیازمند است ولی باید این نقشه ها و تصویرها مطابق با حقیقت باشد و گر نه مسائل برخلاف حقیقت در دماغ شاگرد جای میگیرد و او را گمراه می کند. این نقشه ها و تصویرها عبارتست مثلاً از تصویر آثار ملی و بناهای باستانی و مردمان بزرگ تاریخی و عکس یا نقاشی آنچه زندگانی گذشته نیاکان ما را روشن سازد مانند خانه واثیه و ظروف و جامه و غیره. علاوه بر تصویرهای تاریخی تصویر جانوران و گیاهها و سنگها و پاره ای از اندام های آدمی و طرز کار کردن آنها برای آموختن علم اشیاء و تباریح طبیعی سخت لازم است. برای تدریس زبان خارجه نیز اگر روش مسقیم اتخاذ شود باید تصویرهای بزرگ دیواری راجع بزندگان روز گذار داشت و بشاگردان یاد داد مشاهدات خود را بزبانی که یاد میگیرند بیان کنند. اگر شاگردان در دوره دوم متوسطه باشند مناسب تر آنست که تصویرها بقطع کوچک و بشکل کتاب مخصوصی باشد که بتوان با خود بخانه برد یا به آموزشگاه آورد.

تکلیف کتبی عبارتست از کلیه تمـرینهای کتبی مانند خلاصه
۴ - تکلیف کتبی کردن متن کتاب قرائت - انشاء - حل مسئله و اعمال ریاضی -
 پروراندن موضوع های تاریخی و جغرافیائی - رسم کردن

نقشه بدون رنگ آمیزی - صرف کردن افعال و غیره . غـرض از تکلیف
 کتبی آنست که شاگرد قواعد و قوانینی که در کلاس یاد گرفته بمورد
 عمل گذارد و شخصاً مبادرت بتفکر و تعقل و کار کردن کند . تکلیف کتبی
 مکمل و متمم کتاب و درس زبانی است .

تکلیف کتبی هم برای معلم سودمند است هم برای شاگرد .
فایده های آن اولاً شاگرد چون میداند که از روی تکلیف کتبی معلوم
 خواهد شد در کلاس درس را گوش داده یا نه کوشش میکند

تکلیف خود را با دقت انجام دهد . بعلاوه در سر درس بحرف معلم توجه
 مخصوص میکنند تا بتواند از عهده انجام تکلیف کتبی بر آید . ثانیاً تکلیف
 کتبی کمک بزرگی است برای حافظه شاگرد زیرا که مطالب درس بوسیله
 تکلیف کتبی در ذهنش روشن و جای گیر میشود . تمام آموزگاران و
 شاگردان معتقد هستند که عموماً درس را وقتی خوب یاد میگیرند که
 تکلیف کتبی راجع بدان بجا آورده باشند . ثانیاً تکلیف کتبی موجب بروز
 استعداد شاگرد میشود زیرا که در انجام تکلیف کتبی شاگرد مجبور است
 شخصاً تفکر کند و باین ترتیب قوای خود را بسنجد و اندازه گیرد و عادت
 کند به پیدا کردن فکر و داشتن استقلال فکری .

رابعاً بوسیله تکلیف کتبی معلم قوه شاگرد را بدست می آورد و
 میفهمد قوه ابتکارش چه اندازه است و ترقیاتش از چه قرار و در کدام
 رشته ذوق مخصوص دارد . خامساً در مدارس دهکده ها که چند

کلاس (۱) بعده يك معلم واگذار میشود تکلیف کتبی وسیله تریب و تنظیم درس است . در این آموزشگاهها معلم ابتداییکی از کلاسها درس میدهد و آنها را وادار میکند يك تکلیف کتبی راجع به همان درس انجام دهند و در مدتی که شاگردان مشغول بجا آوردن تکلیف هستند بتدریس کلاس دیگر میپردازد . جای تأسف است که باوجود این همه فایده معلمان ما بواسطه گرفتاری در دادن تکلیف کتبی قصور ورزیده اند. باید امیدوار بود که آموزگاران جدید که بر موز تربیت آگاهی پیدا میکنند از انجام این وظیفه مهم غافل نشوند .

تکلیف کتبی در صورتی فایده های مذکور را در بر دارد که
 انتخاب موضوع موضوعش دارای اوصاف مخصوص باشد . آن اوصاف از این قرار است :

۱ - تکلیف کتبی باید اختصاص بشاگردانی داشته باشد که آن را انجام میدهند یعنی مطابق قوه آنها باشد بطوریکه نه زیاد آسان باشد که وقت آنها بهدر رود نه زیاد مشکل که موجب خستگی دماغ آنها شود .
 بعلاوه همانطور که درس بتدریج پیش میرود تکلیف کتبی هم باید از حیث آسانی و سختی تدریجی باشد .

۲ - در انتخاب موضوع باید همیشه به سببهای سودمند و مهم برنامه پرداخت . در دبستانها بویژه باید بیشتر به عملی بودن موضوع توجه داشت

(۳) در توانگر ترین کشورهای متقدم دبستانهای ده کده ها به موجب عده شاگرد يك ياد آموزگار و گذار شده است اگر عده از چهل تن تجاوز نکنند تمام کلاسهای ابتدائی را در يك اطاق جا میدهند و یک نفر معلم مطابق ترتیب فوق به پرورش آنها گماشته میشود . اگر عده به ۶۰ یا ۷۰ نفر رسید نصف کلاسها بعده بکنفر و نصف دیگر بعده آموزگار دیگر محول میشود .

و دید در زندگانی شاگرد بکدام دسته از دروسی که می خواند و کدام فصل بخصوص بیشتر نیازمند است آنگاه موضوعهای تکلیف کتبی را از میان آنها برگزید .

۳ - تکلیف کتبی باید زیاد دراز و مفصل نباشد بلکه متناسب باشد باوقتی که بشاگرد میدهند . معلم باید با دقت حساب کرده بیند شاگرد چقدر وقت لازم دارد و تکلیفی که میدهد باندازه ای باشد که در آن مدت کاملاً انجام یابد و گرنه شاگرد یا تکلیف را بد بجا می آورد و همینطور به بیقیدی خو می گیرد و یا انواع حیل را بکار برده تکلیف خود را ظاهرراً خوب جلوه میدهد در صورتیکه شاید اساساً در انجام تکلیف سهیم نبوده و با تقلب کاغذی را پر کرده و تحویل داده است .

۴ - علاوه بر دقتهایی که باید در انتخاب موضوع بعمل آورد باید این نکته را هم در نظر داشت که غرض از دادن تکلیف کتبی بشاگرد تولید اشکال برای او نیست بلکه مقصود اینست که شاگرد معتاد شود با استدلال و اقامه برهان و بیان مطلب . بنابراین باید موضوع تکلیف را خوب فهماند و حتی راه رسیدن بمقصود را بوی نشان داد مثلاً اگر معلم حس کرد شاگردان قواعد و قوانینی را که بآنها تدریس شده فراموش کرده اند یا در دانستن آن تردید دارند یا نکات مهم موضوع را نمیتوانند باز شناسند باید بآنها بگوید و آنها را راهنمایی کند . بالاخره شاگرد را بطرز نوشتن تکلیف و ترتیب صوری آن از حیث حاشیه و فاصله خطوط و قید نام و تاریخ و غیره باید آشنا نمود تا از همان زمان مدرسه بنظافت و نظم و ترتیب عادت کند .

۵ - برای اینکه بتوان نسبت به عملی بودن موضوع تکلیف کتبی

و اهمیت آن و مکرر نشدن مطلب مراقبت های لازم را نمود و همچنین برای اینکه تکلیف بتمام مواد برنامه سالیانه مربوط باشد معلم باید موضوعهای تکلیف را در آغاز هر سال تحصیلی برای تمام آن سال تهیه و پیش بینی کند .

تکلیفی که داده میشود باید تصحیح کرد . تصحیح هم منحصر
تصحیح
تکلیف
بخطا نشان کردن اغلاط و تعیین نمره شاگرد نیست بلکه عبارتست از اصلاح و تنقیح تکلیف و دستگیری شاگرد و جلوگیری از تکرار خطا . تصحیح باید شاگرد را متنبه کند که کار خود را بهتر انجام دهد و باندازه خود درس مؤثر در پرورش او باشد .

در کلاس همه شاگردان بیک نحو تکلیف کتبی را بجا نمیآورند . بعضی زیاده تر دقت نموده بهتر موفق میشوند و برخی کمتر . بهمین جهت بزرگ جداگانه باید معایب تکلیفش را خاطر نشان نمود . این نوع تصحیح را تصحیح فردی گویند . بعلاوه تمام شاگردان کلاس باید بدانند چگونه تکلیف را بایستی انجام داده باشند و این تذکار باید بهمه شاگردان یکجا داده شود : این طرز تصحیح را تصحیح جمعی نامند .

معلم باید با کمال دقت و مراقبت تصحیح فردی را بجا آورد
تصحیح
فردی
زیرا که شاگرد برای نوشتن تکلیف زحمت کشیده و زحمت او هر اندازه کم باشد قابل توجه و محل اعتناست . معلم قبل از هر چیز باید دو مسأله را مورد توجه مخصوص قرار دهد : نخست آنکه تکلیف کتبی با دقت انجام شده و از حیث فکر و نظر و سبک نویسنده گسی ارزش داشته باشد . دوم آنکه از حیث صورت ظاهر شاگرد مراقبت تام نموده باشد یعنی برگ یا دفتر تکلیف را پاکیزه و با خط خوانا و با حاشیه

تسلیم کرده باشد . معلمی که در این قسمت غفلت روا دارد و سهل انگاری کند مقصراست زیرا که شاگرد از عهد کودکی به بیقییدی و بی سلیقه گی خومیگیرد و این خو برای او در تمام عمر باقی میماند .

راجع به تصحیح باید معلم هم قسمت خوب تکلیف را خاطر نشان و تمجید نماید و هم قسمت بد را گوشزد کند . البته این کار در صورتی امکان پذیر است که معلم با دقت تمام تکلیف را مرور نموده باشد . ملاحظات و یادداشت هایی که در حاشیه تکلیف راجع باغلاط میشود باید با مرکب سرخ باشد و مختصر و روشن و خوانا نوشته شود . نمره یعنی علامتی که حاکی از ارزش زحمت شاگرد است باید در بالای تکلیف گذاشته شود . در دبیرستان معلم باید حتی المقدور عقیده خود را درباره هر تکلیف در یکی دو سطر در بالای برگ یادفتر اظهار کند .

کجا باید تکلیف را تصحیح کرد ؟ در دبستان بویژه در کلاسهای اول معلم مختار است که تصحیح فردی را در کلاس انجام دهد یا در بیرون ولی در کلاسهای آخر دبستان و مخصوصاً در دبیرستان تصحیح تکلیف در سر درس غیر ممکن بنظر میآید و معلم باید در بیرون کلاس این وظیفه را ادا کند .

معلم پس از آنکه در کلاس یا در بیرون تمام تکالیف را از نظر گذراند ملتزم میشود چه نقیصه هایی در کلیه آنها موجود است و آنها را در کلاس در روی تخته سیاه بشاگردان خاطر

تصحیح
جمله ای

نشان میکند و راه رفع آنها را ارائه میدهد . از این رو تصحیح جمعی مکمل تصحیح فردی است و در حقیقت برای ابست که يك نکته چندین بار تکرار نشود و وقت بهدر نرود .

۵- امتحان یکی از وسایل تعلیم امتحان است. امتحان برای آن ایجاد شده که معلم از نتیجه آموزش خود آگاه شود و بداند شاگرد درسش را فهمیده است یا نه. اگر فهمیده بتدریس خود ادامه دهد و اگر نفهمیده در مقام کشف علل برآید. اگر عیب در روش تدریس اوست رفع کند و اگر شاگرد کم هوش یا نسبت بدرس او دلبستگی ندارد بکلاس و مدرسه دیگرش فرستد تا کاری انجام دهد که مورد علاقه و مطلوب طبع او باشد.

بنابراین تعریف نباید برای طفل تولید اشکال نمود و از او پرسش هایی کرد که از ذهنش دور باشد. امتحان را نیز طوری باید انجام داد که شاگرد آنرا یک کار عادی بداند و از آن ترس و واهمه نداشته باشد پس هر اندازه ممکن باشد باید از تشریفات آن کاست و بر عده جلسه های آن در ظرف سال افزود.

بهترین نوع امتحان آنست که مرحله به مرحله باشد یعنی همین که مبحث معینی از کتاب یا ماده ای تدریس شد امتحان آن مبحث بعمل آید سپس بمبحث بعد پرداخته شود و در امتحان ثانوی تاحدی که مربوط بحافظه و جزئیات است از مبحث اول سؤال نکنند بلکه تاممکن است از مبحثی که بعداً تدریس شده امتحان بعمل آورند.

برای عملی کردن این اصل کافی است سال تحصیلی بسه یا چهار بخش تقسیم شود و در هر بخش تمام مواد بتدریج (مثلاً از قرار هفته ای یک ماده) امتحان شود. البته این نوع امتحان را باید کتباً بعمل آورد و گرنه وقت زیاد از شاگرد و معلم میگیرد. در عوض در آخرین امتحانی که در پایان سال تحصیلی میشود ممکن است زبانی نیز امتحان

کرد و باین ترتیب بهتر ازدقایق امر آگاه شد .

فواید امتحان کتبی در حقیقت تکلیف کتبی مخصوصی است که در اوقات معین سال با شرایط واحد وزیر نظر معلم شاگردان يك کلاس انجام میدهند و معلم بوسیله نمره هائی که میدهد شاگردان را طبقه بندی میکند . امتحان کتبی چهار فایده مهم دارد :

نخست آنکه چون امتحان کتبی راجع بموادى است که در برنامه پیش بینی و در آموزشگاه تدریس شده و اوقات آن نیز قبلاً معین و اعلام شده است شاگرد با کمال جد مشغول مراجعه و مذاکره شده مطالب در حافظه اش منقوش و مرکوز میشود .

دومین فایده امتحان کتبی آن که شاگرد مجبور میشود تمام حواس خود را جمع کند و در مدت معینی بمقصود خود نایل گردد و این مسئله برای شاگردان مسامحه کار و مردد بسیار مفید است زیرا آنها را وادار میکند که کار معینی را در وقت معینی انجام دهند و بدین ترتیب عادت کنند باتخاذ تصمیم و اجرای آن . در مقابل این دو فایده بزرگ يك خطر بزرگ نیز موجود است :

در کلاسهای آخر دبستان و در دبیرستان بواسطه تعدد موضوعهای درسی و زحمات زیادی که برای مراجعه بدرس باید کشید شاگردان مجبورند پیش از اندازه کار کنند . علاوه بر ترس از امتحان هم در فکر آنها بی اثر نیست باین جهات شاگردان بی خواب میشوند . سردرد پیدا میکنند و بالا بر از همه اعصاب آنها از حال اعتدال و نظم خارج میشود . اینست که علاوه بر رعایت نکاتی که در بالا ذکر شد باید میان امتحانهای کتبی مواد مختلف که در عرض سال میشود فاصله کافی گذارد تا شاگرد وقت راحت پیدا کند

و مجال هم برای مراجعه داشته باشد.
 سومین فایده امتحان کتبی اینست که امتحان محك بسیار عالی است
 و معلم نیروی هر شاگرد را در هر رشته میسنجد و از روی برگهای امتحان
 کتبی و نمره هائی که میدهد جای او را معین میکند.

چهارمین فایده امتحان کتبی تولید همچشمی است در میان شاگردان
 امتحان کتبی حس غرور شاگرد را تحريك میکند و او را وادار به کوشش
 و جهد مینماید ولی برای اینکه این رقابت مبدل بیغض و حسادت نشود
 معلم پس از تصحیح فردی که باید حتماً در خانه بعمل آید برگهای امتحان
 را باید بشاگردان دهد که اغلاط و اشتباهات خود را ببینند و بفهمند
 نمره ای که بآنان داده شده از روی استحقاق بوده تا بطیب خاطر بپذیرند
 و نسبت به مدرس خود کینه در دل نگیرند.

امتحان کتبی عموماً راجع است بفارسی و زبان خارجه و رباضی و
 علوم طبیعی و تاریخ و جغرافیا یعنی شش رشته از دروس برنامه. ممکن است
 معلم در هر دو ماه که شصت روز باشد يك امتحان کتبی راجع بتمام
 مواد بعمل آورد. در این صورت فاصله میان امتحان کتبی دو رشته
 ده روز خواهد بود و این مدت برای مراجعه و حاضر کردن امتحان
 کافی است.

۹- کتابچه یکی از وسایل دیگر آموزش کتابچه است. تکلیف های کتبی
 را که شاگرد بجا میآورد در کتابچه مینویسد. در مدارس
 متوسطه و عالی عده این کتابچه ها بسته بنظر معلم و شاگرد است ولی در
 دبستانها بعضی از معلمان تصور میکنند بهمان اندازه که تجزیه مواد درس
 فهم درس را آسان میکند تکثیر عده دفتر نیز کار تکلیف را سهل مینماید. باین
 جهت ملاحظه میشود که برای هر موضوع يك دفتر تکلیف معین میکنند

وباره ای اوقات برای هر فصل از هر موضوع يك دفتر مانند دفتر جمع و دفتر تفریق و مانند آن . البته این ترتیب در آموزشگاههای ما معمول نیست بلکه در بسیاری از آنها بکار بردن کتابچه امر مجهولی است .

کتابچه فوایدی دارد که در اینجا بیان خواهد شد . این فوائد نشان میدهد که نمیتوان از آن صرف نظر کرد ولی از طرف دیگر افزودن عده کتابچه دوزرر دارد یکی اینکه شاگرد نو آموز گنج و پریشان خاطر شده کارش مشکل میشود و دیگر اینکه وقتی عده کتابچه زیاد شده هر کتابچه مدت مدیدی طول میکشد و دیر پایان میرسد و باین جهت در دست طفل پاره و کثیف میشود . بنظر نگارنده در دبستان سه کتابچه برای فارسی و جغرافیا و تاریخ و حساب و هندسه و علم اشیاء کافی است . این سه کتابچه عبارتست از دفتر روزانه - دفتر کلاس - دفتر امتحان . برای نقاشی و مشق خط هم دو دفتر مخصوص لازم است .

دفتر روزانه دفتری است که شاگرد تمام تکلیف های کتبی روزانه خود را بر حسب تقدم و تاخر زمانی در آن مینویسد .

دفتر روزانه دفتری نیست که تکلیف ها در آن پاك نویس شود بلکه همان تکلیفی را که شاگرد در نخستین بار میخواهد بجا آورد در آن دفتر مینویسد البته مانعی هم ندارد که طرح و نقشه تکلیف را از پیش روی برگ جداگانه بر روی سبیس آفرای در دفتر برود چون روزی دوسه تکلیف در دفتر روزانه نوشته میشود زود برود پایان میرسد و کثیف و پاره نخواهد شد و شاگرد بر گهای چرکین در پیش چشم نخواهد داشت .

فایده بزرگ این دفتر نیز از همینجا ناشی است که شاگرد عادت میکند بنظم و پاکیزگی و خوش سلیقه گی . بعلاوه از ورق زدن این دفتر

میزان معلومات و پیشرفتهای شاگرد و عاداتی که از حیث نظم و ترتیب و نظافت پیدا کرده معین میشود و روش آموختن آموزگار و رعایت برنامه یارعايت نکردن آن معلوم میگردد .

دفتر روزانه از حیث کاغذ و جلد باید دارای اوصاف مخصوصی باشد . روی جلد تصویر هائی باشد که چشم شاگرد را خوش آید و دل او را برانگیزاند . کاغذ دفتر نباید زیاد نازك باشد تا زیر قلم سوراخ و باسانی از شیرازه پاره شود . برای دفتر کاغذ ابری مناسب نیست زیرا مرکب در روی آن پهن میشود . ولی نازك و ابری نبودن بسنده نیست : کاغذ باید خط دار باشد تا شاگرد بر است نویسی خو کند .

دستوری که راجع باین دفتر باید بمعلم داد اینست که چون شاگرد همیشه بآموزگار خود اقتدا میکند آموزگار در تصحیح تکلیف و پاکیزگی دفتر و نوشتن نظر خود باید مراقبت تام کند . باید کوشش کرد که هم دفتر ها شبیه بهم باشند و هم تکلیف هر روز از آن روز بعد بوسیله خط افقی که تمام پهنای دفتر را بگیرد جدا شود . تاریخ در وسط صفحه قید گردد . عنوان و موضوع تکلیف را بخط جلی بنویسند . برای فارسی در دست راست و برای زبانهای اروپائی در دست چپ سه چهار سانتیمتر حاشیه بگذارند .

دفتر کلاس دفتر کلاس کتابچه ای است که تعلق بهمۀ کلاس دارد و در مدرسه نگاه میدارند و عبارتست از دفتری که هر روز یکی از شاگردان کلاس بر حسب ترتیب حروف الفبا تکلیف های روزانه خود را بجای اینکه در دفتر روزانه بنویسد در آن مینویسد و دستینه خود را پای آن میگذارد .

این دفتر دوفایده دارد . نخست آنکه چون تکلیفهای شاگردان

کلاس پهلوی هم نوشته میشود تولید هم چشمی میان آنها میکند و هر يك كوشش میکند تا تکلیفش بهتر از مال دیگران شود . دوم آنکه دفتر مزبور حاکی از پیشرفت های کلاس است و نشان میدهد که روش آموختن چگونه بوده و بچه نتایجی منتهی گشته است زیرا که از روی تکلیف های کتبی شاگردان میتوان بخوبی استنباط کرد درجه پیشرفت آنها در تحصیل چه اندازه بوده و روش تدریس خوب بوده یا بد بنابراین بازرسان آموزشگاه و مدیر مدرسه از روی این دفتر میتوانند ارزش و پایه آموزگار را تشخیص دهند .

دفتر امتحان این کتابچه دفتر بست که امتحانهای کتبی در آن نوشته می شود . اگر سال تحصیلی را که از ۱۵ شهریور تا آخر خرداد است به چهار قسمت مثلاً تقسیم کنند و در هر قسمت که دوماه است از تمام رشته های درس يك امتحان کتبی کنند در ظرف سال چهار امتحان کتبی راجع بهر يك از مواد نموده اند . این امتحانها باید در دفتر امتحان نوشته شود . روزهای امتحان کتبی قبلاً در آغاز هر دوماه در مدرسه و در هر کلاس اعلام شده و همه شاگردان از پیش آگاه هستند .

عموماً در هر دوماه يك بار در همان ساعت که بر حسب جدول ساعات باید فلان درس داده شود امتحان کتبی از همان ماده بعمل میاید و آموزگار دفتر را در خانه تصحیح میکند و نمره میدهد .

این دفتر در دبستانهای فرانسه از سال ۱۲۶۵ هجری خورشیدی (۱۸۸۷ میلادی) باین طرف اجباری است و باید در اداره مدرسه باشد و گاه گاهی برای اطلاع اولیای شاگردان فرستاده شود که پس از ملاحظه بازگردانند . این دفتر برآستی چون تاریخچه تحصیلات هر شاگرد است

و مراحل‌ی که وی در تحصیلات پیموده است بخوبی نشان میدهد و از همین لحاظ روزی را که شاگرد در امتحان غائب بوده است باید در دفتر قید کرد .
بعلاوه شاگرد از امعان نظر در این دفتر و سنجش امتحانهای کتبی که در ظرف سال داده ملتفت میشود که پیشرفت کرده یا نه و این ملاحظه در هر حال او را در تحصیل کوشاتر و جدی تر میکند .

۷- آزمایشگاه عبارتست از محلی که تجربه های علمی راجع بفیزیک و شیمی و تاریخ طبیعی در آن بعمل میآید بنابراین شامل اطافهائی است که همه گونه آلات و افزار و مواد لازم برای اجرای تجربه های مذکور در آن موجود است . عموماً آزمایشگاه دارای سکوی بزرگی است که در روی آن معلم اعمالی را که میخواهد بمعرض نمایش میگذارد و تمام شاگردان با دقت نگاه میکنند . بعلاوه در هر آزمایشگاه بعده اسخاسی که باید عمل کنند سکوهای کوچکی بشکل میز هست که از کاشی فرش شده و روی هر سکو شیر آب و شیر گاز برای گرم کردن موجود است . در اروپا و امریکا عموماً دبستانها آزمایشگاه مخصوص ندارد زیرا در آنجا تنها مقدمات فیزیک و شیمی و علوم طبیعی تدریس میشود و برای تجربه اسبابهائی بکار میبرند بسیار ساده و ارزان که اغلب آنها را خود آموزگار تهیه میکند ولی دبیرستانها و دانش سراها و مدارس عالی برای هر رشته از علوم دارای آزمایشگاههای کامل میباشد .
بطور کلی تجربه های مهم را معلم در حضور شاگردان مینماید و تمام جزئیات کار را مانند سوار کردن اسباب و احتیاطهای لازم برای جلوگیری از سانحه و طرز مشاهده و ثبت نتیجه هارا بآنان نشان میدهد و آنوقت همه را مأمور و موظف میکند که همان اعمال را خودشان مجری دارند

و در ضمن عمل بآن ها سرکشی کرده از نتایجی که بدست می آید پرسش میکنند و در آخر جلسه نتایج را باهم سنجیده نتیجه کلی را اعلام می دارد. هر اندازه شاگرد بکلاس های بالاتر برسد و پایه معلومات و رشدش زیاد تر شود بتدریج او را در آزمایشگاه بحال خود میگذارند که شخصاً مبادرت بعمل کند - منتها برنامه کار بانظر معلم و رئیس آزمایشگاه معین میشود تا بمنظوری که مدرسه دارد نایل شوند. آزمایشگاه یکی از وسایل ضروری آموزش و پرورش است و تدریس فیزیک و شیمی و علوم طبیعی بدون آن و بدون تجربه صورت نمیگیرد.

در آزمایشگاه اسرار طبیعت بر آدمی مکشوف میشود و تفوق دماغ بشر بر طبیعت واضح میگردد. تجربه های علمی است که مسائل نظری را بر ما روشن میسازد و راه تحقیق مطلب و کشف را بر ما مینمایاند. برای باز کردن چشم و گوش و معتاد نمودن شاگرد بتدقیق و مشاهده و نزدیک ساختن او بزندگانی حقیقی و علمی و دور کردن او از خرافات و اوهام و سیله ای بهتر از آزمایشگاه موجود نیست.

افسوس که اغلب مدارس ما آزمایشگاه ندارد و تمام مطالب بطور نظری تدریس میشود و باین جهة از فوایدی که سایر ملل از علوم طبیعی می برند ما برخوردار نمیشویم. تنها از ۱۳۰۷ باین طرف برای بعضی از دبیرستانهای دولتی آلات و اسباب آزمایشگاه مختصری تهیه کرده اند و در ۱۳۱۱ در دانشسرای عالی جهة فیزیک و شیمی و زمین شناسی و گیاه شناسی و جانور شناسی و مکانیک ساخته شده و دبیرستانها و دانش سرا های مقدماتی که از ۱۳۱۶ باین طرف در برخی از شهرستانها بنا کرده اند آزمایشگاه نیز منظور داشته اند. و خلیفه هر میهن برست و فرهنگ دوست آنست که در ایجاد

آزمایشگاه در مدارس دولتی و ملی جد کند و از هیچگونه اقدام درین راه دریغ ننماید .

۸- موزه برای سالهای اول دبیرستانها و برای دبستانهای یکی از وسایل آموختن چیزهایی است که هنگام تدریس علم اشیاء باید بشاگردان نشان داد . جایی که این اشیاء را در آن گرد آورده طبقه بندی کرده باشند موزه نامند . البته نباید تصور کرد که موزه را ساختمان جداگانه و جعبه آینه های متعدد و میز های بیشمار لازم است بلکه بر حسب مقتضیات بودجه و نوع و محل آموزشگاه تغییر میکند . در يك دبستان ممکن است موزه عبارت باشد از يك قفسه كوچك با چند کیسه کرباسی و چند قوطی كوچك مقوایی . در دبیرستان می توان يك اطاق را به موزه تخصیص داد و علاوه بر اشیائی که همه جا یافت میشود مجموعه ای از جانوران و گیاه ها در آن نگاهداشت .

فایده موزه این است که نگاهبان چیزهایی است که موضوع درس علم اشیاء و تاریخ طبیعی است ، هنگامی که طبقه های حسی را در تدریس بکار میبرند بهمان اندازه که طبقه های مذکور سودمند است وجود موزه نیز مفید بلکه ضروری است .

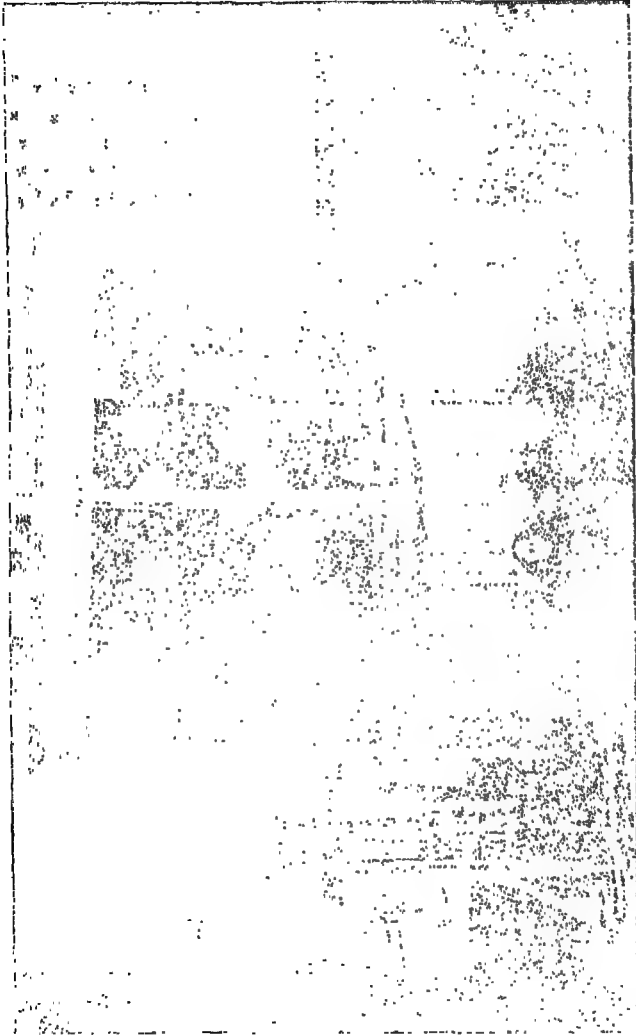
تأسیس موزه در ایجاد و تأسیس موزه باید بسیار کوشید . اگر در بودجه آموزشگاه اعتباری برای تأسیس موزه نباشد آموزگاریا مدیر مدرسه میتواند بكمك شاگردان و اولیای آنها موزه را برپا کند . مثلاً در دبستان شاگردی که پدرش بقال یا عطاری یا رزاز است از اجناس دكان پدر خود از هر يك مقداری بموزه تقدیم میکند . شاگردی که پدرش نجار است چند جعبه كوچك برای مدرسه میسازد . عمو مادرش آموزان از ته دل و با کمال اشتیاق حاضرند خدمتی بمعلم و مدرسه کنند .

از همین میل آنها باید استفاده نمود و برای مدرسه موزه تأسیس کرد و معلومات شاگردان را متکی بر مشاهده چیزهائی نمود که در زندگانی بدان نیازمندند .

چیزهائی که برای موزه جمع آوری میکنند عبارت
 است از محصولات کشاورزی و بیشه وری هر محل
 مانند جانوران و غلات و پشم و پنبه و ابریشم و کتان
 و مصالح بنائی و انواع پارچه و چوب . بعلاوه در موزه
 باید مقیاسهای طول و سطح و حجم ایران را از قبیل ذرع و نیم ذرع مربع
 و گره مربع و چارک مکعب و نیم ذرع مکعب و همچنین مقیاسات وزن را
 از قبیل من و چارک و سیر و مثقال فراهم آورد . مقیاسهای قانونی را نیز
 که بر طبق اصول متری از طرف وزارت اقتصاد ملی تهیه شده باید در موزه
 نگاهداشت ولی تازمانی که اوزان و مقادیر کنونی کاملاً منسوخ نشده باید
 هر دو نوع مقیاس را موجود داشت تا شاگردان هر دورا ببینند و در زندگانی
 دچار اشکال نشوند .

اشیاء موزه
 طبقه بندی
 آن

چیزهائی را که در موزه گرد میآورند اگر طبقه بندی نکنند
 پیدا کردن آنها دشوار خواهد بود . طبقه بندی اشیاء موزه هم نباید
 سخت پیچیده و مشکل باشد بلکه باید بطریق ساده صورت گیرد تا
 شاگردان نیز از فهم آن عاجز نباشند . یکی از راه های طبقه بندی
 این است که اشیاء را بر حسب مورد استعمال آنها در یکجا جمع کنند مثلاً
 یک خانه از قفسه را تخصیص دهند به جامه یکی را بخوردنی ها یکی را
 به مقیاسهای یکی را بمصالح ساختمان .

موزه یکی از دبستانهای توسالسا Tulsa از کشورهای متحد امریکای شمالی • شاگردان
واولای اطفال این موزه را ایجاد کرده اند •

۹- کتابخانه از وسایل عمده آموزش و پرورش کتابخانه است که هم برای معلم ضرورت دارد هم برای شاگرد. معلم نمیتواند تنها اکتفا بمعلوماتی کند که در مدرسه یاد گرفته و شاید هیچگاه تجدید و تکمیل نشده است بلکه باید پیوسته از پیشرفتهای علوم و اکتشافاتی که میشود آگاه گردد و با احتیاطات لازم از آن اکتشافات و ترقیات در تدریس خود سخن گوید. برای این کار باید کتابخانه‌ای با اختیار او باشد تا هم برای تهیه و مطالعه درس بکتاب‌های مختلف مراجعه کند و هم قسمتهایی را که سودمند بداند برای شاگردان برگزیده در کلاس بخواند یا آنان را به بررسی آن راهنمایی کند.

کتابخانه برای شاگرد نیز کمال لزوم را دارد. کتاب‌های درسی برای پرورش شاگرد کافی نیست. زیرا که تنها شامل رؤس مسائل است و مطالب آن محدود میباشد. شاگرد باید معلومات خود را بوسیله کتب غیر درسی تکمیل نماید و از همان عهد کودکی به مطالعه عادت و میل پیدا کند تا هنگامی که از مدرسه بیرون شد بخواندن کتاب و مجله رغبت داشته‌هم قسمتی از اوقات بیکاری را صرف بررسی کتاب کند هم از اوضاع و احوال دنیا و تغییرات و تبدلات آن بی‌خبر نماند.

نوع کتاب البته نوع کتاب برای دبستان و دبیرستان و مدرسه عالی در کتابخانه فرق میکند ولی عموماً دو قسم کتاب در کتابخانه آموزشگاه باید موجود باشد یکی برای معلم و دیگری برای شاگرد.

کتابی که برای معلم ضرورت دارد عبارت است از چند قسم فرهنگ و لغت فارسی و عربی و زبان‌های خارجه (فرانسه - انگلیسی - آلمانی -

روسی) - شاهکارهای نثر و نظم زبان فارسی - تذکره‌های مهم فارسی و عربی - مهمترین شاهکارهای نویسندگان خارجه یا ترجمه آنها - کتب راجع بموادبر نامه مانند ریاضیات و علوم طبیعی و فیزیک و شیمی و جغرافیا و تاریخ که برای دوره متوسطه و عالی تدوین شده باشد خواه بفارسی خواه بزبان خارجه - کتاب‌های جدیدی که راجع باکتشافات و اختراعات تازه منتشر میشود و مانند آنها .

کتابهایی که برای شاگرد معین میشود و باید در کتابخانه مدرسه حاضر کرد بر حسب سن شاگرد و کلاس او تغییر میکنند .

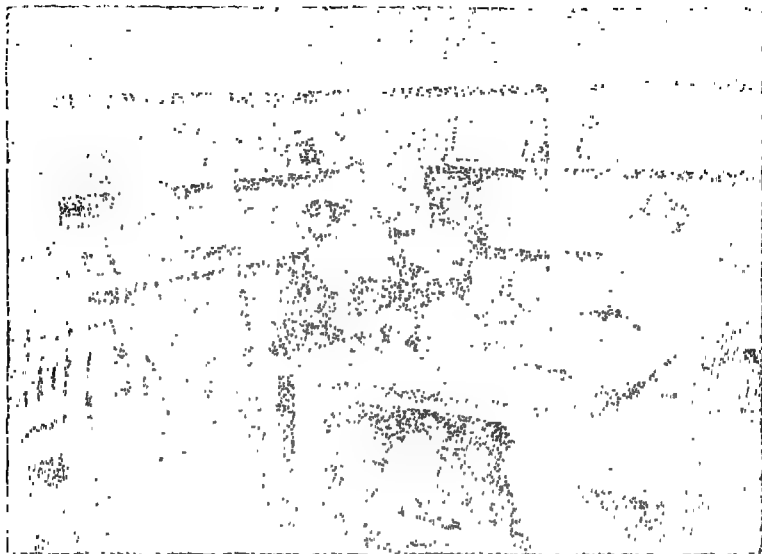
برای اطفال از ۷ سال تا ۹ سال (کلاس اول و دوم دبستانها) کتاب هایی باید تهیه دید که کوچک باشد و زود تمام شود تا آنها را کسل نکند . قصه و سرگذشت‌های شیرین همیشه موجب سرگرمی و شادی کودک و پرورش قوه منخیله اوست . برای شاگردانی که در کلاس سوم و چهارمند یعنی سن آنها میان ۹ و ۱۱ است علاوه بر قصه و حکایت که هنوز برای آنها لذت دارد کتابهایی باید حاضر کرد که در آنان قوه ابتکار و ابداع و کوشش و عمل ایجاد کند مانند شرح مسافرت های خارق العاده و شرح اکتشافات جغرافیائی در نواحی دور دست چون قطب های زمین و جزیره های اقیانوسیه و جنگل های افریقا . همچنین شرح و تفصیل بعضی از جنگها که میان ایران و بیگانگان رخ داده موجب شوراندن کودکان میشود و ترجمه حال مردان بزرگ ایران باعث میشود که اطفال آنها را سرمشق خود قرار دهند و چه بسا اشخاصی که از خواندن شرح حال بزرگان به پایگاه بلند رسیده اند ! برای شاگردان کلاس پنجم و ششم ابتدائی و سال های اول دبیرستان علاوه برداستانهای خوب که مضر باخلاق نباشد شرح مسافرت در کشورهای

همسایه یا در کشور های اسلامی دور دست یا تفصیل وقایع این عهد که مؤثر در حیات ایران بوده مانند جنگ بین المللی ۱۹۱۸-۱۹۱۴ و ظهور پهلوی و اقداماتی که آن پادشاه بزرگ برای زنده کردن میهن و تبدیل آن بیک مملکت متحد و مترقی کرده و جنگ بین المللی دوم و صدماتی که به مملکت ما وارد کرد بسیار سودمند است.

از سن دوازده ببالا باید کم کم درهای ادبیات را بروی شاگرد کشور و تربیتی داد که شاعر های بزرگ را بتدریج مطالعه کنند. خواندن ترجمه احوال اشخاص بزرگ از گویندگان و نویسندگان و دانشمندان و شاعران و هنرپیشگان و جهان گردان نامی که خدمتهای نمایان کرده باشند و مردان بزرگی که پیشرفت کشور مرهون کوشش و عمل آنها بوده نیز برای آنها بسیار مفید است و باید کتابهای مربوط بدان را در کتابخانه مدرسه جمع آوری کرد.

در اینجا باید یاد آور شد همانطور که کتاب درسی خوب کم است کتابی هم که برای مطالعه شاگردان باشد نادر است و هنوز نویسندگانی پیدا نشده اند که برای شاگردان مدرسه کتاب بنویسند.

بنابر این کتابخانه های مدارس ما از این حیث فعلاً محدود و اغلب کتابهایی که برای دانش آموزان تهیه میشود بزبان خارجی خواهد بود. در تهیه کتاب برای کتابخانه آموزشگاه باید دو نکته را همیشه در مد نظر داشت یکی اینکه بزبان فارسی فصیح نوشته شده باشد و از حیث انشاء متناسب با سن و استعداد شاگرد باشد. دیگر اینکه کتابهای سیاسی در کتابخانه مدرسه داخل نشود زیرا که آموزشگاه بویژه دبستان و دبیرستان تا آنجا که میشود باید از جهان سیاست بر کنار باشد.

کتابخانه دبستان اوکلند Oakland در کالیفرنیا (امریکای شمالی). شاگردان مشغول بررسی و پژوهش هستند.

تأسیس کتابخانه

نباید تصور کرد که همه کارها را دولت باید انجام دهد. درست است که در بودجه وزارت فرهنگ مبلغی باسم کتابخانه منظور شده و کتابخانه کوچکی هم در بعضی از دبستانها بوجود آمده ولی در تمام کشور يك دبستان نیست که کتابخانه مناسبی داشته باشد و کتابخانه دانشمندان و دبیرستانها اغلب از يك قفسه تجاوز نمیکنند. در تأسیس کتابخانه باید طوری عمل کرد که اولیای شاگردان بدان دبستگی پیدا کنند. اگر اهل خواندن و کتابند از کتاب های کتابخانه باید به آنها امانت داد و بان ترتیب از آنها توقعاتی برای صحافی و تجدید جلد کتاب نمود. اگر هر شاگرد دسته-ان هفته ای يك ریال برای کتابخانه بیاورد مثلاً مدرسه دارای ۲۰ شاگرد باشد در ماه هشتصد

ریال فراهم میشود که با آن متدرجاً میتوان کتابخانه را برپا و تکمیل نمود .
بعلاوه اشخاص نیکوکار و دست بازی هستند که حاضرند کمک باین
قبیل تأسیسات کنند . باید آنان را بدین کار تحریص و تشویق کرد . چه
ضرر دارد مثلاً نام یکی از قفسه های کتابخانه را بنام فرهنگ دوستی خواند
که یکصد جلد کتاب تقدیم کرده باشد .

اطاق مطالعه در همانجا که قفسه کتاب گذاشته شده باید میز و صندلی
برای معلم و شاگرد گذارد تا در مواقع معین بمطالعه
بپردازند . بهترین مدارس آنهایی هستند که در روز یکی دو ساعت برای
هر کلاس وقت مطالعه معین کنند و شاگردان همین که از درس فارغ شدند
و بوسیله تنفس و تفریح خستگی خود را رفع کردند بکتابخانه بروند
و بمطالعه بپردازند .

در بعضی از دبستانهای خوب امریکا در هر کلاس يك یا دو قفسه
کتاب موجود است که برای بررسی و شاگرد تهیه شده و در آن بازو بختيار
اطفال است . در ساعاتی که آزادی دارند بمیل خود کتابهایی که شایق هستند
برداشته مطالعه میکنند و همینکه نیازمندی آنها رفع شد بجای خود میگذارند
ولی در دبیرستانها عموماً کتابخانه در اطاق جداگانه است .

تهیه اطاق مطالعه مانع نیست که هنگام تعطیل شدن کتابخانه
بشاگردان کتاب امانت داده شود تا بخواهند برده شب یا روزهای تعطیل را
صرف خواندن کنند و در ساعتی که کتابخانه باز میشود آن را پس دهند .

فصل سوم

سازمان مدرسه

کودکانی که در آموزشگاه گرد آمده اند از حیث سال و نیرو و گوه و استعداد با هم اختلاف بسیار دارند . برای اینکه آنها را پرورش دهیم و درس بیاموزیم باید سازمانی برای آنها قائل شد . لازمه کار منظم و حاضر کردن اطفال برای عضویت جامعه اینست که بر طبق اصول آموزش و پرورش مدرسه دارای سازمان خاصی باشد و گرنه از اجتماع عده ای معلم و شاگرد نتیجه دلخواه گرفته نمی شود و بعکس ممکن است بی نظامی حاصل و وقت همه تلف شود . اگر مثلاً هنگام رفتن معلم بکلاس در فصل زمستان بخاری آتش نشده باشد یا ساعت درس معلمی با معلم دیگر تصادف کند یا هریک از کارگذاران مدرسه در ساعات معین بکار خود مشغول نشوند آیا انتظار تحصیل باید از شاگرد داشت ؟ منظور از سازمان مدرسه اینست که هریک از افراد اعم از شاگرد و معلم بتواند از مساعی و خدمات دیگران استفاده کند و از زحمت و آزار دیگران در پناه باشد .

این سازمان عبارتست از :

- ۱ - تعیین کلاس و عده آن .
- ۲ - طبقه بندی شاگردان و تقسیم آنها میان کلاسها .
- ۳ - تعیین برنامه برای هر کلاس .
- ۴ - تعیین جدول ساعات .

۵ - وضع انتظامات .

چهار فقره اول در این فصل مورد گفتگو قرار میگیرد و نظر باهمیتی
 آنرا پنجم در پرورش اخلاقی دانش آموز دارد در فصل جداگانه از آن
 بحث خواهد شد .

بموجب برنامه‌ای که در دیماه ۱۳۱۹ برای دبستانهای پسرانه
 و دخترانه شهرها و قصبات وضع شده ۶ کلاس برای آنها مقرر
 گردیده است . چه در دبستانهای پسرانه و چه در دبستانهای
 دخترانه هر دو کلاس يك دوره تشکیل میدهند یعنی کلاس
 اول و دوم . کلاس سوم و چهارم - کلاس پنجم و ششم مکمل یکدیگرند .
 بموجب برنامه فعلی دبیرستانهای پسران که در آذرماه ۱۳۱۷ بنصوب
 شورای عالی - فرهنگ رسیده دوره تحصیلات متوسطه شش سالست .
 مواد تحصیلی در پنجسال اول برای همه یکی است و سال ششم تقسیم به
 سه ادبی و طبیعی و رباضی میشود ولی کوشش کرده اند که مواد طوری
 تنظیم گردد که سه سال اول دبیرستان یک دوره را تشکیل دهد تا فارغ التحصیل
 های این دوره در صورت تمایل بتوانند بآموزشگاه های فنی بروند .

برای دخترانی که بخواهند تحصیلات عالی کنند و وارد دانشگاه
 شوند بر نامه تحصیلی کنونی همان برنامه متوسطه پسران است و مواد
 زنانه داری و خیاطی را اضافه دارد ولی دخترانی که در نظر نداشته باشند
 بدانشگاه روند دوره اول را مانند پسران تحصیل خواهند کرد و زنانه
 داری و خیاطی را علاوه فرا خواهند گرفت آنگاه دوره فنی دختران را
 بدو رشته جنبه علمی دارد و دوشیزگان را برای بچه داری و تدبیر منزل آماده
 خواهد نمود .

چون تمام این برنامه ها از تصویب شورای عالی فرهنگ گذشته بموجب فقره چهارم از ماده ۱۲ و برطبق ماده ۱۳ قانون شورای عالی فرهنگ (مورخ اسفند ۱۳۰۰) تمام آنها قانونی است و باید بدان عمل شود بنابراین تکلیف مدارس کاملاً معین و واضح است .

در سالهای اخیر نیز چند باب کودکانستان در کشور از طرف مردم تأسیس شده و در ۱۳۱۲ یکباب نیز از طرف وزارت فرهنگ در تهران ایجاد گردیده ولی چون عده آن در تمام ایران از سی باب تجاوز نمیکند در اینجا از آن گفتگو نخواهد شد . نکته قابل تذکر اینست که در عده زیادی از دبستانها بجای شش کلاس هفت کلاس دایر کرده اند و آن را که قبل از کلاس اول و برای اطفال کوچک تر از هفت سال است کلاس تهیه مینامند . کلاس تهیه در حقیقت مبیایست جزو کودکانستان باشد ولی عملاً بنظر نیست و شعبه ایست از کلاس اول که شاگرد چند ماهی را برای خو گرفتن بمدرسه واجتماع در آنجا بسرهمبرد .

دوره های تحصیلی در کلاس تهیه مبنای تعلیم باید محسوسات و مشاهدات باشد و قسمت اعظم وقت باید صرف پرورش و سرگرم کردن و قصه گفتن و خواندن سرود و نقاشی بنساز ساده و بازی دادن شاگرد بشود . آموختن و طرز گفت و شنود و نشست و برخاست و راه رفتن در صف و ورود بمدرسه و اطلاق درس در این کلاس آموخته میشود . بعلاوه شمردن اشیاء و مقدمات قرائت نیز ممکن است در اینجا تعلیم شود .

در دوره اول دبستان یعنی در کلاس اول و دوم دستوری که معلم باید پیروی کند اینست که کم و نیکو درس دهد . در این دوره است که

پایه آموزش و پرورش کودک نهاده میشود و پیشرفتهای آینده او مربوط بهمین پایه است. اساس تعلیم و تدریس در این دوره باید بر مشاهدات شاگرد و محسوسات و عملیات او باشد. تولید عشق به تحصیل و محبت نسبت بمدرسه در این دوره باید آغاز شود. باید کاری کرد که طفل در محیط آموزشگاه شادمان و از شنیدن درس آموزگار محظوظ گردد. تمام کردارهای نیک و اخلاق پسندیده از این دوره باید در نهاد او جاگزین شود زیرا هر عادت و طبیعتی که در سالهای اول دبستان پیدا کند در تمام عمر برای او باقی میماند.

در دوره دوم دبستان یعنی در کلاس سوم و چهارم باید بیشتر به پرورش قوای عقلانی شاگرد توجه شود. در این کلاس باید شروع بکار انداختن قوه ممیزه و قوه استدلال کنند و او را راهنمایی بتشخیص حقایق و فراگرفتن معلوماتی کنند که برای دریافتن حقیقت لازم است. پرورش وجدان شاگرد باید در این دوره آغاز شود، آن هم بوسیله بکار انداختن قوه منفعه و عقل. تمام درسی که میدهند باید عملی باشد یعنی وسیله کار کردن و اشتغال به عملیاتی که کودک را به فهمیدن و قضاوت کردن راهبری کنند وی را برای زندگانی باید حاضر کرد بطوری که اگر مجبور باشد بعد از کلاس چهارم دبستان را ترک نکند و باز از دست هم اطلاعات و معلومات مفید برای دخول در زندگانی تازه و فهم قوه و تضار و تضاد بخشد کافی نهو حاصل کرده باشد.

دوره سوم یا دوره عالی دبستان یعنی کلاس پنجم و ششم مکمل و متمم دوره دوم است. در اینجا طرز آموختن فرق میکند و از مشاهدات و محسوسات که ناگزیر اغلب اوقات در دوره اول و دوم پایه تعلیم است

بایداستدلال و تجرید و تعمیم و آزمایش را مبنای آموختن قرار داد و به پرورش این قوای عقلانی پرداخت . از لحاظ تربیت اخلاقی در این دوره باید بحواس درونی طفل توسل جست و حس تکلیف را باو فهماند و کیفیت آن را برای وجدان روشن نمود ولی تمام این کار باید بوسیلهٔ پند و اندرز و سرگذشت های دل انگیز و سرمشق های عبرت آور صورت گیرد تا مؤثر شود و اثرش جاودان باشد .

در دورهٔ اول دبیرستان سن شاگرد بین ۱۴ سال و ۱۷ سال است و از اینرو دیگر محسوسات و مشاهدات برای فهماندن و آموختن کافی نیست . در اینجا معلوماتی که شاگرد از دوره دوم دبستان شروع بآموختن کرده از نو آغاز میکند ولی بطور مبسوط و همکمل مثلاً حساب مبدل میشود بجبر و مقابله و علم اشیاء بفیزیک و شیمی و تاریخ طبیعی . در اینجا است که قوای عقلانی شاگرد باید تمام پرورش یابد و اقامهٔ برهان و تجرید و تعمیم را درست بجای آورد . در این دوره حتی الامکان باید شاگرد را در انتخاب رشتهٔ تحصیلی و شغل آینده راهنمایی کرد زیرا عدۀ زیادی بمدارس فنی میروند و در آنها تحصیلات جنبهٔ اختصاصی پیدا میکند و هر شاگرد ناچار یکی از آن مدارس را باید برگزیند . پس چه بهتر که قبل از ورود بآنها طفل بداند انتخاب هر یک از مدارس او را بکجا خواهد برد - سود و زیانش از چه قرار است - چه نوع بنیه و مزاجی لازم دارد - آینده اش چگونه است . . .

کلاس آخر متوسطه به چهار شعبه تقسیم میشود : ادبی - ریاضی - طبیعی - تجارتي . در این شعبه ها مقصود تهیهٔ ادیب و دانشمند و بازرگان نیست بلکه منظور آموختن مقدمات این رشته هاست بطوری

که محصل بتواند در دانشگاه یا دیگر مدارس عالی تحصیلات خود را به بهترین وجه تعقیب کند و ضمناً اگر پس از اتمام دوره دوم مجبور بترك تحصیل گشت بعدی در رشته خود توشه برگرفته باشد که در زندگانی و پیدا کردن راه گذران معطل نماند .

وقتی عده کلاس ها معین شد شاگردان را باید بر حسب نیرو و سال و اندازه معلومات میان کلاسها تقسیم کرد و رنه ممکن است شاگردان نتوانند از درسها بهره برند .

۴- تقسیم شاگردان بکلاس

تقسیم شاگردان بکلاسها باید با کمال دقت انجام گیرد .

مسامحه در این قسمت موجب پیوده شدن رنج معلم و شاگرد و تلفات گشتن وقت و عمر است . اگر مثلاً شاگردی را در کلاسی بگذارند که قوه اس برای آن کافی نباشد هر قدر زحمت بکشد نمی تواند از عهده انجام تکلیف و یاد گرفتن درس بر آید و ناچار از همدرس های خود بازمانده دماغش میسوزد و از تحصیل بیزار میشود . بالعکس اگر او را در کلاسی جای دهند که قوه اش فوق آن باشد بدون رنج نمره های خوب میگیرد و بدرسی که از پیش میداند و برای او چیز تازه ای نیست توجه نمیکند و باین ترتیب بکار نکردن خوی میگیرند .

اگر دقت کامل در تقسیم دانش آموزان بشود شاگردان هم قوه در یکجا گرد می آیند و از درس کاملاً بهره می برند - وسیله پیشرفت برای آنها فراهم است - کار معلم بالنسبه آسانست . بعلاوه میان شاگردان هم چشمی تولید میشود و همه کوشش میکنند گوی سبقت را از همدرسهای خود ببرایند و چون تقریباً هم قوه هستند این رقابت سبب ترقی آنها میگردد .

بهترین وسیله تقسیم شاگرد بکلاس اندازه گرفتن هوش اوست . اگر تست هایی برای این کار تهیه شده باشد و هوش

راه تقسیم

کودکان را با آن اندازه گیرند و کسانی را که تقریباً هوش مساوی دارند در يك کلاس جای دهند نتیجه بسیار نیکو خواهد داد . اکنون که این وسیله در دست نیست باید متشبث با امتحان شد .

هنگام ورود بآموزشگاه اگر شاگرد از پیش تحصیل نکرده باشد البته امتحان مورد نخواهد داشت و مطابق مقررات آئین نامه داخلی دبستان با داشتن شرایط لازم او را در کلاس تهیه یا اول خواهند پذیرفت . اگر طفل در یکی از مکتب خانه ها یا مدرسه های غیر دولتی تحصیل کرده باشد و بخواهد وارد مدرسه دولتی شود بر حسب ماده ۱۱ قانون اساسی فرهنگ باید از وی امتحان کرد و مطابق درجه معلوماتش او را بکلاسی که شایسته است فرستاد . کسانی که در آموزشگاه های دولتی تحصیل کرده و گواهی نامه قبول شدن در امتحان را ارائه دهند بی امتحان در دیگر مدارس دولتی پذیرفته خواهند شد .

در مواقع دیگر برای تقسیم شاگردان به کلاسها باید مطابق آئین نامه داخلی مدارس مصوب شورای عالی فرهنگ در دبستان ها سالی سه مرتبه در تاریخ معین در ظرف چند روز امتحان بعمل آورد . در دبیرستانها فقط بمعدل نمراتی که شاگرد در ظرف سال از معلمان خود میگیرد اکتفا میشود . بدیهی است این ترتیب با طریقه ای که در فصل پیش ذکر شد مطابقت ندارد . راهی که در فصل قبل پیشنهاد شده مطابق عقایدی است که علمای بزرگ آموزش و پرورش نسبت با امتحان پیدا کرده اند و باید کوشش کرد حتی الامکان آنرا عملی نمود .

علاوه بر امتحانهای تدریجی ظرف سال می توان در پایان سال نیز امتحان سالیانه از تمام مواد نمود . در این صورت باید عموماً دفتر امتحان

کتابی عرض سال را در نظر داشت زیرا که ممکن است شاگرد در آخر سال کاملاً از عهده امتحان بر نیاید و حال آنکه در تمام سال خوب کار کرده در سهای خود را نیکو حاضر نموده باشد.

در دهات چون شاگردان دبستان از آغاز در همانجا بوده اند و آموزگار کاملاً ایشان را میشناسد امتحان پایان سال اجباری نیست بلکه معلم از روی امتحانهائی که در ظرف سال کرده میداند کدام شاگرد شایسته رفتن بکلاس بالاتر است و کدام شاگرد شایسته نیست.

اگر معلم راجع بقوه شاگردی در تردید است و نمی داند او را بکلاس بالاتر بفرستد یا نه بهتر آنست که در کلاس پائین تر بگذارد و پس از یکی دو هفته اگر او را شایسته بالا رفتن دید بکلاس بالاتر بفرستد. در اینجا بیمورد نیست گوشزد شود که بعضی از اولیای کودکان شتاب دارند که فرزندشان زودتر کلاس را تمام کند و شاید در ظرف یک سال دو کلاس را پیماید. بدیهی است که بهبودی و تندرستی شاگرد و اصول پرورش حکم میکنند که شاگرد مدارج تعلیم را بله به بله بالا رود و از این رو باید در مقابل درخواست پدران ایستادگی کرد و صلاح کودکان را بآنها فهماند. در امتحان نه باید زیاد سخت بود و نه بسیار سست. اظهار نظر درباره معلم از روی امتحانی که شاگردان او داده اند دشوار است ولی در کلاس عادی که شاگردان دارای هوش متوسط باشند هر گاه بیش از نصف آنها شایسته رفتن بکلاس بالاتر نشوند می توان گفت که معلم در انجام وظیفه قصور کرده است.

آنچه را محصل باید در آموزشگاه انجام دهد برنامه معین
۳- برنامه میکند. برنامه یا دستور تحصیلی در حقیقت نشان میدهد وقت

شاگرد چگونه باید در آموزشگاه صرف شود . نخست آنکه مواد تحصیلی را برحسب منظورهای که تعقیب میشود معین کنند . البته این منظور ها از لحاظ نیاز جامعه است و دربخش دوم گفته شد جامعه چه مقصود هایی از آموزش و پرورش دارد . هر يك از آن مقاصد گنجانیدن مواد و عملیاتی را در برنامه ایجاب میکند که چون در بخش مذکور مفصلاً مورد بحث واقع شد در اینجا از نو تشریح نمیشود .

اصل دوم آنکه رعایت ذوق و شوق شاگرد بشود البته در دبستان که برای عموم افراد تأسیس شده و پایه و اساس کار در آنجا گذاشته میشود و کودک هنوز متوجه رشته معینی نیست ذوق و شوق او را از راه اشتغال با بازی و سرود و موزیک و ورزش و کار دستی و نقاشی باید رعایت کرد ولی در دبیرستان هر قدر محصول بکلاس بالاتر میرود عشق او بمواد و رشته های تحصیلی باید مراعات گردد . اگر این اصل رعایت شود تمام رنجهایی که شاگرد تحمل میکند بنظرش رنج نیست و از صرف وقت و نیرو و جهد و کوشش دریغ ندارد بلکه پیوسته سعادت مند و خوش است و کامیابی او حتمی است . اگر توجه بدین اصل نکنند و در دوره دوم متوسطه شعبه های فلاحتی و صنعتی و تجارتي و ادبی و علمی را تأسیس نمایند که لااقل تا حدی رعایت ذوق او بشود شاگرد با کراه و بی میلی و از ناچاری تحصیل خواهد کرد و سعادت مندی او از همان زمان کودکی از وی سلب میشود . کشوری که در آن بهتر از نقاط دیگر این اصل رعایت شده امریکا است . در دبیرستان های خوب آنجا در حدود دویست و پنجاه ماده میاموزند و محصول آزاد است که برحسب ذوق خویش پانزده ماده را از میان آنها برگزیند و در ظرف چهار سال تحصیل کند و امتحان دهد . در کشور ما عموماً شاگرد

دوره دوم متوسطه مجبور است شعبه ای را که در مدرسه او تدریس میشود بیاموزد - خواه بدان رغبت داشته باشد یا نه ؟ اینست که ملاحظه میکنید عده زیادی یا نمره های بد و متوسطه میگیرند و یا اصلاً از تحصیل دست میکشند .

اصل سوم آن است که ترتیب مواد بر حسب رسدقوای شاگردان و متناسب با سن و هوش آنها باشد و گرنه درس پیشرفت نخواهد کرد و رنج مدرسه به پدر خواهد رفت .

برنامه تام در مرفقی ترین مدارس دنیا بجای اینکه تمام وقت شاگرد صرف مواد مشخصی بشود مانند زبان مادری و تاریخ و جغرافیا و حساب قسمتی از ساعات روز را صرف برنامه تام میکنند. مثلاً کلاس سوم ابتدائی مدت دو ماه روزی دو ساعت صرف وسایل نقلیه میکنند. از روی کتاب، تاریخ آن را مطالعه میکنند - بدسنیاری همدیگر نمونه ای از اغلب آنها میسازند - فواید و محسنات هریک را می سنجند . برای رسیدن به مقصود خویش در واقع هم قرائت کرده اند هم تاریخ خوانده اند، هم حساب کرده اند هم کار یاد گرفته اند ، بانمام فوایدی که بر آنها مترتب است چون ابتکار - اعتماد بنفس - استقلال - همکاری و مانند آنها .

در یکی از مدارس دولتی که در شهر اسکارسدل (۱) نزدیک نیویورک معاینه کردم کلاس سوم همین موضوع وسایل نقلیه را برنامه خود قرار داده بود و عکس صفحه مقابل شاگردان را هنگام کار و عمل نشان میدهد . کلاس دیگری که برنامه تام را معمول داشته بود کلاس پنجم مدرسه اخلاقی نیویورک بود . این مرتبه موضوع آنها ایران بود . چون شرح

شاگردان کلاس سوم دبستان اسکارسیدل هنگام ساختن وسایل بازی

آن در کتاب دیگر (۲) بچاپ رسیده در اینجا بنقل آن اکتفا وعکسی که بدان اشاره شده عیناً گراور میشود .

این آموزشگاه در دل شهر نیویورک قرار دارد و مدرسه ای است خصوصی و غیرمجاننی، یکی از توانگران آنرا ساخته واثاثیه آنرا داده و از ماهانه شاگردان که برای هر يك سالانه ششصد دلار است بودجه آن تأمین میشود. پس از مراسم پذیرائی مدیره مدرسه مرا بکلاس پنجم ابتدائی برد. بیست و شش دختر و پسر در آن مشغول بودند، دیوارهای اطاق پوشیده شده بود از قلمکار و یارچه های ابریشمی و نخعی که بشیوه کار اصفهان روی آن نقاشی کرده بودند و مقوا هایی که نقش قالبهای دوره صفوی را نشان میداد. در يك طرف پرده بزرگی آویزان بود باندازه يك متر و نیم که از روی تصاویر یکی از پادشاهان هخامنشی کشیده بودند . رو بروی آن پرده دیگری از سربازان دوره ساسانی بود. طرف دیگر نقشه بزرگ ایران که شاگردان ترسیم کرده بودند آویخته بود. يك سو شماره بسیاری گراور نقاشی های ایران و سوی دیگر چندین کوزه و جام و تنگ که بتقلید ایران تهیه و نقاشی شده بود .

در روی میز معامله ده یا نوزده جلد کتاب راجع بادبیات ایران - مسافرت در ایران - تاریخ ایران - هنرهای ایران چیده بودند. از معامله پرسیدم چه شده است شما بفکر ایران افتاده اید. گفت از خود شاگردان بپرسید . یکی از آنها که نزدیکتر بود گفت در اول ژانویه امسال در روزنامه تیمس نیویورک خواندید که در لندن نمایشگاه هنرهای زیبای ایران گشایش یافته است. ماهه گی مهل کردیم ایران را بشناسیم. از جمله اخویس درخواست کردیم ایران را موضوع درس قرار دهد و او نیز بدیرفت . چند بار به ویژه مرکزی هنر به نیویورک و روکلین رفتیم و اتالارهایی که هنرهای زیبای شما را نشان میدهد يك يك با دقت تماشا نمودیم. کنابهایی را که روی میز آه و زنگار است در کدام بنوبت خواندیم - هر يك مطابق سلیقه خویش یکی از کارهای صنعتی امروز و بوم شما را تقلید کردیم .

نمونه آنها رو بروی شما یا بدیوارها آویزان یا بروی میز گسترده شده است. به مدیر نمایشگاه لندن خودمان نامه نوشته و این گراورهارا از اینجا خریداری کردیم. در ظرف چهار ماه اخیر روزی دو ساعت صرف شناختن ایران کردیم و در این مدت چند اشکال پیدا شد که نتوانستیم حل کنیم. از اینرو آموزشگاه مادر صدد برآمد تنی از ایرانیان را که در امریکا زیست میکنند بدینجا بخواهند تا

کلاس پنجم در مدرسه پرورش اخلاقی نیوورک و کارهایی که شاگردان بتعلیم هنرهای ایران کرده بودند بدو ارجاه آویخته است. آموزگار در دست چپ بگوشه ای نشسته و عمداً خویش را از صحنه کلاس خارج ساخته است تا اهمیت شاگردان بیشتر و انج باشد دانش آموزان را چ با نگران زنده پرستش پائی میکنند

اشکالات ما را رفع کند و سیاست‌گذاریم که دعوت ما را پذیرفته و امروز بدینجا آمده‌اند. همینکه من بر صندلی نشستم عکاسی از در در آمد و بایر وی برق يك دم کلاس را روشن کرد و عکسی برداشت که در صفحه ۲۴۵ می‌بینید. از شاگردان پرسیدم چه میخواهید از ایران برای شما بگویم گفتند اگر شخصت باشد ما از شما سؤال کنیم مدت دو ساعت از من پرسشها کردند و من پاسخ گفتم برای نمونه چهار نای آنها را که بیادم مانده می‌نویسم تا ببینید این کودکان یازده ساله چه اندازه وسعت نظر داشتند:

علامت شیر خورشید از کجا آمده و چه چیز را نمایش میدهد؟
تاخت و ناز عرب برایان بجز تغییر دین چه اثراتی داشت؟
از زردشت و دین وی چه آثاری در ایران امروز دیده میشود؟

اختلاف میان زبان فارسی و زبان عربی چیست؟
سه چهار روز بعد بسته‌ای بمن رسید که حاوی عکسی که برداشته بودند با مضای شاگردان کلاس پنجم و يك نامه سپاس آمیز و سه چهار جلد کتاب که هر کدام را مجموع شاگردان کلاسی نوشته و چاپ کرده بودند که من همه آنها را با خود بایران آوردم.
امروز در مدرسه مرقی امریکاروش پرورش همین است که ملاحظه کردید.
آموزگار رعایت عشق و ذوق شاگردان را میکند و آنان را ابتکار و عمل و پژوهش و راهنمایی میکند نه اینکه تمام وقت آنها را صرف خواندن و نوشتن و از بر کردن بشماید. نتیجه این میشود که آنها دایری و ابتکار و استقلال و وسعت نظر پیدا میکنند و ما کم‌رو و نرسو و اتکالی میشویم . . .

برنامه های
ایران
بموجب ماده دوم قانون اساسی فرهنگ بر نامه مدارس
از طرف وزارت فرهنگ معین میشود. قانون شورای
عالی فرهنگ مورخ ۱۳۰۴ تصویب بر نامه را بعهده
شورای مذکور معول کرده است، چون از طرف دیگر انتخاب اعضای
شوری با وزیر فرهنگ است دولت بطور غیر مستقیم وضع کننده دستور
تخصیلات است.

برنامه دبستانها مشتمل است بر فارسی - حساب و هندسه - علم
اشیاء - بهداشت - جغرافیا - تاریخ - اخلاق - شرعیات و قرآن - تعلیمات

مدنی - مشق خط - ورزش بدنی - هنردستی (برای دختران) .
 دردیرستان موادی که آموخته میشود عبارتست از فارسی - عربی -
 تعلیمات دینی - زبان خارجه - تاریخ و جغرافیا - حساب و هندسه و جبر -
 مثلثات و هیئت (برای کلاس ۴ و ۵) - گیاه شناسی - جانور شناسی - زمین شناسی
 فیزیک - شیمی - بهداشت - مشق خط - ورزش - نقاشی - رسم (تنها -
 برای پسران) و بچه داری و خیاطی و تدبیر منزل و خانه داری (تنها برای
 دختران در سه کلاس اول) .

کلاسهای ششم متوسطه چون بشعب مختلف تقسیم گشته و برای
 هر یک مواد اختصاصی منظور گردیده از نام بردن آنها خودداری میشود .
 اگر برنامه های فعلی ما دارای تمام معایبی است که در بخش دوم
 تشریح شده برای مدیران و معلمان که تحصیلات یا تجربیات کافی ندارند
 دارای این حسن است که تکلیف آنها را کاملاً معین کرده و متذکر شده
 است هر ماده را تا چه اندازه بیاموزند و در کدام کلاس تعلیم کنند و هفته ای
 چند ساعت صرف آن کنند . اگر همین برنامه نیز بر طبق اصول صحیح
 تدریس شود تا اندازه ای موجب پرورش بدن و روح شاگرد میشود .

پرورش بدن بوسیله ورزش و آموختن بهداشت (ضمن علم اشیاء
 و طبیعیات) و عمل کردن بقواعد آن باید تأمین گردد . تهذیب اخلاق از
 راه تدریس تعلیمات دینی و اخلاق (ضمن قرائت فارسی) باید در نهاد
 شاگرد جایگیر شود و وجدان او بوسیله پرورش احساسات نشو و نما
 پیدا کند . قوای دماغی با تعلیم رشته هایی که در برنامه قید گردیده باید
 بسط حاصل کند بطوریکه در هر ماده طفل از جزئی به کلی و از معلوم به
 مجهول و از مقید به مطلق و از خصوصی به عمومی قدم بگذارد و جلو برود .

آیا معلمان این نتیجه را از برنامه‌کنونی می‌گیرند ؟ ...

جدول ساعات عبارت است از جدولی که معین میکند هر روز
 بچه ترتیب دروس باید داده شود و هر ماده را چند بار در
 هفته باید بیاموزند . از این تعریف ازوم جدول ساعات در
 مدرسه واضح میشود . اولاً بموجب جدول ساعات هر کاری
 منظمأ از روی ترتیب معینی در مدرسه صورت می‌گیرد . ثانیاً برحسب
 برنامه رسمی و اهمیت هر درس و فواید آن عدۀ ساعات معینی از اوقات
 هفتگی بدان تخصیص می‌یابد . اگر جدول ساعات در کار نباشد دوم منظور
 فوق تأمین نخواهد شد .

اگر کلاس دارای جدول ساعات شد آموزگار مطمئن
 میشود که وقتش بآموختن رشته‌های مختلف وفا خواهد
 کرد و منظمأ آنها را در ظرف سال درس خواهد داد .
 شاگرد نیز تکلیفش معین است و از پیش میداند هر روز و هر ساعت چه درسی
 را باید حاضر داشته باشد .

فایده دیگر جدول ساعات اینست که اگر در ساعات های متوالی
 ماده های مختلف تدریس گردد تنوع مواد موجب رفع خستگی میشود و
 شاگرد در هر درس بادهامغ تازه و بازحمت کمتر کار خود را انجام میدهد .
 بعلاوه جدول ساعات همیشه شاگرد را مشغول نگاه میدارد و خود
 این مسئله باعث نظم در کلاس خواهد بود زیرا عموماً وقتی که شاگرد
 بیکار است و تکلیف معینی ندارد آشوب میکند و بزشتی می‌گراید .

بالاخره جدول ساعات عامل بزرگی است در پرورش اخلاقی شاگرد
 زیرا که ویرا بوسیله عمل روزانه یعنی آمدن تفریح بعد از درس و آمدن

تمرین بعد از تنفس معتاد میکند باینکه منظمآ کار معینی را در وقت معینی انجام دهد .

نظر باهمینی که جدول ساعات در پرورش روحی و اخلاقی
 يك نهونه شاگرد دارد در کشورهای که دارای حکومت مرکزی است
 و همه مقررات از طرف وزارت فرهنگ وضع و ابلاغ میشود قواعدی از
 طرف کارگزاران فرهنگ برای نوشتن جدول ساعات معین میگردد . برای
 نمونه مفاد دستوری که برای دبستانهای فرانسه از طرف وزارت فرهنگ
 آنجا در ۲۸ دیماه ۱۲۶۵ هجری خورشیدی صادر شده و هنوز معمول است
 در اینجا گوشزد میشود :

اوقات درس هر روز باید تقسیم شود بچند درس مختلف و در میان
 آنها باید تنفس باشد . سی ساعت درس که در ظرف هفته شاگرد باید
 بخواند بر طبق دستور زیر باید تقسیم شود :

۱ - روزی يك درس مختصر راجع باخلاق - در کلاسهای يك تا
 چهار بوسیله نقل یا خواندن داستانهای اخلاقی و در کلاسهای پنجم و ششم
 درس مخصوص اخلاق .

ب - درس های مربوط بزبان مادری مانند قرائت و دستور زبان
 و املاء و حفظی و انشاء تقریباً روزی دو ساعت .

ج - روزی يك ساعت تا يك ساعت و نیم بر حسب اینکه کلاسهای
 مقدماتی یا عالی باشد بحساب و هندسه و علم اشياء تخصیص داده شود .

د - تاریخ و جغرافیا و تعلیمات مدنی تقریباً روزی یکساعت .

ه - در کلاسهای اول دبستان روزی یکساعت مشق خط - در کلاس

های بالاتر که در ضمن املاء میتواند مراقبت در خط شاگرد کرد از میزان

وقتی که باین کار اختصاص داده اند باید بتدریج کاست .

و - ورزش روزی يك بار یا لاقول دو روزيك بار بعد از ظهر .

ز - هفته ای دویاسه ساعت کارهای دستی .

ح - نقاشی هفته ای دویاسه ساعت .

ط - غیر از سرودی که هر روز بامداد در آغاز کار شاگردان باید

بخوانند هفته ای يك یا دوساعت باید صرف موسیقی شود .

در اینجا لازمست این نکته یاد آوری شود که مقصود از کلمه «ساعت»

واحد وقت که شصت دقیقه باشد نیست بلکه منظور مدتی است که درس

بطول می انجامد . مدت مذکور در کلاسهای اول دبستانها ۲۰ الی ۳۰

دقیقه و در کلاسهای آخر ۴۵ دقیقه است و در دبیرستانها ممکن است ۵۰

تا ۶۰ دقیقه باشد . در برنامه های پسرانه و دخترانه که از تصویب شورای

عالی فرهنگ گذشته و همچنین در دستور تحصیلات دبیرستان عده ساعاتی

که باید بهر رشته تخصیص داد معین گردیده و بضمیمه خود برنامه یا جداگانه

بچاپ رسیده است .

علماء پرورش و بهداشت نیز قواعدی برای نوشتن

جدول ساعات معین کرده اند که دانستن آن برای

آموزگار سودمند و ضروری است . اولاً باید بهر يك

از مواد برنامه وقتی را که تخصیص داد که از طرف دولت معین شده است ،

ثانیاً دروس اخلاقی و ریاضی و انشاء و دستور زبان را باید در آغاز

کار یعنی در زنگهای اول صبح یا زنگهای اول بعد از ظهر قرار داد زیرا که

این رشته ها زحمت و دقت بیشتر لازم دارد و باید دماغ تازه و آماده باشد .

ثالثاً طوری جدول ساعات را باید نوشت که در سهای زبانی و تکلیف

های کتبی - تمرینات سخت و تمرینات دلبذیر - دروسی که باید نشستید یاد گرفت و درسیکه باید ایستاده آموخت همه متناوباً واقع شود .
رابعاً دروسیکه از حیث شکل یا معنی شبیه یکدیگر است باید از هم جدا کرد و میان آنها دروس دیگر قرار داد .
خامساً مدت درس را در هر کلاس باسن متوسط شاگردان باید متناسب کرد . جدول ساعانی که مطابق دستور فوق تهیه شد باید بشکل جدول فیثاغورث باشد که در یک طرف روزهای هفته و در طرف دیگر ساعات درس ذکر شود .

فصل چهارم

انتظامات

منظور از وضع انتظامات پرورش اخلاقی طفل است. شاگرد باید از دروس آموزگار و کوشش و اولیای آن در راه تعلیم و پرورش او استفاده کند و اوضاع مدرسه طوری باشد که هیچ يك از افراد به حقوق دیگری تخطی نکند و اگر کسی موجب زحمت دیگران شد او جلو گیری کنند و بعکس اگر فردی خوب کار کرد و رفتارش پسندیده بود از او تشویق نمایند.

فشار بیرون از اندازه و سخت گیری بسیار و تنبیه باچوب و نازبانیه و فلکه برخلاف اصول جدید تربیت است.

البته تنبیه بدنی فوراً اختلالی را که در نظم مدرسه پیدا شده بر طرف می کند و انتظامات را مستقر می سازد و از این حیث کار مدبر و معلم را بسیار آسان می نماید ولی این نوع پرورش نتایج بدی در بردارد که باید مختصراً گوشزد کرد نافلسفه وضع ماده ۲۸ قانون اساسی فرهنگ که تنبیه بدنی را در مدارس ممنوع کرده است کاملاً روشن شود.

نتیجه تنبیه بدنی از دو حال بیرون نیست. یا کودک گردن فرمان می نهد و هر چه میل زننده او است انجام میدهد - پی چون و چرا نهی گردد و هر کسی نسبت باو زور نشان داد منقاد و فرمان بردار است. یا از چوب خوردن عاسی میشود و از اطاعت سرپیچی میکند و باو حالت طغیان دست میدهد بطوری که نسبت به جامعه و حکومت بدبین میشود و میخواهد

از آن انتقام گیرد. در صورت اول فردی برای جامعه بار آمده که اراده اش درهم شکسته و دارای شخصیت نیست و در مقابل هر حکمی مطیع صرف است ولو این حکم برخلاف مصالح ملک و ملت یا از طرف بیگانه باشد. در صورت دوم يك فردی باغی و سرکش و شریر تحویل جامعه میشود که پیوسته موجبات زحمت را فراهم میکند و مختل انتظامات میگردد و شاید بوسیله تبه کاری انتقام خود را بگیرد.

میلی که مردم و مرییان و آموزگاران به تنبیه بدنی دارند ارثی است که از دوهزار و پانصدسال پیش به ما رسیده است. نتیجه تربیت با چوب و فلک يك نوع بردگی و بندگی است که از زمان هخامنشی تا کنون در افراد این ملت هویدا بوده و هرودوت تاریخ نویس یونان مکرر بدان اشاره کرده است. مثلاً در يك جامیگوید که یکی از معایب عمده ایرانیان «عبودیت و بندگی بیحد و اندازه و فرمانبرداری کورکورانه آنهاست ... که بنظر مردم امروز متباین با مردانگی و شئون انسانی است (۱)» و در جای دیگر خاطر نشان میکند که «یکنوع فرمانبرداری مطلق و با قسم تسلیم و انقیاد صرف بوسیله پرورش و عادت در نهاد افراد ایران متمکن شده بود که هیچگاه تخلف از آن بخاطر هیچکس نمیرسید (۲)»

در قرن های بعد نیز همین عیب موجود بوده و گرنه باین آسانی ابران بدست اسکندر مقدونی و عرب و مغول نمی افتاد و چند صد سال از روزگار خود را در تحت رقیت نمیزبست (۳).

(۱) و (۲) نقل از کتاب جرج راولینسن George Rawlinson موسوم به «هفت سلطنت بزرگ مشرق زمین در قدیم» جلد دوم صفحه ۳۱۹ و ۳۲۰ چاپ شیکاگو (۱۸۷۵)

(۳) این مسأله بطور مشروحتر در کتاب نگارنده موسوم به «ایران نوین و دستگاه فرهنگ آن» ص ۸۷-۸۶ مورد بحث واقع شده است.

باید این نکته را در مد نظر داشت که عقیده نیاکان ما (۱) مبنی بر اینکه کودک طبیعتاً شیر و پلید است و باید او را تحت فشار گذارد تا ذاتش اصلاح و نیكو شود خبط است. گذشته از موارد استثنائی که عده قلیلی بدسرسشت بدنیا میآیند و خبث را از پدر و مادر بارث میبرند و ممکن است از عوامل نامطلوب جامعه بشوند امروز مسلم است که کودک درخور تکمیل و دارای استعداد می باشد و باید مانند روسو (۲) او را خوب دانست و اعتماد بطبیعت او داشت و متکی بر این اصل، مقرراتی برای حفظ انتظامات و پرورش او وضع کرد.

مقررات مذکور دو قسم خواهد بود: یکی راجع بکارهای
 جاری که هر روز صورت میگیرد و باید بهترین ترتیب را
 اتخاذ کرد که مقررات آن را شاگرد ملکه نماید تا هر آن

دو نوع

مقررات

احتیاج بتصمیم جدید و تردید و اتلاف وقت نباشد. اگر مثلاً اطفال بدانند جای آویختن کلاه و پالتو و چتر آنها کجاست و هر يك نمره معینی داشته باشند تکلیف آنها معین است و دیگر میان آنها بر سر جای لباس نزاع بر نخواهد ساخت.

قسم دوم مقرراتی است روحی و اخلاقی راجع باموری که محتاج بفکر و تصمیم است. راجع بکارهایی که شبیه بکارهای بیش نیست و شاگردان یا باید خود تصمیم بگیرند یا منتظر دستور معلم باشند. طریق عمل و رفتار آنها بسته است باصول اخلاقی که در نهاد آنها متمکن شده. برویه و عقیده آنها نسبت بقوه حاکمه که در اینجا اولیای مدرسه است.

(۱) رجوع شود بتاریخ مختصر آموزش و پرورش چاپ سوم نگارش ولف ص ۳۱۲

(۲) Rousseau

بوفاداری آنها نسبت بآموزشگاهی که در آن پرورش می یابند. اگر فرضاً شاگردی نسبت بمعلم ستیزگی کند مدرسه چه وظیفه ای خواهد داشت و شاگرد را چگونه باید متنبه ساخت؟ اگر اسبابی گم شود مدیر ومعلم چه باید بکنند وصاحب آن چه راهی باید در پیش گیرد؟

مقررات جاری

منظور ازمقررات جاری آنست که در کارهای اجتماعی وفردی تکلیف آدمی معین باشد وثبات واطمینان درامور حاصل شود. اگر آموزگار نداند چه ساعت درس اوپایان خواهد رسید و برای صرف ناهار کی بخانه خواهد رفت بانوی او نمیداند برای کی ناهار باید آماده باشد واگر آماده نشد ممکن است دربازگشت بآموزشگاه تأخیر شود و شاگردان بلا تکلیف در انتظار او باشند. اگر شاگردان ندانند چه ساعت کلاس آغاز میشود هر يك زمانی بمدرسه رود ودر نتیجه هیچ گاه کلاس تشکیل نخواهد شد.

تعاون وهمکاری بادیگران و داشتن آزادی مستلزم اینست که مقرراتی وضع شود ورنه چگونه مدیر ومعلمان يك مدرسه ممکن است دست بدست داده عده ای راپرورش دهند ومدرسه ای راراه برند وهمینکه کار روزانه پیاپان رسید آزادانه بامور شخصی خویش پردازند؟

ویلیام جیمس (۱) در کتاب اصول روان شناسی صفحه ۱۲۲

می نویسد :

(۱) William James روان شناس نامی امریکا که در ۱۹۱۰ جهان را بدرود گفته است.

ما باید هر چه زود تر بشود کارهای سودمند را مملکت کنیم ۰۰۰ هر قدر بیشتر جزئیات زندگانی روزانه را بدست عادت سپاریم بیشتر قوای فکری ما برای کارهای مهمتر آزاد خواهد ماند. هیچکس بدبخت تر نخواهد بود از انسانی که بهیچ چیز معتاد نباشد مگر بعدم تصمیم از کسانی که آتش زدن هر سیگار و آشامیدن هر فنجان چای - برخاستن و خوابیدن او و خلاصه آغاز کردن هر کار كوچك مستلزم فکرو تصمیم خاص باشد. نصف وقت چنین آدمی صرف گرفتن تصمیم با تأسف خوردن راجع با موریست که بدون توجه و التفات باید خود بخود انجام گرفته باشد. اگر میان خوانندگان کتاب من کسی یافت شود که هنوز وظایف جاری روزانه برای او عادت نشده باشد باید از این ساعت بدان قیام و اقدام کند.

مقدار در عین اینکه داشتن مقررات بسیار لازم است نباید از حد اعتدال بیرون شود.

مقررات

اگر بسیار کم باشد ممکن است بی نظمی و بی انضباطی و تأخیر در کار حاصل شود و اگر بسیار زیاد باشد مایهٔ محو شدن قوه ابتکار میگردد. باید در نظر داشت که معتاد شدن شاگرد بر رعایت مقررات جاری شکیبایی و بردباری بسیار لازم دارد. هر اندازه مقدار این مقررات نزدیک به حدی باشد که بتوان تحمل کرد خو کردن بدان دشوارتر است. برای اینکه امری جزو مقررات جاری گنجانده شود باید اولاً آن امر چند بار در روز تکرار شود ثانیاً از حیث صرفه جوئی در وقت و ممانعت از بی نظمی سودمند باشد ثالثاً برای حفظ شاگردان مدرسه لازم باشد رابعاً عادتی که برای رعایت امر مذکور باید در کودک ایجاد کرد بخودی خود مهم و دارای ارزش باشد.

آئین نامه مقرراتی را که برای انتظام کارهای آموزشگاه معین میشود در بعضی از کشورها مانند ایران و فرانسه ماده بندی کرده

بصورت آئین نامه درمی آورند . آئین نامه نیز بر دو قسم است : یکی آئین نامه وزارتی که در اردیبهشت ۱۳۱۹ برای دبستان ها در تحت ۱۱۲ ماده و برای دبیرستانها در ۸ آبان ۱۳۱۳ در تحت ۹۵ ماده بتصویب شورای عالی فرهنگ رسیده است . گرچه آئین نامه وزارتی باید تنها شامل اصول و رؤس مسائل باشد ولی چون بیشتر مدیران و معلمان مدارس دارای تحصیلات کافی نیستند و از دانشسرا خارج نشده اند تا از ترتیب مدرسه داری اطلاع وافی داشته باشند ناچار وزارت فرهنگ داخل جزئیات کار گردیده و مطالبی را متذکر شده که می باید در آئین نامه داخلی پیش بینی کرد . در آئین نامه وزارتی وظایف مدیر و ناظم و معلم - غیبت و تعویق ورود - مقررات راجع بشاگرد - تشویقات و تنبیها - امتحانات داخلی - امور صحتی - وظایف خدمتگزاران جزو - شورای معلمان - مقررات راجع بنظام وظیفه و ماهانه (تنها برای دبیرستانها) معین گردیده است .

قسم دوم آئین نامه ایست که برای هر مدرسه بمقتضیات مکان و زمان بوسیله شورای معلمان وضع میشود . در این آئین نامه تکلیف شاگردان مانند تقدیم احترام و منظم بودن در کلاس و طرز رفتار هنگام تفریح و تنفس و شنیدن زنگ مدرسه - ساعات دخول بمدرسه و خروج از آن - طرز ورود بعمارت و خروج از آن - تعیین مبصر و وظایف او مانند تهیه لوازم کلاس (گچ - نقشه) و تعیین شاگردان حاضر و غایب کلاس - تکلیف های کتبی - شرایط استفاده از کتابخانه مدرسه - کیفر و پاداش - جوایز معین میگردد .

در آئین نامه وزارتی که اکنون معجزی است قسمتی از مواد بالا منظور گردیده و اگرچه این عیب را دارد که برای تمام نقاط کشور

مقررات مشابه وضع شده و رعایت مقتضیات محلی بعمل نیامده (مثلاً ساعت ورود بمدرسه از ۱۵ شهریور تا آخر آبان از ساعت ۸ تا ۱۱ و نیم و از دو تا ۴ بعد از ظهر تعیین گردیده در صورتیکه آب و هوای خوزستان ایجاب میکند که یانیمه دوم شهریور مدرسه تعطیل باشد یا لااقل صبح زود تر و عصر دیرتر شروع نمایند) ولی این حسن را دارد که تکلیف مدرسه راجع بقسمت عمده انتظامات روشن شده است .

ملکه کردن مقررات جاری باید مطابق اصول و قواعدی باشد
اجرای مقررات که برای ایجاد عادت معین شده است . بدو شاگردان باید بطور واضح و روشن از این مقررات آگاه شوند سپس باید بفهمند چه نوع کار و رفتاری مدیر و معلم از آنها انتظار دارند مثلاً وقتی شاگردان مشغول تفریح در حیاط مدرسه هستند باید بدانند که هنگام شنیدن صدای زنگ باید ساکت شوند بعد صف ببندند و بترتیب معینی بکلاس روند .

وقتی دانش آموز خوب وظیفه خود را دانست باید آنقدر آنرا درست عمل کند تا ملکه شود . اشکال کار در این جا است که تکرار مقررات در ابتدا خسته کننده و یکنواخت بنظر شاگرد میآید و در نتیجه میل به تغییر دادن آن میکنند یا مسامحه و غفلت روا میدارد یا مشغول به امری میشود غیر از آن که در مقررات قید شده است . در این صورت اگر آموزگار سستی نشان دهد یا تبعیض کند یا استثناء قائل گردد منظوری که از وضع مقررات دارد حاصل نميگردد و ایجاد نظم و اوضاع مساعد برای کار تنها با اتلاف وقت و بردن رنج و کوشش بسیار ممکن است تأمین شود . مقررات را باید با کمال بردباری و خوش روئی و متانت ولی با نهایت پافشاری اجرا

نمود . وقتی خوب ملکه شد شاگردان دیگر میل بتغییر آن ندارند چنانکه دیده شده است وقتی معلمی عوض شده اطفال بیشتر متمایل برعایت و اجرای مقررات سابق کلاس بوده اند تا یاد گرفتن ترتیبات تازه . برای اجرای مقررات و ملکه کردن آنها هیچ موقع در سال بهتر و مساعدتر از نخستین روز سال تحصیلی (که عموماً روز شانزدهم شهریور است) نیست زیرا در آن روز تمام شاگردان چابک و جالاک و کنجکاو و تازه فکر هستند و چون از پیش عاداتی مخالف مقررات در آن ها جای گزین نشده لذا هیچ عامل متضادی موجود نیست . عقاید و احساسات آنها نسبت بمدرسه در روز اول عامل مؤثری در تمام سال خواهد بود و طرز رفتار و اخلاق آن ها تا اندازه ای تحت تأثیر این احساسات خواهد بود . از این جهت دستور کار و تحصیل روز اول باید در شاگرد این عقیده را ایجاد کند که او دانشمند و آزموده است و مقررات عاقلانه و عادلانه و روشن و باید اولی را محترم شمرد و دومی را اطاعت کرد . بدلائل مذکور معلم باید جزئیات کار روز اول را قبلاً در نظر بگیرد - دفتر نام شاگردان را آماده کند - جدول ساعات را تنظیم نماید - دانش آموزان را از روی امتحان و نمره های سال پیش يك يك بشناسد - گنجایش اطاق و طریقی چیدن میز و نیمکت و سایر تفصیل را از نظر دور نکند - وسایل کار را مانند تخته سباه و نخته باك كن و گچ و نقشه فراهم نماید - جای لباس شاگردان را معین کند - درس خود را کاملاً مطالعه کند . اگر نکتان فوق را رعایت کرد در طفل احساساتی ایجاد خواهد نمود که در تمام سال برایش کمک و سرمایه بزرگی است .

مقررات اخلاقی

سعی ناکرده در این راه بجای نرسی
مزد اگر میطلبی طاعت استاد بر
حافظ

چنانکه در بالا گفته شد مقررات اخلاقی آنهایی است که در آیین نامه
نمی‌توان پیش‌بینی نمود بلکه باید در نهاد شاگرد و آموزگار هتمکن باشد
تا هر وقت محتاج شدند بقضاوت و وجدان خود مراجعه و تصمیم مقتضی را
اتخاذ کنند .

تمام قواعد و نظامات باید طوری باشد که هم قوه ابتکار در شاگرد
ایجاد شود و توسعه حاصل کند و هم شخصاً و بخودی خود محصل از روی
دلیل و عقل بر نفس خویش مسلط گردد . در مقابل این فرصتی که بشاگرد
داده میشود هر کدام يك نوع عمل میکنند . طرز عمل آنها بسته است
بخلق و سرشت هر فرد و در هر حال ممکن است موجب اختلال مدرسه
شود . نظارت در این وضع را نمیشود بوسیله مقررات جاری تأمین کرد
زیرا اولاً فرصتی که بشاگرد میدهند هر دفعه مشابه با دفعه قبل نیست
ثانیاً در مورد هر محصل باید قضاوت خاصی کرد . در چنین مواقعی حفظ
انتظام بسته است بقضاوت و اقتدار اخلاقی مدیر و معلم - باصول اخلاقی
که میان شاگردان برقرار شده باشد - بروحیه عمومی مدرسه .

مثال : بشاگرد تکلیفی میدهید که در کلاس انجام دهد . برای
پیدا کردن قوه ابتکار و ایجاد حس درستی باو اطمینان میکنید و او را
آزاد میگذارید . شاگرد ممکن است از این فرصت استفاده سوء کند
و تکلیف را بوسیله استتساخ از کتاب انجام دهد . در این صورت شرایط

مساعد برای کارجهت اوفراهم شده لیکن اوبرنفس خویش غالب نگردیده است . چنین شاگردی را چگونه باید براه راست انداخت ؟ آیا بیرون کردن او از اطاق درس یا ازمدرسه موجب رستگاری او خواهد شد و مدرسه باین وسیله وظیفه خود را انجام داده است ؟

اصولاً قواعد و نظامات هرچه باشد مسئولیت بامدیر
ومعلم است . مدیر ومعلم باید آنچه جامعه ازمدرسه
انتظار دارد بدان صورت خارجی دهند و نتیجه مطلوب

را عاید دارند . ازطرف دیگر کار خوب درهنگامی
انجام میشود که قدرت و اختیار مدیر ورئیس بدون جهت متظاهر نشود و
کسی که ریاست بنگاه دردست اوست بیشتر مانند راهبر و راهنما و قائد
قوم باشد تا حکم کننده و امر دهنده زیرا باین ترتیب فروزان وزیردستان
باطناً و از ته دل با او همکاری میکنند و بارغبیت بکار میپردازند . این
مسئله در امریکا جزو بدیهیات شده و مسلم گردیده است که مثلاً در
کارخانها وسازمانهای صنعتی روابط دوستانه و صمیمانه میان رئیس
و زیردست لازمه اخذ بهترین نتیجه است و یکی از شرایط رئیس شدن
آنست که انسان قادر بایجاد چنین روابطی باشد . در مدارس هم این
مسئله صورت خارجی بخود گرفته و مدیر ومعلم (که اکثر آن ها زن
هستند) نسبت بیکدیگر درحکم دوست مساری هستند و هر دوی آنها
نسبت بشاگرد مانند پدر ومادر ،

برای ایجاد یگانگی میان رئیس وزیردست و پیسرفت کار
وخوبی انتظامات باید افراد جامعه ای که رئیس و وزیردستان
او کارمند آن هستند حالت روحی خاص وطرز رفتار مخصوصی

روحیه
مطلوب

داشته باشند که ما آنرا بکلمه « روحیه » تعبیر میکنیم .

برای فهماندن منظور بهترین مثالی که بشود زد راجع است به آرتش . روحیه آرتش وقتی خوبست که اولاً بارضا و رغبت از فرمانده خود اطاعت کند و فرمان او را مطابق عدالت و حق بداند . ثانیاً هرسرباز نسبت بدیگر افراد آرتش اعتماد داشته و وفا دار باشد . ثالثاً وظیفه ای که آن آرتش در مقابل دارد انجامش را واجب و لازم بشمارد . اگر لشگری یا فوجی چنین روحیه ای را واجد بود باسانی رنج ها و سختی های انتظامات را تحمل میکند و گرنه در پیروزی و بایرداری و ایستادگی او باید تردید داشت .

در مدرسه نیز روحیه ای شبیه بروحیه مذکور نسبت به مدیر و معلم - نسبت بکلیه شاگردان - نسبت بکاری که باید انجام شود باید تولید کرد . در مدارس مترقی امروز دیگر نگاهداری انتظامات را از راه ایجاد ترس و دادن فرمان جائز نمیشمارند و اتخاذ این روش را برای تولید روحیه مطلوب روا نمیدارند . بدیهی است در عین حال نباید سستی و بی قیدی دامنگیر معلم شود بلکه هنگام لزوم بانهایت اقتدار باید آنچه حق است و عدالت معیشتی و معمول دارد بدون اینکه هوا و هوس در تصمیم او دخالت داشته باشد و بدون اینکه تصمیم او موجب محو شدن قوه ابتکار دانش آموز گردد .

برای ایجاد روحیه مطلوب باید مهتصل را متقاعد ساخت که نظارت مدیر و معلم بر کارهای مدرسه لازم و از روی حق میباشد و نفع و صلاح عموم در آنست که این نظارت کاملاً برپا و استوار باشد . متقاعد کردن شاگرد نیز بوسیله سخنرانی و موعظه صورت نمیگیرد بلکه باید بوسیله

مشاهدات شخصی ضمن عمل وزندگانی روزانه بر او ثابت شود که اگر منلاً نظارت مذکور نباشد کارهای آموزشگاه مختل میماند و از حال نظم بیرون می‌رود و اگر فرضاً فلان تصمیم نسبت بشاگردان گرفته شده مطابق انصاف بوده و صلاح مدرسه در آن رعایت و ملحوظ گردیده است. شخصیت مدیر و معلم در این مورد بسیار مؤثر است ولی عاملهای مهمی هست که هر معلمی آنها را رعایت کند روحیه مطلوب را در آموزشگاه بدیدخواهد آورد. عاملهای مذکور بقرار ذیل است :

۱ - **گرامی داشتن شاگرد** - بابداین حقیقت را در نظر گرفت که در مقابل قصور یا نقصیر بشاگرد ناسزا گفتن و او را بوسیله تنبیه بدنی مفتضح کردن نتیجه‌ای که منظور است عاید نمیشود بلکه موجب کینه و بغض او نسبت به مدیر و معلم میگردد. هر شاگردی که خودش هم مورد این نوع تنبیه واقع نشده باشد از مشاهده آن نسبت باولیای مدرسه کینه‌ورزی پیدا میکند. اگر بعکس آبروی شاگرد را حفظ کنید بهتر میتوانید او را وادار به برت و اصلاح خود کنید. این عمل باعث میشود که شاگرد برای خود شخصیتی قائل شود و همیشه این شخصیت در رفتار او مؤثر بوده از بسیاری از خطاها جلوگیری خواهد کرد.

چون راجع به تنبیه بدنی در آغ از فصل گفتگو شد در اینجا تنها تذکری در باب احترام شاگرد باید داد. مدیر و معلم (و در خانه پدر و مادر) باید متوجه باشند که کودک انسان است و جسم جامد نیست و بنابراین دارای عقل و میل و عاطفه بشری است. نباید تصور کرد که این موجود معصوم تنها برای فرمانبرداری پدر و مادر و معلم آفریده شده بلکه روزی باید در این جامعه مسئولیتی بعهده گیرد و کاری از پیش برد.

اگر ما او را تنها مانند شیئی بدانیم و عقیده و نظر و میل او را به هیچ وجه رعایت نکنیم شخصیت او محو میشود و فردا که بزرگ شد قادر بانجام وظیفه مسئولیت دار نخواهد بود.

۲- جلب اطعمیان شاگرد نسبت به نداد دوستی مدیر و هلام- شاگردان متوقع هستند که مدیر یا معلم در کارهای مدرسه دادگر و بیطرف باشد. معلم باید طوری رفتار کند که دانش آموزان تصور نکنند نسبت بدانش آموزی تبعیض شده است. هنگام تنبیه دانش آموز و مجازات او آموزگار باید باو بفهماند که وی نسبت به جامعه آموزشگاه خطا و خطا کرده و مرتکب تقصیر شده است و از این رو آموزشگاه موظف است که وسیله مؤثری برای حفظ حق جامعه اتخاذ کند و او را تنبیه نماید. اگر مثلاً دانش آموز شیشه در را شکسته باید بدو گفت که از خزانه دولت یعنی از محل مالیاتی که عموم پرداخته اند شیشه خریداری شده بود و شکستن آن ضرری متوجه جامعه کرده است. به علاوه جامعه آموزشگاه که نگاهبان شیشه بوده نیز از طرف آن دانش آموز مورد تخطی واقع گردیده و برای جبران این خطا و حفظ حقوق جامعه شاگرد باید از جیب خود بهای شیشه را بپردازد.

اگر دانش آموز تکلیف خود را انجام نداد باید باو بفهماند که جامعه برای منظورهایی که دارد متحمل هزینه آموزشگاه میشود و در برابر مخارجی که می کند پیشرفتهائی باید حاصل شود. نوشتن تکلیف مانع پیشرفت و رسیدن بآن مقاصد است. بنابراین شاگرد مذکور هم نسبت به جامعه بزرگ کشور مقصر است زیرا که مانع اتلاف بودجه و وقت شده و هم نسبت به جامعه کوچک مدرسه زیرا که مانع پیشرفت آن گردیده است.

انتخاب این روش چند فایده دارد اولاً تنبیه شاگردی را دیگر دانش آموزان حمل بر بعضی معلم نخواهند کرد . ثانیاً غرض و مقصود از دادورزی رامیفهمند و مشاهده میکنند که در نتیجه اقدام معلم تجاوز به حقوق دیگران مرتفع شده و جبران آن بعمل آمده است . ثالثاً چون هنگام تنبیه شاگردی دیگران متأثر میشوند ممکن است مجازات دهنده را سست کار فرض کنند . متکی شدن بدلائل فوق باعث روشن شدن قضیه و مانع پیدا شدن کینه نسبت به معلم میگردد . همانطور که کارمندان یک اداره از اینکه رؤسای آنها برخلاف داد و حق درباره آنها قضاوت کنند رنجش بسیار حاصل میکنند همانطور شاگردان آموزشگاه ممکن است نسبت به معلم خود نظربد پیدا کنند و بر آنهاست که کاملاً مراقب باشند تا این ترتیب پیش نیاید .

۳- ابراز همدردی - همدردی یعنی شریک بودن با عقیده و نظر دیگری و حس کردن شادمانی با اندوه او . شاگرد در حین مبارزه با اشکالات و هنگام پیش بردن کار و فیروزی در اثر جد و کوشش منصرف است مدیر و معلم از او قدردانی کنند : طرز رفتار معلم در این قسمت در روحیه و اخلاق شاگرد همیشه مؤثر خواهد بود . در همین زمینه است که سعدی فرماید :

درس معلم از بود زمزمه محبتی جمعه بمکتب آورد طفل گریز بایرا
شاگردانی که بدلائلی مرتکب تقصیر شده اند همین که حس کنند مدیر و معلم درد آنها را فهمیده و بان دلایل پی برده اغلب تقصیر را جبران می کنند و از آن پس نیکو کار و خوش اخلاق میشوند .

۴- خوشروئی - طفل تند رست و سالم بسیار خوش بین و خوش حال

است و از اوضاع رسمی و خشونت آمیز منزجر . آموزگاری که خود را سخت بگیرد رسمی باشد و لبخند یا آهسته حرف زدن شاگردان را نسبت به خود بی اعتنائی فرض کند در حقیقت بر ضد دشمنان موهومی میجنگد و محیط بی علاقه ای نسبت به خود ایجاد میکند .

بفرموده ناصر خسرو (در روشنائی نامه)

گره با هر کسی مفکن برابر و چه بدتر باشد از طبع ترش رو؟
مپندار از لب خندان زیان است که خندان روی از اهل جنانست

بعکس شاگرد در صورتی از ته دل کار می کند که خوش خلقی و خوش روئی در کلاس و آموزشگاه فرمانروا باشد . برای توایند روحیه مطلوب مدیر و معلم باید پیوسته این صفت ملکوتی را نشان دهند و شاگردان مدرسه را نسبت به خود علاقه مند کنند .

چون از طرف دیگر معلم همیشه سرمشق زنده طفل است و هر کاری کند مورد تقلید او واقع میشود خوشروئی در او اثر میکند و ممکن است موجب سعادت وی گردد .

۵ - پرمایگی معلم - مهمترین کار رسمی و معین شاگرد در مدرسه

تحصیل کردن و آنگاه شدن بر حقایق است ، معلمی که بر مواد برنامه و طرز تدریس مسلط نباشد بنظر شاگرد قدر و مقام ندارد ، اگر شاگرد بیاس معلومات و اطلاعات معلم بدو احترام نگذارد تحصیلات و کار خود او ناقص و غیر مصممی است . معلم باید هم بر مواد برنامه مسلط باشد و هم درس را از پیش مطالعه کند تا احترام شاگرد را نسبت به فضل و پرمایگی خود جلب کند و از این راه نیز روحیه مطلوبی در مدرسه ایجاد نماید .

اگر عامل‌های پنجگانه را معلم مورد توجه قرار دهد و قواعدی که گفته شد رعایت کند روحیه مطلوب در مدرسه
برهم زدن
ایجاد خواهد شد و خلاف نظم کمتر بروز خواهد کرد .
نظم

باوجود این اطفال جزو بشر هستند و بنا بر ضرب المثل عربی الانسان
جائر الخطا . شاگردی که انتظامات را برهم زند باید مجازات شود تا نظم
مستقر گردد و شرایط مساعد برای تحصیل فراهم شود . لیکن معلم علاوه
بر تنبیه کردن وظیفه مهمتری نیز دارد و آن اینست که علت خلاف نظم و
سبب بداخلاقی شاگرد را کشف کند . بروز خلاف نظم می‌رساند که
اصلاحاتی باید بعمل آید تا مقصر حالت روحی و طرز رفتار خود را نسبت
به تحصیل و اولیای مدرسه و جامعه مدرسه تغییر دهد . همانطور که معلم
هنگام تصحیح تکلیف حساب وقتی فهمید شاگردان اشتباهی کرده‌اند اکتفا
به تصحیح آن و گذاشتن جواب درست بجای جواب نادرست نمی‌کند بلکه
درصد پیدا کردن علت برمی‌آید و آنرا رفع می‌کند همانطور نیز در مورد
اخلاق باید عمل کند . اگر مثلاً درسی را شاگردان یاد نگرفته‌اند علتش
ممکن است زیادی درس باشد یا کمی وقت برای مطالعه و حاضر کردن
آن یانداشتن وسایل کار در خانه یا سأمزجر بودن از آن درس بواسطه بد
خلقی معلم یا نفهمیدن درس بواسطه روشن نبودن بیانات آموزگار . . .
وقتی علت کشف شد باید باکمال رشادت در مقام چاره و رفع آن برآمد
و گرنه بی‌نظمی از نو بروز خواهد کرد و نتیجه مطلوب از پرورش شاگرد
حاصل نمیشود .

تنبیه برای آگاه ساختن طفل و پرورش اخلاقی اوست
منظور
از آن دو منظور هست . منظور آنی و فوری بازگشت نظم
از تنبیه
و فراهم شدن شرایط مساعد است برای کار . منظور دوم

آثار دائمی است که در طفل از تنبیه باقی میماند. تنبیه باید طوری باشد و شکلی اجرا شود که شاگرد را نسبت باولیای مدرسه خوش بین کند و او را برای اصلاح خویشتن آماده سازد. تنبیه باید آبروی شاگرد را نریزد بلکه آنرا نگاه دارد و تقویت کند بطوریکه پس از تنبیه محصل بیشتر مایل بحفظ آبروی خود باشد. بسیار باید دقت کرد که تنبیه تأثیر مخالف در شاگرد نکند مثلاً موجب گریختن او از مدرسه یا سرکشی او برضد اولیای آموزشگاه نگردد.

در کشورهای متمدن چون تعلیمات عمومی و اجباری است و شاگرد را نمیشود از مدرسه بیرون کرد اطفالی را که بهیچوجه حاضر بنگاهداری نظم نیستند و بکلی یاغی و سرکش میباشند در بنگاه های مخصوص شبانه روزی تربیت میکنند.

امتحانات و مطالعاتی که در امریکا نسبت بشاگردان این قبیل بنگاه ها بعمل آورده اند نشان میدهد که عده بسیار زیادی از آنها بواسطه انتظامات بدو طرز تنبیه معلم و مدیر بدانجا کشانده شده اند.

نکته اخیر اهمیت طرز تنبیه را بیشتر ظاهر میکند. نکته اجرایی تنبیه بسیار بزرگی که باید رعایت کنید اینست که در مورد نصیحت های مهم باید تنها وبدون حضور غیر با شاگرد روبرو شوید و چنانکه رشیدالدین وطواط هشتم صد سال پیش فرموده:

گر نصیحت کئی بخلوت کن که جز این شیوه نصیحت نیست
هر نصیحت که در ملا باشد آن نصیحت بجز فصیحت نیست
منظور آموزگار یا مدیر باید این باشد که در رفتار و حالت روحی شاگرد تغییراتی بوجود آورند. باو نشان دهند که برخلاف نظم رفتار

کرده - او را باقرار آورند که تقصیر کرده و بحقوق دیگران لطمه وارد آورده و مانع از پیشرفت کار مدرسه شده است و راه جبران را از خود او بخواهند. البته این ترتیب مستلزم صرف وقت و داشتن شکیبایی و بردباری و جد بسیار میباشد لیکن تنها راهی است که ریشه فساد را برمی اندازد و منشأ آن را نشان میدهد و باعث اصلاح اخلاق و بهبودی حالت روحی شاگرد میشود .

در حضور دیگران دانش آموز را سرزنش کردن موجب رستگاری وی نخواهد شد و جز نیست کردن شخصیت و بی آبرو کردن او پیش همسران سودی نخواهد داشت .

فصل پنجم

شیوه نوین در امتحان

در فصل دوم از همین بخش بطور مختصر از امتحان سخن بمیان آمد. اکنون منظور این است از سبکهای جدیدیکه برای امتحان تعیین کرده اند گفتگو شود. هر معلم متجدد باید از این نوع امتحان اطلاع وافی داشته باشد و کوشش کند در حدود امکان طرز امتحان خویش را با آنها وفق دهد.

هنگام امتحان کتبی بطوری که معمولست از شاگرد **امتحان کنونی** پرسشهایی میکنند که بایستی از این کلمات شروع میشود: بحث کنید - شرح دهید - انتقاد کنید - نقل کنید - بسنجید یا «چه» «چرا» «کی» - «کجا» - «چگونه» و مانند اینها. ممتحن از شاگرد انتظار دارد بطور انشاء جوابی بسؤال او دهد و برای تعیین ارزش امتحان قوه حاکمه خود را بکار میبرد و بطور کلی نمره ای میدهد. ملاک و مأخذ این نمره معین نیست بلکه بسته است بشخص ممتحن و قضاوت او. اغلب برای خود ممتحن بیش از وقت مشخص نیست جواب کامل سئوالی که کرده اند از چه قرار است و محصل چگونه باید عمل کند. عموماً تأثیری که خواندن برگ امتحان در ممتحن مینماید مقدار نمره را معین میکند. اگر عده شاگرد زیاد باشد برای ممتحن بسیار دشوار است که معیار و مأخذی را در خیال خود ثابت نگاهدارد و از آن قرار تمام نمره هارا بدهد. و اگر چند جلسه تصحیح برگها بطول انجامد علاوه بر خستگی

که عارض میشود و در قضاوت ممتحن مؤثر است اغلب مالک و مأخذ جلسه اول از نظر محوم میگردد .

علاوه بر معایب مذکور امتحان فعلی اعتبار زیاد هم بی اعتبار بودن ندارد . نمره ای که معلم ببرگ امتحان میدهد نمره امتحان کنونی مطلق و صحیح نیست . همان برگ را که امروز معلم تصحیح کرده و مثلاً نمره ۱۲ داده اگر یکماه دیگر خود او تصحیح بکند ممکن است ۱۵ یا ۹ بدهد . اگر همان برگ را برای تصحیح بمعلمان دیگر بدهند هر کدام يك نمره خواهند داد که با نمره اولی فرق خواهد داشت . در این باب دانشمندان امریکا آزمایش های بسیار کرده اند که برای نمونه یکی از آنها ذکر میشود . استارچ والیوت (۱) دو نفر از دانایان علم تربیت برای امتحان موضوعاتی راجع به هندسه و زبان انگلیسی و تاریخ بشاگران دبیرستان دادند . برای کوتاه کردن سخن تنها از برگهای امتحان هندسه در اینجا گفتگو میشود زیرا که هندسه از علوم دقیق است وقاعدۀ در مورد آن کمتر باید اختلاف موجود باشد . یکی از برگهای امتحان هندسه را علمای مذکور عیناً استنساخ کردند و بدبیرستانهای شهرستانهای شمالی و مرکزی امریکا (که باهم اتحادیه دارند) فرستادند و درخواست کردند دبیران ریاضی این برگها را روی مقیاس ۱۰۰ (از صفر تا صد) نمره بدهند ۱۱۶ دبیرستان جواب دادند . با آنکه موضوع امتحان هندسه بود و دبیران هم از فارغ التحصیل های دانشگاهها بودند با این همه خلاصه نمره ها بقرار ذیل بود :

۲ نفر دبیر بیشتر از ۹۰ نمره دادند

۱ نفر دیر کمتر از	۳۰ نمره داد
۲۰ نفر دیر از	۸۰ بیالا نمره دادند
۲۰ نفر دیر از	۶۰ بیائین نمره دادند
۴۷ نفر دیر از	۷۷ بیالا نمره دادند
۶۹ نفر دیر از	۷۵ بیائین نمره دادند

وقتی اینقدر اختلاف در تعیین ارزش يك برگ امتحان هندسه حاصل شد چگونه میتوان برای نمره های امتحان اعتباری قائل شد !
 بهمان دلیل که اگر دو نفر در اندازه گرفتن درازی اطاق با متر و سانتیمتر بیش از چند سانتیمتر باهم اختلاف داشته باشند در عمل آنها شك میکنند و میگویند باید از نو درازی اطاق را اندازه گرفت بهمان دلیل باید در نمره هایی که معلمان میدهند تردید کرد و راهی برای نمره دادن بطور صحیح پیدا نمود.

امریکائیها راههایی برای رفع معایب فوق پیدا کرده اند که اکنون در مدارس آنها معمول است.
 امتحان بسبك نوین
 امتحانی که تعیین کرده اند همه کتبی است و در تهیه آنها

چند اصل مهم رعایت شده است.

اولاً امتحان را بشکل مطبوع و دلپسندی در آورده اند تا شاگرد هنگام امتحان ترس نداشته باشد و قلبش نزند بلکه اشتغال با آنرا یکنوع تفریحی بیندارد.

ثانیاً پرسشها را از حیث موضوع و مطلب کاملاً محدود کرده اند تا تکلیف شاگرد در جواب دادن کاملاً معلوم باشد.
 ثالثاً هرچه از شاگرد میپرسند کاملاً روشن و واضح و غیر مبهم است.

رابعاً شخصیت ممتحن درنمره دادن دخالت ندارد یعنی مهر و کینه معلم بی اثر است - اگر عصبانی باشد یاد ر حال خوشی درنمره تأثیر ندارد. قبلاً معین است هر کس فلان پرسش را جواب درست بگوید فلان نمره را خواهد داشت و برگ امتحان بدست هر ممتحن داده شود همان نمره را خواهد داد.

مهمترین عاملی که امتحان بسبک نوین را بوجود آورده تست و سنجش هوش است که مختصراً در فصل دوم از بخش سوم بدان اشاره شده و مانده بودن این امتحان و تست خود حاکی از همین قضیه است. نوع این امتحان بسیار است. در اینجا مهمترین آنها شرح داده میشود.

درست یا نادرست برگهای چاپ شده یا ماشین شده بدست شاگرد داده میشود. در آن برگها جمله هائی هست که شاگرد بیک طریقی باید معین کند درست است یا نه. مثلاً در جمله های ذیل شاگرد باید بامداد دور ۵ (علامت درست) یا ن (علامت نادرست) را دایره ای یا زیر آنها را خطی بکشد (۱)

(۱) در دبیرستانها و حتی در عده ای از دبستانهای امریکا ماشینهایی دارند که طرز بکار انداختن آنها بسیار ساده و آسانست و هر چه را بخواهند با آن میتوانند چاپ کنند. این ماشین موسوم است به «Mimeograph» که به بهای ارزان میشود خریداری کرد. در ایران که فعلاً این ماشین در دسترس همه نیست ممکن است اینطور عمل کرد که معلم قبلاً بشاگردان بگوید در روی برگ بیک خط عمودی بعد جمله هائی که خواهد گفت از یک بیالا نمره بگذارند. بعد بعدی بلد جمله اول را بگوید و شاگردان در برابر نمره یک بنویسند و یا ن بعد جمله دوم را بگوید و شاگردان در مقابل نمره دو بنویسند و یا ن و همینطور تا جمله ها پایان رسد.

- د ن عده ضربان نبض طبیعی در دقیقه ۷۰ است .
 د ن هروتری که از مر کز دایره عبور میکند قطرش نامند .
 ن رودشاهرود از کوههای طالقان سرچشمه میگردد .
 د ن طاق کسری از بناهای پادشاهان هخامنشی است .
 د ن ایران از حیث استخراج نفت سومین کشور جهان است .

بعضی اوقات بجای ۵ و ۶ در مقابل هر جمله فقط کغذ را سفید
 میگذارند و بمحصل میگویند اگر جمله درست است علامت + و اگر
 نادرست است علامت - (منها) بگذارد .

جمله‌هاییکه در برگهای امتحان مینویسند از حیث آسانی و دشواری
 متنوع است . بعضی از آنها راجع باطلاعات کلی است و جواب آنها مشکل
 نیست و بعضی دیگر محتاج به تفکر و قضاوت است و آسانی نمیتوان جواب
 آنها را داد .

برای دادن نمره یکی از دو طریق ذیل را میتوان بکاربرد :
 یا تنها عده جوابهای درست را مأخذ قرار داد یا تفاضل عده
 درست و نادرست را . در صورتیکه شق اول را انتخاب کنند
 اگر مثلاً شاگرد ۲۵ جواب درست داده باشد نمره او ۲۵ خواهد بود .
 بدیهی است که در این حال اگر شاگرد جوابی را نداند فقط حدس بزند
 و حدسش درست باشد بیشتر از آنچه شایسته است نمره میگیرد ولی
 اگر اتفاقاً حدسش نادرست باشد مانند این است که اصلاً جواب نداده
 باشد پس سود او در این است که برای تمام پرسش ها جواب
 بنویسد : اگر درست بود بسود اوست و اگر نا درست بود پاسخ دادن
 بزیان او نیست .

اگر طریق دوم را برگزینند دیگر شاگرد همیشه بحال او

سودمند نیست زیرا اگر حد سش نادرست باشد دو واحد از نمره اش کاسته میشود . اثبات این مسأله آسانست : اگر N نمرهٔ محصل باشد و R عدد جوابهای درست و W عدد جوابهای نادرست نمرهٔ محصل تحت این دستور در میآید :

$$T = R - W$$

از طرف دیگر اگر عدد کل پرسش هارا بوسیلهٔ T نمایش دهیم :

$$T = R + W$$

اگر مقدار R را از تساوی دوم بیرون کشیم و در تساوی اول قرار دهیم مقدار N برابر خواهد بود با

$$N = T - 2W$$

چون در هر امتحان T مقدار ثابتی است هر عدد غلطی که شاگرد کند دو برابر آن از مقدار ثابت مذکور کم میشود و نتیجه نمرهٔ امتحان اوست .

شمارهٔ بسیاری از علمای پرورش دستور اخیر را بیشتر مقرون بعدالت و نصفت میدانند و بکار بردن آن را بمعلمان سفارش می نمایند .

نوع دوم نوع دوم از امتحان بسبک نوین از این قرار است که دو برگهٔ امتحان جمله هائی با چند جواب برای هریک از آنها چاپ یا ماشین کرده اند و محصل باید بوسیلهٔ علامتی (مانند کشیدن خط زیر جواب) نشان دهد کدام درست است . عموماً شمارهٔ جوابی که برای هر جمله می نویسند از سه کمتر نیست . بهترین نوع آنست که عدد جواب از سه زیادتر باشد . یکی از جوابها درست است و مابقی یا نادرست یا دور از بهترین جواب و شاگرد باید تشخیص دهد کدام صحیح تر یا نزدیکتر

به حقیقت است.

برای مثال چند جملهٔ مختلط راجع بمعانی کلمات و زبان فارسی و

تاریخ و جغرافیا در اینجا ذکر میشود :

زیر جواب درست خط بکشید :

م شروع یعنی شروع شده مفصل مشتمل قانونی بینهایت
سوداگر یعنی سیاه پوست تاجر سودائی مزاج زرخیز ساده لوح
تعاون یعنی اعانه دادن بی ماونه بودن یاری کردن اهانت نمودن
آنی بودن

پوزش یعنی عذرخواهی دهان بازداشتن ظاهر آرائی پوئیدن
پوج بودن

حکایت موسی و شبان از داستانهای

نظامی مولوی خاقانی سنائی عطار است.

بهترین نثر نویس ایرانی

شمس قیس ناصر خسرو سعدی قائم مقام ابوالفضل بیهقی است .
کوششی بیهوده به از خفته گی است یعنی
بهتر است انسان بکار بیهوده اقدام نکند .

اقدام و لوبی نتیجه باشد بهتر از بی حرکتی است .

خوابیدن بهتر از کوشش بیفایده است .

سعی و مجاهدت بهتر از خوابیدن است .

خواب مفید از کوشش کردن بهتر است .

سیاست نامه را

ابن سینا حسن صباح خیام خواجه نظام الملک عطاملک جربنی نوشته است

تاخت و تاز مغول در ایران بسال

۶۱۶ ۵۸۵ ۶۵۰ ۷۰۰ ۶۷۵ هجری آغاز شد .

عمده ترین آثار و ابیه مادر دوره اسلامی متعلق است بدوره

نیموریان سامانیان صفوی غزنویان افشاریه .

حکومت مشروطه در زمان

ناصرالدین شاه محمدعلی شاه مظفرالدین شاه احمد شاه محمد شاه آغاز شد .

بعد از سالان کشور ما تقریباً

۱۰۰ ۱۵۰ ۲۰۰ ۲۵۰ ۳۰۰ سال در دست اعراب بود .

یکی از محصولات عمدهٔ روسیه

نی شکر قهوه گندم برنج میوه خشک است .

در اروپا پر جهیت ترین کشور نسبت به وسعت خاک عبارتست از:

فرانسه ایتالیا آلمان هلند بلژیک

کشوری که عمدهٔ کمی از اهالی آن با سوادند عبارتست از:

دانمارک ژاپن سوئیس چین پاکستان

بزرگترین رودخانهٔ ایران عبارتست از رود:

تجن کارون سفیدرود زاینده رود اترک

نوع سوم برای امتحان شاگرد راجع بهاره‌ای اطلاعات دو صورت طبع

شده یا ماشین شده بدستش میدهند و از او میخواهند که هر

یک از فقره‌های صورت اول را با فقره مربوط صورت دوم مطابقت دهد .

مثلاً اگر منظور آگاهی از اطلاع شاگرد بر کتابهای زبان فارسی

باشد ممکن است دو صورت ذیل را تهیه کرد و بمحصل دستور داد برابر

نام هر کتاب نمره ای بکشد که برای نویسندهٔ آن در ستون اول قید شده

است بگذارد:

۱- سعدی	۱- جام بنیم
۲- اوحدی	۲- احسن التواریخ
۳- حسن بیک	۳- اخلاق ناصری
۴- شریف الدین علی یزدی	۴- چهارمقاله
۵- عبدالرزاق	۵- کلیله و دمنه
۶- هدایت	۶- سعاد نامه
۷- ناصر خسرو	۷- ظفر نامه
۸- نصرالله ابوالعالی	۸- بوستان
۹- نصیر الدین طوسی	۹- گوهر مراد
۱۰- نظامی عروضی	۱۰- مجمع الفصحاء

در صورت فوق هر دو ستون دارای يك عده نام است . اگر بخواهند
امتحان را مشکل تر کنند مه کن است عده نام یکی از ستونهارا بیشتر
از ستون دیگر نمود . در مثال مذکور البته اگر ستون نام نویسندگان
درازتر باشد بهتر خواهد بود .

نوع چهارم در اینجا شاگرد باید وجه شباهت میان مفهوم های کلمات را
پیدا کند . مثلاً دو کلمه میدهند که میان مفهوم های آنها به
نحوی شباهت موجود است - آنگاه کلمه سومی میدهند و باید کلمه ای
پیدا کرد که با آن شباهتی را داشته باشد که میان دو کلمه اول موجود
است . مثال :

- نسبت اتومبیل بدرشگه مانند نسبت موتورسیکلت است به :
- (۱) اسب (۲) راه رفتن (۳) دو چرخه (۴) قطار راه آهن (۵) گاری
- نسبت دایره بمربع مانند نسبت کره است به :
- (۱) مکعب (۲) گلوله (۳) محیط دایره (۴) هرم ناقص (۵) هندولوی
- نسبت خشم بز دو خورد مانند نسبت ترس است به :
- (۱) هاری (۲) حمله (۳) فرار (۴) درد (۵) بیهوشی
- نسبت پانگه به مو مانند نسبت ماهی قزل آلا است به :
- (۱) آب (۲) بولک (۳) شنا (۴) ماهی (۵) پوست
- نسبت شهر بفرماندار مانند آرتش است به :
- (۱) نیروی دریائی (۲) سرباز (۳) سرتیپ (۴) تاین (۵) سربازخانه

در جمله ها که چاپ یا ماشین شده و بدست شاگرد
نوع پنجم می دهند يك یا چند کلمه جایش باز است و شاگرد باید
آنها پر کند . تهیه این نوع امتحان از انواع پیش آسان تر است و اقسام

آنها هم بیشتر میباشد. ایرادی که باین نوع امتحان می گیرند اینست که بعضی اوقات ممکن است جای خالی را بچند نحو بر کرد و بنابراین چند نوع جواب خوب مکن است بسؤالهای داد و آن وقت قضاوت مهمتجن در نمره ای که میدهد تأثیر خواهد داشت. برای مثال چند جمله نوشته میشود. تکمیل کنید جمله های ذیل را :

— پایتخت فرانسه است .

بیرق ایران سبز و سفید و — است

مطابق اصل ارشمیدس هر گاه — در آب فرو بریم از سنگینی آن با اندازه سنگینی — که حجم آن مساوی با حجم — باشد کاسته میشود .

مهمترین — ایران پس از قالی عبارتست از میوه خشک و — و ترپاک و —

نمونه هایی که از امتحان بسبک نوین در فوق داده شد

آموزه های
امتحان
آموزه های است که بیشتر رایج و معمول است . نوعهای دیگری نیز هست که بواسطه تعدد آنها از ذکرشان

صرف نظر میشود.

از نمونه های مذکور بخوبی ظاهر میشود که دادن اینگونه امتحان بنظر دلکش می آید و مثل اینست که شاگرد بخواهد معمائی را حل کند . باضافه برای هر پرسش تنها یک جواب و یک نمره می توان داد و شخصیت ممتحن در این نمره دخالت و تأثیر ندارد و از این حیث قابل اعتبار و اعتماد است .

از طرف دیگر تهیه برگهای امتحان بسبک نوین بمراتب مشکلاتر از دادن موضوع است بطرزیکه فعلاً مرسوم میباشد. بنابر این بمورد است که قواعدی برای تهیه آن در اینجا گفته شود که تا اندازه ای کار معلم

در آغاز امر آسان شود :

- ۱ - پرسش‌ها باید راجع باشد به تمام مباحثی که مورد امتحان است تا از معلومات شاگرد نسبت به هر قسمت اطلاع بدست آید.
- ۲ - بدو شماره پرسشی که تهیه میشود باید بسیار زیاد باشد تا معلم بتواند بتدریج بهترین آنها را انتخاب کند.
- ۳ - میان سئوالهایی که در مرحله اول تهیه شده آن‌هایی را که از حیث معنی یا جوابی که بدانها باید داد مبهم است باید کنار گذاشت.
- ۴ - دشواری ظاهری نباید مأخذ قبول یارد سئوالی بشود.
- ۵ - پرسش‌هایی که از جهات دیگری قابل قبول باشد باید میان آنها بعد از مساوی سئوال آسان و دشوار و متوسط موجود باشد.
- ۶ - شش هفت سئوال اول باید باندازه ای آسان باشد که تمام شاگردان بتوانند جواب آنها را درست بدهند تا باین ترتیب جرأت و شهامت پیدا کنند و بقیه امتحان بنظر آنها آسان بیاید.
- ۷ - در امتحان هر پرسش قابل قبول باید بخودی خود مستقل باشد.
- ۸ - هر سئوالی که از جهات دیگر قابل قبول است باید کوتاه هم باشد.
- ۹ - عده سئوال (یا جمله) در هر امتحان باید بسیار زیاد باشد.
- ۱۰ - هر دسته از پرسش‌ها باید از دسته دیگر مجزی باشد بطوری که امتحان مرکب باشد از چند دسته سئوال.
- ۱۱ - در هر قسمت از امتحان پرسش‌ها باید مطابق ترتیب درس تنظیم شود.
- ۱۲ - در آغاز هر برگ چربی (یا ماشین شده) باید دستور صحیح را

راجع بطرز عمل شاگرد داد که چه وقت شروع کند - چگونه جواب را بدهد - کی برگ را باید رد کند ...

۱۳- برای هر قسمت از امتحان نیز باید دستور خصوصی جداگانه داد.

۱۴- باید مقداری جمله « درست یا نادرست » (یعنی از نوع اول) جزء امتحان باشد و عده جمله درست تقریباً مساوی با شماره جمله نادرست باشد.

۱۵- جمله‌های درست و جمله‌های نادرست را باید بنابر پیش آمد و تصادف و اتفاق پهلوی هم قرار داد نه مطابق ترتیب معینی.

۱۶- طریقه تصحیح برگ‌های امتحان و دادن نمره باید متحدالشکل باشد و مداد رنگی هم بکار برده شود.

۱۷- در مورد امتحان « درست یا نادرست » باید دستور
$$N = T - 2W$$
 را بکار برد.

۱۸- در این امتحان ها وارد کردن ضرب مورد ندارد.

۱۹- هنگام نمره دادن شماره جوابهای درست را باید مأخذ قرار داد و آنها را جدول بندی کرد و مثلاً به پنج دسته تقسیم نمود: بسیار خوب - خوب - کافی - متوسط - بد.

۲۰- برگ امتحان باید از پیش چاپ با ماشین میموگراف تکثیر شده باشد. تمام نسخه‌هایی را که بکار برده باشند یا زیاد آمده باشد باید در گنجۀ مقفل نگاهداشت تا بدست شاگرد نیفتد و کسی قبلاً خود را برای امتحان حاضر نکند.

۲۱- برای احتراز از اینکه شاگردان دو کلاس که يك موضوع

را باید در مواقع مختلف امتحان دهند از پیش آنرا حاضر نکنند باید
دو نوع برگ تهیه کرد.

۲۲- هر معلم راجع بهر درسی که میدهد باید ۱۵۰۰ تا ۲۰۰۰
سؤال بنحوی که دستور داده شد تهیه کند و هنگام لزوم از آنها در
امتحان بکار برد.

دستور هائی که داده شد برای این است که هر معلم
تست های راجع
بمعلومات
بتواند برای کلاس خود بسبک نوین امتحان کند.

در امریکای بعضی امتحانها توسط ممتحنان تهیه و چاپ
شده و معلم میتواند از آنها هر مقدار خریداری کند. این امتحانها را که
راجع بمعلومات و مواد مختلف برنامه است از لحاظ مشابهتی که با
تست های هوش دارد تست آموزشی گویند. فرق این تستها با برگهای
امتحانی که خود معلم تهیه می کند اینست که آنها را متخصصان در مورد
هزاران طفل بمورد آزمایش گذاشته و معیار برای آنها معین کرده اند
باین معنی که از پیش می دانند مثلاً اگر فلان تست تاریخ را با طفل
دوازده ساله بدهند بطور متوسط چند جواب درست خواهند داد و بطور
متوسط چه نمره باید بگیرند. بنا بر این وقتی معلم تست را بکار برد فوراً
پس از تصحیح برگها می فهمد که چند نفر از شاگردانش مطابق انتظار
جواب داده اند و چند نفر دور از اندازه چشم داشت. آنگاه درصدد بر
می آید علت موفق نشدن اینان را کشف کند. دو علت هم بیش موجود
نیست یا طفل فطرتاً بیهوش است و باید رشته تحصیلی و شاید مدرسه او
را تغییر داد یا طرز تدریس معلم بد بوده و باید اصلاح شود.

تست هائی که در امریکا برای معلومات چاپ کرده اند بی شمار

است : يك فهرست از « شركت جهانی كتاب » (۱) نزد نگارنده است که از آغاز تا پایان تنها نام تست ها راجع بزبان مادری- حساب - هندسه - جبر - تاریخ - جغرافیا - فیزیک و شیمی - زیست شناسی و مانند آن در آن ذکر شده است .

برخی از این تستها هم برای اندازه گرفتن قوه شاگرد است و از این رو دارای قسمتهای مختلف میباشد .

تستهای آموزشی از کود کستان شروع و تا دانشگاه ختم میشود و منحصر بدرجه مخصوصی از تحصیل نیست .

نمره هایی که در این تستها برای هر عده جواب درست باید بشاگرد داد در زیر هر صفحه چاپ شده و تخلف از آن ممکن نیست . این نمره ها از روی آمار ریاضی بدست میآید که از آن نمیتوان در اینجا گفتگو کرد .
 باوجود تمام مزیت هایی که برای امتحان بسبک نوین گفته انشاء شد این حقیقت را نباید از نظر دور داشت که از امتحان بطور

انشاء (یعنی پروراندن موضوع) نمیتوان بکلی چشم پوشید زیرا علاوه بر اینکه هنوز معلمان ما آماده و ورزیده برای این امتحان تازه نشده اند در نوشتن انشاء مزیتی هست که در امتحان مذکور نیست . بطوری که از نمونه ها در این فصل دیده شد در امتحان بسبک نوین هیچگاه از شاگرد نمی خواهند افکار خود را منظم کند - طرح ریزی بنماید - جمله هایی برای بیان مقصود خود بیافریند سپس آنها را تلفیق و مرتب نماید و از مجموع آنها قطعه مناسب و سودمند و شاید زیبایی بسازد . در انشاء بعکس محصل باید از خود چیزی بوجود آورد و طرز تفکر و استدلال خود را

ظاهر سازد و شیوه تحریر خود را نشان دهد و بدیهی است که برای ممتحن آگاهی بر این مراتب بسیار ضروری است و برای محصل هم انشاء کردن و معتاد شدن باینکار از واجبات است .

بدلائل فوق بعقیده نگارنده هم باید امتحان بسبک نوین را تا اندازه ای که امکان دارد مجری و معمول داشت و هم از دادن انشاء چشم پوشی نکرد .

بخش پنجم

روش آموختن

فصل نخست

روش و کلیات سبک آموزش

برای اقدام به‌رکاری راهی موجود است که آدمی آن را درپیش بگیرد بدون اینکه خود اغلب متوجه آن باشد. اگر کسی مقداری کتاب داشته باشد و بخواهد هر وقت اراده نمود بدون زحمت آنها را پیدا کند طریقی برای مرتب کردن آنها اتخاذ مینماید: یا آنها را برحسب نام مؤلف بترتیب الفبا طبقه بندی می کند یا برطبق موضوع کتاب (ادبیات علوم طبیعی - علوم ریاضی ...) و اگر عقلش بجائی نرسید برحسب تاریخ خرید، طریقی را که این شخص درپیش گرفته روش گویند. معلم هم در تمام روز روشی برای تدریس خود انتخاب می‌کند: یکی وامیدارد شاگردان کتاب را بخوانند و او بیان می کند - دیگری درس را بدون مراجعه بکتاب می دهد و شاگرد باید یادداشت بردارد - سومی شاگردان را از کلاس و آموزشگاه بیرون آورده با خود بکارخانه یا معدن یا اطراف شهر میبرد و درس خود را ضمن مشاهده و گردش میدهد.

از لحاظ تزریق و القاء معلومات روش را ممکن است بسه

دسته تقسیم نمود:

روش گفتاری - روش پرسشی - روش آمیخته.

وقتی معلم روش گفتاری را پیش گرفته باشد مانند خطیب
بتنهائی در سر درس سخن میراند و مطالب خود را تفریب
می کند . گاهی ممکن است درسی را که میدهد بوسیله

مثال زدن و آزمون های علمی روشن نماید ولی اجباری از این حیث در
کار نیست . شاگردان خاموش نشسته بسخن آموزگار گوش فرامیدهند .
این روش برای معلم کار را بسیار آسان می کند و در صورتی که آن
را پیش گیردمواد برنامه بتندی در مدت کمی تدریس میشود . در برابر
این دو حسن معایب بزرگی دارد که آنرا برای دبستانها بکلی بی تناسبیت
میکند ولی در دوره دوم دبیرستان و در مدارس عالی میتوان آنرا اختیار
کرد . لیکن در اینجا هم نباید زیاده روی نمود .

در دبستان روشی که برای تدریس اتخاذ میشود باید قوای طفل را
بکار اندازد - حس کنجکاو را در او بیدار کند - کودک را بطرف درس
و آموزگار بکشد تناسب بمطربی که میگویند دلبسته شود و با کمال
رغبت آنرا گوش دهد و فرا گیرد . لیکن روش تقریری دارای این اوصاف
نیست و برای فهماندن مطلب آموزگار بجای اینکه از قوای خود شاگرد
یاری جوید بطور متکلم وحده سخنرانی میکند . بدیهی است که در
این صورت شاگردان زود خسته و فرسوده میشوند و چیزی از آغاز
درس نمی گذرد که خمیازه شروع و حواس آنها مشوش شده دیگر فکرشان
پیش درس نیست .

علاوه بر این چون نیروی کودک در این کلاس های بی سرو صدا بکار
نمی افتد ناچار پرورش نیافته عقل او جامد میماند - تیزهوش نمیشود و
پس از بیرون رفتن از دبستان در عرصه جدال زندگانی سلاحی ندارد جز

حافظه‌ای مملو از مطالب مبهم و دماغی پر از محفوظات نفهمیده و از خود
نه فکر دارد و نه نیروی تمیز و قضاوت *

اگر آموزگار بجای سخن راندن و متکلم و حده بودن
شاگرد را بوسیله پرسش‌های مرتب و معینی بمقصد خود
راهنمایی کرده درجه بدرجه ازدانسته به ندانسته برساند
و اودار کند خودش موضوعی را که خواهان است عنوان کند و کشف نماید
در اینصورت روش پرسشی را بکار برده است. چون این روش راسقراط
حکیم با بهترین و مفیدترین ترتیبی استعمال کرده است آن را بنام اوروش
سقراطی نیز نامند.

بکار بستن این روش خالی از اشکال نیست و توفیق یافتن در اجرای
آن بسته است باینکه معلم از پیش درس را با دقت حاضر کرده باشد -
پرسش‌هایی را که تهیه دیده است مربوط و مرتب و روشن باشد - جواب
هایی را که از شاگردان خواهد شنید پیش بینی کرده باشد تا بتواند رشته
پرسش‌های خود را حاضر کند - همیشه هنگام تدریس مقصد را که عبارتست
از کشف حقیقت و پیدا کردن مطلب مخصوصی که موضوع درس است
جلوی چشم داشته باشد تا از آن بیرون نشود - مقتدر و با اراده باشد
تا نگذارد گفتگو طولانی بشود و نظم کلاس از میان برود.

با وجود این اشکالات روش مذکور محاسن بسیار دارد: اولاً بواسطه
گفت و شنود آموزگار با شاگردان کلاس با سر و صدا و باروح میشود
و کودکان از درس لذت میبرند و رغبت تام بتهصیل پیدا میکنند * ثانیاً
بواسطه سؤالاتی که معلم میکند و استمدادی که از قوای طفل مینماید
دائماً توجه او را جلب و خواس او را تحریک میکند و نیروی تمیز و

عقل او را پیوسته بکار می گیرد و باعث تیزهوشی او می شود. ثالثاً شاگرد بواسطه اکتشافاتی که در ضمن پرسش و پاسخ حاصل می کند شوق و ذوق بتحصیل و بکار پیدا می کند. رابعاً چون در دادن درس با آموزگار شرکت میجوید قوه ابتکار و اقدام در او ایجاد می شود.

در برابر این محاسن روش سقراطی يك عیب دارد و آن این که بکندی پیش می رود. میان معلوم و مجهول راه درازی موجود است. در این راه باید بوسیله پرسش منازل متعدد ساخت و دست شاگرد را گرفته از آنها عبور داد و این کار وقت زیاد لازم دارد. بعلاوه شاگرد سئوالاتی معلم را همیشه نمی فهمد و باید برای او تفسیر و تعبیر کرد و با کمی وقت و کثرت درس نمیتوان منحصرأ این روش را در مدارس بکار برد.

این نکته را هم باید در نظر داشت که روش سقراطی را در مورد همه درسها نمی توان بکار برد. از قول خود سقراط در کتاب اقتصاد منقول است که این روش برای آموختن کشاورزی بسیار نیکو است ولی موسیقی و نقاشی و بازرگانی را بوسیله آن نمیشود آموخت. بدیهی است که تاریخ و جغرافیا و هندسه و جبر و مقابله هم در این ردیف واقع میشود و باید برای تدریس آنها راه دیگری اتخاذ کرد.

از آموختن روش گفتاری و روش سقراطی روش آمیخته

روش
آمیخته

بدست می آید. در این جا معلم بوسیله پرسشهای مرتب و روشن شاگردان را بکشف حقیقتی و امیداردولی هنگام کار همین که دید باشکالی برخوردند و نتوانستند جوابی که انتظار دارد بدهند معطل نشده خود جواب میگوید.

این روش بهترین روشی است که میتوان در دبستانها و دوره اول

دبیرستان‌ها بکاربرد محاسنی که برای دو روش نامبرده گفتیم در این روش موجود است و معایب آنها را دارا نیست. در هر سن و برای تمام مواد برنامه این روش را میتوان بکاربرد زیرا که اختیار در دست معلم است. معلم میتواند هنگام ترکیب و اختلاط روش گفتاری و سقراطی بر طبق احتیاجات طفل و سن و رشد او و بر طبق اقتضای موضوع درس از یک روش بکاهد و بر اسلوب دیگر بیفزاید.

علاوه بر روشهای فوق یک روش دیگر باید در اینجا **روش عملی** تشریح شود و آن روش عملی است. از آغاز قرن بیستم میلادی علمای روانشناسی امریکا و اروپا ثابت کرده اند که کار و جنبش و عمل خواه بدنی باشد خواه فکری اساس و پایه و بنیاد زندگی است. طفل است و عشق و ذوق و شوق بهترین محرک اوست به کوشش و صرف وقت و دقت و بکار انداختن نیروی خویش و کودک هنگامی حقیقه‌مطلبی را فرا میگیرد که با عمل و کار و آزمایش توانم باشد. در نتیجه کشف این حقیقت روش آموختن را در مدارس متمدنی تغییر داده اند و بجای اینکه دستور تحصیلات عبارت باشد از خواندن و نوشتن و حساب کردن و متفرعات آنها شاگرد شخصاً براهنمایی معلم بکار و عمل میپردازد و در ضمن این کار و عمل دروسی که در نظر است بخودی خود و بدون توجه فرا میگیرد. باین ترتیب طفل را هنرمند میکنند. در وی اعتماد و اطمینان نسبت بخودش ایجاد مینمایند. نیروی مشاهده او را دقیق میسازند. تماس او را با طبیعت زیاد و او را نسبت بقوانین طبیعت وقواعد بهداشت آشنا میکنند. بیشتر کار داشتن و ثابت قدم بودن عادت می‌دهند و سرانجام کارهایی را که در زندگانی روزانه مورد ضرورت است

بدو میآموزند •

برای مثال میتوان از دبستان « پرورش اخلاقی » نیویورک سخن
 بمیان آورد. در کلاس سوم این دبستان آموزگار بجای اینکه تاریخ را که
 برای اطفال نه ساله خشک و بی جاذبه است از روی کتاب یا تصویر
 بیاموزد وقتی میخواست شرح زندگانی مهاجران اروپا را با آمریکا در قرن
 هفدهم میلادی برای آنها بگوید آنها را بدوموزه و دو خانه ای که از آن
 روزگار باقی مانده بود و یک کارخانه مبل سازی برد. هنگامی که اطفال
 دریکی از آن دو خانه بودند آموزگار از آنها پرسید آیا مایلید خانه ای
 شبیه بآن بسازید و آنان بدین کار اظهار رغبت کردند ولی یاد آور شدند
 که بدون کمک وی دشوار است بمنظور نائل شوند. پس ازدیدن کارخانه
 مبل سازی شاگردان به همراهی معلم خانه را بمقیاس کوچک از چوب
 ساختند - رنگ کردند - اثاثیه آنرا از صندلی و توشک و لحاف و بالش
 و فرش و تختخواب تهیه کردند سپس سایر اوزام زندگانی را از قییل
 صابون و شمع درست کردند و بعضی از خوراکیهای آن زمان را پخته
 و خوردند.

هنگامی که شاگردان (پسر و دختر) مشغول ساختن خانه و اثاثیه
 آن بودند در تمام مدت بواسطه عمل و کار شاد و خوشبخت بودند و هر یک
 چند انشاء راجع بقسمتی که خودشان ساخته بودند نوشتند (نمونه آنها
 نزد نگارنده موجود است) . اضافه بر یاد گرفتن تاریخ متوجه حقیقت
 زندگانی شدند که خانه و اسباب آن از چه ساخته شده و آدمی بکدام
 اشیاء و اغذیه نیازمند است و آنها را از کجا باید فراهم کند • بدینی
 است که برای ساختن خانه و اثاثیه هم مجبور بفرا گرفتن املاء کلمات

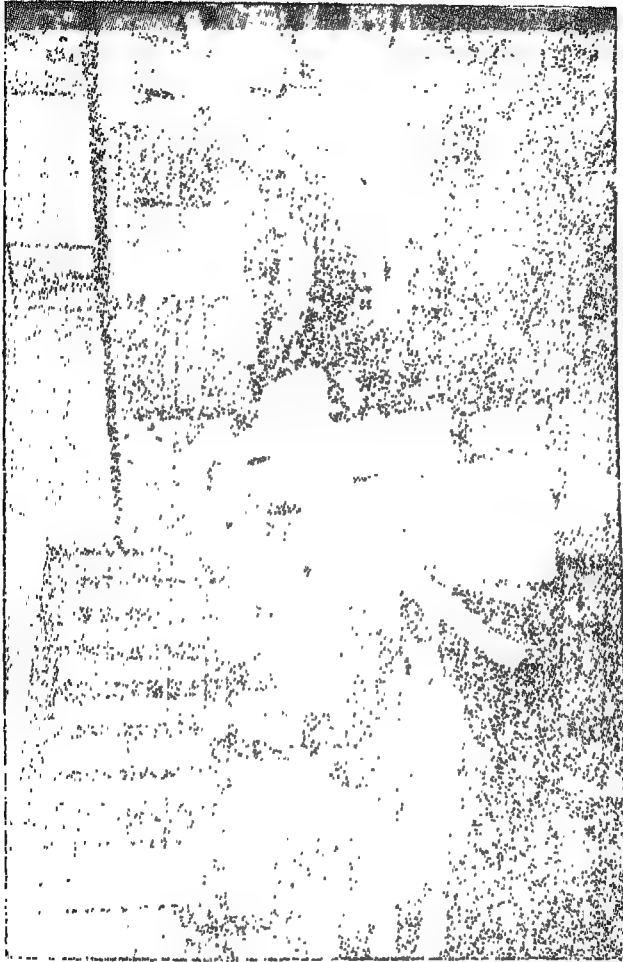
شاگردان کلاس سوم دبستان « پرورش اخلاقی » نیویورک و خانه ای که خودشان ساخته اند.

و محاسبه و یاد گرفتن حساب شدند و هم بمداقه کامل در اندازه گرفتن با متر و سانتیمتر. پس درس مذکور هم درس زندگانی بود و هم شامل تاریخ و جغرافیا و حساب و هندسه و زبان مادری و هنر دستی.

همینطور در کلاس دوم بجای اینکه بوسیله کتاب بدختران بیاموزند نهار را چگونه باید تهیه کرد و از مهمان چطور باید پذیرائی نمود در ظرف چند هفته در آشپزخانه مدرسه آنها را بکار مشغول داشتند و پختن خوراک و چیدن میز و طرز پذیرائی را عملاً بآنها آموختند و ایشان براهنمائی آموزگار یکروز غذا تهیه دیده و مادران خود را بتالار نهار خوری مدرسه بنهار دعوت و از آنان پذیرائی کردند که عکس آن در صفحه ۲۹۴ از نظر شما میگذرد.

بنابر آنچه گفته شد روش عملی محسنات بیشتر دارد و هر جا بشود باید آنرا بکار برد. لیکن بکار بستن آن مستلزم آنست که اولاً آموزگار بسیار کافی و لایق و هنرمند باشد. ثانیاً مدرسه بودجه کافی داشته و بتواند همه نوع وسایل کار را فراهم کند. ثالثاً اولیای امور از آموزشگاه تنها پرورش اطفال را بتمام معنی بخواهند نه پیاپی رساندن بمرنامه معینی را.

از لحاظ عمده شاگرد آموزگار سه روش مختلف ممکن است
 در تدریس خود اختیار کند. برای رفع اشتباه روش های
 آموزش مذکور طرز آموزش نامیده میشود. طرز آموزش یا انفرادی
 است یا گروهی یا مکتبی. طرز آموزش انفرادی آنست که
 آموزگار شاگردان را يك يك بدون توجه بديگران تعلیم دهد. معلمهای
 سرخانه که در قدیم مرسوم بود و هنوز هم در شهرهای کوچک معمولست

دختران کلاس دوم « دبستان پرورش اخلاقی » که برای مادران خود تهیه

ناهار دیده اند *

اغلب این طرز را پیش می‌گرفتند . این شیوه هم حسن دارد هم عیب .
 محاسن آن : اولاً چون معلم بهر يك از افراد جدا گانه درس میدهد
 قوای هر کدام را در نظر گرفته بر طبق قوه هر يك تدریس میکند . ثانیاً
 بهر يك منفرداً رسیدگی میکند و نکاتی که از درس برای او مبهم و نفهمیده

مانده توضیح میدهد و مطلب را روشن میکند . چون معلم و شاگرد هر دو مقابل هم نشسته اند شاگرد ناگزیر گوش میدهد و باحواس جمع بدرس توجه میکند .

اما معایب آن : تدریس بهر يك از شاگردان وقت بسیار لازم دارد اگر برای آموختن هر موضوع نیم ساعت صرف نمایم و دو درس بهر شاگرد داده شود در ظرف روز پنج شش نفر را بیشتر نمی توان با این طرز تعلیم داد . بعلاوه در این طرز آموزش همچشمی ورقابت میان شاگردان پیدا نمیشود و در کار کردن تهییج نمیشوند و آن تندی و حرارت که بواسطه همچشمی میان شاگردان ایجاد میگردد در اینجا وجود ندارد . گذشته از این طرز انفرادی در مدارس جدید عملی نیست . در کلاسهایی که حد وسط شماره شاگردان سی تا چهل نفر است چگونه میتوان بهر يك جدا گانه تدریس کرد ؟

طرز آموزش گروهی طرز بست که عموماً در آموزشگاه ها بکار برده میشود . عده ای شاگرد بایکدیگر همدرسند و معلم برای تمام آنها يك درس میدهد . این عده ممکن است بچهل و پنجاه برسد و معذلك حرف معلم برای همه آنها سودمند است و همه استفاده میکنند . صرفه ای که استعمال این طرز از جهت وقت دارد بخوبی ظاهر است . بعلاوه بواسطه همچشمی که میان شاگردان موجود است کلاس جاندار و باروح است . خلاصه آنکه تمام معایبی که در طرز انفرادی هست در اینجا مبدل بحسن میشود ، اما در مقابل ایرادهائی هم باین طرز میگیرند : چون نیروی شاگردان هر اندازه هم در انتخاب آنها دقت شده باشد کاملاً برابر نیست ممکن است بعضی از

طرز
آموزش
گروهی

آنان درس را نفهمند و از همسران خود خجالت کشیده آنرا اظهار نکنند اگر هم ناتوانی خود را در فهمیدن درس اظهار دارند نمیشود وقت دیگران را برای تکرار موضوعی که تدریس شده تلف کرد . اگر شاگردی نیز غایب باشد از شنیدن درس محروم میماند و نمیشود دیگر شاگردان را برای خاطر او از پیش رفتن بازداشت و باین ترتیب درس مذکور برای شاگرد غائب از دست رفته است . بالاخره چون معلم نمیتواند تمام توجه خود را به تنبها و کسانی که حواسشان جمع نیست معطوف بدارد آنها با گوش دل درس را استماع نمیکنند . این ایراد ها اغلب وارد است و بوسیلهی که ذکر خواهد شد تا آنجا که ممکن است بر رفع آنها اقدام میکنند .

نظربفوائد مهمی که طرز آموزش گروهی دارد در مدارس جدید بکار برده میشود و برای تدریس عدد بسیار فعلاً بهترین طرز است .

طرز سوم طرزی است که در مکتب خانهای معمولی بکار

طرز
آموزش
مکتبی

میرند . معلم همه شاگردان درس نمیدهد بلکه چند تن را

را شخصاً تدریس میکند و آنها را بعنوان خلیفه مأمور

تعلیم دیگران مینماید . بدیهی است که روش و تجربه خلیفه

کافی برای تدریس نیست و در روش ارزش و اعتباری ندارد و وقتی باین

طرز باید تشبیه جست که راه دیگری نباشد . این طرز را در قرن دوازدهم

هجری يك نفر انگلیسی در هندوستان یاد گرفته در کشور خویش معمول

داشت و بعد در دیگر ممالك کم و بیش متداول شده در اروپا وقتی معلم

بعد کفایت نداشته باشند در دهات بزرگ يك آموزگار مأمور تدریس

یکصد شاگرد می شود . در این صورت خود او بسکلاس عالی درس می دهد

و دانش آموزان آن کلاس را بتدریس کلاس های دیگر میگمارد و در ضمن نیز بآنان سرکشی می کند . در حقیقت معلم اینجا طرز مختلفی از طرز گروهی و مکتبی بکار برده - طرز اول را در کلاس عالی و طرز دوم را در کلاسهای دیگر .

علاوه بر روش گفتاری و پرسشی و آمیخته که معلم برای تدریس پیش می گیرد و علاوه بر طرز انفرادی یا گروهی یا مکتبی که آموزگار برای تعلیم عده ای بکار میبرد لازمهست بطریق و وسایل دیگری نیز تشبث جوید که درس روشن شود و مورد رغبت اطفال و استفاده آنها واقع گردد. عده این وسایل زیاد است و نسبت بموضوعی که تدریس میشود و نسبت باسباب و آلاتی که مدرسه دارد و نسبت بموقع مدرسه (شهر یا ده) و نسبت بچابکی و مهارت آموزگار تفاوت پیدا میکند .

بنا بر این باید روش تدریس را بمعلم آموخت و در انتخاب طرق و وسایل تعلیم وی را آزاد گذاشت تا کفایت و لیاقت خود را ظاهر کند . با وجود این طرق و وسایل مذکور نباید بدون تأمل اختیار شود بلکه باید دارای سه صفت عمده باشد یعنی طفل را عادت دهد به پیدا کردن و فهمیدن و فرا گرفتن مطلب .

طرق و وسایل تعلیم باید جالب توجه باشد تا طفل میل و ذوق بتحصیل پیدا کند . برای پیدا کردن مطلب
 امتحان و پرسش و طریقهای حسی و علم اشیا و آزمایش
 های علمی و مانند آن از وسایل بسیار سودمند است .

معلوماتی که از روی فهم نباشد بدردمی نخورد و غیر از خراب کردن حافظه سودی ندارد . جای تأسف است که در کشور ما اغلب چیزها را نفهمیده طوطی وار بحافظه

برای پیدا کردن

برای فهمیدن

میسپارند و نفهمیده در هر جاذکر میکنند. این عادت از زمان کودکی در دبستان برای شاگرد پیدا میشود و در تمام عمر برای او باقی میماند.

باید بهر وسیله هست شاگرد را عادت داد که هر چه را نفهمید در مقام فهمیدن آن بر آید و هر چه را دید و شنید تا نفهمد دست برندارد و در هر حال چیزی را بدون فهمیدن بخاطر نسپارد.

معلم باید طرق و وسایلی بکار برد که موجب روشنی فکر و استحکام عقل شود. برای این کار درس زبانی و اثبات مطلب در روی تخته سیاه و آزمایش های علمی و مانند آن از طرق خوب بشمار میرود.

برای فرا گرفتن باید راههایی پیش گرفت که دقت کودک جلب شود و مطلبی که با او تدریس میشود تأثیرات شدید و عمیق داشته باشد تا مانند نقش در سنگ بگیرد.

برای
فرا گرفتن

قواعد و قوانین حافظه و تداعی معانی رعایت شود. خیالات و افکار با تصاویر حسی ترکیب شده و بهم پیوسته باشد تا تذکر یکی از آنها باعث یاد آوردن دیگری شود. در این زمینه تکلیف کتبی - مذاکره و دوره کردن درس - تکرار کردن درس - مراجعه نمودن و امتحان دادن در آخر هر هفته یا هر ماه یا هر سه ماه بهترین طریقه است.

اکنون که فهمیدیم برای تثبیت مطالب در حافظه اطفال طرق آموزش چه اوصافی را باید دارا باشد مهمترین و عمومی ترین آنها را ذیلاً شرح میدهم:

۱- طریقه حسی از جمله طریقه های کلی آموزش و پرورش طریقه حسی است. طریقه حسی وسیله ای است که حس کودک

طریقه حسی

بویژه حس بینائی او را بکار میاندازد و بدین سبب مطلب را فوراً و بلا واسطه ادراک میکند. مثلاً بجای آنکه مربع مستطیل را برای طفل تعریف

کنید شکل او را در روی تخته سیاه می کشید یا میگوئید شیشه اطاق -
جلد کتاب - صفحه کاغذ - نیمکت همه شکل مربع مستطیل را دارند .
بجای اینکه برای او شرح دهید کشتی چیست تصویر کشتی را در کلاس
برده نشان می دهید یا وسیله نورافکن در روی پرده تصویر آنرا می اندازید .
در این دو حال چشم را بکار انداخته اید . در موارد دیگر ممکن است
گوش یا بینی یا زبان یا دست وسیله فهم فوری مطالب واقع شود . در
آموختن علم اشیاء و جغرافیا و حساب و تاریخ طریقه حسی را میتوان بکار برد .
یکی از بهترین وسایلی که در طریقه حسی بکار میبرند گردش علمی
است . معلم باید در روز هائی که هوا مساعد است شاگردان خود را
بدیدن بناها و عمارتهای عمومی (مانند پستخانه - بانک - تلگراف خانه -
زندان - تلفون خانه - بیمارستان ...) یا کارخانها مانند کارخانه برق -
قند سازی - کفشی - پارچه بافی - نخ ریزی - قالی بافی ...) یا رودخانه و
نهر و کوههای نزدیک یا موزه و آثار ملی ببرد و فی المجلس برای آنها
توضیحات لازم بدهد و از متصدیان عمارتها و کارخانها درخواست کند که
یک تن راهنما برای جواب دادن به پرسش های شاگردان معین کنند
تا نصف روزی که بدین طریق صرف میشود کاملاً با فایده باشد . بدیهی است
ترتیب بردن شاگرد بگردش علمی باید پیش بینی و ترتیب آن داده شده
و با اشخاص لازم قبلاً مکانبه یا مذاکره بعمل آمده باشد و گرنه بدون خبر
گروهی را بنقطه ای بردن صلاح نیست .

در امریکا اغلب شهرها دارای موزه تربیتی هستند و همین که معلم
مدرسه ای کتباً درخواست کند اشیاء لازم را برای او میفرستند که در کلاس
بکار برده پس از رفع احتیاج باز فرستند .

شهرهای دیگر مانند نیویورک دارای اداره مخصوص برای تهیه فیلم سینما و امانت دادن به آموزشگاهها هستند و راجع بکلیه مسائل (۱) صدها فیلم جالب توجه حاضر و آماده دارند که برای مدارس بر حسب درخواست آنها ارسال میدارند. در اغلب مدرسه هائیز اسباب سینما موجود است و همینکه از فیلم ها استفاده لازم را کردند عودت میدهند. بالاخره از زمانی که رادیو رواج یافته در کلاسها آنرا نصب کرده اند و برای طریقه حسّی بکار میبرند. روزها در ساعت معین بقدر بیست دقیقه از سخنرانان درجه اول که شهرت فصاحت و بلاغت آن ها همه جا را فرا گرفته یا از موسیقی دانهای نامی شاگردان را از موهبت خود بهره می بخشند.

طریقه حسّی ادراک مطلب و فرا گرفتن آن را بسیار آسان

محاسن
طریقه حسّی

می کند زیرا بدون زحمت و مشقت طفل موضوع را می فهمد و یاد می گیرد. از طرف دیگر چون طفل شخصاً مطلب را ادراک میکند و حس کنجکاویش تشفی می یابد از درسی که بطریقه حسّی باو داده شده شاد میگردد و در آن مدت خوشوقت و سعادتمند است. علاوه چون تمام مطالبی که آموخته میشود با تصویر و تذکرات حسی توأم میگردد بهتر و بیشتر در حافظه باقی مانده کمتر از نظر محو میشود. در طریقه حسّی چون اشیاء مستقیماً در حسّی طفل درج میشود تأثیر میکند و غیر از خواص محسوس و ظاهری اشیاء چیزی باو آموخته نمیشود معلوماتی که بدین ترتیب پدید آید

محدود

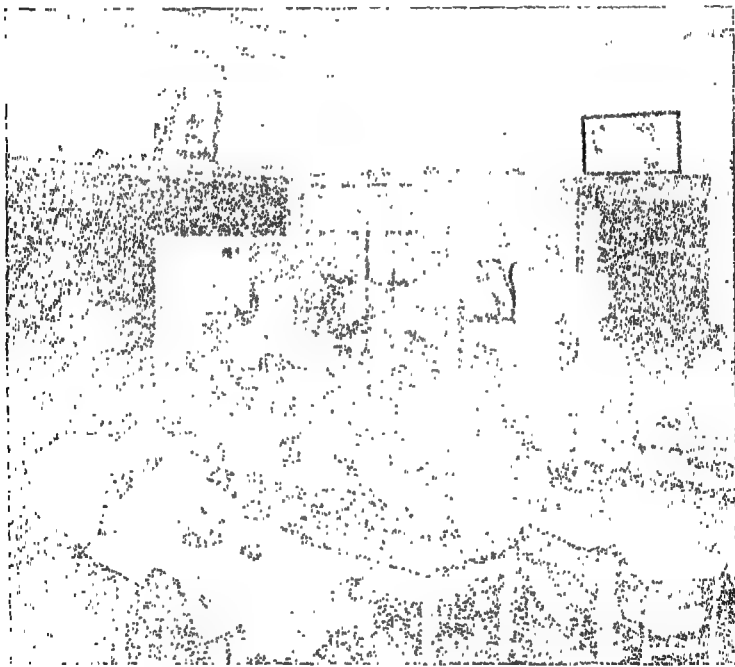
بکار بردن آن

(۱) برای روشنی ذهن موضوع چند قهره از آنها ذکر میشود: کارخانه-

وسایل حمل و نقل - مال و نژادهای مختلف دنیا - جانوران - گیاه ها - کوه ها -

دریا ها - قطب - کشورهای مختلف ، هر يك جدا گانه . . .

مبهم و سطحی و ناکافی است بهمین جهت طریقهٔ حسی را به تنهایی باید در کلاس های اول و دوم و سوم بکار برد و از آنجا بیابا علاوه بر مطالبی که خود طفل بواسطهٔ مشاهدهٔ اشیاء فوراً ادراک می کند باید بواسطهٔ توضیحات و پرسش و پاسخ و بواسطهٔ روش آمیخته توجه او را نسبت به حقایقی که در بادی نظر ملتفت آنها نمیشود جلب کرده نکات لازم

شاگردان کلاس دوم دبستان در شهر سن لویی (امریکای شمالی) مشغول معاینه و بررسی جانورانی هستند که از موزهٔ تربیتی شهر امانت گرفته شده است .

مخصوصاً در طرز نشستن این شاگردان خردسال دقت کنید که دو بدو پشت یک میز کوچک قرار گرفته اند . این ترتیب فرا گرفتن درس علم اشیاء بسیار سودمند است .

را برای او بیان نمود.

۴- درس زبانی برای آموختن مواد برنامه به کودکان بتنهائی نشان دادن اشیاء یا تصویر آنها کافی نیست چه شاگرد بعمق

خواص آنها پی نمیبرد و در تمام مواد نیز مانند ریاضی نمیتوان اشیائی بشاگردان نشان داد. کتابهائی هم که بدست شاگرد میدهند وقتی آنها را میفهمد که آموزگار توضیحات کافی داده باشد. از این رو باید بدرس زبانی تشبث جست. درس زبانی یکی از طریقه های کلی تعلیم است و شاگرد در هر سنی باشد میتواند باو درس زبانی داد.

اشکالات آن لیکن درس زبانی خالی از اشکال نیست. آموختن هنری است که شرایط و خصوصیات بسیار دارد. علاوه بر معلومات کافی معلم باید موضوعهای لازم و مهم را از غیر مهم تشخیص دهد. شیرین زبان و سخندان باشد. بیانات خود را با فهم و ادراک و سن شاگردان موافقت دهد. توجه آنها را با اسباب و وسایل مختلف جلب کند. آنها را در تعلیم خود شرکت دهد. بنابر این تنها دانش و معلومات برای درس دادن کافی نیست. باید انسان دارای موهبت و ذوق طبیعی و تجربه باشد و بفهمد جوانی چیست و از حوائج آن آگاه باشد و بالاخره شاگردان را مانند برادر و فرزند خود دوست بدارد تا بتواند معلم شود.

اگر درس خوب باشد یعنی دارای اوصاف و شرایط لازم باشد هم موجب پرورش قوای روحی و اخلاقی کودک میشود و هم وی را دارای معلومات سودمند میکند. اوصاف و شرایط مذکور کدام است؟

اوصاف
درس
خوب

اولاً درس بایستی از حیث موضوع مطابق ادراك و احتیاج و سن طفل باشد و گرنه از حدود فهم او بیرون و مایهٔ كسالت و خستگی خواهد بود.

ثانیاً از حیث مقدار درس باید مختصر باشد . درسی که مفصل و زیاد شد بدون فایده شاگرد را فرسوده میکند در صورتیکه اگر دو سه مطلب بخوبی بیان و تدریس شود در خاطر او جای گرفته و کافی نیز خواهد بود. ثالثاً از حیث ترتیب مطلب درس باید از روی نظم برای شاگردان گفته شود تا هم نیکو بفهمند و هم زودتر فراگیرند.

رابعاً از حیث تقریر عباراتی که معلم استعمال میکند باید ساده و نزدیک بفهم باشد بویژه آموزگار باید پیوسته متذکر باشد که شاگردان او طفلند و باید با زبان کودکی با آنها صحبت بدارد و بکار بردن جمل مشکل و لغات مغلق بکلی بیمورد است و باید از آن دوری جوید . از طرف دیگر بکار بردن الفاظ شکسته و اصطلاحات مستهجن و کلمات معمول میان ارادل و طبقات پست نیز جائز نیست.

خامساً از حیث مدت درس نباید طولانی بشود . در کلاس تهیه هر درس بیش از يك ربع نباید طول کشد . در دیگر کلاسها چنانکه در فصل سوم از بخش چهارم گذشت حد وسط مدت درس کلاس اول و دوم دبستان بیست دقیقه و در کلاس سوم و چهارم نیم ساعت و در کلاس پنجم و ششم سه ربع و در دبیرستان از پنجاه دقیقه تا یک ساعت باید باشد.

سادساً در سهایی که در يك موضوع داده میشود باید یکدگرمر بوط باشد. برای این کار در آغاز هر زنگ باید بوسیلهٔ پس گرفتن درس مطلبی

را که می‌خواهند تدریس کنند بموضوع درس گذشته متصل کنند تا رشته آنها پیوسته شود .

سابعاً نکات مهم اساسی درس باید بشاگرد خاطر نشان شود تا باسانی بتواند درس را یاد گیرد و در خاطر خود ثبت کند . برای این مقصود بهترین راه آنست که هر قسمتی که از درس برای شاگردان بیان شد خلاصه آن در روی تخته سیاه نوشته شود . پس از اتمام درس شاگرد خلاصه را در کتابچه خود ثبت کرده و دفعه بعد معلم از روی همان خلاصه درس را پس میگیرد .

۳- نقل متن
تقریر کردن و عرضه داشتن مطالب یکی از طریقه های کلی تعلیم است در مدارس متوسطه و عالی . در دبستان اغلب اتفاق میافتد که معلم بجای تقریر خشک و ساده قصه ای هنگام تدریس تاریخ یا اخلاق نقل میکند . در این صورت باید فن نقالی را بداند یعنی بداند در چه وقت چگونه آهنگ صدا را باید تغییر دهد - قیافه خود را از حالی بحال دیگر در آورد - اندام ها را بکمک نطق خود بگیرد . این طریق طفل را سخت برانگیزد و دلشاد یا غمگین و متأثر میکند و مقصودی را که آموزگار از داستان سرائی دارد بهترین وجه بدست می آورد . آیا ندیده اید چگونه در قهوه خانه ها نقالان مورد توجه واقع می شوند و مردم بادقت بسیار و از ته دل به سخنان آنها گوش فرا میدهند و در پایان مجلس هم با خرسندی و خشنودی مبلغی بآنها هدیه میکنند ؟

۴- پس گرفتن درس
برای اینکه معلم بتواند تدریس خود را ادامه دهد باید بداند درسی که داده شاگردانش فهمیده و یاد گرفته اند یا نه . اگر فهمیده و یاد گرفته اند جلو رود و گرنه برگشته

توضیحات لازم دهد و درس را تکرار و حالی شاگردانش کند. تنها راه حل این مسئله پس گرفتن درس است.

پس گرفتن درس چون ترازو و سنجشی است که بمعلم نشان میدهد که باید بیشتر درس بدهد یا کمتر و هر يك از شاگردان چگونه کار کرده اند و اندازه تسويق و پاداش یا تنبيه و سیاست هر کدام چیست و شاگردان ضعیف کلاس کدامند نا آنها را كه ك نموده نگذارند از همدرسان خود عقب بمانند.

در مدارس عالی بطور کلی درس را هر روز پس نمیگیرند و تنها اکتفا میکنند بامتحان سه ماهه و ششماهه و سالیانه ولی در دبیرستان ها بویژه در دوره اول دبیرستان و در دبستان هر روز حتماً باید درس را پس گرفت.

در مدارس ابتدائی باید درس را طوری داد که در پایان کلاس اطفال آنها فرا گرفته باشند. از اینرو همینکه درس تمام شد معلم باید از شاگردان درس را پس گیرد. در کلاسهای مقدماتی دبستان حتی میتوان پس از آموختن هر قسمتی از درس آن قسمت را بر سید سپس به قسمت های دیگر پرداخت.

نصوّر نباید کرد که بهر شکل میشود درس را پس گرفت

طریق
پس گرفتن
درس
بلکه معلم باید هر اندازه ممکن است نظم و ترتیبی را که هنگام آموختن اتخاذ کرده در وقت پس گرفتن نیز رعایت کند چه اگر درس بر طبق اصول صحیح داده شده

ناچار مطالب آن با هم مربوط و بر حسب ترتیب معینی بهم پیوسته بوده است. این ترتیب باعث شده که شاگرد آسانی در پی را فرا گرفته و

هیچ علت ندارد که حافظه او را خراب کرده بر خلاف ترتیب از او درس پس گرفته شود .

همینطور نیز در امتحان ماهانه یا سه ماهه باید بر طبق ترتیبی که درس داده شده پرسش کرد زیرا اگر آموزگار لایق بوده درسهائی که داده مانند مراحل بوده که برای رسیدن بمقصود معینی بپیوده است. این مراحل و منازل مثل حلقه های زنجیر بیکدیگر پیوسته است و شاگرد در راهی که طی می کند مراحل را بخوبی می شناسد و میتواند آنها را پایان رساند .

در مقابل دستور مذکور باید یاد آور شد که در اتخاذ این طریق نباید مبالغه کرد و ترتیب درس دادن و پس گرفتن را ماشین وار تلقین نمود بلکه در صورتی باید نظم درس را هنگام پس گرفتن رعایت کرد که يك رابطه منطقی و علمی میان مطالب درس موجود باشد و گرنه خارج شدن از آن ترتیب ضرری نخواهد داشت .

نکته دیگر که تذکار آن ضروری است اینست که معلم نباید منتظر باشد شاگرد فوراً و بی درنگ پس از پرسیدن جواب گوید زیرا در آن صورت تنها از حافظه خود یاری میجوید و همیشه کوشش میکند درس را از بر کند تا پاسخ را فوراً طوطی وار بدهد بلکه باید پس از هر پرسش چند ثانیه بشاگرد فرصت داد که فکر کند و از روی فکر جواب گوید .

وقتی شماره شاگرد کلاس زیاد باشد معلم نمیتواند از طریق کتبی همه درس را پس بگیرد بلکه اتفاق میافتد که در ظرف

ماه از شاگرد سؤال نمیشود . برای رفع این محذور درس را بطریق کتبی پس میگیرند . معلم بدون خبر همین که داخل کلاس شد راجع

بدرسی که باید پس بگیرد دوسه پرسش میکند و شاگردان جواب آنها را کتباً خواهند داد. همینکه برگ ها را جمع کرد بتدریس خواهد پرداخت و برگ ها را درخانه تصحیح نموده ملتفت خواهد شد که شاگردان درس را کاملاً فهمیده و فرا گرفته اند یا نه.

طریق کتبی را بیشتر در کلاسهای دبیرستان باید بکار برد. در دبستانها استعمال این طریق چندان مناسب نیست زیرا شاگرد هنوز کودک است و قوه استدلال و تمیزه اش تازه کار و چون طریق کتبی بکار برده شد معلم نمیتواند هر آن مواظب باشد که طفل بغلط اقامه برهان و قضاوت نکند و اگر خواست از راه راست منحرف شود او را هدایت نماید. در دبستان باید هر اندازه ممکن است درس را زبانی پس گرفت تا نیروی طفل بواسطه گفت و شنود پرورش یابد.

۵- پرسشی و پاسخ در روش پرسشی معلم بوسیله سؤال و جواب مطالبی را که میخواهد بنشاگرد بیاموزد از خود و میگیرد و بتوسط خود او کشف میکند. محل بکار بردن این روش بیشتر دبستان و محاسن گفت و شنود در آن روش بسیار است. سؤال و جواب بکلاس روح میبخشد و چون شاگرد نهیداند آموزگار چه مقصود دارد و او را بکجا میکشاند مجذوب میشود و از روی شوق برای پیدا کردن جواب مجاهدت میکند و بدین ترتیب قوای او بکار می افتد و پرورش می یابد.

پرسش و پاسخ برای آموختن تمام مواد برنامه بکار نمیرود بلکه در علم اشیاء است که روش پرسشی و سؤال و جواب مخصوصاً مورد دارد. در دیگر مواد آموزگار باید بشخص خود برای تدریس بدین

وسیله تثبیت جوید .

اگر آموزگار هر بار که سؤال میکند یکی از شاگردان
را مخاطب سازد دیگران در بند فکر کردن و پیدا کردن
جواب نخواهند بود بدین جهت پرسشی که میکند باید
شیوهٔ گفت و شنود

از همهٔ شاگردان باشد و پس از چند ثانیه که همه فکر کردند با انگشت
به یکی از آنها اشاره کند تا جواب گوید . اگر جواب او بسنده نبود از
دیگری پرسد .

سؤال و جواب را معلم باید بترتیب منطقی مرتب کند بطریقی که
شاگرد را بدون گمراهی بمقصد خویش راهبری کند . سؤال و جواب باید
واضح و روشن باشد - با کلمات و جمل ساده درست شده باشد - لغات
مغلق و اصطلاحات دشوار نداشته باشد و صریح و محدود باشد تا شاگرد
خوب بفهمد و خوب جواب دهد . برای اینکه سؤال دارای این اوصاف
باشد بایستی پیش از وقت آنرا تهیه کرده باشند .

برای جواب دادن باید معلم شاگرد را بتعقل و تفکر و تأمل عادت
دهد و وادار کند چند ثانیه پیش از جواب افکار خود را جمع کند
سپس جواب گوید زیرا بدون تعقل و تفکر ممکن است اشتباه نمود
و بخطا رفت :

هر که تأمل نکند در جواب بیشتر آید سخنش ناصواب

جواب هم باید مستقیماً مربوط بسؤال باشد و ساده و درست .
اگر هنگام جواب شاگرد اشتباه کند معلم نباید فوراً متغیر شود و تندى کند
بلکه باید آن قسمتی را که درست است خاطر نشان کند و با خوشروئی و
محبت قسمت دیگر را تصحیح و تکمیل نماید .

یکی از مقدمات ضروری برای آموختن مطالعه و تهیه
درس است . مطالعه و تهیه درس عبارت است از مراجعه
بموضوع درس و فراگرفتن و بخاطر سپردن مطالبی که
باید تدریس شود .

مطالعه و تهیه درس برای اینست که معلم مطالب سودمند و عملی را
برای تدریس برگزیند و حشو و زوائد را حذف کند و طرح درس را از
پیش بریزد و توضیح و برهان و وسایل آزمایشهای علمی را حاضر نماید و
موضوع تکالیف کتبی را پیش بینی کند . خلاصه آنکه غرض از تهیه و
مطالعه درس آنست که موضوع درس و روش آموختن و طریقه و وسایل
آموزش قبلاً با کمال دقت در نظر گرفته شده باشد .

مطالعه و تهیه درس از کارهای ضروری است . درس هر قدر
هم بنظر آسان بیاید باید از پیش تهیه شود زیرا عمیق تر بن
معلومات و کاملترین مهارت در آموزش و پرورش نمیتواند
جسای مطالعه را بگیرد . کسانی که به هنر و دانش خود میبالند و تصور
میکنند که بدون مطالعه میتوان درس داد میگویند که مطالب و طریق تعلیم
آن هنگام آموختن به آنان الهام میشود . تسکینه کردن بر الهام بی احتیاطی
بزرگیست . کسی که بوسیله الهام بخواهد تدریس کند ممکن است بر سر
مطلب بیهوده وقت را تلف کند و وسایل مهم را فراموش نماید و نرید
برایش دست دهد و بدون لزوم مطالب را تکرار کند و اشتباه برایش حاصل شود
معلمی که درس را از پیش مطالعه کرده باشد فکرش روشن و
ایماناتش یکدیگر مربوط نیست - توضیحاتش مبهم است و دلایل اثبات
مطالبش قوی نیست - در انتخاب تکلیف بی دست و پا است و قوت قلب و

تسلط بر شاگردان خود ندارد . معلمی که رسم مطالعه را از دست داد معلوماتش سطحی و کهنه و کم کم منحصر ب کلیات میشود و شوق تدریس در او پژمرده شده رفته رفته معدوم می گردد .

جای نهایت تأسف است که در کشور ما اکثر آموزگاران و دبیران درس را مطالعه و تهیه نمیکنند . علل این مسئله بسیار است . یکی از مهمترین سبب ها آنست که فوائد مطالعه را نمیدانند و پی بمضار مطالعه نکردن نبرده اند .

مطالعه موجب افزایش علم و مهارت معلم میشود . البته وقتی یکبار موضوعی تدریس شد مطالعه آن برای بار دیگر آسان تر است ولی نباید فراموش کرد که مطالعه ثانوی نیز نکات تازه بانسان می آموزد . وقتی معلم درس را از پیش تهیه کرد با کمال تسلط و قوت قاب سردرس میرود زیرا که میداند درسش خوب و سودمند خواهد بود و شاگردان احترام او را کاملاً رعایت خواهند کرد . بعلاوه از درس خوب بیش از همه خود آموزگار حظ و لذت میبرد و هیچ پاداشی بهتر از این لذت معنوی برای معلم کاری و با وجدان نیست .

درس باید هم از حیث موضوع و هم از حیث روش آموختن با قوای شاگرد تطبیق شود . برای تهیه درس باید ب کتاب مراجعه کرد ، از اینرو معلم باید دارای کتابخانه شخصی باشد و هر ماه از حقوق خود مبلغی بخرادر حال بخرید کتاب

وسائل
تهیه
درس

تخصیص دهد . چون کتبی که بدرد دبیران بخورد فعلاً بقدر کافی بزبان فارسی وجود ندارد ناگزیر باید از کتابهای خارجی استفاده کنند و باینجهت دانستن زبان خارجه برای آنان ضروری است . باید این نکته

میشود موضوع و نکات مهم آنرا با ذکر آزمایش علمی که ممکن است صورت گیرد قید نمود.

تکلیف کتبی مانند موضوع انشاء و مسائل ریاضی و فیزیک و شیمی نیز باید در این دفتر ذکر شود. در دبیرستانها دفتر مذکور باید قدری مفصّلتر باشد و علاوه بر مطالبی که ذکر شد طرح و نقشه درس - روش آموختن و حتی خلاصه ای که ممکن است معلم در پایان درس بشاگردان بدهد در آن قید شود. دفتر مطالعه برای معلم سودمند و بلکه لازم است. دفتر مطالعه بمعلم قوت قلب میدهد زیرا که دیگر از یاری کردن حافظه و سهو و فراموشی باکی ندارد و هر آن میتواند بیک نظر از موضوع و معمول درس و تکلیف کتبی آگاه شود. بعلاوه در پایان سال دفتر مطالعه حاوی دروس و تکالیف سالیانه و نتیجه زحمات یکساله او است. هر وقت بآن نگاه کند محظوظ میشود و در سالهای بعد نیز کمک بزرگی برای تهیه درس خواهد بود.

بعضی تصور میکنند که تهیه و نگاه داشتن دفتر مطالعه وقت فراوان میخواهد و باین جهت از آن چشم میپوشند. اشتباه آنان در اینجاست که میندازند درس را بطور مشروح باید نوشت و حال آنکه دفتر مطالعه از آن آموزگار است و کسی را در آن نظر و دخالتی نیست و از اینرو کافی است که بطور بسیار مختصر و با اشاره مطالبی را که ضرورت دارد در آن یاد داشت کنند.

بآموزگاران تازه کار توصیه میشود که از داشتن دفتر مطالعه خود داری نکنند.

فصل دوم

روش آموختن زبان فارسی

اهمیت
زبان فارسی

در دبستان و حتی در دوره اول دبیرستان زبان فارسی بواسطه فواید علمی و اهمیتی که از حیث پرورش نیروی شاگرد دارد اساس تعلیم باید بشمار رود.

هر ایرانی برای فهمیدن مطالب کسانی که با او سر و کار دارند و برای فهماندن مقصود خود باید قادر باشد مطالب را بزبان و قلم روشن و صریح و بدون ابهام ادا کند و بنا بر این باید مفهوم و معانی کلمات و جا و مقام هر یک از آنها را کاملاً بداند. زبان فارسی وسیله بیان مراد ماست و چون باید لباس و قالب افکار ما باشد ناچار برای پیدا کردن قالب صحیح مجبور میشویم بدو فکر خود را واضح و روشن کنیم و از این حیث در طرز فکر و تعقل ما پیشرفت حاصل میشود.

زبان فارسی از لحاظ پرورش قوای روحی بسیار مهم است. فراگرفتن فارسی عبارت نیست از حفظ کردن کلیات خالی از معنی بلکه عبارت است از ادراك حقایق و آگاهی با فکر و احساسات قسمتی از افراد بشر که در کشور ما زیسته اند و ساختمان دهانی آنان در تحت تأثیر آب و هوای ایران و گذشته با افتخار او بوجود آمده است. بنابراین وقتی آدمی آغاز بیاد گرفتن فارسی میکند درهای دنیای جدیدی را بروی خود میگشاید. دنیایی که فردوسی و سعدی و مولوی و خیام و حافظ درست کرده اند. بواسطه تحصیل فارسی است که تمام قوای روحی بسط

پیدا میکند: قوه تمیز و استدلال و تعمیم و تجرید و حکم کردن. قوای حافظه و متخیله در ضمن آموختن فارسی ورزیده میشود و در حالتی که هر کدام از مواد برنامه يك قسمت از قوای روحی را بکار میاندازد و پرورش میدهد فارسی تمام قوا را بنه و ورشد میرساند.

علاوه بر نکات فوق باید گوشزد کرد زبان فارسی وسیله ایست که تمدن و فرهنگ نیاکان ما را در درون و بیرون بویژه در کشورهای مجاور ایران منتشر ساخته و بهترین وسیله نشر و نمایندۀ مدنیت ما بوده و ادبیاتی که در آن بوجود آمده مورد ستایش اقوام و ملل عالم است. بالاخره زبان فارسی یکی از مهمترین عوامل یگانگی و وحدت ملی است و هر ایرانی میهن پرستی مکلف است آن را نیکو بداند و خوب منتشر سازد. نکته دیگری که زبان فارسی را مهمترین ماده برنامه جلوه میدهد اینست که پس از غلبۀ مغول بر کشور ما رفته رفته زبان فارسی از ویژگی و پاکی دور شده و شیوۀ نوشتن آن ساختگی و تکلف آمیز گشته و لغات عربی دشوار و مبهجور جای واژه های فارسی را گرفته است. زشت تر و بدتر از همه آنکه قواعد صرف و نحو زبانهای بیگانه را در جمله های فارسی بکار برده و در این اواخر حتی از استعمال کلمات اروپایی دریغ نکرده اند. نتیجۀ اینکه امروز زبان ما مشحون از اغلاط و اصطلاحات غریب است. ساده و روان نیست. شیرینی خود را از دست داده. برای بیان اندیشه ها و احساسات ما نارسا است و بطور خلاصه دچار بحران شدیدی شده است.

برای رفع این معایب از ۱۳۱۴ انجمنی بنام فرهنگستان ایران برپا شده و گروهی از دانشمندان کشور دور هم گرد آمده و کوشش های

بیشمار در این راه نموده اند ولی هر چه گفته و نوشته اند مؤبد این حقیقت است که پیراستن زبان رسمی و راهنمایی مردم به نوشتن فارسی مأنوس و فصیح باید از آموزشگاه آغاز شود و سلیقه و ذوق فرزندان میهن در آنجا باید پرورش یابد و گر نه تغییر و تبدیل واژه ها و چند جلسه سخنرانی ما را بمنظور و مرام نزدیک نخواهد ساخت . آیا وظیفه ای بزرگتر و مقدس تر از این برای آموزگار و دبیر زبان فارسی سراغ دارید؟

اشکال همان اندازه که زبان فارسی مهمست یاد گرفتن آن دشوار زبان فارسی می باشد . بهمین جهت است که آن را بعنوان های مختلف می آموزند مانند قرائت و مشق خط و دستور املاء و انشاء و حفظی و خواندن قطعات منتخب و تفسیر و بیان آنها . معلم زبان فارسی باید توجه خاصی بشغل خود داشته باشد و اهمیت تکلیفی را که عهده دار است کمالاً ادراک کند و آنی در انجام دادن آن غفلت نورزد .

۱ - خواندن

تعلیم خواندن فارسی یکی از مهم‌ترین تکالیف دبستان است
 اهمیت خواندن وسیله‌ی تند و مستقلاً است برای بدست آوردن معلومات.
 حروف الفبا بمنزله کلید طلسم مشکلات است. شاگردی که
 می‌تواند فارسی را بخواند و نیک بخواند مایل و مشتاق به قرائت کتاب می‌شود
 زیرا که کتاب برای او راهی باز می‌کند که هیچ‌گاه حدس نمی‌زده است ولی
 تا زمانی که خواندن را نمی‌داند کتاب در نظر او جسمی است بی روح و بنا
 بر این نمی‌توان انتظار پیشرفت از او داشت. مدرسه ابتدائی باید هر چه
 زودتر شاگردان را بخواندن آشنا کند ولی از طرف دیگر نباید تصور کرد
 که تعلیم خواندن فارسی باید در ظرف یکی دو ماه انجام گیرد و باین ترتیب
 شاگرد خسته و فرسوده و از درس بیزار شود بلکه آموزگار باید در این
 قسمت بسیار شکیب و بردبار باشد تا شاگرد جزئیات را بفهمد و اشکالاتش
 به مرور زمان مرتفع شود.

نخستین وظیفه آموزگار اینست که روشی بکار برد که
 اشکالات قرائت فارسی را کم و کم و بتدریج از نظر شاگرد
 بگذرانند، طریقه‌هایی که در ایران استعمال می‌شود
 می‌باشد است ولی همه آنها را می‌توان تحت دو عنوان در آورد :

طریقه اسمی - طریقه صوتی

ابتدا الفبا را بترتیب از الف تا ی می‌آموزند سپس اسمی
 حروف را می‌برند و در ترکیب و تجزیه حروف و اصوات
 همیشه آنها را با اسم ذکر می‌کنند مثلاً کلمه کاغذ را اینطور هجی می‌کنند :

کاف بصدای الفی کا . غین بصدای بالا : غ . ذال بصدای جزمی : عذ : کاغذ . یا کاف الف : کا . غین و ذال زبر : عذ - کاغذ .

این طریقه از قدیم در ایران مرسوم بوده و بهیچوجه طبیعی نیست . هیچگاه طفل هفت ساله نمیتواند ادراک کند چگونه کاف بصدای الفی کا میشود و متحیر است که چگونه اجزاء ترکیب با صوتی که بعد پیدا میشود بکلی متباین است . شاگرد کلاس اول دبستان بهیچوجه قادر نیست بفهمد که غین بصدای بالا میشود غ زیرا که هیچگونه وجه اشتراکی و شباهتی میان غین و غ نیست و اگر می بینید شاگردان خردسال این لفظ ها را یاد میگیرند و تندتند میگویند تصور نکنید که از خوبی طریقه است بلکه در نتیجه زحمات و مشقات بسیار طوطی وار حفظ میکنند و پس میدهند و پس از مدت مدیدی زجر و ممارست بالاخره یاد میگیرند .

وقتی که اصوات حروف را استعمال کنند یعنی فقط ز بر حروف
طریقه
را نام ببرند طریقه صوتی را بکار برده اند . برای تجزیه کلاه
صوتی
کاغذ میگویند : اء آ = کا - غ ا = غ - عذ = عذ :
کاغذ . این طریقه خیلی بهتر و طبیعی تر از طریقه اسمی است اء آ نزدیک
و قریب التلفظ است به کا و شاگرد هفت ساله هم بخوبی می تواند آن را
ادراک کند .

وقتی بنام این طریقه را پیش گیرند لازم نیست حتماً حروف الفبا را بترتیب تدریس کنند . ترتیب حروف الفبا اثر آبه ارسیده و هنگامی که این ترتیب اتخاذ شده در اندیشه آسانی آموختن آن نبوده اند . ممکن است حروف را بر حسب شکل از هم جدا کرد یعنی مثلاً حروف دایره دار را مانند ج چ ح خ ع غ یا س ش ص ض ل ن در یکجا بشمارد آموخت

و حروف کشیده یعنی ب پ ت ث ف ک گ در یکجا و حروف منفصله یعنی ا د ذ ر ز ژ و در یکجا .

در باب اعراب بجای صدای بالا و صدای پایین و صدای وسط یا زیر و زیر و پیش باید گفت : ا - ا' همچنین بجای صدای الفی و صدای یائی و صدای واوی باید گفت آ ای او .

اگر طریقه صوتی را آموزگار انتخاب کند بهترین ترتیب آنست که ابتدا دوسه حرف و دوسه اعراب بشاگرد آموخته شود و بعد با همین چند حرف و اعراب کلماتی که طفل میداند ترکیب شود مثلاً آب آ م د را یاد میدهند بعد کلمه بابا را درست میکنند سپس کلمه آمد را آن وقت جمله بابا آمد را شاگرد بخوبی میخواند و از خواندن آن حقیقه حظ و لذت میبرد . همینطور کلمه آب و جمله آب آمد را ...

بهین شیوه باید حروف دیگر را با اعراب آموخت و همیشه در نظر داشت که بواسطه خواندن شاگرد خوانا میشود و پشت سر هم درس دادن حروف الفبا غیر از خسته کردن و منزعج ساختن طفل فایده و نتیجه ندارد .

برای نو آموز درس قرائت باید گروهی باشد و برای این کار آموزگار دو وسیله دارد . یکی تخته سیاه دیگر لوحه هایی که امریکائی ها و اروپائیها برای الفبای خود درست کرده اند و در روی آن حروف الفبا و کلمات متداول عمومی بخط درشت رسم شده است . دو نوع فایده میشود از تخته سیاه و لوحه های الفبا برد : نخست آنکه آموزگار حرفی را در روی تخته سیاه مینویسد و شکل آنرا خاطر نشان میکند بعد و امیدارد نام آنرا درست بگویند . دوم اینکه اسم حرف را خودش میبرد و و امیدارد شاگرد روی تخته یا لوحه نشان دهد . عیناً همین

قرائت
درس

کار را باید با کلمات ساده کوچک که از حروف خوانده شده مرکب باشد کرد . وقتی چند کلمه را خوب توانستند بخوانند باید آنها را پهلوی هم گذارد و جمعی درست کرد که معنی داشته باشد و معنای آنرا شاگرد بفهمد بهمین جهت تمام کلماتی که در ابتدا بشاگرد گفته میشود باید عادی و متعارفی و مربوط بزندگانی اطفال باشد .

وقتی هر يك از شاگردان جدا گانه يك کلمه را بطریقی که ذکر شد خواندند باید با هم بطور جمعی نیز بخوانند .

در ابتدای هر درس باید هر چه در درسهای پیش خوانده شده تکرار کرد تا شاگرد با کمال اطمینان جلو رود . در ضمن درس نیز اگر بدرسهای پیش مراجعه شود بسیار بجا خواهد بود و ضرب المثل عربی که الدرس حرف والتکرار الف در مورد کلاس اول پیش از دیگر موارد صدق است .

آخرین سبکی که در امریکا برای تعالیم خواندن بکار میبردند از آموختن کلمات شروع میشود . کلمات کوچک

شیوه تازه

و ساده ای که دلالت بر اشیاء و افعال معمولی کند مانند آب - در - سر - پا - پاپا - آمد - رفت ... هر يك را در روی برگه جدا گانه بخط جلی چاپ میکنند و بهر شاگرد دستهای می دهند . آموزگار یکی از برگه ها را بشاگرد نشان می دهد و کلمه را چند بار تلفظ میکند . وقتی باین ترتیب چند کلمه را آموخت از شاگرد می خواهد برگه ای که فلان کلمه روی آن نوشته شده از میان دیگر برگه ها بیرون آورد و باو بدهد .

این قسمت نیز وقتی دوسه بار تکرار شد شاگرد کلمات آموخته شده را می شناسد . در درسهای بعد آموزگار جمله ای میگوید که از کلمات مذکور ترکیب شده باشد و طفل بوسیله چیدن کارتها پهلوی یکدیگر

جمله را میسازد . وقتی شماره کلمات زیاد شد گاهی آموزگار جمله‌ای با برکه‌ها تشکیل میدهد و بشاگرد میگوید آنرا بخوان .

برای تعلیم نوشتن بتدریج که شاگرد کلمات را فرامیگیرد آموزگار آنها را بطور سرمشق برای او مینویسد و او با مداد روی کاغذ چندان خواهد نوشت تا دستش قوت گیرد و بتواند قلم و مرکب بکار برد . زیر دست شاگرد باید همیشه مقوایی بقطع وزیری گذارد تا کار نوشتن را آسان کند .

با اتخاذ این طریقه یاد دادن نام و ترتیب حروف الفبا ضرورت نخواهد داشت و چون بعدها در مکالمه و املا و مراجعه بکتاب لغت دانستن آن مورد احتیاج خواهد بود کفایت در کلاس سوم و چهارم الفبا بشاگرد آموخته شود .

چون کلمات دلالت بر محسوسات میکند شاگرد از همان ساعت اول درس را میفهمد و با کمال رغبت و میل آنرا فرا میگیرد و از این که نام چیزهای معمولی را در چند روز اول میآموزد برخورد می‌بالد و ذوقش بتحصیل زیاد میشود . چون از طرف دیگر کلمات را یکمرتبه بدون تأمل میخواند عادت بتند خواندن میکند و در تمام عمر قرائت را سریع انجام میدهد . بالاخره بجای اینکه با طریقه‌های کنونی یکسال در کلاس تهیه صرف آموختن قرائت شود و یکسال نیز در کلاس نخست بخواندن کتاب اول پیردازند با استعمال سبک تازه در ظرف دوسه ماه خواندن و نوشتن را میتوان آموخت . نگارنده در تابستان ۱۳۱۲ در لوزان (شمیران) در مورد فرزند خود سبک تازه را بکار برد و در ظرف چهل روز پانزده دقیقه صبح و پانزده دقیقه عصر بتعلیم او پرداخت و این نتیجه

را گرفت که در شهر یور همان سال که بدبستان رفت در کلاس دوم پذیرفته شد .

نوع خط در بدو تدریس چون باید خواندن و نوشتن را باهم آموخت بنظر عده ای باید خط نسخ را یاد داد زیرا که نوشتن آن آسانتر است . خط نسخ مرکب است از یکعده خط راست و زاویه قائم و ترسیم خط مستقیم برای کودک نوآموز آسانتر است از ترسیم خط کج و خمیده ای که خط نستعلیق را تشکیل میدهد و بیشتر شباهت بنقاشی دارد . در مقابل این عقیده جمعی دیگر میگویند طفل عشق بنقاشی دارد و اگر از اول خط نستعلیق را با وی آموزش دهند همانرا خوب فرا میگیرد و بعد احتیاج ندارد خط نسخ را به نستعلیق تبدیل نماید .

خواندن و نوشتن همانطور که در بالا اشاره شد بدلایلی که خواهد آمد باید خواندن و نوشتن را باهم آموخت . اولاً بتجربه ثابت شده است که اگر شاگرد را خواندن و نوشتن در آن واحد بیاموزند زودتر و بهتر پیشرفت میکند و زحمات آموزگار در آموختن این دو هنر کمتر است .

ثانیاً چون شاگرد گاهی میخواند و زمانی مینویسد در کارش تنوع پیدا شده کمتر خسته میشود .

ثالثاً شاگرد از نوشتن خط حظ میبرد و اعتماد بخوبی پیدا میکند زیرا که میبیند حروف یا کلمات را وقتی بهلوی هم گذارد دگرگان آنچه را که او در خاطر خویش خیال کرده است میخواند . ندیده آید کودک آن جقدر از نوشتن نام خود خشنود میشوند ؟

رابعاً روانشناسی ثابت میکند که طفل احتیاج بحرکت دارد و منع

او از حرکت موجب نقص در پرورش او می‌شود . در وقت نوشتن طفل حرکت می‌کند و دستش در حرکت است . چون هنگام نوشتن بر طبق حاجت او رفتار می‌شود نتیجه نیک بدست می‌آید .

اولین کتاب که بدست نو آموز داده می شود باید مطابق
نخستین کتاب
قوه و فهم و ذوق طفل باشد یعنی باید حاوی حکایت‌های
قرائت
 بسیار ساده کوچک و شیرین و افسانه های مختصر و
 دلپسند باشد بطوری که کودک طبعاً میل بکتاب پیدا کند . چاپ کتاب
 باید بسیار خوب و از روی سلیقه و کلمات باید بخط درشت و جلی نوشته
 شده باشد . لااقل در صفحات اول کلمات باید از هم جدا باشد . هر قدر
 ممکن است باید تصویرهای زیبا در کتاب گنجانند - تصویرهایی که مربوط
 بمثن و کلمات و جمل کتاب باشد .

اگر بیرنامه رسمی مراجعه شود معلوم خواهد شد که در
روان
خوانی
 تمام کلاسهای دبستان و دبیرستان شاگرد باید قطعاتی را
 روان و خوب بصدا ی بلند بخواند . باید سه صفت در قرائت

اوجمع باشد : اطمینان و روشنی و رسائی .
 شاگرد در صورتی با اطمینان قرائت می کند که بدون تردید و
 بدون تکرار کلمات جمله ها را مسلسل بخواند . هنگام قرائت آموزگار
 باید مراقبت کند که شاگرد تنه خود را راست نگاهدارد و دندانها را
 بهم بچسباند تا صدا درست خارج شود و در پایان هر جمله نفس بکشد .
 وقتی شاگرد درست نفس کشید شمرده خواهد خواند و رعایت نشانه
 سجاوندی که برای وقف و ختم مقرر شده است مانند نقطه و ممیز و خط
 فاصله برای او طبیعی خواهد بود .

برای اینکه قرائت شاگرد روشن و واضح باشد باید کلمات را يك يك ببیند و درست تلفظ کند و هیچگاه آنها را بهم و زیر زبانی اداء نکند. در ضمن قرائت آموزگار باید دقت کند معایبی که بعضی از شاگردان در تلفظ کردن دارند رفع کند مانند لکنت و گرفتن زبان - لهجه‌های محلی مانند لهجه کاشانی و یزدی و اصفهانی .

بالاخره رسائی و بلاغت وقتی حاصل است که آهنگ و پست و بلندی صدا و فشار وارد بر بعضی از کلمات افکار و احساسات نویسنده را نمایان کند و شنونده را بر طبق اقتضا شاد یا اندوهگین سازد یا بر انگیزاند و متأثر کند. برای اینکه شاگرد با بلاغت بخواند باید قبلاً معتاد باشد که با اطمینان و روشنی قرائت کند . وقتی این عادت پیدا شد معلم باید بوی پیامزد چگونه آهنگ خود را تغییر دهد تا از وضع خواندن افکار و احساسات نویسنده ظاهر شود . بدیهی است که شاگرد این هنر را در صورتی پیدا میکند که هر چه میخواند بفهمد و حس کند . بنابراین این نه تنها کتابی که بدست او داده شده باید مطابق قوه و فهم وی باشد بلکه متنی را که میخواند باید از پیش برای او تفسیر و تشریح کرده باشند .

از همان سال اول دبستان هر حکایت که شاگرد میخواند
ق ر ا ئ ت با ت و ج ه
 و هر کتاب فارسی که بیش او میگذارد برای وی
به مدنی و مقصود
 باید قابل فهم باشد - لغت های آت را باید تفسیر
 کنید و مقصود نویسنده را بیان نمائید . در برنامه رسمی دبستان ها
 بواسطه کثرت مواد از سال سوم بیلا قسمتی از کلیات جغرافیا و علم اشیاء
 و تاریخ و تعلیمات مدنی را نیز در ضمن تدریس فارسی منظور داشته اند

و در کتاب‌های رسمی فرهنگ تمام این مواد ضمن يك کتاب تشریح شده بنا بر این آموزگار باید علاوه بر گفتن معانی لغت های دشوار موضوع را نیز برای شاگردان شرح دهد و با نقشه و عکس و شکلی که روی تخته سیاه میکشد اصطلاحات لازم را بیان کند .

در ایران اغلب شنیده می‌شود که اگر بخواهند درس فارسی را بطوریکه شایسته است معنی و تعبیر کنند تمام ساعت درس را باید صرف این کار کنند و دیگر وقتی برای خواندن و یس دادن درس باقی نماند . این عقیده از اینجا ناشی شده است که کتاب های درسی بیشتر برای هنر نمایی و اظهار فضل مؤلف تدوین شده و پر است از کلمات مغلق و جمل مشکل و موضوعات دشوار . اگر کتاب برای شاگرد و بر طبق فهم و احتیاجات او نوشته شده باشد قطعاً وقت برای همه چیز کافی خواهد بود .

عموماً روش آموختن فارسی در شش کلاس دبستان ممکن است بقرار ذیل باشد :

بدواً آموزگار بصدا ی بلند متنی را که می‌خواهد تدریس کند بخواند و هر جا که لازم است صدا را پست و بلند کند - تأمل کند - توقف نماید و باین ترتیب برای شاگردان سرمشق شود . سپس بطور سریع مقصود و مفهوم متن را بگوید . چون شاگردان در ضمن قرائت آموزگار از طرز خواندن و آهنگ صدا معنای متن را حدس زده اند گفتار وی هر قدر هم مختصر باشد و با سرعت صورت گیرد شاگرد را بهره مند خواهد کرد .

همینکه این کار انجام یافت آموزگاریکی از شاگردان را بخواندن

متن وادار کند و اگر در قسمت یا جمله ای لغات مشکل یا اصطلاحات سخت یا عبارات مجمل دید در پایان آن قسمت یا جمله شاگرد را نگاه بدارد و آنها را بیان کند. بدیهی است بیانات مزبور باید ساده و مختصر باشد تا درس فارسی مبدل بدرس دیگر نشود و موضوع درس تغییر نکند البته هر اندازه نیروی شاگرد بیشتر شود یعنی هر قدر بکلاسهای بالاتر رود بهتر بافکار نویسنده پی تواند برد. از کلاس پنجم بعد متن کتاب قرائت بویژه قطعه هائی که از نویسندگان بزرگ گرفته شده با دقت بسیار باید بررسی شود. شاگرد را باید کم کم عادت داد افکاری که در صفحه بیان شده از هم تفکیک کند و اهمیت هر یک را نشان دهد و عقیده خود را نسبت باندیشه و احساسات شاعر با نویسنده اظهار کند. البته این کار مستلزم آن است که قبلاً آموزگار درس را نیکو مطالعه و حاضر کرده باشد ولی سودی که این نوع درس از حیث پرورش نیروی شاگرد بویژه قوه استدلال و تمیز دارد زحمت آموزگار را جبران میکند.

در دوره اول دبیرستان که برای خواندن تنها قطعات منتخب نظم و نثر در برنامه معین شده و قوای شاگرد هم تا حدی نمو کرده است باید بطور مبسوط متن را بیان و تفسیر کرد. دبیر باید شاگرد را راهنمایی کند که فکر اساسی و مهم یک قطعه را تشخیص دهد و گوشزد کند. معانی درست و روشن لغات را بگوید تا شاگرد لطف و زیبایی قطعه را حس کند. - قطعه ای را که موضوع درس است به پیش و پس آن از کتابی که گرفته شده مربوط سازد. در صورت اقتضاء شمه ای از حال نویسنده قطعه و نام کتابهای که نوشته بیان نماید. - اگر در قطعه مزبور از مرد تاریخی یا پیش آمد تاریخی سخن رفته باشد مختصری از آن ذکر کند. هر جا که

جمله دراز یا عبارت نارسا پیدا شد مبتدا و خبر را تشخیص دهد - عقیده خود را راجع بافکار نویسنده بگویند و بالاخره تمام قطعه را در چند سطر مختصر کند .

در عین اینکه شاگرد را باید خواندن آموخت و تابند خواند
آهسته
عیب و غلطش ظاهر نمیشود و معلم قادر بتصحیح نمیکرد
خواندن
این نکته را نباید از نظر دور داشت که در قسمت عمده
بمطالعه
زندگانی آدمی احتیاج بمطالعه یا آهسته خواندن دارد .
وقتی روزنامه یا کاغذی را برای شما می آورند - هنگامی که فراغت دارید
و کتابی در دست میگیرید - موقعی که در خیابان عبور میکنید و تابلوهای
مغازه ها را ملاحظه میکنید - ساعتی که درس خود را از روی کتاب یاد
میگیرید آیا با صدای بلند میخوانید یا آهسته ؟

پس باید آهسته خواندن را نیز بشاگرد آموخت . اگر تنها بلند
خواندن را بوی بیاموزید بدان خوی میگیرد و هنگامی که احتیاج بمطالعه
دارد یا بلند میخواند یا بتأنی و بکندی و کلمه بکلمه خواهد خواند و وقت
زیاد از او تلف خواهد شد .

این مسئله را علمای پرورش در آزمایشگاهها بشبوت رسانده اند که
هنگام بلند خواندن چشم زیاد تر روی کلمات مکث میکند تا در وقت آهسته
خواندن . این است که در کشورهای متمدن درجه اول مانند امریکا
همینکه مطمئن شدند شاگرد بالنسبه درست میخواند هفته ای چند ساعت
او را بمطالعه کتاب و امید دارند . در دبستانها کتاب های مطالعه مشکلاتر از
کتاب درس نیست بلکه از حیث موضوع و تصویر بمراتب شیرین تر و
دلپذیر تر از آنها است و شاگرد با کمال رغبت و میل بخواندن آنها میپردازد .

در دبیرستان‌ها هر يك از دبيران علاوه بر درسی که می‌دهند کتاب‌هایی معین میکنند که شاگرد باید برای تکمیل درس مطالعه کند و در حدود روزی دو ساعت در کتابخانه مدرسه یا در خانه صرف این قبیل مطالعات نماید . وقتی محصل از کودکی عادت بآهسته خواندن نمود بسیار نند خواهد خواند و صرفه جوئی نمایان از عمر خواهد کرد .

در دبستان های ایران آهسته خواندن را که هنوز متداول نشده باید معمول داشت و اگر هنوز کتابهای آسان و زیاد برای نو آموزان تهیه نشده لااقل همان کتاب های درس را واداست شاگرد آهسته بخواند تا باین کار کم کم خو گیرد و این سرمایه نیکورا با خود از آنجا بیادگار برد .

۲ - نوشتن و مشق خط

اهمیت نوشتن
برای پرورش کودک نوشتن وسیله بسیار عالی است زیرا
که برای نگاشتن آدمی فکر میکند - حواس خود را
جمع مینماید - اندیشه خود را روشن میسازد سپس آنرا بقلب لفظ در
میآورد - بوسیله کلماتی آنرا ادا میکند و سرانجام آن کلمات را روی کاغذ
میآورد . این ورزش برای قوای عقلانی سخت سودمند و بلکه
ضروری است .

از لحاظ اجتماعی نوشتن یکی از لوازم زندگانی است زیرا که بهترین
وسيله برای نشر افکار و احساسات آدمی است چه در فضا و چه در زمان .
اگر نوشتن نبود اشعار فردوسی و افکار ارسطو چگونه بهامی رسید ؟
بدیهی است که نوشتن با هر خطی و بهر نحوی که پیش آید
مشق خط
بسنده نیست . باید بشاگرد یاد داد نیکو بنویسد یعنی خطش
روشن و زیبا و خوانا و باندازه کفایت درشت باشد . در ایران خط خوب
همیشه یکی از کمالات بوده و بحسن خط اهمیت بسیار میدادند . در نتیجه
توجه مردم و امراء و پادشاهان هنرمندان بزرگ مانند میر عماد قزوینی
و امامی و میرزا احمد نیریزی و میرزا رضای کلهر بوجود آمده اند
که آثار آنها مایه افتخار ما است . افسوس که از دوره تجدد به بعد در این
قسمت غفلت شده است . برای رفع این عیب از شهریور ۱۳۰۹ به پیشنهاد
نگارنده وزارت فرهنگ مشق خط را که تا آنوقت جزء برنامه دبیرستان
نبود در دوره اول متوسطه منظور داشته است . نباید تصور کرد که خوش
نویسی هنری است که تنها شماره کمی از شاگردان بداشتن آن کامیاب

میشوند. خط خوب را هر شاگردی ممکن است دارا شود مش-روط
براینکه آموزگار یا مشاق عزم خود را جزم کند که شاگردانش خوش خط
شوند. برای این کار اولاً باید با ترتیب و اسلوب صحیحی تعلیم دهد و
ثانیاً پیوسته مراقب باشد که دستورش را شاگرد رعایت کند.

اصول مهم
آه و ختن
خط

اشکالات نوشتن و مشق خط مربوط است بقراءت و همان
اصولی که در قراءت اتخاذ شده باید در کتابت و مشق خط
نیز اتخاذ گردد.

اصل کلی آنست که ابتداء حروف را از حیث آسانی
و دشواری و شکل طبقه بندی کرده و باین ترتیب اشکال را بتدریج یش
شاگرد بیاورند. وقتی شاگردان توانستند حروف را نیکو بنویسند باید
کلمانی ترکیب کنند که آنها نیز از سهل بمشکل رود.

اگر سبک تازه را بکار برده باشند باید ابتدا کلمات دو حرفی ساده
را آموزگار در بالای صفحه بنویسد و شاگرد شبیه آن را آنقدر بنویسد
تا خوب از عهده برآید. پس از آن باید بکلمات سه حرفی پرداخت و
همین طور از آسان بمشکل رفت و همیشه آنچه از قراءت تدریس میشود
موضوع کتابت قرارداد و رابطه میان این دو را که مکمل یکدیگرند
پیوسته حفظ کرد.

اصل دیگر آنست که باید دست شاگرد را نیروبخشید و چشمانش
را معتاد کرد بر موز نوشتن. بدیهی است برای این منظور باید در آغاز
مطلقاً خط درست را تعلیم داد زیرا که خط هر قدر درست تر باشد شکل
حروف بهتر تشریح میشود و شاگرد بهتر میتواند جزئیات آنرا ببیند

و فراگیرد. مسلم است که خط درشت تنها وسیله ایست برای آموختن خط و تعلیم خوش نویسی و همینکه دست شاگرد قوت گرفت و انگشتانش نرم شد و از کلیات مشق خط آگاه گردید همانطور که در برنامه هم معین شده از سال چهارم بیلا میتوان خط ریز را بدو آموخت .

اصل سوم مراقبت و مواظبت همیشگی است در تکلیف شاگرد . آموزگار یا مشاق نباید تنها صفحه مشق را مورد توجه قرار دهد بلکه باید تمام تکلیف هائی را که شاگرد مینویسد مانند دیکته و انشاء و صورت مسأله رسیدگی کند و از حیث خط ببیند آیا دستور هائی که بشاگرد داده رعایت کرده است یا نه و در مواقع لازم نکاتی که بنظرش می رسد خاطر نشان کند و گرنه آموختن خط به تنهایی موجب خوشنویسی شاگرد نخواهد شد .

هنگامی که آموزگار رسیدگی به تکلیف شاگرد می کند چقدر بجاست پاره ای نکات که مربوط بسلیقه نویسنده است بشاگرد گفته شود و مراقبت در رعایت آن بعمل آید ، این نکات يك صفحه را که بخط خوب نوشته شده باشد قشنگ تر و زیباتر جلوه می دهد ، شاگرد باید جای عنوان را در صفحه بداند و میان عنوان و اصل مطلب بعد کفی فاصله بگذارد ، وقتی مطلب تازه شد از سر سطر باید آغاز کرد و حاشیه را بقدر لزوم و مناسب با صفحه باید معین نمود و مانند آن . . .

آمُوختن خط بدون سرمشق صورت پذیر نیست . سرمشق
سرمشق
هم بر دو قسم است ؛ سرمشق عمومی و سرمشق خصوصی .

جای تأسف است که در کشور ما تنها سرمشق خصوصی داده میشود ولی چنانکه ذیلا گفته آید در دبستانها متساوی سرمشق عمومی را در نظر

بگیرد و از سود آن چشم نموشد. سرمشق عمومی سرمشقی است که معلم با گچ و بخط جلی روی تخته سیاه در حضور شاگردان بنویسد و در ضمن نوشتن حرکات دست خود را بشاگردان نشان دهد و قواعد تعلیم را بیان کند و در صورت لزوم حروف و کلماتی که نوشتن آن مشکل و پیچیده است مکرر بنویسد و پاک کند تا دانش آموزان بخوبی طرز نوشتن آنها را فراگیرند. وقتی سرمشق عمومی روی تخته سیاه داده شد شاگرد از روی سرمشق خصوصی بنویشتن آغاز خواهد کرد.

سرمشق خصوصی سرمشقی است که مشاق در دفتر شاگرد در روی صفحه کاغذ می دهد و شاگرد از روی آن مینویسد. اگر شماره شاگرد کم باشد مشاق باید برای هر يك سرمشق جداگانه بنویسد و گرنه باید سرمشق گراور شده یا چاپی بشاگرد بدهد.

در فرنك برای مشق خط دبستانها سرمشقهایی گراور شده تهیه کرده اند که بسبار دلپسند است. در ایران یکی دوبار در این راه قدم برداشته و بواسطه نبردن سود رها نموده اند. تنها شادروان عمادالکتاب سیفی در این راه ایستادگی نشان داد و دفترهای خوب آماده کرد که موجب کمال سپاسدانی است. باید وسیله چاپ آنها را در ایران فراهم کرد تا از آن تمام شود و در دسترس همه کس قرار گیرد. سرمشق خصوصی چون زیر دست شاگرد است بآسانی میتواند از روی آن بنویسد و چون خطی که مینویسد از حیث درستی و ریزی مساوی با خط سرمشق است سرمشق برای او حقیقه راهنمای خوبی است. نکته مهمی که در اینجا باید رعایت کرد اینست که شاگرد همه سطرهایی را که مینویسد از روی سرمشق نگاه کند نه اینکه بتدریج که از خط سرمشق باین آمد از خط

خویش تقلید کند و خط خود را سرمشق قرار دهد .

برای آموختن خط دو وسیله موجود است یکی پر کردن

حروفی که بطور نقطه چین در دفترهای مخصوصی چاپ شده یا پر کردن حروفی که با مرکب بسیار کم رنگ

وسایل
آموختن
خط

بطبع رسانیده اند . وسیله دوم تقلید از سرمشق است . در

اروپا انواع و اقسام دفتر مشق خط برای نوآموزان تهیه کرده اند : حروف را نقطه چین نموده و تکلیف شاگرد در سال اول و دوم دبستان آنست که توی آنها را پر کند تا دستش بحرکت افتد و قوت گیرد ولی همینکه شاگرد براه افتاد دفترهایی باو میدهند که در فوق هر صفحه يك خط سرمشق گراور شده و باید از روی آن تمام صفحه را پر کند .

دفترهای شاد روان عمادالکتاب نیز بر همین زمینه تهیه شده و عبارت است از سی و شش کتابچه که برای سی و شش ماه تحصیل از زمان ورود بکلاس سوم تا آخر کلاس ششم دبستان تألیف گردیده و باید مورد استفاده قرار گیرد .

هنگام نوشتن از همان آغاز باید شاگرد عادت‌های پیدا

کند که برای بهداشت و تندرستی وی ضروری است .

بهداشت
و مشق خط

کتابت و خط را از این تن را خمیده نگذارد و نه پهن کرده

است ، پس باید در نگاه‌داری بنیمه و حفظ چشم مراقبت مخصوص کرد ، هنگام نوشتن شاگرد باید راست بنشیند و خم نشود و سر خود را زیاد نزدیک کاغذ نبرد و همیشه سی سانتیمتر میان صفحه کاغذ و چشمانش فاصله باشد - قام را در میان انگشتان بگیرد ولی فشار ندهد - سر خود را پایین نیندازد و حتی الامکان بالاگیرد .

بدیهی است که بیشتر مردم فارسی را در روی دست و زانو مینویسند و لازمه این طرز نوشتن آنست که پاها را جمع کنند و بشکل مخصوصی بنشینند که مخالف با اصول بهداشت است. از طرف دیگر روی میز میتوان بخوبی فارسی را نوشت و کسانی که خوش نویسی را روی زانو آموخته اند در روی میز نیکو مینویسند. از این رو باید در این مسئله مطالعه کرد که اگر خط فارسی را روی میز تعلیم دهند آیا نتیجه ای را که از آموختن روی دست و زانو بدست میآید حاصل خواهند کرد یا نه. اگر نتیجه مثبت باشد باید نوشتن و تعلیم خط فارسی را موافق اصول بهداشت و زندگانی جدید کرد یعنی نوشتن خط خوب را روی میز یاد داد و همه را معتاد کرد روی میز بنویسند.

باید زنگ مشق خط را آموزگار چگونه صرف کند؟

درس
مشق خط
در دبستانها باید ساعت درس را تقسیم به سه قسمت کرد.
در قسمت اول قلم شاگردان را باید تراشید.

اگر شماره شاگردان بسیار و لازم باشد قلم همه آنها تراشیده شود این کار باید هنگام تنفس و پیس از ورود بکلاس انجام یابد. بدیهی است که شاگردان کلاسهای آخر دبستان و دوره اول دبیرستان باید قلم تراشیدن بدانند و قبل از وقت قلم خود را حاضر کنند: همینکه قلم شاگردان حاضر شد مشاق با معلم (در کلاس اول و دوم) در روی تخته سیاه سر مشق عهومی را میدهند سپس سر مشق خصوصی را که چاپ شده یا خود او نوشته توزیع میکنند. بقیه نگارنده تا زمانیکه سر مشق چاپ شده موجود نیست معلم باید هر سه هفته یا هر ماه سر مشقی روی قطعه بنویسد و هر شاگردی را یکی دهد و کوشش کند در این مدت سر مشق را تعلیم در آید

در قسمت دوم همینکه سرمشق خصوصی بشاگردان داده شد بدستور آموزگار همه آغاز بنوشتن میکنند. در این ضمن آموزگار در کلاس دور میزند و مراقبت میکند که شاگردان اولاً نکاتی که راجع به بهداشت گفته شد مراعات کنند و ثانیاً دسنور هائی که داده است بموقع عمل گذارند . اگر دید اشکالی برای برخی از دانش آموزان موجود است روی تخته سیاه توضیح میدهد و اشکالات را مرتفع میکند .

بالاخره قسمت سوم ساعت مشق خط صرف تعلیم بهربك از شاگردان میشود بدین ترتیب که آموزگار می نشیند و شاگردان يك يك سطری را که نوشته اند نزد او آورده تعلیم میگیرند . بدیهی است اگر شماره شاگرد زیاد باشد در هر زنگ چند تن از آنها را باید تعلیم داد . در دوره اول دبیرستان قسمت مهم وقت صرف تعلیم بافرااد شاگردان خواهد شد زیرا که در آنجا کمتر نیازمند بسر مشق عمومی هستند .

۳ - دستور زبان

یادآوری مهم

پیش از شرح دادن اصولی که باید در آموختن دستور زبان فارسی اتخاذ کرد یک نکته مهم را باید گوشزد نمود. اکثر نزدیک باتفاق معلمان ما تصور می کنند که دستور عبارتست از مجموعه قواعد و قوانینی که باید بحافظه شاگرد تحمیل کرد. شاید این تصور از اینجا ناشی شده باشد که فرض می کنند روز اول قوانینی برای تکلم اهل این کشور وضع شده سپس بر طبق آن آغاز بسخن گفتن کرده اند. از اینرو ایرانیان باید قواعد زبان فارسی را یادگیرند تا بتوانند فارسی را درست بگویند و درست بنویسند. حقیقت امر اینست که دستور زبان عبارت است از مجموعه قواعدی که با روش استقراء از زبان فارسی استخراج شده یعنی دانشمندان صرف و نحو در زبان فارسی دقت کرده انواع کلمات آن را سنجیده - تغییرانی را که بر کلمات عارض شده با هم مقایسه کرده از جزئی بکلی پی برده و بدین شیوه قوانینی بیرون کشیده اند. بنا بر این آموختن دستور را نباید بر تعلیم زبان مقدم دانست بلکه باید گذارد شاگرد قوه استدلالش بجائی رسد که بتواند از راه استقراء قانون پیدا کند آنگاه آغاز بتدریس نمود.

اعول کلی

در آموختن دستور بویژه تا سال سوم دبیرستان باید دو اصل را همواره رعایت کرد. اصل اول آنکه نباید بدون مقدمه قواعد زبان را برای شاگرد بیان کرد بلکه باید آنها را از زبان

فارسی بهمان قسم بیرون کشید که علمای صرف و نحو کرده اند . برای این کار معام ابتدا مثالی میزند و بعد وامیدارد شاگردان مثالهایی شبیه بآن بیاورند و روی تخته سیاه همه آنها را یک نفر بنویسد . آنگاه قاعده ای که در نظر دارد از مثالها بیرون میکشد و خود شاگردان را نیز وادار میکند آنرا با جمله و عبارت معین ادا کنند .

اصل دوم آنست که باید بقواعد مهم اکتفا کرد و کمتر از مستثنیات سخن گفت ولی در عوض باید تمرینات زیاد داد تا قواعد در خاطر شاگرد رسوخ پیدا کند .

همانطور که بر نامه رسمی هم معین کرده تا سال اول دبیرستان
تمرینات
 باید تمرینات کتبی و زبانی بشاگرد داد . تمرین همان اندازه
زبانی
 دستور را روشن و شیرین میکند که مثال درس عادی را
و قلمی
 دلپذیر و آسان میسازد . وقتی دانش آموز قواعد را فهمید
 تا اثر حرف معلم باقی است باید استفاده کرد و تمرین داد تا نیکو مرکوز
 ذهن او شود . البته بهتر است که تمرین اغلب زبانی باشد و گاهی کتبی
 تا وقت زیاد از شاگرد و معلم نگیرد .

درباره صرف افعال نخست باید از دادن تمرین دراز و یکنواخت
 که جز خستگی سود دیگر ندارد پرهیز کرد .
 دوم آنها را بصورت متنوع در آورد مثلاً بجای اینکه يك فعل را
 شاگرد در تمام وجوه صرف کند چند فعل داده شود که هر يك را در يك
 یا دو وجه صرف نماید .

سه دیگر آنکه باید افعال را با کلمات دیگری توأم کرد تا معنی پیدا
 کند مثلاً بجای خوردن باید غذا خوردن را بشاگرد تکلیف داد و بجای

خواندن، کاغذ خواندن را گفت .

چهارم جمله‌ای را که می‌دهند طوری درست شده باشد که قهراً شکلی را که در نظر است بفعل دهد مانند : دیروز سیب خوردم - هم اکنون مشق می‌نویسم - فردا گردش خواهیم رفت - باید درس را خوب باد بگیرم .

تجزیه کلمات و جمل نیز یکی از تمرینات بسیار مفید است . بنابر برنامه رسمی در سال ششم ابتدائی باید هر شاگرد کلمات را تجزیه کند یعنی انواع کلمه را از حیث اینکه اسم است یا فعل با صفت با چیز دیگر تشخیص دهد .

در نیمه دوم سال ششم جمله‌ها هم باید تجزیه شود - فاعل و مفعول معین و مقام هر کلمه در جمله مشخص گردد .

در کلاس دوم و سوم دبیرستان دیگر - راجت بتمرین مخصوص نیست . سن شاگرد بحدی است که از فهمیدن دستور بهره‌مند می‌شود و می‌توان تمرینات را در ضمن قرائت بعمل آورد . هنگام بیان و تفسیر قطعات منتخب باید دقت شاگرد را معطوف کرده تجزیه و ترکیب جمل و عبارات و تعیین قدر و مقام کلمات و تشخیص مبتدا و خبر و مانند آن .

۴ - املاء

اشکال

املاء فارسی

اشکالاتی که در املاء زبان فارسی موجود است از خود زبان نیست . قواعد زبان فارسی بسیار آسان است : دارای افعال بی قاعده نیست - مذکر و مؤنث ندارد - صفت با موصوف مطابقت نمیکند - کلمات بر حسب مقامی که در جمله پیدا میکند معرب نمیشود . فارسی همانطور که تلفظ میشود روی کاغذ میآید تنها اشکالی که در نوشتن زبان فارسی هست از الفبای تازی ناشی است . کثرت اشکال مختلفی که يك حرف پیدا میکند بر حسب اینکه در آغاز یا در میان یا در پایان کلمه واقع شده باشد - مانند بودن صورت بسیاری از حروف - کثرت نقطه برای امتیاز آنها - کثرت حروف متحد الصوت مابه دشواری املاء فارسی است . حروف ز ذ ض ظ ی اس ث ص که در فارسی همه يك صدا دارند تازیان هر کدام را با صوت معینی تلفظ میکنند و تکلیف شنونده معلوم است و میداند هر کلمه را با چه حرفی باید نوشت ولی در فارسی لغات عرب فراوانست و تا املاء آنها را از پیش ندانیم و با اشتقاق آنها را ندیده باشیم درست نوشتن آن مشکل مینماید .

علاوه بر اشکالات مذکور که مربوط بالفباست در مدارس ما (و کشور هایی که ما از آنها اقتباس کرده ایم) تمام مواد برنامه را نخست میآموزند سپس از شاگرد امتحان میکنند باستثنای املاء که بدون تدریس از محصل امتحان میشود و معلم هم انتظار دارد که املاء او درست باشد . البته این چشمه داشت بیجاست زیرا که بدون ایجاد تصویر کلمه در مخیله شاگرد نمیتوان توقع داشت آنرا از پیش خود بداند و درست بنویسد .

روش آموزش گوش و حرکت دست اقدام کرد. بنابر آزمایش ها و املاء پژوهش هایی که در امریکا کرده اند برای تعلیم املاء هر کلمه باید مراحل زیر را پیمود:

- ۱ - درست تلفظ کردن کلمه .
 - ۲ - بستن چشم و آهسته تلفظ کردن آن .
 - ۳ - باز کردن چشم و حصول اطمینان که کلمه درست تلفظ شده .
 - ۴ - بادقت نگاه کردن بکلمه .
 - ۵ - بستن چشم و بیاد آوردن املاء کلمه .
 - ۶ - باز کردن چشم و محقق کردن اینکه املاء را درست بیاد آورده اند .
 - تکرار کردن این مسأله در صورت خبط و خطا .
 - ۷ - نوشتن کلمه بدون مراجعه بکتاب . محقق نمودن درستی املاء از روی کتاب .
 - ۸ - تکرار کردن مرحله (۷) در صورت خبط و خطا .
- بدیهی است تشریح و تفصیل مراحل فوق بیش از عمل آن بطول می انجامد . بعلاوه بسیاری از کلمات هنگام خواندن در حافظه نقش میبندد و محتاج بتعقیب روش مذکور نیست ولی در هر حال باید آنرا برای کلمات مشکل بکاربرد و همیشه در نظر داشت که بدون آموختن املاء نمیشود انتظار درست نوشتن را داشت .

سود دیکته اگر بر طبق دستوری که داده میشود دیکته بگویند دارای فوائد متعدد است: بوسیله دیکته آموزگار میتواند

قوای شاگرد را اندازه بگیرد و میزان کار و زحمت وی را بسنجد .
 بوسیلهٔ دیکته املاء لغات در خاطر شاگرد مانند نقش در سنك ثابت و
 پایدار میگردد . فایده سوم اینست که دانش آموز را برای رفع احتیاج در
 زندگانی آماده میکند . چه بسا اتفاق میافتد که آدمی باید گفته های دیگران
 را بنویسد چون مذاکرات مجلس شورای ملی - خلاصه هایی که از درس
 باید برداشت - سخنرانی هایی که میشود - نامه هایی که باید برطبق دستور
 و دیکته رئیس اداره و تجارتخانه نوشت و مانند آن . بالاخره اگر متن
 دیکته را نیکو برگزیده باشند و از نویسندگان بزرگ و برطبق فهم
 شاگردان باشد قوهٔ تمیز و هوش آنان پرورش مییابد و دارای ذوق سلیم
 و سلیقهٔ دلپسند میشوند .

متن املاء در انتخاب متن املاء باید دقت کرد . متن املاء نسبت
 بهر کلاس تغییر میکند و باید متناسب با سن و فهم شاگرد
 باشد . در کلاسهای اول و دوم دبستانها ابتدا لغات تك تك گفته میشود
 سپس جمله های كوچك و ساده بدون اینکه این جمله ها حتماً از حیث
 معنی مربوط یکدیگر باشد . در این دو کلاس متن املاء را باید کمابیش
 متناسب با درس قرائت کنند تا آنجا که کلمات و جمل از کتاب درس
 گرفته میشود .

از کلاس سوم تا ششم متن املاء باید از حیث معنی کامل باشد و
 از حیث اشکال متوسط و از حیث موضوع متنوع و از حیث انشاء روان و
 روشن . مطالبی که در ضمن متن دیکته مندرج است باید دانش شاگرد
 را تکمیل کند و بنا بر این راجع باشد بمواد برنامه مانند اخلاق و علم اشیاء
 و تاریخ و جغرافیا و امثال آن . در دورهٔ اول دبیرستان باید کوشش کرد

شاگرد املاء لغاتی را بیاموزد که در ضمن کتابهای فارسی ممکن است بدان برخورد. در اینجا نیز متن املاء باید جامع و دارای قدر و مقام ادبی باشد و از اینرو از کتب نویسندگان و فصیحای بزرگ انتخاب گردد و نسبت بکلاسهای پنج و شش دبستان هم مفصلتر گفته شود.

اکنون با کمال تأسف باید یادآوری کرد که متن دیکته‌هایی که در مدارس و امتحانات می‌دهند عموماً مخالف با دستور فوق است. بطور کلی دیکته‌هایی که می‌گویند پر از لغات دشوار و دور از ذهن و مملو است از کلماتی که بندرت در کتابهای متداول دیده می‌شود. شاگرد از این نوع املاء منزجر می‌گردد و اساساً معنای متن را نمی‌فهمد تا از عهدۀ درست نوشتن کلمات آن برآید. برای احتراز از این نوع دیکته‌ها متن دیکته‌ای که در امتحان دوره اول دبیرستان پسران تهران داده شده در اینجا نقل می‌شود تا هم مقصود نگارنده روشن‌تر شود و هم معلمان با ذوق از انتخاب مانند آن خود داری کنند. اینک آن متن :

از کنار جیحون تا در اسفهان بل تا اقصای بخارا و آواران بختند و طایفه‌ای از جمله بلاد خوارزم و خراسان جز رسوم و اطالای فایم نگذاشته‌اند و از کافۀ ساکنان آن در ولایت بهشت آسا جز مشتی اطفال و عورات و بعضی صنایع و معترفه که بر یکدیگر زنده بخش کرده بودند و بر رسم عیبه تهنیت را بهماند خویش فرستاده زنده رها نکردند و عایدۀ عیش و فساد ایشان بسایر افالیم عالم عدوی کرد و از موانع رعد و برقسان اقطار و آفاق جهان در تشویش افتاد و علی‌الجملة آنچه درین فترت بروی اهل اسلام آمد در هیچ دولت برآید. هیچ ملت نشان نداده‌اند و مد این واقعه شنیع و باقعه فضیخ در هیچ تاریخ نیاورده و اگر چه در سنه‌ی عشرین اخلاف اینان از بیشتره مالک منقطع شده بود و این سوی آب يك دوسال از خوف قتل و اسیر آن سباع ضاریه ایمن گشته و مردم را بواسطه بعضی از فرزندان سلطان امید آتماشی بدید می‌آمد و رایحه آرتیاشی به‌شام می‌رسید و بارباری از کثرت نقاب احوال

عراق و تغلب خیال مراجعت تتار آبی خوش بگلر فرو میرفت و نفسی آسوده از سینه بر نیامد و بهیچوجه زلزله خوف و ولولۀ رعب آن فنل بی دریغ و غارت شعواء که از آن حرب قهر خدای بچند نوبت در چند شهر دیده بودم و مشاهده کرده از ضمیر گم نمیشد که يك دو کورت در دست بعضی از شجنگان ری افتاده بودم و ذل استخدام گماشتگان ایشان کشیده و از این جهة دل از جان شیرین سیر آمده و جان از زندگانی مسنلند متبرم شده چه بهیچ حال از آن شدت و محنت وجه خلاصی نمیدیدم و از آن اذیت و بایست مفر و محیصی نمیدانستم تا ناگاه بخت خفته بیدار گشت و طلوع کوکب سعدی از افق مطالعم روی نمود .

نتیجۀ دادن این نوع دیکته‌ها علاوه بر خستگی و انزجار خاطر اینست که شاگرد تصور میکند تمام توجه را باید بکلمات عربی مشکل معطوف دارد و از یاد گرفتن زبان رایج غفلت میورزد . خانمی که در امتحان شش سالۀ ابتدائی کامیاب و برگرفتن گواهی نامۀ دولتی نایل شده نامه ای نوشته بود که این سه سطر برای نمونه از آن نقل میشود تا ببینید انتخاب متن چه اهمیتی دارد و چقدر باید در آن دقت کرد :

«... دیشب فتحلی خان در خوانۀ ما بود مدت‌ها راجع بمسافرة شما صحبت شد در این بین آقا جانم وارد شدن و صحبت ما را بهم زدن و گفتن بشته سرمردم نه باید غیبت کرد من هم با آقا جانم موافق‌ام که غیبت مذموم است ولی همه این عقیده را ندارند . . .»

در توره اول دبیرستان چون متن دیکته از حیث مطالب و معنی کامل و جامع است معلم آن را (که قبلاً حاضر کرده) بصدای بلند میخواند و شاگردان گوش میدهند تا از موضوع آگاه شوند و مقصود نویسنده را بفهمند . سپس آغاز میکند باملاء کردن بدین ترتیب که هر جمله را میخواند و چندان درنگ میکند

طرز املاء
کردن

که شاگردان بنویسند و ضمناً يك يا دوبار آن جمله را تکرار میکند . در صورتیکه جمله دراز باشد بر حسب معنی آنرا تقسیم بچند قسمت میکنند و هر قسمت را مانند يك جمله کامل میگویند . وقتی تمام متن املاء شد مجدداً از آغاز تا پایان باید آن را بدون شتاب زدگی خواند تا اگر شاگردی بخطا رفته باشد صحیح کند یا کلمه ای را انداخته باشد بنویسد . همینکه این کار نیز انجام یافت باید سؤالات کتبی مختصری کرد مانند نوشتن معانی حقیقی یا مجازی بعضی از لغات مشکل متن و توضیح اشتقاق بعضی از لغات عربی و شمردن متناقضاتی که از ماده معنی بوجود آمده است و تجزیه یکی از جمل . بالاخره بر حسب موقع و اقتضا باید مدتی وقت معین کرد تا شاگردان در زیر متن املاء جواب بنویسند .

در دبستانها باید يك نکته مهم را درم نظر داشت و همواره به معلمان یادآوری کرد و آن این که غرض از املاء کردن یاد دادن املائی کلمات و راهنمایی شاگرد است بدرست نوشتن . از اینرو (مانند بعضی از آموزگاران) نباید تصور کرد که بایستی عمداً شاگرد را بغلط انداخت و بعد غلط او را تصحیح کرد یا کلماتی در متن دیسکته گنجانید که شاگرد از نوشتن آن ناتوان باشد و از روی حدسی و اتفاق چیزی بنویسد . باید از روز اول نگذاشت دست شاگرد به نادرست نوشتن و چشمش به نادرست دیدن آشنا شود . بالاخره باید دانش آموز متن را بفهمد سپس بنویسد و گرنه فایده ای عاید نخواهد شد . تمام مدتی را که شاگرد در دبستان بسر میرد باید ترتیبی داد که کلمات و لغات را با املاء درست به ذهن سپارد تا اگر روزی حافظه اش در املاء لغتی تردید کرد عادت چشم و حرکات دست مدد دهند و وی را از درماندگی رهائی بخشند . برای رسیدن

بدین منظور روش آموختن املاء را که در صفحه ۳۳۹ تشریح شد در این جا باید بکار برد .

در کلاس اول و دوم و سوم آموزگار لغاتی را که می خواهد املاء کند ابتدا برای شاگردان بالهجه روشن تلفظ مینماید - تفسیر و معنی میکند - اگر زیاد دشوار باشد روی تخته سیاه می نویسد سپس پاك میکند و و امیدارد بنویسند . جمل ساده را هم در صورتیکه احتیاج بتوضیح داشته باشد پیش از املاء کردن باید برای شاگرد بیان کرد و بعد کلمه کلمه واداشت بنویسد . حتی الامکان این کلمات و جمل را باید از روی کتاب قرائت برگزید تا نزدیک بفهم شاگرد باشد و قبل از نوشتن آن را دیده و پس از نوشتن دیکته محلی برای مراجعه داشته باشد .

از کلاس چهارم تا ششم پیش از دیکته گفتن آموزگار باید متن را برای کودک کاملاً بخواند و اگر لغات غیر عادی مشکل در آن بود یا بعضی از جمله ها پیچیده و نارسامی نمود بیان کند سپس جمله بجمله آن را املاء کند .

تصحیح املاء اگر دیکته را بترتیبی بگویند که در بالا تشریح شد تصحیح آن بسیار آسانست . در دوره اول دبیرستان باید اکتفا کرد بلغاتی که دبیر حدس میزند شاگردان غلط نوشته باشند - آنهم بدین ترتیب که هر يك از آنان بنوبه لغات دشوار دویا سه جمله را بر حسب اشاره دبیر هجی کنند و خود نیز در روی برگ یا دفتر تصحیح نمایند . هنگامی که شاگردان مشغول تصحیح هستند دبیر دور میزند و برگ ها را ملاحظه میکند که نیکو نوشته و نظافت را رعایت نموده باشند . در سه کلاس آخر دبستان آموزگار دستور میدهد يك یا دو تن

از شاگردان متن دیکته را روی تخته با خط جلی بنویسند تا دیگران از روی آن دفتر یا برگ خود را تصحیح کنند . در کلاس اول و دوم و سوم باید تا آنجا که مقدور است برگ هر شاگرد را جدا گانه تصحیح کرد تا بتوان بدقت عدۀ دندانها را ملاحظه نمود . در این سه کلاس برای شاگرد غیر ممکن است از روی تخته سیاه اغلاط خویش را تصحیح کند بویژه تشخیص شماره دندانها از دور برایش بسی دشوار خواهد بود. در گذاشتن نقطه و رعایت رسم الخط فارسی شاگرد ممکن است غفلت کند و اگر آموزگار برگ هر يك را جدا گانه ننهد و تصحیح فردی نکند از ابتدا دانش آموز عادت نامطلوبی را دارا خواهد شد که ترك آن دشوار خواهد بود . هنگام تصحیح شاگردان باید دفترها را روی میز گذارند تا معلم از پهلوی آن بگذرد و ببیند که دستورهای او را راجع به نیکوئی خط و گذاشتن حاشیه و پاکیزگی برگ و نوشتن مطلب تازه از سر سطر رعایت کرده باشند . هر گاه شماره شاگرد زیاد باشد و آموزگار نتواند برگهای همه را هر بار رسیدگی کند باید بدیدن نوشته چند تن در هر درس اکتفا کند .

وقتی که املاء و تصحیح بنحوی که گفته شد انجام گیرد دانش آموزان باید طوری استفاده کنند که غلطها و خطاها در آینده تکرار نشود . اگر این نتیجه از هر درس املاء بدست آید منظور حاصل شده است و گرنه وقت را بیهوده صرف کرده اند .

۵ - حفظی

درب‌نامه دبستان که در دیماه ۱۳۱۹ برای پسران و دختران بتصویب شورای عالی فرهنگ رسیده (۱) خوشبختانه مقرر شده است که از همان کلاس اول ابتدائی بعضی از قطعات منظوم و ساده را به حافظه کودک بسپارند . چرا ؟

زیرا که وقتی شاگرد اشعار یا قطعات منشور استادان زبان را از بر کرد اولاً هر بار عده‌ای لغات و اصطلاحات در حافظه خود انداخته میکند و نگاه میدارد . ثانیاً محل حقیقی استعمال لغات و اصطلاحات را یاد میگیرد . ثالثاً در انشاء و سبک تحریر و طرز سخنگوئی ذوق سلیم پیدا میکند . رابعاً از ادراک مطالب و فرا گرفتن نکاتی که فصحا در ضمن قطعات خود گنجانیده‌اند قوه متخیله و عواطف او پرورش می‌یابد و حافظه‌اش ورزیده و قوی میگردد .

مرحوم پرفسور برون مستشرق شهر انگلیسی در ضمن سخنرانی که در فوریه ۱۹۱۸ در فرهنگستان بریتانیای کبیر راجع بایران کرده گفته

(۱) هنگامی که این سطرور زیر چاپ می‌رود (مهر ۱۳۲۸) وزارت فرهنگ به قول مطالبه در تغییر برنامه مدارس است . گرچه این مطالبه به‌طور نگراننده در ۱۳۲۲ آغاز شده و در ۱۳۲۳ و ۱۳۲۴ نه‌بالت گردیده و حتی در چاپ چهارم این کتاب (صفحه ۲۳۲) بدان اشاره شده و در ۱۳۲۶ نیز تالیف گردیده و منتهای نتیجه مطالعات صورت قطعی پیدا نکرده است . تنها کاری که شده اینست که شورای عالی فرهنگ در جلسه ۶۹۹ و در ۲۶ شهریور ۱۳۲۸ کلیات برنامه جدیدی برای چهار کلاس ابتدائی را تصویب کرده و قرار است در آینده نزدیک مواد تفصیلی برنامه مذکور را مطرح کنند سپس به تجدیدنظر در سایر برنامه‌ها بپردازد . از اینرو در این چاپ از برنامه‌هایی که اکنون مهول و مجری است گفتگو بمیان آمده و باید یاد آوری نمود که اصول و روشی که برای آموزش و پرورش ذکر شده در هر حال پایدار و به‌وقت و اعتبار خود باقی است .

است : « ... حتی چارباداران بی سواد راههای دراز و حزب آور را بوسیله خواندن اشعار حافظ کسوتاه می نمایند و اندوه را بدان طریق از خاطر خود میزدایند و ابن خود دلیل بزرگی است بر نفوذی که حافظ در دل هموطنان خویش دارد و نیز همین این مسأله است که چگونه ایرانیان امروزی حتی مردم بی سواد با کلمات و اصطلاحات و جمل مربوط و ادبی گفتگو میکنند و بچه عات موجب حظ و لذت شنونده میشوند (۱) ... »

خودتان در زندگی روزانه چه اندازه محظوظ میشوید از صحبت با اشخاصی که اشعار و قطعات نویسندگان بزرگ را بیاد دارند و هر جا بمناسبت ، ییتی یاغزلی را میخوانند ؟ چقدر نوشته های آنان داپذیر و شیرین است و آدمی از خواندن آن بهره و لذت میبرد !

انتخاب
حفظی

قطعاتی که برای حفظ کردن برمیگزینید از حیث موضوع و شیوه بیان باید حقیقه عالی و نیکو و قابل سپردن بحافظه باشد . مطمئن ترین وسیله برای رسیدن بدین مقصود آنست که قطعات را از دیوانهای فصیحی درجه اول و شعرای بزرگ انتخاب کنید زیرا که تنها آثار آنان شایسته از بر کردن است .

از این رو اگر قطعه نغزی پیدا کردید که مثلاً جمله ای دور از فهم شاگرد داشت برای آن يك جمله نباید از قطعه مذکور چشم پوشید . در دوره اول دبیرستان قطعات حفظی باید تنها از استادان درجه اول باشد مانند فردوسی و نظامی و سعدی و حافظ و خاقانی و مولوی .

در دبستان بوبژه از کلاس نخست تا چهارم باید بیشتر قطعات منظوم بشاگرد داد زیرا که خردسالان شعر را بواسطه موزون بودن بیشتر دوست

دارند از بر کنند و آسان تر و زودتر هم یاد میگیرند ولی در کلاس ۵ و ۶ قطعات منشور هم باید برگزید . در انتخاب قطعات حفظی باید دو نکته را همواره در نظر داشت یکی اینکه از حیث معنی و از حیث موضوع و از لحاظ شیوه نگارش متنوع باشد . دیگر اینکه نسبت بسن شاگرد و قوه حافظه اش دراز نباشد . طول قطعه باید حد اکثر چنان باشد که بتوان سه بار هر باریک سوم آن را بشاگرد داد بدین سان در کلاس سوم دبیرستان که دانش آموز می تواند پانزده شانزده بیت از بر کند نباید قطعه ای داد که زیاده تر از پنجاه سطر باشد . حفظ قطعات بزرگ موجب خستگی شاگرد میشود و باید حتی الامکان از انتخاب آن دوری جست . برای اینکه رعایت تنوع و نیکوئی در قطعات حفظی بشود و معلم از این حیث آزادی کامل داشته باشد باید در آغاز هر سال تحصیلی قطعات حفظی هر کلاس را برگزید و نمرة ترتیب آن را نیز از همان وقت معین نمود .

در آموزشگاه ها با کمال تأسف دیده میشود قطعه ای را که شاگرد اصلاً نفهمیده بر حسب دستور معلم باید از حفظ کند . البته این ترتیب وی را دچار عذاب الیم میکند و از حفظی بیزار میسازد . تا قطعه را دانش آموز کاملاً درک نکرده باشد نباید توقع داشت از بر کند . اگر شاگرد پی به معنای قطعه ای برد و لغاتش را دانست بآسانی بحافظه میسپارد و بندرت فراموش میکند چگونه باید قطعات حفظی را بیان کرد ؟

— بهمان شیوه که قرائت با توجه بمعنی و فهم مقصود انجام میشود . آموزگار باید بدواً بصدای بلند و با کمال بلاغت قطعه را برای شاگرد بخواند سپس طرز تلفیق جمله ها را خاطر نشان کند و مطلب اساسی

آن را بنظر آنها جلوه گر سازد و نظم و ترتیب افکار نویسنده را تشریح کند. در کلاسهای دبیرستان چون حفظی ممکن است بخشی از قطعه طولانی و تمام آنرا شاگرد ندیده باشد. دبیر باید حفظی را بمابقی قطعه مربوط سازد. اگر بدینسان تمامی ترکیب قطعه برای شاگرد روشن شود بدان ماند که نصف زحمت حفظ کردن را کشیده باشد. آنگاه باید استعاره ها و اصطلاحات دشوار را بیان کرد و همینکه این دو قسمت انجام یافت باید از نوقطه را با رعایت نکات بلاغت و فصاحت شمرده و بلند خواند.

در کلاسهای اول دبستان چون مقدار حفظی کم است و سواد کودکان ناکافی آموزگار باید پس از توضیح و تشریح حفظی چند بار آن را بمعدای بلند بخواند و وادار کند شاگردان نیز با هم بخوانند تا تقریباً در کلاس قطعه را بیاد سپارند.

هنگام پس گرفتن حفظی باید مراقبت کرد که دانش آموز طرز پس گرفتن فصیح و بلیغ بخواند یعنی بر تیزی که هر کس از شنیدن آن مطلب را کاملاً بفهمد و دارای همان عقیده و احساساتی بشود که نویسنده در نظر داشته است. در وقت پس گرفتن شاگرد نباید آهسته و شمرده واژه ها را ادا کند. لهجه محلی مانند لهجه کاشانی و یزدی نداشته باشد. کلمات را جویده نگوید. سَناب نکند. . . .

۶ - مشاعره

مشاعره عبارت است از ذکر کردن شعری که نخستین حرف آن با آخرین حرف شعری که دیگری بگوید یکی باشد.

اگر مثلاً این شعر را کسی گوید:

بنام خداوند جان و خرد که زین برتر اندیشه برنگذرد

طرف او باید شعری بیاورد که آغازش با دال باشد مانند:

دوست آن باشد که گیرد دست دوست

در پریشان حالی و در ماندگی

شخص اول شعری را که حالا خواهد گفت باید با یا شروع شود مانند:

یا مکن با پیلسانان دوستی یا بناکن خانه‌ای در خوردیل

و همچنین ...

در برنامه رسمی سخنی از مشاعره در میان نیست ولی مشاعره مراجع و

تجدید نظر در اشعاری است که شاگرد از بر کرده و حائز فواید بسیار میباشد.

مشاعره میان شاگردان تولید همچشمی و هریک از آنان را وادار میکند اشعاری

که از بر کرده همیشه حاضر داشته باشد و شاید اشعار دیگری نیز علاوه بر دروس

حفظی به خاطر سپارد. سومین سود مشاعره آنست که دانش آموز را چالاک

وزرنگ میکند زیرا برای پیدا کردن جواب بایستی میان اشعاری که در حافظه

دارد با کمال تندی کاوش و شعر مطلوب را پیدا نماید.

بالاخره مشاعره تفریح ادبی دلپذیری است که شاگرد از آن لذت

میرد و بدون خستگی فواید بسیار عایدش میدارد.

بدیهی است که شاگردان کلاسهای اول دبستان از این تفریح

ادبی چندان بهره‌مند نمیشوند و آنقدر نیز شعر از بر ندارند

که با آن مشاعره توانند کرد. از این رو مشاعره را باید

طراز
مشاعره

ویژه شاگردان کلاس ۴ و ۵ و ۶ ابتدائی و دوره اول دبیرستان نمود. از طرف دیگر برای اینکه ارزش آن کم نشود و وقت زیادی هم از شاگرد نگیرد ماهی یکبار کافی است.

در هر ماه یکی از زنگهای حفظی را معلم تخصیص بمشاعره میدهد بدین ترتیب که خود وی داور میشود و شاگردان بنوبه دو بدو مشاعره میکنند و دیگران گوش میدهند و نتیجه را که عبارت باشد از غلبه یکی بر دیگری اعلام میکند. ترتیب دیگر اینست که تمام شاگردان را بدو دسته تقسیم کند و آنها باهم مشاعره کنند بطوری که اگر فردی از یک دسته و مانند دیگر همدرسان آن دسنة باو کماک نمایند. این روش علاوه بر محاسنی که در فوق ذکر شد کلاس را کاملاً پر ولوله و با روح و حس همکاری دانش آموزان را زیاد میکند و آنها را بدستکاری و معاضدن معتاد میسازد. بدیهی است معلم باید مراقب باشد که شاگردان هنگام مشاعره آهسته و شمرده و با بلاغت اشعار را بخوانند.

۷ - سخنگوئی

در برنامه رسمی دبستان بدین عنوان چیزی منظور نیست . البته درس قرائت بشاگرد یاد میدهد که فارسی را بفهمد و احساس کند و لسی این اندازه کافی نیست . تحصیل زبان فارسی باید موجب شود که شاگرد فارسی را نیکو گوید و نیکو نویسد بدون اینکه دیگران پیوسته همراه وی باشند و باوسخن گفتن و نوشتن را آموزند . از این رو باید باندازه کافی لغات فارسی و عربی متعارف را بدو آموخت و معنای حقیقی آنها را بیان کرد و واداشت در ضمن جمل آنها را بکار برد سپس رفته رفته روی کاغذ آورد . در کلاس اول باید لغاتی را که راجع بزندگانی عادی است و دلالت بر اشیائی میکند که شاگرد هر روز می بیند دسته دسته کرد مانند لغاتی که مربوط است باثاثیه کلاس و لباس دانش آموز و اندام آدمی و کوچه و درخت و همین که معانی درست آنها را یاد گرفت در جمله های کوچک ساده استعمال کند .

در کلاس دوم و سوم سخن گفتن و تکلم را باید بوسیله پرسش از درس خوانده شده آموخت مثلاً معلم وادارد مدلول جمله ای را که شاگرد در کتاب دیده بزبان خود تکرار کند یا مطلب داستان کوچکی که خوانده از خارج بگوید یا پرسشهایی که آموزگار راجع بداستان میکند جواب دهد . جوابهایی که شاگرد میدهد باید تمام جمله های کامل و درست باشد و درست نیز تلفظ شود .

از کلاس چهارم بیلا سخنگوئی جزء قرائت فارسی قهرآگنجهیده شده وبعلاوه انشاء همان سخنگوئی است که روی کاغذ میآید .

۸ - انشاء

اهمیت انشاء در برنامه رسمی از کلاس سوم دبستان به بالا در ضمن فارسی انشاء منظور گردیده و باندازه ای این ماده در پرورش شاگرد مؤثر است که جادارد معلم نهایت اهمیت را بدان دهد . تا سال ۱۲۹۷ چندان که شایسته است بدین رشته اعتنا نمیشد و تنها در کلاس پنجم و ششم ابتدائی بجهت حاضر کردن شاگرد برای امتحان گواهی نامه ابتدائی نامه نویسی ناقصی بدو میآموختند . نگارنده در آن تاریخ بازرس مدارس بود و خشنود است که در این قسمت اقداماتش مؤثر شد و مدیران و معلمان از آن بیعد بدین موضوع تا اندازه ای توجه کرده اند . انشاء علاوه بر اینکه پیوسته در زندگانی مورد نیاز است فواید مهمی دارد که بایستی در اینجا یاد آور شد تا باندازه شایان با اهمیت آن پی ببرند . نخست آنکه موجب دقت شاگرد میشود و او را وادار میکند که بگرداگرد خود با نظر دقیق و ژرف بنگرد تا بتواند موضوعی را که باو داده اند نیکو پیروراند . دوم آنکه موجب پرورش قوای روحی دانش آموز میشود زیرا برای انشاء کردن شاگرد باید فکر کند و حافظه و منخیله و تمیز خود را بکار اندازد . سه دیگر آنکه موجب بسط اراده و ابتکار شاگرد میشود : شاگرد پس از اینکه از جانب آموزگار راهنمایی شد باید بخودی خود اندیشه کند و اندیشه ها و احساسات خود را به تنهایی تحت نظم آورد و از خود اظهار عقیده کند و مستقلاً آنها را به نحوی که صلاح

میداند برشته تحریر در آورد • چهارمین سود آنکه انشاء وسیله بسیار عالی است برای اندازه گرفتن قوای شاگرد و میزان زحماتی که کشیده است زیرا که هنگام نوشتن انشاء و بروراندن موضوع تمام قوای فکری شاگرد بکار می افتد و نتیجه تمام آن کار روی کاغذ می آید و از آن رو می توان اندازه استعداد و کوشش او را سنجید •

در کشورها هنوز می بندارند موضوع انشاء منحصر است
موضوع
انشاء
 بنامه نویسی • این عیب بویژه در دبستانها دیده میشود زیرا که از بدو تاسیس امتحان شش ساله ابتدائی تا این اواخر بدو طلبان تنها تکلیف می کردند که نامه بنویسند و معلمان نیز بشاگردان تنها نامه نگاری میآموختند •

موضوع انشاء بی شمار است • نکته ای که باید پیوسته رعایت کرد اینست که در هر کلاس موضوع باید بر طبق فهم شاگرد و متناسب با نیروی او باشد •

دردوره اول دبیرستان موضوع باید بیشتر قوای متخیله و همیژه شاگرد را بکار اندازد و بنابراین ممکن است از این قید باشد :

نشر کردن قطعات منظومی که شاگرد در ضمن قرائت دیده است -
 بیان اشعار شاهکاری که حاوی نکات اخلاقی است - شرح مناظر زیبا یا دل انگیزی که شخصاً دیده است - اظهار عقیده راجع بفصل های سال و کارها و مردمان تاریخی و حوادث بزرگ جهان •••

در کلاس پنجم و ششم دبستانها بیشتر باید پرداخت بشرح گردشهایی که شاگردان کرده اند و نقل داستانی که آموزگار در سر درس گفته است

و نامه های مربوط بخريد و فروش و دادخواست و درخواست و كفايت
 های راجع بكارهای خانوادگی و تفسير و تبیین پند و امثال آسان فارسی
 و شرح آثار طبیعی مانند طوفان و بالا آمدن و فرورفتن آفتاب و رنگین
 كمان (قوس و قزح) و نظایر اینها .

در كلاس ۳ و ۴ انشاء باید چشم و گوش شاگرد را باز كند بنا بر
 این موضوعهایی كه داده میشود باید وی را بمشاهده و نگریستن و سنجیدن
 و كوش كردن وادار كند چون شرح اوضاعی كه شاگرد هر روز میبیند
 مانند وصف خیابان و كوچه و اطاق درس و آموزشگاه و نقل اتفاقاتی كه
 در شهر روی داده و شاگردان دیده و شنیده اند و توصیف افزار و آلات
 و ادوات و اسبابهاییكه در زندگی روزگزار بكار میبرند و جانوران اهلی
 كه روزانه بچشم خود می بینند و مانند آن .

نكته ایكه در طرز دادن موضوع باید متذكر شد اینستكه مانند اكثر
 معلمان فعلی نباید موضوع را بطور ناقص بشاگرد داد بلکه باید با
 جمله كامل و روشن آنرا گفت و وادار كرد شاگرد عین آنرا در
 صدر ورقه انشاء بنویسد و حدود آنرا در انشاء خود كاملاً رعایت كند
 مثلاً نباید گفت موضوع انشاء عبارتست از :

یا	راستگویی
یا	باران
یا	اطاعت از پدر و مادر

بلكه باید جمله هایی مانند جمل ذیل داد :

فوايد راستگویی را بنویسید .

چرا اسان باید راستگو باشد ؟

بك روز بارانی را شرح دهید

باران چه فوایدی برای انسان دارد ؟
 چرا ما باید نسبت پدر و مادر فرمانبردار باشیم ؟
 اطاعت از پدر و مادر موجب رستگاری و سعادت‌مندی است .

در غیر این صورت حدی برای انشاء طفل معین نشده و وی بلا تکلیف
 و مانند کسی است که در بیابانی وسیع حیرت زده و گم گشته باشد و نتواند
 وظیفه ای که بدو محول شده بخوبی انجام دهد .

در دبستانها و دوره اول دبیرستان نباید موضوع را بشاگرد
 داد که هر طور بنظرش میرسد پیرو راند بلکه باید او را
 در این کار راهنمایی کرد . در دبستانها در درس انشاء
 پیوسته آموزگار باید شاگرد را رهبری کند ولی در دبیرستان ها اینکار
 باید گاهگاهی صورت گیرد .

راهنمایی
 شاگرد

بشاگرد باید گفت که برای پیرو راندن موضوع چهار کار باید کرد :
 نخست باید حواس را جمع کرد و موضوع را خوب خواند و اندیشه
 کرد . دو دیگر آنکه مطالب و نکاتی که بخاطر رسید روی کاغذ یادداشت
 کرد . سوم آنکه یاد داشتها را تحت نظم در آورد و برای انشاء طرح
 معینی ریخت . چهارم آن افکار را بقلب لفظ در آورد و جمل درست و
 رسا برای ادای آنها پیدا کرد و نوشت .

برای اینکار معلم وقتی موضوع انشاء را داد دوسه دقیقه باید بدانش
 آموزان مهجال دهد که فکر کنند سپس بوسیله پرسش و ا دارد چیزهایی
 که بخاطر شان میرسد بگویند و یکی از آنان بهمان ترتیبی که افکار پیدا
 می شود روی تخته سیاه بنویسد . در این موقع باید افکار پریشان را منظم ساخت :
 معلم کجرا بدست گرفته شباهت و وحدت افکار و روابطی را که بین آنهاست

خاطر نشان میکند و از این راه آنها را طبقه‌بندی مینماید و برای اینکه بهتر افکار متشابه را تشخیص دهند رقمی موقتاً در مقابل آنها میگذارد. برای پیدا کردن جمله‌ها نهادر کلاس سوم و چهارم باید شاگردان را هدایت کرد آنهم بدین ترتیب که آموزگار و امیدارد چندتن از کودکان افکاری را که منظم کرده‌اند شفاهاً بیرورانند بعد آنان را آزاد میگذارد که در حضور او یا در خانه جمله و عبارتهایی که در کلاس گفته شده یا مانند آنها را در دفتر بنویسند.

بدیهی است هر اندازه شاگرد بکلاس بالاتر رود کمتر باید او را راهنمایی کرد. در دوره اول دبیرستان هرگاه موضوع انشاء دشوار باشد دبیر باید بوسیله گفت و شنود موجب پیدایش افکار و روشن شدن مطلب شود و مابقی کار را بعهده دانش آموزان و گذار نماید تا در خانه انجام دهند. چندان که راهنمایی شاگرد در کلاسهای پائین سودمند است در کلاسهای بالا اگر بیشتر از حدی باشد که گفته شد زیان دارد چه شاگرد را معتاد میسازد که از خود دارای فکر نباشد و زحمت فکر کردن و مرتب کردن افکار و انشاء و عبارات را بخود ندهد.

تصحیح انشاء تصحیح انشاء را معلم باید در منزل کند. اغلاط را در حاشیه باید نوشت و درباره انشاء هر شاگرد ملاحظاتی که هست مختصراً در یک سطر یاد آور شد و نمره داد. ولی تصحیح فوری کافی نیست. در ابتدای درس انشاء باید تصحیح جمعی هم کرد: معلم نفیصه‌ها و خطاهایی که در تمام یا اغلب برکها دیده بر یادداشت برداشته در روی تخته سیاه اعلان و تصحیح میکند سپس برکها را یکی یکی رد میکند و دانش آموزانی که سزاوار آفرین هستند در ضمن گفتن نمره آنها گوشزد

میکنند . همینکه برگها بدست شاگردان رسید معلم وامیدارد اغلاط
خصوصی خود را بادقت ببینند و بفهمند . اگر وقت باقی ماند هر يك را
بنوبه نزد خود بخواند تا پس از ملاحظه اگر اشکالی در فهمیدن غلط خود
دارند رفع کنند .

دردوره اول دبیرستان قسمت اخیر سخت سودمند است و چقدر
بجاست که بهترین انشاء را در کلاس بخوانند تا هم مایه تشویق نویسنده
شود و هم کسانی که تکلیف خود را نیکو انجام نداده اند یاد گیرند .

فصل سوم

روش آموختن ریاضی

نگارنده روش آموختن حساب و هندسه را به تفصیل در کتاب جداگانه (۱) نوشته و بچاپ رسانده است . برای اینکه کتاب فعلی ناقص نبوده روش آموختن مواد مهم را حاوی باشد این فصل مختصر و موجز در اینجا گذارده شد . کسانی که مایل باطلاعات بیشتر هستند ممکن است بکتاب مذکور رجوع نمایند .

اهمیت ریاضی بویژه در دبستان و دوره اول دبیرستان
باندازه ای روشن است که نیاز بسط و مقال نیست . آدمی
ممکن است سواد نداننده باشد و مع ذلک بشکلی زندگانی
خود را بگذراند چنانکه اکثر هموطنان ما در اینحال هستند ولی اگر کسی
تواند حساب بکند - اگر کاسب نتواند حساب خرید و فروش خود را
نگاهدارد - اگر کشاورز نتواند بفهمد از کشت خود چه اندازه سود برده
زندگانی بر او بسیار تلخ خواهد گذشت . انسان از هر طبقه باشد هر روز
و هر ساعت احتیاج به حساب دارد و در صورتیکه دو درجه جهل و یک دوره
مختصر هندسه بدانند کارهای عادی خود را اداره کرده و کمتر اتفاق می افتد
که بدیگری نیازمند باشد .

فواید معنوی ریاضی و نتیجه ای که از آموختن آن عاید میشود
کمتر از سود عملی آن نیست . از لحاظ پرورش قوای روحی ریاضی یکی
از مهمترین رشته های درس است زیرا شاگرد را مجبور بتفکر میکند -

(۱) اصول تدریس حساب و حل مسائل فکری - چاپ تهران (۱۳۰۲ خورشیدی)

حواس او را بویژه هنگام حل مسائل جمع میکند و تمرکز میدهد و بالاتر از همه دائماً او را وادار باقائمهٔ برهان و استدلال میسازد. تمام تکالیفی که شاگرد در آموزشگاه انجام میدهد باستثناء تکالیف ریاضی میزان و مقیاسی برای تشخیص صحت و سقم آن بطور قطع موجود نیست بلکه شاگرد بطور تقریب تصور میکند فلان تکلیف خوبست یا متوسط ولی در تکالیف ریاضی قضیه کاملاً روشن است و محصل میداند جواب مسئله درست است یا نه. این نوع تکالیف شاگرد را بتدقیق و صحت فکر عادت میدهد و این عادت برای تمام زندگانی او نعمت بزرگی خواهد بود.

دو اصل مهم پیش از تشریح روش تدریس باید دو اصل مهم را یاد آور شد. نخست آنکه شاگرد در صورتی مطلب را میفهمد و فرا میگیرد که از روی دقت و فرصت و با آسودگی خاطر آن را یاد گرفته باشد. اگر دروس ریاضی را بتندی بخوانید و بشاگرد یاد دهید و بجای اینکه برنامه را در یک سال تدریس کنید تمام آن را مثلاً در سه ماه بیاموزید بنتیجهٔ مطلوب نمیرسید و شاگردان دروس را فرا نمیگیرند. بنابراین در آموختن ریاضی نباید شتاب کرد بلکه باید گذارد فاصلهٔ کافی میان دو درس موجود باشد تا بوسیلهٔ تمرین و حل مسأله آن درس مرکوز ذهن شود.

اصل دوم آنست که در تدریس حساب نباید تصور کرد که هر مبحث را باید پس از تدریس و تکمیل مبحث ماقبل آموخت یعنی مثلاً جمع را وقتی یاد داد که عدد نویسی کامل تعلیم شده باشد یا تقسیم را هنگامی آموخت که جمع و تفریق و ضرب را تمامی درس داده باشند. عقیدهٔ نگارنده اینست که در حدود برنامهٔ هر کلاس میتوان بدون تکمیل یک مبحث از

مبحث دیگر سخن گفت . وقتی مثلاً در کلاس سوم شاگرد می تواند شماره کند و بطور مختصر از عهده چهار عمل اصلی صحاح بر آید بسیار آسان خواهد بود که مقیاسات ابران بطور مجمل آموخته شود تا تمرینات و اعمال درباره مطالب واقعی باشد نه در خصوص اعداد مطلق . بعبارت دیگر مقصود اینست که يك بار بطور اختصار برنامه سالانه را بیاموزند تا مسائلی که داده میشود در باب تمام برنامه باشد سپس بتفصیل از نو تدریس کنند .

روش آموختن

قسمت دشوار آموزش حساب در نخستین کلاسهای دبستان است . هر چه شاگرد بزرگتر شود وقوه اقامه برهان وی قویتر گردد آموختن ریاضی آسانتر میشود .

در سال اول باید در آغاز شماره را زبانی بگوید کلاس
در کلاس اول آموخت و برای این کار باید اشیاء يك جور چون نخود
دبستان و لوبیا و بادام بدست آنان داد تا بشمارند . بعضی اوقات

چوب را بشکل چوب کبریت می تراشند و برای اینکه بچه بتواند يك عشره را تصور کند آموزگار باید از آن چوبها ده تارا با ریسمان ببندد سپس آنها را باز کند و بطفل بگوید بشمار آنگاه چوبها را از نو باهم ببندد و بگوید این يك عشره است . وقتی ده تا از این دسته ها را پهلوی هم گذارد و با ریسمان بست باید بگوید این يك مائه است و برای اینکه خوب بفهمد در يك مائه ده عشره موجود است باید مجدداً ریسمان را باز کند و بطفل بدهد تا وی از نو بشمارد . این اعمال باید مدتها طول کشد و هر شاگرد

جدا گانه این چوبهارا باز کند و ببندد . در سال اول طفل باید اولاً اشیاء يك جور را شخصاً بآدمت خود باز کند و ببندد و با چشم خود ببیند که دیگر شاگردان کلاس آنها را بشمارند . ثانیاً باز بان آنها را شماره کند و اسامی اعداد را خوب یاد بگیرد . ثالثاً بتدریج که شماره را میآموزد رقم را در روی تخته سیاه بنویسد و آموزگار با وحالی کند که مثلاً نمایش پنج چوب کبریت است .

در کلاس دوم در سال دوم بطوری که در برنامه معین شده است شمار لفظی و خطی باید از نو تدریس شود منتها در این کلاس باید يك قدم فراتر نهاد و ناهزار را با طفل آموخت . چوبهائی که در کلاس اول بکار برده شد در این جا نیز باید وسیله حسی کردن درس باشد . در این کلاس باید بشاگرد فهماند که در شمار عادی واحد هر مرتبه ای ده برابر واحد مرتبه پیش است : يك عشره ده برابر يك واحد است - يك مائه ده برابر يك عشره است - يك هزار ده برابر يك مائه است .

پیش از آغاز شمار خطی باید چند درس را صرف این تمرین کرد که شاگرد مرتبه ها را تشخیص دهد . مثلاً مرتبه های عددی را باید گفت و اسم آن عدد را از کودک پرسید یا اسم عددی را باید گفت و شاگرد را وادار کرد آنها را بمرتبه هایش تجزیه کند .

مقیاسهای نفوذ ایران ممکن است توأم بشمار تدریس شود زیرا که اتحاد نفوذ ایران ده ده بالا می رود ولی باید این مسأله را بطور حسی آموخت یعنی پنج دیناری و ده دیناری و ریال را در کلاس برد و بشاگرد نشان داد و عملاً فهماند که دو عدد پنج دیناری معادل ده دینار و ده عدد ده دیناری معادل يك ریال است و کاسب و تاجر دائماً این معامله را با مردم

می‌کنند . در تمریناتی که از این به بعد داده میشود ممکن است واحد را واحد پول گرفت .

برای آموختن جمع باید اشیاء را بکاربرد . ابتدا باید دسته‌هایی از لوبیا مثلاً درست کرد و از شاگرد خواست که معین کند روی هم رفته چند لوبیا در آن دسته‌ها موجود است . برای فهمیدن این مطلب آموزگار باید بآنها یاد دهد که یکی یکی از يك دسته باید برداشت و بر روی دیگر افزود تا آن دسته تمام شود . این طریقه مینماید که جمع عبارتست از همان شمار .

وقتی اطفال مقصود از جمع را فهمیدند آموزگار باید آنها را راهنمایی کند که روی تخته جدول جمع را از يك تا نه پیدا کنند و در روی کاغذ و دفتر بنویسند و بعد با کمال اطمینان آنها را یاد گیرند و بدون تردید از حفظ بدانند . همینکه جدول مذکور بخوبی از حفظ شد باید وادار کرد اعداد يك رقمی را با هم جمع کنند - بعد اعداد چند رقمی را در حدود هزار . واضح است که مسائل فکری نیز باید در جمع داده شود و حتی الامکان از بکار بردن اعداد مطلق باید احتراز شود .

برای فهماندن تفریق (کاهش) باید در حضور همهٔ کودکان بدواً عده‌ای لوبیا بشاگرد داد بشمارد و بعد چند تایی آنها را برداشت و وادار کرد عده‌ای که برداشته شده و عده‌ای که باقی مانده تعیین کند . این عمل باید به چند مرتبه تکرار شود سپس مأمور از تفریق بوسیلهٔ پرسش و جواب برای کلاس گفته شود .

تفریق اعداد يك رقمی و دورقمی را میتوان بوسیلهٔ جدول جمع بشاگردان آموخت و همینکه در این قسمت خوب ورزیده شدند بتفریق

اعداد چند رقمی پرداخت .

در تقریق ، اشکال مهمی که پیش میآید وقتی است که یکی از ارقام مفروق از رقم همرتبه خود در مفروق منه بزرگتر باشد : برای رفع این اشکال و فهماندن این حالت تقریق باید مثال آسانی فرض کرد و در روی تخته سیاه دوعدد را با ذکر اسم مرتبه هریک از ارقام نوشت و این ارقام را از یکدیگر بوسیله خط عمودی جدا کرد و پس از بیانات لازم مسأله قرض کردن يك واحد را از مرتبه مافوق و افزودن آن بر رقم مرتبه مادون عنوان کرد. پس از اینکه شاگردان پی حاصل مطالب بردند بدیهی است در مسأله‌ای که حل خواهند کرد ذکر مرتبه دیگر لزوم نخواهد داشت .

بوسیله امثال بسیار راجع باعداد مقید باید نشان داد که ضرب حالت مخصوصی است از جمع . وقتی تمام اعدادی که میخواهند جمع کنند مساوی باشد عمل ضرب را باید بجا آورد . همینکه شاگرد این نکته را خوب ملتفت شد آموزگار باید او را راهنمایی کند که جدول ضرب را روی تخته ترتیب دهد سپس در دفتر خویش ثبت کند و بالاخره نیکو بیاد سپارد و بدون تردید بداند . پس از دانستن جدول ضرب باید ضرب باشد رقم در دو رقم و سه رقم را (بطوریکه برنامه رعایت شود و حاصل ضروب از ۹۰۰ تجاوز نکند) یاد داد و حالت سوم ضرب را برای مثال دعوم گذارد .

راجع بمقیاسهای ایران باید واحد هربك از آنها را که در زندگانی محل احتیاج است از قبیل متر و کیلو گرم و منقال و سیر و چارك و من بکلاس برده بشاگرد نشان داد .

يك ساعت بزرگ برای اندازه گرفتن وقت (ثانیه و دقیقه و ساعت)

و شناختن ساعت باید در حضور شاگردان نگاهداشت و بوسیله پرسش زیاد مطمئن شد که بخوبی فهمیده اند. برای پیدا کردن این اطمینان و آموختن راه استعمال مقیاسات و ایجاد خرمی و شادی در کودکان آموزگار باید واحد را بدست هر يك از آنان دهد و او دارد مقادیری را که در دسترس آنهاست از قبیل درازی و پهنای اطاق و تخته سیاه و نقشه یا سنگینی کتاب و قلم و مداد یا مدتی که يك شاگرد درس پس میدهد اندازه گیرند و این کار را چندان تکرار کنند که بآسانی و تندی از عهده بر آیند.

از اینجاست که شاگرد باید فاصله ها را با چشم اندازه گیرد سپس با متر امتحان کند تا بتدریج راه صواب پوید و از این کلاس است که آموزگار باید رفته رفته او را باین کار نشویق و ترغیب نماید.

در سال سوم لازم نیست تمام مطالب بوسیله اشیاء بشود
در کلاس سوم
رسد و دلایل حسی برای کودکان اقامه شود با این همه
باید حتی الامکان اعداد مقید بکار برد و امثال را راجع
بزندگانی داد.

راجع بشمار باید قواعدی که شاگردان عملاً و حساً در کلاس اول و دوم یاد گرفته اند تعلیم داد و از هزار تجاوز کرده تا میلیون که طبقه سوم است بآنها آموخت. جمع و تفریق و حالت اول و دوم ضرب در سال دوم تدریس شده و در سال سوم باید تکمیل گردد. در جمع باید چندین عدد سه رقمی داد که شاگرد جمع کند. این قبیل اعداد در زندگی مورد حاجت است و برای آزمایش چنانکه در برنامه مقرر داشته اند باید ترتیب جمع کردن را تغییر داد یعنی اگر مثلاً در باره اول از بالا بپایین جمع

کرده‌اند برای آزمایش باید از پائین بی‌الا جمع کرد.

در تفریق باید بوسایل محسوسی ثابت کرد که اگر مقداری یکسان بر مفروق و مفروق منه افزوده شود تفاضل تغییر نمی‌کند. ثبوت این مطلب اشکالی را که در تفریق پیدا می‌شود (و در ضمن بیان روش تدریس کلاس دوم بدان اشاره شد) مرتفع می‌سازد. بموجب این اصل هر وقت یکی از ارقام مفروق از رقم مرتبه خود در مفروق منه بزرگتر باشد می‌توان ده واحد هم بر رقم مفروق منه و هم بر مرتبه بعد مفروق اضافه نمود. آزمایش تفریق را نیز باید بوسیلهٔ عمل جمع بشاگرد یاد داد ولی قبلاً باید با مثال‌های آسان باو فهماند که حاصل جمع تفاضل و مفروق مساوی است با مفروق منه. در خصوص ضرب علاوه بر حالت سوم که در این کلاس باید آموخت توجه شاگردان را باید معطوف نمود به حالتی که رقم آخر مضروب یا مضروب فیه یا هر دو تای آنها صفر باشد.

برای آزمایش ضرب آموزگار باید قبلاً روی تخته سیاه بوسیلهٔ شکلی شبیه بشکل زیر نشان دهد که حاصل ضرب دو عامل بواسطهٔ تغییر محل آنها تغییر نمی‌کند سپس این اصل را در مورد آزمایش ضرب بکاربرد.

۲				
×				
۵				

۳۰۵

فهماندن تقسیم در آغاز باید بوسایل محسوسی باشد. برای این کار آموزگار باید امانه ای تهیه کرده هنگام درس انتیائی را میان چند نفر

تقسیم کند و بدین ترتیب بآنها حالی کند تقسیم حالتی است از تفریق که تمام مفروق ها یکسان هستند (مثلاً ۲۰ برگ کاغذ را میان ۵ تن شاگرد به این ترتیب تقسیم میکنند: نخستین بار بهر کدام یک برگ می دهد باقی میماند ۱۵ برگ - از نو یک برگ دیگر بهر يك می دهد باقی میماند ده برگ، تا آخر)

وقتی شاگردان مسأله را ملتفت شدند بوسیله مثالهای متعدد باید نشان داد که از روی جدول ضرب خارج قسمت را میتوان پیدا کرد سپس باید بتدریج پرداخت بتقسیم اعداد دو رقمی بر یک رقمی و سه رقمی بر دو رقمی و چند رقمی بر چند رقمی. مسائلی که در آغاز راجع به تقسیم داده میشود باید فقط منجر بتقسیم شود و اعمال دیگر را حاوی نباشد. آزمایش تقسیم باید مطابق برنامه بوسیله عمل ضرب باشد. برای این کار باید بدو بوسیله مثالهای کوچک برای کودکان محسوس ساخت که مقسوم مساویست با باقیمانده بعلاوه حاصل ضرب مقسوم علیه در خارج قسمت. در این سال مقیاسات ابران باید قدری مفصلتر از سال دوم تدریس شود. متر و کیلوگرم یعنی واحد وزن و طول را قبلاً در سال دوم دیده اند و با آنها خودشان مقداری را اندازه گرفته اند - مقیاسهای نقدی نیز هنگام آموختن شمار بیان شده است. در کلاس سوم باید همه آنها مراجعه و اجزاء و اضعاف متر و کیلوگرم را نا حدی که برای حل مسائل ساده و عادی لازم است بشاگردان آموخت و همان روش را که در کلاس دوم توصیه شد در اینجا نیز بکار برد.

در کلاس چهارم مقدمه باید بطور اختصار مراجعه بتمام مواد سال سوم کرد و در هر قسمت چند مسأله فکری بشاگرد داد حل کند و چندین درس اول سال را

در کلاس
چهارم

باید بدین منوال گذرانند . وقتی مسلم شد که کودکان چهار عمل اصلی صحاح را خوب میدانند بآموختن اعشار (دهدهی) آغاز کرد . گرچه عقیده نگارنده اینست که از همان کلاس نخست اعداد صحاح و اعشار را توأمأ باید درس داد و فرقی میان آنها نگذارد ولی برنامه رسمی آموختن اعشار را از کلاس چهارم مقرر داشته و در ایران هم معمول شده است . وقتی آموزگار شمار اعداد صحاح را یاد داد و اعشار را (مخصوصاً از راه نمایاندن نقود و طول و وزن) بشاگردان فهماند نباید فوراً شروع به چهار عمل اصلی اعشار کند بلکه یکی دو درس صرف اختصاصات اعشار نماید مثلاً نشان دهد که چون ممیز را بطرف راست یا چپ حرکت دهند چه تغییری در عدد اعشاری پیدا میشود - همچنین وقتی که يك يا چند صفر بعد از رقم اعشار بگذارند و مانند اینها .

در جمع و تفریق اعداد اعشاری اشکالی موجود نیست . ضرب اعشار در عدد صحیح را هم بوسیله مثال آسانی می توان بشاگرد آموخت لیکن ضرب عدد صحیح در اعشار را با تعریفی که از عمل ضرب قبلاً آموزگار کرده است نمی توان بجای آورد و باید بوسیله بیانات کافی تعریف ضرب را فهماند و تعبیر کرد تا شامل این حالت نیز شود .

اگر مثلاً این مسأله را باید حل کرد : پارچه ای متری ۱۵ ریال قیمت دارد بهای سه چارک آن چقدر است ؟ معلم باید این نوع مسئله را عنوان نماید که معنی ۱۵×۰.۷۵ ریال اینست : ۷۵ مرتبه یکصدم ۱۵ ریال با هم جمع شود یا ۷۵ مرتبه ۱۵ دینار تکرار گردد .

در تقسیم اعشار بر عدد صحیح اشکالی متصور نیست ولی تقسیم بر عدد اعشار را شاگرد در حلقه اول آسانی نمی فهمد زیرا که مشمول

تعریف عمومی تقسیم نیست. برای فهماندن این حالت باید بوسیله مسائل ساده‌ای قضیه را بشاگرد حالی کرد. مثلاً گشت کاغذ دس‌نه‌ای ۱,۲ ریال قیمت دارد - با ۲۴,۴۵ ریال چند دسته کاغذ میشود خرید؟ برای حل این مسئله باید حساب کرد ۱,۲ ریال چند مرتبه در ۲۴,۴۵ ریال موجود است یا ۱۲ ده‌دینار چند مرتبه در ۲۴۴,۵ ده‌دینار وجود دارد و بدین ترتیب مسئله را بحالت اول تحویل کرد. وقتی مثال‌های متعدد مانند مثال فوق زده شد و همه بحالت اول تحویل گردید شاگرد هم مقصود را از تقسیم بر عدد اعشار میفهمد هم راه حل آن برایش آسان میشود و هم قاعده کلی تقسیم بر عدد اعشاری برای او واضح میگردد.

برای تعریف کسر معلم باید خطی در روی تخته بکشد و آنرا مثلاً به ۶ قسمت تقسیم کند و بگوید اگر طول آن خط واحد قرار داده شود هر يك از قسمت‌ها مساویست با $\frac{1}{6}$ و $\frac{2}{6}$ و $\frac{3}{6}$... پس از اینکه این گونه مثل تکرار شد و شاگردان تعریف کسر را فهمیدند و طرز نوشتن کسر را دانستند و صورت را از مخرج باز شناختند باید کسور نه‌گانه را برای آنها بیان کرد و مسائل متعدد راجع بآن داد.

در سال چهارم مقیاسات ایران باید بطور کامل آموخته شود. در همین کلاس نیز باید بشاگرد فهماند که مقیاسات سابق ایران را غیر از نقود ممکن نبود با اعداد نوشت زیرا که اتحاد آن ده ده بالا نمیرفت چنانکه ۱۶ گر = میشود یکذرع - ۲۴ نخود میشود یکمقال - ۱۶ مقال میشود یکسیر: بدلیل فوق مقیاسات پیشین را باسانی نمیشد در حساب کردن بکار برد و در هر بخش از کشور نیز اندازه آنها تغییر میکرد. از اینجهت مجلس پنجم در تاریخ دهم خرداد ۱۳۰۴ قانون اوزان و مقیاسها

را وضع کرد که در ۱۸ دیماه ۱۳۱۱ در آن تجدید نظر شد . این قانون از فروردین ۱۳۱۴ در تهران بموقع اجرا گذاشته شد و رفته رفته در نقاط دیگر کشور مجرا گردید . اوزان و مقادیری که در قانون مذکور پیش بینی شده متکی بر سلسله متری است و آحاد هریک ده برابر واحد پایین تر است و بدین ترتیب آنها را میتوان مانند اعداد نوشت .

در آموختن هندسه که از کلاس دوم به بالا در برنامه فعلی منظور گردیده نباید بطوری که اکنون در آموزشگاههای ما متداول است کتابی بدست شاگرد داد تا تعریف و اصطلاحات اشکال هندسی را بیاد سپارد و بمعلم پس دهد بلکه باید تعریف های علمی را کنار گذارد - شکل های هندسی را که در دسترس شاگرد است بدو نشان داد - نام هریک از آنها را گفت - و اداری در روی تخته سیاه آن شکل ها را بکشند چه شکلی بهتر از آجر کف اطاق درس یا قاب سقف کلاس میتواند شکل مربع را برای کودک محسوس کند ؟ آیا بهتر از تخته سیاه و جلد کتاب و صفحه کاغذ و سطح میز و نیمکت میشود وسیله ای برای آموختن شکل مستطیل پیدا کرد ؟

در سال پنجم قابلیت تقسیم اعداد آسان است و وقتی قابلیت

تقسیم بر ۹ را شاگرد آموخت باید قاعده آزمایش ضرب و تقسیم را بوسیله طرح نه نه یاد داد و وی را تشویق کرد

در کلاس
پنجم

هنگام حل مسائل این قاعده را برای امتحان درستی عمل بکار برد .

برای ساده کردن کسر (برخه) از راه قابلیت تقسیم اعداد آموزگار باید خطی در روی تخته بکشد و آنرا مثلاً به ۱۲ قسمت تقسیم کند و سه قسمت آن را گرفته بگوید این $\frac{۳}{۱۲}$ تمام خط است . از طرفی دیگر

نشان دهد که خود آن قسمت $\frac{1}{4}$ تمام خط میانسدسپس هر يك از قسمتها را بدو قسمت تقسیم نماید یعنی تمام خط را به ۲۴ قسمت کند و قسمت مذکور را نشان دهد که $\frac{1}{4}$ تمام خط است. آنگاه صورت و مخرج این سه کسر را باهم بسنجد و این قضیه را بدست آورد: اگر صورت و مخرج کسری را در عددی ضرب کنند یا بر عددی تقسیم نمایند مقدار آن کسر تغییر نخواهد کرد. از این قضیه راه ساده کردن کسر و طریق نحویل کسور به مخرج مشترك بعمل ضرب فوراً روشن و معلوم خواهد گشت.

تحویل کسور به مخرج مشترك وقتی خوب هر کوز ذهن شاگرد شد جمع و تفریق کسور دشوار نخواهد بود. در ضرب کسور نظر به تعریف و قاعده ای که در سالهای پیش برای دانش آموز گفته شده یعنی «ضرب حالت مخصوصی است از جمع - برای پیدا کردن حاصل ضرب مضروب فیه را باید بعده ای که واحد در مضروب است باهم جمع کرد» وقتی که مضروب کسر باشد شاگرد نمیتواند باسانی مانند ضرب در آسان کردن کار باید منالی زد از این قبیل: يك بار طالبی ۲۰ ریال ارزش دارد پس ارزش $\frac{1}{5}$ بار چقدر است؟ بشاگرد باید گفت ده ریال $\frac{1}{5}$ از ۲۰ ریال آنست که خمس ۲۰ ریال سه مرتبه باهم جمع شود. با این سه مرتبه حالت مذکور را میتوان مشمول تعریف عمومی ضرب نمود و قاعده کلی ضرب کسور را عنوان کرد.

در تقسیم کسر باید تعریف خارج قسمت را این طور کرد: خارج قسمت عددی است که اگر آنرا در مقسوم علیه ضرب کنیم مقسوم بدست آید. این تعریف مهم قواعد تقسیم کسر را برای شاگرد آسان میکند. راجع بچهار عمل اصلی برخه يك نکته کلی را باید تذکر داد.

روی هم رفته درزندگانی کسر متعارفی را کمتر بکار میبرند و از این رو باید تنها قسمتهایی را آموخت که نمیشود از آن چشم پوشید و حتی المقدور اعداد بزرگ نداد و در مسائل دقت داشت که صورت و مخرج از دو عدد تجاوز نکند.

تحویل برخه متعارفی برخه دهمی و تعریف نسبت و تناسب را بدون اشکال میشود تدریس کرد. اربعه متناسب را باید همانطور که در برنامه معین شده است بقاعده تحویل بواحد و تمرینات بسیار در آن داد ولی اعدادی که آموزگار میدهد باید مطابق باحقیقت باشد و صورت مسأله حاوی مطالبی نباشد که در عمل غیرممکن بوده رعایت تناسب حقیقی در آن نشده و حدودی برای اعداد معین نگردیده باشد.

پیش از بیان سلسله متری باید اشاره به مقیاسات سابق ایران کرد و مختصری از نقائص و معایب آنها را ذکر نمود و بطور مجمل تاریخ تأسیس سلسله متری را گوشزد کرد و یادآوری نمود که مجلس ایران در دوره پنجم بکار بردن دستگاه متری را رسماً تصویب کرد. باید بویژه این نکته را یادآور شد که اولاً دستگاه متری متعلق به یک ملت نیست و از زمین گرفته شده و بساکنان کره زمین بستگی دارد. ثانیاً واحد مقیاس در طول ده برابر - در سطح صد برابر - در حجم هزار برابر واحد ماقبل است و به همین جهت میتوان آنها را با شمار اعداد نوشت. برای آموختن مقیاسات مذکور آموزگار باید متر و لیترو و گرم و کیلو را در کلاس برد و بشاگردان دهد و آنها را وادار کند یخبات بنویسد به مقادیری را با واحدهای نامبرده اندازه گیرند و خوب از استعمال آنها آگاه شوند تا بتوانند پس از فراغ از تحصیل مردم را در حدود امکان یاری کنند و بطریق محاسبه آنها را به خلق بیاموزند.

تنها آنقصی که در دستگاه متری هست این است که در مقیاسات سطح
و حجم نام هر واحد نمیرساند که ۱۰۰ یا $\frac{۱}{۱۰۰۰}$ واحد بالاتر است . مثلاً
کلمه مربع که بعد از دسی متر مربع گفته میشود ، با کلمه مکعب بعد از
دسی متر مکعب نمی فهماند که اولی صد یک و دومی هزار یک واحد بالاتر
یعنی متر مربع و متر مکعب است . برای روشن کردن این قسمت باید
متشبهت شد بوسایل محسوس مانند شکل واضح روی تخته سیاه یا روی
مقوای جعبه ای که هر ضلع آن یک دسی متر مکعب باشد و هزار سانتی متر
مکعب شبیه به طاس تخته نرد در آن بچینند . وقتی این قسمت را شاگرد
خوب ادراک کرد باید طریقه نوشتن آن را بیان کرد و دوسه زنگ صرف
خواندن و نوشتن مقیاسات سطح و حجم نمود .

در هندسه باید راه پیدا کردن سطح شکل هایی را که در سال چهارم
ذکر شد آموخت . اندازه گرفتن سطح شکلهای مذکور در زندگانی
روزانه همواره مورد حاجت است و شاگرد نیز از پیدا کردن این سطوح
شاد و خرم میشود . آموزگار باید وادار کند شاگردان سطح کف اطاق
و دیوار و سطح حیاط و حوض و باغچه و میز و مانند آن را خود با متر
اندازه بگیرند و مسائلی که میدهد باید اغلب مربوط به هندسه و حساب
همه دور باشد .

در سال ششم قسمتی از وقت باید صرف مراجعه و حل
مسائل راجع به برنامه سال پنجم شود . موادی که بویژه
در این کلاس باید آموخت زیاد نیست و اشکالی در طریق
تدریس آن متصور نمیشود . نکته ای که در باب تناسب مرکب و ربح مفرد
باید یاد آور شد این است که آموزگار نباید از استعمال حروف و بسکار

در کلاس
ششم

بردن دستور (فرمول) باك داشته باشد و تصور کند استعمال حروف بمنزلهٔ آموختن جبر و مقابله است . شاگرد کلاس ششم باید بتواند دستورهای مربوطه به تناسب مرکب و ربح مفرد را بکار برد و بجای حروف اعداد و بجای اعداد حروف بگذارد. لیکن قبل از استعمال دستور آموزگار باید مراقب باشد که مسائل راجع به تناسب مرکب و ربح مفرد را تا مدنی شاگردان از روی قاعدهٔ تحویل بواحد حل کنند تا نیکو ملتفت شوند و از روی استدلال پیدا کردن جواب مسائل کامیاب گردند و الا اگر دستور ها از روز اول داده شود شاگرد آنها را بیاد می سپارد و مسائل را با آنها فوراً نفهمیده بدون فکر حل میکند .

برای شناساندن احجام عمده باید حتی المقدور بوسائل حسی تشبیه جست و بسیار بمورد خواهد بود که آموزگار مثلاً سطحی در کلاس برد و بشاگردان بفهماند استوانه چیست و اگر ستونی در نظر شاگردان هست یا اگر زمستان است و بخاری ولولهٔ بخاری در اطاق هست آنها را برای فهماندن مقصود خود نشان دهد . اگر همهٔ احجام در دسترس آموزگار نباشد باید بامثال سازد و بشاگردان نشان دهد و بآنها نیز بیاموزد که مانند آنها را در کلاس درست کنند .

در کلاس ششم قسمت بیشتر وقت باید صرف حل مسائل شود تا شاگردان کاملاً بر تمام حساب مسلط شوند و بتوانند از عهد امتحانات گواهی نامه بر آیند .

در این دوره کار معلم آسان تر است تا در دبستان چه سن شاگرد عموماً از چهارده سال بیالاست و حاضر برای استدلال و فهم قضایای ریاضی است . با وجود این باید پیوسته این نکته را در نظر داشت که عمده ای از دانش

در سه سائله
اول
دیر ستان

آموزان همینکه درهٔ اول دبیرستان را با تمام رساندن داخل صحنهٔ زندگانی میشوند. بنابر این باید درس را از لحاظ علمی و عملی هر دو گفت و بویژه جنبهٔ عملی را در مسائل و تمرینات کاملاً رعایت کرد. نکتهٔ دیگری را که نباید از نظر دور داشت اینست که برنامهٔ ریاضی حاوی حد اکثر موادی است که باید آموخت بنا بر این باید کوشش کرد که اصول مهم و قضایای اساسی تدریس شود و نیکو ندریس شود و شاگرد نیز نیکو بفهمد. نباید در این فکر بود که محصل در مدت کمی که دارد توشهٔ زیاد از مدرسه با خود برد چه در این صورت توشهٔ وی عبارت خواهد بود از محفوظات و بدرد زندگی نمی‌خورد.

در آموختن حساب اگر موافقی پیش آید که طریقهٔ جبری و استعمال حروف کار را آسان کند و فوراً ما را ب نتیجه برساند البته نباید از آن چشم پوشید بلکه باید آنرا ترجیح داد بر طریقه‌های ساختگی و پیچیده‌ای که بعضی از دبیران بکار می‌برند و بعنوان حساب آنها را می‌نامند. عموماً اشکالی بعقیده نگارنده در آموختن مواد حساب دورهٔ اول دبیرستان متصور نیست بنا بر این می‌پردازیم ب جبر.

صورت قضایائی که در جبر داده میشود باید کاملاً واضح و روشن باشد و در سه سالهٔ اول متوسطه حتی الامکان از مستثنیات ذکر نشود و آنرا برای سالهای بعد گذارند. در سه سالهٔ اول باید کوشش کرد اصول اساسی و طریقه‌های مهم جبری تدریس گردد. اعداد منفی را خوب باید بشاگرد فهماند. راه فهماندن هم مثالهای متعددی خواهد بود که دبیر ذکر خواهد کرد مانند جهت حرکت متحرک - سرعت - دارائی و بدهی - درجه حرارت و ... بهمین ترتیب نیز باید قاعدهٔ علامات جبری را برای شاگردان

بیان کرد.

مسأله دیگری که توجه دیر باید بدان جلب شود فهماندن خاصیت های زیر است که تنها بوسیله حروف نمایش داده میشود :

$$a + b = b + a$$

$$a + (b + c) = a + b + c$$

$$(a + b) + c = a + b + c$$

این خاصیت ها را که پایه محاسبه و اعمال جبری است باید کاملاً فهمانده تمرینات متعدد بسیار با علامات مختلف بشاگرد داد بطوری که بیدرنگ نتیجه این قبیل اعمال را درست پیدا کند .

نکته دیگری که باید یاد آور شد اینست که نخستین بار که آموختن جبر آغاز میشود حتی الامکان عبارات جبری دراز نباید بشاگرد داد زیرا که ممکن است در آن صورت اصل موضوع را ملغف نشود ولی در مرتبه دوم که برنامه سال دوم تکرار میشود میتوان جمله های بالنسبه مفصل و طولانی داد .

تدریس هندسه در سه ساله اول متوسطه باید حتی المقدور بطور جسمی و بدین منظور باشد که اطلاعاتی که شاگرد در زندگانی روز گذار بدست میآورد روشن و واضح طبقه بندی شود و بطور قیاس حقایق و قضایایی که ظاهر و آشکار نیست استنباط گردد و از این قضایا قواعد و قوانینی برای حل مسائل و رفع احتیاجات روزانه بیرون کشیده شود . برای نیل باین منظور باید که تر تعاریف نظری بشاگرد داد و هر وقت از شکل و حجم جدیدی مذاکره شود باید آن را در خارج مجسم کرد و با آلات و ادوات روی کاغذ رسم نمود . اگر دیر این اصل را بشواهد

معمول دارد قهراً باید تعریف دایره را در اول هندسه بگوید و اسباب رسم را بتدریج بدست شاگرد دهد . معلمی که این طور عمل کند نباید ملاحظه کند که مثلاً در مقاله دوم از دایره باید گفتگو کرد بلکه برنامه را باید با حسن وجه بموقع اجرا گذاشت بدون اینکه حتماً نظم و ترتیب جزئیات یک رشته مراعات گردد .

برای بیان مطالب معلم باید از تجارب روزانه شاگرد استفاده کند و حقایق را که واضح و بدیهی است ثابت ننماید زیرا احتیاجی بشبوت آنها نیست و شاگرد از اینکه بخوانند مثلاً تساوی دوزاویه قائمه یا دوزاویه متقابل برأس را ثابت کنند و یا اینکه قطع محیط دایره را بوسیله خطی که یک نقطه آن در درون دایره باشد مدال سازند تعجب میکند . هنگامی مطالب را باید اثبات کرد که احتیاجی بدان باشد و معلم حس کند که شاگرد تنها باظهار و تقریر قانع نیست .

نکته ای که در تدریس هندسه باید بشاگرد فهماند اهمیت و ارزش استدلال و منطق است که ما را از هزاران زحمت و آزمایش‌رهای میبخشد . برای اثبات این مطلب مثال بسیار است . اگر بخوانند از روی خیال بوسیله دست و پرگار مسدسی در دایره محاط کنند مدتی وقت لازم خواهد داشت تا اندازه ضلع بدست آید و شش ضلعی صحیح رسم شود ولی اقامه برهان در روی شکل نشان می دهد که طول هر ضلع مسدس محاط مساویست با شعاع دایره و اگر شش مرتبه طول شعاع را متوالیاً روی محیط دایره نقل کنند مسدس صحیح محاط بوجود می آید .

همینطور در عمل تقریباً غیر ممکن است معشری در دایره محاط کرد و حال آنکه مطابق قضیه معروف اندازه ضلع معشر بدست می آید و بآسانی

میتوان آنرا ساخت ... این قبیل مثالها نشان میدهند که آدمی بوسیلهٔ آزمایش حقایق را حس میکند وای آزمایش برای نشان دادن حقایق بطور صریح و کامل کافی نیست در صورتیکه اقامهٔ برهان حقیقت را با کمال وضوح نمایان میکند و اگر حواس ما را بخطا اندازد اقامهٔ برهان خطارا آشکار میکند و تردید و شک را زایل مینماید .

تثبیت بحرکت دادن اجسام آموختن هندسه را آسان میکند : مسئلهٔ توازی خطوط و سطوح بوسیلهٔ حرکت انتقالی - تساوی اشکال بوسیلهٔ قرار دادن آنها روی یکدیگر همگی با کمال سهولت بثبوت میرسند . مطالب مهمی که در اینجا باید تذکار داد فایده و تأثیر رسم است در تدریس و تفهیم هندسه . تمام اشکال و مسائل ترسیمی را که در برنامه قید شده باید واداشت شاگرد رسم کند و از روی رسم نتیجه ای که بدست میآید ب نتیجه ای که محاسبه معلوم میکند بسنجند . بعلاوه باید بعضی اشیاء ساده را بدانش آموز داد که درازی و پهنای و بلندی آنرا اندازه گیرد روی کاغذ شکل آن شیمی را رسم کند - مساحت و حجم آن شیمی را حساب کند . نتیجه ای که از محاسبه بدست میآید بازجویی و امتحان نماید .

بالاخره توصیه میشود که بطور مختصر مساحتی را در کلاس دوم تدریس و شاگرد را وادار کنند در اوراق و جهاد مدیریت قضایای را که فایده در مساحتی بخار بدهند ،

معامل باید متذکر باشد که در این قبیل اعمال هر وقت موقع پیدا شد توجه شاگرد را بدین نکته معطوف کند که قضایای هندسی که بنظر ضروری نمی آید در مساحتی دخیل و محل حاجت است .

مساحت حساب ذهنی عبارتست از قواعدی که بوسیلهٔ آن در ذهن اعمال ذهنی حساب را تند و زود بجای آورند . در زندگانی روز گذار

حساب ذهنی همیشه بدرد میخورد. هنگام خرید و فروش بدرمغازه یا وسط میدان و بازار نمیشود کاغذ و قلم را بیرون آورد و محاسبه کرد بلکه باید فوراً مسائلی که پیش میآید در ذهن حل و بر حسب نتیجه ای که بدست میآید اقدام کرد. این يك فائده عمده حساب ذهنی است. علاوه بر قاعده مذکور حافظه شاگرد بواسطه حساب ذهنی خوب ورزیده شده كمك بزرگی بمحاسبه و حساب کتبی میکند. از جنبه روحی چون حساب ذهنی همواره حواس شاگرد را جمع دارد و قوه ممیزه او را بكار میاندازد موجب تقویت و پرورش قوای فکری او میشود. تحریك شاگرد باختراع و بدعت و برانگیختن او به همچشمی و مفرح کردن درس از فوائد دیگر حساب ذهنی است. با وجود تمام مزایای فوق حساب ذهنی را در مدارس ما نمآموزند و جای افسوس است که شاگردان برای کوچکترین ضرب و تقسیم مجبورند تشبث بکاغذ و مداد جویند و مدتی وقت خود را صرف محاسبه نمایند. امید است من بعد این نقیصه مرتفع گردد و معلمان دانشمند بضرورت آموختن حساب ذهنی پی برند.

حساب ذهنی درس مخصوص وزنك لازم ندارد بلکه آموزگار در ضمن آموختن هر يك از مباحث باید اصولی را که موجب تسریع حساب در ذهن میشود بشاگرد خاطر نشان کند و فوراً عدّه زیادی مسأله دهد. چقدر بمورد است که برای آزمایش و بررسی پیش از آغاز درس آموزگار مسأله ای که با حساب ذهنی باید حل کرد مطرح کند و از همگی جواب آن را بخواهد و پس از یکی دو دقیقه بهر کس که زودتر جواب را بدست آورده تکلیف کند که پای تخته طریقه حل را بیان کند و در صورت صحت او را

تشویق و تحسین کند. اصول حساب ذهنی در کتاب «اصول تدریس حساب و حل مسائل فکری» ذکر شده و بیمناسبت خواهد بود که در اینجا مجدداً تشریح شود. نکته‌ای که در این کتاب باید گوشزد کرد این است: غرض از حساب ذهنی این است که بوسیله قوای آسان اعمال را آسان و زود در ذهن انجام دهند مثلاً اگر مقصود بدست آوردن حاصل ضرب ۹ در ۲۵ باشد نباید اینگونه در حافظه عمل کنند: ۹ پنج تا چهل و پنج تا به پنج چهل بر چهار تا آخر بلکه دستور حساب ذهنی این است ۳۵۰ در ۱۰ میشود ۳۵۰۰ سی و پنج تا بر می‌گردد میشود ۳۱۵ که از روی قاعده کلی ضرب در ۹ بدست آمده است.

یا اگر این مسأله را باید حل کرد: قیمت ۳۶ کیلو گرم نردۀ آهنی را از قرار کیلوئی ۸۵۰ ریال معلوم کنید. اگر در ذهن خودتان فرض کنید ۳۶ زیر ۸۵۰ نوشته شده باشد و بگوئید شش پنج تا ۳۰ تا بصرفه سی بر سه حساب ذهنی نکرده‌اید. حساب ذهنی برای این عمل راه آسانی نشان می‌دهد بدین قسم که در ذهن بگوئید قیمت ۴۰ کیلو گرم آهن میشود ۳۴۰ ریال $85 \times 40 = 3400$

و قیمت ۴ کیلو میشود سی و چهار ریال پس قیمت ۳۶ کیلو میشود ۳۰۶ ریال $3400 - 340 = 3060$ ریال

همانطور که در برنامه رسمی متین شده است در تمام کلاسها مسائل ریاضی و در کلیه مواد ریاضی بایستی مسئله حل کرد و تا شاگرد مسئله حل نکند معانی اعمال و قواعد ریاضی را ادراک نمی‌کند. برای حل مسئله شاگرد باید دقت و توجه کند تا صورت آنرا بفهمد سپس آنرا تجزیه کند با اعمال ساده و این کار انجام نمی‌گیرد مگر با

اقامهٔ برهان . از اینرو حل مسئله بهترین وسیلهٔ پرورش قوهٔ استدلال است . بالاخره اگر مسائل ریاضی از روی قواعد صحیح انتخاب شده باشد شاگرد پیش از بیرون رفتن از مدرسه معتاد به حساب هائی میشود که در صحنهٔ زندگانی بدان نیازمند است . این قواعد کدام است ؟

بطور کلی مسائل ریاضی در سه سال اول متوسطه بویژه در دبستانها باید مربوط به زندگانی روزگزار و راجع به بازرگانی و کشاورزی و هنر و همیشه ایران باشد از اینرو اصول ذیل باید رعایت شود :

۱- راجع بمباحثی که در زندگی بکار نمیرود نباید در دبستان مسئله داد و در دورهٔ اول دبیرستان نیز باید از دادن آن امساک کرد .
مباحثی مانند اسلوب های مختلف شمار - خواص اعداد - اعداد اول - بزرگترین مقسوم علیه مشترک - کوچکترین مضرب مشترک - کسور متناوب - جذر و کعب در زندگانی چندان محل حاجت نیست . اگر آموختن آن را بطور مختصر در دبیرستان میجاز دانند مسائلی هم که می دهند بابد در همان حدود باشد .

۲- اعدادی که در مسائل داده میشود نباید بیش از چهار یا پنج رقم داشته باشد .

۳- اعدادی که برای صورت و مخرج برخهٔ متعارفی میدهند از دو رقم نباید تجاوز کند .

۴- در مسائل حتی الامکان مقیاسات رسمی ایران داده شود و اصطلاحات سابق که در میان مردم معمولست مانند سیر (۷۵ گرم) چارک (۱۰ سیر = ۷۵۰ گرم) و من (۳ کیلو گرم) نیز بکار رود .

برای اینکه نکات مذکور در مسائل هراعات شود باید معلم کتابچه ای

برای صورت مسئله تهیه کند و کلیه مسائلی را که از کتابها استخراج و یا خود او وضع میکند و حائز شرایط مذکور است در آن کتابچه ثبت کند و مسئله را از روی آن بشاگردان دهد. این کتابچه برور ایام کامل و گنجینه گرانمایی برای معلم خواهد بود.

معلم نباید متکی بمعلومات و مهارت خود شده در سر درس آن مسئله انشاء کند زیرا در آن صورت ممکن است خطب کند و در حل مسئله ای که بدین ترتیب وضع میشود شاگردان بجوابی رسند که مخالف انتظار باشد. باضافه چون مسئله قبلاً تهیه نگردیده و اشکال آن سنجیده نشده ممکن است یا تمام شاگردان از حل آن نانوان شوند و یا جوابی عجیب پیدا کنند. اگر تمام مسائل نیز از کتابهای حساب یا حل مسائل گرفته شود ممکن است متناسب با قوه شاگرد و موقع مدرسه و سن شاگرد نباشد. بجهت مذکور تهیه کتابچه مخصوص مسئله برای معلم از واجبات است.

نخستین وظیفه ای که معلم دارد اینست که صورت مسئله

رویش

را واضح و روشن گوید. تا هیچگونه پیچیدگی و ابهام در آن موجود نباشد. دوم وظیفه او خو دادن شاگرد است

حل مسئله

بخواندن صورت مسأله از روی کمال دقت. تدقیق در صورت مسأله باعث آشکار شدن روابط فرض مسأله و روابط معلوم و مجهول و راه حل و طریق تجزیه مسأله میشود. وظیفه سوم او آنست که از هر نوع مسأله چند مثال بشاگرد دهد - از روی استدلال راه حل آنها را بیان کند. هر يك از شاگردان را وادار نماید راه حل را با ذکر دلیل تکرار کند. آن مسائل را نمونه قرار دهد و چند مسأله متشابه داده حل آن را بعده خود شاگرد و اگذار کند.

برای دادن مسئله فکری درجانی باید قائل شد . در سال دوم و سوم دبستان باید فقط مسائل بسیط داد یعنی مسائلی که با یک عمل حساب حل شود . موارد استعمال چهار عمل اصلی را بوسیله حل مسائل بسیط باید نیکو بشاگرد فهماند . نباید گمان کرد که مسائل بسیط محتاج باقائه برهان نیست . تا شاگردان این قبیل مسائل را تند و زود نفهمند و از روی دلیل حل نکنند ممکن نیست بتوانند مسائل مرکب را که مرکب از چند مسئله بسیط و مستلزم چند عمل حساب است با اقامه برهان حل نمایند .

وقتی بر معلم مسلم شد که دانش آموزان مسائل بسیط را میفهمند و با دلیل حل میکنند از اواخر سال سوم باید مسائل مرکب داد . حل مسئله مرکب شامل سه قسمت است :

۱- تجزیه آن بمسائل بسیط . شاگرد را باید یاد داد بوسیله تفکر و اقامه برهان مسئله مرکب را تجزیه کند - ربط میان معلوم و مجهول را ببیند و اعمال حسابی که باید بجا آورد ادراک کند . در آموزشگاه ها متناسفانه باین قسمت نه پیردازند و باین جهت شاگردان عموماً مسائل را از روی استدلال حل نمیکنند و تا مدتی اعمالی که میکنند ملتفت نمیشوند برای چیست و حال آنکه تمام گره کار و تمام اشکال مسئله فکری و تمام فواید آن از حیث پرورش قوای روحی در همین جاست .

۲- اجرای اعمال حساب . وقتی مسئله مرکب بمسئله بسیط تجزیه شد معلوم میشود چه کارهایی باید بجا آورد تا بجواب نائل گردید .

۳- آزمایش جواب . جواب باید درست باشد و با شرایطی که در صورت مسئله معین شده است وفق دهد . شاگرد را باید عادت دهند

کمیت و مقدار جواب را تقریباً حدس بزنند و پیش بینی کنند. اگر بنا باشد مثلاً سود سالیانه پانزده هزار ریال را از قرار صدی شش پیدا کنند اگر جواب ۴۰۰۰ ریال باشد بالبداهه درست نیست زیرا که حسامیدانیم این مبلغ بیش از سود مذکور است.

راه حل و استدلال را باید بطور اختصار ساگرد روی کاغذ آورد: صفحه کاغذ را عموداً دو قسمت کند - دست راست را به حل مسأله و استدلال و دست چپ را باعمال حسابی تخصیص دهد.

برای حل مسائل فکری جبر سه مرحله را باید طی کرد. **مسائل جبر** نخست باید روابط بین فرضهای مسأله و مجهول را نوشت یعنی معادله مسأله را روی کاغذ آورد. دوم معادله را از روی قضیاتی که تدریس شده حل کرد. سوم جوابی که بدست آمد باید مورد بحث قرار داد یعنی در صورتیکه جواب مخالف شرایط صورت مسأله نبوده و دارای شرایطی باشد که سنخ مسأله ایجاب میکند باید فهمید آیا معنی دارد یا خیر - درست است یا نادرست.

مثلاً اگر این مسأله را داده باشند: مطلوب عدد دو رقمی است که رقم دهگان (عشرات) آن دو برابر رقم یکان (آحاد) باشد و اگر جای ارقام تبدیل شود از مقدار عدد ۲۷ واحد کسر گردد. اگر رقم آحاد را y و رقم عشرات را x فرض کنیم معادله مسأله عبارت خواهد بود از:

$$x = 2y$$

$$10y - x = 10x - y - 27$$

هنگام بحث باید گفت سنخ مسأله ایجاب میکند که جواب منفی

نباشد و صحیح باشد نه کسری و از ده نیز کمتر نباشد.

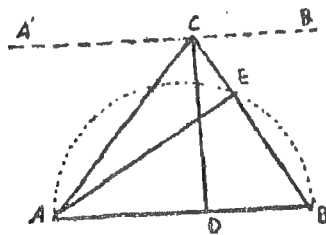
مسائلی که در دوره اول دبیرستان داده میشود اگر شامل حرف باشد باید کوشش کرد حتی الامکان بیش از یک حرف نداشته باشد و هنگام بحث باید دید آیا جوابهایی که پیدا شده قابل قبول هست یا نیست و جوابهای غیر قابل قبول را میشود تعبیر و تفسیر کرد یا نه .

در جبر و مقابله دبیر باید مسائل زیاد دهد و هر جا که ممکن شود شاگردان را به بحث وادارد زیرا که برای تربیت فکر و پرورش روح و عادت دادن شاگرد بنظم و ترتیب و درستی و روشنی وسیله ای بهتر از حل مسئله و بحث در نتیجه ای که بدست میآید موجود نیست .

چنانکه سابقاً اشاره شد در دبستانها مسائل هندسی منحصر-
مسائل
هندسی خواهد بود به پیدا کردن سطح و حجم های متعارف و باید در ضمن مسائل حساب گفته شود . در سه ساله اول دبیرستان باید مسائلی داد که شاگرد پانزده ساله بتواند آنرا تفکیک و تجزیه کند . مسائلی که پیچیده و حل آن مستلزم هوش بسیار باشد موجب نو میدی شاگرد خواهد شد چه تصور خواهد کرد که هندسه ویژه دانشمندان است و تنها فضلا میتوانند از آن چیزی دریابند . مسائلی که در این دوره میتواند داد ممکن است سه نوع باشد : نخست مسائل راجع به مکان هندسی . در این نوع مسائل باید احتراز کرد از دادن مسائلی که محاسبه زیاد لازم داشته باشد . دبیر باید شاگرد را عادت دهد که در ابتدا حساً مکان هندسی را پیدا کند سپس در صدد اثبات آن بر آید . برای اثبات هم باید بشاگرد یاد داد از روی صورت مسأله و نوع مسأله خاصیت عمده مکان هندسی را ملاک قرار دهد .

مثلاً اگر این مسأله را بشاگرد داده باشند: مکان هندسی میان وترهای مساوی را در دایره معینی پیدا کنید - از روی شکل باید وی را راهنمایی کرد بحدس زدن مکان هندسی. پس از اینکه حساً و از روی آزمایش و شکل فهمید که مکان هندسی مذکور دایره ایست باید بدو آموخت که مرکز آنرا پیش بینی کند سپس بی تغییر بودن طول معینی را (که همان شعاع دایره باشد) ثابت نماید.

نوع دوم مسائل راجع است بترسیمات هندسی. در این قبیل مسائل باید بدو مسأله را حل شده فرض کرد سپس تقریباً بطور انحصار طریقه تقاطع مکانهای هندسی را بکاربرد. اگر مسأله مستلزم ترسیمات دیگری باشد باید حتی الامکان در سه سألۀ اول دبیرستان مطرح نکرد. مثلاً اگر مقصود ترسیم سه گوشه ای باشد که یک ضلع و ارتفاع وارد بر آن ضلع با یک ارتفاع دیگر آن معلوم است بترتیب ذیل باید شاگرد را بحل آن رهبری کرد:

ضلع AB و ارتفاع CD و ارتفاع AE معلوم است

ابتدا فرض کنید مسأله حل شده و ABC مثلث مطلوب باشد.

نقطه C واقع در روی خط $A'B'$ که بموازات AB بفاصله DC رسم شده باشد. بعلاوه نقطه مذکور واقع در روی خطی که از B

بر AE عمود فرود آمده باشد . پس نقطه C واقع است در محل تقاطع $A'B'$ و امتداد BE .

نوع سوم مسائل راجعست بر روابطی که میان خطوط و اشکال موجود است . این نوع مسائل بوسیله قضایای مربوط باشکال متشابه و خطوط متناسب بدست آید و باید شاگرد را راهنمایی کرد همیشه توجه خود را بدین قضایا معطوف دارد تا راه حل فوراً ظاهر شود .

در دبستانها جز در مسائلی که هنگام امتحان جزء تصحیح مسائل و امتحان سالیانه داده میشود می توان اکتفا کرد بتصحیح جمعی در روی تخته سیاه در کلاس . تمام شاگردان در این تصحیح شرکت خواهند کرد و راه حل و جواب مسأله را با آنچه خودشان نوشته اند خواهند سنجیده ضمناً آموزگار هم در کلاس دور زده دفتر مسأله آنها را ملاحظه خواهد کرد و اگر مسأله را غلط حل کرده باشند دستور خواهد داد شب آنرا صحیح بنویسند در امتحانهای جزء آموزگار باید دفتر مسأله را شب درخانه خود تصحیح کرده نکات لازم را در حاشیه توضیح و بشاگرد نمره دهد .

در سه ساله اول دبیرستان دبیر ریاضی باید مسائل حل شده را درخانه تصحیح کند و بطوری که در باره تصحیح انشاء ذکر شد هم تصحیح فردی بکند هم تصحیح جمعی .

این نکته را نباید فراموش کرد که در کلاس پنجم دبستانها و بالاتر هر شاگرد باید دفتر مخصوص برای حل مسئله داشته باشد و تمام مسائل را پس از تصحیح در آن بنویسد و این یادگار نفیس را همواره نگاه بدارد .

فصل چهارم

روش آموختن طبیعیات

علم اشیاء - شناختن گیاه و جانور و زمین

فیزیک و شیمی

موضوع علوم طبیعی آثار و اشیائی است که آدمی را احاطه کرده است. از این رو تدریس آن مبنی بر محسوسات و برای شاگردان خرد سال بسیار شایسته و مناسب است. حس کنجکاوی شاگرد از تماشای طبیعت متغیر تشفی حاصل میکند. کودکان همیشه از جانوران و گیاهها خوششان می آید و از هرچه حرکت میکند و تکان میخورد و زنده و در دسترس آنهاست و با چشم خود می توانند معاینه کنند لذت میبرند. موضوع دروس طبیعی هم موادی است که مستقیماً در تحت نظر آنها درمی آید و هر وقت بخواهند شخصاً میتوانند آنها را لمس کنند.

علوم طبیعی علاوه بر اینکه دلبذیر است دوسود مهم نیز دارد یکی از لحاظ عمل و زندگانی و دیگر از حیث پرورش قوای روحی. علوم طبیعی قوانین و رازهای طبیعت و آثار طبیعی را بیان میکند و بدین ترتیب اوهام و خرافاتی که نادانی و تعصب ایجاد کرده است زایل میسازد و بجای آنها اصول عملی زندگانی و بهداشت را نشان میدهد. در ایران بویژه این قسمت از فوائد علوم طبیعی باید بسیار مورد توجه باشد زیرا که در کشور ما بیش از همه جا خرافات در بدبختی مردم مؤثر است.

در این باب بعد کافی در فصل اول و سوم از بخش دوم گفتگو شده مع ذالك چون عموماً بدین قسمت توجه ندارند به مورد نیست یکی دو مثال در اینجا ذکر شود :

در ۱۳۰۶ صغری دختر مرحوم کربلایی علی آسیابان لویزان (شمیران) مبتلا بمرض حمله بود. مدت دو سال مادرش تمام دارائی خود را که تقریباً هزار ریال بود فروخت و بر مال و دعا نویس داد چون این آقایان نتوانستند جن را از صغری دور کنند و شوهرش بعذاب آمدناگزیر طلاقش گفت . پس از چندی یکی از خویشان تهرانی او را به بیمارستان برد و در ظرف یکماه معالجه شد. صغری به لویزان بازگشت ولی دیگر نه شوهر داشت نه گذران و از تنگدستی جان سپرد .

در ۱۳۱۲ رئیس بیمارستان راه آهن در گدوڪ عباس آباد (مازندران) نقل میگرد که میان تهران و جاپن (۱۲ فرسخی پایتخت) حادثه ای برای انومیلی رخ داد. خانمی از مسافران دستش مجروح شد . برای بند آوردن خون (مطابق عقیده رائج) خاک نرم جاده را روی زخم پاشیدند در نتیجه معاینه پزشك قرار شد بجراح مراجعه کند هنگامی که پهای عمل رسید معلوم شد که خاک کار خود را کرده و باید دست را برید و گر نه جان خانم در خطر است !

اگر آماری راجع باین قبیل اتفاقات در دست بود ملاحظه میکردید که نود در صد از بدبختیها ناشی از اعتقاد باوهم و خرافات است . زائل کننده این خرافات علوم طبیعی است . بدین جهت برای ما آموختن این علوم از واجبات و ضروریات است .

علوم طبیعی شاگرد را با محیط خود انس میدهد و همین را بدو

میشناسند و بدین ترتیب محبت وی را نسبت بزادگاه خود بیشتر و استوارتر میکنند.

از حیث پرورش قوای روحی علوم طبیعی فواید عمده دارد. معلومات و اطلاعاتی که نسبت به طبیعت بدست می آورند، بواسیله مشاهده دقیق و از روی تجرید و تعمیم و استقراء و قیاس است و تمام این عملها راه های صحیح علمی را شاگرد می آموزد و ذهن او را معناد بقواعد کلی علوم می سازد. بقول پوانکاره دانشمند نامی فرانسه «آموختن علوم طبیعی حس پی بردن بحقایق را در شاگرد بسط میدهد. فکر را بطرف حقایق متوجه میکند - چشم و حواس درونی را معناد میکند که اشیاء را واقعاً همانطور که هست ادراک و مشاهده کند». علوم طبیعی انسان را متمایل بشناختن حقیقت می سازد و بواسطه روشن شدن فکر و پی بردن بقوانین طبیعت و بزرگی و انتظام کینی سنایش بی پایان نسبت بصانع عالم پیدا میشود:

بر ک درختان سبز در نظر هوشیار

هر ورقش دفتری است معرفت درد دار

بسط علوم طبیعی باندازه ایست که یک عمر برای تحصیل
حدود علوم طبیعی یک رشته از آن کافی نیست. از طرف دیگر سن شاگرد در دبستان و سه ساله اول دبیرستان و ازوم پرانتهن بشود دیگر برنامه علوم طبیعی را قهراً محدود میکنند. و این چگونگی مشاهده طبیعت و آثار آن و طریقه رسیدن بکشف قوانین از کمیت آن مهمتر است. از این رو باید ادعا کرد بحقایق دلی که نتیجه آن را در زندگی بکار بندند.

اگر بخواهید يك دوره مختصر هم از فیزیک و شیمی و تاریخ طبیعی بیاموزید بواسطه بسط موضوع و کمی وقت باندازه ای سطحی میشود که فوائد علمی و تربیتی آن بسیار اندک خواهد بود و ناجار منجر خواهد شد به حفظ کردن بعض مطالب .

مراد از اصول مهم و حقایق کلی در دبستانها اموری است که مربوط باوضاع و مکانی باشد که مدرسه در آن واقع است مانند محصولات آن مکان - بهداشت و بهره آن محل - مشاغل مختص بدانجا . دردهات باید توجه بقسمتی از علوم طبیعی کرد که مربوط بزندگان و روستائی باشد مانند کشاورزی و باغبانی و پرورش جانوران اهلی .

درخوزستان مثلاً باید بیشتر پرداخت بدرخت خرما و تجارت آن و همچنین بمعادن نفت و محصولات گوناگونی که از نفت بدست میآید و تراخم و دیگر امراضی که مختص بدان شهرستان است و راه جلوگیری از آنها . درسه ساله اول دبیرستان از برنامه رسمی آن جزء را باید بیشتر بسط داد که مربوط باوضاع محلی باشد چنانکه درخوزستان باز وقتی شیمی را میآموزند باید شیمی آلی و بویژه نفتها و مواد مستخرج از نفت را بیشتر از دیگر قسمتها مورد توجه قرارداد و در صورت امکان شاگردان را به مسجد سلیمان و میدان نفتون و بکارخانههای آبادان برد و هر چه در کلاس تدریس شده برای آنها حضوراً بیان و تشریح کرد .

روش آموختن علوم طبیعی در دبستان و سه ساله
روش آموختن اول دبیرستان باید مبنی بر مشاهده و آزمایش باشد.
طبیعیات

مطالب نظری و مسائلی را که نتوان بوسیله حواس و محسوسات بثبوت رسانید نباید حتی المقدور آموخت . چیزی که باید از

آن دوری جست اینست که معلم از روی کتاب و بدون بکاربردن اشیاء و افزار وقت و کوشش خود را مصروف بسپردن قوانین جامد و شرح وقایع علمی بحفاظت شاگرد کند چه این نوع تدریس علاوه بر اینکه هیچگونه ثمری دربر ندارد زیان آور و موجب اتلاف وقت خواهد بود و همینکه شاگرد امتحان خود را داد از نظارش محو میشود و اثری از آن باقی نمیماند. بنابراین اصل باید حتی الامکان بدور ساده تدریس گذرد و از حشو و زوائد و قسمتهائی که برای بیان حقایق طبیی ضروری نیست چشم پوشید. چه فایده دارد مثلاً اسمالاحات علمی مغلق و حلقه بندیهای مفصل گیاهها بشاگرد گفته شود ؟

اجرای روش فوق وسائل و لوازمی دارد : تنها شتاب و درس زبانی یا تشریح و تقریر معلم کافی نیست . شاگرد را باید با مواد و اشبائی که موضوع درس است مستقیماً مواجه و مربوط شد و حقایق را باید از نظر او بطور محسوس گذراند و قواعد علمی را از امور طبیعی استنباط کرد . برای این امر دو وسیله موجود است : اول مشاهده . دوم آزمایش .

مشاهده چیزهایی را باید مشاهده کرد که در طبیعت موجود است و معلم بکلاس میرود (مانند گل و برگ و پرشده و ساقه درخت) یا شاگرد را برای تو اعمای آنها به پیر وین از آموزشگاه راه رهنمایی میکنند (مانند زمین و توغیرات بدر زمین آفتاب)

اسی ایکٹھ درپیر اسون سا کرد است باد از دای از دای را او گذشتہ و
بدان انس کوفہ کہ ہمیشہ آباد انگار می ماند و آن ماجم دفع بدانها
می سا کرد در سوہ رنجہ حسن لاجہ دایوس و ن شیدایا . و باید اورا منجیر
کرد بہد شہادت آورد زیرا کہ نہ و نہ چہ مقدمہ قہر بدین و باز چہ سن

و باز بافتن است . تولید حیرت و عجب هم آسانست : چیزی که هرروزه از پیش چشم شاگرد میگذرد بدونشان دهید - براو معلوم کنید که آنرا بادقت ندیده است و خواص آن براو مجهول است . یایکی از آثار طبیعت را که هرروزه در حضور او واقع شده بدو تذکار دهید و ثابت کنید که آنرا ملاحظه نکرده و مشاهده ننموده است .

بسیاری از چیزهارا میتوان درموزه آموزشگاه جمع آوری کرد و هنگام آموختن طبیعیات از آنها استفاده نمود . در فصل دوم از بخش چهارم در باب موزه مدرسه بتفصیل سخن رانده شد و در اینجا دیگر تکرار آن آن ضرورت ندارد . باید کوشش کرد که اشیاء لازم درموزه مدرسه گرد آید . برای سه ساله اول دبیرستان ضرورت مجموعه ای از گیاه و جانور و سنگ بیشتر هویدا است .

اگر چند دقیقه بفرست تجارتخانه ای مانند دبرول (۱) یا شلدن (۲) یا شرکت آلان و افزار شیکاگو (۳) و یا شرکت مرکزی عامی (۴) و امثال آن نظر افکنید صورت مفصل این مجموعه را ملاحظه خواهید کرد . برای فهمانیدن برخی از قسمتها که ارائه آن بشاگرد ناممکن است مانند کوه آتش فشان یا بعضی از سنگها و جانوران خط استوا باید استفاده از پرده های نقاشی دیواری کرد . خود معلم نیز میتواند فلان عضو جانور را که نشان دادن آن نامقدور است با رنگهای مختلف بمقیاس بزرگ روی

(1) Les Fils d'Emile Deyrolle. 16, Rue de Bac, Paris (VII)

(2) E. H Sheldon Co Muskegon, Michigan.

(3) Chicago Apparatus Co. 1735 North Ashland Ave Chicago.

(4) Central Scientific Co. New York.

تخته سیاه بکشد .

البته ملاحظه کرده اید همینکه معلم پارهای زغال سنگ یا آزمایش قطعه ای چوب یا شیشه ای روی میز خود میگذارد و شروع بازمایش میکند همه خاموش میشوند و شاگردان با جان و دل گوش میدهند حتی بازیگوش ترین شاگرد با آزمندگی بسیار چشمش مان خود را باز کرده متوجه کار معلم میشود و میخواهد بفهمد مثلاً قدره سر که این که روی گچ میریزد چه میشود و علت آن چیست . آیا همین تولید عشق و شجاکاوی و دقت و توجه بهترین محرک برای آموختن نیست ؟

آزمایشی که در کلاسهای آخر دبستان و سه ساله اول دبیرستان از طرف معلم و شاگرد بعمل میآید باید ساده باشد ولی همیشه منجر به نتیجه مطلوب شود . معلم باید وسیله کار و ملرز عمل را از پیش آماده کند و گرنه انتظار کلامی یا فایده رساندن بشاگرد را نباید داشت . بدین طریق ممکن است شاگرد را به آزمایش علوم علاقه مند کرد . نخست آن که معلم تجربه ای را که در نظر دارد حضور دانش آموزان بوسیله آلات و ادواتی که تهیه کرده است بنماید و آنانرا وادارد که با دستمال دقت مشاهده کنند و بعد پرسش های سقراطی نتیجه ای که بدست آمد عاقل را بیان نمایند و قانونی که جاریست پیدا کنند . طریق دوم آنست که ابتدا قانونی که منظور است از طرف معلم گفته شود و برای اثبات و بازجوئی و امتحان تدریس به عمل آید .

طریق اول را باید حتی الامکان با شاگردان در میان گذاشت . طریق دوم را در دبیرستان که قوه استدلال و معاصر شاگرد نیرومندتر است بکار بست . در دبیرستان نیز باید در تدریس باقی نیست و لااقل هفته ای

یکبار شاگرد باید شخصاً در آزمایشگاه با نظارت معلم در فیزیک و شیمی و تاریخ طبیعی آزمایش کند. این آزمایش ممکن است تکرار آزمایشی باشد که معلم در کلاس کرده است یا آزمایشی باشد که در کلاس نشده ولی مربوط به درس است.

علاوه بر آزمایشی که در کلاس یا آزمایشگاه میشود بعضی تجربه‌ها هست مربوط به کشاورزی و باغبانی که برای نتیجه گرفتن باید فضای وسیع داشت و در باغ بعمل آورد و منتظر مرور زمان بود. بدین جهت در فصل نخست از بخش چهارم لزوم باغچه برای آموزشگاه خاطر نشان شد. معلم باید قبلاً برنامه تجربه‌هایی را که میخواهد در باغ مدرسه بعمل آورد معین کند و وسایل اجرای آنرا از پیش فراهم سازد. آنگاه در کلاس مطلبی که مربوط بدان تجربه‌هاست عنوان کند و شاگردان را بباعچه برده گیاه یا درخت و کلی که میخواهد نشان دهد - تراشی که باید بکند بکند - پیوندی که باید بزند بزند و آنرا وادار کند همان اعمال را با نظارت او بکنند بعد خود او با شاگرد به‌رور اسام باغچه را سرکشی و مراقبت نمایند که نتیجه کارهای خویشان را مشاهده کنند و با آنکه در درس دیده‌اند تطبیق نمایند.

از دستورهای فوق نباید استنباط کرد که دبستان باید
لوع عمل
در دبستان
 حتماً دارای آزمایشگاه مخصوصی باشد با لوله آب و گاز و میزهای سمته و کنبه و قفسه‌های مملو از افزار و آلات و ادوات. در پیرامون کودک چیزهای معمولی بسیار موجود است که شناساندن آن از وظایف دبستان است. عده این اشیاء بعدی است که از حوصله آزمایشگاه بیرون است. بنا بر این باید بدانها پرداخت و بیهوده

اسبابهای درهم و پیچیده که موجب سردردانی و بیخوابی می شود و دیگران نیز در معاینه جراغ و فهمیدن طرز استراحت و ورود و خروج هوا از سر پیچ و جذب نفت بوسیله فنیه - مشاهده هر پیچ و عقده و محال بهار بردن آن در زندگی - پرورش شرم ابریشم با تمام درستی که - شرم ملی می کنند و نتیجه ای که می دهند - ملاحتله پنجه را با آن و طرز بافتن و مختصات زمین و آب و هوایی که لازم دارد - شمعش به هم خوب و بد نیست پس آن از پنجه در فاستونی و ماهوت و پارچه های دیگر بوسیله سوزاندن تار و بود و ارائه شعله پنجه که مدور است و شعله یشم که مستقیم و عودتی است - تمیز دادن چوب سفید و چنار و جنالی از یکدیگر و موارد استعمال هر یک از آنها در ساختن مان و انامیه و هزاران مثال دیگر از جمله موضوعاتی است که آدمیزاد را می تواند در خانه ملی دشمن مطرح کند و از آنها نتیجه عملی برای زندگی روزگار و زندگی روزی خواست آرد را بچو شاند لازم نیست حتما قریح بهار برد یا یا یا یا و چراغ معروای کافی است - آنرا نیز آهواز شاد و شادمانی یکدیگر تهیه خواهند کرد .

ملازم برادر و برادر که در فوق تشریح شد در سالی اخیر
 (۱) در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر
 و در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر
 ملازم برادر و برادر که در فوق تشریح شد در سالی اخیر
 در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر
 در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر
 در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر
 در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر (۱) در سالی اخیر

در روز روشن بوسیله پرده‌های سیاه که جلو پنجره میکشند آنها را تاریک میکنند و بدین ترتیب میتوان در ساعت درس نورافکن و سینه را بکار برد. ارائه فیلم بعدی درس را دلیلی و کلاس را با روح میکند که مافوق آن متصور نیست. وقتی مثلاً شاگردان ملاحظه میکنند فیلم جانوران در بائی را که بوسیله زیر دریائی برداشته شده و اقسام جانوران را در حرکت و زد و خورد و جستجوی غذا در ته اقیانوس نشان میدهد - هنگامیکه جنگلهای افریقا را با جانوران درنده و شکار کردن آنها میبینند - زمانی که دستگاه گوارش آدمی و سایر غذا و عمل جذب و دفع را روی پرده مشاهده میکنند - موقعیکه کارخانه شیشه سازی را از دقیقه ای که ریگ پس از شستشو وارد کوره میشود تا آماده شدن انواع شیشه بتفصیل رویت میکنند هم درس را نیکو میفهمند و فرامیگیرند و برای تمام عمر در خادار نگاه میدارند هم ساعتی که بدین منوال میگذرانند خوشحال و سرشار هستند.

در اینصورت کاملاً ارزش دارد که این وسیله جانبی مورد استفاده واقع شده و هر جا بتوانند سینه‌ها با لاقط نورافکن را برای تدریس علوم طبیعی بکار برند. خوشبختانه مقدمات این امر در دوره سوم صدی نگارنده در وزارت فرهنگ در ۱۳۲۳ فراهم شد و اکنون در پایتخت فیلم‌های علوم طبیعی به معرض نمایش گذاشته میشود و باید امیدوار بود که در شهرهای دیگر نیز بزودی این موضوع عملی شود.

تجرباتی که در کلاس یا آموزشگاه میشود و تارهایی که شاگردان در باغچه مدرسه میکنند از پیش تهیه شده و برای اثبات درس و تحقیق مطالب آن است و شاید بنظر دانش آموز تاحدی ساختگی آید. از طرف دیگر بسا چیزهاست که در کلاس

تجرباتی
علمی

و آزمایشگاه و باغچه نمیتوان بشاگرد نشان داد. بدلائل مذکور باید وقتی که هوا مناسب باشد شاگرد را در شهر بگردش برد و آنچه لازم است بدو نشان داد مثلاً درسی در باب ماشین محرك (موتور) داده اند ولی در آزمایشگاه موتوری که کار کند و جزئیات آن بشاگرد نشان داده شود نیست . معلم قرار میگذارد يك روز که هوا صافست بجای درس فیزیک دانش آموزان را بکارخانه‌ای که در نزدیکی واقعست ببرد (مانند کارخانه چراغ برق شهر - یکی از کارگاه‌های مجاور ... یکی از کارخانه های محل چون قندسازی و پارچه بافی و نخریسی و سیمان - ایستگاه راه آهن در تقاطعی که ساختمان یا بهره برداری میکنند ...) و در آنجا راجع به ماشین محرك بیانات لازم نموده کار کردن آنرا حضوراً شرح میدهد ولی باید چرخها و پیچ و مهره های متعددی که در دستگاه است از نظر محو کند و ذر نه شاگردان اصل موضوع را درك نخواهند کرد .

در همین گردشهای عامی معلم باید دانه‌ها را بشاگردان را با آنرا طبع و گیاهان و جانوران و سنگها متوجه کند و آنها را را دارد که مثلاً گیاههای نمونه هر طبقه را چیده در روی ورقه جدا دانه خشک کرده ممیزات و مختصات آنها را خاطر نشان کنند . عادت دادن کودک به مشاهده و دقت کردن در موجودات هم موجب خشنودی وی میشود و هم ذوق پژوهش و کشف و بررسی را در او ایجاد میکند .

این نکته محتاج بیاد آوری نیست که گردش عامی ویرۀ دانش آموزان بزرگ است و از آنرو تنها با گردان دانه‌های آخر دبستان و مخصوصاً شاگردان دبیرستان را باید همراه معلم بیخارج فرستاد . مسأله‌ای که باید همیشه رعایت کرد اینست که پیش از هر سیاحت معلم باید موضوعی را

که می‌خواهد در کارخانه یا کشتزار و بیابان بشاگرد بگوید در کلاس بیاموزد و وعده دهد که فلان روز موضوع مذکور عملاً برای آنها تشریح خواهد شد و بادیدگان خود مشاهده خواهند کرد. اگر مطلب قبلاً برای شاگردان بیان نشده باشد وقتی مثلاً در مقابل چرخ های کارخانه رسیدند در شگفت فرو رفته چیزی فرا نمی‌گیرند.

بدیهی است ترتیب بازدید بنگاه‌ها را معلم باید از پیش شخصاً یا بوسیله رئیس مدرسه بدهد که هم اشکالی در بازدید فراهم نشود و هم متصدیان کار آماده توضیح دادن باشند.

دردانش‌سراها و دوره دوم دبیرستان و مدارس عالی اولیای آموزشگاه باید شاگردان را بمسافرت برند زیرا چنانکه انوری فرموده

سفر مربی مسرد است و آستانه جهاد

سفر خزانة مال است و استاد هنر

البته در این مسافرتها نباید تنها از احاطه علوم طبیعی توجه محصلین را جلب کرد بلکه از احاطه تاریخی و جغرافیائی نیز باید کلیه آثار ملی و عوارض زمین و آرامگاه بزرگان و اوضاع کشاورزی و پیشه و هنر و بازرگانی نواحی عرض راه را مورد مطالعه قرار داد.

طبیعیات در کلاسهای مختلف

در سال اول و دوم ابتدائی طبیعیات (که در دبستانها بویژه در کلاس نخستین بواسطه مختصر بودن و آموختن از روی اشیاء و خواص ظاهری آنها موسوم است بعلم اشیاء) در ضمن کتاب قرائت فارسی تدریس میشود و مقصود عمده هشیار کردن کودک و راهنمایی اوست باینکه پیرامون خود

را درست نگاه کند و چشم و گوش خود را باز نماید .

طریقه حسّی را که در فصل نخست از همین بخش تشریح شده باید در آموختن علم اشیاء بکاربرد .

در سال سوم و چهارم نیز علم اشیاء را در ضمن کتاب قرائت فارسی می آموزند ولی باید در نظر داشت که بیاد سپردن و از بر کردن کتاب سودی ندارد بلکه باید حنی المقدور اشیائی را که موضوع درس است در کلاس برد و بدست شاگرد داد و خواص آنرا واداشت خود شاگرد پس از مذاقه بشمارد و هنگام لزوم بکمال اوشتافت و قسمتهائی را که نمی بیند بدو گفت و هر جا که مقتضی باشد روی تخته سیاه تصویرهای روشن کشید . همینکه درس خوب فهمیده شد کتاب را باید باز کرد و شاگردانرا گفت بخوانند تا متن کتاب کاملاً بر آنها روشن شود . در ضمن قرائت اگر توضیحات ثانوی لزوم پیدا کند البته باید داد . بدین است بهداشت و دستورهائی عمای آنرا (که با اتم اشیاء یکجا تدریس میشوند) باید تدارک کرد . آموزگار خود باید اندرزهایی را که درباره پاکی می دهد شخصاً رعایت کند زیرا که حسّی نقاید در کودک قویست و بهرین بازشت تربیت عادت را بتقلید از دیگران فرامیگیرد . بهرین نظر است که گفته اند :

با بدان که ندین که درمائی خوب پذیر است نفس انسانی
آموزگار باید در همه کار سر مشق ساختد باشد و مراقبت
نماید هر چه در بهداشت تدریس میشود شاگردان بکار بماند و در نه
دانستن این مطالب متذکران این نیاید هر کس بماند باشد و با وجود این ناخن
ببند و چرکین داشتن علامت بی کفایتی معلم و بی و ده بودن درس اوست .

در کلاس
پنجم و ششم

در سال پنجم و ششم اطلاعات مختصر راجع به تاریخ طبیعی و فیزیک و شیمی باید تدریس شود. در این دو سال دیگر طرق حسی را به تنهایی نباید بکار برد زیرا که شاگرد لااقل یازده سال دارد و چهار سال در دبستان بوده تا حدی آشنا با اشیاء محیط خود گشته است. در اینجا باید درس طبیعیات را قدری علمی کرد و پس از اینکه مطلب در کلاس مطرح شده، آنرا بشبوت رسانید و برای شاگرد استدلال کرد. آزمایش و گردش علمی باید معلومات دانش آموز را از آثار و خواص ظاهری بالاتر برد و دامنه اطلاعات و مشاهدات او را وسیع تر کند. در این دو سال شاگرد عملاً ارزش و پایه علوم را حس می کند چه می بیند که هیچ قضیه ای را بدون اثبات یا لااقل ادراک نمیتوان تصدیق کرد - همینکه علنی موجود شد معلول هم بوجود می آید - هر آزمایش را در تحت شرایط واحد اگر هزار مرتبه تکرار کنند باز یک نتیجه می رسند - کلیه آثار و وقایع تابع قانون است ...

در عین اینکه معلم باید شاگرد را براه تحقیق و جستجوی دلیل و پیدا کردن علت و کشف حقیقت اندازد باید امر مهم را هر موقع که مقتضی شود گوشزد کند و آن اینکه با وجود تمام پیشرفت های شگفت آوری که در علوم طبیعی میشود و اکتشافاتی که هر روز بعمل می آید هنوز راز نهانی طبیعت بسیار است و اطلاعات بشر بسرحد کهال نرسیده و هنوز علوم طبیعی نمیتواند تمام حوادث و وقایع طبیعت و علل آن را بیان کند و هنوز مجهولات آدمی از شمار بیرون است. وقتی شاگرد این امر را دانست باید بدو فهماند که با وجود همه این نقائص باز بقول

ارنست رنان^(۱) تنها راه درست و راست برای پی بردن به حقیقت و شناسایی موجودات راه علوم است. بزرگی پایه علوم طبیعی نیز از اینرو است که وقتی معلوم شد در موضوعی لغزش و خطا کرده اند علماء طبیعی فوراً بسا کمال درستی و راستی اعتراف کرده آن لغزش و خطا را رفع میکنند و با همت بی فتوری بطرف حقیقت راه میپیمایند.

در این سه کلاس یا دوره مختصر تاریخ طبیعی و فیزیک و شیمی باید تدریس شود. تاریخ طبیعی شامل جانور شناسی و فیزیولوژی انسانی و گیاه شناسی و زمین شناسی است.

در سه ساله
اول
دیرستان

بهداشت نیز از احاط این که اصول آن منکی به تاریخ طبیعی است در برنامه رسمی جزء همین رشته منظور گشته است. نگاهی که راجع به ر یاد از شعب طبیعیات در اینجا ذکر میشود در سال پنجم و ششم دبستانها نیز در حدود برنامه باید رعایت شود.

جانور شناسی - دارای دو فصل بوده است یکی شرح زندگی جانوران و دیگر طبقه بندی آنها. بدیهی است که همه جانوران را در کلاس نمی توان برد و این امر مانع نیست که معلم از حفظه شاگردان یاری جوید و جانورانی را که قبلاً در دسترس او نبوده اند بیاورد و هر وقت ممکن شد تصویر و عکس جانوران را نشان دهد. طبقه بندی از جانوران را که بخوبی می توان به کلاس برد حشرات است. معلم باید وادار دانشاگردان حشرات معروف را به جمع آوری و خشک کردن و نگهداری و یکی از آنها آنچه بایسته است بگوید سپس حشرات دیگر را در سر درس بیاورد.

(۱) Ernest Renan فیلسوف و مورخ معروف فرانسوی که در ۱۸۹۲ میلادی درگذشته است.

شاگردان موضوع بحث قرار دهد. آنگاه آندورا باهم بسنجد و روشی را که علمای طبیعی برای طبقه بندی حشرات پیدا کرده و پیش گرفته اند گوشزد کند یعنی در حقیقت همان کاری را که روز اول دانشمندان تاریخ طبیعی کرده اند معلم باید در حضور شاگردان انجام دهد. بزبانهای خارجه کلمه هایی برای طبقه بندی جانوران بویژه حشرات موجود است که می توان از آنها بخوبی استفاده کرد و چون جانور شناسی در سال اول دبیرستان تدریس میشود و در این کلاس تازه زبان خارجه شروع کرده اند نمیشود آنها را بکار برد لیکن می توان در آخر دوره اول متوسطه که تا اندازه ای شاگردان بزبان خارجه مسلط هستند از مفتاحهای مذکور بآنها داد و طرز بکار بردن آنها را آموخت.

در جانور شناسی قسمت مهم طبقه بندی جانوران نیست. البته باید از آن گفتگو کرد ولی باختصار. قسمت مهمی که باید بیشتر وقت صرف آن شود فیزیولوژی یا وظایف اعضاء بدن انسان است که پایه و اساس بهداشت میباشد. در کشور ما آئین بهداشت را کسی نمیداند و اگر احیاناً يك تن در هزار تن بداند در برابر توده مردم سخن او پیشرفت ندارد و تنها می تواند در بعضی موارد شخصاً آنها را رعایت کند. این است که برای فهمانیدن و ترویج آئین بهداشت باید با کمال دقت قسمتهای مربوط به بدن انسان را آموخت بویژه مباحثی که برای بیان و تشریح اصول بهداشت لازم است بیشتر باید بدان توجه کرد و بیشتر بسط داد تا شاگرد از روی دلیل بداند چرا باید آن اصول و دستورها را رعایت کند. در آموزشگاههای دختران این اصول و موازین باید مربوط بکودکان نیز باشد تا در ضمن درس جانور شناسی اصول بهداشت اطفال و بچه داری

برای دختران تشریح و روشن شود .

گیاه شناسی را ممکن است از دو نظر آموختنیکی از احاطه وصف و تشریح گیاه و دیگر از حیث وضع و زندگانی آن . قسمتی که در سه ساله اول دبیرستان باید بیشتر بدان اعتنا شود توصیف گیاه است زیرا که دقت کردن در احوال گیاه و شرح دادن آن برای پرورش قوای روحی و آموختن مشاهده و توجه لازم و ضروری است و از این راه است که میتوان شاگرد را به دقت کردن و منظم بودن معناد کرد .

معلم یکی از گیاههای متعارف را به ایل میبرد و امیدارد شاگردان شرح دهند . خود او نیز هنگام لزوم کمک میکند و ریشه و ساقه و برگ و گل آنرا نشان میدهد و نام قسمتهای مختلف را در حدود برنامه ذکر میکند . وقتی این قسمت را نیکو فهمیدند و باد گرفتند گیاه دیگری گلدار سر درس میبرد و از شاگردان میخواهد همان قسمتهای مختلفی که در گیاه نخستین نامیدند دادند در این دو مبحث هم باز شناسند و نام آنها را بگویند . این کار را معلم در مورد چند گیاه مختلف گلدار تکرار می کند و شاگردان را باختلافاتی که در ترتیب و وضع این قسمتهاست توجه میدهد . همین اختلاف باعث میشود که شاگردان حایر در فکر طبقه بندی گیاهها بیفتند و گیاههایی که اجزاء آنها بهم بیشتر وابسته دارد جزء جدا شده حساب کنند معلم بدین شکل بوسیله تشخیص و نشان دادن جهات اشتغال و افتراق در طبقه مقایسه را بشاگرد یاد میدهد و این مقام و ترتیب در افکار شاگرد ظاهر میشود و در روش تدریس بدستش میآید . البته نباید در سه ساله اول دبیرستان نام گیاههای را که شاگرد در درس بدو بدو است . باید به تدریس مذکور او را گنجینه و مطالب باز در تمام مباحث و یاد گرفتن اسمی میکنند لیکن نباید از

حدود برنامه خارج شد بلکه باید تنها گیاهان متداول را آموخت و حافظه شاگرد را برای فراگرفتن اطلاعات دیگر ذخیره کرد .

راجع بطرز زندگانی گیاه باید مختصراً بشاگرد فهماند چگونگی گیاه وجود دارد - بطور تغذیه میکند - چه شکل تکثیر حاصل مینماید چه شرایطی باید جمع باشد تا خوبی رشد کند و بار دهد .

در ضمن این تشریحات طرق ساده‌ای را که در کشاورزی معمول و مبتنی بر طریقه زندگانی گیاهها است باید گوشزد کرد و بهره‌ای که آدمی از آنها میبرد خاطر نشان نمود .

زمین‌شناسی - برای آموختن این ماده باید حتی الامکان وضع محل و ناحیه‌ای را که آموزشگاه در آن واقع است در نظر گرفت و مثالهای لازم را برای نشان دادن تغییرات زمین از آنجا اخذ کرد بدین جهت گردش علمی و بیرون رفتن از شهر برای آموختن زمین‌شناسی از ضروریات است . در این گردشها نمونه سنگها را باید نشان داد و برای لابراتوار دبیرستان شهر آورد . فواید زمین‌شناسی در آبیاری و ساختمانها و استخراج معادن بساید کاملاً در ضمن درس و گردشها متذکر نشان گردد .

فیزیک - به موجب برنامه رسمی در سال اول و دوم و سوم دبیرستان تدریس میشود . همان اصولی که در آموختن تاریخ طبیعی بکار میروند عموماً باید در فیزیک نیز رعایت شود .

اولاً نباید هر مبحثی را با تعریف آغاز کرد چه شاگرد در دوره اول متوسطه تعریف بدون مقدمه را نمی‌فهمد . دبیر باید از روی مشاهده و تجربه تعریف را با کمک شاگرد پیدا کند . در گفتن قانون و ذکر اصول

باید امساک کرد و قانون و اصول را نیز باید نتیجه مشاهده و تجربه قرارداد .
ثانیاً باید منتهای مراقبت را کرد که ذوق شاگرد بمشاهده و مایل
کردن او بتجارب علمی و پیدا کردن دلایلی که مبتنی بر تجربه باشد جلب
و تقویت شود .

ثالثاً نتایجی که از تجربه های علمی و اعمال با اسباب در موضوع
معینی بدست میآید باید پهلوئی هم گذارد و باینکه دیگر نتیجه . برای
رسیدن بدین مقصود بهترین وسیله بنکار بردن نمایش خطایی است . چون
نمایش توابع درجه اول را در سال سوم دبیرستان میآموزند ناچار این
وسیله را باید از همان سال بعد بکار برد .

رابعاً وقتی دبیر از راه استدلال بنتیجه ای رسید باید فوراً آزمایش
کند و آن نتیجه را در معرض بازجویی گذارد تا برشاکرد معلوم شود
سخنان او درست و دلایلی استوار است و از این راه باستدلال و اقامه برهان
معتقد شود .

خامساً با رعایت احتیاطهای چهار گانه مذکور میتوان رفته رفته
نتایجی که بدست میآید تعمیم داد .

سادساً همینکه در اثر تعمیم نتیجه ، قانون معینی بدست آمد باید آن
را اعلام داشت و فواید آنرا از حیث ساده کردن و آسان نمودن تصمیمات
و پیش بینی هایی که بموجب آنست قانون میتواند از سه وجه تازه نمود
گوشزد کرد .

سابعاً وقتی که معلم و شاگرد در نتیجه دستورالعمل مشخصی گامها
از قبیل ... را از آغاز کرده باشند ، الا رفتند و با هیچ فردی
بجای قانون را بدست آوردند باید از نو از فردی باینسان و نتایجی

که بدست آورده اند بیازمایند و بر سنجند بهمان عملی که بدو آغاز کرده بودند . در این هنگام است که باید محل استعمال قانونی را که بدست آمده در زندگانی بویژه در تغذیه و بهداشت و کشاورزی و پیشه‌وری ذکر کرد .

ثامناً پس از اجرای نکات مذکور باید تمرینات بسیار ساده با ارقامی که در عمل وجود دارد بشاگرد داد تا برای او مطلب کاملاً ثابت و محقق گردد .

شیمی در سه سال اول دبیرستان تدریس میشود و در آموختن آن دو اشکال موجود است . نخست آنکه بامشاهده نمی‌توان خواص شیمیائی اجسام را تشخیص داد . شاگرد هر اندازه با دقت بزغال سنگی که می‌سوزد نگاه کند تمیز نمی‌تواند داد که زغال سنگ مبدل به چه شده و چه بخاری از آن متصاعد میشود . وقتی دبیر جوهر کوکورد را روی کج بریزد شاگرد جوشیدن آنرا می‌بیند ولی نمی‌فهمد چه فعل و انفعالی روی داده است . اشکال دوم اینست که شناختن ماده‌ای از لحاظ شیمیائی عبارت از شناختن تغییراتی است که آن ماده نسبت بسایر مواد حاصل میکند بنابراین چگونه میتوان مثلاً از اکسیژن گفتگو کرد بدون ذکر هیدروژن و فسفور و گوگرد و آهن و مانند آن ؟

پس ای‌طور بهتر میشود که اجسام را نهی شود یکی یکی مورد بررسی قرار داد و باید آنها را در آن واحد شناخت . اشکال اول رایجانات دبیر و آزمون‌های شیمیائی مرتفع میکند و اشکال دوم را بدین ترتیب میتوان رفع کرد که چند درس مقدماتی مختصر در باب مواد منعارف چون هوا و گوگرد و نمک طعام داده شود . بدیهی است که در این چند درس

باید بسیار باختصار از مواد مذکور سخن راند و در هر يك اکتفا کرد بذکر يك يا دو خاصیت عمده و قابل توجه که بتوان با چشم مشاهده کرد . مثلاً کافی است شاگرد بداند هنگامی که کوک در درو هوا میسوزد بخار خفه کننده از آن متصاعد میشود . سدیم با آب بشدت مرکب میشود . جوهر کوک در رقیق روی رامیخورد و مانند آن ...

وقتی این اسامی با این خاصیت های آشکارا بگوش و چشم شاگرد آشنا شد دیر باید همچنانکه در بر ناده معین شده است از اجسامی آغاز کند که در دسترس شاگرد و در پیرامون اوست . ابتدا از هوا و آب آغاز میکند و در ضمن آموختن این مواد ذکر الیمن و ازت و هیدروژن خواهد رفت از این رو میتواند خود این اجسام را موضوع درس قرار دهد سپس پردازد بنمک طعام . بعد بترتیب به کلر و سدیم و اسید طر بترتیب . آنگاه میتواند اسید را شناساند زیرا که قبلاً اسید طر بترتیب از درس شده پس « باز » را تعریف کرد زیرا که سود سابقاً موضوع درس قرار گرفته بعد نمک طعام را مطرح نمود زیرا که نمک طعام را شاگرد قبلاً دیده . سپس جسم مرکب را شرح داد زیرا که از آب و نمک طعام در پیش سخن گفته است . هنگامی که ذکر مخلوط و مرکب بمیان آمد نباید به وسیله بیان اختلاف آنها را شناساند بلکه عین تجربه ای که یکنفر دانشمند در برابر طبیعتی که نمیداند مخلوط است یامرکب میکند باید در حضور شاگردان بعمل آورد و در ضمن دیر باید طر هائی که میکند شرح دهد و نتیجه ای که بدان میرسد بیان نماید .

هنگامی که عبارات اختصار و وجه نام گذاری اجسام گفته میشود از ذکر تاریخ آن باید چشم پوشید و دایره ایستاده مثلاً وزن اتمی کوک در ۳۲ است نباید گفت زیرا که شاگرد دوره اول متوسطه آنرا نمیفهمد و

ذکر آن موجب انزجار خاطر و خستگی او خواهد شد .

در آموختن شیمی باید پیوسته در نظر داشت که شیمی علمی است که در زندگانی بدان نیاز دارند و پیشرفتهای آن فوراً در کشاورزی و بهداشت و پیشه وری و صنعت تأثیر میکند و هر موقع که دبیر بماده ای رسد که در صنایع بکار میرود باید آن ماده را زیادتر بسط دهد و محل استعمال آنرا بشرح و تفصیل بیان کند . واضح است تمامی موادی که تدریس میشود باید بوسیله تجربه در آزمایشگاه یا در کلاس آموخته شود و حتی الامکان فعل و انفعالات را باید در حضور شاگرد انجام داد . لااقل هفته ای یک بار دبیر باید شاگرد را در آزمایشگاه برد و او دارد اعمالی را که قبلاً پیش بینی کرده است خود شاگرد با نظارت وی انجام دهد تا کاملاً مطمئنان بتجربه علمی پیدا کند و انگشتانش بعمل معتاد شود و بقیین پیدا کند که اگر دبیر کارهایی میکند و بنیجه ای میرسد سحر و جادو نکرده است بلکه همان عملها را هر کس با همان شرائط انجام دهد بنتائج مشابه میرسد و مزیت طبعیات نیز در همین است .

عموماً از کلاس سوم ابتدائی بیالا درس طبعیات باید بدین

درس

نحو داده شود :

طبیعیات

۱- چیز یا چیزهایی را که موضوع درس است بشاگرد نشان

میدهند و هر اندازه بشود تربیی اتخاذ میکنند که خود شاگردان بتناسب موضوع آنها را دست بزنند - با چشم خود مشاهده کنند - با بینی خود بو کنند - با زبان خود بچشند - با گوش خود بشنوند . تجربه ای که معام میکنند باید طوری بعمل آورد که همه شاگردان نیکو بینند و بفهمند آنگاه اشیاء و تجربه ها را مدرک و مبنای درس خود قرار دهد .

۲- برای اینکه شاگردان توجه خود را بجزئیات و تفصیل‌های غیرمهم معطوف نکنند معلم باید هنگام عمل با هنگام نشان دادن اشیاء متدرجاً خاصیت‌ها و وصفهای عمده اشیاء و آثار را برای آنان ذکر کند و مراحل تجربه‌هایی که میکند بیان و گوشزد نماید .

۳- وقتی شاگردان خوب مشاهدات نمود را کردند و اعمال و تجربه‌های معلم پایان رسید باید از روی معاونانی ساخته شاگردان از پیش دارند و مشاهداتی که در ضمن درس کرده‌اند معلم ایشان را راهنمایی کند بپیمان آثار و خواصی که همان وقت دیده‌اند و اگر اندک ناتوانی در فهم آنها دید بایشان کمک نماید . همچنین مطالب گاه را روشن شد باید دستور یا اصل یا قاعده یا قانون کلی را از آن عمل و مشاهده و بیان بیرون کشید و اعلام کرد .

۴- پس از استخراج قانون معلم را می‌دارد و آن یا جدید نفر از شاگردان آنچه دیده و کرده‌اند خلاصه کنند . اگر آن خلاصه در کتاب طبیعیات شاگردان نباشد باید روی تخته سیاه نوشت یا در کتابچه خود ثبت کنند .

۵- اگر وقتی باقی بماند معلم باید وادار کند و یادآور آن از شاگردان بخواهد از روی کتاب درسی را بخوانند . یا آنچه در کتاب یاد گرفته‌اند تملیق کنند .

بدیهی است در دفعه بعد آنها باید درس را پیش از این درس دومینکه اطمینان حاصل شده آن درس را یادآور گرفته‌اند درس تازه داد .

فصل پنجم

روش آموختن جغرافیا

فوائد
آموختن
جغرافیا

بتناسب توسعه روابط میان ملل و تکثیر وسائل نقلیه و تسهیل مسافرت و جهانگردی اهمیت جغرافیا روز بروز بیشتر میشود و بتدریس آن بیشتر باید توجه داشت . آموختن جغرافیا دو فائده عمده دارد یکی از لحاظ عمل

و دیگری از حیث پرورش قوای روحی . از لحاظ عمل جغرافیا اوضاع کشور را نشان میدهد که مثلاً کدام قسمت حاصلخیز است و کدام قسمت بایر - وسایل تولید ثروتش چیست - آینده اقتصادیش از چه قرار است - میان کشورهای دیگر دنیا چه مقامی را حائز است . راجع بکشورهای بیگانه نیز جغرافیا اطلاعات سودمندی میدهد که در عمل بخار می خورد مانند جنگونگی خاک و منابع ثروت و اوضاع کشوری و بازرگانی و پیشه وری و وسائل باربری و میزان و نوع صادرات و واردات و طرق مواصلات و غیره .

این اطلاعات در هر دقیقه محل حاجت است و راههای زندگانی و میدانهای عمل را بآدمی نشان میدهد .

از حیث پرورش قوای روحی نیز آموختن جغرافیا فوائد بیشمار دارد :

اولاً چون تدریس جغرافیا از مشاهده آثار طبیعت و ملاحظه عناصر و عوامل محسوس آغاز میشود ذوق مشاهده و مذاقه را ورزش میدهد

ناتیا از روی شرح و بسطی که معلم و کتاب از شهرها و کشورهای دور دست می دهند و از روی تصویر و نقشه هایی که نشان داده میشود شاگرد آنها را در خیال خود مجسم می کند و بدین ترتیب قوه متخیله او پرورش می یابد.

ثالثاً در کلاسهای آخر دبستان بویژه در دوره ادل دبیرستان در جغرافیا اغلب باید استدلال کرد و قوه مهیزه را ستار برد و تشخیص داد که روابط عناصر مختلف طبیعت چگونه است و از روی این منابع طبیعی ناحیه ای بی با وضاع اقتصادی آن ناحیه برد و از ارتباطی مستقیم میان آب و هوا و نوع بشر موجود است باید حکم کرد که مردم کشوری فعال هستند یا تنبل - بیمارند یا تندرست - صنعتگرند یا بازرگان یا کشاورز و آیا برای تربیت قوه مهیزه و اقامه برهان وسیله ای بکونر موجود است ؟

رابعاً جغرافیا موجب تحریک تکار و تحریک بترقی میدهد زیرا در عین اینکه وضع کشور را تشریح می کند و در ضمن آن نشان بنگاه ها و معایب زندگانی اقتصادی و سیاسی ما روشن میگرد و عظمت و ارتقاء دیگر کشورهای ظاهر و معلوم می شود که ما از بسیاری از کشورهای دیگر عقب مانده ایم و در صورتیکه معینه گونه و وسایل پیشرفت برای ما فراهم است ، بویژه بدین امر قهراً موجب تحریک آنها بشود و عمل میشود .
بالاخره باید گفت که جغرافیا استدلال تاریخی است و کسی که جغرافیا نداند تاریخ را نمی فهمد . علاوه بر همان ظاهر که تاریخ سلطنتها و تمدن خواهی را بر می انگیزد جغرافیا نیز هنگام نشان دادن پهنای زیر و بوم های طریب انگیز و منظره های قریح بخش و شماره کردن نرین ها و کشتی که در زیر زمین نهفته است آدمی را شاد و سحر مانی را در دل او زیاد میکنند .

گذشته از فواید مذکور وقتی آدمی کره زمین را شناخت و شگفتی های آن را دانست پی به قدرت پروردگار می برد و شناسائی اش نسبت بایزد یکتا بیشتر میشود و این مسئله در کردار و رفتار او پیوسته مؤثر خواهد بود .

بدیهی است فواید مذکور از آموختن جغرافیا وقتی عاید **روش کلی** می شود که طریقه تدریس آن مطابق آئین آموزش و پرورش باشد و الا اگر جغرافیا را بطوری که اکنون معمول است تدریس کنند یعنی کتاب جغرافیا را بدهند شاگرد نفهمیده بیاد بسپارد غیر از منزجر کردن وی از جغرافیا و پر کردن حافظه از یائده نام که برای او بیمعنی است (و همینکه از آموزشگاه بیرون شد بکلی از نظرش محو می شود) سود و بهره دیگری نخواهد داشت .

آموختن جغرافیا باید از راه مشاهده آثار طبیعت و شرح و بسط آنها و اقامه برهان و استدلال باشد .

۱- مشاهده آثار طبیعت مخصوص بچهار کلاس اول دبستان است . جغرافیا در کلاس های مذکور گرچه جزو کتاب قرائت فارسی منظور شده ولی باید مانند علم اشیاء تدریس شود . برای مجسم نمودن اصطلاحات عمده جغرافیا کافی است معلم شاگرد را بحیاط آموزشگاه برده در گوشه باغچه کمی آب بریزد و مفهوم خشکی و دریا و جزیره و شبه جزیره و دماغه را باو نشان دهد و در فصلی که هوا مساعد باشد وی را باطراف شهر برده معنای جلگه و کوه و بیابان و رود و بنوی را باو بفهماند . هنگامی که شاگرد و آموزگار بکنار جاده ای رسیدند معلم می ایستد و سودهائی که از آن عاید میشود بیان میکند و محصولات کشاورزی

و کالاهایی را که از آن راه حمل میکنند شرح میدهد . همین که بمظهر قناتی برخوردند آموزگار از اهمیت این اختراعی که ابرانسان کرده اند و لزوم آن و طریق آوردن آب و بکار بردن آن در کشتکاری سخن خواهد گفت و طریقه زندگانی را در کشورهای بری و دور از دریا بیان خواهد کرد .

۲- بدیهی است که بوسیله مشاهده فقط قسمت محدود و مختصری از عوارض و اصطلاحات جغرافیائی را می توان بشاگرد آموخت . از این رو ناچار بشرح مطالب باید پرداخت . وای معلوماتی ده شاگرد بوسیله مشاهده فراگرفته است در اینجا بدردت می خورد چه از راه وقوف با اصطلاحات محلی با اصطلاحاتی بی میبرد که در نواحی دور دست موجود است مثلاً چون قنات را دید در خیال رودخانه را میچشم میبندد . هنگامیکه استخراجی را ملاحظه کرد در مخیله خویش دریا را می بیند . همینکه تپه را رؤیت نمود کوه را تصور میکنند ...

آموزگار باید از روی سفرها و مشاهدات شخصی و مسافرتهایی که ممکن است بعضی از شاگردان کرده باشند و نیز از روی سفرنامه هایی که خود او خوانده و تصاویر و کارتهای پستی ده در دست رس دارد یک قسمت از مطالب جغرافیائی را شرح کند .

در دوره اول دبیرستان کتاب جغرافیا باید باندازه کفایت مفصل و مطالبش منسوج باشد . به علاوه قسمت عائی باید در آن جای داد که در کلاس خوانده نشود بلکه برای قرائت تفریحی شاگرد باشد و در خانه خوانده شود . در این قسمت ها باید زندگانی و مسائل جالب توجه هر کشور را شرح داد و عجایب هر ناحیه را ذکر کرد تا شاگرد هنگام

خواندن هم تفریح کند و هم معلومات خود را تکمیل نماید .

اقامه برهان و استدلال ویژه شاگردان کلاس پنجم دبستان بیالا است . مخصوصاً در دوره اول متوسطه شاگرد باید از روی استقرار و قیاس پی قسمتی از حقایق جغرافیائی برد . دخیل بودن اوضاع جغرافیائی در اوضاع طبیعی و احوال انسان - آب و هوا و تأثیر آن در اوضاع زمین - وضع کناره دریا و مداخله آن در طرز زندگانی ساکنین آن جز اقامه برهان چیز دیگر نیست و باید از راه استدلال آنرا آموخت .

بر طبق برنامه رسمی جغرافیا از سال دوم دبستان بیالا آموخته

اجرای
برنامه

میشود .

در سال دوم جهات اصلی و فهماندن نقشه حیاط و کلاس و کوچه و خیابان و جهت امتداد آنها باید تدریس شود . بعقیده نگارنده در آغاز کار بهتر و طبیعی تر آنست که ابتدا شاگرد را متوجه کره زمین و عوارض آن کنند سپس بتعلیم نقشه بپردازند . در این کلاس بایستی مشاهد پایه و اساس آموزش باشد . آموزگار باید در آغاز سال تحصیلی (شهر یور و مهر ماه) که هوا مساعد است شاگردان را با اطلاع و اجازه مدیر بگردش برد و آنان را در برابر عوارض جغرافیائی قرار دهد : همینکه از حدود شهر بیرون رفتند باید مفهوم جلگه و کوه و بیابان و مانند آن را نشان دهد و یافتن جهات اصلی را دریابان و در مدرسه عملاً بیاموزد . از روی مشاهداتی که شاگرد میکند بوسیله قیاس قسمت هائی را که نمیتواند در پیرامون خود ببیند درک خواهد کرد و از آنچه میداند بآنچه نمی داند پی خواهد برد . در این کلاس چون شاگردان خردسال هستند هنوز قوه فهم فاصله و وسعت فضا را ندارند و نمیتوانند

مثلاً تصور کنند بزرگی بخشی که در آن مسکن دارند چه اندازه است یا کره زمین چقدر پهناور است . برای فهماندن این موضوع آموز کار باید از روی مسافتی که هنگام گردش باشاگردان پیموده بآنان فاصله میان دو شهر را بگوید مثلاً اگر از تهران شاگردان را تاباغ صبا برده اند و گردش يك ساعت بطول انجامیده باید بآنان مثلاً كفت برای رفتن قزوین باید دوشبانه روز دائماً همینطور که ماراه آمده ایم رفت تا بانجار رسیدیا از تهران تا قزوین باندازه ۴۸ برابر راهی است که ما آمده ایم . برای فهماندن این که نقشه چیست باید برای شاگرد نقشه کلاس و مدرسه را در حضور خود او کشید . آموزگار باید تخته سیاه را بطور افقی در روی میز قرار دهد تا هر پهلوی آن موازی یکی از دیوارهای کلاس شود و با کمک شاگردان نقشه کلاس را بامیز و نیمکت آن بکشد . در درس بعد باید نقشه کلاس مجاور را کشید و راهرو میان دو کلاس را نمایان ساخت . بهین ترتیب نقشه مدرسه و کوچه مجاور و خیابان شهر کشیده میشود . شاگردان باید هم روی تخته سیاه و هم روی کاغذ این نقشه ها را با دست بکشند و با هم دستشان دادن کنند و هم شاد شوند و از درس لذت ببرند . وقتی معنای نقشه را نیکو دانستند باید بآنان فهماند مقیاس چیست و کره جغرافیائی کداست تا بفهمند زمین را چه شکل میتوان نمایش داد .

در کلاس سوم و چهارم برنامه جغرافیا عبارتست از جغرافیای عمومی و منطقه ای و انواع زمین و نقشه ها و آن اقدامات پنجگانه و اصلاحات جغرافیا و ذکر کشورهای بزرگ و پنج قاره و دریاهای مهم و آب و هوا و باران و باد دوره معنای جغرافیای علمی و سیاسی و اقتصادی ایران .

پس از اینده آموزگار باید شاگردان را در فهماندن کره زمین ساکن

هستیم و این کره دو حرکت دارد که شب و روز و چهار فصل نتیجه آنهاست نشان میدهد که کره طبعاً پنج قطعه تقسیم شده و جا و موضع ایران را در میان آنها خوب خاطر نشان میسازد . سپس بخشی را که مدرسه در آن واقع است در روی نقشه ایران نشان میدهد و بشرح و بسط آن میپردازد . پس از شناختن بخش مشغول بخشهای مجاور میشود . شاگرد دبستان در آخر سال چهارم یعنی وقتی سن او بیازده رسید باید جنس خاک ایران را بداند و قطعات حاصلخیز و بایر ایران را بشناسد و بداند منابع ثروتش از چه قرار است و در کجاست و محصولات کشاورزی اش چیست و شهرهای عمده اش کدامست و راه های اصلیش از کجا آغاز و در کجا پایان میبرد و از چه شهرهایی میگذرد و از این جاده ها چه تجارتی و با کدام کشورها میشود و محل ورود و خروج کالاها از کجاست و مانند این مطالب . . . بدون این اطلاعات برای يك نفر ایرانی غریب مکن است محل سکونای خود را برگزیند و از روی بصیرت در آن زندگی کند .

غرض از ذکر کشورهای بزرگ جهان آنست که شاگرد بداند قطعات عالم را چه مالی در تصرف دارند و نام پایتخت آنها چیست و چه اهمیتی را در میان ساکنان زمین دارا هستند . واضح است که این معلومات باید بکمال نقشه بشاگردان فهمانده شود والا اگر تنها نام ها را بیاد سپارند بهیچوجه سودمند نبوده بمحض اینکه از دبستان بیرون روند از نظرشان محو میشود .

در سال پنجم و ششم کتاب مختصر و مفید برای جغرافیا نوشته شده و در دبستانها معمول است . آنچه در بالا گفته شد در اینجا نیز صدق میکند .

را فراهم کند .

یکی از اشکالات تعلیم جغرافیا یاد دادن اسماء اعلام
 اسماء اعلام است . اکثر معلمان ما تصور میکنند وظیفه عمده آنها
 اینست که هر قدر می توانند اسمای کوهها و رودها و شهرها و جزیره هارا
 بحافظه شاگرد بسپارند و در این راه بقدری مبالغه می کنند که حقیقه
 شاگرد از جغرافیا بیزار میشود . این اقدام آشنا نبودن آنها را با اصول تربیت
 جدید میرساند . منحصر کردن جغرافیا بآموختن اسماء اعلام یا آنها را
 جزء بزرگ درس قرار دادن هم تولید انزجار می کند هم دارای فایده
 دیگری نیست و در زندگانی هیچوقت بدرد نمیخورد و شاگرد روزی که
 از قید مدرسه آزاد شود از فراموش کردن آنها لذت میبرد . از طرف دیگر
 ممکن نیست بکلی اسماء اعلام را از درس جغرافیا خارج کرد زیرا که
 اسمای موجب فهمیدن درس و روشن شدن جغرافیا میباشد . در جغرافیا از
 اوضاع سطح زمین گفتگو است . هریک از نقاط این سطح وضعی مخصوص
 واسمی خاص دارد که نمیشود از یاد دادن آن چشم پوشید و کرانه درس
 مبهم و تاریک خواهد ماند .

بعقیده نگارنده باید در دبستان اکتفا کرد بنام های مهم یعنی آنها
 که معرف محلهای مهم و آثار مهم باشد . در دوره اول دبیرستان بنام
 های مذکور باید نامهای دیگری افزود که بدان نیاز هست ولی نکته جالب
 توجه اینست که معلم باید بهر اسم تصور خاصی پیوند و شرح مختصری
 ضمیمه کند تا آن اسم دارای مفهوم کاملی شود و کلمه زباننداری باشد .
 نکته دیگری که نباید از نظر دور کرد تلفظ درست اسماء اعلام است . از
 آنجا که در خط ما اعراب دقیق وجود ندارد و بیشتر آموزگاران هم زبان

در امریکا تألیف نگارنده - نه سال در امریکا نگارش آقای عبدالله دشتی - یکماه در پاکستان بقلم آقای احمد ملکی مدیر روزنامه ستاره برای این منظور تهیه کتبی است که فعلاً میتوان نام برد .

دوم وسیلهٔ آموختن جغرافیا **تصویر است** . اولاً تصویرهای کتاب جغرافیا را باید واداشت شاگرد بدقت نگاه کند و جزئیات آنرا باید برای او شرح داد . ثانیاً هر مدرسه باید مجموعه ای از کارت های پستی و عکس و کتاب تصویر جغرافیائی داشته باشد . در اروپا از این قبیل کتب تهیه کرده اند که کلیهٔ اوضاع زندگانی و طرز معیشت مردم و وسائل نقلیه و منابع ثروت هر کشور را جداگانه نمایش می دهد . باید از این کتابها تهیه کرد و هنگام تدریس بکلاس برد و بشاگرد نشان داد یا وی را راهنمایی کرد تا در کتابخانهٔ مدرسه مطالعه کند .

سوم وسیله **نور افکن و سینما است** . در امریکا و اروپا برای هر يك از کشورهای مهم عالم فیلم هایی تهیه کرده یا شیشه های عکسی آماده نموده اند که اوضاع زندگانی مردم آنجا - لباسهایی که میپوشند - خانه هایی که مسکن دارند - مشاغلی که دارند - طرز کشاورزی - کارخانه های بزرگ - محصولات عمده - شهرهای عظیم - بندرگاههای معتبر - عمارات مجلل - چراگاههای وسیع - گونه های بلند - رودها و دریاچه های مهم - مناظر زیبارا آنطور که شایسته است نشان میدهد . در مدارس متمدنی امریکا ممکن نیست درس جغرافیا بدون سینما یا لاقلم ارائه شیشه های عکسی در روی پرده (بوسیلهٔ نورافکن) داده شود . این فیلم ها و شیشه هارا شرکت های تجارتنی تهیه می کنند و به بهای ارزان

میفروشند (۱). بکار بردن آنها هم بسیار آسان است و هر جا که قوه برق وجود دارد میتوان از آنها وارد نمود و برای آموختن جغرافیا بکار برد و کلاس را با روح کرد و شاگردان را نسبت بدرس علاقه مند نمود.

چهارم وسیله نقشه است. از سال دوم دبستان که آموختن جغرافیا آغاز میشود باید بکمال نقشه باشد. در حقیقت نمیتوان تصور کرد که تعلیم جغرافیا بدون نقشه اصلاً امکان پذیر باشد. باید همواره نقشه‌هایی بکار برد که وضع کشور های مختلف را مشخص کند و موقع آنها را در کره نشان دهد و در داخله هر يك از آنها عوارض و آثار طبیعی و تجمعات انسانی را نمایان سازد.

در دبستانها و دوره اول دبیرستانها در نوع نقشه باید بکار برد نقشه دیواری و اطلس.

نقشه دیواری باید درست و ساده و روشن باشد و رنگهای آن قشنگ و دلباز باشد. اسامی زمان روی آن نباید چاپ شده باشد و اگر نه تمام نقشه را بر وسیله دیگری بنویسند. آنها اسامی مهم باید ثبت گردد. آنها با حروف درست نامشروع و با آخر کلاس و از دور آنها را بخوانند. برای پس گرفتن درس ممکن است نقشه کنگ شد در آن بجای اسماء اعلام رقم نوشته شده باشد بکار برد ولی اینکار اجباری نیست.

يك نوع نقشه که در اروپا و امریکا متداول است و در ایران هنوز

(۱) به نام ونگل برکت بکار می‌رود و به نام ونگل معروف است. به نام ونگل معروف است.

با نور آبی و به نام ونگل معروف است و به نام ونگل معروف است. به نام ونگل معروف است.

(۲) به نام ونگل معروف است و به نام ونگل معروف است. به نام ونگل معروف است.

شیوع پیدا نکرده نقشه‌های برجسته است که متناسب معینی ارتفاع کوه ها و عمق دریاها و پست و بلندی های زمین را در روی سطح افقی یا در روی کره بامواد مختلف مانند گچ و سنگ نمایش میدهند. این قبیل نقشه ها برای فهم دادن کلی سطح زمین سودمند است و در صورت امکان هر مدرسه باید یکی از آنها را داشته باشد. کره جغرافیائی نیز برای نشان دادن وضع خشکی ها و دریاها و تناسب قطعات عالم و ملاحظه کوههای مهم و جریانات دریائی ضرورت دارد و درموزه هر مدرسه باید لااقل یکی دوتا فراهم شود.

از کلاس پنجم بالا هر شاگرد را يك جلد اطلس بایسته است یعنی کتابی که حاوی نقشه های ممالك مختلف عالم با ذکر اسامی شهرها و کوهها و رودها باشد. در دبستان اطلس باید مختصر باشد و بخش مربوط بایران قسمت مهم آنرا تشکیل دهد و ای در دوره اول دبیرستان قطعات عالم نیز باید بالنسبه بانفصیل رسم شده باشد. همانقدر که نقشه دبواری و کره برای تدریس در کلاس و فهماندن درس ضروری است اطلس نیز برای مطالعه شخصی شاگرد و یاد گرفتن درس ضروری است.

رسم نقشه یکی از تمریناتی که باید بادرش جغرافیا توأم باشد رسم نقشه است، شاگرد را از همان سال دوم باید یاد داد که متوجهی را که در کلاس خواند روی کاغذ رسم کند. فایده بزرگ نقشه کشی آنست که شکل هر قطعه برای شاگرد واضح میشود و در حافظه او نقش می بندد و محل شهرها و وضع کوهها و رودها در متخیله اش روشن و برجسته می شود.

نقشه را چگونه باید رسم کرد ؟

البته نباید بوسایل مصنوعی تشبث جست زیرا که هر چند وسائل مصنوعی بکشیدن نقشه کمک میکنند و شاید نقشه بالنسبه درستی هم بدست آید و اسی از چنین نقشه اثری در حافظه شاگرد باقی نمی ماند و وقتی وسائل درست نباشد شاگرد از ترسیم نقشه ناوان است . از این رو نباید اجازه داد شاگرد با قاعذ کیمه با قاعذ نازك نقشه را نقل نماید و یا بوسیله ترسیم نقشه چاپی را کوچک و بزرگ کند بلکه باید وی را رهبری کرد که از روی نقشه دیواری یا نقشه ای که معلم روی تخته سیاه برای درس دادن کشیده یا از روی اطلس جغرافیائی بسادست و مداد بعضی از خطوط جغرافیائی مانند نصف النهار و مدار را نشان کرده نقشه را رسم کند . پس از رسم کردن حدود نقشه ممکن است بوسیله مداد رنگی سرحدات و رودخانه ها و دریاها را از سایر خطوط جدا و مشخص کرد .

البته این ترسیمات نباید زیاد کوچک باشند و در نه روشن نخواهد بود و نقاط مختلف درست نمایان نخواهد شد . اگر بقرینگی که گفته شد نقشه ایران و قریبات پنجگانه عالم در دستان مدرسه کشیده شود در خاطره شاگرد همیشه باقی خواهد ماند و هر وقت بخواهد می تواند آنهارا با آسانی از حفظ بکشد .

تکلیف کتبی برای تکمیل معلومات جغرافیائی شاگردان و یادداشتن آنان به مطالعه و وقت در درس جغرافیا باید تکلیف کتبی داد . پیش از کلاس پنجم و ششم تکلیف کتبی نباید باشد از درس تا محتاج به آن نشده و بعد از آنکه در دوره اول دیوالتان باید لااقل ماهی یک بار تکلیف کتبی داده شود در خانه آنرا برورداند . موضوعاتی که باید در تکلیف کتبی داده شود عبارتند از : نام و مکان شهرها و بلاد و رودها و دریاها و کوهها و جزایر و قریبات و غیره .

بتفکر و استدلال کند . سنجش اوضاع اقتصادی ایران با هر يك از کشورهای همسایه - ذکر دلایل حاصلخیز بودن و آبادی شمال و مغرب ایران - کشیدن راه آهن در این نواحی - شرح کناره های ایران در دریای خزر و خلیج فارس و بیان علل ترقی بندر شاهپور و خرمشهر و بندر پهلوی - منبع ثروت خوزستان و طریقه استفاده از آن - علت ساختن شاهراه های کنونی - دلایل ایجاد بندر شاه در گرگان و بندر شاهپور در خلیج فارس و مانند اینها از موضوعانی است که می توان در دوره اول دبیرستان داد . در این تکلیف ها نباید تنها اکتفا شود بذکر مطالبی که معلم گفته بلکه باید از کتابهای قرائت جغرافیا که سابقاً بدان اشاره شد مطالب اخذ شود و منضم بتدقیقات و مقایسات شخصی دانش آموز گردد .

درس جغرافیا چگونه باید داده شود ؟ همچنان که گفته شد معلم باید باستعداد نقشه تدریس کند . راجع بقطعات عالم ممکن است در کلاس بنقشه های دیواری اکتفا کرد ولی برای آموختن جغرافیای ایران چون نقشه دیواری ناحیه پهناوری را مجمل نمایش میدهد معلم باید نقشه قسمتی را که موضوع درس است در روی تخته سیاه در حضور شاگردان بکشد و اگر اطمینان به مهارت خود نداشته باشد پیش از ورود شاگردان بکلاس هنگام تنفس آن را با مراجعه بنقشه کتاب یا نقشه دیواری ترسیم نماید . با وجود این ترسیم نقشه در حضور شاگردان و تکمیل آن بتدریج که درس گفته میشود برای فهم شاگردان و جلب توجه آنها به مراتب سودمند تر است . هنگام تدریس معلم باید تصویرهایی که آماده کرده دست بدست بگرداند تا همه شاگردان ببینند یا شیشه های عکس را بوسیله نور افکن روی پرده بیندازد و در ضمن

تفصیل آنها را بیان کند و همین که در سش بیابان رسید و ا دارد شاگردان کتاب جغرافیا را باز کنند و یکی از آنها بخواند و لغات و اصطلاحات دشوار را برای آنها بطور اختصار بیان کند. اگر شماره همیشه های عکس زیاد باشد ممکن است تمام زنگ را صرف نمایش و شرح دادن در دو میان متن کتاب را بزنگ بعد مو لول نمود.

هنگامی که معلم مشغول آموختن جغرافیای ایران است شاید باید حتی الامکان بامداد در دفتر روزانه نقشه ای که روی نقشه سیاه کشیده شده رسم کند و اگر این کار هنگام درس ممکن نباشد نقشه را در خانه از روی اطلس جغرافیا بکشد.

در دفعه بعد معلم باید مطمئن شود که دانش آموزان درس روز پیش را فرا گرفته اند. اگر موضوع درس جغرافیای ایران باشد شاگردان کلاس پنجم و ششم و بالاتر باید نقشه قسمتی را که می خواهند پس دهند روی نقشه سیاه بکشند و موضع شهرها و عوارض طبیعی را هنگام نقشه نشان دهند و اگر موضوع جغرافیای قطعات عالم باشد در نای نقشه دیواری بروند و هنگام پس دادن درس و جواب دادن به پرسش های معلم با جواب محل عوارض جغرافیایی را ارائه کنند.

فصل ششم

روش آموختن تاریخ

برای پرورش قوای روحی شاگرد و تهذیب اخلاق و تقویت وجدان او و همچنین برای ایجاد حس میهن پرستی آموختن تاریخ بسیار سودمند بلکه ضروری است. تدریس تاریخ چگونه قوای روحی را پرورش میدهد؟

اهمیت
آموختن
تاریخ

آدمی طبعاً کنجکاو و هایل است بداند کشوری که در آن متولد شده و زیست میکند در قرنهای گذشته چه صورت داشته و وضع آن از چه قرار بوده : تاریخ این حس کنجکاوی را تشفی دهد و منشأ سازمانها و بنگاه های ملی و طرز زندگی و عادات و رسوم و سنن را روشن سازد. اطلاع بر این احوال همیشه و همه جا کمالت بزرگی است برای حافظه . قوه متخیله نیز از خواندن تاریخ نیر و مند و منبسط شود چه برای فهمیدن تاریخ شاگرد مجبور است پیوسته متخیله خود را بکار اندازد و گذشته را در خیال خود مجسم سازد. بالاخره قوه ممیزه نیز بواسطه تاریخ پرورش یابد و بکار افتد. وقتی حوادث را آنطور که واقع شده نقل کردید و علل و اسباب آن را ذکر نمودید و عامل آن یعنی اشخاص تاریخی را نام بردید شاگرد در باره آنان حکم می کند. بعضی را می ستاید و نسبت به آنان مهر می ورزد و برخی را انتقاد میکند و از آنان متنفر و بیزار میشود کسانی که برای عظمت و بقای ایران و پیشرفت و اصلاح امور کشور فداکاری کرده وجود خویش را در راه میهن نثار کرده اند مانند کوروش

بزرگ و داریوش هخامنشی و شاپور ساسانی و ابو مسلم خراسانی و
خواجه نظام الملک و فردوسی و شاه عباس کبیر و نادر و امیر کبیر و
پهلوی مورد ستایش و احترام واقع می‌شوند و مردمانی که منافع
شخصی و مناصب موقتی را بر منافع عمومی ترجیح داده بیگانه پرستی
و تنبلی و بی حسبی را شعار خود ساخته اند مورد نفرین و لعن
قرار می‌گیرند.

اهمیت و ضرورت آموختن تاریخ از این لحاظ است
فوائد اخلاقی
که تاریخ درس اخلاق و درس دولتش و کار است
تاریخ همواره بشاگرد دادگر را در مقابل ستمگر و
خدمتگذار را در مقابل تبه‌کار و غایب حق را بر باطل نشان و بدین
ترتیب عشق بحق و حقیقت را در وجدان من پرورش میدهد.

وقتی دانش آموز ملاحظه کرد که در صفحات تاریخ از دانشمندان
بزرگ و نیکوکاران و خدمتگزاران واقعی کشور همه با هم جمع شده و
نام آنان پیوسته به نیکی یاد گردیده متوجه خواهد شد در این بیت که
مسعود سعدسامانی میفرماید:

پیش از تو جهانی بود و ما هست، آن کن که پس از تو

نماند، نگو بودند و نه و نیستم فلاں را

حقیقت بارز این بیت است که ما را می‌نورانی و بکار خواهد برد که
آن اشخاص بزرگ را سر مشق اعمال و اخلاق خود قرار دهد و بآنان
تأسی و پیروی نماید. نام نسخه از عهد باقی نگارده.

ما آمدن اخلاق معلوم نباید نکات از تاریخ ایران کنند که تاریخ
پیش از دلاوری و افتخار و بران سرافراز و افسار و امتیازی که معلم

برای شاگردمی آورد از تاریخ وطن خودمان باید گرفته شود. چه درس اخلاقی مؤثرتر و چه مایه امیدواری قوی‌تر از اینکه شاگرد بداند که پس از چیره شدن اسکندر و تجزیه شدن ایران باز مهن ما بدست اردشیر بابکان آزادی را از سر گرفت - پس از استیلای تازیان و تغییر مذهب و حکومت باز ملیت خویش را از دست نداد و پس از دویست سال بدست دودمان هائی چون آل طاهر و صفاری و سامانی و بویه استقلال یافت - پس از غلبه مغول و ویرانی کشور و کشتار برون از حد باز بدست شاه اسمعیل صفوی وحدت و حیات خود را تجدید کرد ؟

تاریخ مشوق بزرگی است به جدوجهد و سعی و عمل چه نشان میدهد که **تکامل تدریجی است** و نباید از کندی پیشرفت نومید شد و از مخالفت عامل های موجود مأیوس گردید بلکه باید کوشید و وسائل تکامل را فراهم کرد. تاریخ در یات خطه اوضاع و احوالی را نشان میدهد که برای ارتقاء مساعد نبوده و با وجود این عوامل ارتقاء در آنجا رخنه پیدا کرده و یکباره بروز نهوده و آن صوب زاروی بنکامل و ترقی برده است سپس واکنش آن عوامل راه پیشرفت را بسته و تنها کوشش و مجاهدت آن موانع را برطرف کرده و راه را برای تکامل باز نهوده است . بنا براین **ارتقاء و تکامل بقضا و قدر نصیب يك ملت نمیشود تنها اراده و کار ممکنست وی را در این صراط یمندازد .**

درس دیگری که تاریخ از نظر اخلاق میدهد عبرت گرفتن از گذشته برای آینده است . اگر مثلاً تاریخ مهن خود را بنگریم می بینیم که بواسطه جور و جفائی که پدر و مادر و آموزگار نسبت بطفل روا میدارند شخصیت او را محو میکنند و در نتیجه هر زور مندی را فرمانبردار

میشود و از خود پایداری و ایستادگی نشان نمی‌دهد . در اثر این گونه تربیت ملت ایران از آغاز تاریخ لااقل يك سوم از روزگار خود را تحت رقیب ییگانه زیسته و سلسله هائی چون سلوکید . خلفای اموی و عباسی - غزنوی - سلجوقی - مغول و تيمور براى فرمانروائی درده است . از اینرو متنبه میشویم که روش پرورش و آموزش ما باید دگرگون شود تا در آینده کشور ما دوجار بلیات و ناکامی های گذشته نگردد .

آموزختن تاریخ بیشتر از این حیث ضرورت دارد که کشور **میهن پرستی** را بفرزندان خود می‌شناساند . مهرمهرین را در دل آنان ایجاد میکند . خدمات مردان بزرگ و ملین را معرفی میکند . حوادث گذشته مملکت را نقل میکند . دوران با عظمت و افتخار و اوقات تیره بختی و نکبت نیاکان ما و امیدهای که داشته و ناپایی ها و فیروزیهای که حاصل کرده و ستم هائی که کشیده و رنجهای که دیده اند بیان میکند . تاریخ کشور ما را مانند مادری بوسه میدهد که بدم بوسه بستی داریم و از وی دستن تمنا کنیم . درین تاریخ ما را می‌آموزد که در قرن های گذشته نسل هائی که آمده و رفته اند برای سعادت یا بدبختی دیگر اقدام کرده اند و هر نسل تاریخی را پی گرفته و نسلانی متوالی دست بدست یکدیگر داده و ملین را بر سر یکدیگر گذاشته اند . ما باید خدمات آنها را دنبال کنیم و کشور را به مرتبه بهتر بفرزندان خود ببخشیم . درین تاریخ ما را می‌آموزد که باید که برای ارتقاء و تعالی نسل و نسلانی که باید که در این راه بیاوریم کار کرد و برادر و خواهری که در این راه باید که آبراء می‌تواند داشته باشند و بتوانند آنها را ایستاد کنند .

تمام فایده هائی که برای تاریخ ذکر شد در صورتی
دوری از تعصب است که معلم تنها حقایق را برای شاگردان بیان
 کند و احتیاط نماید که بواسطه هوا و هوس از راه راست منحرف نشود
 و دچار تعصب نگردد . هوا داری نکردن باید نسبت بخودی و بیگانه
 هر دو رعایت شود .

تاریخ باید هر کس را از مردان کشور سزاوار ستایش است مدح
 کند و هر کس مرتکب خط و خطا گشته است اعلام نماید بدون اینکه
 رعایت اشخاص و خانواده ها و دسته ها بشود . اگر غیر از این باشد یعنی
 معلم هوا داری دسته خاصی را نهوده میل باطنی و اعتقاد سیاسی خود را
 در آموختن تاریخ و مدح و قدح اشخاص دخیل سازد فرزندان میهن را
 بنفاق و خلاف حقیقت کشانده و بر خلاف وظیفه معلمی خود رفتار
 کرده است .

نسبت به بیگانگان باید معلم خویشتن را از جانب داری یکطرف
 دور دارد . البته تاریخ باید مهر میهن پرستی را ایجاد کند ولی نه از راه
 تولید کینه نسبت به بیگانه . تاریخ باید نسبت به همه عادل باشد - نه
 محاسن و فضائل را در خودی و بیگانه انکار کند و نه همه چیز خودی و
 بیگانه را بستاید . وقتی بدین ترتیب تاریخ را آموختند میهن پرستی در
 شاگرد استوار تر و قویتر خواهد شد . چنین درس تاریخی بنا کرد خواهد
 فهمانید که همه کشور ها باندازه ایران صلح جوی و بی آزار نیستند و بنا
 بر این تازمانیکه حق و عدالت بر روابط میان ملل فرمانروا نیست کشور ما
 باید خود را همیشه قوی و زورمند نگاه دارد تا بتواند هستی خود را
 حفظ کند .

دبستان که شاگرد باید يك دوره تاريخ ايران و يك دوره مختصر تاريخ عالم را ببیند وقت برای تفصیل دادن و جزئیات پرداختن نیست و بعلاوه برای شاگرد هم تدریس تمام مواد با شرح و بسط لازم سودمند نمیباشد پس معلم باید در انتخاب مطالب درس بسیار دقت کند تا آنچه از آموختن تاریخ منظور است حاصل شود . نكاتی که در این انتخاب باید مورد توجه باشد از این قرار است :

۱ - **پرهیز از تفصیل** نخستین نکته ای که معلم باید رعایت کند اینست که ازدادن تفصیل احتراز کند یعنی در تمام کلاسها خود داری کند از ذکر نام و سال و حادثه ای که تاریخی نیست . یاعصرهای تاریخی را بهم وصل نمیکند و یا حکایت از اوضاع آن عصرها نمینمایند . در دوره اول دبیرستان و در دبستان قسمتی از تاریخ را باید آموخت که (خواه جزئی باشد یا کلی) معرف واقعی مردان بزرگ و عصرهای مهم باشد .

۲ - **توجه بتاریخ فرهنگ** کدام جنبه تاریخ را معلم باید بیشتر مورد توجه قرار دهد ؟ تاکنون در ایران تصور کرده اند که تاریخ تنها آموختن نام پادشاهان و یکی دو جنگی است که در زمان آنها واقع شده . از همین لحاظ با وجود اینکه بر نامه رسمی مطالب را با جزئیات آن معین کرده تنها قناعت کرده اند بیاد دادن و حفظ کردن نام شهریاران و امیران و حال آنکه این نوع درس جز بر کردن حافظه و خسته کردن شاگرد سودی ندارد . در آموختن تاریخ باید بیشتر بدان جنبه پرداخت که کشور را چنانکه در گذشته بوده نشان دهد چون طرز زندگانی مردم و وسایل گذران و آداب و رسوم و سازمان

آموزش و پرورش و علوم و ادبیات و هنرهای زیبا و راه‌ها و پیشه‌ها و کارها و آسایش یا ناراحتی ملت و میزان آزادی و امنیت و عدالت و طبقات خلق و حدود آنها ...

تاریخ هنرهای زیبای ایران تا این اواخر در دسترس همه نبود . خوشبختانه در سال ۱۳۰۴ پروفیسور پوپ (۱) رئیس سابق بنگاه هنرهای زیبا در دانشکده شیخاگو بابران آمد و در این خصوص در حضور رئیس دولت و مردان درجه اول ایران به زبان انگلیسی سخن راند و نگارنده آن را بفارسی ترجمه کرد . ترجمه آن را وزارت فرهنگ در رساله جداگانه چاپ نمود و بر معلمان تاریخ فرض است که آن را با کمال دقت بخوانند و مطالب سودمندش را هنگام آموختن فرهنگ ایران بشاگردان باز گویند . از تاریخ منابع ایران تألیف دکتر ویلسن (۲) و ترجمه آقای فر بار نیز باید در دوره دوم متوسطه استفاده کرد .

۳ - اختصار
مزارش
جنگها

بسمه دیگری که معلم در آموختن تاریخ باید رعایت کند این است که تاریخ تنها عبارت نیست از شرح جنگها و بیاماریائی که در میان آنها بسته شده است و بنابراین نباید فقط به سرفهت را به دست دادن جنگها و وقایعی که ضمن آنها روی داده است صرف کرد . البته بعضی از جنگها موجب

(۱) A. U. Pope ناشر کتاب «تاریخ هنرهای ایران» در هفت جلد بزرگ (۲) Christie Wilson

تغییر مسیر تاریخ و موجد تمدن جدید و عصر تازه شده است و مراحل را در زندگانی مردم نشان میدهد که شاگرد قهراً باید بداند ولی این امر نباید باعث شود که تاریخ را منحصر کنند بذکر نام پادشاهان و شرح جنگهایی که کرده اند. جنگ دارا با اسکندر مقدونی یا جنگ یزدگرد با تازیان در نهاند یا زدو خود سلطان محمد خوارزمشاه با چنگیز یافتن قسطنطنیه بدست عثمانی یا شکست ناپلئون در واترلو (۱) جنگهایی است که در نتیجه آن سرنوشت کشورها و زندگانی و تمدن اقوام دگرگون شده است و شاگرد ناگزیر باید آنها را نیکو فراگیرد و علل و نتایج آنها را بفهمد ولی جنگهای بی اهمیتی که میان سلسله های مختلف واقع شده یا زدو خورد های لشگر ایران و عثمانی در زمان صفویه برای شاگرد دبستان یا دوره اول دبیرستان چه نتیجه دارد ؟

یکی از وسایلی که برای فهماندن تاریخ لازم است نقشه
 جغرافیاست که از قضا در آموزشگاه های ماکه تر بکار میرود.
 برای نشان دادن حدود ایران در عصرهای مختلف و ارائه میدان جنگهایی که در اوضاع ایران اثر کلی داشته - برای نمودن راههایی که قبایل وحشی برای هجوم به ملل دیگر پیموده اند - برای جلوه دادن خط سیر تمدن یونان و تمدن اسلام و تمدن ایران - برای نمایش دادن بسیاری از امور دیگر بکار بردن نقشه در تمام کلاسها ضروری است. و این لزوم بحدی است که در دبیرستان اگر نقشه های تاریخی چاپ شده نداشته باشند دبیر بمناسبت هر درس نقشه ای که لازم است باید روی تخته سیاه بکشد و مطلب را بشاگرد بفهماند و گرنه درس بی نقشه مبهم خواهد بود و

شده و تصویر عده‌ای از آنها نیز تهیه گردیده و در دسترس دبیرستانهای دولتی گذاشته شده است. معلمان باید از آن صورت آگاه شوند و تاریخچه آنها را بدانند تا هنگام مقتضی شاگردان را همراه خود ببرند و در صورتی که نزدیک با آثار ملی نباشند لااقل تصویر آنها را نشان دهند.

دیگر از وسائلی که آموختن و فهمیدن تاریخ را آسان میکند سیم‌ها سینماست. در امریکا و اروپای با اهمیت این مسئله برده فیلم‌های گوناگون برای نمایاندن پاره‌ای از حوادث مهم جهان تهیه کرده‌اند که بسیار دلکش و جالب توجه است. برخی از این سوانح که با عشق و دسیسه‌های آمیخته شده چون داستان کورش و استر (۱) و آزاد شدن قوم یهود - حکایت کلتویاترو آنتوان (۲) و چیره شدن روم بر مصر - جنگ‌های صلیبی - ناپلئون در کارزار واترلو (۳) بحدی دل‌انگیز است که فیلم آنرا با هر بنه‌ی هنگفت آماده کرده در سینماهای عمومی نمایش می‌دهند. برخی از نمایشنامه‌های بزرگ را نیز چون رومئو و ژولیت (۴) بصورت فیلم درآورده همه جا بمعرض تماشا می‌گذارند. در ضمن هر یک از این فیلم‌ها نه تنها قسمتی از تاریخ زنده و جاندار ارائه میشود و هر کس مردمان مشهور روزگاران پیشین را با چشم خود می‌بیند بلکه آداب و رسوم - لباس - طرز نشست و برخاست - ترتیب زناشویی - جنگ و آشتی - و ... را مشاهده میکند و تاریخ را بتمام معنی درک مینماید. تا زمانی که وسایل نشان دادن فیلم‌های تاریخی در دبیرستانهای ما فراهم نیست دبیر باید مراقب باشد هر وقت از این قبیل فیلم‌ها در شهر نشان میدهند با جالب نظر رئیس

(۱) Esther (۲) Antoine , Cléopâtre (۳) Waterloo
(۴) Juliette , Roméo از تالیفات شکسپیر نویسنده نامی انگلیسی

تاریخی آماده کنند و برای آموختن تاریخ چاپ و در دسترس آموزشگاه‌ها گذاشته شود .

راه دیگری که برای فهماندن زمان بکودک و مجسم نمودن قرون و اعصار و فاصله آنها هست اینست که در روی ورقه درازی تسواریخ بسیار مهم را مانند تأسیس سلسله هخامنشی - غلبه اسکندر مقدونی بر مملکت ما - تشکیل سلطنت اشکانیان - نهضت ارتشیر بابکان و تأسیس پادشاهی ساسانیان - چیره شدن اعراب بر ایران - بوجود آمدن سلسله‌های ایرانی مانند صفاری و سامانی و آل بویه - هجوم چنگیز - تاخت و تاز تیمور لنگ - نهضت صفویه - ظهور نادرشاه - تأسیس سلسله قاجاریه - پیدایش مشروطیت - سلطنت پهلوی بفاصله‌هایی متناسب با عده سنوات نوشت و میان این فاصله‌ها را با خطی مدرج که مثلاً هر میلی متر نماینده یک یا دو سال باشد رسم کرد و در مقابل هر تاریخ واقعه مهمی که روی داده ذکر نمود و باین ترتیب فواصل و ازمنه را برای اطفال محسوس و مجسم ساخت . چنین تابلویی را شاگردان هر کلاس در هر سال در هر دبستان باید خودشان براهنمائی آموزگار تهیه کنند و در صدر کلاس بدیوار و بروی همگی بیاویزند تا برای همیشه در ذهن و خاطره آنها نقش بندد .

نکته دوم که آموزگار باید در تمام کلاسهای دبستان در نظر داشته باشد اینست که درس تاریخ خشک و ساده که شاگرد را بشور نیارزد و دلش را نیانگیزد خسته کننده است . باید کاری کرد که کودک تاریخ را بامیل و رغبت بخواند و فرا گیرد و بدین مقصود باید اولاً بسیار نقشه جغرافیائی بکاربرد . ثانیاً تصویرهای تاریخی و عکس بناها و مردمان تاریخی را هر چه زیادتیر در کلاس برده نشان داد . ثالثاً شاگردان را بر

سربادگارهای تاریخی هر محل برد و آن جزء ازیرنامه را که مربوط بدین آثار ملی و محلی است بیشتر پروراند و معسوط تر گفت و حتی از وجود یک مدرسه قدیمی یا یک کوی و مناره استفاده کرد و تاریخ را برای شاگرد مدرسه محسوس و محسوس نمود . رابعاً داستان و افسانه های شیرین که حاکی از عادات و اخلاق و رسوم و تمدن عصری باشد در ضمن درس تاریخ نقل کرد خامساً هر جا که فرصت پیدا شود با بیانات تغز و سرودن ابیات مناسب شاگردان را تهییج کرد و حس مین پرستی را در آنها تقویت نمود و درس تاریخ را برای آنها با معنی و زنده کرد . هجده مثلاً بجاست که هنگام صحبت از غلبه اعراب و ویرانه شدن طاق کسری آموز دارین اشعار را از قصیده معروف خاقانی عری را و این مناسب بخواند و قلب آنانرا بطیش در آورد :

هان ای دل عبرت بین از دیده نظار کن هان

ایوان بدائین را آئینہ عرب دان

تکره زره دجانه منزل بهمان کن

پزوده دیم دجه برخانه مدائن ران

دندان‌ها هر قدری پستی داشته باشند موثرتر

بند دوم دندانه بشنو و زن دندان

اینست همان درگاه کاور از شبان بودی

دولت داران اہل ہندو مت اور مسیحیت

المجلس الأعلى للدراسات والبحوث

در ایام دهی دیه ابرستان

[illegible]

باید مفصل‌تر از عصرهای دیگر باشد و حقیقهٔ شاکرد هر قدر نزدیک‌تر میشود بعصر خود و بحوادث و وقایعی که مربوط ومؤثر در اتفاقات جاری است بیشتر رغبت بیاد گرفتن تاریخ بیدار میکند و کنج‌کاویش در فهمیدن تاریخ بیشتر میشود .

در چهار کلاس اول آموزگار باید درس تاریخ را از خارج گوید و هنگام لزوم نقشهٔ جغرافیائی و تصویر بکار برد و طوری برای شاگردان سخن گوید که از اطلاع بر حوادث گذشته متأثر شوند و دل آنان زدن آغاز کند تا با جان و دل بیانات ویرا گوش کنند . در دبستان‌ها آموزگار هنگام آموختن تاریخ باید مهارت و هنر مخصوص نشان دهد و همانطور که نقالان در موقع گفتن داستان رستم و اسفندیار دل شنوندگان را میربایند و آنانرا بشوق می‌آورند آموزگار نیز باید توجه شاگردانرا بسوی خود جلب کند و آنانرا علاقه مند بشنیدن بیانات خویش نماید .

همینکه بیانات آموزگار تمام شد دستور خواهد داد کتاب تاریخ را باز کنند و یکی دوتن از شاگردان بنوبه قسمتی که مربوط بدرس است بخوانند . در ضمن قرائت اگر توضیحانی راجع بتاریخ و نام مردمان بزرگ و شهرهای مهم لازم است میدهد و بدین ترتیب متنی که در دست شاگرد میماند - و در حقیقت اثر مادی است از درس آموزگار - هم روشن میشود و هم کامل . در دفعهٔ بعد آموزگار باید ابتدا درس سابق را پس گیرد و مطمئن شود که شاگردان فهمیده و فرا گرفته‌اند سپس درس تازه دهد .

دورهٔ اول دبیرستان در برنامهٔ رسمی تاریخ مفضل ایران و دورهٔ مختصر تاریخ عمومی منظور شده است . چون سن شاگردان دورهٔ اول

دیپستان از چهارده بیالاست و دوره دبستان را نیز بیابان رسانده اند بدرس تاریخ بیشتر رغبت دارند و حیلله‌هایی که آموزگار برای مایل کردن آنان بکار می‌برد در آنجا آنقدر ضرورت نخواهد داشت ولی بدیهی است که بردن به سینه‌های تاریخی و موزه و نشان دادن نقشه جغرافیا و آثار ملی و اشیاء عتیق از لوازم درس تاریخ است و دیپر نباید از آن غفلت کند .

دوره اول دیپستان وقتی دیپر در درس خود را از خارج داد و نام مردان بزرگ و تاریخهای مهمی که شاگرد باید حتماً بخاطر سپارد در روی تخته نوشت دیگر خواندن کتاب در کلاس ضروری نیست بلکه باید شاگرد را آزاد گذاشت که شب در خانه مطالعه کند و مطالبی که دیپر فرموده در کتاب ببیند و درس را بوسیله خواندن کتابهای دیگری که باقتضای موضوع معین کرده است تکمیل کند در این دوره است که دیپر باید از درس تاریخ اصول اخلاقی را بیرون کشد و وجدان شاگرد را بسوی راستی و درسینی و حق و داد راهبری نماید . هنگامی که در سر را از خارج بیان میکند باید بمناسبت و اقتضای موضوع نشان دهد که ستمکاری هیچ گاه پایدار نگشته و ظالم هیچگاه برقرار نمانده و زود یا دیر از میان رفته است . عدالت همیشه بادوام بوده و نام دادگر در تاریخ با احترام و افتخار ثبت شده . حق سرانجام به حتمدار رسیده و فداکاری و جانفشانی افراد برجسته مان موجب دستگیری گشته و شده . دانش در انجام تکلیف باعث ابدیت شدن نام نیک شده و به تاریخ باز می‌گردد و زود یا دیر به نامش در تاریخ با افتخار ثبت خواهد شد و به همین صورت باور دانی شدن

در کلاس ۵ و ۶ دبستان نیز باید بعضی از اوقات آموزگار این نوع نکات اخلاقی را بتناسب موضوع گوشزد کند و توجه شاگرد را جلب نماید ولی البته در آنجا نباید بطور مفصل در این باره سخن راند بلکه فرصتی را که بدست آید باید غنیمت شمرد .

کتاب تاریخ از همان کلاس دوم دبستان که آموختن تاریخ آغاز میشود باید کتاب مخصوص در دسترس شاگرد گذاشت . کتاب تاریخ باید همان اوصاف درس تاریخ و اوصاف کتاب خوب را که در فصل دوم از بخش چهارم گفته شد داشته باشد . مطالبی که در کتاب تاریخ عنوان میشود باید تمام درست باشد و از روی کمال بی غرضی شرح داده شود . باتصویر متعدد از مردان نامی و بناهای تاریخی و آثار تمدن هر عصر زینت یافته باشد . انشاء آن ساده و روشن باشد ولی از روی عشق و شور نوشته باشند تادل را بیانگیزد و در شاگرد تولید میهن پرستی کند . کتاب تاریخ دبستانها علاوه بر اوصاف فوق باید دارای تفصیل نباشد و نه پامسائل اساسی و مهم و نام مردان بزرگ و تاریخ های عمده را حاوی باشد و اگر در بعضی صفحه ها داستان و حکایتهائی دارد معرف اشخاص و اعیان بزرگ و حاکی از تمدن اقوام و ملل باشد .

در سلسله کتابهایی که وزارت فرهنگ از سال ۱۳۰۷ خورشیدی بعد برای دبستانهای ایران تألیف و چاپ کرده و منحصرأ در آنها معمول داشته يك جلد مخصوص تاریخ کلاس پنجم و ششم است . در کلاس دوم و سوم و چهارم تاریخ ضمن کتاب قرائت فارسی منظور و میان قطعات دیگر گنجانیده شده است . البته مقصود از این کار کاسن عده کتاب و ارزان کردن وسیله تحصیل بوده و از این حیث باید سپاسدانی کرد ولی قطعه های

پراکنده‌ای که راجع بتاریخ ایران از مأخذهای مختلف گرفته و طبع شده پیوستگی تاریخ کشور را نشان نمیدهد و برای شاگرد هشت نه ساله دشوار است آنها را در متخیله خود بهم متصل کند و وقایع را با یکدیگر مربوط سازد و از مجامع آنها وحدت تاریخ را ادراک کند. بنظر نگارنده باید قطعات مذکور را باهم مربوط نمود و در کتاب قرائت فارسی پهلوی یکدیگر جا داد یا بطور جداگانه از آنها کتابی تدوین کرد و در دسترس دانش آموز گذاشت.

کتاب مطالعه در دبیرستان عازمه بر کتاب تاریخ ده بدست شاعر داده میشود و برای مراجعه درس است باید کتابهای مهم تاریخ که بزبان فارسی است و هرباک دوران معینی را روشن میکند و اطلاعات جامع و مبسوطی راجع باشخاص مهم میدهد چون شاهنامه و ترجمه تاریخ طبری و تاریخ بیهقی و زین الاخبار در دوزی و تاریخ بخارا و تاریخ سیستان و عقدا علی و راحة الصدور و تاریخ رویان و ترجمه یمنی و جهانگیری جویی و طبقات ناصری و جامع التواریخ و تاریخ کزنده و تاریخ و صاف و عالم آرای عباسی و احسن التواریخ و حبيب السیر و روشة الصفا و جهانگشای نادری و آثار سلطانی و مانند آن هر کدام چند جلد در کتابخانه مدرسه فراهم کرد و دبیر قبلاً تمام آنها را بخواند و بافتشای موضوع درس چند صفحه را بچند فصل آنها را برای شاگردان همین کند که در کتابخانه یا منزل مطالعه کنند و بدین ترتیب هم معلومی آنها بعمل آید. ذهن آنها روشن شود و هم به یاد آورند از تمام آنچه خوانده و در دهان تاریخی را بشناسند و بدین طریق دانش آموزان را با مطالعه کامل تربیت و فوایدی که باید عاید شود

نخواهد شد .

اصولاً دبیر و شاگرد دبیرستان باید متوجه اهمیت مطالعه مخصوصاً مطالعه کتابهای تاریخ بوده در نظر داشته باشند که اینگونه کتابها در تمام عمر همیشه بهترین مونس و همدم انسان هستند .

جای تأسف است که در دبیرستانهای ما این قسمت تاکنون رعایت نشده است . در کتابخانه اغلب دبیرستانها امثال کتابهای مذکور وجود ندارد و اثریکی دوتا موجود باشد از هر کدام یات جلد بیش نیست بعلاوه بسیاری از دبیران دوره اول دبیرستانها خودشان آنهارا ندیده اند تا بتوانند تکلیف برای شاگرد معین کنند ولی بدیهی است اگر بخواهند درس تاریخ حقیقه بامعنی باشد ناگزیر باید نکاتی که در بالا گفته شد رعایت کنند و هرچه زودتر آنهارا بکار بندند .

دوره اول دبیرستان بنابر آنچه گفته شد درس تاریخ **تکلیف نوشتنی** باید شامل سه قسمت باشد نخست پس گرفتن درسی که قبلاً داده شده است . دوم دادن درس تازه از خارج . سوم هنگام مقصدی تعیین کتابهایی که شاگرد باید مطالعه کند . قسمت چهارمی نیز در هر ماه بر سه قسمت فوق افزوده میشود . در نتیجه مطالعه کتابهایی که دبیر برای تکمیل درس معین کرده اطلاعات شاگرد توسعه یافته فکرش باز شده قوای روحی اش پرورش یافته و میتواند نسبت به حوادث و اسنخاس دادرسی کند . برای دقیق کردن و مجبور کردن او بمطالعه و بکار انداختن قوه نیز و استدلال باید ماهی یکمرتبه تکلیف کتبی معین کرد و موضوع را از مطالب مربوط بدرس برگزید بدون اینکه عین موضوع درس باشد مانند مقایسه دومرد تاریخی - سنجش دو عصر مهم - اظهار نظر و عقیده راجع بتمدن

و فرهنگ قرن معین - ترجمهٔ حال یکی از مردان بزرگ ...
البته باید بشاگرد وقت داد که در خانه بر سرفروست اینگونه تکلیف
هارا انجام دهد و لازمهٔ وقت را به عمل آورد . تصحیح آنرا دیر باید در
خانه کند و همان نکانی که راجع به تصحیح انشاء گفته شد دربارهٔ تکلیف
تاریخ نیز رعایت نماید .

فصل هفتم

روش آموختن زبان خارجه

اهمیت
آموختن
زبان خارجه

زبان خارجه دوسود بزرگ دارد: یکی از لحاظ زندگانی و عمل و دیگری از جنبه تربیت عقلانی. امروز روابط میان ملل بیش از اندازه توسعه پیدا کرده و افراد هر ملت برای معاشرت با افراد ملل دیگر یا فهمیدن افکار آنان باید بزبان هم آشنا باشند. مرزهایی که ملل را از هم جدا میساخت و موانع طبیعی که رابطه میان کشور هارا دشوار میکرد اکنون از بین رفته است. وسائط نقلیه بسیار ارزان و آسان شده و کشورهای جهان با یکدیگر پیوستگی تام پیدا کرده اند. وسائل مخابره و رابطه چون رادیو و تلفن بی سیم بحدی فراوان و رایج شده که از لوازم زندگانی عصر حاضر گشته است. از اینرو اقوام جهان از لحاظ اقتصادی و سیاسی و اجتماعی چندان یکدیگر نیازمند شده اند که بدون همکاری و -رابطه امورشان مختل خواهد شد.

آیا این همکاری و -رابطه بدون دانستن زبان یکدیگر امکان پذیر است؟

از طرف دیگر صلح دنیا تا اندازه ای بسته باینست که ملل کیتی یکدیگر را بشناسند و از احساسات و افکار و نظر یکدیگر

آگاه شوند و با هم طرح دوستی ریزند و سیاست خود را برانته‌سازد و مدت قرار دهند و کلیه اینها بدون دانستن زبان یکدیگر ممکن نیست.

برای آموزگار و دبیر داشتن رابطه علمی با دنیای مترقی ضروری است. اکتشافاتی که امروز در علوم میشود به فاصله کمی در زندگی ملی اثرش ظاهر میگردد چنانکه بی سیم و هواپیما و رادیو در سالهای اخیر این مسأله را بشیو و رسانیده است. برای پی بردن با این اکتشافات باید زبان خارجه دانست تا مطالعه کتاب و مجله های مالی غرب برای ما آسان شود و از زحمات دیگران و جان سپاری دانش مندان در راه دانش و تسلط بر رازهای طبیعت بهره مند گردیم.

دومین سود آموختن زبان خارجه بر مرفه قوای فکری است.
برای اینکه ساختد اغات زبانی را فرا گیرد و دستور آنرا بیاد سپرده بکار
بندد و مختصات زبان را ادراک نماید باید نیروی خود را بکار اندازد یعنی
قوة توجه و حفاظت و عقل خود را مبادا بکاربرد. تجربه کند که
کند. مناسب کند. استعراض کند و این اعمال قوای فکری او را ورزش و
پرورش دهد. بکار و همینه که دانش آموز زبانی آسانا شد در تاز به پیش
باز می شود. خواندن و فهمیدن هزاران کلمه را که تسجیه افتاد و احساسات
دانشمندان و نابغه های جهان است برایش میسر گردد. نشینده اید که
نایابون اول گفته است هر کسی دو زبان داند در آدم است.

اینجا سعی می‌کنیم این ۸۰ عنصر را طبق سلسله مراتب زیر طبقه‌بندی کنیم. برای
این کار ابتدا به سلسله‌های مختلف تقسیم می‌کنیم و سپس در هر یک از این سلسله‌ها به
آن دسته‌ها تقسیم می‌کنیم. در این روش، دسته‌ها را می‌توانیم به سلسله‌ها تقسیم
کنیم و در هر یک از این سلسله‌ها به آن دسته‌ها تقسیم می‌کنیم.

که بتوانند به آسانی باروپا و امریکا روند یا کتاب و مجله های آنها را بخوانند و بفهمند. از این رو اگر تدریس زبان خارجه برای دیگر ملل سودمند بنظر آید برای ملت ایران کمال لزوم و ضرورت را دارد.

روش عادی با وجود اینکه در روزگار پیشین دانستن زبان خارجه را اغلب مهم می شمردند و از آغاز قرن سیزدهم هجری بآموختن زبان خارجه بویژه زبان فرانسه در ایران توجه داشتند باز مشاهده می نمود که روش تدریس آن بسیار بد بوده و همانطور که عربی را در کشور ما یاد می گرفتند فرانسه را نیز درس داده و می دهند بدین معنی که تدریس از روی کتاب است و آغاز می کنند به آموختن صرف و نحو مفصل و مبسوط با ذکر تمام قواعد و موارد استثناء و بعد ترجمه کتابی که ممکن است آسان یا دشوار و نزدیک بفهم یا دور از قوه شاگرد باشد. تهرین زبانی و سخن گوئی و انشاء را بندرت بکار می برند بطوری که شاگرد پس از شش سال تحصیل و اتمام دوره دبیرستان نه می تواند مطالبی را بخواند و بفهمد و بنویسد و نه منظوری را ادا کند. وزارت فرهنگ نیز این طرز را نیکو میدانست چنانکه در برنامه رسمی که در فروردین ۱۲۸۹ هجری خورشیدی تصویب شورای عالی فرهنگ رسیده و تا ۱۳۰۳ خورشیدی معمول بود قرائت و ترجمه زبانی و دستور زبان مقدم بر هر چیز مقرر شده بود.

روش مستقیم روشی که پس از آن مقرر شد (و متأسفانه هنوز رائج و معمول نشده) طریقه ایست که اروپائیان از نیمه قرن سیزدهم هجری در دبیرستان های خود معمول داشته اند و روش مستقیم گویند. کسانی که در این راه پیش قدم بوده اند و برای سپاسگذاری از فکر و زحمات

زبان بخارجه می‌رود و چند ماه در آنجا زیست می‌کند زبان متعارف را خیلی بهتر و روانتر از کسانی یاد می‌گیرد که سالها صرف خواندن کتاب و ترجمه و مراجعه بکتاب لغت کرده اند. روش مستقیم برای شاگرد اوضاع و احوالی ایجاد میکند شبیه با اوضاع و احوال همان کشور خارجی و همان مزیتی که اقامت در خارجه دارد طریقه مذکور در کشور خویش برای او فراهم میسازد.

وقتی آدمی برای تحصیل زبان بخارجه رود در آغاز ورود دو چارحیرت و شگفت می‌گردد زیرا يك باره با اوضاع و احوالی روبرو میشود که بدان آشنا نیست و واژه‌ها و اصطلاحات و جمله‌های مجهول و پرا میبوت میکند و ممکن است اساساً از تحصیل نا امیدش سازد.

روش مستقیم این معایرا از بین میبرد چه يك مرتبه مشکلات را جلو شاگرد نمی‌آورد بلکه ویرا رفته رفته از دانسته به ندانسته و از جزئی بکلی و از بسیط بمرکب رهبری می‌کند و از اینرو برای آموختن زبان تمام محاسن اقامت در خارجه را فراهم می‌کند بدون اینکه معایب آنرا در برداشته باشد.

بکار بستن روش مستقیم با تمام محاسنی که برای آن شمرده **دهواری** شد خالی از اشکال نیست. دیر نه تنها باید زبان خارجه را این نیکو بداند و بدان نیکو سخن گوید بلکه باید روش مستقیم را روش نیز خوب بشناسد و از طرز استعمال آن کاملاً آگاه باشد.

بعلاوه چون دیر باید پیوسته با دانش آموز در گفت و شنود بوده تمام ساعت درس را به سخن گفتن و سخن آوردن صرف کند زبانش خسته و حنجره اش فرسوده میشود. از اینرو باید در انتخاب دیر زبان

خارجہ دقت وافى کرد تا ہم سخنگوی و ہم با صدای رسا و آلات تکلم قوی باشد .

بدبیری که دارای شرایط مذکور باشد نباید بیش از هفته‌ای دوازده ساعت درس رجوع کرد تا بتواند بارهای بدنی بر شانه خود از عهده ببرد. البته در این صورت برای آموختن نگاه معنایی هم باید بیشتر دیر بر شریک و هم حقوق زیاده‌تر داد و این نیاز به دقت بیشتر است که این قبیل هزینه‌ها را تازه از جبران می‌شود و جای دارد که در هر نقطه آنرا بکار بندند.

مراحل
این روش

[illegible][illegible]

و ده گردش دهند و نام اشیاء و موجودات را با جگونگی آنها برایش ذکر کنند . چون این کار دشوار بلکه ناممکن بنظر میآید باید اکتفا کرد بتصویرها و پرده‌های مخصوصی که برای آموختن زبان درست شده و در آن کارهایی چون کاشتن و درو کردن و استخراج معدن و شکار نمودن و سفر کردن و مانند آن بشکل روشن و زیبایی نمایش داده شده است .

مرحله سوم - تصویر چون متحرک نیست و در آن واحد تنها یک عمل را نمایش میدهد بوسیله آن نمیتوان تمام مرحله‌های کار را آموخت . استعمال سینما نیز در تمام ساعات درس گران تمام میشود . پس باید قوه متخیله را بکار انداخت بدین طریق که دبیر از عملی که تصویر نشان میدهد آغاز کند و مرحله‌هایی را که آن عمل باید طی کند از روی خبالت بگوید . جمله‌هایی که بدین ترتیب گفته می‌شود مانند زنجیر بهم پیوسته خواهد بود و اولی را که گفتند دومی بنظر میرسد و دومی سومی را بخاطر می‌آورد تا آخر .

این سه مرحله که در آغاز استعمال روش مستقیم خط سیر دبیر را نشان می‌دهد هر یک متمم دیگر است و بر روی هم طریقه حسی را بشکل دلپذیری جلوه گر می‌سازد .

روش مستقیم چنانکه گفته شد در آغاز طریقه ایست حسی اسم معنی یعنی زبان را بوسیله محسوسات یساز می‌دهد . وقتی کلمات مربوط به محسوسات یعنی اسمی ذات آموخته شد تعلیم اسم معنی دشوار نخواهد بود . البته اسم معنی را (که دلالت بر اشیاء خارجی نمی‌کند) بوسیله تصویر و نمایش نمیتوان آموخت بلکه باید از معلومات شاگرد

استفاده کرد و همینکه بفهمیدن ظلمات مربوط به عالم خود توانا شد و ادوات
 بخوانند و در ضمن خواندن بوسیله مثالهای بسیار و تعریفهای واضح و
 سنجشهای روشن و ظلمات متضاد و افظهای مترادف و اشتقاق لغات و
 مانند آن اسم معنی را بهمان زبان خارجیه برای او بیان کرد . بدین
 ترتیب علاوه بر اینکه تمام وقت درس صرف سخنگوئی بآن زبان شده
 و این خود ورزش بسیار سودمندی است شاگرد را نیز عادت می دهد که
 در همان زبان فکر کند . اغلب اوقات نیز در صورتی که متن قرائت از روی
 دقت تهیه شده باشد شاگرد بفرینگی بی به مفهوم میبرد . همانطور که
 در معادله جبری مقدار مجهول از روی روابط آن با مقادیر معلوم پیدا
 می شود تسلسل افکار و پیوستگی مطالب متن و رابطه ای که میان مجموع
 کلمات معلوم و افظ مجهول موجود است نیز به جهت ادراک معنای آن
 افظ مجهول میسر گردد .

دستور زبان ۸۵ با استفاده از روش مبتنی بر مخالف هستند

مستقیم ۸۵ با این روش دستور زبان آموخته نمیشود.

در منظور از دستور زبان عالم زبان خارجیه به سبب دستور آغاز شود تردید
 نیست که روش مستقیم در آغاز کار ، چند به صرف و نحو زبان ندارد .

پسروان این شیوه را عقیده بر اینست که هنگام شروع دستور را
 بطور نظری بی مقدمه و رابطه نباید آموخت بلکه جزئیات دستور را باید
 به تدریج گذاشت و در هر زبان را بطور بی واسطه و از راه استعمال هر کوزه هنر
 سازد و در هر امر این را از جمله باید بوی که است که قایل باین جمله و
 متن طریقه معبر و درونی قائم به این است که هر کس که آموختن را باید گذارد
 و در هر امر این را از جمله باید بوی که است که قایل باین است که هر کس که آموختن را باید گذارد

اینکه قواعد دستور بدو گفته شود .

بکار بردن زبان یعنی بدان سخن گفتن و این کار را دنبال کردن طرز
تعمیر و گفتار درست را برای شاگرد طبیعی می کند و در این صورت اگر
برطبق قواعد زبان صحبت کند برای این نیست که قواعد را درست اجراء
کرده بلکه برای اینست که کلید زبان را بدست آورده و اینگونه سخن
گفتن برایش طبیعی شده و اگر طور دیگر حرف زند بگوشش گران آید
و خاطرش مشغول گردد و بدو یاد آور شود که بغلط رفته است .

طریقی که برای آموختن دستور زبان باید برگزید راه استقراء است
نه قیاس یعنی از جزئی بکلی پی بردن نه از کل بجزء رفتن . در حقیقت
زبان خارجی را مانند زبان مادری باید آموخت . همانطور که آدمی زبان
خویش را میداند و قواعدی را که بدون توجه مدتها بدان عمل کرده در
مدرسه دستور بخاطرش می آورد زبان خارجی را نیز باید آموخت سپس
قواعدش را فرا گرفت .

خواندن وقتی شاگرد بلغات بیگانه اندکی آشنا شد و توانست با آنها
جمله های ساده ترکیب کند باید کم کم متن هایی بدست او داد
با عباراتی شبیه بدانچه دیده است . خواندن این متنها متضمن سود بسیار
است که از آنجمله یکی درست کردن تلفظ شاگرد است هنگام خواندن -
دیگر بیان کردن اسامی معنی - سوم گفت و شنود راجع بموضوع متن بزبان
خارجی . همیشه شاگرد متنهای آسان را در کتاب درسی خواند باید کتاب
قرائت باو داد و همان طور که راجع بآموختن زبان فارسی گفته شد درس
قرائت را باید تعلیم کرد .

تکلیف برای ابرای روش مستقیم باید لافل در آغاز زبان خارجی
نوشتنی را یا گفت و شنود بیاموزند ولی این امر مانع نیست که

دانش آموز صفحه را روی گراموفون می گذارد و تصویر مربوطه را شرح
آنها را روی خود می نهد . با گوش گفته ها را می شنود و با چشم تصویر
وجه ها را می نگرد . چندین بار که هر کلامه و جمله را با دقت
شنید و گوشش بدان خو گرفت کوشش می کند آنها را تلفظ کند و به سخن
گفتن پردازد .

گرچه این وسیله را در بسیاری از دبیرستانها و مدارس عالی اروپا
و امریکا بکار برده اند ولی نتیجه ای که بدان رسیده اند برنگارنده معلوم
نیست . از طرف دیگر کمترین بهره ای که از آن بتوان گرفت آموختن
تلفظ درست است . چون صفحه ها را عموماً استادان فصیح زبان بر کرده اند
و داشتن چنین استادانی برای همه کس مقدور نیست باید گراموفون را
به کلاس برد و صفحه مربوط و متناسب با درس را چند بار گذارد تا شاگردان
تلفظ درست و نیکو را مکرر بشنوند و فراگیرند.

در امریکا و اروپا و اخیراً هم در ایران از رادیو نیز برای آموختن
زبان استفاده میکنند و باید امیدوار بود بزودی در دبیرستانهای ایران وسیله
استفاده از آن فراهم شود.

زبان خارجه نخستین شرط اتخاذ روش مستقیم آنست که دبیر از لحظه
اول بزبانی که می خواهد بیاموزد سخن گوید و منحصراً
در کلاس زبان خارجی را بکار برد . اگر زبان مادری را در
کلاس استعمال کند و زبان خارجی را بوسیله ترجمه یاد دهد روش
مستقیم را به کار نبرده و نباید انتظار پیشرفت داشت . ترجمه برای آموختن
زبان خارجی در آغاز کار نه تنها سودمند نیست بلکه زبانهائی دربردارد.
اولاً بیشتر وقت کلاس صرف دادن توضیح بزبان مادری می شود و از

این رو عدد معدودی کلمات خارجه را در سر درس تلفظ می کنند پس وقت می گذرد بدون اینکه گوش و زبان شاگرد عادت کند بشنیدن و گفتن زبان خارجه و بدیهی است که تا این عادت حاصل نشود زبان خارجه را فراتوان گرفتن . ثانیاً کسانی که بوسیله ترجمه زبان خارجه را تحصیل می کنند طبع آن زبانرا نهی خوانند بدست آورند و در آن زبان هم نمیتوانند فکر کنند . بعکس چون طبعاً میل دارند جمله ها و عباراتی که ادامی کنند مطابق و مانند زبان مادری باشد اغلب بنتایج شکست آور می رسند . ثالثاً چه بسا اتفاق می افتد که جمله ها و اصطلاحات را نهی شود ترجمه کرد زیرا که معادل آن در زبان مادری نیست . اصطلاحات و واژه ها و استعاره های هر زبان را وقتی می توان فهمید که در میان کلام و در جزء جمله های آن زبان یاد گرفته شود . رابعاً ترجمه برای انسان تولید مشکلاتی می کند که اهمیت آن در عمل معلوم می شود . این مشکلات از اینجا ناشی است که هر زبان طرز تلفیق و شیوه تعبیر خاصی دارد . مثلاً اگر در زبان فرانسه معلم چند بار تکرار کند « Je vous donne le livre » شاگرد آنرا همین طور که هست می گوید و فرا می گیرد بدون اینکه حس کند در جمله مذکور تعبیر خاصی از زبان فرانسه موجود است . اگر کسی بگوید « Le livre je vous donne » گوشش گواهی می دهد که غلط است در صورتی که اگر بوسیله ترجمه زبان را بیاموزند شاگرد زبان مادری فطرتاً می کند و طبعاً میل دارد جمله ها فارسی یعنی « کتاب را بشما می دهم » نامرکامه بعد بلغات فرانسه داد . مانند این اشغال هر آن برای دانش آموز پیش آید و هر لحظه نظر دانش آموز در نظرس مجسم شود و هیچگاه آن عبارت فرانسه

بنظرش طبیعی نیاید . خامساً بهترین و محکمترین دلیل بر آنکه نباید زبان خارجه را بوسیله ترجمه آموخت اینست که شاگرد وقتی بخواد آنرا بکار برد باید کوشش کند ترجمه نماید و گرنه از عهده سخن گفتن بر نخواهد آمد .

بدلائل مذکور کلماتی که از زبان خارجه یاد می گیرند باید مفهوم آنها پیوسته باشد و هیچ واسطه ای چون زبان مادری در میان نباشد و گرنه همان واسطه سبب اشکال و موجب کندی و مورث خطا و اشتباه است . پس ترجمه وسیله ایست که بزحمت باید بدان معتاد شد و بعد هم بزحمت از سر رفع کرد بنابراین باید لااقل در آغاز کار آنرا متروک داشت .

حدود بتمام دلایلی که در فوق ذکر شد در سر درس نباید تشبث
استعمال بترجمه جست بلکه باید همیشه زبانی را که می خواهید
ترجمه بیاموزید در کلاس بکار برید و بوسیله ترجمه تدریس
 نکنید . این قاعده بویژه در ابتدای کار باید کاملاً رعایت
 شود . وقتی شاگرد براه افتاد هنگام تدریس گاهی معلم برای اینکه
 بفهمد درسش را شاگردان فهمیده اند یا نه ممکن است ترجمه یکجمله
 را از آنها بخواد ولی در این امر هم نباید زیاد روی کرد . اما همینکه
 دانش آموز دوسه سال زبانی خارجی را آموخت و خوب بر آن مسلط
 شد و توانست بدان تکلم کند معلم می تواند بعضی قطعات را بدهد که
 کتباً بزبان مادری ترجمه کنند . مدتی که بر این منوال گذشت می توان
 ترجمه از زبان مادری بزبان خارجه داد تا اگر در زندگانی محتاج
 بترجمه کردن شوند بآسانی از عهده بر آیند و رفع احتیاج از خود بنمایند .

بنابر آنچه گفته شد چند اصل مهم است که در روش
اصول مهم مستقیم باید بکار برد و در اینجا خلاصه میشود :

۱ - تدریس باید لااقل در آغاز زبانی باشد و عبارت نوشته و کتاب را باید پس از آنکه شاگرد درس را فهمید و مرکزوز ذهنش شد چنانچه او گذارد .

۲ - از روز نخست باید زبان خارجه را در کلاس استعمال کرد و زبان مادری را تابشود بکار نینداخت . فقط گاهگاهی برای آزمایش و تحقیق اینکه شاگرد درس را فهمیده یا برای بیان کلمه و جمله ای که بسیار دشوار باشد ممکن است زبان مادری را بکار برد .

۳ - در سالهای اول هیچگاه و در سخت هیچ عنوان نباید ترجمه از زبان مادری بزبان خارجه داد . فقط پس از آنکه دانش آموز کاملاً آشنا با استعمال زبان شد میتواند اینگونه ترجمه را به وی داد .

۴ - ترجمه از زبان خارجی بزبان مادری را هم نباید در سر درس اجازه داد مگر در موردی که در بند دوم گفته شد .

۵ - در سال اول و دوم دبیرستان باید عین چیز هائیرا که نام برده میشود یا گراور و تصویر و پرده های دیواری را در کلاس بکار برد .

۶ - هنگام خواندن کتاب باید باشاگرد بسیار گفتگو کرد و ویرا بسخن آورد خواه برای توضیح و تفهیم فکر نویسنده و تحقیق اینکه شاگرد مطالب را فهمیده است خواه برای بیان کردن اسامی معنی ،

۷ - تافظا درست را باید بوسیله صفحه های گراموفون که استادان توضیح زبان پر کرده باشند یا بوسیله رادیو آموخت .

۸ - دستور زبان از روی مثال باید آموخته شود آنها پس از

آنکه طرز تعبیر و شکل عبارت ها و جمله ها را شاگرد عملاً بواسطه مکالمه و گفتگو فراگرفت .

۹ - مانتی که شاگرد زبانش را میآموزد باید بشناسد و از زمانی بدین کار اقدام شود که تا اندازه ای آشنا بزبان شده باشد .

کتاب قرائت و موضوعات درس از سال دوم بعد باید طوری ترتیب داده شود که شاگرد رفته رفته طرز زندگانی - اخلاق - عادات - بنگاه ها - جغرافیا - تاریخ و ادبیات کسانی را که بزبان آنها سخن میگوید بیاموزد .

دیر از همان ساعت نخست که آموختن آغاز میکنند بزبان
 بکار بستن
 برآمده
 خارجه جمله بسیار ساده و کوچک میگوید و مفهوم کلمه ای که در آن است بشاگرد نشان میدهد . مفهوم این کلمه و کلماتی که در درسهای اول بکار میرود باید در جلو چشم شاگرد موجود باشد . خلاصه ، جمله ای را که گفت دوسه بار روشن و بلند تلفظ میکنند بعد و امیدارد شاگردان يك يك يا باهم درست تکرار کنند . سپس عین آن جمله را باز میگوید ولی بجای کلمه اول کلمه دیگری میگذارد و همانوقت مفهوم آنرا نشان میدهد و این جمله را هم چند بار خود و شاگردانش تکرار میکنند . بهمین ترتیب دیر در نخستین درس يك يادو جمله کوچک که در آن بنوبه چند کلمه مختلف گذارده شود چندانف میگوید و و امیدارد بگویند که در همان درس اول مرکوز ذهن شاگردان شود . در دفعه بعد بوسیله پرسش های بسیار جمله درس قبل را پس میگیرد و بدون اینکه يك کلمه بزبان مادری سخن گوید درسی شبیه بدرس اول میدهد . البته این درس ها باید طوری مرتب شده باشد که بتدریج کلمه

وجمله های مختلف را شاگرد فرا گیرد و درضمن آموختن این جمله ها قواعد سخن گفتن زبانرا یاد گرفته و سبک تلفیق آنها را ادراک کند بدون اینکه اسمی از قاعده و دستور برایش برده باشند . از درس دوم و سوم کلماتی را که دبیر میگوید پس از آنکه تلفظ آنها را یاد داد روی تخته سیاه مینویسد و وادار میکند شاگردان هم در کلاس وهم در خانه از روی آن بنویسند تا املاء آنها در خاطرشان نقش بندد : پس از چند درس که بدین منوال داده شد باید تمرینات آسان بشاگرد داد و آنها اغلب عبارتست از نوشتن جمله هایی که مانند جمله های درس باشد .

از ماه سوم بعد که شاگرد نا اندازه ای لغت فرا گرفته و آشنا بچند گونه جمله شده است باید بوسیله نقشه های دیواری و برا بسخن آورد بدین طریق که دبیر شخصاً متنی را که در کتاب شاگرد (راجع بیکى از نقشه ها) موجود است میخواند و درضمن متدرجاً آنچه میخواند روی نقشه نشان میدهد - آنگاه کتاب را می بندد و از روی نقشه و بر طبق متن کتاب از دانش آموز پرسش میکند و شاگرد باید جواب دهد .

جواب هایی که شاگرد میدهد باید کامل باشد یعنی عبارت باشد از فعل و فاعل و مفعول . اگر شاگرد خواست تنها بوسیله بلی یانه یا واژه هایی مانند آن جواب گوید دبیر نباید پذیرد و باید وادار جمله کامل بگوید . مثلاً اگر دبیر پرسید « چند تن شاگرد در این کلاس هست ؟ » ممکن است شاگرد بگوید ۲۵ ولی معلم باید ویرا مجبور کند اینطور جواب دهد : « در این کلاس ۲۵ نفر شاگرد است » . بدینوسیله است که جمله ها در ذهن شاگرد باقی میماند و از تکرار آن هم تلفظش درست میشود هم از حالت حجبی که در آغاز کار دارد و از سخن گفتن بزبان خارجه

ترسان است بیرون میآید .

بتدریج که بردانش شاگرد افزوده میشود وعادت میکند باستعمال جمله ها وواژه های متداول کاردیر آسانتر میشود . در دوره اول دبیرستان باید منظور اصلی این باشد که شاگرد سخن گفتن را فراگیرد و آنچه را میگوید بتواند بنویسد . از اینرو نخست باید در آموختن تلفظ درست دقت کرد وهرکلمه را تا شاگرد درست تلفظ نکند بکلمه دیگر نپرداخت . وقتی شاگردان واژه ها را نیکو تلفظ کردند باید خود دیر عبارت های ساده را تلفظ کند ووا دارد تك تك وگاهی باهم عبارت ها را تکرار کنند . دوم آنکه لغات را باید بوسیله نشان دادن اشیاء بیاموزند . ابتدا نیز باید بطوری که در برنامه رسمی مقرر شده از اشیائی سخن گفت که در کلاس موجود است . از همان درسهای اول باید فعل واسم را باهم آموخت افعالی که در آغاز تدریس میشود باید از حرکات و اعمال شاگرد در کلاس گرفته شود چون برخاستن - رفتن بای تخته - نوشتن - خواندن - پاك کردن تخته - نشستن و هانند آن . سپس افعالیرا که می آموزند مربوط به اعمالی باشد که بدستور دیر در کلاس انجام میشود مانند باز کردن در کلاس - بستن پنجره - راه رفتن در کلاس - بلند کردن دست - خم شدن ونظیر آن . نقشه های دیواری در این موقع بکار میخورد ووسیله استعمال افعالیرا که در زندگانی بدان نیازمند است بدست میدهد . کتاب قرائت نیز وسیله دیگری برای تکمیل لغات و بکار بردن افعال خواهد بود . بدیهی است تمامی این لغات و افعال باید در حدود موادی باشد که برنامه رسمی معین کرده است ولی این نکته را باید یادآور شد که تمام لغاتی که در يك موضوع موجود است نباید آموخت مثلاً وقتی از اثاث خانه گفتگو

میشود لازم نیست نام تمام اسباب و افزار آشنی‌خانه گفته شود بلکه باید اکتفا باشیاء مهم نمود بویژه تابشود باید از تعلیم لغاتی که شاگرد فارسی آنرا نمیداند دوری جست .

سوم آنکه دستور زبانرا در ابتدا بوسیله عبارات ساده و جمله‌هایی که در بالا گفته شد آموخت . در آخر دوره اول دبیرستان شاگرد نباید در کلیات دستور زبان تردید داشته باشد . مطالب غیر ضروری را نباید یاد داد . دبیر باید کاملاً مراقبت کند که روز نخست شاگرد کلمات و عبارات را بشکل درست ادا کند و درست بنویسد و بعد متدرجاً جمله ها و صورت‌های مشابه را پهلوی یکدیگر بگذارد و از آنها قواعد دستور را بیرون کشد . قبل از گفتن قاعده باید گوش دانش آموز بصوتها و عبارتهای درست عادت کند و قاعده دستور فقط از ترتیبی که معمول است و در جمله های درس رعایت گردیده حکایت کند .

چهارم آنکه در دوره اول دبیرستان منظور اصلی و وسیله عمده آموزش باید گفت و شنود باشد . بدیهی است در آغاز مکالمه عبارت خواهد بود از پرسش‌هایی که دبیر (با لغاتی که یاد داده است) میکند و جوابهایی که شاگرد (باجمله و عباراتی که یاد گرفته است) میدهد . غرض آنست که یک عده کلمات با معنی و باروح داخل حافظه شاگرد شود و گوشش بعبارات درست معتاد گردد . همانطور که سابقاً اشاره شد جواب شاگرد باید جمله کامل باشد . بعلاوه هر زمان که مقتضی شد باید باشاگرد سخن گفت و راجع بزندگانی دبیرستان کلمه و عبارت و جمله‌های تازه بدو یاد داد . تمام دستورهای دبیر باید بزبان خارجی باشد و از آخر سال اول شاگرد اگر پرسش‌هایی راجع بدرس میکند باید بزبان خارجی انجام گیرد

واشکالات خود را بزبان خارجی از دیبر پرسد .

پنجم آنکه کتاب قرائت باید دارای متن‌هایی باشد مربوط به برنامه و در حدود برنامه . در آغاز قطعات نشر کافی است . از سال دوم ممکن است قطعات منظوم هم در کتاب قرائت باشد و آنگاه از استادان درجه اول است می‌توان بشاگرد داد تا بیاد سپارد ولی وقت زیاد نباید صرف حفظی کرد . بطوری که در بالا گفته شد قرائت یکی از وسایل عمده مکالمه و بحرف آوردن شاگرد خواهد بود .

ششم آنکه تکلیف کتبی در آغاز عبارت باشد از نوشتن عین واژه‌ها و بعد عین جمله‌هایی که شاگرد در کلاس یاد گرفته است بدون اینکه کمترین توجه به ترجمه شود . از اواخر نخستین سال باید تکلیف‌هایی را جمع بدستور زبان داد چون صرف کردن فعلی که در کلاس تدریس شده - نوشتن جمع لغات - تطبیق صفت و موصوف و مانند آن .

از سال دوم دیبر باید پرسش‌های کوچک درباره درس کند و شاگردان را وادارد هم سئوالات را بنویسند و هم جواب آنها را شب در خانه تهیه کنند . از وسط سال دوم میتوان قطعات مختصر بشاگرد املاء کرد ولی دیبر باید تصحیح فردی کند و هر برگ را جداگانه ببیند . متن این دیکته‌ها را باید شاگرد قبلاً فهمیده باشد و از این رو باید از حیث آسانی یادشواری در حدود برنامه رسمی و کتاب قرائت باشد .

در پایان دوره اول دیبرستان باید واداشت شاگردان موضوعهای ساده که از پیش در کلاس مطرح و زبانی بسط داده شده در خانه پیوراندند و نامه‌های کوچک و آسان نیز بنویسند .

بخش هشتم

اندر

پرویش تن

اهمیت پرورش تن

ز جمله نعمت دنیا چو تندرستی نیست درست گردد این چون پرسی از بیمار
بکارت اندر چون نا درستی بینی چو تن درست بود دل شکسته مدار
سنائی

در جاهای مختلف کتاب که از تندرستی و بهداشت (فصل نخست از بخش دوم) یا از ارائه کلاس و ساختمان آموزشگاه گفتگو بمیان آمد بطور غیر مستقیم درباره پرورش تن نکاتی گوشزد شد لیکن بسیاری از مطالب ناگفته ماند که می بایست بخشی بدان تخصیص یابد. بویژه که تربیت بدن اکنون مورد توجه شاهنشاه کشور است و علاقه و عنایت خاصی نسبت بدان مبذول میشود.

این توجه و علاقه بی دلیل نیست. از سه نظر پرورش
تن کمال اهمیت و لزوم را دارد. نخست از لحاظ فرد:
هر کس به سلامتی و نیرو نیازمند است. اگر کارگر
است سرمایه وی در زور بازوی اوست. اگر در رشته ای تخصص دارد و
باید یکی از حواس خود را چون چشم پیوسته بکاربرد (مانند ساعت ساز
و نویسنده) ناگزیر است دیگر اندام خویش را ورزش دهد تا در نتیجه
بیکاری تغییر شکل پیدا نکند و فلج نشود. اگر کار فکری دارد باید از
خستگی پرهیز کند و بوسیله ورزش دماغ خود را تازه نماید و نیروی تعقیق
و تدقیق را استوار بدارد. وقتی همگی اندام آدمی درست کار کند و تندرستی
فراهم باشد خوشی و سعادت و احساس میکند که پایه اطمینان و امیدواری
و انگیزه او بکار و کوشش است. خوش خلقی و نیک محضری نیز از
نتایج تندرستی و سلامتی است که دوستان و رفیقان و خوبشاندان

از آن بهره مند میشوند . چه بسا کج خلقی و زندگی و عصبانیت و بد رفتاری و خود پسندی و پیدادی که از بدی گوارش و زیادی کار یا تبلی کبد عارض میشود !

نماند ز ناسا تندرستی جوان مبادش توان و مبادش روان
چه بسا اشتباهات بزرگ و خطاهای عمده که در نتیجه کسالت و سستی اعصاب و خستگی و فرسودگی حاصل میشود ! نشنیده اید که نظامی در هشتصد سال پیش فرموده

سخن در تندرستی تندرست است نشاید کرد خود را چاره کار
که در سستی همه تدبیر سست است که بیمار است رأی مرد بیمار

از لحاظ اجتماعی نیز پرورش تن سخت ضروری است . جامعه نیرومند و نیک بخت از افراد قوی و تندرست تشکیل یافته . دفاع میهن را تنها سربازان زورمند و سالم تأمین میکنند . در کشمکش اقتصادی که اکنون میان کشورها برپاست مملکتی کامیاب میشود که کارمندان آن تندرست و نیرومند باشند و بتوانند در برابر سختی ها ایستادگی کنند و محصولات خوب به بهای ارزان تولید نمایند .

ایران در روزگاران پیش بهترین سرمشق نیرومندی بوده و در دوران بزرگی از رود جیحون تا تونس در تحت اختیار و تسلط وی در آمده است . در آن ایام پرورش تن بسیار مهم بود و همگی بدان توجه وافق داشتند چنانکه اسب سواری - تیراندازی - چوگان بازی - زوین اندازی - شنا و کشتی از جمله مواد برجسته آموزشگاه های آن عصر بوده است .

جامعه ای که افرادش تندرست نباشند در آمد خود را باید صرف دارو و درمان کند و وجوهی که باید برای کارهای بزرگ و پیشرفت دانش

و هنر خرج شود باید بمصرف بیمارستان و بیمارگاه رساند .

اگر جامعه ما میخواهد زنده و آبرومند و قوی باشد باید فکری برای رهایی صدها هزاران افراد از بیماری بنماید و کشیدن تریاک را از کارهای ننگین کند و مالاریا و تراخم و دیگر امراض را که همه جا ساری است از میان بردارد و مردم را آشنا به آئین بهداشت و شاگردان را معتاد بر رعایت قوانین فیزیولوژی و زیست شناسی کند .

از لحاظ اخلاقی نیز آدمی باید پرورش تن را مهم شمارد . اکنون هزاران کارمند جامعه رنج میبرند و زحمت میکشند تا هر فرد زندگانی با آسایش داشته باشد . اگر او بواسطه توجه نکردن به پرورش تن ناتوان شود و نتواند خدمتی بجامعه کند چون انگلی است که از نتیجه کار دیگران بهره مند شود و خود بهره نرساند . از اینرو اخلاقاً موظف است که خود را تندرست و نیرومند نگاهدارد تا از عهده خدمت و انجام تکلیف برآید .

غفلت گذشته باوجود اهمیت بسیاری که پرورش تن دارد در دوسه قرن اخیر بدان توجهی معطوف نمیشد و همانطور که از هر حیث کشور دچار انحطاط و زبونی شده و روح ساحشوری و ورزش جوئی از میان رفته بود یک نوع بی قیدی و بی اعتنائی نسبت به تربیت بدن همه جا فرمانروائی داشت . کسانی که در کار آموزش و پرورش بودند فضیلت رادر ترك تمتعات جسمانی می پنداشتند و معتقد بودند که

تن چو با برگ است و روز و شب از آن شاخ جان در برگ ریخت و خزان برگ تن بی برگی جانست زود زین بیابد کستن و انرا فزود این عقیده نزد همگی رسوخ پیدا کرده بود که هر کس زیاد تر

شدائد را تحمل کند و حاضر باشد شب شام نخورد و روی بویا بخوابد و در رواق مدرسه هنگامی که برف میبارد بلرزد و بدرس اسناد گوش کند آنکس در تحصیل کامیاب شود و نتیجه ریاضت را برد .

پس از انقلاب ۱۳۲۴ وقتی آموزشگاه های جدید برپا شد و چندتن از پیشقدمان به پرورش بدن توجه کردند و ورزش در برنامه مدارس جای گرفت از همه طرف غوغا برخاست . اشخاص بانفوذ و محافظه کار پرورش تن را برخلاف حیثیت و شئون انسانی قلمداد کردند و «ورجه و ورجه» را برضد وقار و متانت اعلام کردند و از هر سو علم مخالفت و معاندت را برافراشتند

عصر بهاوی ولی تحولانی که از سوم اسفند ماه ۱۲۹۹ در این کشور روی داده و عصر نوینی که پدید آمده بحدی اوضاع را دگرگون کرده است که نه تنها مخالفت با پرورش تن امکان پذیر نیست بلکه هر کس باید بسهم خود کمک کند و نقص بزرگی که در زندگانی ما هویدا است مرتفع سازد و گامهایی که مناسب با این عصر باشد در راه تربیت بدن بردارد .

در روزگار کنونی که پسران ما باید همگی جامه سربازی بپوشانند و خدمت مقدس نظام و وظیفه را انجام دهند - پیوسته هوشیار و آماده برای حفظ مملکت و دفاع از استقلال و تمامیت آن باشند - در زندگانی اقتصادی شرکت کنند و کارخانه های متعددی که در نقاط مختلف کشور برپا شده راه برند - کشاورزی را ترقی دهند و از روی آئین و اصول نوین محصولات بدست آورند - در بازارهای خارج با بازرگانان مملکت های دیگر هم چشمتی کنند و وسیله فروش کالاهای خود را فراهم سازند - مهندس

و پزشك و دبير و سياستمدار و افسر از دانشكده ها بيرون آيند - در چنين روزگاري ديگر باقد خميده و چهره رنگ پریده و چشم های خوابیده و دست لرزان و عادت به تر باك و ابتلاي بمالاريا نمی توان کار از پيش برد و باديگر کشورها کوس همسري زد . بايد بحکم لزوم کارمندان جامعه ما تندرست و نيرومند باشند و گر نه هيچ يك توانا بانجام وظيفه نخواهند بود و شايسستگی اين دوران پر آشوب را نخواهند داشت .

کارهایی که انجام یافته
خوشبختانه در سالهای اخير اقداماتی در زمينه پرورش تن شد که مایه سپاسدانی است . در ۱۳۱۱ انجمن پيشاهنگی و تربيت بدنی تأسيس يافت که رياست عالی آنرا اعلیحضرت همايون شاهنشاهی بر عهده گرفتند - در ۱۳۱۳ اداره مخصوصی بنام تربيت بدنی در وزارت فرهنگ تشکيل يافت که گامهای تند برای پيشرفت ورزش برداشت .

شعبه انجمن در تمام شهرها ايجاد گردید . زمينهای ورزش در همه جامهياشد . ورزش در تمام دبستان ها اجباری گردید . دسته های بازی در بسياری از دبيرستانها و دانشكده ها برپا شد . سازمان پيشاهنگی بوجود آمد . کلاسي مخصوص برای تربيت آموزگار ورزش در دانشسرای تهران تأسيس شد . هر تابستان در منطقه و نزديك شهرهای بزرگ اردوهایي برپا شد تا جوانان را بر موز پيشاهنگی و تربيت بدنی آشنا سازند . بهداشت آموزشگاهها مورد توجه شد . در تهران و شهرهای بزرگ پزشکاني بمعايه مدارس و جلو گیری از بيماری های مسری و معالجه و مداوای شاگردان معين شدند .

این همه اقدام برای اینست که حرکت و جنبش و کار
از لحاظ روان شناسی
و جوشش از مختصات کودک است. ساختمان طفل،
ایجاب میکند که پیوسته ابراز فعالیت نماید تا اعضاء
و جوارحتش عمل کنند و وسایل رشدش فراهم آید.

علمای روان شناسی اطفال معتقدند که هفت غریزه در کودک موجود
است که پایه پرورش بدن و هایه حرکتیهای اوست .

آن غریزه ها عبارتست از غریزه زد و خورد

شکار

اکتشاف

ساختن

بروردن و بار آوردن

موزون کردن

همکاری

این غریزه ها به درجات متفاوت در سن های مختلف وجود دارد و
هر ورزش و عملی که برای پرورش بدن معین شود باید تمام آنها را تشفی
بخشد . در زمان پیشین که آدمی بدوی بود غریزه های مذکور بطور طبیعی
ظهور میکرد و اکنون که شهرنشین شده ناچار باید وسایلی تعبیه کرد تا
فرصت ظهور بدانها دهد . برای رسیدن بدین منظور باید طبق عقیده
متخصصان ورزشهایی که در برابر هر یک از غریزه ها ذکر می شود
بکار رود :

زد و خورد	بیس بال
شکار	والی بال
همکاری	بازیهای قهرمانی

اسباب بازی لانه مرغ و کبوتر باد بادک	ساختن
باغبانی گلکاری نگاهداشتن گربه و سگ و خرگوش و مانند آن	بار آوردن
گرد آوردن گیاه - سنگ - چوب - بذر .. مشاهده پرندگان و لانه آنها - جانوران اهلی و وحشی - حشرات ..	اکتشاف
رقص - پاکوبی بازی با سرود راه رفتن	موزون بودن
مَنْظُور از پرورش تن است یکی نگهداری تن و بهداشت - دیگر پرور دادن تن و ورزش - سوم کمک بترتیب قوای فکری و ایجاد ملذکات فاضله و اخلاق حسنه . جسم لطیف کودک که تمام نیروهای حیات در آن نهفته است اگر پیوسته مورد مراقبت و مواظبت نباشد دچار ضعف و هلاکت میشود . این مواظبت تنها بواسطه مهر پدر و مادر انجام پذیر نیست بلکه اطلاعات و معلومات کافی باید بدان ضمیمه شود تا نتیجه مطلوب بدست آید .	

وقتی طفل بزرگتر شد یاجزو سالمندان قرار گرفت جز در حوادث ناگوار که باید پیزشک مراجعه کند خود باید بدن را سلامت بدارد و از این جهت باید بقواعد بهداشت آشنا باشد. ولی حفظ صحت کافی نیست بلکه باید پرورش یابد و رشد کند و از این حیث آموزگار و آموزشگاه باید شاگرد را آگاه به اصول ورزش کنند و حرکات و تمرینات و بازیهای مخصوصی بیاموزند که ویرا چالاک و خوش اندام و پابدار و بردبار در برابر سختی بنماید.

ولی نتیجه مهمی که از پرورش تن بدست میآید علاوه بر سلامتی مزاج که زمینه را برای تربیت و نمو قوای فکری آماده میکند تکوین اخلاق و ایجاد منش و عادات مطلوب است مانند نظم و انضباط و اطاعت از قانون و جوانمردی و ابتکار و همکاری با دیگران که شاگردان در ضمن بازی بدانها خوی میگیرند و در تمام عمر برای آنان باقی میماند.

برای رسیدن به سه منظور فوق باید خانواده و آموزشگاه هر دو اقدام کنند و با یکدیگر در این زمینه همکاری نمایند چنانکه شرح آن بیاید.

پرورش تن در خانه

خانواده وظیفه مهمی نسبت به پرورش جسمانی طفل دارد. از زمانی که جنین بوجود میآید تا موقعی که پا در این جهان میگذارد مادر موظف است غذاهای معین بخورد. از حرکات معینی خودداری کند. از برآشفتن پرهیزد و در فاصله های معین به پزشک متخصص رجوع نماید و نورهای او را کار بندد. همینکه طفل بگیتی پانهاد مسئولیت مهم

به مادر و پدر روی میکند و همواره تا فرستادن به دبستان این مسئولیت بدتنهایی بدوش آنان خواهد بود . وقتی شاگرد مدرسه شد خانواده باید مراقبت کند تا دستورهای بهداشت آموزگار در خانه بکار بسته شود و این دو حقیقت پیوسته در نظر پدر و مادر باشد که اولاً عادت های نیکو و زشت در خانه بوجود می آید و در نهاد طفل جای گزین میشود و ثانیاً در پرورش تن خانواده باید با آموزشگاه کمک کند و گر نه عمل تربیت صورت نمیگیرد و بی نتیجه می ماند .

این نکته هارا باید آموزگار در مواقع مقتضی بشاگردان گوشزد کند تا هنگامی که بزرگ شدند و خانواده ای برپا کردند تکلیف خویشتن را بدانند و با ایمان آنرا انجام دهند .

وراثت جوانانی که امروز در برابر شما روی نیمکت و صندلی قرار گرفته اند و فردا پدر و مادر خواهند شد باید متوجه اصول و آئین وراثت شوند و بدانند که نیرو و سستی تن و روان اطفال آنان بسته است بمزاج و اخلاق خودشان . اگر تند رست و سالم باشند کودکی که بوجود می آورند تند رست و سالم خواهد بود و اگر بیمار و زشت سیرت باشند بچه آنان نیز مریض و بد رفتار خواهد بود .

باید پسران را آگاه ساخت و مسئولیتی که دارند بدانها یاد آور شد تا بعدها در برابر لذت آنی که گذرنده است و آدمی و اعقابش را دچار رنج و درد میسازد خویشتن داری کنند . باید بآنان فهماند که بجای معاشرت با رفیقان فاسد باید دوستانی پیدا کرد که شادی را در گردش و ورزش یابند تا هم خستگی آنان رفع شود و هم بدن آنها نیرومند گردد و چون هنگام ازدواج رسد سربلند از اینکه خود را آلوده نکرده اند با کمال

انبساط خاطر و اطمینان به تاسیس خانواده پسر دازند و ز ولنت آن بهره مند شوند .

دختران را نیز باید نسبت بوظایف مادری آشنا کرد تا به بهانه زیبا ساختن خویش اندام خود را از حالت طبیعی خارج نکنند و بعداً نیز از لحاظ جسمی و روحی اصول بهداشت را رعایت نمایند و هیچگاه عصبانی نشوند و تندی بخود راه ندهند چه تمام اعمال و اطوار و اخلاق و رفتار مادر بطور اسرار آمیز در طفلی که در بردارد تأثیر میکند و این اثر در تمام عمر برای او باقی میماند . از همین نظر پدر باید ملایمت و آرامی و خوش خلقی و مهربانی را پیوسته پیشه خویش سازد - بویژه هنگامی که زن آبستن است باید این دستور را بنفع طفل خود بیشتر رعایت کند .

از همان روز های نخستین بچه ای که بجهان آمد بایدش پرورش نوزاد

باشد . مادر باید علم پرورش نوزاد و کودک را که دانش جدیدی است بداند و قواعد آنرا بکار بندد و خوراك و جامه و شست و شوی او را بر طبق آن قرار دهد . میان دفعاتی که شیر میدهد فاصله گذارد و مدتی که شیر داده میشود معین و محدود نماید تا بدین وسیله معده نوزاد را بکار منظم معتاد کند . نباید هر وقت طفل گریه کرد پستانش بدان گذارد یا پستانك بلبش داد و بدین ترتیب او را خاموش و خنوشی را آسوده نمرد چه در این صورت به بی ترتیبی می گوید و پیوسته گریه را برای رسیدن بهر مقصود بکار میبرد . بدن نازك و لطیف او را نباید با جامه و یا قنداق تنگ پوشاند چه مانع رشد و باعث تغییر شکل اندام او خواهد شد . باید لباس فراخ بر تن کرد تا سینه اش وسیع شود و پاهایش بآزادی

حرکت کند و هنگام شست و شو با آسانی از بدن خارج گردد . وقتی که کودک بزرگتر شد و توانست خود را زاه برد ، مادر باید قواعد بهداشت را رفته رفته ملکه او کند و از بسامداد تا پسین ، هنگام شست و شو و حمامه پوشیدن و سرشانه کردن و جاش خوردن و بازی کردن ... مراقب باشد تا دستورهای بهداشت را رعایت کند و بدان خوی گیرد .

سر مشق پدر و مادر پیوسته باید متذکر باشند که کمترین کار آنان از جانب کودک تقلید و پیروی خواهد شد . اگر پاکیزه و خوش خلق باشند یا ناتمیز و ترش روی فرزند آنان نیز همانطور خواهد بود . اگر دائماً باند سخن بگویند و کار خود را با فریاد پیش برند طفل نیز جنان خواهد کرد و بدان نیز خوی خواهد گرفت . از اینرو باید همیشه مواظب کردار و رفتار خویش باشند و هر چه را می خواهند بفرزند خویش بیاموزند نخست خویشتن آنرا بکار بندند و سرمشق باشند ورنه پند و اندرز دادن و برخلاف آن عمل کردن چنانکه ناصر خسرو فرموده اند - معکوس بخشد :

پندم چه دهی؟ - نخست خود را . محکم کمری ز پند بر بند
چون خود نکنی چنانکه گوئی پند تو بدود ، دروغ و ترفند

اهمیت مادر بنابر آنچه گفته شد نردبد نیست که در خانه مهمترین عامل پرورش تن مادر است . پس از بردن رنج فراوان و بزرگ کردن نوزاد پیوسته باید وقت خود را صرف کودک کند و دائماً مراقب فرزند خویش باشد : گاهی ویرا به گرمابه برد و تمیز کند و بمقتضای فصل ، حمامه و کفش تغییر دهد - هنگامی رخت را بشستن دهد و خوراک را متناسب با درجه رشد کند . همچنین از مر حله فوق گذشت و بحد بلوغ

رسید خانه را طوری دلگشا و شادی بخش کند که فرزند از روی رغبت بدان میل کند و برگردش در جاهای نامناسب برتری دهد .
آموزگار باید بدختران بفهماند که بزرگترین و مقدسترین وظیفه آنان تأسیس خانواده و پرورش طفل است و برای این کار باید خود را علماً و عملاً در آموزشگاه آماده نمایند و از هیچگونه کوشش ورنج در این راه دریغ نکنند و مردمان تندرست و نیکو سرشت برای کشور پروراند

پرورش تن در آموزشگاه

وقتی کودک هفت ساله شد بدبستان پا می نهد و قسمتی از پرورش جسمانی او بمدرسه محول میگردد . اگرچه در شبانه روز بیشتر اوقات را طفل در خانه بسر میبرد و بهداشت او بعهده مادر است آموختن قواعد این علم را مدرسه وظیفه دار میباشد و در مدت شش هفت ساعتی که در آنجاست قواعد مذکور باید رعایت شود تا جزو عادات طفل قرار گیرد .
اکنون که کشور ما در حال تحول است و بیش از نود و پنج درصد از مادران نسبت به آئین بهداشت بی اطلاع اند وظیفه آموزشگاه در آموختن و تبلیغ و بکار بستن اصول بهداشت بسیار سنگین و بزرگ است و این نکته باید پیوسته مورد توجه اولیای مدارس و معلمان باشد .

قسمت دیگر از پرورش تن که ویژه آموزشگاه است ورزش است

که بهری از این بخش بدان تخصیص داده میشود .

در پرورش تن آموزشگاه سه وظیفه دارد . نخست آنکه

بکودک زیان نرساند . بدبخانه باید اعتراف کرد که

این وظیفه در آموزشگاه های ما انجام نمیگیرد چه

وظیفه
آموزشگاه

عمارت بیشتر آنها از خانه‌های کرایه‌ای است که عموماً بکار مدرسه نمی‌خورد و طفل تندرست را ممکن است بواسطه نبودن آفتاب و تنگی جا و رطوبت و نداشتن هوای کافی رنجور سازد .

وظیفهٔ دوم بهبودی و اصلاح حال دانش‌آموز است . اگر شاگرد نیرومند باشد مدرسه باید وضع مساعد برای رشد او فراهم کند و اگر ضعیف باشد رژیم زندگی را طبق مزاج او مرتب کند و از سستی وی جلوگیری نماید . پس معلم باید مزاج شاگردان را باز شناسد و از اینرو باصول بهداشت و فیزیولوژی آشنا باشد و با پزشک مدرسه همکاری کند . و وظیفهٔ سوم آموزشگاه آموختن ورزش است . برای اینکه آموزشگاه بطفل زیان نرساند و وضع مساعد برای رشد او

بهداشت

آموزشگاه فراهم کرده باشد باید مکان مدرسه در جای مناسب انتخاب شود - عمارت آنرا بشکل معین بسازند - کتاب و اثاثه

و اطاق درس شرایط خاصی داشته باشد . تمام این مسائل در فصل نخست و دوم از بخش چهارم مورد بحث قرار گرفت و دیگرش در اینجا تکرار ضروری نیست .

وظیفهٔ دوم آموزشگاه بهداشت شاگرد است . از روزی که

بهداشت

طفل وارد مدرسه میشود باید پیوسته و با کمال مهربانی

شاگرد

مراقب او بود . کودکی که پاکیزه نباشد نباید بدرون کلاسی

در آید که پاکیزه و منظم و روشن باشد . آموزگار باید هنگام ورود او بکلاس و پس از هر تنفس ملاحظه کند که سر و روی و گوش و دهان و گردن و

دسنهای خود را نیکو شسته و موها را شانه زده باشد و ناخنها چرکین

و یا بلند نباشد . البته مراد از هر اقبیت این نیست که طفل هنگام تنفس و بازی کثیف نشود بلکه منظور اینست که وقتی نا تمیز شد خود را بشوید

و موقع ورود بکلاس پاکیزه باشد .

جمله جامعه طفل نیز باید مورد توجه آموزگار باشد و نگذارد مثلاً با پالتوی شال گردن و کلاه وارد کلاس شود زیرا هم جـا را تنگ میکند و موجب ناراحتی میشود و هم هنگام بیرون آمدن بواسطه اختلاف درجه گرمای اطاق با خارج موجبات زکام و سرما خوردگی را فراهم می‌سازد . از اینرو مدرسه باید در درون عمارت جایگاهی برای لباس داشته و هر دانش آموز محل مخصوصی با قید نمره برای گذاشتن اسباب دارا باشد .

در آموزشگاه های امریکا هر شاگرد گنجینه خاصی دارد که در آن را می بندد و همه چیز زائد خود را در آن نگاه میدارد .

هر کودک را دستمال جداگانه باید و امانت دادن دستمال و قلم و مداد میان شاگردان باید ممنوع شود تا وسیله انتقال بیماری فراهم نباشد.

خوراک گرچه دبستانها و دبیرستانهای ما شبانه روزی نیست و از این حیث تهیه غذا بعهده آنها نمی باشد ولی این مسئله نباید

آموزگار و دبیر را نسبت بخوراك طفل بی علاقه سازد غذا باید سالم و ساده و پسنیدیده و متناسب با سن و رشد شاگرد باشد . در آموزشگاههایی که بدانش آموز ناهار و شام میدهند چون دانش سراهای مقدماتی باید نکات فوق کاملاً مراعات شود . در مدارس دیگر برای کسانی که از راه دور میآیند و با خود ناهار میآورند باید اطاق معینی تخصیص داد که در زمستان گرم کنند و میز ناهار خوری و نیمکت یا صندلی بعده کافی در آن موجود باشد.

در بسیاری از مدارس امریکا بنگاهی بنام کافه تریا (۱) برپا کرده اند که ناهار توسط دختران دانش آموز بمنظور فرا گرفتن آشپزی تحت نظر خانم های متخصص تهیه میشود و به بهای بسیار ارزان بشاگردان میدهند. شرح آن در کتاب «یکسال در امریکا» داده شده و ممکن است بدانجا رجوع کرد.

نکته دیگری که برای بهبودی طفل باید در مدرسه رعایت کرد تنفس استفاده کامل از زنگ تنفس و تفریح است. مدیر یا آموزگاری که هنگام تنفس مانع دویدن و فریاد زدن و بازی کردن طفل شود نسبت باصول آموزش و پرورش جدید کاملاً بیگانه است. کودکی که قریب يك ساعت در کلاس بسر برده و تمام حواس خود را متمرکز ساخته و کمتر از جای خود تکان خورده و شاید هوای کثیف استنشاق نموده سخت فرسوده شده و احتیاج شدید به حرکت دارد و باز داشتن او از حرکت گناهی است نبخشیدن آنی که باید از ارتکاب بدان پرهیز کرد. بعکس اگر شاگردی در حیاط آهسته راه رود یا کتاب بخواند یا درس تکرار کند باید او را منع کرد و به بازی واداشت و از تشویق او به دویدن و بلند سخن گفتن دریغ نکرد.

خطری که ممکن است طفل را دچار شود خستگی دماغ خستگی دماغ است. اگر پدر و مادر یا مدیر و معلم اجازه دهند طفل تمام وقت خود را صرف تحصیل کند و آنی به تفریح نپردازد و تن خود را فراموش کند برخلاف وظیفه آموزش رفتار کرده اند. چنین طفلی ولو نمره های خوب بگیرد و نسبت بسنش از دیگر شاگردان

جلو باشد سرانجام ضعف و سستی و بی خونی و بیماری گریبان او را خواهد گرفت و دیری نمیگذرد که از کار باز و در راه میماند و آینده درخشانی که ممکن بود داشته باشد مبدل به یأس و حرمان میشود. چه بسا شاگردانی را که پدران نادان از روی شتابزدگی مجبور کرده اند و کلاس را در یکسال پیمایند و در سیزده سالگی دوره اول دبیرستان را بپایان رسانده ولی سه بار در امتحان دوره دوم متوسطه شکست خورده ناچار از تحصیل دست کشیده اند!

بر آموزگار فرض است که این حقایق را با ولیای طفل بفهماند و در مقابل درخواست بیجای آنها ایستادگی کند. البته تحصیل باید قسمتی از عمر طفل را بگیرد ولی نباید تن را فدای تحصیل کرد چه بدن رنجور و علیل نه صاحبش را سود بخشد و نیک بخت کند و نه کشور را مفید افتد. متخصصان بهداشت را عقیده بر اینست که کودک تا دوازده سالگی باید شبانه روز ده ساعت بخوابد و فقط هفت ساعت صرف درس خواندن و فرا گرفتن کند و شاگرد دبیرستان نباید کمتر از هفت تا هشت ساعت خواب داشته باشد.

تزویم پزشك برای فراهم کردن موجبات رشد و تندرستی طفل اجرای نکاتی که در بالا گفته شد کافی نیست آموزشگاه را پزشکی باید که قواعد بهداشت را با مزاج شاگرد سازش دهد و هر يك را مطابق بنیه اش ورزش معین کند و تعدیلی میان کار فکری و بدنی بوجود آورد و نقص یاعیسی که در بعضی از دانش آموزان باشد هویدا سازد و کسانی را که ناتوان و ضعیف هستند درمان کند.

پزشك باید منظمأ به آموزشگاه رود و شاگردان را يك يك معاینه

کند و آموزگار را در پرورش طفل که وابسته به پرورش تن است یاری نماید .

نباید تصور کرد که از هر حیث اختیار اطفال را باید بدست
 پزشك مدرسه داد تا هر گونه بخواهد آنها را معالجه و مداوا
 کند چه ممکن است بدین وسیله بخواهد آزمایش کند و
 تجربه آموزد و آنوقت بحدی جلو رود که راز خانواده ها
 فاش شود . عملیات پزشك را دواصل باید محدود کند : نخست تا آنجا
 که رشد فکری بسته برشد بدنی طفل باشد دوم تا آنجا که بیماری افراد
 در بهبودی مدرسه تأثیر داشته باشد .

بر طبق در اصل مذکور عملیات پزشك مربوط خواهد بود اولاً
 به معاینه حالت عمومی و رشد طفل و سنجیدن قد و وزن و بینائی و شنوائی
 او که تأثیر زیاد در طرز تحصیل دارد - ثانیاً به بیماریهایی که واگیر دارد
 و جامعه را زیان میرساند . معالجه و مداوای شاگرد را در صورتی پزشك
 مدرسه باید تعقیب کند که خانواده بدان رضایت دهد و گرنه آنچه دیده
 است باید خاطر نشان کند تا خانواده بهر طبیب میخواهد مراجعه کند .

شاگردان تازه باید با گواهی نامه طبیب بمدرسه وارد شوند
 تا بمرض مبتلا نباشند و برای تحصیل از هر حیث تندرست و
 آماده باشند . هر آموزشگاه باید لا اقل ماهی يك بار از
 طرف پزشك سرکشی و معاینه شود . چون شماره شاگرد زیاد است
 و وقت ناکافی بر حسب دستور طبیب در جلوی اورژانر خواهند رفت و آنهایی
 را که خود بیمار ندارند و علامت سستی و نفاقت در رخساره آنها مشاهده
 کند یا معلم بوی معرفی نماید از رژه بیرون خواهد خواند و مورد معاینه

سرکشی
و معاینه

قرار خواهد داد . در این معاینه از سنجش‌هایی که از وزن و قد و رشد شاگرد سالی دوبار صورت گرفته باشد استفاده خواهد کرد و نظر خود را بطور مجمل بمدير يا آموزگار خواهد گفت تا با اطلاع اولیای کودک برسانند . نکته‌ای که موظف است در دفتر مخصوص یاد داشت کند این است که حدود کار فکری و دماغی و میزان شرکت هر يك از اطفال را در ورزش و بازی معین کند و کسانی را که موقتاً از آمدن مدرسه باید خود داری کنند معرفی نماید .

شناسائی طفل

بوسیله معاینه شاگرد و سنجش‌هایی که هر سنس ماه بعمل می‌آید پزشك مراقب رشد وی خواهد بود و هر گاه کندی یا توقفی در رشد مشاهده نماید دقت بیشتری مبنول خواهد داشت و معلم را از نتیجه کار خود آگاه ساخته خاطر نشان خواهد کرد که از کدام دانش آموز باید مثلاً کمتر توقع کار فکری و حفظی داشت .

از طرف دیگر معلم باید از نقائص جسمانی اطفال آگاه باشد و بداند کدامین چشم نزدیک بین یا گوش سنگین دارند تا بتواند جای هر يك را در کلاس معین نماید . برای این کار و برای اندازه گرفتن وزن و قد و نیروی ماهیچه و گنجایش شش آموزگار میتواند سالی دوبار شخصاً اقدام کند و نتیجه سنجش‌ها را در دفتر مخصوص بنویسد و هنگام معاینه در اختیار پزشك گذارد . نسبت به چشم و گوش در فصل نخست از بخش چهارم دستور کافی داده شد و ممکن است به صفحه ۱۹۹ رجوع کرد .

برای اندازه گرفتن وزن باید يك قیان فرنگی بکار برد و همیشه سنگینی طفل را در يك حالت سنجید : پس از گوارش غذا - بدون كفش - پسر ها باشلوار و پیراهن - دخترها با دامن . اندازه قدری با اسبابی که برای این کار

تهیه شده تعیین خواهند نمود یا بامتری خواهند سنجید که روی دیوار به ساتیمتر رسم کرده باشند و یک متر از کف اطلاق بیالا باشد . طفل بدون کفش پشت به دیوار می ایستد و با گونبائی که ضلع قائمش روی متر و ضلع دیگر روی سرشاگرد باشد قد او را اندازه میگیرند .

قوت بازو را با نیرو سنج معمولی و گنجایش ریه ها را با اسباب مخصوصی خواهند سنجید . در این اسباب شاگرد چندان که نفس دارد خواهد دمید و عقربه ای حجم نشس هارا به لیتر نشان خواهد داد .

اندازه هائی که بترتیب فوق بدست آید و اطلاعاتی که طیب خواهد داد معلم را کاملاً آشنا به طبیعت بدن طفل

کارنامه

خواهد کرد و تکلیف او را از هر حیث نسبت به پرورش تن و روان او روشن خواهد ساخت و حتی وی را در راهنمایی طفل به انتخاب شغل توانا خواهد کرد . نتیجه این سنجش ها و دستورهای پزشک باید در کارنامه هر شاگرد ثبت شود تا با بررسی آن معلم و طیب بتوانند همکاری کنند و از نتیجه اقدامات یکدیگر آگاه گردند و اولیای طفل نیز اطلاعاتشان منحصر به نمره های درس نباشد بلکه از مزاج و سرشت و کردار و رفتار و هوش و توجه و حافظه و پیشرفت فرزند خویش باخبر شوند .

چنین کارنامه ای باید در مدرسه بماند و سالی دوبار بنظر پدر و

مادر طفل برسد .

بیماریهای فراگیر چون سرخچه و مخملک و سیاه
سرفه و آبله و گوش درد و دیفتری و مانند آن باسانی در
مدرسه پراکنده میشود . معلم و پزشک برای نگاه داری
جامعه و جلوگیری از سرایت این امراض باید بایکدیگر همکاری کنند .

بیماریهای

فراگیر

البته اگر اصول بهداشت در آموزشگاه و خانه رعایت گردد بیماری کمتر پیدا میشود و در صورت بروز کمتر انتشار حاصل میکند ولی در هر حال هنگام پیدایش مرض پزشک مدرسه باید دستور جلوگیری را بدهد و بر طبق آن باید رفتار شود.

قسمتی از مسئولیت که بعهده معلم است و بسیار اهمیت دارد اینست که وی بفوریت از ظهور بیماری آگاه شود. از اینرو باید نشانی ناخوشی هارا بداند و همینکه طفلی را کسل دید یا از او ناله ای شنید بادقت او را بنگرد و پرسش کند و موقع ضرورت با احتیاط لازم بخانه فرستد و فوراً پزشک را از قضیه مطلع کند و از آن پس بر حسب دستور او رفتار نماید.

هنگامی که بیماربهای فراگیر بروز کرد البته شرط حزم آنست که آموزشگاه را تعطیل کنند ولی این کار در صورتی باید انجام شود که مرض خطرناکی چون وبا و حصبه و تیفوس عارض شده و بتندی پیش رفته باشد. در غیر این صورت بهتر است تنها اطفال بیمار را از آمدن مدرسه بازدارند و وقتی اجازه آمدن دهند که بر طبق آئین بهداشت مدت معینی (۱) از بهبودی یافتن بیمار گذشته باشد و پزشک مدرسه پس از معاینه و آزمایش ذره بینی گواهی دهد که خطر را گرفتن در میان نیست.

بستن مدرسه برای هر بیماری صلاح نیست زیرا که اطفال پراکنده و در کوچه و بازار سرگردان میشوند و بواسطه معاشرت و زیر نظر نبودن

(۱) برای دقتی ۳ روز - آبله و مخملک و سرخچه ۴۰ روز پس از ابتلا - کوش درد ۲۱ روز - سیاه سرفه ۳۰ روز - حصبه ۲۸ روز - کچلی و تراخم تا پایان بهبودی.

بیشتر سرایت و انتشار مرض امکان پذیر خواهد شد .

آنچه تاکنون گفته شد در صورتیکه بکار بسته شود طفل را

درس

معتاد به خوی معینی کند که در تندرستی و نیرومندی او مؤثر

بهداشت

است . برای تکمیل آن باید اصول و قواعد ساده بهداشت

را نیز مطابق برنامه مصوب دیماه ۱۳۱۹ آموخت البته نباید اکتفا کرد

به تدریس آنچه در برنامه رسمی قید شده بلکه در چهار کلاس ابتدائی

آموزگار همیشه باید مراقب باشد در ضمن درس فارسی و تاریخ و علم اشیاء

و اخلاق هم هر وقت که بهانه‌ای پیدا شد اندرزهای علمی راجع به بهداشت

دهد و از داستان‌هایی که ممکن است برای طفل گفته شود یا حادثه‌هایی

که در کوچه روی داده و شاگردان دیده‌اند یا اتفاقاتی که در مدرسه افتاده

آموزگار باید استفاده و درس اخلاق را با بهداشت توأم کند و بدین ترتیب

وجدان و ضمیر طفل را بیدار کند و علاقه وی را به بهداشت راسخ و متکی

بایمان نماید . اگر مثلاً طفلی مریض شده و او را بخانه فرستاده‌اند

آموزگار باید با تأثر شرح حال او را دهد و گوید بواسطه خوردن آب

از سقاخانه یا نوشیدن دوغ از دست دوره گرد یا خریدن حلوا و بامیه از دست

فروش آن طفل بیمار شده و زیان‌هایی را که این قبیل خوراک‌ها می‌رساند

بیان کند و تاحدی که طفل درک کند علت آنرا ذکر نماید .

در کلاس پنجم و ششم و دوره اول دبیرستانها هنگام آموختن علم

اشیاء یا فیزیک یا بهداشت باید آنچه در برنامه پیش بینی شده است خاطر

نشان کرد ولی در اینجا نیز از درس اخلاق نباید غفلت کرد بلکه باید

بهداشت را بشاگرد از امور اجتماعی معرفی کرد و بدو فهماند که اگر آدمی

بر خلاف آئین بهداشت رفتار کند و مثلاً نوشابه مصرف کند یا تریاک کشد یا

دچار بیماریهای آمیزشی شود نه تنها بخود زیان میرساند بلکه میهن و جامعه و نژاد ایرانی را مبتلا میکند و در مقابل آنها مسئول است و وجدان عمومی و ملی ویرا زشتکار و وظیفه ناشناس خواهد دانست .

چون در مملکت ما اعتیاد به تریاک در نیم قرن اخیر بسیار شایع شده و مردم را بزوال و نیستی سوق میدهد آموزگار و دبیر باید توجه خاص بدین امر کنند . نخست بوسیله امثال متعدد از اشخاص معتاد که در کوچه و قهوه خانه دیده میشوند نشان دهند چگونه تریاک انسان را کثیف و بدبخت و بیچاره میکند سپس تأثیر این سم مهلک را بر اعضای اصلی بدن یعنی بر دهان و معده و کبد و شش و دل و کلیه با زبان ساده تشریح نمایند . بالاخره نتایج ابتلا را که عبارت باشد از رخوت و سستی و بی‌قیدی و زبونی و قبول ذلت و خواری و تمایل به تقلب و نزویر و خیانت شرح و بسط دهند و طفل را منزجر از معاشرت با معتادان نمایند و طوری کنند که جوانان ما از دیدن آنها نفرت پیدا کنند و بدانسان که از مبتلای به مرض خوره پرهیز میکنند از معتادان بترساک اجتناب نمایند و عمل آنها را ننگ بدانند .

ورزش از برنامه پرورش تن قسمتی را که طفل بیش از همه دوست دارد بی‌درنگ ورزش است چه سنش اقتضای حرکت و فعالیت دارد و تمام بدنش بعمل و کار نیازمند است . آموزگاری که کودک را می‌تکوم به خاموشی و سکونت کند خطای بزرگ مرتکب شده و افکار و عقایدش از این عصر نیست . آموزگاری که خوش اخلاقی طفل را تربی حرکتی و بی‌جان پندارد خود را نسبت به قوانین طبیعت نادان معرفی کرده و شایسته این شغل مقدس نیست . هر قدر که کودک خردسال تر باشد

به جنبش نیازمندتر است و بیشتر او را باید از این حیث خشنود ساخت . در کودکستان و کلاس اول دبستان بازیهای گوناگون و سرود باید قسمتی از وقت مدرسه را بگیرد . در اطاق درس باید کاری کرد که شاگردان تمام مدت را یکجا نشینند : گاهی پیرامون آموزگار گرد آیند - گاهی درس را نشسته گوش کنند و هنگامی ایستاده - گاهی به حیاط روند و هنگامی به موزه - روزی یکی دومرتبه نیز در وسط درس برپا ایستند و طبق دستور آموزگار حرکاتی بادیست و سروگردن (که بنام ورزش سوئدی معروف است) بنمایند . شاگردان کلاسهای بالاتر باید بر طبق برنامه رسمی عمل کنند .

برنامه رسمی
تاسال ۱۳۱۳ مقرراتی برای ورزش وضع نشده بود . شورای عالی فرهنگ در تاریخ ۲۵ دیماه ۱۳۱۳ برنامه مخصوصی برای دبستانها تصویب کرد . برنامه ای که اکنون مجری و معمول است در ۲۳ اسفند ۱۳۲۲ بتصویب شورای عالی فرهنگ رسیده است . بموجب این برنامه شاگردان شش کلاس دبستان بسه طبقه تقسیم میشوند که هر طبقه شامل دو کلاس خواهد بود : اول و دوم - سوم و چهارم - پنجم و ششم . برای هر سه طبقه نوع عملیات و حرکات یکی است منتها عددهای دفعات حرکت و طرز اجرا بر حسب سن شاگردان متفاوت است . عملیات و حرکات مذکور بطور خلاصه عبارتست از : ورزشی نظافت شاگردان - حرکات باصف - حرکات تنفسی - حرکات بدنی ساده و مرکب و پرش و شیرین کاری - حرکات تقلیدی - ورزشهای انفرادی با طناب و توپ - بازیهای تفریحی - نصایح اخلاقی و بهداشتی .

برای دبیرستان برنامه رسمی ورزش در ۲۳ اسفند ۱۳۲۲ بتصویب

شورای عالی فرهنگ رسیده و علاوه بر حرکات و عملیات و بازیهای که برای دبستان ذکر شد بازیهای تربیتی مانند فوتبال و والی بال و باسکت بال و بیس بال نیز منظور گردیده است .

اصول کلی نخستین اصلی را که در ورزش باید پیوسته رعایت کرد اینست که هیچگاه بلافاصله پس از خوردن غذا نباشد چه در این صورت مانع عمل دستگاه گوارش میشود و زیان دارد . میان چاشت یا ناهار و ورزش باید دست کم یکساعت فاصله باشد . اصل دوم آنکه رعایت قوای طفل را بنمایند و هیچگونه ورزشی که ویرا بسیار خسته کند و سستی آورد در مدرسه راه نیابد .

اصل سوم آنکه ورزش خوش آیند و دلپذیر باشد . معلم نباید شاگردان را مقید و محدود کند و انتظار خاموشی از آنها داشته باشد .

برای رعایت این اصل باید اولاً بازیهای تفریحی را چون جن و پری - موش و گربه - مرغ و جوجه - گرگم بهوا - قلعه گیری در میان دیگر قسمتها معمول داشت . ثانیاً تنوع و زیبایی را در هر درس وارد کرد و نگذاشت يك زنگ تنها صرف يك یادوبازی شود . ثالثاً در حدود امکان بشاگردان اختیار داد خودشان بازیها را برگزینند . رابعاً حرکات موزون و پاکوبی را با آوازی که هم وزن آن حرکات باشد توأم کرد . خامساً حرکات با صفت را چنانکه در برنامه هم قید شده در هر درس قراوداد تا دانش آموزان از هم آهنگی و کار جمعی خبر شوند و دلشاد گردند .

اصل چهارم میانه روی است . نباید گذار و بیرون از اندازه خود را خسته و فرسوده کند . علمای فیزیولوژی ثابت کرده اند که خستگی مبالغه در تن و خستگی ن در دماغ تأثیر مستقیم و فوری دارد . خستگی

شدید ماهیچه‌ها موجب فرسودگی پی‌ها میشود و شاگرد پس از زنگ بازی و ورزش بجای اینکه بانیروی تازه و آسایش فکر وارد کلاس شود چندان از حال رفته است که قوهٔ درس خواندن نخواهد داشت. معلم باید هنگام ورزش مراقبت کند که شاگردان نیرومند از اعتدال بیرون نروند و شاگردان خجول و ترسو از بازی کردن نگریزند بلکه از شدت حرکات اولی‌ها بکاهد و دومی‌ها را بیازی تشویق کند و از طرف دیگر هیچ‌گاه اجازه ندهد که دانش‌آموزان از روی نادانی و هم چشمی خود را فرسوده سازند.

اصل پنجم آنکه از غرض دور نشوند و پیوسته در نظر بگیرند که مقصود از حرکات شیرین‌کاری و قهرمانی و مسابقه این نیست که دانش‌آموز را بند باز یا شیرین‌کار یا قهرمان بار آورند بلکه منظور اینست که آن و روان را بطور معتدل پرورش دهند و پسران و دخترانی تربیت کنند که جسماً و روحاً نیرومند و تندرست باشند و حال آنکه شیرین‌کاران یا قهرمانان و پهلوانان بیشتر توجه خود را بدن معطوف میدارند و از حالت اعتدال خارج میشوند.

سودهای بازی
جای بسی خرسندی است که قسمت عمدهٔ برنامهٔ ورزش در دبستان و دورهٔ اول دبیرستان بازیهای تقلیدی و قهرمانی و تفریحی است زیرا سودهای بسیار دربر دارد. چون طفل شخصاً بازی را برمی‌گزیند و از جانب دیگری براو تحمیل نمیشود مطابق با سن و نیرو و جنس اوست و از اشتغال‌بدان دلشاد و خندان است و از این حیث در تندرستی و بهبودی او تأثیر دارد. ولی تنها در بدنش مؤثر نیست بلکه در پرورش قوای فکری او نیز اثر دارد. پیش از اینکه کودک بمدرسه

آید از بازی‌هایی که بتنهایی یعنی هنگامی که کسی متوجه او نیست میکند لذت میبرد و قوایش منبسط میشود زیرا تمام قوه متخیله خود را بکار می‌اندازد و پیش خود تصویری میکند . هر چیز برای او معنائی دارد : جعبه برای او درشکه است - عصا در نظرش اسب است - عروسک بچه حساسی است . باید ویرا آزاد گذارد تا هر چه میل دارد اختراع کند و گاهگاهی اسباب بازی تازه بدستش داد تا وسایل جدید برای آفریدن داستان نو و جهان تازه در دست داشته باشد . در مدرسه بازیهای گروهی موجب تقویت حافظه میشود و بهترین دلیل اینست که در همان بار نخست که آئین يك بازی بدو گفته میشود فرا میگیرد و بدان عمل میکند و فرا گرفتن بدون فهمیدن ممکن نیست .

از لحاظ اخلاقی بازی طفل را طبعاً به فرمانبرداری و اطاعت از آئین بازی و نگاهداری نظم و ابراز کوشش برای کاهیایی و همکاری با همبازیها معتاد میکند .

راجع بسودهای بازی دانشمندان جهان از زمان افلاطون تا کنون بسیار سخن گفته‌اند لیکن تا صد سال پیش هر چه نوشته‌اند مربوط بقواید بدنی و صحتی بسازی بود و فقط درصد سه سال قبل نخستین کسی که متوجه سودهای بسازی از لحاظ پرورش روان و اخلاق شد فربل (۱) دانشمند آلمانی آلمان بود که چندین نظریه قیاد او در اینها نقل میشود :

« چون بازی عادی است که بدور بسیار طبیعی از طفل سر میزنند در زمان کودکی پایه پرورش او خواهد بود . بازی نتیجه مستقیم علاقه طبیعی طفل است و از این رو آموزگار بوسیله آن میتواند عادت بکار و

(۱) Froebel واضع کود کستان که در ۱۸۵۲ جهان را بدرود گفت .

احساس و فکر را بنحوی که صلاح بداند در نهاد او جایگزین سازد . نخست از راه بازی گیتی و امور عالم را درك و در ذهن تصور میکند بنابراین بوسیله بازی آموزگار میتواند زندگانی را هر طور بخواهد تعبیر و در دماغ او وارد کند . بوسیله بازی معلم به بهترین وجه میتواند كودك را آشنا به روابط اجتماعی کند و حس استقلال و همکاری را در او نیرومند سازد و ویرا قوه ابتکار بخشد و طوری بزرگ کند که کارمند شایسته در جامعه باشد » (۱)

روش کار روشی که برای ورزش برگزیده میشود باید دارای چند خاصیت باشد . نخست آنکه همگی اعضاء و اندام را پرورش دهد نه برخی از آنها را . دوم آنکه تدریجی و موافق رشد طبیعی طفل باشد نه آنکه یکباره انواع ورزش را که برایش نامناسب است بسدو آموزند . سوم آنکه مزاج و طبیعت و جنس ساگرد را رعایت کنند نه اینکه بشاگرد ضعیف ورزش نیرومندان یا بدختر ورزش پسران را تخصیص دهند کارنامه دانش آموز که در صفحه ۴۸۵ بدان اشاره شد در اینجا بسیار سودمند خواهد بود و آموزگار را راهنمایی شایان خواهد کرد .

سابقاً توجه بسیار به اسباب ژیمناستیک میشد ولی چون علمای پرورش تن بدین نکته پی بردند که اسباب تنها بازوهارا تقویت میکند و سینه و پشت را نمی پروراند اکنون در آموزشگاهها آنها ترك کرده اند - بویژه که گران تمام میشود و جایگاه مخصوصی لازم داشت و برخی اوقات خطرهایی را متضمن بود . روش سوئدی و روش ژاپنی و روش آلمیخته

(۱) از کتاب پرورش تن نگارش شارمن J . S . Sharman چاپ نیویورک

هریک محسنات و معایبی دارد که مورد گفتگوی دانشمندان و متخصصین است .

روشی که بیش از همه در انگلستان و امریکا متداول است روش طبیعی است که غریزه و حاجت طفل را در نظر میگیرد و حیاط مدرسه یا ورزشگاه را میدان عملیات او قرار میدهد و هوای آزاد را برای ورزش لازم می‌شمارد . برنامه ای که برای آموزشگاه های ایران وضع شده و در صفحه های پیمش بدان اشاره رفت روش طبیعی را در کشور ما مقرر داشته است .

بنابر آنچه گفته شد هویدا گردید که آموختن ورزش بوجهی آموزش ورزش که از آن گفتگو بمیان آمد بدون مایه علمی و تخصص امکان پذیر نیست . کسانی که از راه عشق به پرورش تن در کشور ما وارد این کار شده و فداکاری بسیار نموده اند بواسطه نداشتن معلومات کافی نتوانسته اند وظائف خود را بطوری که شایسته این دوران باشد انجام دهند .

البته باید از خدمات آنها سپاسدانی کرد ولی برای این عصر باید آموزگار ورزش تربیت نمود معلم ورزش باید تن و روان طفل را کمالاً بشناسد و از قواعد اجتماع با بهره باشد و آئین پرورش را بداند . و از اینرو باید قبلاً مقدمات کافی از تحصیلات متوسطه داشته باشد تا بتواند روان شناسی و فیزیولوژی و کالبد شناسی (تشریح) و جامعه شناسی (سوسیولوژی) و اصول آموزش و پرورش را بفهمد و از علم پرورش تن و تاریخ آن و روشهایی که معمول است و برنامه ای که باید وضع کرد و قواعد ورزش آگاه شود و انواع ورزش را نیز عملاً بیاموزد و شایستگی آموختن آنها

احراز کند .

بموجب برنامه ای که برای تعلیم ورزش در دانشسرای مقدماتی در ۲۳ اسفند ۱۳۲۲ بتصویب شورای عالی فرهنگ رسیده شاگردان این مدارس باید خود را برای معلمی ورزش نیز آماده کنند تا پس از فراغ از تحصیل بتوانند ورزش را نیز مانند سایر مواد در دبستانها بیاموزند .

برای آموختن ورزش در دبیرستانها و دانشسراهای مقدماتی اساسنامه ای در ۲۷ تیر ۱۳۲۳ در شورای عالی فرهنگ تصویب شده است که بموجب آن فارغ التحصیل های دانشسراهای مقدماتی که دارای سه سال پیشینه خدمت بوده و استعداد معلمی ورزش را داشته باشند مدت یکسال در دانشسرای مقدماتی نهران برنامه خاصی را که در ۴ مهر ۱۳۲۳ بعنوان دوره تکمیلی ورزش وضع گردیده تعقیب خواهند کرد و چنانچه از عهده امتحان بر آیند بمعلمی ورزش مدارس متوسطه و دانشسراها منصوب خواهند گردید .

چون در دانشسراها روان شناسی و اصول تعلیم و تربیت و بهداشت تدریس میشود و در برنامه دوره تکمیلی نیز زیست شناسی و تاریخ ورزش و اصول تربیت بدنی منظور گردیده امیدواری حاصل است که معلمان ورزش در آینده شرایط لازم را برای انجام وظیفه مهم خود دارا باشند.

در پایان این بخش بيمورد نیست چند سطری درباره نتیجه
 ورزش نوشته شود . ورزش عمل اعضاء بدن بویژه گردش خون
 را تند می کند - ماهیچه ها را نیرو می بخشد - تن را جلاک
 و بردبار میسازد و تسلط انسان را بر اندام خود تأمین میکند . اگر بر طبق
 اصول صحیح برگزیده شود و قواعدی که در اینجا گفته شد رعایت گردد

نتیجه
ورزش

ورزش مایهٔ آسایش دماغ و تقویت حافظه و متخیله و تندی هوش خواهد بود و اعتدال را در مزاج تولید خواهد کرد . رفتار و کردار و خلق و منش نیز بهره مند خواهد شد : چون شاگرد ورزش روی آورد پیرامون شهوت نخواهد گشت - بخویشتن اعتماد پیدا میکند - خون سرد میشود - دلیر و پر دل خواهد شد و قوهٔ ابتکار پیدا خواهد کرد . میل بکار و عمل در او عشق به کوشش و پایداری در انجام وظیفه ایجاد میکند ، عادت بفرمانبرداری و نظم و همکاری که از بازی حاصل میشود او را کارمند نیک و شایستهٔ جامعه خواهد کرد .

بطور خلاصه ورزش شاگرد را بانشاط و نیرومند و صاحب خصلت های پسندیده و خواهی نیکو خواهد کرد . چنین شاگردی هم سرباز دلاور خواهد شد هم کارگر خوب - هم پزشک نیکو هم مهندس لایق - هم دبیر شایسته هم سیاستمدار توانا و به عبارت مختصر چنین آدمی عضو سودمند و مؤثر جامعه خواهد شد و در برابر شداغد با کمال دلیری بردباری تواند کرد و بفرمودهٔ فردوسی :

چو سختیش پیش آورد روزگار	شود پیش و سستی نیارد بکار
همیشه بود شاد و خرم روان	بی اندوه باشد ز گشت زمان
بماند بدو رادی و راستی	نکوبد در کژی و کاستی

بخش هفتم

سازمان فرهنگ ایران

سازمان فرهنگ ایران

سازمان فرهنگ هر مملکت دنباله منطقی تاریخ تعلیم و تربیت آن مملکت است زیرا که مؤسسات وقواعد وقوانینی که از روزگاران پیش باقی مانده بمرور زمان تغییر کرده وبصورت تشکیلات کنونی درآمده است . بهمین نظر سازمان فرهنگ ایران در آخر کتاب تاریخ مختصر آموزش وپرورش تشریح وطبع شده است . لکن چون در برنامه رسمی دانش سراهای مقدماتی مصوب ۳۱ شهریور ۱۳۱۵ قید گردیده است که مختصری از تشکیلات معارفی ایران را در آخر درس تعلیم و تربیت بیاموزند لذا این فصل بچاپ پنجم کتاب افزوده شد تا کاملاً مواد منظور در برنامه را حاوی باشد .

بدیهی است کشور ما که دارای تمدن چند هزار ساله است و در قرون متمادی مشعل دار معارف و فرهنگ بوده در هر عصر تشکیلاتی برای تعلیم و تربیت نسل جوان داشته که شرح مختصر آن در تاریخ تعلیم و تربیت مندرج است و کسانی که طالب باشند ممکن است بدانجا رجوع کنند . یکصد سال پیش که ایران با تمدن مغرب زمین آشنا شده اقتباساتی برای فرا گرفتن علوم و فنون جدید از ممالک اروپا نموده و از آغاز مشروطیت وتأسیس مجلس شورای ملی این اقتباس روفزونی گذارده است . با ظهور پهلوی بویژه از زمانی که رضاشاه کبیر بسلطنت ایران انتخاب گردید (آذر ۱۳۰۴) قدمهای بزرگ برای وارد کردن معارف جدید به مملکت برداشته شد وتشکیلاتی بوجود آمد که بطور فهرست در اینجا

ذکر میشود .

وزیر فرهنگ بموجب قانون اداری وزارت فرهنگ مصوب ۱۱ شهریور ۱۲۸۹ خورشیدی وزیر فرهنگ در رأس کلیه سازمان فرهنگ مملکت قرار دارد . وزیر فرهنگ عضو هیئت دوات و مسئول نخست وزیر و مجلس شورای ملی است و بر حسب پیشنهاد نخست وزیر از طرف اعلیحضرت همایون شاهنشاه معین و منصوب میشود . وزارت فرهنگ، معاونی دارد که دستیار و کمک وزیر فرهنگ است و درغیاب وزیر کارهای او را انجام میدهد .

ادارات امور وزارت فرهنگ توسط ادارات مختلف حل و فصل میشود و هرچند اداره بیک مدیر کل سپرده شده که مسئول معاون و وزیر فرهنگ است و با اجازه میتواند بخشی ازوظایف او را انجام دهد .

اکنون وزارت فرهنگ دارای پنج مدیر کل است که هر یک اداراتی را که نام برده میشود زیر نظر دارد :

۱ - مدیر کل فنی اداره فرهنگ تهران که فعلاً بسه اداره آموزش ابتدائی - متوسطه - آموزش حومه تقسیم گردیده - اداره فرهنگ شهرستانها اداره تعلیمات عالییه - اداره امتحانات و برنامه - اداره آموزش سالمندان - اداره تربیت بدنی - اداره تعلیمات روستائی را برعهده دارد .

۲ - مدیر کل اداری که اداره حسابداری - اداره کارگزینی با وسپرده شده است .

۳ - مدیر کل نگارش که بر اداره کل نگارش و کتابخانه ملی و اداره کل باستان شناسی و موزه ها و اداره موسیقی کشور و هنرستان

هنرپیشگی و هنرستان موسیقی ملی و اداره مردم شناسی نظارت میکنند.

۴ - مدیر کل بازرسی که بازرسی فنی مدارس و بازرسی ادارات و وزارتخانه و شهرستانها و اداره امور اجتماعی را عهده دار است.

۵ - مدیر کل اوقاف که موظف بنظارت در اجرای قانون اوقاف است. اداره تبلیغات و دفتر وزارتی مستقیماً زیر نظر وزیر فرهنگ و معاون اوست.

البته سازمان فوق با آنچه در قانون اداری فرهنگ منظور گردیده تفاوت دارد ولی چون جزو بودجه وزارت فرهنگ بتصویب مجلس شورای ملی رسیده صورت قانونی پیدا کرده است.

برای اداره کردن فرهنگ اکنون مملکت به ۴ حوزه های فرهنگی حوزه تقسیم گردیده که برخی از آنها مانند خراسان بسیار بزرگ و بعضی دیگر مانند ساوه کوچک است. اسامی این حوزه ها بقرار زیر است :

آبادان - آذربایجان شرقی - آذربایجان غربی - اراک - اردبیل - اصفهان - بروجرد - بهبهان - بندرپهلوی - بندر بوشهر - بندر عباس - بیرجند - تهران - خراسان - خرم آباد - خرمشهر - خوزستان - دامغان - رضائیه - زنجان - ساوه - سبزوار - سمنان - شمسوار - شاهرود - شهرضا - فارس - قزوین - قم - کاشان - کردستان - کرمانشاهان - کرمان - درکان - کروس - گلپایگان و کمره و خوانسار - گیلان - مازندران - محلات - مکران - ملایر و تویسرکان - نیشابور - نهاوند - همدان - یزد و نائین .

ریاست حوزه بارمیس فرهنگ است که از طرف وزیر فرهنگ انتخاب

میشود و بر طبق دستور وزارت فرهنگ وظایف او را در محل انجام میدهد. حوزه‌های بزرگ مانند آذربایجان و خراسان و فارس به بخشهای متعدد تقسیم گردیده و رئیس هر بخش مسئول رئیس حوزه فرهنگی است. رئیس فرهنگ موظف است که قوانین و نظامات مربوط به مدارس را بکار بندد - بر آموزشگاه‌ها نظارت کند - پرداخت حقوق و مصارف را طبق بودجه مصوب اجازه دهد - نصب و با عزل کارکنان حوزه را بوزارتخانه پیشنهاد کند - بر امتحانات رسمی نهائی ریاست کند - در جلسات شورای فرهنگ محل شرکت جوید.

امور فنی وزارت فرهنگ بموجب قانون شورای عالی
 فرهنگ مصوب ۲۰ اسفند ۱۳۰۱ باید بتصویب شورای فرهنگ

مذکور برسد. این شوری دو نوع عضو دارد: ده عضو رسمی و ده عضو افتخاری. اعضای افتخاری فقط حق حضور و مذاکره دارند ولی حق رأی ندارند.

ده تن اعضای رسمی عبارتند از رئیس يك مدرسه عالی - استاد يك مدرسه عالی - رئیس يك دبیرستان - دبیر يك دبیرستان - يك مهتهد جامع الشرايط - پنج تن از دانشمندان.

اعضای شوری را وزیر فرهنگ برای چهار سال انتخاب میکند و بموجب فرمان همایون عضویت آنها مقرر میشود.

هر وقت مدت عضویت کارمندی پایان یافت خود او یا دیگری بجای او بطریق فوق برگزیده میشود.

ریاست شوری با وزیر فرهنگ یا معاون او است و شوری دارای دبیرخانه‌ای است که مأموریت تصمیمات و ابلاغ آنها

ب ادارات وزارتخانه است .

بموجب ماده ۱۳ قانون شورای عالی فرهنگ تصمیمات شوری در موارد زیر حتمی الاجراست :

برنامه های مدارس - آئین نامه های مدارس - آئین نامه های امتحانات و بازرسی - تطبیق کتب درسی بابرنامه و رد و قبول آنها - اصلاح مکتب خانه ها - تشخیص صلاحیت داوطلبان تأسیس مدرسه یا طبع روزنامه و مجله - تعیین ارزش گواهی نامه و دانشنامه اشخاصی که در خارجه تحصیل کرده اند - تصویب مدال و نشان برای اشخاص - داوری در مورد کتبی که به مسابقه گذاشته و بمؤلف آنها جایزه داده میشود - تعیین مصرف هدایا و اعانات .

بموجب قانون ۱۴ شهریور ۱۳۰۶ باید شعب شورای
شورای فرهنگ
عالی فرهنگ در شهرها تشکیل شود . در نخستین دوره
تصدی وزارت فرهنگ نگارنده آئین نامه شوراهای
محلی

محلی را در ۱۴ آبان ۱۳۲۰ بتصویب شورای عالی فرهنگ رسانید و در شهرهای عمده کشور آنها را دائر نمود .

مطابق آئین نامه مذکور شورای فرهنگ در شهرهای درجه اول ۹ تن و در شهرهای متوسط ۷ تن و در شهرهای کوچک پنج تن عضو دارد . این اعضا عبارتند از رئیس فرهنگ که ریاست شوری را داراست - مدیر دانشگاه یا مدیر استان محل - یک نفر از مدیران - یک نفر از اعضای انجمن شهر به معرفی آن انجمن - بقیه از دانشمندان محل ، اعضا مذکور برای مدت دو سال بر حسب پیشنهاد رئیس فرهنگ و تصویب وزارت فرهنگ منصوب می شوند .

و خلیفه عمده شورای فرهنگ کمک ب اداره فرهنگ محل در تأسیس

مدارس پیشه وری مطابق مقتضیات محل و ایجاد کتابخانه و موزه - پیشنهاد اصلاح برنامه‌ها و آئین‌نامه‌ها بر حسب احتیاجات محل - تشخیص استحقاق و شایستگی کسانی که داوطلب تأسیس مدرسه یا روزنامه و مجله هستند - تعیین نقاطی که در آنجا باید مدرسه تأسیس یا ساخته شود - تعویب نمایشنامه‌ها و غیره .

امتحانات رسمی بموجب ماده ۱۸ قانون اساسی فرهنگ مصوب ۹ آبان ۱۲۹۰ خورشیدی وزارت فرهنگ موظف است برای هر یک از مدارج تحصیل امتحانات و گواهی‌نامه‌هایی برقرار کند که ورود به خدمات دولتی موقوف به داشتن آنها خواهد بود . از طرف دیگر تصویب آئین‌نامه امتحانات چنانکه در فوق اشاره شد از وظایف شورای عالی فرهنگ است . بموجب آئین‌نامه کنونی که در دی ۱۳۲۵ بتصویب شورای مذکور رسیده در پایان تحصیلات سال ششم ابتدائی و سال سوم و پنجم و ششم متوسطه از طرف وزارت فرهنگ امتحان نهائی بعمل می‌آید . هیئت ممتحنه را در تهران وزارت فرهنگ و در ولایات رؤسای فرهنگ از میان معلمانی که دارای شرایط معینی باشند انتخاب می‌کنند . امتحانات نهائی هر سال دو مرتبه در خرداد و شهریور در یک تاریخ در تمام کشور انجام می‌گیرد . موادی که داوطلبان باید امتحان دهند و مدت هر امتحان در آئین‌نامه قید گردیده است . هیئت‌های ممتحنه نتیجه امتحانات را بوزارت فرهنگ گزارش می‌دهند و از روی آن گزارش‌ها گواهی‌نامه صادر می‌شود .

مدارس از لحاظ بوجه طبق ماده هشتم قانون اساسی فرهنگ بدو **انواع مدرسه** گونه تقسیم شده : رسمی و غیر رسمی . رسمی آنست که از طرف دولت تأسیس و نگاهداری شود و غیر رسمی آنکه بانی مخصوص

داشته باشد.

مدارس غیررسمی عبارتست از مکتب خانه‌ها و مدارس خصوصی (که به مدارس ملی معروفند) و مدارس علوم دینی.

مکتب خانه‌ها سابقاً در مساجد یا مدارس علوم دینی تشکیل میشد و اکنون در خانه یا دکان دایر میشود و منظورش آموختن قرآن و سواد فارسی است. از شاگردان ماهیانه جزئی گرفته میشود و چون مکتب دار از این راه قادر بتأمین معاش خود نیست ناچار بامور دیگر مانند دعا نویسی و کاغذ نویسی میپردازد. اطفال را از پنج شش سالگی می پذیرند و تا سن بلوغ ممکن است نگاهدارند. روش آموختن انفرادی است. وقتی عده شاگرد زیاد باشد آثرائی که بزرگترند از طرف مکتب دار بنام خلیفه مأمور تعلیم کوچکتها میشوند.

از زمانی که دولت دبستان مجانی در شهرها و قصبه‌ها و دهات تأسیس کرده از رونق مکانب وعده آنها بسیار کاسته شده است.

وزارت فرهنگ به موجب بند ۹ از ماده ۱۲ قانون شورای عالی فرهنگ در ۲۷ بهمن ۱۳۰۳ آئین نامه ای برای مکاتب تهران تصویب شورای مذکور رسانده و آنها را در تحت انتظامات آموزشگاه های عمومی در آورده است. بهمین جهت در پایتخت بیشتر آنها به مرور ایام تبدیل به مدرسه یا تعطیل شده است.

قبل از تأسیس دبستان و دبیرستانهای جدید کسانی که مدارس علوم دینی از تحصیل در مکتب خانه ها فراغت می یافتند و مایل به تحصیلات متوسطه و عالی بودند وارد مدارس علوم دینی

نمیتوانند زیرا در این مدارس علاوه بر علوم دینی زبان و ادبیات فارسی و عربی و

حکمت و طب و ریاضیات و هیئت و نجوم نیز آموخته میشد. مدارس علوم دینی تا پنجاه سال قبل بمنزلۀ دانشگاه‌های ایران و اغلب شبانه روزی بود با استادان بزرگ و کتابخانه‌های معتبر و موقوفات زیاد و بسیاری از نویسندگان و علماء و شعرای ما مانند انوری و نظامی و سعدی در آنها تربیت یافته‌اند. از زمانی که مدارس جدید برپاشده بتدریج دبیرستانها و دانشکده‌ها جای مدارس علوم دینی را گرفته و اکنون در آنها‌یی که باقی است فقط زبان و ادبیات عرب و فقه و اصول و حدیث و تفسیر قرآن تدریس میشود.

بودجه این مدارس از موقوفات مخصوص آنها تأمین میگردد. معمولاً بطلاب علوم دینی که در حجرات مدارس بسر میبرند کمک هزینه‌ای از محل موقوفات داده میشود. مدت تحصیل محدود نیست و ممکن است ده یا نوزده سال بطول انجامد و در پایان آن طلاب به معلمین مدارس علوم دینی یا پیشنمازی و وعظ و تذکیر یا امور دیگر پرداختند. اکنون مدارس مهم علوم دینی در قم و مشهد میباشند ولی در شهرهای دیگر نیز از مدارس مذکور دایر است.

این مدارس که بنام مدارس ملی نامیده میشود (در مدارس خصوصی مقابل مدارس دولتی که از طرف دولت تأسیس گشته) توسط اشخاص یا هیئت‌های نیکوکار برپا گردیده و بودجه آنها توسط بانیمان و از محل ماهیانه شاگردان و اعانه دولت پرداخته میشود. به موجب قانون اساسی فرهنگ داوطلب تأسیس مدرسه باید دارای شرایط معینی باشد و از وزارت فرهنگ قبلاً اجازه بگیرد و معلمان او نیز از حیث سن و تحصیلات و اخلاق صلاحیت داشته باشند. دستور تحصیلات مدارس خصوصی باید مطابق برنامه رسمی باشد و امتحانات نهائی شاگردان

طبق آئین نامه امتحانات رسمی صورت گیرد .
 بازرسان وزارت فرهنگ حق دارند در هر موقع به مدارس مذکور
 وارد شده اوضاع و دروس آنها را مورد تحقیق و تفتیش قرار دهند .
 اکثر از مدارس خصوصی مطابق آئین نامه خاصی از وزارت فرهنگ
 اعانه دریافت میدارند و درازاء آن عده ای شاگرد به معرفی وزارت فرهنگ
 برای بکار می پذیرند .

درجات تعلیم ماده ۱۵ قانون اساسی فرهنگ مدارج تحصیلی را چهار
 درجه تقسیم کرده : دبستان دهکده - دبستان شهر
 دبیرستان - مدارس عالی . در بیست سال اخیر نیز کودکان کستانهایی در تهران و
 بعضی از شهرهای بزرگ بوجود آمده ولی در قانون ذکر از آنها
 نشده است .

اختلاف عمده دبستانهای دهکده و شهر فعلاً از حیث عده سالهای
 تحصیلی است که در دهات چهار و در قصبات و شهرها شش سال است .
 دوره تحصیلات کامل دبیرستانهای پسرانه شش و دخترانه پنج سال
 است . فارغ التحصیل های دبیرستانهای شش ساله حق ورود به مدارس عالی
 و دانشگاه هارا دارند . دخترانی که بخواهند وارد دانشگاه شوند باید
 همان تحصیلات پسران را در دبیرستانهای شش ساله بنمایند . دخترانی
 که دبیرستانهای پنج ساله را به پایان میرسانند میتوانند به مدارس عالی
 بهمانی و پرستاری و نظیر آن وارد شوند .

کودکستانها کودکان هنوز جزو مدارج تحصیلی قرار نگرفته است .
 با این همه خود دولت اقدام بتأسیس کودکان
 اندویش در تهران کرده و اساسنامه ای در ۱۶ آبان ۱۳۱۲ برای آن وضع

کرده است. کودکانی که از طرف مردم تأسیس شده پیروی از همان اساسنامه میکنند.

بموجب اساسنامه مذکور کودکانی که پذیرفته میشوند باید لااقل چهار سال داشته و روزی سه تا پنج ساعت صرف بازی - حرکات موزون - ورزش با موزیک - گفتن داستانهای کوچک - بیاد سپردن شعرهای آسان - نقاشی - خواندن سرود بنمایند. در سال آخر نیز خواندن را ضمن انجام برنامه می آموزند.

آموزش ابتدائی
مجلس شورای ملی ضمن قانون اساسی فرهنگ در نیم آبان ۱۲۹۰ خورشیدی یعنی ۲۸ سال قبل تعلیمات ابتدائی را برای هر ایرانی از سن هفت اجباری کرده است. در مرداد ۱۳۲۲ قانون دیگری بنام تعلیمات اجباری وضع گردیده و شرایط و مقرراتی برای عملی ساختن آموزش اجباری معین کرده است لیکن بواسطه ضعف بنیه مالی مملکت هنوز سه ربع شاگردانی که بین ۷ و ۱۳ سال دارند بویژه عشایر و روستائیان از نعمت تحصیل محرومند.

بموجب ماده ۳۳ قانون متمم بودجه ۱۳۱۲ تعلیمات ابتدائی از آن سال در تمام دبستانهای دولتی مجانی است.

در دهات و قصبات و شهرها تا کلاس چهارم پسران و دختران ممکن است با هم تحصیل کنند ولی از کلاس پنجم پسران باید بدبستانهای شش کلاسه ذکور روند.

چنانکه در حاشیه صفحه ۳۴۶ تذکر داده شده وزارت فرهنگ مدتهاست مشغول تجدید نظر در برنامه هاست ولی چون هنوز تصمیم قطعی در این باب اتخاذ نشده برنامه ای که در دیماه ۱۳۱۹ بتصویب شورای

عالی فرهنگ رسیده بقوت خود باقی است . بموجب برنامه مذکور مواد تحصیلی دبستانها عبارتست از فارسی - قرآن و شریعات - اخلاق - حساب - هندسه - تاریخ ایران - جغرافیای ایران و مختصری از جغرافیای عالم - علم اشیاء و بهداشت - تعلیمات مدنی - خدا - رسم و نقاشی - تربیت بدنی - سرود - خیاطی (برای دختران) و کارهای دستی .

جزئیات هوادی که باید تدریس شود در برنامه قید گردیده ولی چون برای دبستانها وزارت فرهنگ کتابهای معینی را تهیه و چاپ کرده و در تمام مدارس معمول داشته برنامه حقیقی محتویات آن کتابهاست .

رفتن از کلاسی بکلاس بالا تر موکول به نتیجه امتحاناتی است که در ظرف سال از دانش آموز میشود و شرایط و ترتیب آن در آئین نامه دبستان مصوب ۳ اردیبهشت ۱۳۱۹ قید گردیده است . فراغ تحصیل از دبستانهای شش کلاسه بسته بتوفیق شاگرد در امتحانات رسمی است که بموجب آئین نامه مصوب دیماه ۱۳۲۵ انجام میگردد . امتحانات معمولاً در خود مدارس تحت نظر نماینده دولت صورت می پذیرد . مواد امتحانات کتبی ومدت هر يك بقرار زیر است :

دیکته نیم ساعت حساب یکساعت و نیم هندسه یکساعت انشاء یکساعت و نیم خط (که امرات آن را امرات شفاهی جمع میشود) نیم ساعت

امتحانات شفاهی که شامل فارسی ، تاریخ ایران ، جغرافیای ایران و هندسه ، قرآن و شریعات (فقط برای مسلمانان) و امتحانات مدنی شامل خیاطی (برای دختران) و ورزش میباشد . هر داوطلبی که معدل نه رانش بدیده (از بیست) رسد امتحانش قبول و کواهی نامه شش ساله ابتدائی خواهد گرفت .

آموزگاران فعلی دبستانها را از لحاظ تحصیل و استخدام میتوان
بچهار طبقه تقسیم کرد :

طبقه اول از فارغ التحصیلان دانشسراهای مقدماتی که دارای رتبه
رسمی آموزگاری هستند .

طبقه دوم معلمینی که کلاسهای کمک آموزگاری را دیده و رتبه
کمک آموزگاری دارند .

طبقه سوم کسانی که بواسطه طول مدت خدمت به موجب مقرراتی
که در ۱۳۲۵ و ۱۳۲۶ وضع شد دارای پایه آموزگاری یا کمک آموزگاری
یا پایه اداری شده اند .

طبقه چهارم کسانی که بموجب قرارداد با وزارت فرهنگ بخد مت
معلمی اشتغال دارند .

مطابق قانون تربیت معام مصوب ۱۹ اسفند ۱۳۱۲ و قانون تعلیمات
اجباری مصوب ۶ مرداد ۱۳۲۲ کسانی که از دانشسراهای مقدماتی یا
کلاسهای کمک آموزگاری فارغ التحصیل شوند برتبه آموزگاری یا کمک
آموزگاری نائل میگردند .

هر يك از این دو طبقه راده پایه است و در هر پایه باید مدتی خدمت
کرد تا در صورت لیاقت بپایه بالاتر نائل گردید .

در پایان دوره خدمت معلمین مذکور بازنشسته میشوند و از صندوق
تقاعد حقوق بازنشستگی دریافت خواهند نمود .

تازمانی که عده فارغ التحصیل دانشسراهای مقدماتی و کلاسهای
کمک آموزگاری کافی نباشد وزارت فرهنگ بموجب آئین نامه اختصاصی
کارکنان دبستانها کسانی که معلوماتشان در حدود شش ساله ابتدائی باشد

برای چهار کلاس اول دبستانها و کسانی که دوره سه ساله اول دبیرستانها را دیده باشند برای کلاسهای پنجم و ششم بموجب قرار داد استخدام میکند.

آموزش متوسطه

تحصیلات متوسطه دنباله تحصیلات ابتدائی است و کسانی که دوره دبستان را پیاپی رسانده دارای گواهی نامه شش ساله

ابتدائی باشند حق ورود بدبیرستان را دارند. مطابق برنامه ای که در اول آذر ۱۳۱۷ بتصویب شورای عالی فرهنگ رسیده مدت تحصیل در دبیرستان شش سال است. سه ساله اول آن دوره اول متوسطه نامیده میشود. در پایان کلاس پنجم امتحان رسمی بعمل میآید و گواهی نامه دبیرستان صادر میشود.

کلاس ششم به چهار شعبه ادبی- ریاضی - طبیعی- بازرگانی تقسیم میشود و کسانی که دیپلم شعبه ادبی را بدست آورند بدانشکده ادبیات و حقوق حق ورود دارند. اشخاصی که از شعبه ریاضی فارغ التحصیل شوند بدانشکده علوم و فنی و شعبه معماری دانشکده هنرهای زیبا و آنان که شعبه علوم طبیعی را پیاپی رسانند بدانشکده پزشکی و علوم و دامپزشکی و کشاورزی میتوانند داخل شوند. فارغ التحصیل های شعبه بازرگانی میتوانند در شعبه اقتصادی دانشکده حقوق تحصیلات خود را دنبال کنند. در دانشسرای عالی نیز فارغ التحصیل های شعبه ادبی و ریاضی و طبیعی پذیرفته میشوند.

کسانی که پس از اتمام سه ساله اول متوسطه بخواهند وارد مدارس فنی مانند دانشسرای مقدماتی یا هنرستان و دبیرستان صنعتی و رنگرزی و نظایر آن بشوند باید امتحان سال سوم متوسطه را تحت نظر نماینده وزارت فرهنگ در خود دبیرستان دهند و کارنامه تحصیلی که بدین ترتیب بآنها داده میشود بامضای اداره فرهنگ میرسد و در حکم گواهی نامه دوره اول

متوسطه خواهد بود .

داوطلبان متفرقه که بخواهند گواهی نامه دوره اول متوسطه را بگیرند باید مواد ذیل را در مدتی که قید گردیده کتباً امتحان دهند :

املاء فارسی	نیمساعت	انشاء فارسی	یکساعت و نیم
عربی	یکساعت و نیم	حساب و جبر	دو ساعت
هندسه	یکساعت و نیم	فیزیک	یکساعت و نیم
شیمی	یکساعت و نیم	علوم طبیعی و بهداشت	یکساعت و نیم
املاء زبان خارجه و ترجمه یکساعت و نیم			

مواد امتحانات شفاهی عبارتست از فارسی - عربی - زبان خارجه -

تاریخ - جغرافیا - جبر و حساب - هندسه - فیزیک - شیمی - علوم طبیعی و بهداشت - تعلیمات دینی و اخلاقی - رسم و نقاشی - ورزش - خیاطی و خانه داری (برای دختران)

برنامه تحصیلات دختران در ۲۹ خرداد ۱۳۱۸ بتصویب شورای عالی فرهنگ رسیده و بموجب آن دوشیزگان در سه سال اول متوسطه همان برنامه تحصیلات پسران را باید بیاموزند با این تفاوت که خانه داری و خیاطی را بجای عده ای از ساعات ورزش و خط و رسم فراگیرند . پس از اتمام سال سوم دخترانی که بخواهند بعدها وارد دانشگاه شوند مانند پسران برنامه تحصیلات متوسطه را دنبال خواهند نمود و دوشیزگانی که مایل به تعقیب تحصیل در دانشگاه نباشند وارد دوره فنی دختران خواهند شد که مدت آن دو سال است و دریایان بکسانی که در امتحانات توفیق حاصل کنند گواهی نامه دوره فنی داده میشود . فارغ التحصیل های این دوره میتوانند بآموزشگاه های مامائی - پزشکیاری - پرستاری و نظایر آن

داخل شوند .

مواد تحصیلی دوره فنی دختران عبارتست از فارسی - زبان خارجه - اخلاق و آداب معاشرت - فیزیک - شیمی - علوم طبیعی - روانشناسی - بچه داری - خیاطی - کارهای دستی - نقاشی - موسیقی - طباطبی - ورزش .
موادی که در پنج سال اول متوسطه تدریس میشود بقرار زیر است :
فارسی - عربی - حساب - تعلیمات دینی - تاریخ - زبان خارجه
گیاهشناسی - حیوانشناسی - زمینشناسی - بهداشت - حساب - هندسه - جبر - مثلثات - هیئت - رسم و نقاشی - ورزش .
در سالهای ششم علاوه بر فارسی و زبان خارجه مواد اختصاصی هر
شعبه آموخته میشود .

در دبیرستانها معمولاً دانش آموز باید ماهانه پیردازد و میزان آن در مدارس دولتی بوسیله شورای عالی فرهنگ معین میشود . مبلغ ماهانه ناچیز است و طبقات معینی هم چون فرزندان فرهنگیان و کارمندان دولت که حقوقشان از مبلغ معینی تجاوز نکند و معدل نمرانشان از ۱۲ کمتر نباشد از تأدیة ماهانه معاف هستند .

رفتن از کلاسی بکلاس بالاتر بسته بتوفیق در امتحانات داخلی دانش آموز است که مطابق آئین نامه دبیرستان مصوب شورای عالی فرهنگ صورت میگیرد . امتحانات سال سوم برای کسانی که بخواهند وارد آموزشگاه های فنی بشوند چنانکه در فوق مذکور افتاد در دبیرستانها زیر نظر نماینده وزارت فرهنگ انجام میشود . امتحانات سال ۶ و طبق آئین نامه امتحانات نهائی مصوب دی ۱۳۲۵ بعمل می آید .

کسانی که موفق باخذ کارنامه سال سوم متوسطه بشوند میتوانند

وارد آموزشگاه های فنی یا سال چهارم دبیرستان یا خدمت دولت با پایه يك ادارى بشوند . دارندگان گواهی نامه سال پنجم متوسطه حق ورود بهر يك از شعب کلاس ششم یا خدمت دولت را با پایه دو ادارى دارند و خدمت نظام وظیفه را در دانشکده افسرى و بعد با درجه افسرى انجام خواهند داد. فارغ التحصيل های کلاس ششم چنانکه سابقاً اشاره شد مجاز بدخول دانشگاه میباشند .

گواهی نامه سال پنجم و ششم متوسطه را بعضى از دانشگاه های انگلستان و فرانسه و امریکا برسمیت مى شناسند و به صاحبان آنها اجازه ورود میدهند .

دبیران مدارس متوسطه مطابق قانون تربیت معلم باید از لیسانسیه های دانش سرای عالی باشند ولى چون عده لیسانسیه بحد كافی نبوده وزارت فرهنگ شماره بسیارى از فارغ التحصيل های دانش سراهای مقدماتى را موقتاً بمعلمى کلاسهای اول دبیرستان منصوب کرده است .

دبیران مذکور مشمول قانون تربیت معلم و قانون تعلیمات اجبارى هستند و ده پایه برای آنان مقرر است که در هر يك باید مدتی خدمت کنند تا بتوانند با ابراز لیاقت پایه بالاتر ترفیع حاصل کنند . بدون محاکمه آنها را نمیتوان از کار برکنار کرد و چنانچه منتظر خدمت شوند قسمتى از حقوق پایه خود را دریافت خواهند کرد . هنگام پیری باز نشسته میشوند و حقوقى متناسب سنوات خدمت اخذ خواهند نمود .

ورود بدانش سرای عالی بسته است بداشتن گواهی نامه سال ششم متوسطه و توفیق در امتحانات مسابقه . رشته هاى که در دانشسرای عالی میتوان انتخاب کرد عبارتست از زبان و ادبیات فارسى -

فلسفه و علوم تربیتی - تاریخ و جغرافیا - زبان خارجه - باستان شناسی - علوم ریاضی - فیزیک - شیمی - علوم طبیعی . دوره تحصیل سه سالست و هر دانشجو علاوه بر فرا گرفتن دروس رشته خود موظف است سه ماده از علوم تربیتی را بیاموزد و عملاً در مدارس بورژس دبیری بپردازد . داوطلبان دبیری از پرداخت ماهانه معاف هستند و در صورتیکه مایل باشند میتوانند در شبانه روزی بخرج دولت زندگی کنند با کمک هزینه نقدی دریافت دارند .

انجمن همکاری
خانه و مدرسه
 برای فراهم کردن وسایل همکاری اولیای کودکان و مدرسه و پیشرفت تربیت اخلاقی و فکری و بهداشت و رشد دانش آموز در ۱۹ آبان ۱۳۲۶ شورای عالی فرهنگ

آئین نامه ای تصویب نموده که بموجب آن در دبستانها همتی بنام انجمن همکاری خانه و مدرسه بوجود آید . اعضای این انجمن را اولیای اطفال مدت سه سال از بین خود انتخاب میکنند و رئیس مدرسه هم طبعاً عضو آن است . عده اعضای انجمن در دبستانها شش تا هشت و در دبیرستانها هشت تا چهارده نفر خواهد بود .

وظایف عده انجمن مذکور عبارتست از رسیدگی بنقاضای اولیای دانش آموزان - سعی در رفع نقائص آموزشگاه - تهیه لباس و ناهار مجانی برای اطفال بی بضاعت - نظارت در مصرف هدیه هائی که بمدرسه داده میشوند - تغییر خدمتگزاران جزو - مراقبت در بهداشت شاگردان و آب مشروب - ایجاد عادات و اخلاق پسندیده اجتماعی - کمک بتوسعه کتابخانه و موزه و وسایل ورزش - تشکیل جلسات سخنرانی بمنظور علاقه مند کردن مردم بمدرسه .

انجمن مذکور در بسیاری از مدارس پایتخت تأسیس شده و نتایج

نیکوداده و در شهرستانها نیز شروع بایجاد آن نموده اند .

آموزش فنی

سه درجه در تعلیمات فنی میتوان تشخیص داد : درجهٔ ابتدائی - متوسطه - عالی . درجهٔ ابتدائی فقط در کانون آموزش و کار که از تأسیسات سازمان شاهنشاهی خدمات اجتماعی است و همچنین در زندان قصر تعلیم میشود . اطفال علاوه بر یاد گرفتن قسمتی از برنامهٔ دبستان پیشه‌ای چون قالی بافی - نجاری - مبل‌سازی - کفش‌دوزی - آهنگری - جوراب بافی - سراجی - بارچه بافی و مانند آن فرامیگیرند . در دبستانهای دهات نگارنده در ۱۳۲۳ و در ۱۳۲۶ مجاهدت کرد که کشاورزی جدید عملاً تعلیم شود ولی تاکنون این موضوع تعمیم پیدا نکرده است .

بنگاه خاور نزدیک که مؤسسه‌ای است امریکائی با کمک وزارت فرهنگ و وزارت کشاورزی درسی و پنج قریه واقع در ورآمین از کلاس سوم ابتدائی بی‌الا هفته‌ای دو بعد از ظهر اطفال را عملاً آشنا بفلاحت میکند و کوشش دارد در روش کشت و انتخاب بذر و تنوع محصول اصول جدیدی بآنها بیاموزد .

درجهٔ متوسطه آموزش فنی مخصوص کسانی است که تحصیلات دبستان را پایان رسانده و میخواهند در رشته‌ای از مشاغل دارای اطلاعات و معلومات بشوند . مدارس را که میتوان در این قسمت ذکر نمود عبارتست از هنرستان موسیقی - آموزشگاههای مامائی شهرستانها - آموزشگاههای پزشکیاری در تهران و تبریز و اصفهان و مشهد و شیراز - دبیرستان صنعتی و شعب آن در شیراز و اصفهان و تبریز و مشهد - هنرستان دختران - هنرستان رنگرزی - هنرستان بانوان - آموزشگاه خلبانی نیروی هوائی - آموزشگاه فنی

هوایمائی - هنرستان صنعتی - آموزشگاه پست و تلگراف - هنرستان هنریشگی - آموزشگاه فنی راه و راه آهن - آموزشگاه فنی آبادان که دارای شعبه بازرگانی - نویسندگی - مکانیک - برق - نفت میباشد. جز قسمت اول هنرستان موسیقی و هنرستان دختران و قسمتی از آموزشگاه فنی راه سایر آموزشگاه های مذکور فقط کسانی را میپذیرند که دوره سه ساله دبیرستان را دیده باشند و در این صورت عده سنوات تحصیلی آنها از سه سال تجاوز نمیکند.

البته دانشسراهای مقدماتی هم يك نوع از مدارس فنی است كه شرح آنها بجای خود در صفحات قبل آمده است.

درجه عالی آموزش فنی در دانشگاه و مدارس عالیہ تعلیم میشود.

طرح تأسیس دانشگاه تهران را نگارنده بر حسب دستور
اعلیحضرت رضاشاه کبیر در ۱۳۱۰ هنگامی که در امریکا بود
تهیه نمود و در ۱۳۱۲ آنرا بصورت طرح قانونی در آورد که

آموزش
عالی

در خرداد ۱۳۱۳ بنمویب مجلس شورای ملی رسید. بموجب این قانون دانشگاه تهران را شش دانشکده است: دانشکده ادبیات - دانشکده علوم دانشکده پزشکی و دندان پزشکی و داروسازی - دانشکده حقوق - دانشکده معقول و منقول - دانشکده فنی. دانشکده هنرهای زیبا در ۱۳۱۹ تأسیس و در ۱۳۲۰ ضمیمه دانشگاه تهران گردید و در تاریخ ۲۹ فروردین ۱۳۲۸ بتصویب مجلس شورای ملی جزو شعب دانشگاه شد.

در ۱۳۲۵ بموجب تصمیم دولت آموزشگاه عالی کشاورزی و دامپزشکی ده تا آن تاریخ جزو وزارت کشاورزی بود بدانشگاه تهران منتقل شد و در ۲۹ فروردین ۱۳۲۸ ضمن قانون پرداخت دوازدهم بودجه

مملکتی بنام دانشکده کشاورزی و دامپزشکی به شعب دانشگاه تهران افزوده شد .

در آبان ۱۳۲۶ نیز دانشگاه تبریز بادر دانشکده ادبیات و دانشکده پزشکی توسط مؤلف تأسیس گردید و بعد در تاریخ سوم خرداد ۱۳۲۸ بموجب قانون تأسیس دانشگاههای شهرستانها شرایط اساسی آن از لحاظ اداری و مالی و تعلیماتی و استخدامی همان شرایط مندرج در قانون تأسیس دانشگاه تهران مقرر شد .

هنگامی که این سطور زیر چاپ می‌رود مقدمات تأسیس دانشکده پزشکی در مشهد و اهواز فراهم میشود .

رئیس دانشگاه از میان رؤسای دانشکده‌ها به پیشنهاد شورای دانشگاه و موافقت وزیر فرهنگ بموجب فرمان همایون معین میشود .
شورای دانشگاه تشکیل میشود از رئیس دانشگاه و رؤسای دانشکده‌ها و لااقل يك استاد بنمایندگی از طرف اساتید هر دانشکده .
وظایف شوری عبارتست از تصویب برنامه‌های دانشکده‌ها و آیین‌نامه‌های امتحانات و شرایط ورود دانشجو و اعطای درجه و دانشنامه و تصدیق صلاحیت دانشیاران .

دانشگاه در کارهای داخلی خود استقلال دارد و وزیر فرهنگ بر امور آن نظارت میکند . تصویب بودجه دانشگاه و نصب استادان و رؤسای دانشکده‌ها و موافقت بانصب رئیس دانشگاه از وظایف مخصوصه اوست .
هر دانشکده نیز شورائی دارد که از استادان آن دانشکده تشکیل میشود و اغلب آنچه بتصویب شورای دانشگاه میرسد از طرف شورای دانشکده‌ها پیشنهاد میشود .

رئیس هردانشکده با جلب نظر شورای آن از بین اساتید همان دانشکده از طرف رئیس دانشگاه بوزیر فرهنگ پیشنهاد میشود و بتصویب او منصوب میگردد .

نخستین مرحله معامی دانشگاه دانشیاری است و ترفیع از دانشیاری باستانی بسته باقامت دست کم پنجسال دررتبه دانشیاری و ابراز شایستگی و پیشنهاد رئیس دانشکده و تصویب شورای دانشگاه است . درقانون اساسی دانشگاه ده پایه برای دانشیاران و ده پایه برای استادان منظور و امتیازات آنان پیش بینی شده است . در دانشکده پزشکی به موجب قانون اصلاحی قانون تأسیس دانشگاه مصوب ۱۲ آبان ۱۳۱۹ علاوه بر دانشیاران و استادان دودسته دیگر کارمند فنی منظور گردیده : طبقه یزشکاف بیمارستانهای ضمیمه دانشکده پزشکی - طبقه دستاران و طرز انتخاب و استخدام آنان درقانون مذکور مقرر گردیده است .

دانشسرای عالی باید طبقاً وقاعده تحت نظر مسئولین وزارت فرهنگ باشد ولی به موجب ماده دوم قانون اساسی دانشگاه بتصویب وزیر فرهنگ اکنون جزو دانشگاه تهران است . معلمان آن مشمول مقررات استخدامی دانشگاه میباشند .

دوره تحصیلات دانشکده پزشکی شش سال و شعبه دارو سازی و دندان پزشکی چهار سال است و بفارغ التحصیل های آنها عنوان دکتری داده میشود . در دانشکده ادبیات نیز از مهر ۱۳۱۶ دوره دکتری زبان فارسی دایر گردیده و باشرایط معینی لیسانسیه های زبان فارسی حق ورود بآن دوره را دارند و پس از ازاقل دو سال تحصیل منظم و توفیق در امتحانات و نهیه رساله ای که قابل قبول باشد و دفاع از آن رساله ممکن است بآخذ

درجه دکتری در زبان فارسی نائل شوند .

دردانشکده دامپزشکی باید چهار سال تحصیل کرد تا دوره آنرا
پایان رساند سپس بانوشتن پایان نامه وبتصویب رساندن باخذ دانشنامه
دکتری در دامپزشکی مفتخر شد .

دانشکده حقوق چهار شعبه دارد : قضائی - سیاسی - اقتصادی -
بازرگانی .

دوره تحصیل دردانشکده فنی چهار سال است ودانشجویان پس از
یکسال تحصیل مشترك میتوانند یکی از شعب چهارگانه آن که عبارتست
ازشعبه شیمی - الکترومکانیک - راه وساختمان - معدن وارد شوند .
فارغ التحصیلان این دانشکده دانشنامه مهندسی دریافت میدارند .

دانشکده هنرهای زیبا دارای شعبه معماری - مجسمه سازی -
نقاشی است . شرط ورود به شعبه اول داشتن گواهی نامه متوسطه کامل
ریاضی ودوره آن چهار سال است . برای ورود بدوشعبه دیگر باید دارای
گواهی نامه سه ساله اول متوسطه بود وشش سال بتحصیل پرداخت .

علاوه بردانشکده های مذکور آموزشگاه عالی مامائی و آموزشگاه
پرستاری اشرف پهلوی تحت نظر دانشگاه (دانشکده پزشکی) اداره
میشود . شرط ورود بآنها داشتن گواهی نامه تحصیلات متوسطه نسوان و
دوره آنها سه سال است .

فارغ التحصیل ها دانشنامه و پروانه مامائی و دانشنامه پرستاری
داده میشود ،

برای تهیه پزشکان درجه دوم جهت دهستانها ومبارزه با بیماریهای
همه گیر از ۱۳۱۹ آموزشگاه عالی بهداشت تأسیس گردیده که

دوره آن چهار سال و شرط ورود بآن داشتن گواهی نامه سه ساله اول متوسطه است .

در ۱۳۲۵ در اصفهان و شیراز نیز نظیر آموزشگاه مذکور تأسیس شده و همگی آنها تحت نظر دانشگاه تهران (دانشکده پزشکی) اداره میشوند .

مدارس عالی که تاکنون نام برده شد بطور مستقیم یا غیر مستقیم تحت نظر وزارت فرهنگ است . آموزشگاه های عالی دیگر نیز در مملکت است که تحت نظر سایر وزارتخانه ها است که از آنها بطور مختصر در اینجا بحث خواهد شد :

دانشکده افسری و دانشکده هوایی شبانه روزی و جزو وزارت جنگ است . شرط ورود بآن فراغ از تحصیل از دبیرستان است . دوره دانشکده افسری سه سالست و دارای رشته های زیر میباشد . پیاده - سوار - توپخانه - مهندسی استحکامات - مهندسی مخابرات - امور مالی . کسانی که از تحصیل فارغ شوند بدرجه ستوان دومی نائل و در ارتش شاهنشاهی مشغول میشوند .

وزارت پست و تلگراف نیز بموجب قانون ۲۳ دیماه ۱۳۱۸ آموزشگاه اختصاصی برای تربیت اعضای فنی خود تأسیس کرده که دارای سه شعبه است . در شعبه اول با گواهی نامه دوره اول متوسطه میتوان وارد شد و فارغ التحصیلان آن با پایه دوا داری بخد مت پذیرفته میشوند . در شعبه دوم دارندگان گواهی نامه متوسطه کامل حق ورود دارند و پس از دو سال تحصیل با پایه سه اداری بخد مت فنی تالگراف و تلفون بی سیم و پخش صدا منصوب میگرددند .

شرط ورود به شعبه سوم داشتن دانشنامه ازدانشکده فنی ایران یا خارج یا هنر سرای عالی است . در این شعبه باید یکسال معلومات اختصاصی وزارت پست و تلگراف را فرا گرفت و در صورت موفقیت با پایه ۴ اداری وارد خدمات فنی آ نوزارتخانه شد .

هنر سرای عالی تحت نظر وزارت اقتصاد ملی است و شرط ورود داشتن گواهی نامه متوسطه کامل با گواهی نامه سال تهیه هنر سرای عالی است دوره تحصیلات آن سه سال و دارای شعب مهندسی ماشین سازی - مهندسی برق - مهندسی شیمی میباشد .

شرکت نفت ایران و انگلیس در آبادان در ۱۳۱۹ اقدام بتأسیس آموزشگاه عالی نفت کرده که شبانه روزی و اساسنامه آن در تاریخ ۲ مهر ۱۳۱۹ بتصویب شورای عالی فرهنگ رسیده است . کسانی که دارای گواهی نامه پنجساله متوسطه هستند در آنجا پذیرفته میشوند و یکسال در کلاس ششم فنی تحصیل میکنند سپس وارد قسمت عالی میشوند که دارای دو دوره و مدت هر دوره دو سال است . کسانی که دو دوره را پیاپی رسانند امتحانات نهائی را بانظارت وزارت فرهنگ میدهند و دانشنامه آنها بامضای وزارت فرهنگ داده میشود و بر حسب مقرراتی که بتصویب دولت رسیده در مؤسسات نفت مشغول خدمت میشوند .

در ۱۳۱۲ توسط آقایان ابراهیم حکیمی و حسین علاء و نگارنده

انجمنی بنام انجمن ملی تربیت بدنی تأسیس گردید که در

۱۳۱۳ اساسنامه آن تدوین شد و به ثبت رسید و شخصیت

تربیت
بدنی

حقوقی پیدا کرد .

انجمن مذکور تحت ریاست عالیۀ اعلی حضرت همایون شاهنشاهی

مدارس علوم دینی

مکتب

کلاس			
۱۲	آموزشگاه امامی	دانشگاه ها	
	آموزشگاه پرستاری	دانش سرای عالی	
۱۱	اشرف پهلوی	آموزشگاه های عالی	
۱۰	دبیرستان	ادبی	آموزشگاه های فنی
۹		ریاضی	
۸	فنی دختران	طبیعی	دانش سرای مقدمانی
۷		بازرگانی	
۶	آموزشگاه های فنی	دبیرستان	
۵	آموزشگاه های فنی	دبیرستان	
۴	آموزشگاه های فنی	دبیرستان	
۳	آموزشگاه های فنی	دبیرستان	
۲	آموزشگاه های فنی	دبیرستان	
۱	آموزشگاه های فنی	دبیرستان	

مکتبانه - کودکان

وظایف خود را انجام میدهد . دبیرخانه انجمن همان اداره تربیت بدنی وزارت فرهنگ است . وجوهی که بانجمن میرسد صرف ترویج ورزش در مدارس - تشویق باشگاه های ورزشی - تهیه مسابقه های قهرمانی است که هر سال دو بار تشکیل میشود . یکبار در چهارم آبان (میلادهمایونی) در تهران و یکبار در ابام نوروز در یکی از شهرهای مهم کشور .

اکنون بسیاری از شهرها دارای زمین ورزش هستند و ورزشگاه بطرز جدید در تهران در اراضی امجدیه و در تبریز و شیراز و اهواز دائر است . در تمام مدارس تهران و بیشتر مدارس دولتی ولایات امروز ورزش و اقسام بازی مانند فوتبال و والیبال و باسکت بال معمول است . در وزنه برداری و دو میدانی نیز پیشرفتهای بسیار حاصل شده و برای اولین بار در تابستان ۱۳۲۷ قهرمانان ایران در المپیا د لندن شرکت جستند و در مرداد ۱۳۲۸ در مسابقه وزنه برداری یکنفر از قهرمانان ایرانی حد اعلای وزنه برداری دنیا را شکست .

برای تربیت معلم ورزش دانشسرای تربیت بدنی یکی برای پسران و یکی برای دختران در پایتخت تأسیس گردیده و فارغ التحصیل های آنها با رتبه آموزگاری بمعلمی مدارس منصوب میشوند .

آمار مدارس
برای اینکه از وسعت و اهمیت سازمان فرهنگی نظر کلی حاصل شود جدول صفحه پشت که اوضاع معارف کشور را در خرداد ۱۳۲۷ نشان میدهد بطبع میرسد .

آمار مدارس ایران در خرداد ۱۳۲۷

نوع مدرسه	شماره هر نوع	شماره شاگرد			شماره معلم		
		دختر	پسر	جمع	زن	مرد	جمع
کود کستان							
دولتی (۱)	۶				۱۴	۵	۱۹
ملی	۵۳	۲۱۷۴	۲۸۶۵	۵۰۳۹	۱۱۰	۹	۱۱۹
مکتب	۱۱۷	۱۸۸۶	۱۶۶۷	۳۵۵۳	۴۱۳	۶۸۸	۱۱۰۱
دبستان							
دولتی	۲۹۹۷	۸۴۰۹۴	۲۵۹۰۱۳	۳۴۳۱۰۷	۵۰۱۸۰	۷۹۴۶۶	۱۳۱۴۶
ملی	۲۳۲	۱۵۷۹۴	۴۱۳۶۶	۵۷۱۵۹	۷۲۲	۹۳۳	۱۶۶۵۵
جمع دبستان	۳۲۲۹	۹۵۸۸۷	۲۹۰۴۷۹	۳۸۶۳۶۶	۵۰۹۰۲	۸۸۷۹۹	۱۴۷۸۱
دیبرستان							
دولتی	۲۱۲	۴۹۶۶۳	۲۲۳۳۹	۷۲۰۰۲	۳۰۰	۱۶۸۹	۱۹۸۸۹
ملی	۷۲	۲۹۰۰۷	۶۱۴۴۶	۹۰۵۱۶	۲۶۲	۲۹۹	۵۶۱
جمع دیبرستان	۲۸۴	۷۸۷۰	۲۸۴۸۳	۳۶۳۵۳	۵۶۲	۱۹۸۸	۲۰۵۰
دانش سرای	۳۰	۴۵۲	۱۰۶۱	۱۰۵۱۳	۳۴	۱۷۸	۲۱۲
مقدمانی							
مدارس فنی	۳۲	۲۷۹	۵۰۱۹۲	۵۰۴۷۱	۳۳	۴۸۶	۵۱۹
مدارس علوم دینی	۱۹۵		۶۵۳۱	۶۵۳۱		۵۲۱	۵۲۱
مدارس عالی (۴)	۸	۱۷۰	۶۱۳۳	۶۳۰۳	۱۱	۵۲۴	۵۳۵
کلاس سالنندان							
دولتی	۷۵۵	۴۶۴	۴۰۷۳۸	۴۱۱۹۴	۱۸	۱۹۲۳	۱۹۴۱
ملی	۶۷	۹۱۰	۶۶۹۳	۷۶۰۳	۱۸	۲۰۳	۲۲۱

- (۱) شماره شاگردان کودکان کستانهای دولتی بدست نیامد
 (۲) دانشکده افسری و سایر مدارس عالی نظام در این صورت منظور نگردیده،
 مدارس عالی وابسته بدانشگاه تهران جداگانه به حساب نیامده و جزو
 دانشگاه منظور گردیده

فهرست کتاب و مجله‌هایی که مطابق اطلاع نگارنده
دربارهٔ آموزش و پرورش بزبان فارسی منتشر شده و معلوم
میتواند بررسی آنها را بشاگردان سفارش کند:

- فلسفه تربیت (شیراز-۱۳۱۷) تألیف هورن آرام ، احمد (ترجمه)
چگونه روحهای محکوم‌زنده بسازیم (اصفهان-۱۳۱۶)
آموزشگاه‌های فردا (تهران-۱۳۲۸) تألیف جان دیوئی آریان پور (ترجمه)
پرورش فکر (تهران) آق‌اولی ، سرتیپ فج‌الله
رهنمای تربیت با اصول تعلیم (تهران-۱۳۰۱) آموزگار، حبیب‌الله
آموزش و پرورش (تهران-۱۳۱۶)
نظام مدرسی (تهران-۱۳۰۷) امیریان ، آقاخان
کودک (اصفهان-۱۳۱۶) تألیف دکتر پوشه امینی ، امیرقلی (ترجمه)
راه نو (در چهار جلد جلد دوم برلن ۱۹۲۵م - جلد سوم برلن ۱۳۰۶)
ایران شهر ، کاظم‌زاده (جلد چهارم برلن ۱۳۰۷)
روانشناسی راجع بتعلیم و تربیت (تهران-۱۳۱۱) بامداد ، بدرالملوک
چشم‌انداز تربیت در ایران (تهران-۱۳۱۵) بیژن ، اسدالله
سیر تمدن و تربیت در ایران باستان (تهران-۱۳۱۶)
روش پرورش (تهران-۱۳۰۷) بهروز خاوری
در آغوش خوشبختی (تهران-۱۳۱۳) پاینده ، ابوالقاسم (ترجمه)
در جستجوی خوشبختی (تهران-۱۳۱۴) پاینده ، ابوالقاسم (ترجمه)
روانشناسی (تهران-۱۳۱۷) پرویز خانلری
رهنمای مطالعه (مشهد-۱۳۱۳) پروین گنابادی
صنایع ایران در گذشته و آینده (تهران ۱۳۰۴) پروفیسور پوپ
(ترجمه ع ۰ ص ۰) تقی زاده
مقدمهٔ تعلیم و می‌یابیکی از سرفصل‌های تمدن

- روانشناسی کودک
رهنمای دانش (تهران-۱۳۱۹)
- تعلیم و تربیت در نظر سعدی (تهران-۱۳۱۹)
- روانشناسی (تهران-۱۳۰۸)
- مجله اصول تعلیم (۶ شماره-۱۲۹۹ شمسی)
- سنتجش هوش (تهران-۱۳۱۷)
- نه سال در امریکا (تهران-۱۳۱۱)
- مبادی علم تربیت (تهران-۱۳۰۷)
- اعتماد بنفس تهران-۱۳۰۵، تألیف اسماعیلز
- تفوق انگلوسا کسن (تهران-چاپ دوم ۱۳۱۱)
- تألیف دمولن
- تربیت اطفال در خانه (تهران-۱۳۰۷)
- تربیت اطفال در مدرسه (تهران-۱۳۰۷)
- روانشناسی پرورشی (تهران-۱۳۲۰)
- تعلیم و تربیت در نظر فردوسی (تهران-۱۳۱۹)
- اصول روانشناسی (تهران-۱۳۱۷)
- اصول تربیت جسمانی و حفظ الصحه (تهران-۱۳۰۶)
- تألیف وایتون
- دستور تعلیم حساب همدانی (رساله)
- دستور آموزش (تهران-۱۳۲۰)
- نه کنفرانس در اصول تعلیم عملی (تهران-۱۲۹۷)
- اصول تدریس حساب و حل مسائل فکری (تهران-۱۳۰۲)
- اصول عملی علم تربیت (تهران-۱۳۰۷)
- یکسال در امریکا (تهران چاپ اولی ۱۳۱۱ چاپ دوم)
- باتجدید نظر کلی (۱۳۲۱)
- روش نوین در آموزش و پرورش (پنج چاپ هر بار با)
- تجدید نظر تهران ۲۸-۲۴-۱۷-۱۶-۱۳۱۴
- تاریخ مختصر تعلیم و تربیت (سه چاپ باتجدید نظر،)
- تهران ۱۳۱۹-۱۳۱۷-۱۳۱۶
- میرفت النفس (تهران-۱۳۱۶)
- مجله فروغ تربیت (۴ شماره-۱۳۰۰ شمسی)
- دکتر مهدی جلایی
- جناب زاده ، محمد
- جناب زاده ، محمد
- حجازی ، میر محمد
- دارالامین مرگزی
- دانشور ، محمد علی
- دشتی ، عبدالله
- دشتی ، محمد
- دشتی ، علی (ترجمه)
- دشتی ، علی (ترجمه)
- رسول ، بخشبی
- رسول ، بخشبی
- دکتر سیاسی ، علی اکبر
- شریف ، محمد حسن
- شهبازی ، علی اکبر
- صالح ، علی پاشا (ترجمه)
- صحیحی ، حبیب الله
- صحیحی ، حبیب الله
- صدیق ، دکتر عیسی
- « «
- « «
- صدیق ، دکتر عیسی
- غنی ، دکتر قاسم
- فروغی ، ابوالحسن

-۵۲۷-

روش آموزش و پرورش در چند کشور

(تهران-۱۳۲۰)

فریار ، عبدالله (ترجمه)

اصول تعلیم و تربیت (تهران-۱۳۱۴)

فلسفی ، نصرالله

راه خوشبختی (دو جلد تهران-۱۳۱۵) تألیف دکتر پوشه دکتر کاسمی (ترجمه)

مدرسه و شاگرد (تهران-۱۳۲۶) تألیف جان دیوئی ترجمه مشفق همدانی

مدرسه و اجتماع (تهران-۱۳۲۷) « « « «

روانشناسی تربیتی (اهواز-۱۳۱۶) معین ، محمد (ترجمه)

رهنمای تربیت جوانان (تهران-۱۳۱۲)

نشأت ، صادق حسینی

مجله اصول تعلیمات (۶ شماره-۱۱۹۸ خورشیدی) وزارت فرهنگ-

مجله آموزش و پرورش (از ۱۳۰۴ به بعد -

اکنون نیز منتشر میشود وزارت فرهنگ

پرورش جان و تن (تهران-۱۳۱۷)

تألیف هربرت اسپنسر

هدایت ، رضاقلی (ترجمه)

شخصیت انسان (تهران-۱۳۱۵) تألیف دکتر هوت

دکتر هوشیار (ترجمه)

تدریس زبان خارجه (تهران-۱۳۲۳)

دکتر هوشیار

اصول آموزش و پرورش (تهران-۱۳۲۷)

« «

خویشتن داری (تهران-۱۳۱۶) تألیف دورویل

مجید یکنائی (ترجمه)

راه موفقیت (تهران-۱۳۱۶) تألیف شانم آلن

« «

طبیب خود باش (تهران-۱۳۱۶) تألیف مولفورد

« «

روش دکتر جردن (تهران-۱۳۲۳)

ناصر ، شکراله

منابعی که در نوشتن این کتاب از آنها استفاده شده است

- Benson: Cambridge Essays on Education.
Cambridge University Press
- Blanguernon et Leçons de Pédagogie.
- Mathieu: Lib. d'Education Nationale, Paris.
- Board of Education
(London): Handbook of Suggestions for Teachers.
- Buisson: Dictionnaire de pédagogie.
Hachette & Cie, Paris.
- Chapman and Counts: Principles of Education.
Houghton Mifflin Co, Boston
- Compayré: Cours de pédagogie théorique et pratique.
Lib. Delalain, Paris.
- Cubberly: An Introduction to the Study of Education
Houghton Mifflin Co., Boston.
- Kurkheim: Education et Sociologie,
Félix Alcan, Paris.
- Anderson: Textbook in the Principle of Education.
The Macmillan Co., New York.
- Buisson et Gouhier: Pédagogie Générale.
Lib. Delalain, Paris.
- Child, Charles, H.: Introduction to the Scientific Study of
Education
Ginn & Co., New York
- Clayton, James: The Fundamentals of School Health
The Macmillan Co., New York
- Endall and Mirick: The Elementary School Subjects
Houghton Mifflin Co., Boston
How to teach the Special Subjects
Houghton Mifflin Co., Boston.

- Kilpatrick : Foundations of Method
The Macmillan Co., New York.
- Mc Call, Wm : How to Measure in Education?
The Macmillan Co., New York.
- Mc Call, Wm : How to Experiment in Education ?
The Macmillan Co., New York.
- Mc Kown. : Extra-Curricular Activities.
The Macmillan Co. , New York,
- Monroe, W. S. De
Voss, J. C. and
Kelly F. J. : Educational Tests and Measurements,
Houghton Mifflin Co., Boston
- National Education
Association : What are the Major Objectives of
Education?
- Office of Education
(U.S.A.) Cardinal Principles of Secondary Education
U.S. Government Printing Office.-
Washington,
- Peters : Objectives and Procedures in Civic Education
Houghton Mifflin Co., Boston.
- Pintner : Educational Psychology.
Henry Holt & Co. , New York
- Sharman, J. S. Introduction to Physical Education.
A. S. Barnes and Co., New York.
- Thomas, Frank W. Principles and Technique of Education,
Houghton Mifflin Co. , Boston.
- Thorndike : Education.
The Macmillan Co. , New York.
- سالنامه‌های وزارت فرهنگ از ۱۲۹۷ تا ۱۳۲۲

تألیفاتی که از نگارنده این کتاب تاکنون بچاپ رسیده :

- ۱۲۹۸ خورشیه نه کنفرانس در اصول تعلیم علمی
- ۱۳۰۲ اصول تدریس حساب و حل مسائل فکری
- ۱۳۰۲ صد مسئله حل شده حساب
- ۱۳۰۴ صنایع ایران (ترجمه از متن انگلیسی تألیف پرفسور بوب)
- ۱۳۰۷ اصول علم تربیت
- ۱۳۱۰ ایران نوین و دستگاه فرهنگ آن
(بزبان انگلیسی - چاپ نیویورک)
- ۱۳۱۱ یکسال در امریکا (چاپ نخست)
- ۱۳۲۱ یکسال در امریکا (چاپ دوم با تجدید نظر کلی)
- ۱۳۱۴ روش نوین (چاپ نخست)
- فرهنگ ایران (بزبان انگلیسی - سالنامه مؤسسه
- ۱۳۱۶ بین‌المللی تعلیم و تربیت دانشگاه کامپا)
- ۱۳۱۶ روش نوین (چاپ دوم)
- ۱۳۱۷ روش نوین (چاپ سوم با تجدید نظر)
- ۱۳۱۶ تاریخ مختصر آموزش و پرورش (چاپ نخست)
- ۱۳۱۷ تاریخ مختصر آموزش و پرورش (چاپ دوم)
- ۱۳۱۹ تاریخ مختصر آموزش و پرورش (چاپ سوم با تجدید نظر)
- ۱۳۲۴ روش نوین (چاپ چهارم)
- ۱۳۲۸ روش نوین (چاپ پنجم با تجدید نظر)

گفتارهای رادیو در معرفی عظمت و افتخارات ایران
که اغلب آنرا به زبان فارسی و انگلیسی تهیه شده و
نگارنده آنرا در ایران و بیرون آن پخش نموده است

۱۳۲۰ { ان فارسی و انگلیسی
ان انگلیسی و فارسی

